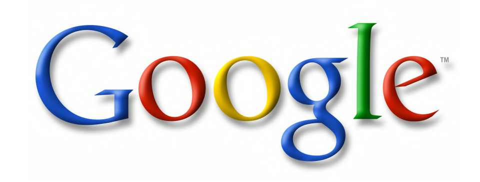

Ritual.

EUCOLOG

OU

LIVRE D'EGLI

IMPRIMÉ PAR ORD

DE MONSEIGNEUR

L'ARCHEVÊQUE DE ROUE

A L'USAGE DE SON DIOCÉSE

POUR LES LAIQUE

Selon les Nouveaux Missel, Rituel & Brev

PARTIE DU PRINTEMP

A ROUEN,

Chez FRANÇOIS OURSEL, Imprimeur
Monseigneur l'Archevêque, grande ruë
Saint Jean, à l'Imprimerie.

M. DCC. XXXIX.

AVEC PRIVILEGE DU RO

[redacted]

PRIVILEGE DU ROY.

LOUIS PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE : A nos amez & feaux Conseillers, les Gens tenans nos Cours de Parlement, Maitres des Requêtes ordinaires de nôtre Hôtel, Grand Conseil, Prevôt de Paris, Baillifs, Senéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos justiciers qu'il appartiendra, SALUT. Nôtre bien amé & Féal Conseiller en nos Conseils : Le Sieur NICOLAS DE SAULX-TAVANES, Archevêque de Roüen, Primat de Normandie, Pair de France, Premier Aumônier de la Reine, nôtre très chere Epouse & Compagne, Nous a fait representer qu'il a besoin de nos Lettres de Privilége pour l'impression des Usages de son Diocèse; & d'autant qu'il lui est important qu'ils ne puissent être imprimez par d'autres Libraires, ou Imprimeurs que celui qu'il aura choisi, il Nous a supplié de lui accorder nos Lettres de Privilége sur ce nécessaires. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter le dit Sieur Archevêque, & seconder ses pieuses intentions, Nous lui avons permis & permettons par ces presentes, de faire imprimer par tel Imprimeur ou Libraire qu'il voudra choisir, tous les *Bréviaires*, *Diurnaux*, *Missels*, *Rituels*, *Antiphoniers*, *Manuels*, *Graduels*, *Processionnaux*, *Epistoliers*, *Pseautiers*, *demi-Pseautiers*, *Directoires*, *Heures*, *Catéchismes*, *Ordonnances*, *Mandemens*, *Statuts Sinodaux*, *Lettres Pastorales*, *Eucologe ou Livre d'Eglise pour les Laïques & Instructions à l'usage de son Diocèse*, en tels volumes, forme, marge, Caractere, conjointement ou séparement, & autant de fois que bon lui semblera, & de les faire vendre & débiter par tout nôtre Roïaume pendant le tems de dix années consécutives, à compter du jour de la date desdites Presentes, sans toutefois qu'à l'occasion des Livres cy-dessus spécifiez, il puisse en être imprimé d'au-

ã ij

tres, qui ne soient pas dudit Sieur Archevêque. Faisons défenses à toutes Personnes, de quelque qualité & condition qu'elles soient, d'en introduire d'impression étrangere dans aucun lieu de nôtre obéïssance; comme aussi à tous Libraires, Imprimeurs, & autres, que celui que ledit Sieur Archevêque aura choisi, d'imprimer faire imprimer, vendre, faire vendre, debiter ni contrefaire lesdits Livres cy-dessus exposés, en tout ou en partie, ni d'en faire aucuns Extraits, sous quelque prétexte que ce soit d'augmentation, correction, changement de titre, même de traduction étrangere ou autrement, sans la permission expresse & par écrit dudit Sieur Archevêque ou de celui qui aura droit de lui, à peine de confiscation des Exemplaires contrefaits, de trois mille livres d'amende contre chacun des Contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, l'autre tiers audit Sieur Archevêque, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts; à la charge que ces presentes seront enregistrées tout au long sur le Registre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, dans trois mois de la date d'icelles: que l'impression desdits Livres sera faite dans nôtre Royaume & non ailleurs, en bon papier, & beaux caractères, conformément aux Réglemens de la Librairie; & qu'avant de les exposer en vente, les Manuscrits ou Imprimés qui auront servi de Copie à l'impression, seront remis ès mains de nôtre très-cher & féal Chevalier Garde des Sçeaux de France, le Sieur CHAUVELIN; qu'il en sera ensuite remis deux Exemplaires dans nôtre Bibliothéque publique, un dans celle de nôtre Château du Louvre, & un dans celle de nôtre très-cher & féal Chevalier Garde des Sçeaux de France, le Sieur CHAUVELIN, le tout à peine de nullité des Presentes; du contenu desquelles vous mandons & enjoignons de faire joüir l'Exposant, ou ses aïans cause, pleinement & paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons qu'à la Co-

[redacted]

pie desdites Presentes, qui sera imprimée tout au long, au commencement, ou à la fin desdits Livres, foi soit ajoûtée comme à l'Original. Commandons au premier nôtre Huissier ou Sergent, de faire pour l'exécution d'icelles tous Actes requis & nécessaires & nonobstant Clameur de Haro, Charte Normande, & Lettres à ce contraires: Car tel est nôtre plaisir. Donné à Paris le dix-neufviéme jour de May, l'an de grace mil sept cens trente-quatre, & de nôtre Regne le dix-neufviéme, & plus bas, PAR LE ROI en son Conseil.

Signé, SAINSON.

Registré sur le Registre VIII. de la Chambre Royale & Syndicale de la Librairie & Imprimerie de Paris, N° 708. pag. 709. conformément au Réglement de 1723. qui fait defenses Art. IV. à toutes personnes de quelque qualité qu'elles soient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, debiter, & faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leurs noms, soit qu'ils s'en disent les Auteurs ou autrement; à la charge de fournir les Exemplaires prescrits par l'Article CVIII. du même Réglement. A Paris, le 22. May 1734.

Signé, G. MARTIN, Sindic, *Avec Paraphe.*

Registré sur le Livre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Roüen, page 246. N°. 184. conformément aux Reglemens, & notament à l'Arrêt du Conseil du 13. Août 1703. A Roüen, le 10 Mars 1736.

Signé, FRANÇOIS OURSEL, Sindic, *Avec Paraphe.*

CESSION DU PRIVILEGE.

NICOLAS DE SAULX-TAVANES, par la permission Divine & la grace du S. Siége, Archevêque de Roüen, Primat de Normandie, Pair de France, Premier Aumonier de la Reine. Nous avons cedé & transporté, cédons & trans-

à ...

portons par ces presentes au Sr. FRANÇOIS OURSEL, le droit de Privilége qui nous apartient en conséquence des Lettres Patentes de Sa Majesté à nous accordées le 19. May 1734. pour en vertu d'icelui faire par ledit Sr. FRANÇOIS OURSEL, Imprimer, vendre, distribuer, les Livres, *Heures*, *Prieres*, & *Instructions Chrétiennes contenant les Offices de tous les Dimanches & Fêtes de l'année*, *Pseautiers*, *demi-Pseautiers*, *Eucologe ou Livre d'Eglise pour les Laïques*, qui paroîtront sous nôtre nom, & à l'usage de nôtre Diocèse, tant en Latin, qu'en Latin & François, & tout en François. DONNÉ à Roüen, sous nôtre Seing le contre-Seing de nôtre Secrétaire, & le Sçeau de nos Armes, le vingt-huit May, mil sept cens trente-six.

Signé † NICOLAS Archevêque de Roüen.

Par MONSEIGNEUR,

SAAS, *Secrétaire.*

Regiſtré sur le Regiſtre IX. de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, *page* 262. *conformément aux Réglemens & notament à l'Arrêt du Conseil du* 13. *Août* 1703. *A Paris le* 6. *Juin* 1736.

Signé, G. MARTIN, *Syndic.*

Vû, à Rouën ce quatorziéme Juin 1736.

Signé, DESFORGES.

Regiſtré sur le Regiſtre de la Communauté des Imprimeurs-Libraires de cette Ville page 346. *Recto Numero* 186. *conformément aux Réglemens de la Librairie*, *& notament à l'Arrêt du Conseil du* 13. *Août* 1703. *A Roüen le* 14. *Juin* 1736.

Signé, A. P. BEHOURT, *Syndic-Garde.*

EXPLICATION
DE LA TABLE DES FESTES MOBILES.

De la Lettre Dominicale.

LA Lettre Dominicale dans chaque année, est celle par laquelle on marque le Dimanche. Les années qui en ont deux, sont les bissextiles; & pour lors la premiere ne sert que jusqu'à la Vigile de S. Matthias, & l'autre depuis ce jour jusqu'à la fin de l'année.

De l'Epacte.

L'Epacte sert à trouver le jour de la Lune. Elle change tous les ans le premier jour de Mars, ajoûtant onze à la précédente; & lorsque le nombre surpasse trente, on ôte les trente, & le surplus est le nombre de l'Epacte.

Pour sçavoir donc par l'Epacte en quel jour on est de la Lune, il faut prendre le nombre du mois où l'on est, en commençant à compter un par Mars, y ajoûter le nombre des jours du mois, puis celui de l'Epacte, comme on la trouve en la Table suivante; & si ces jours assemblés sont moins que trente, ils donneront le jour de la Lune; & s'ils sont plus, ce qui sera pardessus trente, sera le jour de la Lune.

Des jours mobiles.

COmme la Fête de Pâques se doit célébrer le Dimanche dans la pleine Lune qui suit l'Equinoxe, elle change de jour tous les ans; & toutes les Fêtes qui doivent précéder ou suivre Pâques d'un certain nombre de jours, doivent changer aussi.

Telles sont la Septuagesime, le jour des Cendres, l'Ascension, la Pentecôte, &c.

Le premier Dimanche de l'Avent doit être le quatriéme Dimanche avant Noël, & par conséquent le plus proche de la Fête de S. André, c'est-à-dire, celui qui est après le vingt-sixiéme de Novembre.

On verra dans la Table en quel jour de chaque année se célébrent toutes ces Fêtes.

[redacted]

TABLE POUR TROUVER

Années.	*Epacte.*	*Lettres Dom.*	*Septuagesime.*	*Les Cendres.*
1739	xx	d	25 Janv.	11 Févr.
1740	j	c b	14 Févr.	2 Mars.
1741	xij	[illegible]	29 Janv.	15 Févr.
1742	xxiij	[illegible]	21 Janv.	7 Févr.
1743	iv	[illegible]	10 Févr.	27 Févr.
1744	xv	[illegible]	2 Févr.	19 Févr.
1745	xxvj	[illegible]	14 Févr.	3 Mars.
1746	vij	[illegible]	6 Févr.	23 Févr.
1747	xviij	a	29 Janv.	15 Févr.
1748	*	g f	11 Févr.	28 Févr.
1749	xj	e	2 Févr.	19 Févr.
1750	xxij	d	25 Janv.	11 Févr.
1751	iij	c	7 Févr.	24 Févr.
1752	xiv	b a	30 Janv.	16 Févr.
1753	xxv	g	18 Févr.	7 Mars.
1754	vj	f	10 Févr.	27 Févr.
1755	xvij	e	26 Janv.	12 Févr.
1756	xxviij	d c	15 Févr.	3 Mars.
1757	ix	b	6 Févr.	23 Févr.
1758	xx	a	22 Janv.	8 Févr.
1759	j	g	11 Févr.	28 Févr.
1760	xij	f e	3 Févr.	20 Févr.
1761	xxiij	d	18 Janv.	4 Févr.
1762	iv	c	7 Févr.	24 Févr.
1763	xv	b	30 Janv.	16 Févr.
1764	xxvj	a g	19 Févr.	7 Mars.
1765	vij	f	3 Févr.	20 Févr.
1766	xviij	e	26 Janv.	12 Févr.
1767	*	d	15 Févr.	4 Mars.
1768	xj	c b	31 Janv.	17 Févr.

LES FESTES MOBILES.

PASQUES.	*ASCENSION.*	*PENTECOSTE.*	*LE SAINT SACREMENT.*	*Le I. Dimanche de l'Avent.*
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.	28 Mai.	29 Nov.
17 Avril.	26 Mai.	5 Juin.	16 Juin.	27 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
25 Mars.	3 Mai.	13 Mai	24 Mai.	2 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
5 Avril.	14 Mai.	24 Mai.	4 Juin.	29 Nov.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin.	17 Juin.	28 Nov.
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai.	9 Juin.	27 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai.	5 Juin.	30 Nov.
29 Mars.	7 Mai.	17 Mai.	28 Mai.	29 Nov.
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai.	10 Juin.	28 Nov.
2 Avril.	11 Mai.	21 Mai.	1 Juin.	3 Déc.
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin.	21 Juin.	2 Déc.
14 Avril.	23 Mai.	2 Juin.	13 Juin.	1 Déc.
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai.	29 Mai.	30 Nov.
18 Avril.	27 Mai.	6 Juin.	17 Juin.	28 Nov.
10 Avril.	19 Mai.	29 Mai.	9 Juin.	27 Nov.
26 Mars.	4 Mai.	14 Mai.	25 Mai.	3 Déc.
15 Avril.	24 Mai.	3 Juin.	14 Juin.	2 Déc.
6 Avril.	15 Mai.	25 Mai.	5 Juin.	30 Nov.
22 Mars.	30 Avril.	10 Mai.	21 Mai.	29 Nov.
11 Avril.	20 Mai.	30 Mai.	10 Juin.	28 Nov.
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai.	2 Juin.	27 Nov.
22 Avril.	31 Mai.	10 Juin.	21 Juin.	2 Déc.
7 Avril.	16 Mai.	26 Mai.	6 Juin.	1 Déc.
30 Mars.	8 Mai.	18 Mai.	9 Mai.	30 Nov.
19 Avril.	28 Mai.	7 Juin.	18 Juin.	29 Nov.
3 Avril.	12 Mai.	22 Mai.	2 Juin.	27 Nov.

Lett. Dõ.	Jours du mois.	JANVIER.
a	1	LA CIRCONCISION DE NOTRE SEIGNEUR, *Triple de ij. Classe.*
b	2	S. Basile le Grand, evêque & docteur de l'Eglise, *semid. avec mem.* de saint Fulgence, evêque.
c	3	S. Geneviéve vierge, *simple.*
d	4	S. Tite evêque, *simple.*
e	5	*Vigile de l'Epiphanie. Memoire* de saint Edoüard Roi d'Angleterre.
f	6	L'EPIPHANIE DE N. SEIGNEUR, *Solemnel.*
g	7	De l'Octave, *semidouble.*
a	8	De l'Octave. *Mem.* de S. Lucien ev.
b	9	De l'Octave.
c	10	De l'Octave. *Mem.* de S. Guillaume ev.
d	11	De l'Octave.
e	12	De l'Octave.
f	13	Le Batême de J. C. & l'Oct. de l'Epiph. *Double majeur.*
g	14	S. Hilaire ev. & doct. de l'Eglise, *semid, avec mem.* de S. Felix Prêtre.
a	15	S. Paul hermite, *semidouble.*
b	16	
c	17	S. Antoine abbé, *semidouble.*
d	18	
e	19	S. Remi arch. de Roüen, *simple.*
f	20	SS. Fabien & Sebastien mart. *double ma.*
g	21	S. Agnès vierge & mart. *simple.*
a	22	S. Vincent diacre & mart. *double min.*
b	23	S. Waning laïque, *semidouble.*
c	24	S. Timothée ev. & mart. *simple.*
d	25	Conversion de S. Paul apôtre, *double mineur.*
e	26	S. Policarpe ev. & mart. *simple avec mem.* de sainte Paule veuve.
f	27	S. Jean Chrisostome ev. & docteur de l'Eglise *semidouble.*

Lett. Dõ.	Jours du mois.	JANVIER.
g	28	S. Charlemagne Empereur & Roi de France, *semid. avec mem.* de S. Cyrille evêque & docteur de l'Eglise.
a	29	S. François de Sales ev. *double-mineur*.
b	30	S. Batilde Reine de France, veuve, *semidouble*.
c	31	S. Julien evêque, *semidouble*.
		FE'VRIER.
d	1	S. Sever ev. *double-mineur, avec mem.* de saint Ignace evêque & martyr.
e	2	LA PRESENTATION DE N. S. ET LA PURIFICATION DE LA B. V. M. *Triple de j. Classe.*
f	3	S. Austreberte vierge & martyre, *semid. avec mem.* de S. Blaise ev. & mart.
g	4	S. Isidore prêtre & solitaire, *semid.*
a	5	S. Agathe vierge & martyre, *simple.*
b	6	S. Amand evêque, *simple avec mem.* de S. Vast evêque.
c	7	
d	8	
e	9	S. Ansbert arch. de Roüen, *semid.*
f	10	
g	11	
a	12	
b	13	
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	
g	18	
a	19	
b	20	
c	21	
d	22	

Lett. Dô.	Jours du mois	FE'VRIER.
e	23	[V]igile de S. Matthias.
f	24	S. Matthias apôtre, *double-majeur.*
g	25	S. Prétextat arch. de Roüen, *simple.*
a	26	
b	27	S. Honorine vierge & mart. *simple.*
c	28	L[es] SS. Martyrs morts au service des [p]estiferés à Alexandrie, *simple.*

¶ [illegible] *[B]extile Février a 29. jo[urs] [illegible] Matthias se celèbre le 25 [illegible] le 26. La lettre Do- mi[nicale] [illegible] depuis le mois de Jan- vi[er] [illegible] précédente.*

[illegible] RS.

d	1	
e	2	
f	3	
g	4	S. Adrien & ses Compagnons, martyrs, *simple.*
a	5	
b	6	
c	7	*Mem.* des saintes Perpétuë & Felicité martyres.
d	8	
e	9	*Mem.* des SS. Martyrs massacrés pour la défense des Livres saints.
f	10	
g	11	
a	12	
b	13	
c	14	
d	15	
e	16	
f	17	*Mem.* de S. Patrice evêque.
g	18	*Mem.* de S. Cyrille evêque.

Mem

[redacted]

Lett. Dõ.	Jours du mois.	MARS.
a	19	
b	20	*Mem.* de S. Joachim, pere de la B.V.M.
c	21	
d	22	
e	23	
f	24	
g	25	L'ANNONCIATION ET L'INCARNATION DE NOTRE SEIGNEUR, *Triple de j. classe.*
a	26	*Mem.* de S. Herbland Abbé.
b	27	*Mem.* de S. Eutiche soudiacre, & ses Compagnons, martyrs.
c	28	
d	29	
e	30	
f	31	¶ Le Vendredi après le Dimanche de la Passion, la Fête de la Compassion de la sainte Vierge, *double-majeur.*

AVRIL.

g	1	
a	2	S. François de Paule, Instituteur de l'Ordre des Minimes, *semid.*
b	3	
c	4	
d	5	
e	6	
f	7	
g	8	S. Gautier abbé, *semidouble.*
a	9	S. Hugues arch. de Roüen, *simple.*
b	10	S. Gaucher prêtre, *double-mineur avec mem.* de tous les Ss. Prêtres & Levites.
c	11	S. Leon pape & doct. de l'Egl. *semid.*
d	12	
e	13	S. Justin martyr, *simple.*

Lett. Dõ.	Jours du mois.	AVRIL.
f	14	
g	15	
a	16	
b	17	
c	18	S. Apollonius martyr, *simple.*
d	19	
e	20	Les SS. Martyrisés pour la solemnité de Pâques, *simple.*
f	21	S. Anselme evêque, *simple.*
g	22	
a	23	*Mem.* de S. Georges Martyr.
b	24	
c	25	S. Marc evangeliste, *double-majeur.*
d	26	
e	27	
f	28	
g	29	
a	30	S. Eutrope ev. & mart. *simple avec mem.* de S. Adjuteur moine.

MAY.

b	1	S. PHILIPPES ET S. JACQUES apôtres, *double-majeur.*
c	2	S. Athanase ev. & doct. de l'Egl. *semid.*
d	3	L'Invention de la S. Croix, *double-majeur, avec mem.* de S. Alexandre, pape & martyr.
e	4	S. Monique veuve, *semidouble.*
f	5	
g	6	S. Jean Porte-Latine, *double-mineur.*
a	7	S. Marie l'Egyptienne, pénitente, *semid.*
b	8	
c	9	S. Gregoire de Naz. ev. & doct. de l'Eglise, *semidouble.*
d	10	
	11	S. Mamert evêque, *simple.*

[redacted]

Lett. Dõ.	Jours du mois.	MAY.
f	12	S. Epiph. evêque, *simple*.
g	13	
a	14	S. Pachome abbé, *simple*.
b	15	
c	16	Les Saints Martyrs mis à mort pour l'unité de la Foi, *simple*.
d	17	
e	18	
f	19	
g	20	
a	21	
b	22	
c	23	
d	24	
e	25	
f	26	
g	27	S. Ildevert ev. *simple*.
a	28	S. Germain ev. *simple*.
b	29	
c	30	
d	31	

JUIN.

e	1	
f	2	S. Pothin ev. & ses compagnons martyrs, *simple*, *avec mem.* des SS. Marcellin & Pierre, martyrs.
g	3	S. Clotilde Reine de France, veuve, *double-mineur*.
a	4	
b	5	
c	6	
d	7	
e	8	S. Godard arch. de Roüen, *semid. avec mem.* de S. Medard evêque.
f	9	
g	10	

Lett. Dô.	Jours du mois.	JUIN.
a	11	S. Barnabé apôtre, *double-majeur*.
b	12	
c	13	
d	14	
e	15	
f	16	SS. Cyr & Julitte martyrs, *simple*.
g	17	
a	18	
b	19	SS. Gervais & Protais, martyrs, *semid*.
c	20	S. Latuin evêque, *simple*.
d	21	
e	22	S. Paulin evêque, *simple*.
f	23	Vigile *avec jeûne*.
g	24	LA NATIVITÉ DE S. JEAN-BAPTISTE, *Triple de ij. classe*.
a	25	De l'octave de S. Jean, *simple avec mem.* de S. Prosper docteur de l'Eglise.
b	26	De l'octave de S. Jean, *simple avec mem.* des SS. Jean & Paul martyrs.
c	27	S. Irenée evêque & docteur de l'Eglise, & ses Compagnons martyrs, *semid. avec mem.* de l'octave.
d	28	Vigile *avec jeûne*, *& mem.* de l'octave.
e	29	S. PIERRE ET S. PAUL apôtres, *Triple de ij. classe*.
f	30	La Commémoration de S. Paul apôtre, *double-majeur avec mem.* de S. Pierre & de l'octave S. Jean.

[redacted]

Lett. Dõ.	Jours du mois.	JUILLET.
g	1	La Décollation, & l'octave de la Nativité de S. Jean-Baptiste, *double-mineur*, *avec mem.* de l'octave des SS. des Apôtres.
a	2	La Visitation de la S. Vierge Marie, *double-majeur*, *avec mem.* de l'octave des SS. Apôtres.
b	3	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*, *avec mem.* de saint Martial.
c	4	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*.
d	5	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*.
e	6	L'Octave des SS. Apôtres, & la Chaire de S. Pierre à Antioche & à Rome, *double-mineur*.
f	7	S. Pantin prêtre, *semid*.
g	8	
a	9	
b	10	Les sept Freres, & leur mere S. Felicité, martyrs, *simple*.
c	11	S. Benoist abbé, *semid*.
d	12	S. Clete pape & martyr, *simple*.
e	13	
f	14	S. Bonaventure ev. & doct. de l'Eglise, *semid*.
g	15	S. Thomas d'Aquin, prêtre & docteur de l'Eglise, *semid*.
a	16	
b	17	S. Clair martyr, *semid.* *avec memoire* de
c		S. Sperat & ses Compagnons martyrs.
d	18	
e	19	S. Arséne moine, *simple*.
f	20	
	21	S. Victor & ses Compagnons, martyrs, *simple*.
g	22	S. Marie Madeleine, *double-mineur*.
a	23	S. Wandrille abbé, *semid*.
b	24	Vigile *sans jeûne*.

Lett. Dó.	Jours du mois.	JUIN.
a	11	S. Barnabé apôtre, *double-majeur.*
b	12	
c	13	
d	14	
e	15	
f	16	SS. Cyr & Julitte martyrs, *simple.*
g	17	
a	18	
b	19	SS. Ge[illegible]is, martyrs, *semid.*
c	20	S. Lau[illegible] *simple.*
d	21	
e	22	S. Pauli[illegible] *simple.*
f	23	[illegible]*ec jeûne.*
g	24	LA NA[illegible]E S. JEAN-BAPTISTE, *Triple de ij. classe.*
a	25	De l'octave de S. Jean, *simple avec mem.* de S. Prosper docteur de l'Eglise.
b	26	De l'octave de S. Jean, *simple avec mem.* des SS. Jean & Paul martyrs.
c	27	S. Irenée evêque & docteur de l'Eglise, & ses Compagnons martyrs, *semid. avec mem.* de l'octave.
d	28	Vigile *avec jeûne, & mem.* de l'octave.
e	29	S. PIERRE ET S. PAUL apôtres, *Triple de ij. classe.*
f	30	La Commemoration de S. Paul apôtre, *double-majeur avec mem.* de S. Pierre & de l'octave S. Jean.

[redacted]

Lettr. Dô.	Jours du mois.	JUILLET.
g	1	La Décollation, & l'octave de la Nativité de S. Jean-Baptiste, *double-mineur*, *avec mem.* de l'octave des SS. des Apôtres.
a	2	La Visitation de la S. Vierge Marie, *double-majeur*, *avec mem.* de l'octave des SS. Apôtres.
b	3	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*, *avec mem.* de saint Martial.
c	4	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*.
d	5	De l'octave des SS. Apôtres, *simple*.
e	6	L'Octave des SS. Apôtres, & la Chaire de S. Pierre à Antioche & à Rome, *double-mineur*.
f	7	S. Pantin prêtre, *semid*.
g	8	
a	9	
b	10	Les sept Freres, & leur mere S. Felicité, martyrs, *simple*.
c	11	S. Benoist abbé, *semid*.
d	12	S. Clete pape & martyr, *simple*.
e	13	
f	14	S. Bonaventure ev. & doct. de l'Eglise, *semid*.
g	15	S. Thomas d'Aquin, prêtre & docteur de l'Eglise, *semid*.
a	16	
b	17	S. Clair martyr, *semid. avec memoire* de S. Sperat & ses Compagnons martyrs.
c	18	
d	19	S. Arséne moine, *simple*.
e	20	
f	21	S. Victor & ses Compagnons, martyrs, *simple*.
g	22	S. Marie Madeleine, *double-mineur*.
a	23	S. Wandrille abbé, *semid*.
b	24	Vigile *sans jeûne*.

IUILLET.

apôtre, *double-majeur*, avec
S. Christophe martyr.
re de la S. Vierge, *double-*

zare, Marthe & Marie ses
misdouble.

 evêque d'Auxerre, *simple*,
s. de S. Ignace, Instituteur
npagnie de Jesus.

OUST.

ux Liens, *semid. avec mem.*
upere evêque.
us les Saints de l'ancienne
ble-mineur avec mem. de saint
pape & martyr.
n du corps de S. Etienne pre-
rtyr, *simple*.
que Prêtre, Instituteur de
des FF. Prêcheurs, *semid.*

iguration de N. S. J. C. *dou*
r avec mem. de saint Xist
martyr.
e arch. de Roüen, *double-m*

Vigile *avec jeûne.*
t martyr, *double-majeur.*
ev. *semidouble.*
aire vierge, *simple.*

[redacted]

Lett. Dõ.	Jours du mois.	AOUST.
c	15	L'ASSOMP. DE LA S. VIERGE, Patrone de la Cathédrale & du Diocèse de Roüen, *Solemnel.*
d	16	De l'octave, *mem.* de S. Roch laïque,
e	17	De l'octave.
f	18	De l'octave.
g	19	De l'octave.
a	20	S. Bernard abbé & docteur de l'Eglise, *double-mineur*, *avec mem.* de l'octave & de S. Philbert abbé.
b	21	De l'octave.
c	22	L'Octave de l'Assomption, *memoire* du Vœu de Loüis XIII. & de la Dédicace de S. Marie majeure, *double-majeur.*
d	23	Vigile *sans jeûne.*
e	24	S. Barthelemi apôtre, *double-majeur.*
f	25	S. Loüis Roi de France, *double-majeur.*
g	26	S. Oüen arch. de Roüen, *double-mineur.*
a	27	S. Césaire ev. & doct. de l'Egl. *simple*, *avec mem.* de S. Vivien ev.
b	28	S. Augustin ev. & doct. de l'Egl. *double-mineur*,
c	29	
d	30	
e	31	

SEPTEMBRE.

f	1	S. Gilles abbé, *simple avec mem.* de saint Leu evêque.
g	2	
a	3	S. Gregoire pape & docteur de l'Eglise, *double-mineur.*
b	4	
c	5	
d	6	
e	7	S. Cloud prêtre, *simple.*

Lett. Dō.	Jours du mois.	JUILLET.
c	25	S. Jacques apôtre, *double-majeur*, *avec mem.* de S. Christophe martyr.
d	26	S. Anne mere de la S. Vierge, *double-mineur*.
e	27	
f	28	
g	29	Les SS. Lazare, Marthe & Marie ses sœurs, *semidouble*.
a	30	
b	31	S. Germain evêque d'Auxerre, *simple*, *avec mem.* de S. Ignace, Instituteur de la Compagnie de Jesus.
		AOUST.
c	1	S. Pierre aux Liens, *semid. avec mem.* de S. Exupere evêque.
d	2	Fête de tous les Saints de l'ancienne Loi, *double-mineur avec mem.* de saint Etienne pape & martyr.
e	3	L'Invention du corps de S. Etienne premier martyr, *simple*.
f	4	S. Dominique Prêtre, Instituteur de l'Ordre des FF. Prêcheurs, *semid.*
g	5	
a	6	La Transfiguration de N. S. J. C. *double-majeur avec mem.* de saint Xiste pape & martyr.
b	7	S. Victrice arch. de Roüen, *double-min.*
c	8	
d	9	Vigile *avec jeûne*.
e	10	S. Laurent martyr, *double-majeur*.
f	11	S. Taurin ev. *semidouble*.
g	12	Sainte Claire vierge, *simple*.
a	13	Sainte Radegonde Reine de France, veuve, *semid.*
b	14	Vigile *avec jeûne*.

Lett. Dõ.	Jours du mois.	OCTOBRE.
a	1	S. Remi evêque, *simple*. ¶ Le premier Dimanche d'Octobre L'ANNIVERSAIRE DE LA DEDICACE de l'Eglise Métropolitaine, & des autres Eglises du Diocese, *Triple de j. classe*, avec octave.
b	2	Les SS. Anges Gardiens, *semid. avec mem.* de S. Leger evêque & martyr.
c	3	
d	4	S. François d'Assise, Instituteur des FF. Mineurs, *semid.*
e	5	
f	6	*Mem.* de S. Bruno Instituteur de l'Ordre des Chartreux, & de sainte Foi vierge & martyre.
g	7	¶ Le deuxiéme Dimanche d'Octobre
a	8	S. NICAISE & S. MELLON, Fondateurs de l'Eglise de Roüen. *Triple de j. classe*.
b	9	S. Denis ev. de Paris, & ses Compagnons martyrs, *double-min. avec mem.* de S. Denis l'Areopag. ev. & martyr.
c	10	S. Evode arch. de Roüen, *simple*.
d	11	
e	12	
f	13	
g	14	
a	15	Sainte Therese vierge, *semid.*
b	16	
c	17	
d	18	S. Luc evangeliste, *double-majeur*.
e	19	S. Just, martyr, *simple*.
f	20	
g	21	S. Hilarion abbé, *simple avec mem.* de sainte Ursule & ses Compagnes, vierges & martyres.

Lett. Dô.	Jours du mois.	SEPTEMBRE.
f	8	LA NATIVITE' DE LA S. VIERGE, *Triple de j. classe.*
g	9	De l'oct. de la S. V. *mem.* de S. Gorgon.
a	10	De l'octave.
b	11	De l'octave.
c	12	De l'octave.
d	13	De l'octave.
e	14	L'Exaltation de la sainte Croix, *double-majeur*, *avec mem.* de l'octave.
f	15	L'octave de la Nativité de la S. Vierge, *double-mineur.*
g	16	S. Corneille pape & martyr, & S. Cyprien ev. & mart. & doct. de l'Egl. *semid. avec mem.* de sainte Euphemie, vierge & martyre.
a	17	
b	18	S. Senateur evêque, *semid.*
c	19	S. Janvier evêque & mart. *simple.*
d	20	
e	21	S. Lo evêque, *simple.* [On fait la Fête de S. Matthieu le Jeudi des Quatre-Tems.]
f	22	S. Maurice & ses Compagnons martyrs, *semid.*
g	23	S. Lin pape & mart. *simple avec mem.* de sainte Thecle, vierge & martyre.
a	24	S. Germer abbé, *semid.*
b	25	S. Firmin ev. & mart. *simple.*
c	26	
d	27	S. Côme & S. Damien, freres, martyrs, *semid.*
e	28	
f	29	S. MICHEL ARCHANGE ET TOUS LES SAINTS ANGES, *Triple de ij. classe.*
g	30	S. Jerôme prêtre & docteur de l'Eglise, *double-mineur*, *avec mem.* de sainte Eustochium vierge.

Lett. Dô.	Jours du mois.	OCTOBRE.
a	1	S. Remi evêque, *simple*.
		¶ Le premier Dimanche d'Octobre L'ANNIVERSAIRE DE LA DEDICACE de l'Eglise Métropolitaine, & des autres Eglises du Diocese, *Triple de j. classe*, avec octave.
b	2	Les SS. Anges Gardiens, *semid. avec mem.* de S. Leger evêque & martyr.
c	3	
d	4	S. François d'Assise, Instituteur des FF. Mineurs, *semid.*
e	5	
f	6	*Mem.* de S. Bruno Instituteur de l'Ordre des Chartreux, & de sainte Foi vierge & martyre.
g	7	¶ Le deuxiéme Dimanche d'Octobre
a	8	S. NICAISE & S. MELLON, Fondateurs de l'Eglise de Roüen. *Triple de j. classe.*
b	9	S. Denis ev. de Paris, & ses Compagnons martyrs, *double-min. avec mem.* de S. Denis l'Areopag. ev. & martyr.
c	10	S. Evode arch. de Roüen, *simple*.
d	11	
e	12	
f	13	
g	14	
a	15	Sainte Therese vierge, *semid.*
b	16	
c	17	
d	18	S. Luc evangeliste, *double-majeur.*
e	19	S. Just, martyr, *simple.*
f	20	
g	21	S. Hilarion abbé, *simple avec mem.* de sainte Ursule & ses Compagnes, vierges & martyres.

Lett. Dō.	Jours du mois.	OCTOBRE.
a	22	
b	23	S. ROMAIN Archevêque de Roüen, *Triple de j. classe.*
c	24	De l'octave de saint Romain, *semidou.*
d	25	De l'octave.
e	26	De l'octave.
f	27	Vigile *avec jeûne & mem.* de l'octave.
g	28	S. SIMON ET S. JUDE apôtres, *double-majeur, avec mem.* de l'octave.
a	29	De l'octave.
b	30	L'octave de S. Romain & *mem.* de tous les SS. Archevêques de Roüen, *double-mineur.*
c	31	Vigile *avec jeûne, & mem.* de S. Quentin evêque & martyr.

NOVEMBRE.

d	1	FESTE DE TOUS LES SAINTS, *Solemnel.*
e	2	LA COMMEMORATION DE TOUS LES FIDELES DÉFUNTS, *double-majeur.*
f	3	De l'octave de tous les Saints, *semid.*
g	4	De l'octave.
a	5	De l'octave.
b	6	De l'octave.
c	7	De l'octave.
d	8	La Vénération des Reliques, & l'octave de tous les Saints, *double-majeur.*
e	9	S. Charles evêque, *semid.*
f	10	
g	11	S. MARTIN evêque, *double-majeur.*
a	12	S. Martin pape & martyr, *simple.*
b	13	S. Brice evêque, *simple.*
c	14	S. Laurent evêque, *semid.*
d	15	S. Maclou ev. *simple, avec mem.* de saint Sidoine abbé.

LA BENEDICTION DE L'EAU QUI SE FAIT LES DIMANCHES avant la Grande Messe.

℣. Adjutórium nostrum in nomine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram.

L'Exorcisme du Sel.

EXorcizo te, creatúra salis, per Deum ✝ vivum, per Deum ✝ verum, per Deum ✝ sanctum; per Deum, qui per te Elizéum prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterilitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium: & sis omnibus suméntibus te sánitas ánimæ & córporis: & effúgiat atque discédat à loco in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia & nequítia vel versútia diabólicæ fraudis, omnisque spíritus immúndus adjuratus. Per eum qui ventúrus est judicáre vivos & mortuos, & séculum per ignem.

℟. Amen.

Oraison.

IMménsam clemén-tiam tuam, omnipotens, ætérne Deus humíliter implorámus: ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, benedi ✝ cere, & sancti ✝ ficáre tuâ pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis & córporis: & quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immunditiâ, omnique impugnatióne spirituális nequitiæ. Per Dóminum.

L'Exorcisme de l'Eau.

EXorcizo te creatúra aquæ in nómine Dei ✝ Patris omnipoténtis, & in nómine Jesu ✝ Christi Filii ejus Dómini nostri & in virtute Spíritûs ✝ sancti; ut fias aqua exorcizata ad effugándam omnem potestátem inimíci, & ipsum inimícum eradicare & explantáre valeas cum ángelis suis apostáticis; Per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui venturus est judicare vivos & mortuos, & séculum per ignem. ℟. Amen.

Oraison.

DEus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidisti, adésto propítius invocatiónibus nostris; & eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene✝dictiónis infúnde: ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat effectum ut quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítiã, liberétur à noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci: & si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat: ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per.

Le Pretre met le Sel dans l'Eau, en disant à voix basse:

COmmíxtio salis & aquæ páriter fiat: in nomine Pa✝tris, & Fi✝lii, & Spíritûs ✝ sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

DEus invíctæ virtútis autor, & insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes & súpplices deprecámur, ac pétimus, ut hanc creatúram salis & aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ more sancti✝fíces: ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritûs abigátur: terrórque venenósi serpéntis procul pellátur: & præséntia sancti Spíritûs nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritûs sancti Deus, Per ómnia.

Pendant que le Prêtre fait l'aspersion du Clergé

[redacted]

& du peuple, le Chœur chante.

Aspérges me Dómine, hyssópo, & mundábor: lavábis me, & super nivem dealbábor. *Ps.* Miserére mei, Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Aspérges me.

℣. Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam. Aspérges me.

℣. Glória Patri. Aspérges me.

Les Dimanches de la Passion & des Rameaux on ne dit point ℣. Gloria Patri.

Depuis le Dimanche de Pâques jusqu'à la Fête de la sainte Trinité, au lieu de l'Ant. Aspérges, *on dit la suivante.*

Ant. Vidi aquam egrediéntem de templo à latere dextro, allelúia: * Et omnes ad quos pervénit áqua ista, salvi facti sunt, & dicent; Allelúia, allelúia.

Pour les Dimanches de Pâques & de Pentecôte,

℣. Hæc est dies, quam fecit Dóminus; ℟. Exultémus & lætémur in ea.

Pour les autres Dimanches. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus; ℟. Quóniam in séculum misericórdia ejus. Vidi aquam. ℣. Glória Patri. * Et omnes.

Après l'aspersion, le Prêtre dit:

℣. Osténde nobis Dómine, misericórdiam tuam, ℟. Et salutáre tuum da nobis. *Dans le tems Paschal on ajoûte,* Allelúia.

℣. Dómine, exáudi orationem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

Exáudi nos, Dómine sáncte, Pater omnipotens, ætérne Deus: & mittere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes congregátos in hoc público templo tuo, & unumquémque illórum in próprio habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

LA BENEDICTION DU PAIN,

Qui se fait avant ou au commencement de la grande Messe.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui feci[illegible] & terram.

℣. Dóminus [illegible]

℟. Et cum [illegible] tuo.

Oraison.

DOmine Jesu [illegible] ste, panis [illegible] lórum, panis vivus vitæ ætérnæ, bene † dícere dignáre panem istum, [illegible] benedixisti quin[illegible] panes in desérto: [illegible]nnes ex eo gustan[illegible] inde córporis & [illegible]æ percípiant sani[illegible]. Qui vivis & regnas in sécula.

Ensuite le Prêtre jette de l'eau benite sur le pain.

INSTRUCTION

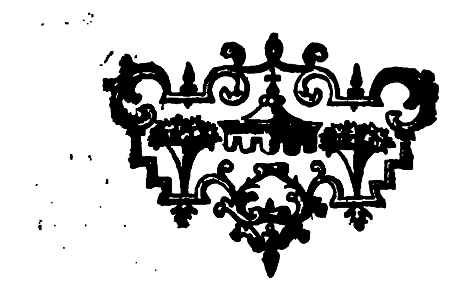
Sur le saint Sacrifice de la Messe.

LA célebration de la sainte Messe est l'action la plus excellente de la Religion Chrétienne, puisque Jesus-Christ y est offert & que les Fidéles s'y offrent eux-mêmes en Jesus-Christ. Il n'y en a point à laquelle on doive apporter plus de préparation, de ferveur & de respect. Aussi les saints Peres demandent presque autant de disposition pour bien assister aux sacrez Misteres, que pour communier dignement. Ce mot de Messe, qui vient du mot latin, *Missa*, signifie renvoi, parce qu'autrefois pendant ce Sacrifice on faisoit sortir de l'Eglise les Catéchumenes & les Pénitens, comme n'étant pas dignes d'y assister, & qu'encore à present on renvoye à la fin le peuple, en disant, *Ite missa est, Allez, on vous renvoye.* Il ne faut

donc sortir de l'Eglise, qui nous a inviés au saint Sacrifice, que lorsqu'elle nous congédie.

Le Temple où l'on offre ce saint Sacrifice, represente le Ciel où Dieu se manifeste à ses Elus ; il signifie aussi la societé des Fidéles où Dieu habite ; & les Fidéles sont les pierres vivantes dont cet Edifice spirituel est composé ; c'est pour cela qu'on l'appelle Eglise, parce qu'il represente l'Eglise qui est la societé des Fidéles. L'Autel represente le Trône de Dieu, où nous lui offrons nos hommages. Le Prêtre represente Jesus-Christ nôtre Pontife ; les habits dont il est revêtu, representent Jesus Christ crucifié, au nom duquel il agit & parle dans cette sainte action : Ainsi, figurez-vous dans le Prêtre, Jesus-Christ qui monte sur le Calvaire pour y renouveller son Sacrifice.

L'ORDINAIRE DE LA MESSE.

Le Prêtre au bas de l'Autel récite alternativement avec les Ministres ce qui suit, excepté aux Messes des Morts, & au tems de la Passion.

In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Amen.

INtroíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso érue me.

℟. Quia tu es Deus fortitúdo mea, quare me repulísti, & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

℣. Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

℟. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me?

℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultûs mei, & Deus meus.

℣. Glória Patri, &c.

℟. Sicut erat, &c.

[*La Messe du tems de la Passion & des Morts ne commence qu'ici*]

℣. Introíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui læti-

[redacted]

ficat juventútem meam.

℣. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

Ensuite le Prêtre dit, Confiteor, *auquel les Ministres répondent*, Misereátur tui, & *disent ensuite* Confiteor, *auquel le Pretre répond*, Misereátur & Indulgéntiam, *comme il est marqué le Lundi à Prime*, 60.

℣. Deus tu convérsus vivificábis nos,

℟. Et plebs tua lætábitur in te.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,

℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam,

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Le Pretre montant à l'Autel, dit: Orémus.

Aufer à nobis, quæsumus, Dómine, iniquitátes nostras: ut ad sancta sanctórum, puris mereámur méntibus introire. Per.

Orámus te, Dómine, per mérita sanctórum tuórum, *en baisant l'Autel*, quorum reliquiæ hic sunt, & ómnium sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Aux Messes solemnelles, le Pretre benit l'encens, en disant: Ab illo bene✝dicáris, in cujus honóre cremáberis, Amen.

Après l'Introïte.

Le Pr. Kyrie eléïson.
Les M. Kyrie eléïson.
Le Pr. Kyrie eléïson.
Les M. Christe eléïson.
Le Pr. Christe eléïson.
Les M. Christe eléïson.
Le Pr. Kyrie eléïson.
Les M. Kyrie eléïson.
Le Pr. Kyrie eléïson.

Ensuite le Pretre dit le Cantique suivant, s'il doit le dire.

Glória in excélsis Deo. Et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Laudámus te, Benedícimus te, Adorámus te, Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam, Dómine Deus rex cœléstis, Deus pater omnípotens. Dómine Fili unigénite Jesu Christe. Dómine Deus, agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, sú-

L'ORDINAIRE DE LA MESSE.

Le Prêtre au bas de L'Autel récite alternativement avec les Ministres ce qui suit, excepté aux Messes des Morts, & au tems de la Passion.

In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs sancti. Amen.

INtroíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso erue me.

℟. Quia tu es Deus fortitúdo mea, quare me repulísti, & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

℣. Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

℟. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

℣. Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me?

℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultûs mei, & Deus meus.

℣. Glória Patri, &c.

℟. Sicut erat, &c.

[*La Messe du tems de la Passion & des Morts ne commence qu'ici*]

℣. Introíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui læti-

PRIERES DU PRÔNE.

Pseaume 66.

DEus misereátur nostri, & benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, &c.

℣. Salvos fac servos tuos & ancillas tuas, ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi.

Oraison.

ECcléſiæ tuæ, quæsúmus, Dómine, preces placátus admítte: ut destrúctis adversitátibus & erróribus univérsis, secúrâ tibi sérviat libertáte.

Oraison.

DEus, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tuâ protectióne tranquilla. Per.

En certains jours, on dit les suivantes.

Pseaume. Deus misereatur, &c. *ci-dessus.*

℣. Salvos fac servos tuos & ancillas tuas, ℟. Deus meus, sperantes in te.

℣. Orémus pro antístite nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum & vivíficet eum.

℣. Dómine, salvum fac regem nostrum N. ℟. Exaudi nos in die quâ inv ocavérimus te.

℣. Salvum fac populum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, & extolle illos usque in æternum.

℣. Dómine, non secúndùm peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndùm iniquitátes

ſcipe deprecatiónem noſtram. Qui ſedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu ſolus ſanctus, Tu ſolus Dóminus, Tu ſolus altiſſimus, Jeſu Chriſte, Cum ſancto Spíritu, in gloria Dei Patris. Amen.

Le Prêtre ſe tournant vers le Peuple dit : Dóminus vobíſcum,

Les M. Et cum ſpíritu tuo.

*Enſuite il dit une ou pluſieurs Oraiſons, l'Epître, le Graduel, l'*Allelúia, *la Proſe, ou le Trait, ſelon que l'Office le demande.*

¶ *Dans les grandes Meſſes le Diacre après avoir donné l'encens à benir met le livre des Evangiles ſur l'Autel ; & étant à genoux devant l'Autel, dit ;* Munda cor meum, *ci-aprés.*

Cette priere finie, il prend le livre, & étant à genoux au côté de l'Evangile, il demande la benediction au Pretre en diſant : Jube domne benè dicere.

Le Pretre, Dóminus ſit in corde tuo, & in lábiis tuis : ut dignè & competénter annúnties Evangélium ſuum : In nómine Patris & Fílii, † & Spíritûs ſancti, Amen.

Le Diacre avant de chanter l'Evangile, dit : Dóminus vobíſcum.

Le Chœur, Et cum ſpíritu tuo.

Inítium *ou* Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm N.

Le Chœur. Glória tibi, Dómine.

Après l'Evangile le Soûdiacre porte le livre au Prêtre qui le baiſe en diſant : Per Evangélica dicta deleántur noſtra delicta.

Aux Meſſes baſſes le Prêtre dit ;

Munda cor meum, ac lábia mea, omnipotens Deus qui lábia Iſaíæ prophétæ cálculo mundáſti igníto : ita me tuâ gratâ miſeratióne dignáre mundáre, ut ſanctum Evangélium tuum dignè váleam nuntiáre. Per Chriſtum, &c.

Jube, Domne, benè dícere. Dóminus ſit in corde meo, & in lábiis meis : ut dignè & competénter annúntiem Evangélium ſuum, Amen.

℣. Dóminus vobíſcum, *& le reſte comme ci-deſſus.*

A la fin de l'Evangile il baiſe le Livre diſant : Per Evangélica dicta deleántur noſtra delicta.

congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc século transiérunt, beátâ Mariâ semper virgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpetuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Oraison.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redémptor, animabus ómnium fidélium defunctórum remissiónem cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequantur; Qui vivis.

Aux Dimanches & à certaines Fêtes, on dit le Symbole suivant :

CRedo in unum Deum, Patrem omnipoténtem, Factorem cœli & terræ, Visibilium ómnium & invisibilium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Filium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sécula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum, de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, & propter nostram salútem descéndit de cœlis. Et incarnatus est de Spiritu sancto ex María virgine: ET HOMO FACTUS EST. Crucifixus étiam pro nobis sub Pontio Piláto, passus, & sepúltus est. Et resurréxit tértiâ die, secundum scriptúras. Et ascéndit in cœlum: sedet ad déxteram Patris. Et iterum ventúrus est cum gloria judicare vivos & mortuos; Cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum dóminum & vivificántem: Qui ex Patre Filióque procédit: Qui cum Patre & Filio simul adorátur & conglorificátur: Qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam cathólicam & apostolicam Ecclésiam. Confiteor unum baptisma in remissiónem peccatórum. Et expécto resurrectiónem mortuorum. Et vitam venturi seculi. Amen.

Après le Credo *le Prêtre dit l'Offertoire, ensuite il offre le Pain qui doit être consacré, en disant :*

SUscipe sancte Pater omnipotens ætérne Deus, hanc immacula-

tam hóstiam quam ego indignus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo & vero, pro innumerabilibus peccátis & offensiónibus & negligéntiis meis, & pro ómnibus circumstántibus, sed & pro ómnibus fidélibus Christiánis vivis atque defúnctis ; ut mihi & illis profíciat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Il met le vin & l'eau dans le Calice, en disant :

DEus, qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, & mirabílius reformásti : da nobis per hujus aquæ & vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster : Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus : Per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Offrant le Calice il dit :

OFférimus tibi, Dómine, cálicem salutáris tuam deprecántes cleméntiam, ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra & tótius mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

In spíritu humilitátis & in ánimo contríto suscipiámur à te, Dómine ; & sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódiè, ut pláceat tibi Dómine Deus.

Veni sanctificátor omnípotens ætérne Deus & béne ✠ dic hoc sacrifícium tuo sancto nómini præparátum.

Aux grandes Messes le Prêtre bénit l'encens en disant :

Per intercessiónem beáti Michaëlis Archángeli stantis à dextris altáris incénsi, & ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus bene ✠ dícere, & in odórem suavitátis accípere. Per Christum Amen.

Il encense les offrandes en disant :

INcénsum istud à te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine, & descéndat super nos misericórdia tua.

Il encense l'Autel disant :

DIrigátur Dómin orátio mea, s incénsum, in consp tuo : elevátio mánu meárum sacrifícium v pertinum. Pone, Dó

[redacted]

ite, custódiam ori meo, & óstium circumstántiæ lábiis meis : ut non déclinet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

En rendant l'Encensoir au Diacre :

ACcéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris & flammam ætérnæ charitátis.

Il lave ses doigts, en disant le Pseaume.

LAvábo inter innocéntes manus meas : & circúmdabo altáre tuum, Dómine,

Ut áudiam vocem laudis : & enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam : & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in diécto : in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Glória Patri, &c.

Sicut erat, &c.

En s'inclinant, il dit :

SUscipe sancta Trínitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis, & ascensiónis Jesu Christi Dómini nostri : & in honóre beátæ Maríæ semper vírginis, & beáti Joánnis Baptístæ, & sanctórum Apostolórum Petri & Pauli, & justórum, & ómnium Sanctórum : ut illis profíciat ad honórem, nobis autem ad salútem : & illi pro nobis intercédere dignéntur in cœlis quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Le Pr. Oráte, fratres, ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Les M. Suscípiat Dóminus Sacrifícium de mánibus tuis ad laudem & glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Le Pr. Amen.

Ensuite il dit la Secrete, qu'il finit par ces paroles prononcées tout haut :

℣. Per ómnia sécula seculórum.

Les M. Amen.

Le Pr. Dóminus vobíscum.

Les M. Et cum spíritu tuo.

Le Pr. Sursum corda.

Les M. Habé[illegible] Dóminum.

Le Pr. Grátias [illegible] Dómino Deo no[illegible]

Les M. Dignum [illegible] tum est.

PRÉFACES.

Aux Fetes de la sainte Vierge, & pendant leurs Octaves, & aux Messes votives de la sainte Vierge.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Et te in Annuntiatióne, *ou* Festivitáte, *ou* Veneratióne beátæ Maríæ semper vírginis collaudáre, benedícere, & prædicáre; quæ & Unigénitum tuum sancti Spíritûs obumbratióne concépit: & virginitátis glóriâ permanénte, lumen ætérnum mundo effúdit, Jesum Christum Dóminum nostrum, * Per quem, &c.

Aux Fetes des Apôtres & Evangelistes.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, te Dómine, supplíciter exoráre, ut gregem tuum pastor ætérne non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos continuâ protectióne custó[illegible]s. Ut iisdem rectóri[illegible] gubernétur, quos [illegible]ris tui vicários eídem [illegible]tulísti præésse pastó[illegible] * Et ideò cum Angelis & Archángelis, cum Thronis & Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitûs, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Aux Fetes des Saints.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper & ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui mirábilis in Sanctis tuis ab ubertáte domûs tuæ eos inébrias; immortáli lúmine vestis; & pro momentánea tribulatióne ætérno glóriæ póndere múneras; ut, quorum gaudémus victóriis, palmis accéndimur, instrúimur exémplis, suffrágiis adjuvémur. * Et ideò, &c.

Pour toutes les Messes q n'en ont point de propre.

Verè dignum & ju

tum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere; Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus; per Christum Dóminum nostrum; * Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sóciâ exultatióne concélebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

SAnctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra glóriâ tuâ, Hosánna in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

CANON DE LA MESSE.

TE ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, súpplices rogámus ac pétimus, uti accépta hábeas, & benedícas, hæc † dona, hæc † múnera, hæc † sancta sacrifícia illibáta. In primis quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta Cathólica; quam pacificáre, custodíre, adunáre, & régere dignéris toto orbe terrárum: unâ cum fámulo tuo Papa nostro N. & Antístite nostro N. & Rege nostro N. & ómnibus orthodóxis, atque Cathólicæ & Apostólicæ fidei cultóribus.

Mémoire des vivans.

Meménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. & N. [*Le Prêtre fait mémoire de ceux pour qui il veut prier.*] Et ómnium circunstántium, quorum tibi fides cógnita est, & nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis, pro se, suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis & incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo, & vero.

Communicántes & memóriam venerántes, * inprimis gloriósæ semper vírginis Maríæ, genitri-

ćis Dei & Dómini nostri Jesu Christi sed & beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum Petri & Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis & Thadæi [illegible] Cleti, Cleménti [illegible] Cornélii, C[illegible] Lauréntii, Ch[illegible] Joánnis & Paul[illegible] & Damiáni : & [illegible] Sanctórum tuóru[illegible] rum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúndem Christum Dóminum nostrum, Amen.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed & cunctæ famíliæ tuæ, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias : diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, & in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum, Amen.

Quam oblatiónem, tu Deus, in ómnibus, quæsumus, bene † díctam, adscri † ptam, ra † tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris : ut nobis Cor † pus, & San † guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi,

Qui prídiè quàm paterétur, accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas : & elevátis óculis in cœlum [illegible] te Deum Patrem suum [illegible]nipoténtem, tibi gra[illegible]s agens, bene†díxit, [illegible]git, dedítque discí[illegible]lis suis, dicens : Acci[illegible]e, & manducáte ex [illegible]c omnes,

Hoc est enim Corpus meum.

Símili modo postquàm cœnátum est, accípiens & hunc præclárum Cálicem in sanctas ac venerábiles manus suas : item tibi grátias agens, bene † díxit, dedítque discípulis suis, dicens : Accípite & bíbite ex eo omnes,

Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi & ætérni testaménti, mystérium fídei, qui pro vobis & pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Hæc quotiescúnque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Unde & mémores, Dómine, nos servi tui sed & plebs tua sancta ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri, tam beatæ Passiónis, nec non & ab ínferis resurrectiónis,

ſed & in cœlos glorióſæ Aſcenſiónis, offérimus præclàræ majeſtáti tuæ de tuis donis ac datis, Hóſtiam † puram, Hóſtiam † ſanctam, Hóſtiam † immaculátam, Panem † ſanctum vitæ ætérnæ & Cálicem † ſalútis perpétuæ;

Supra quæ propitio ac ſeréno vultu reſpicere dignéris: & accépta habére, ſicuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui juſti Abel, & ſacrifícium Patriárchæ noſtri Abrahæ: & quod tibi óbtulit ſummus ſacérdos tuus Melchíſedech, ſanctum ſacrifícium, immaculátam hóſtiam.

Supplices te rogámus omnipotens Deus, jube hæc perférri per manus ſancti Angeli tui in ſublime altáre tuum, in conſpéctu divinæ majeſtátis tuæ: ut quotquot ex hac Altáris participatióne, ſacro ſanctum Filii tui, Cor † pus, & ſan † guinem ſumpſérimus, omni benedictióne cœléſti & grátiâ repleámur. Per eundem Chriſtum Dóminum noſtrum, Amen.

Mémoire des Morts.

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. & N. qui nos præceſſérunt cum ſigno fidei, & dórmiunt in ſomno pacis: *Le Pretre fait mémoire de ceux pour qui il veut prier.* Ipſis, Dómine, & ómnibus in Chriſto quieſcéntibus, locum refrigérii, lucis & pacis, ut indúlgeas deprecámur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum, Amen.

Nobis quoque peccatóribus, famulis tuis, de multitúdine miſeratiónum tuárum ſperántibus, partem áliquam & ſocietátem donáre dignéris, cum tuis ſanctis Apóſtolis & Martýribus: cum Joánne, Stéphano, Matthía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anaſtáſia, & ómnibus ſanctis tuis: intra quorum nos conſórtium, non æſtimátor mériti, ſed véniæ, quæſumus largítor admítte. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, ſemper bona creas, ſancti † ficas, vi-

cas, bene † -icis,
æstas nobis.
ip † sum, & cum
, & in ip † so,
i Deo Patri † om-
énti, in unitate
:ûs † sancti, omnis
r & glória
a sécula secu
Amen.
:mus. Præcép
bus móniti,
institutióne
udémus dice
ter noster, qui es in
: Sanctificétur no-
uum. Advéniat re-
tuum. Fiat volún-
a, sicut in cœlo,
terra. Panem nos-
quotidiánum da
hódie. Et dimitte
débita nostra, si-
c nos dimittimus
óribus nostris. Et
s indúcas in ten-
iem. ℟. Sed líbera
malo.
*Prêtre dit : Amen,
uite il continuë.*
era nos, quæsu-
Dómine, ab óm-
malis, prætéritis,
ntibus, & futúris:
ercedénte beátâ &
sâ semper Vírgi-
ei genitríce Maríâ
beátis Apóstolis
etro & Paulo, at-
ndréa, & ómni-
nctis, da propítius

pacem in diébus nos-
tris: ut ope misericór-
diæ tuæ adjúti, & à
peccáto simus semper
líberi, & ab omni
perturbatióne secúri.
Per eúndem Dómi-
nostrum Jesum
n Fílium tuum,
m vivit & re-
unitáte Spíri-
ti Deus; per óm-
ula seculórum.
℟. Amen.

Pax † Dómini sit †
semper vobis † cum. ℟.
Et cum spíritu tuo.

Hæc commixtio &
consecrátio Córporis &
sánguinis Dómini nostri
Jesu Christi fiat acci-
piéntibus nobis in vitam
ætérnam, Amen.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, miserére
nobis.

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, miserére
nobis.

Agnus Dei, qui tolli
peccáta mundi, don
nobis pacem.

*Aux Messes des Mort
au lieu de* miserére nobis,
on dit dona eis réquiem,
& au lieu de dona nobi
pacem, *on dit* dona e
réquiem sempitérnam.

*L'Oraison suivante s'
met aux Messes des Mor*

Dómine Jesu Christ

[redacted]

qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ: eamque secúndùm voluntátem tuam pacificáre, & coadunáre dignéris. Qui vivis & regnas Deus, per ómnia sécula seculórum, Amen. *Si le Pretre doit donner la Paix, en la donnant il dit:* Pax tecum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu sancto, per mortem tuam mundum vivificásti, líbera me per hoc sacro-sánctum corpus, & sánguinem tuum, ab ómnibus iniquitátibus meis, & univérsis malis: & fac me tuis semper inhærére mandátis, & à te nunquam separári permíttas. Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu sancto vivis & regnas Deus in sécula seculórum, Amen.

Percéptio córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium & condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis & córporis, & ad medélam percipiéndam, qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spiritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum, Amen.

Panem cœléstem accípiam, & nomen Dómini invocábo.

Le Prêtre dit trois fois;

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantùm dic verbo, & sanábitur ánima mea.

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam, Amen.

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, & ab inimícis meis salvus ero.

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi, custódiat ánimam meam in vitam ætérnam, Amen.

S'il y a quelques personnes à communier, ou les communie.

Quod ore súmpsimus Dómine, purâ mente

capiámus : & de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, & Sanguis quem potávi adhæreat viscéribus meis : & præsta, ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura & sancta refecérunt sacraménta. Qui vivis & regnas in sécula seculórum, Amen.

Après la Communion le Prêtre dit : Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Ite, Missa est, ℟. Deo grátias.

Si on n'a pas dit, Glória in excelsis, *au lieu de*, Ite Missa est, *on dit* Benedicámus Dómino.

Aux Messes des Morts on dit, Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meæ, & præsta : ut sacrifícium quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque & ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile ; Per Christum Dóminum nostrum, Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus, *se tournant vers le Peuple*, Pater, & Fílius, † & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Aux Messes des Morts on ne donne point la Bénédiction, mais immédiatement après l'Oraison Pláceat tibi, *le Prêtre dit :*

Dóminus vobíscum ; ℟. Et cum spíritu tuo. Inítium sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Chap. 1. v. 1.

IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : & sine ipso factum est nihil, quod factum est : in ipso vita erat, & vita erat lux hóminum : & lux in ténebris lucet, & ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, út omnes créderent per illum. Non erat ille lux : sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognóvit. In própria venit, & sui

eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri; sed ex Deo nati sunt. ET VERBUM CARO FACTUM EST: & habitávit in nobis, & vídimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis.

℟. Deo grátias.

PRIERES.

L'Oraison Dominicale.

PAter noster, qui es in cœlis: sanctificétur nomen tuum: adveniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo, & in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: & ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos à malo. Amen.

La Salutation Angélique.

AVe María, grátiâ plena: Dominus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc & in hora mortis nostræ. Amen.

Le Symbole des Apôtres.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli & terræ, Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos: tertiâ die resurréxit à mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Pour demander la grace du S. Esprit.

VEni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium : & tui amóris in eis ignem accénde.

℣. Emittes Spíritum tuum, & creabúntur, ℟. Et renovábis fáciem terræ.

Oraison.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuisti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, & de ejus semper consolatióne gaudére ; Per Christum Dóminum nostrum.

La bénédiction de la Table.

BEnedícite. ℟. Dóminus. *Bénédiction.* Nos & ea quæ sumus sumptúri benedícat déxtera Christi. In nómine Patris, & Filii, & Spiritûs sancti. ℟. Amen.

Action de graces après le repas.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Ma-

v
li
qu
tu
mi
qui
B
P
Prie
le m
on f

A
& con
sancto.
Ecce
fiat mih
bum tuu
&c.
Et ver
tum est,
nobis. Av
Or

GRátiar
sumus
méntibus n
de, ut qui
tiánte, Chr
incarnatióne
mus, per pass
& crucem ad r
nis glóriam per
Per eundem
Dóminum nost
℟. Amen.

INSTRUCTION

Sur l'Office Divin.

OFfice signifie devoir. On a donné le nom *d'Office Divin*, aux prieres publiques qui se chantent dans l'Eglise, pour nous marquer qu'une de nos principales obligations, est de païer à Dieu ce tribut de loüanges que la Religion nous impose. Ce corps de prieres arrangé comme il est aujourd'hui, est ce qu'on appelle *Breviaire.*

Il est composé de Pseaumes, d'Antiennes, de Leçons, de Chapitres, de Répons, d'Hymnes, de Versets, de Cantiques, &c. On peut regarder les *Pseaumes* comme un abregé de toute la Religion; tant les devoirs du Chrétien y sont admirablement exprimés. Les *Antiennes* sont une espéce de répétition de ce qui a le plus touché dans les Pseaumes, ou qui a le plus de rapport au Mystére & à la Fête qui se célébre. Les *Leçons* & les *Chapitres* representent les lectures & instructions qui accompagnoient autrefois chaque partie de l'Office. Les *Répons* peuvent être regardés comme un abregé de ces lectures. Les *Versets* sont comme autant d'Oraisons jaculatoires, par lesquelles l'ame s'éleve vers Dieu. Les *Hymnes* enfin & les *Cantiques* renferment des sentimens de loüanges & d'actions de graces, proportionés aux Fêtes ou aux mystéres de la Religion.

Pour imiter le Prophéte Roy, qui se levoit au milieu de la nuit afin de rendre gloire à Dieu; & qui chantoit ses loüanges sept fois le jour; l'Eglise a marqué des prieres publiques pour sept heures différentes de la journée; & elle en a aussi marqué pour la nuit.

L'Office de la nuit est ce qu'on appelle à present *Matines*. On ne lui a donné ce nom, que depuis qu'on y a joint les *Laudes*, qui sont proprement les *Matines*, c'est-à-dire, les *Loüanges du Matin*. On l'appelloit auparavant, *Nocturne* ou *Vigile de la Nuit*: de-là sont venus les noms de 1. 2. & 3. Nocturne.

Les *Laudes* se disoient à la pointe du jour.

Au Soleil levant on comptoit la premiere heure du jour ; ce qui a donné le nom de *Prime*, à la priere que l'Eglise a consacrée pour offrir à Dieu toutes les actions de la journée. Trois heures après, on recitoit *Tierce*, ainsi nommée, parce que cette priere se faisoit à la fin de la troisiéme heure d'après le lever du Soleil : comme celle de *Sexte*, qui se faisoit à la sixiéme heure ; & enfin celle de *None*, qu'on recitoit à la fin de la neuviéme heure, c'est à-dire, à trois heures après midi. Mais, comme les jours sont inégaux dans une grande partie de la terre, on avançoit, ou l'on retardoit ces Offices, à proportion que le lever & le coucher du Soleil avançoit ou reculoit : de sorte qu'on disoit toûjours *Prime* à Soleil levant, *Tierce* au milieu de la matinée, *Sexte* à midi, & *None* quelques heures après.

Les Vêpres se disoient au soir, comme le mot le porte, après le Soleil couché. On les appelloit *Lucernárium*, c'est-à dire, l'Office qui se dit aux lampes, parce qu'on avoit besoin de lumiere pour s'éclairer. Enfin les *Complies* sont la fin de tout l'Office, qui est alors complet & achevé ; & c'est ce que signifie ce mot de *Complies*. On les disoit immédiatement avant que de se coucher.

De l'usage des Cierges & des Encensemens.

DAns les premiers siécles de l'Eglise, les assemblées des fidéles se tenant la nuit & dans des lieux soûterrains à cause des persécutions. la nécéssité introduisit l'usage des Cierges : l'Eglise a retenu cet usage même en plein jour, 1. Pour conserver les vestiges de l'antiquité. 2. En signe de joïe, 3. Afin que cette lumiére soit le Symbole de J.C. qui est la lumiere du monde, 4. Pour témoigner la foi des fidéles. Sur ces principes, il sera aisé d'expliquer pourquoi on allume plus ou moins de cierges selon la solemnité des offices, pourquoi

on n'en allume point le Vendredi Saint à l'Office du matin, &c.

L'Eglise se sert aussi d'Encens pour plusieurs raisons, 1. La fumée qui s'éleve en haut, signifie le desir que nous avons que nos priéres s'élevent jusqu'au trône de Dieu, comme il est marqué dans la priere que le Prêtre recite en encensant les Autels & les offrandes, 2. On encense les Croix & les Images par respect pour J. C. & pour les Saints à qui nous adressons nos prieres, 3. On encense le livre de l'Evangile pour marquer le respect que nous avons pour la parole de Dieu, 4. On encense les fidéles, comme les membres de J. C. 5. On encense les Reliques des Saints, pour parfumer les ossemens de ceux qui ont répandu la bonne odeur de J. C. pendant leur vie, & qui la répandent encore après leur mort. 6. Enfin on encense les corps & les sépulchres des Prêtres, à cause de leur ordination.

Priere avant l'Office Divin.

APeri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, & aliénis cogitatiónibus, intelléctum illúmina, afféctum inflámma: ut dignè, atténtè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri mérear in conspéctu divínæ majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

DOmine, in unióne divínæ illíus intentiónis quâ laudes in terris Deo Patri persolvísti has tibi laudes & horas persólvo.

Priere après l'Office Divin.

SUscipe clementíssime Deus, précibus & méritis beátæ Maríæ semper vírginis & ómnium Sanctórum & Sanctárum officium servitútis nostræ: & si quid dignum laude égimus, pro-

ftius réſpice, & quod negligénter actum eſt, cleménter ignóſce. Qui in Trinitáte perfécta vivis & regnas Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. Amen.

SAcro-ſanctæ & individuæ Trinitáti, Crucifixi Dómini noſtri Jeſu Chriſti humanitáti, beatíſſimæ ac glorioſíſſimæ virginis Maríæ fecunditáti & integritáti, omniúmque Sanctórum univerſitáti, ſit ſempitérna laus, honor, virtus, & glória ab omni creatúra, nobiſque remíſſio peccatórum, per infiníta ſécula ſeculórum. Amen.

Beáta víſcera Maríæ virginis, quæ portavérunt, & beáta úbera quæ lactavérunt ætérni Patris Filium. Amen.

ABSOLUTIONS ET BENEDICTIONS

Qui ſe diſent avant les Leçons de Matines.

LE DIMANCHE AU I. NOCTURNE.

Abſolution.

DEus noſter inclinet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus. ℟. Amen.

On répond ainſi, Amen, à toutes les Abſolutions & Bénédictions.

Bénédictions.

1. Deus ſpei répleat nos omni gáudio, & pace in credéndo.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum ut cognoſcámus verum Deum.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem.

AU II. NOCTURNE.

Abſolution.

DA, Dómine, mercédem ſuſtinéntibus te, & exáudi oratiónes servórum tuórum.

Bénédictions.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli.

2. Superabúndet in nobis grátia Dómini noſtri, cum fide & dilectióne.

3. Ipſe Spíritus póſtulet pro nobis gemítibus inenarrabílibus.

AU III. NOCTURNE.

Abſolution.

DIrige nos, Deus, in viam juſtítiæ, & ſciant omnes, qui hábitant terram, quia tu es Deus conſpéctor ſeculórum.

Bénédictions.

1. Miſericórdia & pax

[redacted]

ABSOLUTIONS ET BENEDICTIONS.

A Deo Patre, & Christo Jesu Dómino nostro.

2. Cháritas Dei diffundátur in córdibus nostris per Spíritum sanctum.

3. Evangélium virtus Dei, sit in salútem omni credénti.

Si l'Evangile se lit au Jubé, on dit:

Super montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion.

Si on lit pour dixiéme Leçon un autre Evangile & une Homelie, la Bénédiction sera:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii Jesu Christi, qui est imágo Dei.

Si on lit une dixiéme Leçon de la vie d'un Saint, la Bénédiction sera:

Ipse Deus pacis sanctíficet nos per ómnia.

AUX FESTES DE N. SEIGNEUR.

Si l'Office est de neuf Leçons, les Absolutions & Bénédictions se disent comme le Dimanche: Si l'Office est de trois Leçons, l'Absolution & les deux premieres Bénédictions se disent du Nocturne convenable à la Férie; la troisiéme est la neuviéme du Dimanche: Evangélium, &c.

S'il y a une quatriéme Leçon, ou une dixiéme, la Bénédiction se dit comme il est marqué pour le Dimanche, lorsqu'il s'y rencontre une dixiéme Leçon.

AUX FESTES DE LA STE. VIERGE, & des Saints.

Si l'Office est de neuf Leçons, les Absolutions & Bénédictions du j. & iij. Nocturne, sont les mêmes qu'aux Dimanches; & au ij. Nocturne, on dit les suivantes.

Absolution.

Benefáciat vobis Deus, & memínerit testaménti sui quod locútus est ad Abraham, & Isaac, & Jacob servórum suórum fidélium, & det vobis cor ómnibus ut colátis eum.

1. *Bénéd.* Deus det nobis illuminátos óculos cordis nostri, ut sciámus quæ sit spes vocatiónis ejus in Sanctis.

2. Dignos nos fáciat Deus in partem sortis Sanctórum, in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum.

3. Aperiántur óculi nostri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus sortem inter Sanctos.

Si l'Office est de trois Leçons, on dit l'Absolution & les Bénédictions ci-dessus, Benefáciat vobis, *&c. Si la derniere Leçon est une Homelie, au lieu de la Bénédiction*, Aperiántur, *on dit la ix. du Dimanche*, Evangélium, *&c. ou* Super, *&c.*

S'il y a une iv. Leçon on dit comme au Dimanche, lorsqu'il y a une dixiéme Leçon.

Aux Fêtes simples, l'Absolution, & la j. & ij. Bénédiction de la Ferie, la iij. Aperiántur, *ci-dessus.*

AUX FERIES

Les Absolutions & Bénédictions du Dimanche; sçavoir, le Lundi & le Jeudi, celles du j. Nocturne. Le Mardi & le Vendredi celles du ij. Le Mercredi & le Samedi, celles du iij. Mais avant l'Homelie, on dit la Bénédiction suivante.

Dóminus det verbum evangelizántibus virtúte multâ.

S'il y a une iv. Leçon, on dit la Bénédiction marquée pour le Dimanche, où il se trouve une x. Leçon.

AU TEMS PASCHAL

Tant aux Fêtes qu'aux Dimanches, & aux Feries, on dit l'Absolution & les Bénédictions suivantes.

Absolution.

Per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, vitæ ætérnæ herédes efficiámur.

Bénédictions.

1. Det nos Deus expectáre Fílium suum de cœlis, quem suscitávit ex mórtuis.

2. Interpéllet pro nobis, qui mórtuus est & resurréxit.

3. Spíritus ejus qui suscitávit Jesum Christum à mórtuis, hábitet in nobis.

Si la iij. Leçon est de l'Homelie, on dit la Benediction suivante.

Evangélium non fit tantùm in sermóne, sed & in virtúte.

S'il se trouve une iv. Leçon, on dit la Bénédiction marquée pour le Dimanche lorsqu'il se trouve une x. Leçon.

J'écouterai ce que le Seigneur mon Dieu m'inspirera. ps. 84.

Chez Duchange Graveur du Roy rue St. Jacques. CP

[redacted]

PSEAUTIER DISPOSÉ SELON LES JOURS DE LA SEMAINE.

LE DIMANCHE A MATINES.

Après avoir dit tout bas, Pater, Ave, *&* Credo, *tout du long, on dit tout haut, en faisant le Signe de la Croix avec le pouce de la main droite sur la bouche.*

DOMINE, lábia mea apéries;

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

DEus in adjutórium meum inténde,

℟. Dómine, ad adjuvándum me festina.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen. Allelúia.

*Depuis la Septuagesime jusqu'à Pâques, au lieu d'*Allelúia, *on dit*, Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

L'Invitatoire, les Hymnes, Antiennes, Pseaumes, Versets, Capitules & Répons brefs ci-après, se disent tous les Dimanches de

l'année dans trois lieux [illegible], quand il n'y en a point de propres.

Invitatoire, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Pseaume 94.

VEnite, exultémus Dómino; jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Reprise de l'Invitatoire, Dóminum, qui fecit nos, * Veníte; adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos; quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Reclame de l'Invitatoire, * Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino, qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Reprise. Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Hodie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra; sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Reclame, * Veníte adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas; quibus jurávi in ira mea; Si introíbunt in réquiem meam.

Reprise, Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sécula seculórum. Amen.

Reclame, * Veníte adorémus.

Ensuite, on répete l'Invitatoire, Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Hymne.

PRIMO die, quo Trínitas

Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens cónditor,
Nos, morte victâ, líberat.
PULSIS procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyùs,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit.
NOSTRAS preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus.
UT, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
JAM nunc patérna cláritas,
Te postulámus áffatim,
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Le petit asterique * ou étoile qui est au milieu de chaque Verset, signifie qu'il y faut faire la pause de la médiation.*

Pseaume I.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúnque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic; * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sécula seculórum. Amen.

On dit le Verset, Glória Patri *à la fin de tous les Pseaumes & des Cantiques, s'il n'y a quelque Rubrique contraire.*

Antienne. Beátus vir, qui in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 3. c. Servíte.

Pseaume 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos; * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódiè génui te.

Póstula à me, & dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite; * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, * nequándo irascátur Dóminus, & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre.

Ant. 2. d. Exúrge, Dómine.

Pseaume 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum; * & exurré-

[redacted]

xi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circundántis me:* exúrge, Dómine, salvum me fac Deus meus;

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa;* dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus;* & super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. In nóctibus extóllite manus vestras in Sancta, ℟. Et benedícite Dóminum.

Après le Verset de chaque Nocturne, on dit tout bas, Pater noster, *jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

L'Absolution & les Bénédictions sont ci-dessus avant le Pseautier, & on dit les Leçons & les Répons propres.

AU II. NOCTURNE.

Antienne, 4. e. Deus meus.

Pseaume 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea:* Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus,* & sperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu salútis meæ,* & suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum,* & ab inimícis meis salvus ero.

Circundedérunt me dolóres mortis,* & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me:* præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum,* & ad Deum meum clamavi;

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam;* & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, & contrémuit, terra; fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt,* quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exársit;* carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & descéndit,* & calígo sub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit; * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebróſa aqua in núbibus äëris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt, * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altiſſimus dedit vocem ſuam; * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Miſit de ſummo, & accépit me; * & aſſúmpſit me de aquis multis.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto;

Sicut erat, &c.

Ant. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum.

Ant. ſ. ſ. Salvum.

Diviſion du Pſeaume 17.

Eripuit me de inimícis meis fortiſſimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm puritatem mánuum meárum retríbuet mihi.

Quia cuſtodivi vias Dómini, * nec impiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpéctu meo, * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum in conſpéctu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocénte ínnocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérſo pervertéris.

[redacted]

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies,* & óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Salvum me fecit Dóminus, quóniam voluit me.

Ant. 6. f. Deus meus. *Autre division du Pseau.* 17.

DEus meus, impollúta via ejus ; elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est omnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum ?

Deus qui præcínxit me virtúte, * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * & posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, * & déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem, * & disciplína tua ipsa me docebit.

Dilatásti gressus meos subtus me, * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos ; * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum ; * & supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me dispérdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret : * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti ; * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli ; * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem no

cognóvi, servívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentíti sunt mihi, * filii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt à sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me; * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo psálmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam christo suo David, * & sémini ejus usque in séculum.

Ant. Deus meus protéctor est ómnium sperántium in se.

℣. Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Exáudi.

Pseaume 27.

AD te, Dómine, clamábo, Deus meus ne síleas à me; * nequando táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te; * dùm extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndùm ópera eórum, * & secúndum nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secúndùm opera mánuum eórum tribue illis, * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini; & in ópera mánuum ejus, * déstrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus; * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.

Et reflóruit caro mea; *

[redacted]

& ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ; * & protéctor salvatiónum christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dùm oro ad te.

Ant. 8. g. Dómine.

Pseaume 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me; * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus; * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea; * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptionem?

Nunquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est mei; * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi; * conscidísti saccum meum, & circundedísti me lætítiâ.

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. 1. d. Benedíctus.

Pseaume 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psálmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua,

Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & psallat tibi, * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum, * & audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus ; * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro, * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus, per ignem & aquam, * & eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis ; * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum ; * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

Ant. Benedíctus Deus, qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam à me.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine,

℟. Et custodívi legem tuam.

L'Hymne qui suit, se dit

Après le dernier Répons, s'il n'y a quelque Rubrique contraire.

Hymne.

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes A'ngeli, * tibi cœli & univérsæ potestátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus ;

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis ;

Venerándum tuum verum * & únicum Fílium ;

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo, quǽsumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérnâ fac * cùm Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ ;

Et rege eos, * & extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum, * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi, * non confúndar in ætérnum.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Bonum eſt pſállere nómini tuo, Altíſſime; ℞. Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam.

DEus in adjutórium meum inténde, ℞. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in sécula ſeculórum. Amen. Allelúia.

Ant. 8. c. In matutínis.

Pſeaume 62.

DEus, Deus meus; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea; * quàm multipliciter tibi caro mea!

In terra deſérta, & ínvia, & inaquóſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te,

Quia fuíſti adjútor meus, * & in velaménto alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ, tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. In matutínis meditábor in te, Dómine, quia fuíſti adjútor meus.

Ant. 3. g. Paráta.

Pſeaume 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Paráta sedes tua, Deus, ex tunc; à século tu es.

Ant. 2. D. Dóminus.

Pseaume 99

JUbiláte Deo omnis terra; * servíte Dómino in lætitia.

Introite in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus; ipse fecit nos, & non ipsi nos: * pópulus ejus & oves páscuæ ejus.

Introite portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis, * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quoniam suávis est Dóminus, * in ætérnum misericórdia ejus, & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Dóminus ipse est Deus, ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Ant. 4. f. Benedícat.

Cantique des trois Enfans

Dan. 3 57.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudate & super exaltáte eum in sécula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtutes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus, Dómino.

Benedícite rores & pruina Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Benedícite lux & ténebræ Dómino: * be-

nedícite fúlgura & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum ; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite montes & colles Dómino, * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ & pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum ; * laudet & superexáltet eum in sécula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus & ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anánia, Azária, Mísaël Dómino ; * laudáte & superexaltáte eum in sécula.

[illegible] Glória Pa-

Benedicámus Patrem, & Fílium * cum sancto Spíritu ;

Laudémus & superexaltémus eum * in sécula seculórum. Amen.

Ant. Benedícat Israël Dóminum ; laudet & superexáltet eum in sécula.

Ant. 7. c. Júvenes.

Pseaume 148.

LAudáte Dóminum de cœlis ; * laudáte eum in excélsis :

Laudáte eum omnes Angeli ejus ; * laudáte eum omnes virtútes ejus :

Laudáte eum sol & luna ; * laudáte eum omnes stellæ & lumen :

Laudáte eum cœli cœlórum ; * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini,

Quia ipse dixit, & facta sunt ; * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi : * præcéptum pósuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abýssi ;

Ignis, grándo, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes & omnes col-

les, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béstiæ & univérsa pécora, * serpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ & omnes pópuli, * príncipes, & omnes júdices terræ,

Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, &c.

Ant. Júvenes & vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Capitule. Deuteronome. 6.

Audi Israël, Dóminus Deus noster, Dóminus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; erúntque verba hæc in corde tuo, & meditáberis in eis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens.

℟. Deo grátias.

On répond ainsi à la fin de tous les Capitules.

Hymne.

ÆTERNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

NOCTÚRNA lux viántibus,
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

JESU labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige;
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

TU lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute,
Te nostra vox primùm sonet,
Et vota solvámus tibi.

UT ipse nobis ánnuas,
Affla preces quas fúndimus:
Si corda dent suspíria,
Orígo sis & términus!

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Prævenérunt óculi

mei ad te dilúculò, ℟. Ut meditárer elóquia tua.

Le Cantique de Zacharie. Luc. 1. 68.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui.

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis :

Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi.

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum :

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent : * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Après le Cantique, on dit l'Antienne propre, enſuite, Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo, *& l'Oraiſon propre : après l'Oraiſon,* ℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Quand on recite ſeul l'Office, au lieu de Dóminus vobíſcum, *on dit le* ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

S'il ſurvient quelque Fête Simple ou Semidouble, on en fait mémoire : & enſuite, on fait mémoire de la ſainte Vierge.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi.

Orémus. *Oraison.*

PRótege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

On ne fait point d'autre mémoire dans l'Eglise Cathédrale: mais dans les autres Eglises, on fait celle du Patron par l'Antienne, le Verset, & l'Oraison propre, ensuite on répete le ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Après chaque Heure, lorsqu'elle n'est point suivie d'un autre Office, on dit tout bas,

Fidélium ánimæ, per misericórdiam Dei, requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ensuite, Pater noster, *tout bas.*

Si on dit Prime immédiatement après Laudes, alors aussi-tôt après Deo grátias, *on commence* Deus in adjutórium meum inténde. *Ce qui s'observe toutes les fois qu'on dit deux ou plusieurs Heures de suite.*

A PRIME.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium, &c.

Hymne.

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

LINGUAM refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

SINT pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia;
Carnis terat supérbiam
Potûs cibíque párcitas.

UT cùm dies abscésserit,
Diémque nox excéperit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 1. 2. Benedíctus e[...]

Pſeaume 117.

CONfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impúlſus evérſus ſum ut cáderem, * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperite mihi portas juſtítiæ, ingréſſus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus ; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac, ô Dómine, benè proſperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus & illúxit nobis.

Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi ; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Pſeaume 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutántur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum ;

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas !

Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam ; * non me derelínquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam ; * in cuſtodiéndo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquisivi te ; * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine, * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor, * non oblivíſcar ſermónes tuos.

REtribue ſervo tuo, vivífica me, * & cuſtodiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos,* & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra; * non abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpásti supérbos; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum; * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsùm me loquebántur; * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua, meditátio mea est,* & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea, * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me; * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio, * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi,* judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine; * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum.

On dit le Symbole suivant le jour de la Fête de la Très-Sainte Trinité & quand on fait l'Office du Dimanche excépté dans les Octaves.

QUicúnque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes:

Alia est enim persóna Patris, ália Filii, * ália Spíritûs sancti.

Sed Patris, & Filii, & Spíritûs sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, & unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus:

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus:

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam, Deum ac Dóminum confitéri christiánâ veritáte compéllimur; * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est; * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confi-

reámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei filius, Deus & homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sécula génitus; * & homo est ex substántia matris in século natus.

Perféctus Deus, perféctus homo; * ex ánima rationáli & humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem; * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus sit & homo; * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omninò non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális & caro unus est homo, * ita Deus & homo unus est Christus:

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos, * tertiâ die resurréxit à mórtuis;

Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis, * inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos;

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * & redditúri sunt de factis própriis ratiónem;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Ant. Benedíctus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas.

Capitule Deuteronome 10.

QUid Dóminus Deus tuus petit à te, Israël, nisi ut tímeas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℟. Deo grátias.

Quand on fait l'Office d'une Fête particuliere, on dit le Capitule suivant.

Capitule. 1. *Timoth.* 1.

REgi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo honor, & glória in sécula seculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *bref*, Christe fili

Dei vivi, * Miserére nobis. *On répete.* Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, * Miserére nobis. ℣. Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto. Christe fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum.

℣. Dóminus vobíscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti, tuâ nos hodiè salva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spirítûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

On lit ensuite le Martyrologe, après lequel l'Officiant dit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et sans dire Orémus, *il poursuit :*

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári qui vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Ensuite le Lecteur dit à haute voix :

Jube, Domne, benedícere.

Quand on recite seul l'Office, au lieu de Domne, *on dit*, Domine.

Benediction. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam dóceat nos Dóminus.

℟. Amen.

Après suit la lecture du Canon, à la fin duquel on ajoûte, Tu autem, Dómine, miserére nostri,

℟. Deo grátias.

Ensuite l'Officiant dit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram.

℣. Benedícite, ℟. Deus.

℣. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

A TIERCE.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium.

Hymne.

NUNC sancte nobis Spiritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent;
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 4. a. In toto corde.

Du Pseaume. 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum, * & exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam, * & custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua, * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem; * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum; * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, * salutáre tuum secúndùm elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque; * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam

tuam semper, * in sécu-lum & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquisivi.

Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi; * & exercébar in justificatiónibus tuis.

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant usquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à século, Dómine; * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi; * quia justificatiónes tuas exquisivi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo, * miserére mei secúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, & non sum turbátus, * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me; * & legem tuam non sum oblítus.

Médiâ nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te, * & custodiéntium mandáta tua.

Misericórdiâ tua, Dómine, plena est terra; * justificatiónes tuas doce me.

BOnitátem fecisti cum servo tuo, Dómine, * secúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & disciplínam & sciéntiam

doce me ; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliáter, ego delíqui ; * proptéreà elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum ; * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum ; * ego verò legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me, * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me ; * da mihi intelléctum, & discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur ; * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndùm elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam ; * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injustè iniquitátem fecérunt in me ; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. In toto corde meo scrutábor mandáta tua, Dómine.

Capitule 1. *Joan* 5. 6.

HÆc est cháritas Dei, ut mandáta ejus custodiámus ; & mandáta ejus grávia non sunt.

℟. *bref.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. ℣. Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem, in via tua vivífica me. * In testimónia tua. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Inclína cor meum, Deus, in testimónia tua.

℣. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, ℟. Quia ipsam vólui.

L'Oraison comme dans le Propre du Temps.

A SEXTE.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium, &c.

Hymne.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre manè illúminas,
Et ígnibus merídiem.

EXTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 2. d. Inclinávi.

Du Pseaume 118.

DEfecit in salutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína; * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulò minùs consummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm misericórdiam tuam vivífica me, * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo;

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ persevérat dies; * quóniam omnia sérviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditátio mea est, * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas; * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, * sal-

ferat;
Sed præmium mortis
facræ
Perénnis inftet glória.
Qui nos creávit laus
Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 3. a. Mandáta.

Du Pfeaume. 118.

Mirabília teftimónia tua; * ídeò fcrutáta eft ea ánima mea.

Declarátio fermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attráxi fpíritum; * quia mandáta tua defiderábam.

Afpice in me, & miferére mei * fecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greffus meos dírige fecúndùm elóquium tuum, * & non dominétur mei omnis injuftítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuftódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina fuper fervum tuum,* & doce me juftificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei, * quia non cuftodiérunt legem tuam.

Juftus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandásti juftítiam teftimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéfcere me fecit zelus meus; * quia oblíti funt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter, * & fervus tuus diléxit illud.

Adolefcéntulus fum ego & contémptus; * juftificatiónes tuas non fum oblítus.

Juftítia tua, juftítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúftia invenérunt me; * mandáta tua meditátio mea eft.

Æquitas teftimónia tua in ætérnum; * intelléctum da mihi, & vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine; * juftificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, falvum me fac, * ut cuftódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in

verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, * & secúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti sunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis; * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & eripe me; * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus salus; * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine; * secúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, & tribulant me; * à testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam; * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua; * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus sum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam, * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & testimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu

tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine ; * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te, * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit ; * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Mandáta tua diléxi, Dómine, in misericórdia tua vivífica me.

Capitule. 1. *Timoth.* 1.

FInis præcépti est cháritas de corde puro & consciéntia bona & fide non ficta.

℟. *bref.* Clamávi in toto corde meo * Exáudi me, Dómine. *On répéte.* Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. * Exáudi. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Clamávi.

℣. Clamávi ad te salvum me fac, ℟. Ut custódiam mandáta tua.

L'Oraison comme dans le Propre du Temps.

A VESPRES.

Pater noster. Ave María.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. d. Dixit.

Pseaume 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion, * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum ; * Tu es sacérdos in ætérnum, secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruinas, * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis.

Ant. 2. D. Sanctum.

Pseaume 110.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio justórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus, * & justítia ejus manet in séculum séculi.

Memóriam fecit mirabilium suórum, miséricors & miserátor Dóminus, * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in séculum testaménti sui, * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo;

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus; véritas & judicium.

Fidélia omnia mandáta ejus, confirmata in séculum séculi;* facta in veritate & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo; * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: * initium sapiéntiæ, timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum; * laudátio ejus manet in séculum séculi.

Ant. Sanctum & terríbile nomen ejus: inítium sapiéntiæ, timor Dómini.

Ant. 3. A. Qui timet.

Pseaume 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicétur.

Glória & divitiæ in domo ejus: * & justitia ejus manet in séculum séculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis, * miséricors & miserátor & justus.

Jucúndus homo, qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judicio; * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus, * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in séculum séculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen.

Pseaume 112.

LAudáte púeri Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra inopem, * & de stércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum, ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. 1. *irreg.* d. Nos qui vívimus.

Pseaume 113.

IN éxitu Israël de Ægýpto, * domus Jacob de pópulo bárbaro.

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit & fugit; * Jordánis convérsus est retrórsùm;

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugísti? * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsùm?

Montes exultástis sicut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

À fácie Dómini mota terra, * à fácie Dei Ja-

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam super misericórdia tua & veritáte tua;

Nequándo dicant gentes; Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúnque vóluit, fecit.

Simulácra géntium, argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent & non loquéntur, * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino, * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino; * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri, * & benedixit nobis.

Benedíxit dómui Israël, * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dominus super vos, * super vos & super filios vestros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino; * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in séculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitule. Ecclesiast. 2.

Qui timétis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda vestra; Quis enim permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est?

aut quis invocavit eum,
& despéxit illum?
℟. Deo grátias

Hymne.

LUCIS Creátor óptime,
Miri labóris ártifex,
Jubes, níhil fit ómnia,
Ináne terram sústinet.

HINC longa currunt sécula;
Tu semper idem pérmanes:
Nutu poténti cóndita
Moves, movéri néscius.

ET lux, & umbra mútuò
Tibi, Creátor, mílitant;
Zelo pari, fac æmulus
Homo, tibi desérviat.

FAC mens graváta crimine,
Dolóre vero cóncita,
Laboriósis flétibus,
Pœnas repéndat débitas.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea, ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo. *Psal.* 140. 2.

Cantique de la Ste. Vierge. Luc 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum.

Et exultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna, qui potens est; & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis; * & dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sécula.

L'Antienne & l'Oraison, comme dans le Propre du Temps. Ensuite, on dit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu t[uo].
℣. Benedicámus D[o]mino.
℟. Deo grátias.

S'il se rencontre quelque Fête Simple ou Semidouble, on en fait mémoire : ensuite on fait mémoire de la sainte Vierge.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus.

Orémus. *Oraison.*

CONcéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére; & gloriósâ beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Dóminum nostrum.

On ne fait point d'autre mémoire dans l'Eglise Cathedrale : mais dans les autres Eglises, on fait mémoire du Patron par l'Antienne, le Verset & l'Oraison propre. Ensuite on repete :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si on separe Complies, on ajoute Fidélium, &c. & Pater noster.

Partie du Print.

A COMPLIES.

℣. Convérte nos, Deus salutáris noster; ℟. Et avérte iram tuam à nobis.

Deus in adjutórium meum inténde, &c.

Ant. 8. g. Miserére.

Pseaume 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino; * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultûs tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti

vini & ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam & requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Pseaume 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum; * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium; * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúndabit te véritas ejus, * non timébis à timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verumtámen óculis tuis considerábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine spes mea; * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem & basilíscum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum; * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & osténdam illi salutáre meum.

Pseaume 133.

ECce nunc benedícite Dóminum * omnes servi Dómini;

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri,

In nóctibus extól

manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Miserére mei, Dómine, & exáudi oratiónem meam.

Capitule. 1. Thess. 5.

VOs filii lucis estis, & filii diéi: non sumus noctis, neque tenebrárum: igitur non dormiámus sicut & céteri, sed vigilémus & sóbrii simus.

℟. Deo grátias.

Hymne.

DIEM sacrátum, Cónditor,
Quo das tibi quiéscere;
Quo te sepúlcro súscitas;
Quiéta nox fac óccupet.

IN nocte nostra sit quies
Legem tuam revólvere:
In otio, sit máximum
Laudáre te negótium.

IN mente sis, ut cógitem;
In corde sis, ut díligam;
In te movémur, & sumus;
Sit vita per te, sit salus.

NOCTURNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio;
Qui nostra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me.

Ant. 6. F. In manus tuas.

Cantique de S. Simeon.

Luc 2.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Isráël.

Ant. In manus tuas comméndo spíritum meum, redemísti me, Dómine Deus veritátis.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oraison.*

VIsita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℣, Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

A Complies dans les Fêtes de la sainte Vierge, & leurs Octaves, & quand on fait l'Office de la sainte Vierge le Samedi, on dit l'Hymne suivante.

Hymne.

VIRGINEIS títulis matris quæ jungit honóres,
Hac natos fóveat nocte benígna suos.
FULGIDA stella maris, secli dùm mérgimur undis,
Sit lux in ténebris, & benè fida quies.
SI sopor obrépit, casti fac mater ámóris
Cor vígilans uno spiret amóre Dei.
O Regína potens própius res áspice nostras;
Dicáris pópuli vita salúsque tui
GLÓRIA summa Patri, Compar sit glória Nato,
Quo péperit Virgo glória Spirítui. Amen.

Aux Fêtes des Saints Semidoubles & au-dessus, on dit l'Hymne suivante.

Hymne.

DONA, Deus, suffrágiis
Sancti suis nos ádjuvent,
Ut quos adóptas fílios
Curâ patérnâ prótegas.
AD sancta proni tóllimus
In nocte palmas súpplices;
Donis, quibus nos múneras,
Grates tibi repéndimus.
TU de Sion nos réspice,
Corpus tibi fac súbditum,
Fac casta mens te cógitet,
Hostémque per te cómprimat.
NOCTURNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

LE LUNDI

A MATINES.

Pater. Ave. Credo.
Dómine lábia, I.
Deus in adjutórium.
Invitatoire Veníte, * Exultémus Dómino.
On continuë le Pseaume, Jubilémus Deo salutári

nostro, *comme ci-dessus* I.

Hymne.

SOMNO reféctis ártubus,
Spreto cubili, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

TE lingua primùm cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium,
Tu Sancte, sis exórdium.

CEDANT ténebræ lúmini,
Et nox diúrno síderi:
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

PRECAMUR iidem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Quam.

Pseaume 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confessiónem & decórem induísti, * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cœlum sicut pellem; * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum; * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus, * & minístros tuos, ignem uréntem;

Qui fundásti terram super stabilitátem suam, * non inclinábitur in séculum séculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur, * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri; * expectábunt

ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

I. *Division du Ps.* 103.

R Igans montes de superióribus suis: * de fructu operum tuórum satiábitur terra?

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra; * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo; * & panis cor hominis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani, quas plantávit.

Illic pásseres nidificábunt: * Heródii domus dux est eórum.

Montes excélsi cervis; * petra refúgium herinácius.

Fecit lunam in témpora; * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, & facta est nox; * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes ut rápiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregáti sunt, * & in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * & ad operatiónem suam usque ad vésperam.

II. *Division du Ps.* 103.

Q Uàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti; * impléta est terra possessióne tuâ.

Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus, animália pusílla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt, * draco iste, quem formásti ad illudéndum ei.

Omnia à te expéctant, * ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur; * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.

Emíttes Spíritum tuum, & creabúntur; & renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in

sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, & facit eam trémere, * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * psallam Deo meo quándiù sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum ; * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non sint : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! ómnia in sapiéntia fecísti.

AU II. NOCTURNE.

Ant 4. irreg. c. Ipse.

Pseaume 104.

CONfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus, * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei, * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini ; * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit ; * prodigia ejus & judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus, * fílii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus, Deus noster ; * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui, * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.

Quod dispósuit ad Abraham, * & juraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Jacob in præcéptum, * & Israël in testamentum ætérnum.

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funiculum hereditátis vestræ,

Cùm essent número brevi, paucíssimi, * & íncolæ ejus.

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos, * & in Prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram, * & omne

firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum;* in servum venúndatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum; * misit rex, & solvit eum, princeps populórum, & dimísit eum.

Constítuit eum Dóminum domûs suæ, * & príncipem omnis possessiónis suæ.

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetipsum,* & senes ejus prudéntiam docéret.

I. *Divis. du Ps* 104. Et

INtrávit Israël in Ægyptum, * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter, * & firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in servos ejus.

Misit Moysen servum suum, * Aaron quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, & obscurávit, * & non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem, * & occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyïa & cinifes, * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum, * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro; * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

II. *Division du Ps.* 104

LÆtáta est Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit

timor eórum ſuper eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ, * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & eléctos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium; * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Ipſe Dóminus Deus noſter, in univérſa terra judícia ejus.

AU III. NOCTURNE.

Ant 3. c. Salvos.

Pſeaume 105.

CONfitémini Dómino quóniam bonus; * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Meménto noſtri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, * víſita nos in ſalutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus noſtris, * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua, * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare Rubrum, & exſiccátum eſt; * dedúxit eos in abýſſis ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos; * unus ex

eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus, * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto; * & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum, * & misit saturitátem in ánimas eórum.

I. *Divis. du Ps.* 105. Et

IRritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum, * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt sculptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, ..i salvávit eos, * qui ..it magnália in Ægýp- .. mirabília in terra .. terribília in ma-

Et dixit ut dispérderet eos, * si non Móyses eléctus ejus stetisset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus, * ne dispérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis: * & non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos, * ut prostérneret eos in desérto;

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus, * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor; * & comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis; * & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit, * & cessávit quassátio;

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

II. *Divis. du Ps.* 105. Et

IRritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus est Móyses propter eos;

Quia exacerbavérunt spíritum ejus, * & distinxit in lábiis suis.

Non disperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & serviérunt sculptílibus eórum; * & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * & fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem, sánguinem filiórum suórum & filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inféćta est terra in sanguínibus, & contamináta est in opéribus eórum; * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum, * & abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium, * & domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum * & humiliáti sunt sub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularéntur, & * audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui, * & pœnítuit eum secúndùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias, * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster, * & cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à século & usque in séculum; * & dicet omnis pópulus: fiat, fiat.

Ant. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, ut confiteámur nómini sancto tuo.

℣. In die clamávi & nocte coram te; ℟. Intret in conspectu tuo orátio mea, Dómine.

A LAUDES.

℣. *Sacerdotal.* Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. D. Bonum est.

Pseaume 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;

Ad annuntiándum manè misericór[illegible] tuam, * & verit[illegible] tuam per noctem [illegible]

In decachórdo [illegible] rio, * cum cánti[illegible] cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet, * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatores sicut fœnum, * & apparuérint omnes, qui operántur iniquitátem; ut intéreant in séculum séculi.

Tu autem Altíssimus, * in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimici tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt; * & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * & senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos; * [illegible] in insurgéntibus in [illegible] malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs [illegible]ei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi, * & benè patiéntes [illegible]unt.

Ut annúntient, quóniam rectus Dóminus Deus noster, * & non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. 3. a. Confitémini.

Pseaume 135.

COnfitémini Dómino quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini [illegible]rum, * quóniam i[illegible]

num misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam & stellas in potestátem noctis, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus;

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, & bráchio excélso, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, & virtútem ejus in mari Rubro, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. 3. A. Confitémini.

Division du Pseaume 135.

QUi tradúxit pópulum suum per desértum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israël ser-

vo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cœli, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Ant. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis nostris.
Ant. 5. a. Fortitúdo.
Cantique de Moyse Exod. 15.
CAntémus Dómino, gloriósè enim magnificátus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.
Iste Deus meus, & glorificábo eum; * Deus patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, * Omnípotens nomen ejus.
Currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare: * elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro.
Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, * déxtera tua, Dómine, percússit inimícum.
Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos: * misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam;
Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ: * stetit unda fluens, congregátæ sunt abýssi in médio mari.
Dixit inimícus: Pérsequar & comprehéndam, dívidam spólia, * implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare; * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? quis si-

mili tui ? * magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília.

Extendísti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti; * & portásti eum in fortitúdine tua, ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt; * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor, * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui: fiant immóbiles quasi lapis.

Donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Fortitúdo mea & laus mea Dóminus.

[*Aux Fêtes, on dit le Cantique suivant, au lieu du précédent.*

1. *Par.* 29.

BEnedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia, * & poténtia, & glória, atque victória; & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, * & in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * & tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur ti-

* & laudámus nomen tuum ínclytum.

Tua sunt ómnia : * & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.]

Ant. 2. d. Qui statis.

Pseaume. 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúnque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ; fúlgura in plúviam fecit : * qui prodúcit ventos de thesauris suis;

Qui percússit primogénita Ægýpti : * ab hómine usque ad pecus,

Et misit signa & prodígia in médio tui, Ægýpte, * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas, * & occídit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatióne & generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum;

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea; * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino, * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Qui statis in domo Dómini, in atriis domûs Dei nostri, laudáte Dóminum.

Capitule, Ephes. 2.

DEus qui dives est in misericórdia, propter nímiam suam charitátem, quâ diléxit nos, & cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, cujus grátiâ estis salváti.

Hymne.

SPLENDOR Patérnæ glóriæ,
De luce lucem prófe-
rens,
Primórdiis lucis novæ,
Diem dies illúminans.

VERUSQUE sol illá-
bere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritûs
Infúnde nostris sénsibus.

VOTIS vocémus &
Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégec lúbri-
cam.

INFÓRMET actus
strénuos;
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda rectè dírigat.

MENTEM gubérnet
& regat,
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

CHRISTUSQUE nobis
sit cibus,
Potúsque noster sit fides,
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritûs.

LÆTUS dies hic
tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies,
Crepúsculum mens nés-
ciat.

AURÓRA luçem pró-
vehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

QUI nos creávit laus
Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíri-
tus. Amen.

℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ:
℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

A Benedíctus, *Ant.* 6. f. Benedíctus Dóminus Deus Israël.

Aux Feries de l'Avent, du Carême, des Quatre-Temps, & des Vigiles, ausquelles il est jeûne, excepté la Vigile de Noel, & la Vigile & les Quatre-Temps de la Pentecôte, on dit à genoux les Prieres

suivantes, après l'Antienne de Benedictus, *&* *de* Magníficat.

Kyrie eléïson, Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, usquequò? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Orémus pro Pastóre nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum & vivíficet eum.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam: ℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dómine, salvum fac Regem: ℟. Et exáudi nos in die, quâ invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

℣. Memor esto congregationis tuæ, ℟. Quam possedisti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua: ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro infirmis, afflictis & captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto: ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant justítiam ejus.

Ensuite on dit le Pseaume De profúndis *qui est ci-après aux Vêpres du Mercredi; & à la fin* Glória Patri. *Et à Vêpres, le Pseaume* Miserére, *qui est ci-après aux Complies du Samedi.*

Le Pseaume étant fini, on dit:

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos: ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos: ℟. Et rédime nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi orationem meam: ℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

On dit l'Oraison du jour. Si on doit faire mémoire de quelque Fête, on la fait avant les Suffrages suivans.

SUFFRAGES.

Aux Fêtes Semidoubles & Simples, & aux Feries, excepté l'Avent, le temps de la Passion & de Pâques, on fait les Mémoires qui suivent.

Mémoire de la Croix, qui se fait seulement dans l'Office de la Ferie.

Ant. Aspiciámus in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit Crucem, confusióne contémptâ.

℣. Apud Dóminum misericórdia, ℟. Et copiósa apud eum redémptio.

Orémus. *Oraison.*

DEus qui eripuísti nos de potestáte tenebrárum, & transtulísti in regnum Fílii dilectiónis tuæ; per sánguinem crucis ejus concéde, ut, carnem nostram crucifigéntes, peccátis mórtui, justítiæ vivámus. Per eúndem Christum.

℟. Amen.

Mémoire de la sainte Vierge.

Ant. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem sibi.

Orémus. *Oraison.*

PRotege, Dómine, fámulos tuos subsídiis pacis; & beátæ Maríæ semper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóstibus & perículis redde secúros. Per Christum. ℟. Amen.

Mémoire de saint Nicaise, saint Mellon, & des autres Saints Pontifes de l'Eglise de Roüen.

Ant. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes, totâ die, & totâ nocte in perpétuum non tacébunt.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam, ℟. Et sancti tui exúltent.

Orémus. *Oraison.*

BEnígnis pópulum tuum, Deus, réfove auxíliis per mérita sanctórum Nicásii, Mellóni, Victrícii, Románi, atque aliórum beatórum Pontíficum, quos Romagénsis venerátur Ecclésia, & contra ómnia adversántia eórum nos defénde suffrágiis. Per Christum. ℟. Amen.

On fait mémoire du Patron du lieu devant ou après les susdites Commemorations, suivant le rang & la qualité : & en dernier lieu, on fait mémoire de la Paix par l'Antienne & Oraison suivante.

Ant. Convértat vultum suum Dóminus ad nos, & det nobis pacem.

℣. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem,

℟. Et abundántia diligéntibus te.

Orémus. *Oraison.*

DEus auctor pacis & amátor, quem nosse, vívere; cui servíre, regnáre est; prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos, ut, qui in defensióne tua confídimus, nullius hostilitátis arma timeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spiritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℟. Amen.

Ensuite on répete :

℣. Dóminus vobíscum;

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Pater noster, *tout bas.*

A PRIME.

Pater. Ave.

Deus in adjutórium.

Hymne. Jam lucis, 17.

Ant. 1. d. Reminíscere.

Pseaume 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè astábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolósum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ introibo in domum tuam : * adorábo a-

templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua; * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas; * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos Deus.

Décidant à cogitatiónibus suis, secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.

Pseaume 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes, * supervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustinui totâ die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus, * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericordia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum est enim.

Division du Ps. 24.

QUis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum; * & testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum; * quoniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei; * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum; * & dimitte universa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me; * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi; * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Ant. Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, & misericordiárum tuárum, quæ à século sunt.

Capitule. 1. Joan. 4.

IN hoc est cháritas; non quasi nos dileximus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, & misit Filium suum, propitiatiónem pro peccátis nostris.

Dans toutes les Fêtes, on dit le Capitule suivant, quand il n'y en a point de propre.

REgi seculórum immortáli, invisíbili, soli Deo honor, & glória in sécula seculórum. Amen.

℟. *bref.* Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe fili Dei vivi, * Miserére nobis. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris, * Miserére nobis. ℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Christe fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum.

Aux Fêtes Triples, Doubles, Sémidoubles,

& dans les Octaves, immédiatement après le Verset, Exúrge, Dómine, &c. *on dit :*

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Et l'Oraison, Dómine Deus omnípotens, &c.

Mais dans les Fetes Simples & les Feries, on dit les Prieres suivantes, & on les dit à genoux, quand on a dit les Prieres Feriales à Laudes.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au Verset*, Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum, *tout bas jusqu'au Verset*, Carnis resurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam: totâ die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et Spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me à fácie tua: ℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui, ℟. Et Spíritu principáli confirma me.

Si on a dit les Prieres à Laudes, on ajoûte ici les Prieres suivantes; sinon on dit aussi-tôt le ℣. Adjutórium, *comme ci-dessous.*

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem, ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic Psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi; ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster; ℟. Spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

℣. Deus in adjutórium meum inténde, ℟. Dómine, ad adju-

vándum me festína.

℣. Deus sanctus, Deus fortis, Deus immortális, ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram.

L'Officiant dit ensuite à voix basse;

CONfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli archángelo, beáto Joánni-Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, (& vobis fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor, beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem archángelum, beátum Joánnem-Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Le Chœur répond:

MIsereátur tui omnipotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

L'Officiant dit: Amen.

Le Chœur répete Confiteor, *& au lieu de ces mots* vobis fratres, *&* vos fratres; *on dit*, tibi pater, *&* te pater.

Ensuite l'Officiant dit:

MIsereátur vestri omnipotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Quand on dit l'Office en particulier, on ne dit qu'une fois le Confiteor, *sans dire, ni* vobis fratres, *&* vos fratres, *ni* tibi pater, *&* te pater. *Et on ne dit qu'une fois* Misereatur nostri, &c.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum

ſtrórum tribuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, die iſto. ℟. Sine peccáto nos cuſtodíre.

℣. Miſerére noſtri, Dómine, ℟. Miſerére noſtri.

℣. Fiat miſericórdia tua Dómine, ſuper nos: ℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus. *Oraiſon.*

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecíſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte: ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

On lit enſuite le Martyrologe, après lequel l'Officiant dit:

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et ſans dire Orémus, *il pourſuit: Oraiſon.*

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum; ut nos mereámur ad eo adjuvári, & ſalvári qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. Amen.

[*S'il eſt Fete chommée, auſſi-tôt après l'Oraiſon* Sancta María, &c. *on fait la leiture des Canons*]

℣. Deus in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

On le dit trois fois; & à la derniere on ajoûte, Glória Patri, &c.

Kyrie eléïſon. Chriſte eléïſon, Kyrie eléïſon.

Pater noſter, *tout bas juſqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum.

℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige.

Glória Patri, &c.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Ant. Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Capitule. 1. *Joan.* 4.

IN hoc appáruit cháritas Dei in nobis quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

℟. *br.* Ego dixi, * Dómine, miserére mei. *On répete*, Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. * Dómine. ℣. Glória Patri. *On répete*, Ego dixi.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me; ℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quand on a dit à Laudes les Prieres Feriales, on dit aussi à Tierce, Sexte, & None d'une voix basse les Prieres suivantes à genoux.

Kýrie eléïson, Christe eléïson, Kýrie eléïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au Verset*, Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

L'Oraison comme dans le Propre du Tems.

A SEXTE.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium.

Hymne. Rector potens, 27.

Ant. 2. d. Exáudi.

Pseaume 20.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex; * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis; * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te * tribuísti ei longitúdit

Pseaume 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti ? & quare tristis incédo, dùm affligit me inimícus ?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam ; * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pseaume 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus,* sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra ; * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnavit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur ; * judicabit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus ; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

dicam Dómino.

Divisíon du Ps. 26.

EXáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à servo tuo.

Adjútor meus esto, ne derelínquas me, * neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua, * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quoniam insurrexérunt in me testes, iniqui, & mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & sústine Dóminum.

Ant. Exáudi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te.

Capitule 1. *Joan.* 3.

VIdére qualem charitátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur & simus.

℟. *bref.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam.

℣. Semper laus ejus in ore meo. * In omni.

℣. Glória Patri. Benedícam.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea,

℟. Psallam Deo meo quándiù fúero.

Si on doit dire les Prières, 64.

L'Oraison comme dans le Propre du Temps.

A NONE.

Pater noster. Ave María.

Deus, in adjutórium.

Hymne. Rerum Deus, 29.

Ant. 4. *irreg.* c. Deus.

Pseaume 52.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hominum, * ut vídeat si

diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo; * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi; * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & semen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & psallémus virtútes tuas.

Pseaume 26.

DOminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dùm appróp̀iant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo, * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis, * cantábo, & psalmum

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei, * & intélligam in novíssimis eórum.

Veruntámen propter dolos posuísti eis ; * dejecisti eos dùm allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt ? * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt ; * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te, * & ego semper tecum.

Division du Ps. 72.

TEnuísti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo ? * & à te quid vólui super terram.

Defécit caro mea, & cor meum : * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est, * pónere in Dómino Deo spem meam ;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Capitule. Rom. 5. 8.

COmméndat charitátem suam Deus in nobis quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndùm tempus Christus pro nobis mórtuus est.

℟. *bref.* Ab occúltis meis * Munda me, Dómine. Ab occúltis. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. * Munda me. ℣. Glória Patri. Ab occúltis.

℣. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ℟. Ut non moveántur vestígia mea.

Les Prieres, si on doit les dire, 64.

L'Oraison comme au Propre du Tems.

A VESPRES.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adjutórium.

Ant. 1. d. Convértere.

Pseaume 114.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus; * humiliátus sum & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in requiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 2. d. Quid retribuam.

Pseaume 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo; * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam; * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus; * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea; * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domús Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Ant. 3. c. Ad Dóminum.

Pseaume 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à labiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Ad Dóminum cùm tribulárer clamávi & exaudívit me.

Ant. 2. d. Auxílium.

Pseaume 120.

LEvávi óculos meos in montes, * undè véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, *

neque dormítet
tódit te.

Ecce non dor
neque dórmiet
custódit Israël.

Dóminus cust
Dóminus protéc
super manum d
tuam.

Per diem sol
te, * neque l
noctem.

Dóminus cu
ab omni malo ;
diat ánimam tu
minus.

Dominus c
introitum tuur
éxitum tuum ; *
nunc, & usque
lum.

Ant. Auxíliu
à Dómino, q
cœlum & terrar

Ant. 5. a. In

Pseaume 1

LÆtátus sun
quæ dicta
hi : * in domu
mini íbimus.

Stantes eran
nostri * in át
Jerúsalem.

Jerúsalem, q
ficátur ut cívita
jus participátio
idípsum.

Illuc enim a
runt tribus, trib
mini, testimón

raël, * ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem; * & abundántia diligénti-bus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Dómini ibimus.

Capitule. 2. Thessal. 2.

Dominus noster Jesus Christus, & Deus, & Pater noster, qui diléxit nos, & dedit consolatiónem ætérnam, & spem bonam in grátia, exhortétur corda vestra, & confírmet in omni ópere & sermóne bono.

Hymne.

Si spléndidis colóribus.
Sublime cœlum pingitur:
Manu perítâ vívidos,
Deus, colóres ímprimis.

Quanta refúlges glóriâ!
Nimbis thronus stat pénduiis:
Supérque ventórum leves
Pennas, triúmphans ámbulas.

Verbo magístro, vítreos
Impónis undæ límites;
Et quò jubes, fert cóncito
Imbres procélla vórtice.

Tibi rebélles, Cónditor,
Metu salúbri cóncute;
Et súbditos non désine
Mollire rore grátiæ.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die: ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum.

A Magnificat, *Ant.* 8. g. Magníficat ánima mea Dóminum.

Les Prieres, s'il faut les dire. 64.

SUFFRAGES.

On fait les Memoires suivantes aux Fetes Semidoubles, Simples, & Feries, hors le tems de l'Avent, de la Passion, & de Paques.

Mémoire de la Croix, qui se dit seulement quand on fait l'Office de la Ferie.

Ant. Mihi absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi : ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

Orémus. *Oraison.*

PErpétuâ nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es, qui vivis & regnas Deus, per ómnia. ℟. Amen.

Mémoire de la sainte Vierge.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia fecit mihi magna, qui potens est.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus.

Orémus. *Oraison.*

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis sanitáte gaudére : & gloriosâ beátæ Mariæ semper virginis intercessióne à præsénti liberári tristítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ. Per Christum. ℟. Amen.

Mémoire de saint Nicaise, saint Mellen, & des autres saints Pontifes de l'Eglise de Rouen.

Ant. Hi sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus : & qui sedet in throno, habitábit super illos.

℣. Exultábunt Sancti in glória, ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Orémus. *Oraison.*

DEus, qui nobis sanctos Nicásium, Mellónum, Victrícium, Románum, & álios beátos Pontífices quos Rotomagénsis venerátur Ecclésia, præfícere dignátus es, da ipsis intercedéntibus, ut, eórum salutáribus mónitis informáti, ad te, qui via, véritas, & vita es, secúri pervenire valeámus, Qui vivis & regnas in sécula seculórum. ℟. Amen.

On fait mémoire du Patron du lieu devant ou après les susdites Commémorations, suivant le rang & la qualité : & en dernier lieu, on fait mémoire de la paix par l'Antienne & Oraison suivantes.

Ant. Deus omnium

qui fecit nobiſcum ſecundum ſuam miſericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus noſtris.

℣. Fiat pax virtúte tua : ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. *Oraiſon.*

DEus à quo ſancta deſidéria, recta consilia & juſta ſunt ópera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem : ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hoſtium ſublata formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla. Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

℣. Benedicámus Domino. ℟. Deo grátias.

A COMPLIES.

℣. Convérte nos, &c.
Deus in adjutórium.
Ant. 8. g. Salvum.

Pſeaume 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me ; * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére mei Dómine, quóniam infirmus ſum ; * ſana me, Dómine quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè : * ſed tu Dómine, uſquequo ?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniàm non eſt in morte qui memor ſit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi ;

Laborávi in gemitu meo, lavábo per ſingulas noctes lectum meum : * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbatus eſt à furore óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Diſcédite à me omnes, qui operámini iniquitátem : * quoniam exaudivit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudivit Dominus deprecatiónem meam ; * Dominus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant & conturbéntur veheménter omnes inimici mei : * convertántur & erubéſcant valde velóciter.

Pſeaume 7.

DOmine Deus meus, in te ſperavi ; * ſalvum me fac ex omni-

bus persequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti, * & synagóga populórum circúndabit te.

Et propter hanc * in altum regrédere :

Dóminus júdicat pópulos. * Júdica me, Dómine, secúndùm justítiam meam, & secúndùm innocéntiam meam super me.

peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Division du Pseaume 7.

DEus judex justus, fortis & pátiens, * nunquid irascitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam, concépit dolórem, * & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndùm justítiam ejus; * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Salvum me fac, Dómine, propter misericórdiam tuam.

Capitule 1. *Petr.* 5.

SObrii estóte, & vigiláte : quia adver-

sárius vester diábolus tanquam leo rúgiens circuit quærens quem dévoret, cui resístite fortes in fide.

Pour les Fetes Simples, & les Féries.

Hymne.

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Hac nocte nos custódias.

PROCUL recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómprime,
Ut casta surgant córpora.

NOCTURNA per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es, & quies
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me.

Aux Fetes des Saints Semidoubles & au-dessus, on dit l'Hymne DONA Deus, *pag* 40.

Ant. 6. F. In manus tuas. *Cantique* Nunc dimittis, *page* 32.

Dans les Fetes Simples, & les Féries, on dit les Prieres suivantes, & on les dit à genoux, quand on a dit les Prieres Feriales à Laudes.

Kýrie eléison, Christe eléison, Kýrie eléison. Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo.

Credo in Deum *tout bas jusqu'au* ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine Deus patrum nostrórum : ℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sécula.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum. ℟. Et laudábile, & superexaltátum in ómnibus séculis.

℣. Benedictus es in firmaménto cœli. ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sécula.

℣. Benedicat nos Deus, Deus noster. ℟. Benedicat nos Deus.

Ensuite, l'Officiant dit à voix basse, Confiteor, &c. *comme à Prime*. 60.

℣. Dignare, Dómine,

nocte istâ, ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine; ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: ℟. Quemádmodùm sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam: ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oraison.*

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem nostram, & omnes insídias inimíci ab ea longè repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Benedícat & custódiat nos omnípotens & miséricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus. ℟. Amen.

L'Office se dit comme le lundi dans toutes les Feries excepté ce qui est propre pour chaque jour.

LE MARDI
A MATINES.

Invitatoire. Præoccupémus fáciem Dómini in confessióne, & * in psalmis jubilémus ei.

Pseaume. Venite, *p.* 2.

Hymne.

Candor Patérni lúminis
Lux ipse lucis, & dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. c. Dómine.

Pseaume 8.

Dómine Dóminus noster, * quàm ad-

admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniàm eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex orè infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniàm vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum ; * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quìd est homo, quòd memor es ejus ; * aut filius hóminis, quóniàm vísitas eum ?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronásti eum : * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsupèr & pécora campi ;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Pseaume. 18.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum, * & ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam ; * à summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.

Division du Ps. 18.

LEx Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos

Timor Dómini sanctus, pérmanens in séculum séculi : * judícia

Dómini vera juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea, * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis i[illegible]git ? ab occúltis [illegible] munda me ; * & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculatus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei ;* & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Ant. Dómine adjútor meus, & redémptor meus.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Tu es Deus.

Pſeaume 75.

NOtus in Judæa Deus : * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabilitèr à móntibus ætérnis : * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil inve[illegible]runt omnes viri divitum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium ; * terra trémuit & quiévit.

Cùm exúrgeret in judícium Deus ; * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Pſeaume 76.

VOce meâ ad D[illegible]num clamávi

voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum, * & non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum, & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Nunquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscondet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Division du Ps. 76.

DEus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt, * & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitûs aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt, * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ; * commóta est & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Ant. Tu es Deus qui facis mirabília.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. a. Quis intélliget.

Pseaume 106.

CONfitémini Dómino quóniàm bonus ; * quóniàm in séculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci.

Et de regiónibus congregávit eos : * à Solis ortu & occásu, ab Aquilóne & Mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, & sitiéntes, * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quià satiávit ánimam inánem, * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro.

Quià exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eorum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis, * & víncula eórum dirrúpit.

I. *Division du Ps.* 106.

COnfiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quià contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominata est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribu-

larénrur, * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, & sanávit eos, * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Et sacríficent sacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis,

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit, & stetit spíritus procéllæ: * & exaltáti unt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, & descéndunt usque ad abýssos; * ánima eorum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius: * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram; * & siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

II. Division du Ps. 106.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Et exáltent eum in ecclésia plebis, * & in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum, * & éxitus aquárum in sitim:

Terram fructíferam in salsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, * & terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes, * & constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis: * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * & vexáti sunt à tribula-

tióne malórum, & dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabúntur, * & omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, & custódiet hæc, * & intélliget misericórdias Dómini ?

Ant. Quis intélliget misericórdias Dómini ?

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam ; ℣. Et nocte cánticum ejus.

A LAUDES.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum ; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Ant. 4. d. Prætende.

Pseaume. 35.

DIxit injústus, ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniàm dolósè egit in conspéctu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus ; * nóluit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo ; ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua, * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abýssus multa.

Hómines & juménta salvábis, Dómine : * quemádmodùm multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ : * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniàm apùd te est fons vitæ : * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt

operántur iniquitátem,* expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Præténde, Dómine, misericórdiam tuam sciéntibus te.

Ant. 6. t. Rex.

Pseaume 46.

OMnes Gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniàm Dóminus excélsus terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite; * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniàm dii fortes terræ veheménter eleváti sunt,

Ant. Rex omnis terræ Deus: psállite sapiénter.

Ant. 3. A. Exáudi nos.

Pseaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti & assumpsísti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtià: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à signis tuis: * éxitus matutíni & véspere delectábis.

Visitásti terram & inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis, parásti cibum illórum, * quóniàm ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéſcent ſpecióſa deſérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exáudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómnium fínium terræ.

Ant. 2. d. Deus.

Cantique d'Anne. 1. *Reg.* 2. 1.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos, * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus, neque enim eſt álius extra te: * & non eſt fórtis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia gloriántes: * recédant vétera de ore veſtro.

Quià Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt: * & infírmi accíncti ſunt róbore.

Repléti priùs, pro pánibus ſe locavérunt: * & famélici ſaturáti ſunt.

Donec ſtérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.

Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem;

Ut ſédeat cum princípibus, * & ſólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris contíceſcent; * quià non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * & super ipsos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Deus scientiárum Dóminus est.

[*Aux Fêtes, Cantique.*] *Tobie* 13.

MAgnus es, Dómine, in ætérnum, * & in ómnia sécula regnum tuum.

Quóniàm tu flagéllas, & salvas : dedúcis ad ínferos & redúcis : * & non est qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Israël, * & in conspéctu Géntium laudáte eum :

Quóniàm ídeò dispérsit vos inter Gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus.

Et faciátis scire eos : * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras : * & ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regémque seculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi : * quóniàm osténdit majestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini, ítaque, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, * credéntes quòd fáciet vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 5. f. Secúndùm.

Pseaume 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus ; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in týmpano, & choro : * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus ; laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Ant. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudáte Dóminum.

Capitule. Rom. 13.

FRatres : Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim diligit próximum, legem implévit. Nam si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur : Díliges próximum tuum sicut teípsum.

Hymne.

ALES diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

AUFÉRTE, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii,
Vigiláte : jam sum próximus.

JESUM ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
[...]nire cor mundum [...]etat.

TU Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio;
Qui charitáte nos fovet,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam : ℟. Quia in te sperávi.

A Benedíctus, *Ant.* 7. a. Eréxit Dóminus cornu salútis nobis, in domo David púeri sui.

A PRIME.

Ant. 1. d. Exúrge.

Pseaume. 9.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo ; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te ; * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum & causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, & périit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem; * & civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum; * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte; judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniàm non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniàm requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

I. *Division du Ps.* 9.

MIserére mei, Dómine; * vide humilitátem meam de inimicis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in salutári tuo; * infíxæ sunt Gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo isto quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniàm non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

II. *Division du Ps.* 9.

UT quid, Dómine, recessísti longè, * déspicis in opportunitá-

tibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniàm laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ; * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndùm multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus; * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine & dolo, * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dùm áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, & cadet cùm domninátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tùa; * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: * perí bitis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

Ant. Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ne oblivíscáris páuperum.

Capitule 1. *Joan.* 2.

FIlíoli mei: Ténebræ transiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui diligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Osténde.

Pseaume 28.

AFférte Dómino, fílii Dei, * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis desértum, * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre fácit: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedicet pópulo suo in pace.

Pseaume 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * &

avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum iraſcéri nobis ? * aut exténd iram tuam à generatione in generatiónem.

Deus , tu convérſu vivific plebs tu

Ostén mine , tuam , tuum da n

Audiam loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniàm loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum ſalutáre ipsius : * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi * juſtitia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt : * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem , * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtitia ante eum ambulábit , * & ponet in via greſſus ſuos.

Pſeaume 149.

CAntáte Dó cánticum nov laus ejus in ecclésia ctórum.

Lætétur Iſraël i qui fecit eum , * & Sion exúltent in ſuo.

Laudent nome in choro , * in tým & pſaltério pſallan

Quia benepla eſt Dómino in p ſuo , * & exaltábit ſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſanc glória , * lætab in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes D gútture eórum , gládii ancípites in nibus eórum.

Ad faciéndam vi tam in natiónibus , crepatiónes in póp

Ad alligándos eórum in compédib & nóbiles eórum mánicis férreis.

Ut fáciant in eis j cium conſcriptum glória hæc eſt óm ſanctis ejus.

Ant. Osténde n Dómine , miſeri diam tuam , & ſal tuum da nobis.

Capitule I. *Joan.* 4.

SI quis díxerit quóniàm díligo Deum, & fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem suum.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Dóminus.

Pseaume 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniàm tanquàm fœnum velóciter arésfcent; * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem, * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo, * & ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquàm merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prospcrátur in via sua; * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, & derelínque furórem; * noli æmulári ut malignéris.

Quóniàm qui malignántur, exterminabúntur; * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllùm, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus, & non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum, * & stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * & arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo; * super divítias

peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur, * confirmat autem justos Dóminus.

I. *Division du Ps. 36.*

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur, * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes quemádmodùm fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, & non solvet : * justus autem miserétur, & tríbuet.

Quià benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur; * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur, * quia Dóminus suppónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénui, * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miserétur & cómmodat, * & semen illius in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum : * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat ...icium, & non dere... :...quet sanctos suos : * ... ætérnum conservatur.

...njústi punientur ; * o... semen impiórum p...íbit.

...usti autem hereditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

II. *Division du Ps. 36.*

OS justi meditábitur sapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsius : * & non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, & custódi viam ejus exaltábit te, ut here... táte cápias terram.

cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem dispeníbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum à Dómino: * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos: & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos: * quia speravérunt in eo.

Ant. Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos.

Capitule 1. *Joan.* 4.

CHaríssimi: Si diligámus invícem, Deus in nobis manet, & cháritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus quóniam in eo manémus, & ipse in nobis: quóniàm de Spíritu suo dedit nobis.

A NONE.

Ant. 1. D. Hereditátem.

Pseaume 57.

SI verè útique justítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero, * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndùm similitúdinem serpéntis, * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsquàm intellígerent spinæ vestræ rhamnum, * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam; * manus suas lavábit in

sanguine peccatóris.

Et dicet homo : Si-útique est fructus justo, * útique est Deus júdicans eos in terra.

Pseaume 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram, * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres, Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem, * loquéntur omnes, qui operántur injustitiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo, * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniàm vanæ sunt.

Division du Ps. 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quià non repéllet Dóminus plebem suam, * & hereditátem suam non derelinquet.

Quoadúsque justitia convértatur in judícium, * & qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsùs malignántes? * aut quis stabit mecum advérsùs operántes iniquitátem?

Nisi quià Dóminus adjúvit me, * paulò minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus, * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in córde meo, * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Nunquid adhære

ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum, & in malitia eórum diſpérdet eos; * diſpérdet illos Dóminus Deus noſter.

Ant. Hereditátem ſuam non derelínquet Dóminus.

Capitule 1. *Joan.* 3.

Filioli mei: Non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte.

A VESPRES.

Ant. 2. d. Miſerére.

Pſeaume 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum; * in mánibus dominórum ſuórum.

Sicut óculi ancíllæ, * in mánibus dóminæ ſuæ.

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri; * quià multùm repléti ſumus deſpectióne.

Quià multùm repléta eſt ánima noſtra: * opprobrium abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

Ant. Miſerére noſtri, Dómine, miſerére noſtri.

Ant. 3. a. Adjutórium.

Pſeaume 123.

Niſi quià Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël; * niſi quià Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fortiſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torréntem pertransívit ánima noſtra, * fórſitan pertransiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus: * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erépta eſt, * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberati ſumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. 4. d. Bénefac.

Pseaume 124.

QUi confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sǽculum.

Quià non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum; * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem; * pax super Israël.

Ant. Bénefac, Dómine, bonis, & rectis corde.

Ant. 5. a. Convérte.

Pseaume 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consolári.

Tunc replétum est gáudio os nostrum; * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum; * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant; * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Convérte, Dómine, captivitátem nostram.

Ant. 7. c. Nisi Dóminus.

Pseaume 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.

Vanum

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum ; * ecce heréditas Dómini, fílii ; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis ; * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis ; * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Nisi Dóminus ædificáverit domum, in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Capitule. Galat. 5.

PEr charitátem Spíritûs servíte ínvicem. Omnis enim lex in unô sermóne implétur : Díliges próximum tuum sicut te ipsum.

Hymne.

TErræ marísque Cónditor,
Aquis refúsis ímperas,
Vix imperántem séntiunt,
Siccáta tellus énatat.

Fontes creas & flúmina,
Maríque metas ímprimis ;
Littus ferítur flúctibus,
Tu frangis undas déxterâ.

Sol arva nondum cónfovet,
Glebas nec imber mólliit ;
Tellus abúndat trítico,
Et gloriátur flóribus.

Dona, Creátor, córdibus,
Quæ semináſti gérmina :
Tibi, tuǽque débitos
Proférre fructus glóriæ.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. A custódia matutína usque ad noctem speret Iſraël in Dómino.
℟. Quia apud Dóminum misericórdia.

A Magnific. Ant. 5. a. Exultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

A COMPLIES.

Ant. 4. d. Réspice.

Pseaume 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ, * Tranſmígra in montem sicùt paſſer ?

Quóniàm ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in phάretra, *

ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniàm quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt ; * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum & ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniàm justus Dóminus, & justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Pseaume 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniàm defécit sanctus ; * quóniàm diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum ; * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta ; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos, & custódies nos, * à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Pseaume 12.

USquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? * Usquequò avértis fáciem tuam à me?

Quándiù ponam consília in ánima mea ; * dolórem in corde meo per diem?

Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte ; * nequándo

[redacted]

dicat inimícus meus : Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero ; * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, * & psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Réspice & exáudi me ; Dómine Deus meus.

Capitule. Thren. 2.

LAuda in nocte, in princípio vigiliárum : effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini : leva ad eum manus tuas.

LE MERCREDI A MATINES.

Invitatoire. Deus magnus Dóminus, * Veníte, adorémus.

Pseaume Veníte, *p.* 2.

Hymne.

RERUM Creátor óptime,
Rectórque noster áspice :
Nos à quiéte nóxia,
Mersos sopóre, líbera.

TE, sancte Christe, póscimus :
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Moráſque noctis rúmpimus.

MENTES, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit :
Paulúsque gestis censuit.

VIDES malum, quod fécimus :
Occúlta nostra pándimus,
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

QUI nos créavit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fóves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 4. e. Beáta.

Pseaume 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo.

Quià ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis

ſtabit in loco ſancto ejus ?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: * & introïbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles; * & introïbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Pſeaume 32.

EXultáte juſti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè pſállite ei in vociferatióne.

Quià rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra;

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris; * ponens in theſáuris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniàm ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília Géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſion du Pſeaume 32.

BEáta gens, eſt Dóminus

ejus,* pópulus,quem elégit in hereditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem, * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniàm adjútor & protéctor noster est.

Quià in eo lætábitur cor nostrum : * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos ; * quemadmodum sperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Benedictus.

Pseaume 67.

EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus : * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus deficiant : * sicùt fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei, * & delectént ur in lætitia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum, Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabuntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo, * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cùm egrederé-

ris in conspéctu pópuli tui : * cùm pertransíres in desérto,

Terra mota est, étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sínaï, * à fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ * : & infirmáta est, tu verò perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea; * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

I. *Division du Ps. 67.*

DOminus dabit verbum evangelisántibus * virtúte multâ.

Rex virtútum dilécti, dilécti, * & speciéi domûs divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dùm discérnit cœléstis reges super eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis, * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid suspicámini montes coagulátos : * mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina, in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídiè : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúntamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum, * vérticem capilli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei, Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psallénti-

bus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

II. *Diviſion du Pſ. 67.*

IN Eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis excéſſu.

Príncipes Juda, duces eórum, * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ, * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos, qui probáti ſunt argénto.

Díſſipa Gentes quæ bella volunt, vénient Legáti ex Ægýpto, * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo: * pſállite Dómino.

Pſállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli, ad Oriéntem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, * date glóriam Deo.

Super Iſraël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ; * benedíctus Deus.

Ant. Benedíctus Dóminus die quotídie.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Sanctus.

Pſeaume 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus, * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos, ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ, * vidit & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit; & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:

Quóniàm tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes Deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum, * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Pseaume 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirábilia fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce psalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini, * quóniàm venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Pseaume 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli, * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, * quóniàm terríbile & sanctum est.

Et honor regis judícium díligit: * tu paráſti directiónes, judícium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum: & ado-

táte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Moyses & Aaron in sacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus : * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus : * quóniàm sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Sanctus Dóminus Deus noster.

℣. In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : ℟. Et nocte cánticum ejus.

A LAUDES.

℣. Adjútor meus, tibi psallam, ℟. Quia Deus suscéptor meus es.

Ant. 1. d. Tu es.

Pseaume 43.

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, & plantásti eos : * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultùs tui : * quóniàm complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudísti.

Ant. Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mandas salútes Jacob.

Ant. 2. d. In Deo.

I. *Division du Ps.* 43.

IN Deo laudábimur tota die ; * & in nó-

mine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulísti & confudísti nos : * & non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum, * & in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio ; * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem & derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me est, * & confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, & obloquéntis, * à fácie inimíci, & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te, * & iniquè non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retrò cor nostrum, * & declinásti sémitas nostras à via tua ;

Quóniàm humiliásti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Ant. In Deo laudábimur totâ die.

Ant. 3. c. Exúrge.

II. *Division du Ps.* 43.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * & si expándimus manus nostras ad Deum aliénum,

Nonne Deus requíret ista ? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniàm propter te mortificámur totâ die, * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine : * exúrge, & ne repéllas in finem

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ & tribulatiónis nostræ ?

Quóniàm humiliáta est in púlvere ánima nostra ; * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

[redacted]

Ant. Exúrge, quare obdórmis, Dómine: exúrge, & ne repéllas in finem.

Ant. 5. a. Adónaï.

Cantique de Judith, 16.

Incípite Dómino in týmpanis, * cantáte Dómino in cýmbalis.

Moduláminí illi psalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est illi.

Qui pósuit castra sua in médio pópuli sui, * ut eriperet nos de manu ómnium inimicórum nostrórum.

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, * & præclárus in virtúte tua, & quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti & facta sunt:

Misísti Spíritum tuum, & creáta sunt, * & non est qui resístat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebúntur cum aquis; * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua.

[*Aux Fetes*, *Cantique*, *Eccli*. 39.

Collaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, & in cánticis labiórum, & citharis,

Et sic dicétis in confessióne: * ópera Dómini univérsa bona valdè.

In verbo ejus stetit aqua sicut congéries: * & in sermóne oris illius sicut exceptória aquarum:

Quóniàm in præcépto ipsius placor fit, * & non est minorátio in salúte ipsius.

Opera omnis carnis coram illo, * & non est quidquam abscónditum ab óculis ejus.

A sǽculo usque in sǽculum réspicit, * & nihil est mirábile in conspéctu ejus.]

Ant. 8. c. Deo nostro.

Pseaume 146.

LAudáte Dóminum quóniàm bonus est psalmus ; * Deo nostro sit jucúnda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus, * dispersiónes Israëlis congregábit.

Qui sanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus ; * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne ; * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum, * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro sit jucúnda, decoráque laudátio.

Capitule. Rom. 15.

QUæcúnque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt, ut per patiéntiam, & consolatiónem Scripturárum spem habeámus.

Hymne.

NOx, & tenébræ, & núbila,
Confúsa mundi, & túrbida :
Lux intrat : albéscit polus :
Christus venit : discédite.

CALIGO terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit
Vultu niténtis síderis.

TE, Christe, solum nóvimus,
Te, mente purâ & símplici,
Flendo, & canéndo, quæsumus,

Inténde

-Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tuá :
Tu vera lux cœléstium,
Vultu seréno illúmina.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos fovet
Sit par tibi laus Spíritus. Amen.

℣. Exultábo manè misericórdiam tuam, Dómine : ℟. Quia factus es suscéptor meus.

A Benedictus, *Ant.* 6. f. Jusjurándum jurávit ad Abraham patrem nostrum, datúrum se nobis.

A PRIME.

Ant. 1. a. Non avértas.

Pseaume 101.

DOmine, exáudi oratiónem meam * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me : * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * & ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum : * quia oblitus sum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei, * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis ; * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Totá die exprobrábant mihi inimíci mei : * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

I. *Division du Ps.* 101.

TU exúrgens miseréberis Sion, * quia

tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum & reges, * ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem & generatiónem anni tui.

II. *Division du Ps.* 101.

INítio tu, Dómine, terram fundásti; * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes; * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt, * & semen eórum in sǽculum dirigétur.

Ant. Non avértas fáciem tuam à me; in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

Capitule. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, speráte in illum, & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Scitóte, quia nullus sperávit in Dómino, & confúsus est.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Voluntárie.

Pseaume 49.

DEus deórum Dóminus locútus est,

[redacted]

voc√°vit terram, * √° Solis ortu usque ad occ√°sum.

Ex Sion sp√©cies dec√≥ris ejus: * Deus manif√©st√® v√©niet: Deus noster, & non sil√©bit.

Ignis in consp√©ctu ejus exard√©scet: * & in circ√∫itu ejus temp√©stas v√°lida.

Advoc√°bit c√¶lum des√∫rsum, & terram: * disc√©rnere p√≥pulum suum.

Congreg√°te illi sanctos ejus: * qui ordinant testam√©ntum ejus super sacrificia.

Et annunti√°bunt c≈ìli justitiam ejus: * qu√≥niam Deus judex est.

Audi p√≥pulus meus, & loquar: Isra√´l, & testific√°bor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis √°rguam te: * holoc√°usta autem tua in consp√©ctu meo sunt semper.

Non acc√≠piam de domo tua vitulos, * neque de gr√©gibus tuis hircos.

Qu√≥niam me√¶ sunt omnes fer√¶ silv√°rum, * jum√©nta in m√≥ntibus & boves.

Cogn√≥vi √≥mnia vol√°tilia c≈ìli: * & pulcrit√∫do agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terr√¶, & plenit√∫do ejus.

Nunquid mand√∫cabo carnes taur√≥rum? * aut s√°nguinem hirc√≥rum pot√°bo?

Immola Deo sacrif√≠cium laudis: * & redde Alt√≠ssimo vota tua.

Et inv√≥ca me in die tribulati√≥nis: * √©ruam te, & honorific√°bis me.

[illegible]

Peccat√≥ri autem dixit Deus: * Quare tu en√°rras justitias meas, & ass√∫mis testam√©ntum meum per os tuum?

Tu vero odisti disciplinam, * & projecisti sermones meos retr√≥rsum.

Si vid√©bas furem, curr√©bas cum eo: * & cum ad√∫lteris porti√≥nem tuam pon√©bas.

Os tuum abund√°vit mal√≠tia: * & lingua tua concinn√°bat dolos.

Sedens adv√©rsus fratrem tuum loqu√©baris, & adv√©rsus f√≠lium matris tu√¶ pon√©bas sc√°ndalum: * h√¶c fecisti, & t√°cui.

Existim√°sti, inique, quod ero tui s√≠milis:

árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum; * ne quando rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Pseaume 53.

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam, * áuribus pércipe verba oris mei:

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis, * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Voluntárie sacrificábo tibi, & confitébor nómini tuo, Dómine.

Capitule. 1. *Pier.* 3.

CHaríssimi: Dóminum Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad satisfactiónem omni poscénti vos ratiónem de ea, quæ in vobis est, spe.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Bénedic.

Pseaume 100.

MIsericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum, * declinántem à me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo & insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant me-

tium : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit supérbiam ; * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Pseaume 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino, * & ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in misericórdia & miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israël voluntátes suas.

Miserátor, & miséricors Dóminus, * longánimis, & multùm miséricors.

Non in perpétuum irascétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis, * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndùm altitúdinem cœli à terra * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantùm distat Ortus ab Occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.

Division du Ps. 102.

QUómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se, * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet, * & non co-

gnoſcet ámplius locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.

Et juſtitia illius in fílios filiorum, * his qui ſervant teſtaméntum ejus.

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, * ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Capitule. 1. Joan. 3.

CHariſſimi, nunc filii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

A NONE.

Ant. 2. d Adjuva me.

Pſeaume 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolóſi ſuper me apértum eſt.

Locúti ſunt advérsùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me grátis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et poſuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Conſtitue ſuper eum peccatórem: * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & epiſcópatum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órni, * & uxor eju dua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

I. *Division du Ps.* 108.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum; * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur, * & sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquúntur mala advérsùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia suávis est misericórdia tua.

II. *Division du Ps.* 108.

Líbera me, quia egénus & pauper ego sum; * & cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cùm declínat ablátus sum, * & excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt à jejúnio; * & caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis, * vidérunt me, & movérunt cápita sua.

Ádjuva me, Dómine Deus meus; * salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces; * qui insúrgunt in me, confundántur; servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur sicut diplóide confusióne suâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum,

Quia ástitit à dextris páuperis, * ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam.

Ant. Adjuva me, Dómine Deus meus, salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Capitule Hebr. 10.

FRatres; Nolíte amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratiónem. Patiéntia enim vobis necessária est; ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem.

A VESPRES.

Antienne. 8. c. Beáti

Pseaume 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum.

Ant. 3. c. Confundántur.

Pseaume 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres; * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum; * confundántur, & convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum; * quod pri

quam evellátur, exáruit ;

De quo non implévit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos, * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Confundántur omnes qui odérunt Sion.

Ant. 3. g. Sperávit.

Pseaume 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine; * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est : * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus, * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex omnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Sperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Pseaume 130.

Dómine, non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc & usque in séculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

Ant. 1. a. Quàm bonum.

Pseaume 132.

Ecce quam bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron, * quod descéndit in oram vestiménti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic manda-

dávit Dóminus benedic-
tiónem, * & vitam usque
in séculum.

Ant. Quàm bonum, &
quàm jucúndum habi-
táre fratres in unum.

Capitule Rom. 15.

DEus spei répleat
vos omni gáudio
& pace in credéndo, ut
abundétis in spe, & vir-
túte Spíritûs sancti.

Hymne.

QUAM grande no-
bis, Cónditor,
Astris volúmen éxplicas!
His te poténtem flám-
meis
Donas legéndum litte-
ris.

TE sol vocánte pró-
silit,
Lunáque lux reflécitur,
Stellæ micant, & sin-
gulis
Tu certa ponis nómina.

QUI luce tantâ mú-
neras
Terram, Deus, quàm
díligi,
uàm dignus es perén-
nibus
bis coli præcóniis!

ÆTHER quot ignes
éxhibet,
óribus te prædicat:
prædicéris plénius,
ora nostra jungimus.
Ui nos creávit laus
Patri,
Laus qui redémit Fili
Qui charitáte nos fove
Sit par tibi laus, Spíri-
tus. Amen.

℣. Ad te clamávi totâ
die, Dómine: ℟. Læti-
fica ánimam servi tui.

A Magnificat, Ant.
1. a. Misericórdia ejus
à progénie in progénies
timéntibus eum.

A COMPLIES.

Ant. 3. A. Consérva
me.

Pseaume 13.

DIxit insípiens in
corde suo: * Non
est Deus.

Corrúpti sunt, & abo-
minábiles facti sunt in
stúdiis suis: * non est
qui fáciat bonum, non
est usque ad unum.

Dóminus de cœlo pro-
spéxit super filios hómi-
num, * ut vídeat si
est intélligens, aut re-
quirens Deum.

Omnes declinavérunt,
simul inútiles facti sunt:*
non est qui fáciat bonum,
non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est
guttur eórum: linguis
suis dolósè agébant: *
venénum áspidum sub
lábiis eórum.

Quorum os maledi-

tióne & amaritudine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt ; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est : consilium ínopis confudístis, * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël ? * cum avérterit Dominus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israël.

Pseaume 14.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde suo * qui non egit dolum in lingua sua ;

Nec fecit próximo suo malum,* & opprobrium non accépit advérsus proximos suos ;

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus ; * timéntes autem Dóminum glorificat ;

Qui jurat próximo suo, & non décipit ; * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Pseaume 15.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum ; * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus ? * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dominus pars hereditátis meæ, & cálicis

mei:* tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum; * in usque ad noctem puérunt me ren

Providébam num in consp semper; * qu dextris est mih, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea; * insuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo; * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.

Capitule. Eccli. 32.

BEnedicite Dóminum, qui fecit te. Qui vigiláverint ad illum invénient benedictiónem.

LE JEUDY A MATINES.

Invit. Non repéllet Dóminus plebem suam: * Venite adorémus.

Pseaume. Venite, 2.

Hymne.

NOx atra rerum cóntegit
rræ colóres ómnium,
s confiténtes, póscimus
, juste Judex córdium.

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

MENS ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. c. Deus.

Pseaume 77.

ATténdite, p meus, l

meam ; * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum, * loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus, & cognovimus ea, * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta à filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini & virtútes ejus, * & mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob, * & legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis, * ut cognóscat generátio áltera.

Filii qui nascéntur, & exúrgent,* & narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur óperum Dei,* & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum, * generátio prava & exásperans :

Generátio, quæ non diréxit cor suum, * & non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Filii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum, * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabilium ejus, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabilia in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrupit mare, & perduxit eos, * & státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi, * & totà nocte in illuminatióne ignis.

I. *Division du Ps. 77.*

INterrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra, * & dedúxit tanquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei, * in iram excitavérunt excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animâbus suis.

Et malè locúti sunt

de Deo, * dixérunt : Nunquid póterit Deus paráre mensam in desérto ?

Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.

Nunquid & panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo ?

Ideo audivit Dóminus, & distulit : * & ignis accénsus est in Jacob, & ira ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus.

Et mandávit núbibus désuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo ; * cibária misit eis in abundántia.

II. *Division du Ps. 77.*

TRánstulit Austrum de cœlo, * & indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes, * & sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt & saturáti sunt nimis, & desidérium eórum áttulit eis ; * non sunt fraudáti à desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * & ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc ; * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum, & revertebántur, * & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum, * & Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & lingua sua mentíti sunt ei ;

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est misé- ricors, & propit peccátis eórum non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam, * & non accéndit omnem iram suam:
Et recordátus est quia caro sunt, * spíritus vadens, & non rédiens.
Ant. Deus excélsus ipse est miséricors, & propítius fiet peccátis.

AU II. NOCTURNE.
Ant. 4. f. Elégit.
III. *Division du Ps.* 77.

QUóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?
Et convérsi sunt, & tentavérunt Deum, * & sanctum Israël exacerbavérunt.
Non sunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulántis.
Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.
Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne biberent.
Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos, * et ranam, & dispérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locústæ.
Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eorum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum, * & possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, * immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, & non pepércit à morte animábus eórum * & juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum, * & perdúxit eos tanquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt, * & inimícos eórum opéruit mare.

IV. *Divisi. du Ps.* 77.

Et Indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit à fácie eórum Gentes; * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in ta-

bernáculis eórum * tribus Israël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélsum, * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum, quemádmodum patres eórum, * convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis, * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audivit Deus, & sprevit: * & ad níhilum redégit valdè Israël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum; ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum, * & hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * & víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph, * & tribum Ephraïm non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

V. *Division du Ps. 77.* Et

Æ Dificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sécula.

Et elégit David servum suum, * & sústulit eum de grégibus óvium.

De post fœtántes accépit eum * páscere Jacob servum suum, & Israël hæreditátem suam.

Et pavit eos in innocéntia cordis sui; * & in intellectíbus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Elégit Dóminus tribum Juda, montem Sion quem diléxit.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 5. f. Dómine.

Pseaume 88.

M Isericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem &

nerationem, * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum;

Et ædificábo in generatiónem & generatiónem, * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum, * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti.

Aquilónem, & mare tu creásti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Justítia & judícium præparátio sedis tuæ: * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

I. *Division du Ps.* 88.

BEátus pópulus, qui scit jubilatiónem: * Dómine in lúmine vultûs tui ambulábunt;

Et in nómine tuo exultábunt totá die, * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israël Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte & exal-

ávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum, * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, * & testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in séculum séculi semen ejus, * & thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint, * & mandáta mea non custodíerint.

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam irrita.

II. *Division du Ps. 88.*

SEmel jurávi in sancto meo, si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cœlo fidélis.

Tu verò repulísti & despexísti, * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui, * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum om-

nes transeúntes viam. * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltásti déxteram deprimentium eum, * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliatus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatione, * & sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus, * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem, * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * nunquid enim vanè constituísti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem, * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Domine * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, opprobrii servórum tuórum, * (quod continui in sinu meo) multárum Géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutationem christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * Fiat, fiat.

Ant. Dómine Deus virtutum, quis similis tibi?

℣. Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum. ℟. Et non sum decéptus.

A LAUDES.

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

Ant. 3. a. Exultáte.

Pseaume 80.

Exultáte Deo adjutori nostro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum, * psaltérium jucundum cum cithara.

Buccináte in Neoménia tubá. * in insigni die solemnitátis vestræ;

Quia præcéptum in Israel est, * & judicium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph posuit illud, cum exiret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audivit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus

ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me,& liberávi te:* exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te : * Israël, si audieris me,non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam, * & Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndùm desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me, * Israël si in viis meis ambulásset.

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * & super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * & erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * & de petra melle saturávit eos.

Ant. Exultáte Deo adjutóri nostro jubiláte Deo Jacob.

Ant. 2. d. Psallam.

Pseaume 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, & psallam in glória mea.

Exúrge, glória mea, exúrge psaltérium & cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine,* & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua,* & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, & super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, & exáudi me.

Ant. Psallam tibi, Dómine, quia magna est super cœlos misericórdia tua.

Ant. 6. F. Da nobis.

Division du Ps. 107.

DEus locútus est in sancto suo, exultábo, & dívidam Síchimam, * & convallem tabernaculórum métiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses, * & Ephraïm suscéptio cápitis mei:

Juda rex meus, * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum; * mihi alienígenæ amici facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam.

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * & non exíbis, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Da nobis auxílium de tribulatióne: quia vana salus hóminis.

Ant. 5. ℣. Convérsus est.

Cantique d'Isaïe. 12. 1.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo; Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris, * & dicétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnificè fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, & lauda habitátio Sion, * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, & consolátus es me.

(*Aux Fetes, Cantique d'Isaïe.* 26.

Urbs fortitúdinis nostræ Sion: * Salvátor ponétur in ea, murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens justa, custódiens veritátem.

Vetus error abiit: servábis pacem: * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sǽculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes: * pedes páuperis gressus egenórum.

Sémita justi recta est: * rectus callis justi ad ambulándum.

Et in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte: * sed & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Cum féceris judícia tua in terra, * justítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, & non discet justítiam: * in terra sanctórum iníqua gessit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, * & non vídeant.

Vídeant, & confundántur zelántes pópuli: * & ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Ant. 3. c. Lauda.

Pseaume. 147.

Lauda Jerúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob, * justítias & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum; lauda Deum tuum, Sion.

Capitule. *Hebr.* 11.

Fratres: Est fides sperandárum substántia rerum, argumén-

[redacted]

tem non apparéntium.

Hymne.

LUx ecce surgit áurea :
Pallens facéssat cæcitas
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi ;
Nihil loquámur súbdolum,
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculator adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Filio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Manè astabo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo, quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Ant. Benedictus, *Antienne.* ſ. f. Serviámus Dómino in sanctitáte & justitia ómnibus diébus nostris.

A PRIME.

Ant. 2. d. Sit splendor.

Pseaume 66.

DEus misereátur nostri, & benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes, * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus, * & métuant eum omnes fines terræ.

Pseaume 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatione in generatiónem.

Priúsquàm montes

fierent, aut formarétur terra & orbis, * à século & usque in séculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * & dixísti : Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, tanquam dies hestérna quæ prætériit, * & custódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, & tránseat : * véspere décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * séculum nostrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: *dies annórum nostrórum, in ipsis septuaginta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * & ámplius eórum, labor & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo, * & corripiémur.

Division du Pseaume 89.

QUis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam sic notam fac, * & eruditos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequò ? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ : * & exultávimus, & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti, * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua : * & dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * & opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos.

Capitule. Hebr. 11.

SIne fide impossíbile est placére
Crédere enim op
accedéntem ad D

quia est, & inquiréntibus se remunerátor sit.

A TIERCE.

Ant. 1. d. Dómine.

Pseaume. 41.

QUemádmodum desiderat cervus ad fontes aquárum, * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitivit ánima mea ad Deum fortem vivum: * Quando véniam & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidiè: Ubi est Deus tuus.

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis, * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea, * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Division du Pseaume 41.

AD meipsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abýssus abýssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandavit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblitus es mei; * & quare contristátus incédo, dùm áffligit me inimícus?

Dùm confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dùm dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, * salutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pseaume 83.

QUàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro

mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine, * in sécula seculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te, * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam, * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice, Deus, * & réspice in fáciem christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritátem diligit Deus, * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Capitule. Rom. 10.

CORde créditur ad justitiam; ore autem conféssio fit ad salútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Suávis est.

Pseaume 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipsa me co[...] ta sunt.

Parásti in consp[...]

meo mensam, * advérsùs eos qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus est.

Et misericórdia tua subsequétur me : * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini : * in longitúdinem diérum.

Pseaume 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * & exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me : * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illumináminì, * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum ; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Imíttet Angelus Dómini incircúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Division du Pseaume 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos : * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus

iis qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * & qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * & non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Suávis est Dóminus, beátus vir qui sperat in eo.

Capitule. Jacques 2.

QUid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Nunquid póterit fides salváre eum? Fides si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa.

A NONE.

Ant. 2. d. Ne memíneris.

Pseaume 78.

DEus, venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem : * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò, Dómine, irascéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt, * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Ne fortè dica... Géntibus, * Ub... Deus eórum?

Et innotéſcat in natiónibus coram óculis noſtris, * últio ſánguinis ſervórum tuorum, qui effúſus eſt.

Introëat in conſpéctu tuo gémitus compeditórum, * ſecúndùm magnitúdinem bráchii tui póſſide filios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum, * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem, * annunciábimus laudem tuam.

Pſeaume 79.

QUi regis Iſraël, inténde, * qui dedúcis, velut ovem, Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut ſalvos fácias nos.

Deus convérte nos : * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui ?

Cibábis nos pane lacrymárum : * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra.

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris : * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos : * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſion du Pſeaume 79.

VIneam de Ægypto tranſtuliſti : * ejeciſti Gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpéctu ejus : * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus ; * & vindémiant eam omnes, qui pretergrediuntur viam ?

Exterminávit eam aper de ſilva ; * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere : * réſpice ...

cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, & suffóssa, * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus à te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Ant. Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, Dómine.

Capitule. Rom. 4.

FRatres: Credénti in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei.

A VESPRES.

Ant. 5. a. Sacerdótes.

Pseaume 131.

MEménto, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino: * votum vovit De

Jacob.

Si introíero in taber náculum domûs meæ, si ascéndero in lectum strati mei.

Si dédero somnum óculis meis: * & pá pebris meis dormitatió nem.

Et réquiem tempór bus meis, donec inv niam locum Dómino: tabernáculum Deo Ja cob.

Ecce audívimus ea in Ephráta, * invéni mus eam in campis silva

Introíbimus in taber náculum ejus: * adorá bimus in loco, ubi ste térunt pedes ejus.

Surge, Dómine, i réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ

Sacerdótes tui induán tur justítiam: * & sanct tui exúltent.

Propter David servun tuum, * non avérta fáciem christi tui.

Ant. Sacerdótes tu induántur justítiam.

Ant. 4. d. Sancti.

Division du Ps. 131.

JUrávit Dóminus Da vid veritátem, & non frustrábitur eum: * de fructu ventris tui super sedem tuam

Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in séculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * & sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Sancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 8. c. Sédimus.

Pseaume 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus, * cùm recordarémur Sion.

In salícibus, in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem ; * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Filia Babylónis mísera : * beatus qui retribuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * & allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Sédimus & flévimus ; cùm recordarémur Sion.

Ant. 5. a. Dómine.

Pseaume 137.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde

meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo super misericórdia tua, & veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúnque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit, * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me; * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me ; Dómine, misericórdia tua in séculum, * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Dómine, misericórdia tua in séculum.

Ant. 3. g. Tu es

Pseaume. 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi ; * voce meâ ad Dóminum deprecátus sum.

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum : * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me à persequéntibus me, * quia confortáti sunt super me.

Éduc de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

[redacted]

Ant. Tu es spes mea, Dómine, pórtio mea in terra vivéntium.

Capitule. Rom. 5.

JUstificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum, per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei.

Hymne.

DIE cadénte, Cónditor,
Cœli loquáces íncolæ,
Mutíque cives ǽquoris,
Te prosequántur láudibus.

LAUDENT benígnum, próvido
Qui format omnes númine;
Laudent Poténtem, qui mari,
Cœlóque donat vívere.

ALAS leves quis cómmodet,
Quibus colúmba tóllitur?
Terræ tenácis ímmemor
Cœlo quiéscet spíritus.

JUNCTO poténtes fœdere,
Fides, & alma cháritas
Reddant amátis, sédibus
Quos vincla carnis ággravant.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fóves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Os meum annuntiábit justítiam tuam,
℟. Totâ die salutáre tuum.

A Magníficat, Ant. 3. a. Potens est Dóminus, & sanctum nomen ejus.

A COMPLIES.

Ant. 2. D. Exáudi.

Pseaume 31.

BEáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu

remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, quâ gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

Pseaume 38.

DIxi: Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custó-

diam, * cùm c
peccátor adve

Obmútui,
liátus sum,
bonis, * & d
renovátus est.

Concáluit
intra me: * &
tatióne mea
ignis.

Locútus sum
mea; * Notum
Dómine, fine

Et númeru
meórum quis
sciam quid de

Ecce mensu
fuísti dies me
substántia me
níhilum ante t

Verúntamen
vánitas, * om
vivens.

Verúntamen
gine pertránsit
sed & frustrà
tur.

Thesaurízat
ignórat cui co
ea.

Et nunc quæ
tátio mea? n
minus? * &
mea apud te e

Division du Ps

AB ómnib
rátibus
me: * oppróbr
piénti dedísti

Obmútui, &

[redacted]

rui os meum, * quóniam tu fecísti.

Amove à me plagas tuas, * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuisti hóminem, & tabéscere fecisti sicut aráneam ánimam ejus; * verúntamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam; Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * & ampliùs non ero:

Antienne. Exáudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam.

Capitule. *Jud*. 20.

CHaríssimi, superædificántes vosmetipsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu sancto orántes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam ætérnam.

LE VENDREDI

A MATINES.

Invitatoire. Veníte, adorémus, & * Procidámus ante Deum.

Pseaume. Veníte. 2.

Hymne.

TU Trinitátis únitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudis cánticum
Quod excubántes psállimus.

NAM léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

SI fraude lusi dæmonum
In nocte quid delíquimus,
Tuâ poténti grátiâ
Dies renáscens déleat.

NEC corpus adsit sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritûs.

OB hoc, redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos fovet;

Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Ego autem.

Pseaume. 31.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novacula acúta fecisti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem, * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.

Dilexísti omnia verba præcipitatiónis, * lingua dolosa.

Proptéreà Deus déstruet te in finem, * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt, & dicent; * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum. * & præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum quia fecisti, * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Pseaume 54.

EXáudi, Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam, * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea, * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira moléfti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cécidit super me.

Timor & tremor venérunt super me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? * & volábo & requiéscam.

Ecce elongávi fúgiens * & mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum me fecit, * à pusillanimitáte spíritûs, & tempestáte.

Præcipita, Dómine, divide linguas eórum

quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * & labor in médio ejus, & injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, & dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi* sustinuíssem útique :

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos, * & descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * & Dóminus salvábit me.

Division du Pseaume 54.

VEsperè, & manè & merídiè nárrabo & annuntiábo : * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliábit illos, * qui est ante sécula.

Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultûs ejus, * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum, * & ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolósi non dimidiábunt dies suos, * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Ego autem sperábo in te, Dómine.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. irreg. c. Deus meus.

Pseaume 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus, *

& ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine, * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, & vide : * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes gentes, * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo & gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit ?

Et tu Dómine, deridébis eos:* ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus suscéptor meus es : * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Division du Pseaume 58.

DEus osténdet mihi super inimícos

meos : * ne oc
nequándo obli
pópuli mei.

Dispérge illo
túte tua, * &
eos protéctor m
mine.

Delíctum ori
sermónem labi
sórum : * & co
dántur in supér

Et de execr
mendácio annu
tur,*in consum
in ira consumn
& non erunt.

Et scient qu
dominábitur Ja
fínium terræ.

Converténtur
peram, & fa
tiéntur ut cane
circuíbunt civit

Ipsi dispergé
manducándum
non fúerint sat
murmurábunt.

Ego autem
fortitúdinem t
& exultábo m
sericórdiam tua

Quia factus e
tor meus, &
meum, * in d
latiónis meæ.

Adjútor me
psallam, quia
suscéptor meus
Deus meus m
dia mea.

Pseaume 60.

EXáudi, Deus, depre-cationem meam, * inténde orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum, * in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula, * prótegar in velaménto alárum tuárum :

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies ; * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. a. Exáudi me.

Pseaume 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi, * & non est substántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injústè : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam ; * & delícta mea à te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me, * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * & pe-

regrinus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium, * & factus sum illis in parábolam.

Advérsùm me loquebántur qui sedébant in porta; * & in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine; * tempus beneplácitì, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum, * neque úrgeat super me púteus os suum.

I. *Division du Ps. 68.*

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo, * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sun omnes, qui tribulan me, * impropérium ex pectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui qui sim contristarétur, & no fuit: * & qui consolaré tur, & non invéni.

Et dedérunt in escan meam fel, * & in sit mea potavérunt me acé to.

Fiat mensa eórum, * ram ipsis in láqueum co & in retributiónes, & in scándalum.

Obscuréntur óculi eó rum ne vídeant, * & dorsum eórum sempe incúrva.

Effúnde super eo iram tuam, * & furo iræ tuæ comprehe eos.

Fiat habitátio eó

[redacted]

deserta, * & in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt; * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum ; * & non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium, * & cum justis non scribántur.

Ego sum pauper & dolens ; * salus tua, Deus, suscépit me.

II. *Division du Ps.* 68.

LAudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur : * quærite Deum, & vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion ; * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua.

℣. Illúmina óculos meos, Dómine. ℟. Ne unquam obdórmiam in morte.

A LAUDES.

℣. Cantábo Dómino qui bona tribuit mihi. ℟. Et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. 3. c. Egénus.

Pseaume 69.

DEus, in adjutórium meum inténde ; * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes, qui quærunt te ; * & dicant semper : Magnificétur Dó-

minus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, & pauper sum, * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

Ant. Egénus & pauper sum, Deus, ádjuva me.

Ant. 4. f. Deus meus.

Pseaume 70.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea à juventúte meâ.

In te confirmátus sum ex útero, de ventre matris meæ tu es protéctor meus : * in te cantátio mea semper.

Tanquam prodígium factus sum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témp[illegible] senectútis : * cùm [illegible]fécerit virtus mea, ne [illegible]elínquas me.

[illegible]uia dixérunt inimíci mei mihi : * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes : Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum; * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur & defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo; * & adjíciam super omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, in auxílium meum réspice.

Ant. 1. a Exultábunt.

Division du Pseaume 70.

OS meum annuntiábit justítiam tu[am] totâ die salutáre tuu[m]

Quóniam non cc

[redacted]

vi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor justitiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me à juventúte mea ; * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua ;

Et usque in senéctam & sénium, * Deus, ne derelinquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est,

Poténtiam tuam, & justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália:* Deus, quis símilis tibi ?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas & malas : * & convérsus vivificásti me, & de abyssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam, * & convérsus consolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritatem tuam, Deus : * psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi ; * & ánima mea, quam redemísti.

Sed & lingua mea totá die meditábitur justítiam tuam, * cùm confúsi & revériti fuerint, qui quærunt mala mihi.

Ant. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi ; & ánima mea quam redemísti.

Ant. 7. b. Opéruit.

Cantique d'Habacuc. 3.

DOmine audivi auditionem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum,* in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet, * & sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : córnua in mánibus ejus ; * ibi abscóndita est fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors : * & egredíetur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & mensus est terram, * aspéxit, & dissólvit Gentes, & contríti sunt montes sǽculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Nunquid in flumínibus irátus es, Dómine: * aut in flumínibus furor tuus, vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos, * & quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tribubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ, vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam; * altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna stetérunt in habitáculo suo, in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram, * & in furóre obstupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii, * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exultátio eórum, * sicut ejus qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus est venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit, * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ, * & arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus, * & non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea, * & ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Opéruit cœlos glória ejus, & laudis ejus plena est terra.

(*Aux Fêtes, Cantique Sagesse.* 10.

REddidit justis sapiéntia mercédem labórum suórum, * & dedúxit illos in via mirábili.

Et fuit illis in velaménto diéi, * & in luce stellárum per noctem.

Tránstulit illos per mare Rubrum, * & transvéxit illos per aquam nimiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * & ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideò justi tulérunt, * spólia impiórum.

Et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, * & victrícem manum tuam laudavérunt páriter:

Quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * & linguas infántium fecit disértas.)

Ant. 4. e. Laudábo.

Pseaume 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quándiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam; * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus: spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in séculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet, * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sécula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo Dóminum in vita mea.

Capitule. I. *Pierre.* 4.

CHaríssimi, Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis.

Hymne.

ÆTERNA cœli glória,
Beáta ſpes mortálium,
Summi tonántis Unice,
Caſtæque proles Vírginis.

DA déxteram ſurgéntibus,
Exúrgat & mens ſóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.

ORTUS refúlget lúcifer,
Præítque Solis núntius :
Cadunt ténebræ nóctium :
Lux ſancta nos illúminet :

MANENSQUE noſtris ſénſibus,
Noctem repéllat ſéculi,
Omníque fine témporis
Purgáta ſervet péctora.

SINCERA radíces agat
In corde símplici fides,
Immóta ſpes congáudeat,
His major adſit cháritas.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Ad te orábo, Dómine, ℟. Manè exáudies vocem meam.

A Benedíctus, Antienne. 3. a. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos Oriens ex alto.

A PRIME.

Ant. 8. c. Dómine.

Pſeaume 34.

JUdica, Dómine, nocéntes me ; * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & ſcutum : * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos, qui perſequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego ſum.

Confundántur & revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti : * & Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum : * & Angelus Dómini pérſequens eos.

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui : * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat; & cáptio, quam abscóndit apprehéndat eum: * & in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

I. *Division du Pseau.* 34.

SUrgéntes testes iníqui: * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristatus sic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti sunt, & convenérunt; * congregata sunt super me flagélla, & ignoravi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restitue ánimam meam à malignitáte eorum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iniquè, * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur: * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidisti, Dómine, ne sileas: * Dómine, ne discédas à me.

II. *Division du Ps.* 34.

EXúrge & inténde judício meo: * Deus meus, & Dóminus meus, in causam meam.

Júdica me secúndùm justítiam tuam, Dómine Deus meus: * & non supergáudeant mihi.

Non dicant in cordi-

bus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant & reveréantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntiâ : * qui magna loquúntur super me.

Exlútent & læténtur qui volunt justítiam meam,* & dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam :* tota die laudem tuam.

Ant. Dómine, ne discédas à me, exúrge & inténde judício meo.

Capitule. 1. *Pierre.* 2.

SI benefaciéntes patiénter sustinétis: hæc est grátia apud Deum, in hoc enim vocáti estis : quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus.

A TIERCE.

Ant. 2. d Tu Dómine.

Pseaume. 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum, * & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me : * ure renes meos & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis:* & cum iniqua geréntibus non introíbo.

Odivi ecclésiam malignántium : * & cum impiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * & circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, & miserére mei.

Pes meus stetit in diréctо : * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Pseaume 39.

EXpéctans expectávi Dóminum, * téndit mihi.

Et exaudívit preces meás, * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos, * & diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes & insánias falsas.

Multa fecísti, tu Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluísti, * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Division du Pseaume 39.

ANnuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce labia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo, * veritátem tuam & salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia tua & véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitates meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei, * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, & revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent & læténtur

super te omnes quæréntes te, * & dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui diligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum & pauper, * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es,* Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Tu, Dómine, ne longè fácias miseratiónes tuas à me.

Capitule 1. Pierre 1.

NOn corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatióne patérnæ traditiónis : sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti.

A SEXTE.

Ant. 6. f. Dómine.

Pseaume 21.

DEus Deus meus, réspice in me; quare me dereliquísti? * longè à salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * Laus Israël.

In te speravérunt patres nostri; * speravérunt, & liberásti eos.

Ad te cla
& salvi facti
te speravéru
sunt confúsi.

Ego autem
mis, & no
oppróbrium
& abjéctio p

Omnes v
derisérunt n
sunt lábiis,
caput.

Sperávit i
erípiat eum
fáciat eum
vult eum.

Quóniam
traxisti me
spes mea
matris meæ.

In te proj
útero,* de v
meæ, Deus

I. *Division d*

NE disce
quónia
próxima est
non est qui á

Circumde
vítuli multi;
gues obsedé

Aperuéru
os suum, *
piens & rúg

Sicut a
sum : * &
ómnia ossa

Factum e
tanquam cer
in médio ve

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis : * & in púlverem mortis deduxisti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concilium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me :* divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine ne elongáveris auxilium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam : * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël : * quoniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis,

Nec avértit fáciem suam à me : * & cùm clamárem ad eum, exaudivit me.

II. *Division du Ps.* 21.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, & saturabúntur : & laudábunt Dóminum qui requirunt eum : * vivent corda eórum in séculum séculi.

Reminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus : * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * & ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt ; & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * & semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * & annuntiabunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dominus.

Ant. Dómine, ne elongáveris auxilium tuum à me.

Capitule Ephes. 2:

NUnc in Christo Jesu vos, qui aliquándo erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi. Ipse enim est pax nostra.

A NONE.

Ant. 7. a. Ego autem.

Pseaume 30.

IN te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácuè.

Ego autem in Dómino sperávi, * exultábo, & lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam: * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes méos.

I. *Division du Ps. 30.*

MIserére mei, Dómine: quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea; * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea; * & ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium & vicínis meis valdè, * & timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt à me, * oblivióni datus sum, tanquam mórtuus à corde.

Factus sum tanquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu:

In eo dùm convenírent simul advérsùm me, * accípere ánimam [illegible] consiliáti sunt.

Ego autem in te sp

vi, Dómine;* dixi: Deus meus es tu, in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia & in abusióne.

II. *Division du Ps.* 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus, * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ: * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requiret Dóminus, & retribuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Ego autem in Dómino sperávi.

Capitule. I. *Corinthiens.* 6.

EMpti estis prétio magno. Glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro.

A VESPRES.

Ant. 5. a. Ecce.

Pseaume 138.

DOmine, probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè, * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima & antiqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est , & non pótero ad eam.

Quò ibo à spíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgiam ?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es ; * si descéndero in inférnum , ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo , * & habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me , * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur à te , & nox sicut dies illuminábitur, * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos, * suscepísti me de útero matris meæ.

Ant. Ecce , Dómine , tu cognovísti ómnia , novíssima & antíqua.

Ant. 3. c. Deduc.

Division du Ps. 138.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua , & ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum à te, quod fecísti in occúlto ; * & substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui , & in libro tuo omnes scribéntur ; * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos , & super arénam multiplicabúntur : * exurréxi , & adhuc sum tecum.

Si occíderis , Deus, peccatóres;* viri sánguinum , declináte à me.

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine , óderam : * & super inimícos tuos tabescébam ?

Perfécto ódio óderam illos , * & inimíci facti sunt mihi.

Proba me , Deus , & scito cor meum : * intérroga me , & cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via ætérna.

Ant. Deduc me , Dómine , in via ætérna.

Antienne. 7. a. Cu di me.

Pseaume 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis; * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me;

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum; * juxta iter scándalum posuérunt mihi:

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 3. c. Dómine.

Division du Ps. 139.

DOmine, Dómine, virtus salútis meæ, * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exaltęntur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúntamen justi confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, virtus salútis meæ, ne derelínquas me.

Ant. 8. g. Non declínes.

Pseaume 140.

DOmine, clamávi ad te, exáudi me; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis;

Cùm homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia; & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum:

Quóniam adhuc & orátio mea, * in beneplácitis eórum.

Absórpti sunt juncti petræ júdices eórum, * áudient verba mea quóniam potuérunt.

Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram; * dissipáta sunt ossa nostra secùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo quem statuérunt mihi; * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Antienne. Non declínes cor meum, Dómine, in verba malítiæ.

Capitule Heb. 13.

JEsus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes.

Hymne.

TELLUS abúndat bélluis:
Quis fidélis pérsequi
I[illegible]num Creátor ádmovet,
Homóque primus cónditur.

LIMUS períto dúcitur
Molles in artus póllice:
Inspírat in vultum Deus,
Et vita limum pérmeat.

IMAGO nos Dei sumus,
Qui fronte rectâ fingimur:
Sit cura semper íntegris
Deum reférre móribus.

QUI nos eódem, Cónditor,
Ad te creásti púlvere,
Opus tuæ poténtiæ
Fac stet tuâ cleméntiâ.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ di[e]
℟. Expándi ad te m[a]nus meas.

[redacted]

A Magníficat, *Ant.* 5. a. Esuriéntes implévit bonis; & dívites dimísit inánes.

A COMPLIES.

Ant. 8. g. Dómine.

Pseaume 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me: * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi, * & confirmásti super me manum tuam:

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum, * & sicut onus grave graváta sunt super me.

Putruérunt & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * totâ die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus, * & non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus à te non est abscónditus.

Division du Pseaume 37.

COr meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea, * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.

Amíci mei & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & stetérunt:

Et qui juxta me erant de longè stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * & sicùt mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi, * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi, Nequándo supergáudeant mihi inimici mei: * & dùm commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me: * Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum: * Fiat, fiat.

Pseaume 48.

AUdite hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in psaltério pr sitiónem meam.

Cur timébo in die la? * iníquitas calc mei circúmdabit me.

Qui confídunt in v túte sua, * & in mul túdine divitiárum su rum gloriántur.

Frater non rédimit rédimet homo? * no dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit sapiéntes moriéntes: * simul insipiens & stultus peribunt.

Et relinquent aliénis divítias suas, * & sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in infér pósiti sunt: * mors pascet eos.

Et

sed in acquisitiónem salútis per Dóminum nostrum Jesum Christum, qui mórtuus est pro nobis ut sive vigilémus, sive dormiámus, simul cum illo vivámus.

LE SAMEDI

A MATINES.

Invit. Ipse est Dóminus Deus noster: * Veníte adorémus.

Pseaume. Veníte, 2.

Hymne.

SUMMÆ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Uníus & substántiæ,
Trinúsque persónis Deus
NOSTROS pius cum cánticis
Fletus benígnè súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgiùs.
LUMBOS jecúrque mórbidum
Flámmis adúre cóngruis:
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.
QUICUNQUE ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 8. g. Dómine.

Pseaume 40.

BEátus qui intélligit super egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Advérsùm me susurrábant omnes inimíci

mei, * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsùm me: * Nunquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi, * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti, * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à século, & usque in séculum: * Fiat, fiat.

Pseaume 48.

AUdíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum, * simul [illegible]m dives & pauper.

[illegible]eum loquétur sa[illegible]. * & meditátio [illegible] prudéntiam.

[illegible] in parábo[illegible]n, * apé[illegible]

riam in psaltério [illegible]sitiónem meam.

Cur timébo in [illegible]la? * iníquitas c[illegible] mei circúmdabit [illegible]

Qui confídunt i[illegible]túte sua, * & in [illegible]túdine divitiárum [illegible]rum gloriántur.

Frater non réd[illegible] rédimet homo? [illegible] dabit Deo placat[illegible] suam.

Et prétium redem[illegible]nis ánimæ suæ: * [illegible]borábit in ætérnum[illegible] vivet adhuc in fin[illegible]

Non vidébit intér[illegible] cùm víderit sap[illegible] moriéntes: * simu[illegible]piens & stultus per[illegible]

Et relínquent a[illegible] divítias suas, * [illegible] púlcra eórum dom[illegible]lórum in ætérnum.

Tabernácula eór[illegible] progénie, & progé[illegible] vocavérunt nómin[illegible] in terris suis.

Et homo, cùm i[illegible]nóre esset, non in[illegible]xit: * comparátus [illegible]méntis insipiéntib[illegible] símilis factus est il[illegible]

Hæc via illórum [illegible]dalum ipsis: * & [illegible] in ore suo complac[illegible]

Sicut oves in in[illegible] pósiti sunt: * mo[illegible] páscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * & auxílium eórum veteráscet in inférno à glória eórum.

Verúntamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Division du Pseaume 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo,* & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia ; * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur ; * confitébitur tibi cùm benefécеris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum,* & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intelléxit:* comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Ant. Dómine, miserére mei; sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AU II. NOCTURNE.

Ant 4. irreg. c. Tibi, Deus.

Pseaume 61.

NOnne Deo subjécta erit ánima mea ? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus, suscéptor meus, * non movébor ámpliùs.

Quoúsque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univérsi vos tanquam paríeti inclináto & macériæ depúlsæ ?

Verúntamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti:* ore suo benedicébant ; & corde suo maledicébant.

Verúntamen Deo subjécta esto, ánima mea;* quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvátor meus, adjútor meus : * non emigrábo.

In Deo salutáre meum & glória mea : * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúntamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in statéris, * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in ini-

quitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si ásfluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia, * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Pseaume 63.

Exáudi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas, * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

[illegible] ágittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum; * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos, * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

Pseaume 74.

Confitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, * neque à desértis móntibus.

Quóniam Deus judex est, * hunc humíliat, & hunc exáltat:

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me, * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te.

Ant. 2. d. Satiábor.

Division du Pseaume 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt, * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, prǽveni eum, & supplanta eum; * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra divide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo, * satiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. Satiábor, Dómine, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. a. Deus.

Pseaume 56.

MIserére mei, Deus, miserére mei; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum, * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Filii hóminum, dentes eórum arma & sagittæ: * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt

pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam, * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quoniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus; * & super omnem terram glória tua.

Ant. Deus, miserére mei; quóniam in te confídit ánima mea.

Ant. 3. g. Date.

Cantique de Moyse.

Deuteronome 32.

AUdíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina: * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro: * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, * justus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus: * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule stulte & insípiens?

Nunquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus ejus? * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, & dócuit: * & cust[odívit eum]

quasi pupíllam óc[uli]

Sicut áquila p[rovocans]

[redacted]

cans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans.

Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * óleumque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum, & aríetum filiórum Basan:

Et hircos, cum medúlla trítici: * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit à Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis & non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum fílii sui & fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerabo novíssima eorum.

Generátio enim pervérsa est: * & infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis;

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inférni novíssima.

Devorábitque terram cum gérmine suo, * & móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * & sagittas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immittam in eos, * cùm furóre trahéntium super

terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt ?* cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli ; * ne fortè superbirent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excélsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, & sine prudéntia : * Utinam sáperent & intelligerent, ac novíssima providérent !

Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia ?

Nonne ideò, quia Deus suus véndidit eos,* & Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum, * & inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ.

Uva eórum uva fellis,* & botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me,* & signáta in thesáuris meis ?

Mea est últio, & ego retribuam in témpore,* u[illegible]labátur pes eórum.

[illegible]uxtà est dies perdi[illegible]nis, * & adésse fes[illegible]ant témpora.

[illegible]udicábit Dóminus p[illegible]pulum suum, * & in se[illegible]vis suis miserébitur.

[illegible]idébit quòd infirmáta sit manus ; * & clausi quoque defecérunt, residuique consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam ?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum ;

Surgant & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam ; percútiam, & ego sanábo : * & non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea.

Reddam ultiónem hóstibus meis, * & his qui odérunt me retribuam.

Inebriábo ságittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes.

De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, Gentes, pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnificéntiam Deo nostro.

(*Aux Fêtes, Cantique Jonas* 2.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, & exaudívit me: * de ventre ínferi clamávi, & exaudísti vocem meam.

Et projecísti me in profúndum in corde maris, & flumen circúmdedit me: * omnes gúrgites tui, & fluctus tui super me transiérunt.

Et ego dixi: Abjéctus sum à conspéctu oculórum tuórum: * verúntamen rúrsùs vidébo templum sanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam, abyssus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium descéndi: terræ vectes conclusérunt me in ætérnum: * & sublevábis de corruptióne vitam meam, Dómine Deus meus.

Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custódiunt vanitátes frustrà, * misericórdiam suam derelínquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi, * quæcúnque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Ant. 5. a. Omnes.

Pseaume 116.

LAudáte Dóminum, omnes Gentes, * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus; * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Omnes gentes, laudáte Dóminum.

Capitule. Rom. 13.

NOx præcéſſit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis. Sicut in die honéſtè ambulémus.

Hymne.

AURORA jam ſpargit pólum:
Terris dies illábitur:
Lucis reſúltat ſpículum:
Diſcédat omne lúbricum.

PHANTASMA noctis éxulet:
Mentis reátus córruat:
Quidquid ténebris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

UT mane quod nos últimum
Hìc deprecámur cérnui:
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spiritus. Amen.

℣. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi:
℟. Et lingua mea totâ die meditábitur juſtitiam tuam.

A Benedíctus, *Ant.* 3. c. Dirige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſraël.

A PRIME.

Ant. 8. g. Notam.

Pſeaume 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.

[illegible]tret in conſpéctu tuo [illegible]io mea, * inclina [illegible]em tuam ad precem [illegible]am.

[illegible]uia repléta eſt malis [illegible]nima mea, * & vita [illegible] inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum, * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlcris, quorum non es memor ampliùs; * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè fecíſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & egrediébar: * óculi

languérunt præ inopia.

Clamavi ad te, Dómine, tota die, * expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis fácies mirabília, * aut médici suscitabunt, & confitebuntur tibi?

Nunquid narrabit áliquis in sepulcro misericordiam tuam * & veritatem tuam in perditione.

Nunquid cognoscentur in tenebris mirabília tua, * & justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Dómine, clamavi, * & mane oratio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis orationem meam, * avertis faciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum & conturbatus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terrores tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amicum & próximum, * & notos meos à miséria.

Pseaume 142.

Dómine, exaudi orationem meam, auribus pércipe obsecrationem meam in veritate tua; * exaudi me in tua justitia;

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificabitur in conspéctu tuo omnis vivens;

Quia persecútus est inimicus animam meam, * humiliavit in terra vitam meam:

Collocavit me in obscuris sicut mortuos sǽculi, * & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui diérum antiquorum, meditatus sum in omnibus opéribus tuis, * in factis manuum tuarum meditabar.

Expándi manus meas ad te; * anima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velociter exaudi me, Dómine, * defecit spiritus meus.

Non avértas faciem tuam à me, * & similis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam

in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Division du Ps. 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bon[illegible] dúcet me in terra[illegible] ctam; * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Notam fac mihi viam, in qua ámbulem, quia ad te levávi ánimam meam.

Capitule Philipp. 4.

QUæcúnque sunt vera, quæcúnque pudíca, quæcúnque justa, quæcúnque sancta, quæcúnque amabília, quæcúnque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

A TIERCE.

Ant. 2. d. Benedíctum.

Pseaume 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * [illegible]téreà benedíxit te [illegible]s in ætérnum.

[illegible]cíngere gládio tuo [illegible] femur tuum, * [illegible]ntíssime.

[illegible]écie tua & pulchritúdine tuâ * inténde, p[illegible]perè procéde, [illegible] regna propter veritátem, & mansuetúdinem & justítiam, * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te Deus Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavé[illegible] te fíliæ regum in hon[illegible] tuo.

[redacted]

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtitu deauráto,* circundata varietáte.

Audi, filia, & vide, & inclina aurem tuam:* & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet Rex decórem tuum,* quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intùs,* in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætitia & exultatióne, * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtitues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſeaume 71.

DEus, judicium tuum regi da, * & juſtitiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judicio.

Suſcipiant montes pacem pópulo, * & colles juſtitiam.

Judicábit páuperes pópuli,& ſalvos fáciet filios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo procident Æthiopes, * & inimici ejus terram lingent.

Diviſion du Pſeaume 71.

REges Tharſis & inſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei:

Quia liberábit páuperem à poténte, * & pau-

Capitule. Rom. 13.

NOx præcéſſit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis. Sicut in die honéſtè ambulémus.

Hymne.

AURORA jam ſpargit pólum :
Terris dies illábitur :
Lucis reſúltat ſpículum :
Diſcédat omne lúbricum.

PHANTASMA noctis éxulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid ténebris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

UT mane quod nos últimum
Hìc deprecámur cérnui :
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi :
Et lingua mea totâ meditábitur juſtítuam.

Benedíctus, *Ant.* ... te pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſraël.

A PRIME.

Ant. 8. g. Notam.
Pſeaume 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo orátio mea, * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum, * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlcris, quórum non es memor ámpliùs; * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus : * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Longè fecíſti notos meos à me : * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar : * óculi mei

languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die, * expándi ad te manus meas.

Nunquid mórtuis fácies mirabília, * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?

Nunquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam * & veritátem tuam in perditióne.

Nunquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam à me?

Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua totâ die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti à me amícum & próximum, * & notos meos à miséria.

Pseaume 142.

DOmine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua; * exáudi me in tua justítia;

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens;

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam:

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi, * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te; * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam; * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea, * & ipſe fundávit eam Altíſſimus ?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum ; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Magnus Dóminus & laudábilis nimis in civitáte Dei noſtri.

Capitule. 1. *Corinth.* 10.

SIve manducátis, ſive bibitis, ſive áliud quid fácitis ; ómnia in glóriam Dei fácite.

A NONE.

Ant. 5. a. Da nobis.

Pſeaume 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos : * irátus es, & miſértus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbáſti eam : * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura : * potáſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, ut fúgiant à fácie arcûs : * ut liberéntur diléčti tui :

Salvum fac déxterâ tuâ, * & exáudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo : * Lætábor, & partibor Síchimam, & convállem tabernaculórum metibor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes, * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus, * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumǽam ?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos, * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipſe ad nihilum dedúcet tribulántes nos.

Pſeaume 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem : * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſediſti ab inítio.

Redemísti virgam hereditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa, & non cognovérunt, * sicut in éxitu super summum.

Quasi in sylva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idipsum, * in secúri & áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum; * in terra pollutérunt tabernáculum nominis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eorum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei à terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est prophéta: * & nos non cognóscet ámplius.

Usquequò, Deus, improperábit inimícus, * írritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sécula, * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis, * dedísti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, & torréntes, * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver tu plasmásti ea.

Division du Pseaume 73.

MEmor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus, * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt totá die.

Ne oblivíscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt ascéndit semper.

Ant. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne, quia vana salus hóminis.

Capitule. 1. *Thess.* 5.

SIne intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite : hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis.

A VESPRES.

Ant. 6. f. Benedíctus.

Pseaume 143.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum : * suscéptor meus, & liberátor meus.

Protéctor meus, & in ipso sperávi ;* qui súbdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclina cœlos tuos, & descénde : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. 4. d. Beátus.

Division du Ps. 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi,* in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno ;

Eripe me & érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ, * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. 8. c. Laudábo.

Pseaume 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in séculum, & in séculum séculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * & laudábo nomen tuum in séculum, & in séculum séculi.

Magnus Dóminus & laudábilis nimis ; * & magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * & justítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Laudábo nomen tuum in séculum & in séculum séculi.

Ant. 4. f. Suávis.

I. *Division du Ps.* 144.

MIserátor & miséricors Dóminus : * pátiens, & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérsis : * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua : * & sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * & poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium seculórum : * & dominátio

tua in omni generatióne, & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis : * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine, * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Suávis Dóminus univérſis, & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Ant. 2. D. Laudatiónem.

II. *Diviſion du Pſ.* 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet,* & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligéntes ſe,* & omnes peccatóres diſpérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum ; * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Ant. Laudatiónem Dómini loquétur os meum.

Capitule. Heb. 4. 9.

RElinquitur Sabbatiſmus pópulo Dei : qui enim ingréſſus eſt in réquiem ejus, étiam ipſe requiévit ab opéribus ſuis, ſicut à ſuis Deus : feſtinémus ergò ingredi in illam réquiem.

Hymne.

OPUS tuum quis réſpicit,
Orbis ſupréme Cónditor,
Nec te poténtem prædicet,
Nec diligéndum ſéntiat?

DIE quiétis mýſticæ,
Quo vis amári pléniùs,
Da charitátis igneæ
Fervóre pectus árdeat.

JUSSU tuo labóribus
Dùm temperábit déxtera:
Fac, inquiétis líberum
Curis tibi cor mílitet.

IN te ſalútis ánchoram
Spes fundet, ut poſt férvidos
Vitæ tumúltus, in tuo
Detur ſinu quiéſcere.

QUI nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

[redacted]

℣. Elevátio mánuum meárum, Dómine. ℟. Sacrifícium vespertinum.

L'Antienne à Magníficat, *& l'Oraison comme au Propre du temps.*

Après l'Oraison on fait les Mémoires particulieres, s'il y en a; ensuite Mémoire de la Ste. Vierge & du Patron, comme aux Vepres du Dim. 37.

A COMPLIES.

Ant. 4. e. Inclína.

Pseaume 50.

MIserére mei, Deus, * secúndùm magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti; * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua. * & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui, * & spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * & exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries, * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique, * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta, * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Pseaume 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me: * quóniam inops & pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis & mitis, * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * [illegible]ia exaudísti me.

[illegible]on est símilis tui in [illegible], Dómine, * & non [illegible]cúndùm ópera tua.

[illegible] Gentes quascúnque fecísti, vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília, * tu es Deus solus.

Division du Pseaume 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me, * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iniqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, * & non proposuérunt te in conspectu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.

Réspice in me & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo & salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur, * quóniam tu,

Dómine, adjuvísti me, & consolátus es me.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me.

Capitule 1. *Pierre* 4.

FRatres : Vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem continuam habéntes : quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

Hymne, TE lúcis & *le reste*, 75.

On ne dit point les Priéres.

Après les Complies, on dit par dévotion une des Antiennes suivantes.

Depuis le I. Dimanche de Carême jusqu'au Jeudy Saint. Antienne.

AVe Regína cælórum,
Ave Dómina Angelórum
Salve radix, salve porta,
Ex quâ mundo lux est orta
Gaude virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale ô valdè decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus. *Oraison.*

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio à nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Depuis le Samedi Saint, jusqu'au Samedi avant la Fete de la sainte Trinité.

Antienne.

REgína cœli lætáre, allelúia.
Quia quem meruísti portáre, allelúia.
Resurréxit sicut dixit; allelúia.
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Convertísti planctum meum in gáudium mihi, allel. ℟. Circumdedísti me lætítiâ, allelúia.

Oraison.

DEus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quǽsumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem.

Ensuite on dit tout bas, Pater Ave. & Credo.

On peut dire aussi par dévotion une des Antiennes susdites à la fin des autres

Heures en cette maniere : apres, Fidélium ánimæ, & Pater noster, *on dit le Verset*, Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Ensuite l'Antienne ; ... *finit par le Verset*, D... num auxilium má... semper nobiscum. ℟. Amen.

[redacted]

Parrocel in. Beauvais Scu

Retire toi Satan, car il est Ecrit: vous ado
le Seigneur vôtre Dieu, et vous ne Servirez q
lui Seul S.t mat 4

Chez Duchange Graveur du Roy rue S.t Jacques . CPR

LE PROPRE DU TEMS.

INSTRUCTION

LA Cérémonie par laquelle l'Eglise commence le Carême, a quelque chose de si touchant & de si instructif, qu'il est de la pieté des fidéles d'y faire une attention sérieuse. Les Prêtres mettent des Cendres sur la tête des fidéles, en les faisant ressouvenir que leurs Corps retourneront en poussiere, comme ils en ont été formez. C'est un reste de l'ancienne Discipline de l'Eglise envers ceux qu'elle soumettoit à la pénitence publique.

Le premier jour de Carême, pendant qu'ils étoient prosternés à la porte de l'Eglise, & que les fidéles prioient pour eux, on leur répandoit des Cendres sur la tête, on les couvroit d'un Cilice & on leur prescrivoit les exercices de leur pénitence & le tems qu'elle devoit durer, ce qui alloit quelquefois à plusieurs années.

Telle étoit autrefois la pratique de l'Eglise. Sa discipline a changé, parce qu'elle compatit à nô-

tre foiblesse ; mais son esprit ne changera jamais. Elle sçait que le péché doit être nécessairement puni ; ainsi elle exigera toûjours des pécheurs qu'ils aïent l'esprit de pénitence, & qu'ils fassent tous leurs efforts pour satisfaire à la justice divine par des peines proportionnées à leurs fautes.

Aprês le Sermon en l'Eglise Cathédrale, & dans les autres Eglises sur les neuf ou dix heures, se fait l'Absolution générale en cette maniere.

Tous étant à genoux, le Chantre commence les Sept Pseaumes Penitentiaux, que le Chœur poursuit.

Antienne.

COr mundum crea in me, Deus, & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, *tout bas jusqu'au Verset* : Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Peccávimus cum Pátribus nostris; ℟. Iníquè égimus, iniquitátem fécimus.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo ? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum ; ℟. Citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster ; & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos ; ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos ; ℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

EXáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis ; ut quos consciéntiæ reátus accúsat, indulgéntia tuæ miseratiónis absólvat.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris ; & me étiam misericórdiâ

[redacted]

primus indígeo, cleménter exáudi, quem non electióne mériti, sed dono grátiæ tuæ constituísti óperis hujus minístrum: da fidúciam tui múneris exequéndi, & ipse in nostro ministério quod tuæ pietátis est operáre.

PRæveniat hos fámulos tuos, quæsumus, Dómine, misericórdia tua, ut omnes iniquitátes eórum céleri indulgéntiâ tuâ deleántur.

ADesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, nec sit ab his fámulis tuis cleméntiæ tuæ longínqua miserátio; sana vúlnera, eorumque dimitte peccáta, ut nullis à te iniquitátibus separáti, tibi Dómino Deo semper valeant adhærére.

DOmine Deus noster, qui offensióne nostrâ non vínceris, sed satisfactióne placáris, réspice, quæsumus, ad hos fámulos tuos, qui se tibi gráviter peccavisse confiténtur: tuum est enim absolutiónem dare & véniam præstáre peccántibus, qui dixísti pœniténtiam te malle peccatórum quàm mortem. Concéde ergo, Dómine, ut tibi pœniténtiæ digne célebrent excúbias, & corréctis áctibus suis conférri sibi à te sempitérna gáudia graturéntur. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Le Célébrant étendant la main droite sur le Peuple.

DOminus Jesus Christus qui dixit Discípulis suis: Quæcúmque ligavéritis super terram, erunt ligáta & in cœlis; & quæcúmque solvéritis super terram, erunt solúta & in cœlis; de quorum número nos quamvis indígnos esse vóluit, ipse vos absólvat per suam sanctam misericórdiam & per ministérium nostrum ab ómnibus peccátis vestris quæcúmque cogitatióne, locutióne atque operatióne negligénter egístis: atque à peccatórum néxibus absolútos vos perdúcere dignétur ad regna cœlórum; Qui vivit & regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritûs sancti Deus, per ómnia sécula seculórum.

℞. Amen.

ABsolutiónem † & remissiónem ómnium

peccatórum veſtrórum, ſpátium veræ pœniténtiæ & emendatiónem vitæ, grátiam & conſolatiónem ſancti Spiritûs tríbuat vobis omnípotens & miſéricors Dóminus.

℟. Amen.

Bénédiction des Cendres.

Antienne.

Exáudi nos, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua: ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, réſpice nos, Dómine. *Pſeaume.* Salvum me fac Deus: * Quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam. ℣. Glória Patri. Exáudi nos, Dómine.

Enſuite le Prêtre au côté de l'Epitre les mains jointes, & ſans ſe tourner vers le peuple, dit:

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oraiſon.

Omnípotens ſempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre ſupplicántibus: & míttere dignéris ſanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene † dicat & ſancti † ficet hos cíneres, ut ſint remédium ſalúbre ómnibus nomen ſanctum tuum humíliter implorántibus, ac ſemetipſos pro conſciéntia delictórum ſuórum accuſántibus, ante conſpéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora ſua deplorántibus, vel ſereniſſimam pietátem tuam ſupplíciter obnixéque flagitántibus: & præſta per invocatiónem ſanctiſſimi nóminis tui; ut quicúnque eos ſuper ſe aſpérſerint pro redemptióne peccatórum ſuórum, córporis ſanitátem, & ánimæ tutélam percípiant; Per Chriſtum.

Oraiſon.

Deus qui non mortem, ſed pœniténtiam deſíderas peccatórum: fragilitátem conditiónis humánæ benigníſſimè réſpice; & hos cíneres, quos cauſâ proferéndæ humilitátis, atque promeréndæ véniæ, capítibus noſtris impóni decérnimus, bene † dícere pro tua pietáte dignáre: ut, qui nos cínerem eſſe, & ob pravitátis noſtræ méritum in púlverem reverſúros cognóſcimus; peccatórum ómnium véniam, & præmia pœniténtib repromiſſa, miſericó

[redacted]

diter cónsequi mereámur ; Per Christum.

Oraison.

DEus, qui humiliatióne fléćteris, & satisfaćtióne placáris : aurem tuæ pietátis inclina précibus nostris ; & capítibus servórum tuórum, horum cínerum aspersióne attáćtis, effúnde propítius grátiam tuæ benedićtiónis : ut eos & spíritu compunćtiónis répleas, & quæ justè postuláverint, efficáciter tribuas, & concéssâ perpétuâ stabilitáte, intáćtos manére decérnas ; Per Christum.

Oraison.

OMnípotens sempitérne Deus, qui Ninivítis in cínere & cilício pœniténtibus, indulgéntiæ tuæ remédia præstitísti : concéde propítius : ut sic eos imitémur hábitu, quátenus véniæ prosequámur obténtu ; Per Dóminum.

Le Célebrant jette par trois fois de l'eau benite sur les Cendres, en disant tout bas, Aspérges me, *&c.* *Après quoi le Diacre donne des Cendres au Célébrant, & le Chœur chante l'Antienne suivante, pendant laquelle on donne des Cendres au Clergé & au peuple en disant* : Meménto homo quia pulvis es, & in púlverem revertéris.

Antienne.

IMmutémur hábitu, in cínere & cilício jejunémus, & plorémus ante Dóminum : quia multùm miséricors est dimíttere peccáta nostra Deus noster.

Autre Antienne.

INter vestíbulum & Altáre plorábunt Sacerdótes minístri Dómini, & dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : & ne claudas ora canéntium te, Dómine.

On peut ajouter le Répons suivant.

℟. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus : ne súbitò præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, & invenire non possímus : * Atténde, Dómine, & miserére : quia peccávimus tibi. ℣. Ádjuva nos Deus salutáris noster : & propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. * Atténde, ℣. * Glória Patri, Atténde.

Après l'imposition des Cendres, le Célebrant dit ;

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oraiſon.

COncéde nobis, Dómine, præsídia milítiæ Chriſtiánæ ſanctis inchoáre jejúniis : ut, contra ſpirituáles nequítias pugnatúri, continéntiæ muniámur auxíliis; Per Chriſtum.

A LA MESSE.

Introïte.

MIſeréris ómnium, Dómine, & nihil odiſti eórum quæ feciſti, diſsimulans peccáta hóminum propter pœniténtiam, & parcens illis : quia tu es Dóminus Deus noſter. *Pſ.* Miſerére mei Deus, miſerére mei : * quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Glória. Miſeréris.

Oraiſon.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis : ut jejuniórum veneránda ſolémnia, & congruá pietáte ſuſcípiant, & ſecúra devotióne percúrrant; Per.

Pour les Penitens.

OMnipotens ſempitérne Deus, confiténtibus tibi fámulis tuis pro tua pietáte reláxa peccáta : ut non ámplius eis nóceat conſciéntiæ reátus ad pœnam, quàm indulgéntia tuæ propitiatiónis proſit ad véniam.

Pour les vivans & les morts.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænóſcis : te ſúpplices exorámus : ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit; intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequántur; Per.

Léctio Joëlis Prophétæ. *Joel.* 2. 12.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu & in planctu. Et ſcíndite corda veſtra, & non veſtiménta veſtra, & convertímini ad Dóminum Deum veſtrum: Quia benignus & miſéricors eſt, pátiens & multæ miſericórdiæ, & præſtábilis ſuper malítia. Quis ſcit ſi convertátur, & ignóſcat, & relinquat poſt ſe

benedictiónem, sacrificium, & libámen Dómino Deo vestro ? Cánite tubâ in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiam, coadunáte senes, congregáte párvulos, & sugéntes úbera : egrediátur sponsus de cubíli suo, & sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum & altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, & dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo : & ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis : Ubi est Deus eórum ? Zelátus est Dóminus terram suam, & pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, & dixit pópulo suo : Ecce ego mittam vobis fruméntum, & vinum, & óleum, & replebímini eis : & non dabo vos ultrà oppróbrium in Géntibus : dicit Dóminus omnípotens.

Graduel. Miserére mei Deus ; miserére mei : quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Misit de cœlo, & liberávit me : dedit in oppróbrium conculcántes me.

Trait. Dómine, non secúndùm peccáta nostra fácias nobis, neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. *Le Verset suivant se dit à genoux.* ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster : & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Matth.* 6. 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cùm jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritæ tristes. Extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunántes. Amen dico vobis quia recepérunt mercédem suam. Tu autem cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo, qui est in abscóndito : & Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi. Nolíte thesaurizáre vobis thesáuros

in terra ; ubi ærúgo & tínea demolítur : & ubi fures effódiunt, & furántur. Thesaurizáte autem vobis thesáuros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur, & ubi fures non effódiunt, nec furántur. Ubi enim est thesáurus tuus, ibi est & cor tuum.

Offertoire. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me : Dómine, clamávi ad te, & sanásti me.

Secrete.

FAc nos, quæsumus, Dómine, his munéribus offeréndis convenienter aptári : quibus ipsius venerábilis sacraménti celebrámus exórdium : Per Dóminum.

Pour les Pénitens.

OMnípotens & miséricors Deus, qui omnem ánimam pœniténtem & confiténtem tibi magis vis emendári, quàm pérdere : réspice super fámulos tuos, & per hæc sacro-sancta mystéria avérte ab eis iram indignatiónis tuæ, & ómnia eórum peccáta dimitte.

Pour les vivans & les morts.

DEus, cui soli cógnitus est númerus electórum in supérna felicitáte locándus : tribue quæsumus : ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendátos suscépimus, & omnium fidélium nómina, beátæ prædestinatiónis liber adscripta retíneat ; Per Dóminum.

Préface du Carême.

VEre dignum & justum est, æquum & salutáre : nos tibi semper & ubíque grátias ágere : Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui corporáli jejúnio vitia cómprimis, mentem élevas, virtútem largíris & præmia ; per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sóciâ exultatióne concélebrant. Cum quibus & nostras voces, ut admítti júbeas deprecámur, súpplici confessióne dicéntes.

Communion. Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fruc-

tum ſuum in témpore ſuo.

Poſtcommunion.

PErcépta nobis, Dómine, præbeant ſacraménta ſubsídium: ut tibi grata ſint noſtra jejúnia, & nobis profíciant ad medélam: Per.

Pour les Penitens.

DA quæſumus, Dómine, fámulis tuis contínuam purgatiónis ſuæ obſervántiam pœniténdo gérere, & ut hoc efficáciter implére váleant, grátia eos tuæ viſitatiónis & prævéniat & ſubſequátur.

Pour les vivans & les morts.

PUríficent nos, quæſumus omnipotens & miſéricors Deus, ſacraménta quæ ſúmpſimus: & intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, præſta: ut hoc tuum ſacraméntum non ſit nobis reátus ad pœnam, ſed intercéſſio ſalutáris ad véniam: ſit ablútio ſcélerum, ſit fortitúdo fragílium, ſit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: ſit vivórum atque mortuórum fidélium, remiſſio ómnium delictórum, Per Dóminum.

Enſuite le Prêtre dit: Orémus, *& le Diacre ſe tournant vers le peuple, dit:* Humiliáte cápita veſtra Deo.

Oraiſon.

INclinántes ſe, Dómine, majeſtáti tuæ, propitiátus inténde, ut, qui ſancta jejúnia contríti ſuſcípiunt, ad feſta ventúra cœléſtibus læti pervéniant auxíliis; Per.

A VESPRES.

℟. *br.* Spes mea, Dómine, * A juventúte mea. Spes mea. ℣. In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ, tu es meus protéctor. * A juventúte. ℣. Glória. Spes mea.

A Magníficat, *Ant.* 4. *irreg.* a. Theſaurizáte vobis theſáuros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur.

Enſuite, on dit les Prieres, comme au Pſeautier, & l'Oraiſon, Inclinántes, *comme ci-deſſus.*

SUR LE JEUNE DU CARESME.

LE Jeûne du Carême eſt auſſi ancien que l'Egliſe; on n'en voit l'inſtitution dans aucun

Gubérna tuos fámulos,
Quos sánguine mercátus es.

Memento nostri, Dómine,
In gravi isto córpore,
Qui es defénsor ánimæ
Adésto nobis, Dómine.

Noctúrna per siléntia,
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nostra pax es & quies
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris,
℟. Propter nomen tuum.

A Nunc dimittis, Ant. 3. c. In nocte, in princípio vigiliárum, effúnde sicut aquam cor tuum, ante conspéctum Dómini.

Oraison.

CONcéde, quæsumus, miséricors Deus, ut, quos per diem cibórum abstinéntia castígat, retóveat per noctem tua abundántior benedíctio; Per Dóminum.

LE I. DIMANCHE DE CARESME.

A MATINES.

Invit. Veníte, adorémus, & procidámus, & * Plorémus, ante Dóminum qui fecit nos.

Hymne.

EX more docti mýstico,
Servémus hoc jejúnium
Deno diérum círculo,
Ducto quater notíssimo.

Lex & Prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodùm
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utamur ergo párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis, & árctiùs
Perstémus in custódia.

Vitemus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicamus omnes cérnui,
Clamémus atque singuli,
Plorémus ante júdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam,
Effúnde nobis désuper
Remíssor indulgéntiam.

Memento quod sumus tui,
Licèt cadúci plásm[...]
Ne des honórem [...]minis

T...

[redacted]

℟. In manus Dómini, & non in manus hóminum. ℣. Horréndum eſt incídere in manus Dei vivéntis. * Si. ℣. Glória. ℟. In manus.

Hymne.

AUDI, benígne Cónditor:
Noſtras preces cum flétibus
In hoc ſacro jejúnio,
Fuſas quadragenário.
SCRUTATOR alme córdium,
Infirma tu ſcis vírium,
Ad te revérſis éxhibe
Remiſſiónis grátiam.
MULTUM quidem peccávimus
Sed parce confiténtibus,
Ad laudem tui nóminis,
Confer medélam lánguidis.
SIC corpus extra cónteri
Dona per abſtinéntiam,
Jejúnet ut mens ſóbria
A labe prorsùs críminum.
PRÆSTA beáta Trínitas,
Concéde ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Miſerátor & miſéricors Dóminus, ℟. Páriens & multùm miſéricors.

A Magníficat, Ant. 8. g. Dixit Móyſes: Prócidi ante Dóminum quadraginta diébus ac nóctibus panem non cómedens; & aquam non bibens propter ómnia peccáta veſtra.

A COMPLIES.

Capitule. Iſaïe. 58.

CUm effúderis eſuriénti ánimam tuam, & ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt ſicut merídies.

Hymne.

CHRISTE, qui lux es, & dies,
Noctis tenébras détegis
Lucíſque lumen créderis
Lumen beátum prædicans.
PRECAMUR, ſancte Dómine,
Deféndе nos in hac nocte:
Sit nobis in te réquies:
Quiétam noctem tribue.
NE gravis ſomnus írruat:
Nec hoſtis nos ſurrípiat:
Nec caro illi conſéntiens
Nos tibi reos ſtátuat.
OCULI ſomnum cápiant:
Cor ad te ſemper vígilet,
Déxtera tua prótegat
Fámulos qui te díligunt.
DEFENSOR noſter áſpice:
Inſidiántes réprime:

Novum canámus cánticum. Amen.

℣. Avérte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

A Benedíctus, la 1. Ant. de Vepres, Erat Jesus.

Aux Heures, les quatre dernieres Antiennes de Vêpres.

A PRIME.

Capitule.

DOmine, miserére nostri; te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiónis.

A TIERCE.

Capitule. Eccli. 2.

FIli accédens ad servitútem Dei, sta in justítia, & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem.

℟. bref. In toto corde meo * Exquisívi te, Dómine. In toto. ℣. Ne repéllas me à mandátis tuis. * Exquisívi. ℣. Glória. In toto.

℣. In corde meo abscóndi elóquia tua, ℟. Ut non peccem tibi.

A LA PROCESSION.

℟. Deus noster, osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum. Inclina, Deus meus, aurem tuam & audi; aperi óculos tuos & desolatiónem nos[tram] ℣. Non misit De[us Fi]lium suum in mund[um ut] júdicet mundum, [sed ut] salvétur mundus pe[r ip]sum. * Aperi. ℣. G[lória] Patri. * Aperi.

2. ℟. Inclinet Dó[mi]nus corda nostra ad [se], * Ut ambulémus in u[ni]vérsis viis ejus, & c[us]todiámus mandáta eju[s]. ℣. Accedámus cum ver[o] corde in plenitúdine fi[dei]. * Ut.

A la Station, ℟. Plorábunt Sacerdótes minístri Dómini & dicent: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo, & ne des hereditátem tuam in oppróbrium. ℣. Próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. * Parce.

℣. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam, ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Oraison.

OMnipotens Deus, qui próprio Fílio non pepercísti, sed illum tradidísti pro nobis [om]nibus, concéde, qu[æsu]mus; ut nostræ sa[lutis] pignus pretiósum a[...]

Tui, precámur, álteri.
LAXA malum quod fécimus,
Auge bonum quod póſcimus:
Placére quò tandem tibi
Poſsímus hìc & pérpetim.
PRÆSTA beáta Trinitas,
Concéde ſimplex Unitas
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

A LAUDES.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam. ℟. Quia in te ſperávi.

1. *Ant.* 2. d.

HUmiliémus Deo ánimas noſtras, ut fáciat nobíſcum miſericórdiam ſuam.

2. *Ant.* 1. *irreg.* Deus meus confúndor, & erubéſco leváre fáciem meam ad te.

3. *Ant.* 7. a. Iniquitátes noſtræ multiplicátæ ſunt ſuper caput noſtrum, & delícta noſtra crevérunt uſque ad cœlum.

4. *Ant.* 6. f. Peccávimus, iniquitátem fécimus, impiè égimus, & recéſſimus, & declinávimus à mandátis tuis ac judíciis.

5. *Ant.* 4. a. Dómine, nobis confúſio faciéi, tibi autem Dómino Deo noſtro, miſericórdia & propitiátio.

Capitule. 2. *Cor.* 1.

FRatres; Exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te.

Hymne.

JAM Chriſte ſol juſtítiæ,
Mentis recédant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cùm réparas.
DANS tempus acceptábile,
Et pœnitens cor tríbue,
Convértat ut benígnitas,
Quos longa ſuffert píetas.
QUIDDAMQUE pœniténtiæ
Da ferre, quamvis grávia,
Majóre tuo múnere,
Quo diluúntur crímina.
DIES venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac, ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.
TE rerum univérſitas,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per véniam

tes : ficut egéntes, multos autem locupletántes: tanquam nihil habéntes, & ómnia possidéntes.

Graduel. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Trait. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur. ℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum; Deus meus, sperábo in eum. ℣. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, & à verbo áspero. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi, & sub pennis ejus sperábis. ℣. Scuto circúndabit te véritas ejus: non timébis à timóre noctúrno. ℣. A sagítta volánte per diem, à negótio perambulánte in ténebris, à ruína & dæmónio meridiáno. ℣. Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: tibi autem non appropinquábit. ℣. Quóniam Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem & basilíscum ambulábis, & conculcábis leonem & dracónem. ℣. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum. ℣. Invocábit me, & ego exáudiam eum: cum ipso sum in tribulatióne. ℣. Erípiam eum, & glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum, & osténdam illi salutáre meum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Matth.* 4. 1.

IN illo tempore: Ductus est Jesus in desértum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo. Et cùm jejunásset quadragínta diébus, & quadragínta nóctibus, pósteà esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitatem, & státuit eum super pinnáculum templi

Dixit ei : Si Filius Dei es, mitte te deórsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandávit de te, & in manibus tollent te, ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum. Ait illi Jesus : Rursum scriptum est : Non tentábis Dóminum Deum tuum. Iterum assúmpsit eum diábolus in montem excélsum valdè : & osténdit ei ómnia regna mundi, & glóriam eórum, & dixit ei : Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus : Vade satana : Scriptum est enim : Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies. Tunc relíquit eum diábolus : & ecce Angeli accessérunt, & ministrábant ei.

Offertoire. Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus, & sub pennis ejus sperábis : scuto circúndabit te véritas ejus.

Secrete.

SAcrifícium quadragesimális initii solémniter immolámus, te, Dómine, deprecántes : ut, cum epulárum restrictióne carnálium, à nóxiis quoque voluptátibus temperémus; Per Dóminum.

Les deux autres, 200.

Préface des Dimanches.

* Ætérne Deus, qui cum unigénito Filio tuo, & Spíritu sancto, unus es Deus, unus es Dóminus : non in unius singularitáte persónæ, sed in unius Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te crédimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spíritu sancto, sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ, sempiternǽque Deitátis, & in persónis propríetas, & in esséntia únitas, & in majestáte adorétur æquálitas, quam laudant Angeli, atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim, qui non cessant clamáre quotídie, unâ voce dicéntes.

Commun. Altíssimum posuísti refúgium tuum, Dómine : non accédet ad te malum, & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Postcommunion.

TUi nos, Dómine, sacraménti libátio sancta restáuret : & à vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transire consórtium: Per.

Les deux autres, 201.

A SEXTE.

Capitule. Jacq. 1.

NEmo cùm tentátur dicat quóniam à Deo tentátur; Deus enim intentátor malórum est, ipse autem néminem tentat.

℟. *br.* Miserére mei, Dómine; * Quóniam infírmus sum. Miserére. ℣. Sana me, quóniam conturbáta sunt ossa mea. ℣. Glória Patri. Miserére. * Quóniam.

℣. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam, ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam.

A NONE.

Capitule. 1. *Cor.* 10.

FIdélis Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id, quod potéstis, sed fáciet etiam cum tentatióne provéntum ut possitis sustinére.

℟. *br.* Juxtà est Dóminus iis, * Qui tribuláto sunt corde. Juxtà est. ℣. Et húmiles spíritu salvábit. * Qui. ℣. Glória Patri & Fílio, &c. Juxtà est.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus, ℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

A VESPRES.

1. *Ant.* 1. a. Erat Jesus in desérto quadragínta diébus, & quadragínta nóctibus, & tentabátur à sátana, & Angeli ministrábant ei.

2. *Ant* 4. *irreg.* d. Nihil manducávit Jesus in diébus illis, & consummátis illis esúriit.

3. *Ant.* 5. a. Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

4. *Ant.* 3. g. Ait Jesus: Scriptum est, Non tentábis Dóminum Deum tuum.

5. *Ant.* 8. g. Dicit Jesus: Vade sátana; Dóminum Deum tuum adorábis, & illi soli sérvies.

Capitule. Act. 17.

FRatres, Deus annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte.

℟. *br.* Esto nobis Dómine, * Turris fortitúdinis. Esto nobis. ℣. A fácie inimíci. * Turris. ℣. Glória Patri. Esto nobis.

Hymne, Audi benígne, 203.

℣. Angelis suis Deus

[redacted]

mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

A Magníficat, *Ant.* 1. d. Consummátâ omni tentatióne, diábolus recéssit à Jesu, & ecce Angeli accessérunt, & ministrábant ei.

Après Complies, on chante le Ps. Miserére, 189.

℣. Lavábo per síngulas noctes lectum meum. ℟. Lácrimis meis stratum meum rigábo.

Oraison, Deus cui proprium, cxliv.

LE II. SAMEDI DE CARESME.

A VESPRES.

Capitule. Hebr. 11.

FIde Móyses grandis factus; negávit se esse filium fíliæ Pharaónis; magis éligens affligi cum pópulo Dei; quàm temporális peccáti habére jucunditátem; majóres divítias æstimans thesáuro Ægyptiórum, impropérium Christi: aspiciébat enim in remunerationem.

℟. Fide Móyses relíquit Ægyptum, non véritus animositátem regis: * Invisíbilem enim tanquam videns sustínuit. ℣. Phárao quærébat occídere Moysen, qui fúgiens de conspéctu ejus, morátus est in terra Mádian. * Invisíbilem. ℣. Glória. * Invisíbilem.

Hymne, Audi benígne, *& le* ℣. Miserátor, 203.

A Magníficat, *Ant.* 2. d. Erant Moyses & Elias visi in majestáte; & dicébant excéssum ejus quem completúrus erat in Jerúsalem.

LE II. DIMANCHE DE CARESME.

Tout se dit comme au 1. Dimanche de Carême, excepté ce qui suit.

A LAUDES.

1. *Ant.* 1. d.

DOmine, fac propter nomen tuum, quóniam multæ sunt aversiónes nostræ, tibi peccávimus.

2. *Ant.* 6. f. Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, quia peccávimus tibi.

3. *Ant.* 1. *irreg.* Ne des nos in oppróbrium propter nomen tuum.

4. *Ant.* 4. e. Recordáre, ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum, tu es Dóminus Deus noster.

5. *Ant.* 8. g. Scitóte quóniam exáudiet Dó-

minus preces vestras, si permansériтis in jejúniis & orationibus in conspéctu Dómini.

Capitule. 1. *Thess.* 4.

FRatres, Rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut quemádmodum accepistis à nobis, quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis ut abundétis magis.

A Benedíctus, *Ant.* Assúmit, *la 1. des Vèpres.*

Aux Heures, les quatre dernieres Antiennes de Vêpres.

A TIERCE.

Capitule. 1. *Thess.* 4.

SCitis quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est autem volúntas Dei sanctificátio vestra, ut abstineátis vos à fornicatióne; ut sciat unusquisque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne & honóre.

A LA MESSE,

Introïte.

REminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, & misericordiárum tuárum, quæ à sécu[illegible]nt; ne unquam do[illegible]ntur nobis inimíci [illegible]; libera nos, Deus Israël, ex ómnibus [illegible] gústiis nostris. *Ps.* Ad [illegible] Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus [illegible] te confido, non erubéscam. ℣. Glória Patri. Reminíscere.

Oraison.

DEus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi: ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, & à pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Pour les Penitens.

EXáudi quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis, ut, quos consciéntiæ reátus accúsat, indulgéntia tuæ propitiatiónis absolvat.

Pour les vivans & les Morts, Omnípotens, 198.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1. *Thess.* 4. 1.

FRatres; Rogámus vos & obsecrámus in Dómino Jesu, ut, quemádmodum accepistis à nobis quómodo opórteat vos ambuláre, & placére Deo, sic & ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta

[redacted]

dédérim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra : ut abstineátis vos à fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrûm vas suum possidére in sanctificatióne, & honóre; non in passióne desidérii, sicut & Gentes, quæ ignórant Deum : & ne quis supergrediátur, neque circunvéniat in negótio fratrem suum : quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, & testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem.

Graduel. Tribulatiónes cordis mei dilatátæ sunt: de necessitátibus meis éripe me, Dómine. ℣. Vide humilitátem meam, & labórem meum: & dimítte ómnia peccáta mea.

Trait. Benedicam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea : aúdiant mansuéti, & læténtur. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus nomen ejus in idipsum. ℣. Accédite ad eum, & illuminámini ; & vultus vestri non confundéntur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Chap.* 17. 1.

IN illo témpore; Assúmit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excélsum seórsum : & transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuérunt illis Móyses & Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum : Dómine, bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula ; Tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Adhuc eo loquénte ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi benè complácui, ipsum audíte. Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè. Et accéssit Jesus, & tétigit eos : dixítque eis: Súrgite, & nolíte timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et des-

cendéntibus illis de monte, præcépit eis Jesus, dicens : Némini dixéritis visiónem, donec Filius hóminis à mórtuis resúrgat.

Offertoire. Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valdè; & levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi.

Secrete.

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme; quæ & misericórditer offerénda tribuísti, & in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium : Per.

Pour les Penitens.

Effúnde, quæsumus, Dómine, super fámulos tuos Spíritum grátiæ & precum; ut, ad eum aspiciéntes quem peccátis suis confixérunt Jesum in cruce exaltátum, piè dóleant, citò sanéntur, & vivant.

Pour les vivans & les morts, Deus, cui, 200.

Communion. Intéllige clamórem meum; inténde voci oratiónis meæ, rex meus, & Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Postcommunion.

Tui nos, Dómine, sacraménti libátio sancta restáuret; & à vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium; Per.

Les deux autres, 201.

A SEXTE.

Capitule. 1. *Thess.* 4.

Ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus : sicut prædíximus vobis.

A NONE.

Capitule. 1. *Thess.* 4.

Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem in Christo Jesu Dómino nostro.

A VESPRES.

1. *Ant.* 2. d. Assúmit Jesus Petrum & Jacóbum & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excélsum seórsum, & transfigurátus est ante eos.

2. *Ant.* 7. c. Apparuérunt Móyses & Elías cum Jesu loquéntes, & dixit Petrus ad Jesum : Dómine, bonum est nos hìc esse.

3. *Ant.* 3. c. Adhuc loquénte Petro, ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

4. *Ant.* 2. D. Ecce vox

de nube dicens : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui : ipsum audíte.

5. *Ant.* 8. c. Audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valdè : & accéssit Jesus, & tétigit eos.

Capitule. Deut. 18.

PRophétam suscitábo eis de médio fratrum suórum, & ponam verba mea in ore ejus, loquetúrque ad eos ómnia quæ præcépero illi.

A Magníficat, *Ant.* 1. a. Descendéntibus illis de monte, præcépit illis Jesus, ne cuíquam quæ vidíssent, narrárent, & verbum continuérunt apud se.

LE III. SAMEDI DE CARESME.

A VESPRES.

Capitule. Tobie. 13.

COnvertímini, peccatóres, & fácite justítiam coram Deo, credéntes quòd fáciat vobíscum misericórdiam suam. Ego autem & ánima mea in Dómino lætábimur.

℞. Justus es, Dómine, & omnes viæ tuæ misericórdia, & véritas, & judícium. * Non enim delectáris in perditiónibus nostris, & post lacrymatiónem & fletum exultatiónem infúndis. ℣. Qui convérti fécerit peccatórem, salvábit ánimam ejus à morte. * Non. Glória. * Non.

Hymne, Audi benígne, *& le* ℣. Miserátor, 203.

A Magníficat, *Ant.* 7. a. Omnis disciplína in præsénti vidétur non esse gáudii, sed mœróris ; posteà autem fructum pacatíssimum exercitátis per eam reddet, justítiæ.

LE III. DIMANCHE DE CARESME.

L'Office se dit comme au 3*. Dimanche de Carême, excepté ce qui suit.*

A LAUDES.

Capitule. Ephes. 5.

FRatres, estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi, & ambuláte in dilectióne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem & hóstiam Deo in odórem suavitátis.

A Benedíctus, *Ant.* 1. a. Erat Jesus, *la* 3*. de Vêpres.*

Aux Heures, les quatre dernieres Antiennes de Vêpres.

A Tierce.

Capitule. Ephes. 5.

OMnis immundítia aut avarítia, nec nominétur in vobis ſicut decet ſanctos, aut turpitúdo, aut ſtultilóquium, aut ſcurrílitas quæ ad rem non pértinet, ſed magis gratiárum áctio.

A LA MESSE.

Intróïte.

OCuli mei ſemper ad Dóminum, quia ipſe evéllet de láqueo pedes meos: réſpice in me & miſerére mei, quóniam únicus & pauper ſum ego. *Pſ.* Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéſcam. ℣. Gloria. Oculi.

Oraiſon.

QUæſumus, omnípotens Deus, vota humílium réſpice, àtque ad defenſiónem noſtram déxteram tuæ majeſtátis exténde; Per Dóminum.

Pour les Pénitens, 212.

Pour les vivans & les morts, 198.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios. *Ch.* 5. 1.

FRatres, eſtóte imitatóres Dei ſicut filii chariſſimi: & ambuláte in dilectióne ſicut & Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem, & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, ſicut decet ſanctos: aut turpitúdo, aut ſtultilóquium, aut ſcurrílitas, quæ ad rem non pértinet: ſed magis gratiárum áctio. Hoc enim ſcitóte intelligéntes, quòd omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod eſt idolórum ſérvitus, non habet hereditátem in regno Chriſti, & Dei. Nemo vos ſedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte.

Graduel. Exúrge, Dómine, non præváleat homo: judicéntur Gentes in conſpéctu tuo. ℣. In converténdo inimícum meum retrórſum: infirmabúntur, & peribunt à fácie tua.

Trait.

Trait. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cœlis. ℣. Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum. ℣. Et sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ. ℣. Ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereátur nostri. ℣. Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Ch.* 11. 14.

IN illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejecísset dæmónium; locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, & domus supra domum cadet. Si autem & sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus, quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæmónia? Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia; filii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt. Porrò si in dígito Dei ejício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cùm fortis armátus custódit átrium suum; in pace sunt ea, quæ póssidet: Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, & spólia ejus distribuet. Qui non est mecum, contra me est; & qui non cólligit mecum, dispérgit. Cùm immúndus spíritus exíerit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, & non invéniens, dicit: Revértar in domum meam unde exívi. Et cùm vénerit, ínvenit eam scopis mundátam, & ornátam. Tunc vadit, & assúmit septem álios spíritus secum nequióres se: & ingressi hábitant ibi. Et fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Factum est autem, cùm hæc díceret, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit; & úbera quæ suxísti. At ille dixit: Quinímmò beáti, qui áu-

diunt verbum Dei, & custódiunt illud.

Offertoire. Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, & judícia ejus dulcióra super mel & favum: nam & servus tuus custódit ea.

Secrete.

DEscéndat, quæsumus, Dómine, super hæc obláta, virtus tuæ divinitátis, quam nostris quoque purificándis méntibus largiáris; Per Dóminum.

Pour les Penitens, 214.

Pour les vivans & les morts, 200.

Communion. Passer invénit sibi domum, & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos. Altária tua, Dómine virtútum: Rex meus & Deus meus: beáti qui hábitant in domo tua, in sécculum sécculi laudábunt te.

Postcommunion.

ACunctis nos, quæsumus, Dómine, reátibus & perículis propitiátus absólve, quos tanti mystérii tribuis esse partícipes; Per.

Les deux autres, 201.

A SEXTE.

Capitule. Ephes. 5.

HOc enim scitóte intelligéntes, quòd omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi & Dei.

A NONE.

Capitule. Ephes. 5.

ERátis enim aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte & justítia, & veritáte.

A VESPRES.

1. *Ant.* 1. a. Erat Jesus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum: & cùm ejecísset dæmónium, locútus est mutus, & admirátæ sunt turbæ.

2. *Ant.* 2. d. Quidam dixérunt: In Beélzebub éjicit dæmónia. Dixit eis Jesus: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur.

3. *Ant.* 7. C. Si ego in Beélzebub ejício dæmónia, filii vestri in quo ejíciunt? Ideò ipsi júdices vestri erunt.

4. *Ant.* 3. A. Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei.

5. *Ant.* 6. F. Qui non est mecum, contra est; & qui non co

[redacted]

git mecum dispérgit.

Capitule. Eccli. 30.

Miserére animæ tuæ placens Deo, & cóntine : cóngrega cor tuum in sanctitáte ejus.

℟. Educ de custódia ánimam meam, * Ad confiténdum nómini tuo, Dómine. Educ. ℣. Périit fuga à me, & non est qui requírat ánimam meam. * Ad confiténdum. ℣. Glória Patri. Educ.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Extóllens vocem quædam mulier de turba, dixit Jesu : Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ suxísti. At ille dixit : Quinímmò beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud.

LE IV. SAMEDI DE CARESME.

A VESPRES.

Capitule. 2. Paral. 7.

Si convérsus pópulus meus super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis suis péssimis ; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

℟. Qui jejúnat in peccátis suis, * Et íterùm éadem fáciens, quid próficit humiliándo se ? † Oratiónem illíus quis exáudiet ? ℣. Mélius erat non cognóscere viam justítiæ, quàm post agnitiónem retrórsum convérti. * Et. ℣. Glória Patri. † Oratiónem.

Hymne. Audi, *& le* ℣. Miserátor, 203.

A Magníficat, *Ant.* 6. f. Páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua.

LE IV. DIMANCHE DE CARESME.

L'Office se dit comme au j. Dimanche, excepté ce qui suit.

A LAUDES.

Les Antiennes du ij. Dimanche de Caréme.

Capitule. Gal. 4.

Fratres, scriptum est : Quóniam Abraham duos fílios hábuit, unum de ancílla & unum de líbera : sed qui de ancílla, secúndùm carnem natus est : qui autem de líbera, per repromissiónem : quæ sunt per allegoríam dicta.

A Benedíctus, *Ant.* 1. d. Abiit Jesus, *la j. de Vepres.*

Aux Heures, les qua-

tre dernieres Antiennes de Vêpres.

A TIERCE.

Capitule. Eccli. 42.

QUàm desiderabília ópera ejus, & tanquàm scintilla quæ est considerare! Omnia hæc vivunt, & manent in séculum, & in omni necessitáte ómnia obáudiunt ei.

A LA MESSE.

Introïte.

LÆtáre (*) Jerúsalem & convéntum fácite omnes qui diligitis eam: gaudéte cum lætítia, qui in tristitia fuístis; ut exultétis & satiémini ab ubéribus consolatiónis vestræ. *Ps.* Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini ibimus. ℣. Glória. Lætáre.

Oraison.

COncéde, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus: Per.

Pour les Pénitens, 212.

Pour les vivans & les morts, 198.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. *Ch. 4. 22.*

FRatres: Scriptum est quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancilla, & unum de líbera. Sed qui de ancilla, secúndùm carnem natus est: qui autem de libera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta. Hæc enim sunt duo testaménta: Unum quidem in monte Sina, in servitú-

(*) *L'Eglise semble oublier dans la Messe de ce jour les sentimens de Pénitence & de tristesse dont elle a été occupée depuis le commencement du Carême: c'est qu'autrefois on faisoit dans cette semaine le choix & l'examen de ceux qui devoient recevoir le Batême à la fete de Paques; outre qu'elle vôioit aprocher le tems de la réconciliation des pécheurs, qu'elle avoit soûmis à la Pénitence publique le mercredi des Cendres. Ainsi la naissance future que doivent prendre dans l'Eglise ceux qui seront jugés dignes du sacrement de Batême, & la résurrection de plusieurs de ses enfans qui retournent à Dieu par une sincére conversion, c'est ce qui fait aujourd'hui la jöie de l'Eglise.*

tem génerans, quæ est Agar; Sina enim mons est in Arabia, qui conjúnctus est ei, quæ nunc est Jerúsalem, & servit cum filiis suis: illa autem quæ sursum est Jerúsalem libera est; quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætáre stérilis, quæ non paris, erúmpe, & clama, quæ non parturis: quia multi filii desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum. Nos autem, Fratres, secúndùm Isaac, promissiónis filii sumus. Sed quómodo tunc is qui secúndùm carnem natus fúerat, persequebátur eum qui secúndùm spiritum, ita & nunc. Sed quid dicit scriptúra? Ejice ancillam, & filium ejus: non enim heres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, Fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ: quâ libertáte Christus nos liberávit.

Graduel. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: & abundántia diligéntibus te. ℣. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis.

Trait. Qui confidunt in Dómino sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui habitat in Jerúsalem. ℣. Montes in circúitu ejus; & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in séculum.

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Joannem. *Chap.* 6. 1.

IN illo témpore; Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: & sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jesus: & ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Judæórum. Cum sublevásset ergo óculos Jesus: & vidisset quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus. Respóndit ei Philippus: Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discípulis ejus, Andréas frater Simónis Petri: Est puer unus hìc, qui habet quinque panes hordeá-

ceos, & duos pisces; sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Fácite hómines discúmbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque míllia. Accépit ergo Jesus panes: & cùm grátias egisset, distribuit discumbéntibus: símiliter & ex píscibus quantùm volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cùm vidíssent quòd Jesus fécerat signum, dicébant; Quia hic est verè Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Jesus ergo cùm cognovisset, quia ventúri essent ut ráperent eum, & fácerent eum regem, fugit íterùm in montem ipse solus.

Offertoire. Laudáte Dóminum, quia benígnus est, psállite nómini ejus; quóniam suáve est: ómnia quæcúnque vóluit,

fecit in cœlo &

Secr

DEus, qu
regióne
nem pópuli
satiásti, in h
séculi transe
su, victum
tálem, ne d
impénde;
num nostrum

Pour les Pe

Pour les v
morts, 200.

Communion
tur Dómino
diæ ejus, &
ejus fíliis hón
satiávit áni
nem, & anim
tem satiávit b

Postcomm

DA nobis
miséric
ut sáncta tua
cessánter ex
céris tracte
quiis, & fi
mente sumám
minum.

Les deux

A S E

Capitule.

DA pópu
dat: h
cit Dóminus
& supérerit.
que coram e
dérunt, &
ta verbum

[redacted]

A NONE.

Capitule. Dan. 6.

IPse est Deus vivens, & ætérnus in sécula: & regnum ejus non dissipábitur, & potéstas ejus usque in ætérnum. Ipse liberátor atque salvátor fáciens signa, & mirabília in cœlo & in terra.

A VESPRES.

1. *Ant.* 1. d. Abiit Jesus trans mare Galilææ, & sequebatur eum multitúdo magna, quia vidébant signa quæ faciébat super his qui infirmabántur.

2. *Ant.* 5. a. Discubuérunt viri, número quasi quinque millia. Accépit ergo Jesus panes, & cùm gratias egisset: distríbuit discumbéntibus, simíliter & ex píscibus quantùm volébant.

3. *Ant.* 2. d. Ut impléti sunt, dixit Jesus discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragménta, ne péreant.

4. *Ant.* 3. c. Collegérunt, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant.

5. *Ant.* 1. a. Illi hómines cùm vidíssent quòd Jesus fécerat signum, dicébant; Quia hic est verè Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capitule. Ezech. 16.

SUscitábo ego pactum meum tecum: & scies quia ego Dóminus ut recordéris & confundáris, & non sit tibi ultrà aperíre os præ confusióne tua, cùm placátus tibi fúero in ómnibus quæ fecísti, ait Dóminus Deus.

℟. Educ, 219.

A Magníficat, *Ant.* 7. a. Jesus cùm cognovisset; quia ventúri essent ut ráperent eum, & fácerent eum regem, fugit iterùm in montem ipse solus.

POUR LE TEMS DE LA PASSION.

TOut le Carême est consacré à la Passion de N.S. mais les deux dernieres semaines le sont d'une maniere particuliere. Pour entrer dans l'Esprit de l'Eglise, qui s'en occupe en tous ses Offices, les

Membra pannis involûta
Virgo mater âlligat :
Et manus, pedésque,
& crura,
Strictâ cingit fâsciâ.
Glória & honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Unà Patri, Filióque,
Inclito Paracléto ;
Cui laus est & potéstas
Per ætérna sécula.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

℣. Captábunt in ánimam justi, ℟. Et sánguinem innocéntem condemnábunt.

AU II. NOCTURNE.

℣. Eripe me, Dómine, de manu inimicórum meórum, ℟. Et à persequéntibus me.

AU III. NOCTURNE.

℣. Impropérium exspectávit cor meum, ℟. Et misériam.

A LAUDES.

℣. Deus meus es tu, ne discésseris à me : ℟. Quóniam tribulátio próxima est.

1. *Ant.* 8. g.

Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

2. *Ant.* 2. d. Vide, Dómine, quóniam tribulor : conturbátus est venter meus : subvérsum est cor meum.

3. *Ant.* 4. a. Ingemísco ego, & non est qui consolétur me.

4. *Ant.* 1. a. Sicut ovis.

Cantique. *Isaïe* 51.

Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * attrítus est propter scélera nostra.

Disciplína pacis nostræ super eum, * & livóre ejus sanáti sumus.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit : * & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm.

Oblátus est quia ipse vóluit : * & non apéruit os suum.

Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, * & non apériet os suum.

De angústia, & de judício sublátus est : * generatiónem ejus quis enarrábit ?

Quia abscíssus est de terra vivéntium : * propter scelus pópuli mei percússi eum.

Gloria Patri.

Ant Sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram ton-

[redacted]

dénte se obmutéscet.

℣. Ant. 4. irreg. D. Vidísti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me : júdica judícium meum.

Capitule. Hebr. 9.

FRatres, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum per ámplius & perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérnâ redemptióne invéntâ.

Hymne.

LUstris sex qui jam perâctis,
Tempus implens córporis
Se volénte, natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in cruce levátur
Immolándus stípite.

Hìc acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea :
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine.

CRUX fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis :
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

FLECTE ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille
Quem dedit nativitas,
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

SOLA digna tu fuísti
Ferre secli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.

GLORIA & honor Deo,
Usquequáque altíssimo
Unà Patri, Filióque,
Inclito Paracléto ;
Cui laus est & potéstas
Per ætérna sécula. Amen.

℣. Dixi : Ecce vénio,
℟. In cápite libri scriptum est de me.

A Benedíctus, *Ant.* 3. a. Quis ex vobis, *la j. de Vêpres.*

Aux Heures, les quatre dernieres Ant. de Vêpres.

A PRIME.

Capitule.

PAcem sequímini cum ómnibus, & sancti-

moniam, sine qua nemo vidébit Deum.

Au ℟. *br.* ℣. Qui passus es pro nobis.

Ce ℣. *se dit aussi le Dimanche suivant.*

On ne dit point Glória Patri *aux* ℟. ℟. *brefs & de même le Dim. suivant.*

A TIERCE.

Capitule. Jer. 6.

CUi loquar? & quem contestábor ut áudiat? Ecce incircuncísæ aures eórum, & audire non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: & non suscipient illud.

℟. *br.* Erue à frámea * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. * Deus. Erue.

℣. Effúnde frámeam, ℟. Et conclúde advérsùs eos qui persequúntur me.

A LA PROCESSION.

℟. Circundedérunt, 224.

2. ℟. Inimici mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & peribit nomen ejus? ℣. Quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent. * Quando.

A la Station, ℟. Sicut Móyses exaltavit tem in desérto exaltári opórter hóminis, ut om credit in ipsum, reat, sed hábeat ætérnam. ℣. Fecit ses serpéntem æneu pósuit eum pro si quem, cùm percússi cerent, sanabántur.

℣. Dixi: Ecce vé ℟. In cápite libri s tum est de me.

Oraison.

DEus qui serpé æneum futúræ siónis Fílii tui fig instituísti, & ad signi aspéctum à leti mórsibus pópulum sanáre dignátus es: nos, qui mystérii adimpléti corde sin venerámur insígnia ómnibus peccáti vu ribus pénitus liber Per eúndem Chri Dóminum nostrum.

A l'Entrée du Cha

℟. Dedúcant oculi lácrymam per noctem diem, & non tácea quóniam * Contriti magnâ contrita est go fília pópuli mei gâ péssimâ vehemén ℣. Dicit Jesus discip Ecce mater tua. * C tritióne.

A

[redacted]

A LA MESSE.

Introïte.

JUdica me, Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso éripe me: quia tu es Deus meus, & fortitúdo mea. *Ps.* Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua. *On ne dit point* Glória Patri, *mais on répete*: Júdica.

Oraison.

QUæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte regátur in córpore; & te servánte, custodiátur in mente, Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos. *Chap.* 9. 11.

FRatres; Christus assistens póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ideò novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt, ætérnæ hereditátis.

Graduel. Eripe me, Dómine, de inimícis meis: doce me fácere voluntátem tuam. ℣. Liberátor meus, Dómine, de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me; à viro iníquo erípies me.

Trait. Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea, dicat nunc Israël. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; étenim non potuérunt mihi. ℣. Suprà dorsum meum fabricavérunt peccatóres, prolongavérunt iniquitátem suam. ℣. Dóminus justus concídit cer-

moniam, sine qua nemo vidébit Deum.

Au ℟. *br.* ℣. Qui passus es pro nobis.

Ce ℣. *se dit aussi le Dimanche suivant.*

On ne dit point Glória Patri *aux* ℟. ℟. *brefs & de même le Dim. suivant.*

A TIERCE.

Capitule. Jer. 6.

CUi loquar? & quem contestábor ut áudiat? Ecce incircuncísæ aures eórum, & audíre non possunt: ecce verbum Dómini factum est eis in oppróbrium: & non suscípient illud.

℟. *br.* Erue à frámea * Deus ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. * Deus. Erue.

℣. Effúnde frámeam, ℟. Et conclúde advérsùs eos qui persequúntur me.

A LA PROCESSION.

℣. Circundedérunt,

℟. Inimíci mei dixé-[illegible] mala mihi: * Quan-[illegible] moriétur, & períbit [illegible]en ejus? ℣. Quæ-[illegible]nt falsum testimó-[illegible] contra Jesum, ut morti tráderent. [illegible]ado.

[illegible], ℟. Sicut Móyses exaltávit ser[pen]tem in desérto, * exaltári opórtet Fi[lium] hóminis, ut omnis [qui] credit in ipsum, no[n pe]reat, sed hábeat vi[tam] ætérnam. ℣. Fecit M[óy]ses serpéntem æneum [et] pósuit eum pro sig[no,] quem, cùm percússi a[spi]cerent, sanabántur. *

℣. Dixi: Ecce vé[nio]. ℟. In cápite libri sc[rip]tum est de me.

Oraison.

DEus qui serpén[tem] æneum futúræ [pas]siónis Filii tui figú[ram] instituísti, & ad il[lius] signi aspéctum à letíf[eris] mórsibus pópulum tu[um] sanáre dignátus es: [con]nos, qui mystérii [ejus] adimpléti corde sinc[ero] venerámur insígnia, [ab] ómnibus peccáti vul[ne]ribus pénitus liberá. Per eúndem Christ[um] Dóminum nostrum.

A l'Entrée du Chœur

℟. Dedúcant óculi [mei] lácrymam per noctem [et] diem, & non tácea[nt:] quóniam * Contriti[óne] magnâ contrita est [vir]go fília pópuli mei [pla]gâ péssimâ vehemén[ter.] ℣. Dicit Jesus discípu[lo:] Ecce mater tua. * C[on]tritióne.

A [...]

[redacted]

ciéntiam nostram ab opéribus mórtuis emúndet sanguis Christi tui ; qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum tibi, Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus : Qui tecum.... in unitáte ejúsdem.

Préface de la Croix, qui se dit jusqu'à Paques.

Ætérne Deus, qui salútem humáni géneris in ligno crucis constituísti : ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret : & qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur : Per Christum Dóminum nostrum, per quem majestatem, &c.

Communion. Hoc corpus, quod pro vobis tradétur: Hic calix novi testaménti est in meo sánguine, dicit Dóminus : hoc facite, quotiescúnque súmitis, in meam commemoratiónem.

Post-communion.

ADésto nobis, Dómine, Deus noster : & quos tuis mystériis recreásti, perpétuis defénde subsídiis ; Per.

A SEXTE.

Capitule. Isaye. 50.

JUxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi ? stemus simul, quis est adversárius meus ? accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus : quis est qui condémnet me ?

℟. *br.* Posuérunt advérsùm me * Mala pro bonis. Posuérunt. ℣. Et ódium pro dilectióne mea.* Mala. Posuérunt.

℣. Totâ die verba mea execrabántur. ℟. Advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

A NONE.

Capitule. Jer. 20.

QUi persequúntur me, cadent, & infirmi erunt : confundéntur veheménter, quia non intellexérunt oppróbrium sempitérnum quod nunquam delébitur.

℟. *br.* Ne perdas cum ímpiis, * Deus ánimam meam. Ne perdas. ℣. Et cum viris sanguinum vitam meam. * Deus. Ne.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus, ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

A VESPRES.

1. *Ant.* 4. a. Quis ex vobis arguet me de peccáto ? si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ? qui ex Deo est, verba Dei audit.

2. *Ant.* 1. d. Amen

vices peccatórum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 8. 46.

IN illo témpore : Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi ? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judæi, & dixérunt ei: Nonne benè dícimus nos, quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes ? Respóndit Jesus : Ego dæmónium non hábeo : sed honoríſico Patrem meum, & vos inhonorástis me. Ego autem non quæro glóriam meam : est qui quærat, & júdicet. Amen, amen dico vobis : si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. Dixérunt ergo Judæi : Nunc cognóvimus quia dæmónium habes : Abraham mórtuus est, & Prophétæ ; & tu dicis : Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est ? & Prophétæ mórtui sunt : Quem teípsum facis ? Respóndit Jesus : Si ego glorífico meípsum, glória mea nihil est : est Pater meus, qui gloríficat me, quem vos dicitis quia Deus vester est ; & non cognovístis eum : ego autem novi eum : Et si díxero quia non scio eum : ero símilis vobis, mendax : sed scio eum, & sermónem ejus servo. Abraham pater vester exultávit ut vidéret diem meum : vidit, & gavísus est. Dixérunt ergo Judæi ad eum : Quinquaginta annos nondum habes, & Abraham vidísti ? Dixit eis Jesus : Amen, amen dico vobis, ántequàm Abraham fíeret, ego sum. Tulérunt ergo lápides, ut jácerent in eum : Jesus autem abscóndit se, & exívit de templo.

Offertoire. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : retríbue servo tuo : vivam, & custódiam sermónes tuos : vivífica me secúndùm verbum tuum, Dómine.

Secrete.

AD serviéndum tibi Deo vivénti, quæsumus, Dómine, conf-

[redacted]

VIDIT suum dulcem
natum
Moriéntem desolátum,
Dum emisit spíritum.

EÏA Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

FAC, ut árdeat cor meum,
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.

SANCTA Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo validè.

TUI Nati vulneráti,
Jam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum divide.

FAC me verè tecum flere,
Crucifixo condolére,
Donec ego vixero.

JUXTA crucem tecum stare,
Te libénter sociáre
In planctu desidero.

VIRGO virginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

FAC ut portem Christi mortem,
Passiónis ejus sortem,
Et plagas recólere.

FAC me plagis vulnerári,
Cruce hâc inebriári,
Ob amórem Filii.

INFLAMMATUS & accénsus,
Per te, Virgo sim defénsus
In die judicii.

FAC me cruce custodiri
Morte Christi præmuniri,
Confovéri grátiâ.

QUANDO corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradisi glória. Amen.

℟. Sagittæ tuæ infixæ sunt in me, ℟. Et confirmásti super me manum tuam.

Oraison.

INtervéniat pro nobis, quæsumus, Domine Jesu Christe, apud tuam sanctam cleméntiam, nunc & in hora mortis nostræ piissima virgo María mater tua: cujus sacratissimam ánimam in hora benedicta Passiónis tuæ dolóris gládius pertransivit: per te, Jesu Christe Salvátor mundi: Qui cum Patre & Spiritu sancto vivis,

amen dico vobis : Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum.

3. *Ant.* 6. f. Dixérunt Judæi. Nunquid tu major es patre nostro Abraham qui mórtuus est ? Et Prophétæ mórtu[illegible] Quem teipsum fac[illegible]

4. *Ant.* 7. C. Re[illegible] dit Jesus : Si ego [illegible] co meipsum, glór[illegible] nihil est ; est Pate[illegible] qui glorificat me.

5. *Ant.* 2. d. Abraham pater vester exultávit, ut vidéret diem meum ; vidit, & gavísus est.

Capitule. Jer. 11.

OStendisti mihi, Dómine stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℟. Usquequò exaltábitur inimicus meus super me ? * Réspice & exáudi me, Dómine Deus meus. ℣. Qui tribulant me, exultábunt si motus fúero ; ego autem in misericórdia tua sperávi. * Réspice. Usquequò.

Hymne, Vexilla, 224.

℣. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo, ℟. Totâ die impúgnans tribulávit me.

A Magnificat, *Ant.* 1. a. Ego dæmónium non hábeo ; sed honorifico Patrem meum, & vos inhonorástis me.

Après Complies, on chante le Pseaume Miserére, *ensuite la Prose suivante.*

STABAT Mater dolorósa,
Juxta crucem lacrymósa,
Dum pendébat Filius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristántem & doléntem
Pertransívit gládius.

O quàm tristis & afflicta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti !

Quæ mœrébat & dolébat,
Et tremébat cùm vidébat
Nati pœnas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Christi matrem si vidéret,
In tanto supplício ?

Quis posset non contristári,
Piam Matrem contemplári
Doléntem cum Filio.

Pro peccátis suæ gentis,
Vidit Jesum [illegible] tis,
Et flagéllis

VIDIT suum dulcem natum
Moriéntem desolátum,
Dum emisit spíritum.

EIA Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.

FAC, ut árdeat cor meum,
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.

SANCTA Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo válidè.

TUI Nati vulneráti,
Jam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum divide.

FAC me verè tecum flere,
Crucifixo condolére,
Donec ego vixero.

JUXTA crucem tecum stare,
Te libénter sociáre
In plánctu desidero.

VIRGO virginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

FAC ut portem Christi mortem,
Passiónis ejus sortem,
Et plagas recólere.

FAC me plagis vulneràri,
Cruce hâc inebriári,
Ob amórem Filii.

INFLAMMATUS & accénsus,
Per te, Virgo sim defénsus
In die judicii.

FAC me cruce custodíri
Morte Christi præmuníri,
Confovéri grátiâ.

QUANDO corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

℟. Sagittæ tuæ infixæ sunt in me, ℟. Et confirmásti super me manum tuam.

Oraison.

INtervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine Jesu Christe, apud tuam sanctam cleméntiam, nunc & in hora mortis nostræ piissima virgo María mater tua: cujus sacratissimam ánimam in hora benedícta Passiónis tuæ dolóris gládius pertransivit: per te, Jesu Christe Salvátor mundi: Qui cum Patre & Spíritu [illegible]is.

POUR LE DIMANCHE DES RAMEAUX.

LE Dimanche qui eſt à la tête de la Semaine Sainte, on fait la bénédiction des Rameaux, & une Proceſſion enſuite, qui repreſente l'entrée triomphante que J. C. fit à Jeruſalem ſix jours avant ſa Paſſion. Pendant cette cérémonie, les fideles tâcheront d'entrer dans les ſentimens de ce peuple & des Diſciples, qui reçûrent le Sauveur avec des acclamations & une joïe tout à fait extraordinaire : mais ils craindront beaucoup de reſſembler à ceux qui attirérent les larmes de J. C. au milieu de cette pompe, parce qu'ils n'avoient pas connu le tems de leur viſite ; ou même de participer à la legereté & à l'inconſtance de ceux, qui après l'avoir reçû avec tant d'applaudiſſement & d'honneur, demandérent quelques jours après qu'on le crucifiât & qu'on le fit mourir.

Cette cérémonie n'eſt pas plûtôt achevée, que l'Egliſe revient ſur la Paſſion du Sauveur dans tous ſes Offices. C'eſt ce qui doit preſentement occuper les fidéles ; ils ſe donneront tout entiers à célébrer un Myſtere, dont le ſouvenir ne doit jamais ſortir de leurs eſprits & de leurs cœurs.

LE SAMEDI

AVANT LE DIMANCHE DES RAMEAUX.

A VESPRES.

Capitule. Jer. 26.

SCitóte & cognóſcite, quod ſi occidéritis me, ſánguinem innocéntem tradétis contra voſmetipſos, & contra civitátem iſtam, & habitatóres ejus : in veritáte enim miſit me Dóminus ad vos.

℟. Circundedérunt, 224.

Hymne, Vexílla, 2…

℣. Eripe, 225.

A Magnificat, *Ant.*

[redacted]

℣. C. Exúlta satis filia Sion, júbila filia Jerúsalem ecce Rex tuus véniet tibi justus & Salvátor: ipse pauper & ascéndens super ásinam, & super pullum filium ásinæ.

LE DIMANCHE des Rameaux.

A MATINES.

Comme au Dimanche de la Passion.

A LAUDES.

℣. Deus meus es tu, ne discésseris à me: ℟. Quóniam tribulátio próxima est.

1. *Ant.* 4. *irrég.* D.

POpuli dicébant: Hic est Jesus Prophéta à Názareth Galilææ.

2. *Ant.* 7. c. Vidéntes príncipes Sacerdótum & Scribæ mirabília, quæ fecit, & púeros clamántes; Hosánna filio David, indignáti sunt.

3. *Ant.* 2. d. Dixérunt ei: Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis: Quia ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem.

4. *Ant.* 6. f. Hoc totum.

Cantique. Zacharie. 9.

EXúlta satis, filia Sion, * júbila, filia Jerúsalem,

Ecce Rex tuus véniet tibi, * justus & Salvátor,

Ipse pauper & ascéndens super ásinam, * & super pullum filium ásinæ:

Et dispérdam quadrígam ex Ephraim, * & equum de Jerúsalem,

Et dissipábitur arcus belli, * & loquétur pacem Géntibus,

Et potéstas ejus à mari, * usque ad mare,

Et à flumínibus, * usque ad fines terræ.

Tu quoque in sánguine testaménti tui emisísti vinctos tuos de lacu, * in quo non est aqua.

Convertímini ad munitiónem, vincti spei, * hódie quoque annúntians duplícia reddam tibi.

Ant. Hoc totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: Dícite filiæ Sion: Ecce Rex tuus venit.

5. *Ant.* 3. g. Quærébant Jesum pérdere: & non inveniébant quid fácerent illi.

Capitule. Philipp. 2.

FRatres; Hoc sentite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetípsum exinanivit

formam servi accipiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymne, Lustris sex, 227.

℣. Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: ℟. Et filii Sion exúltent in Rege suo.

A Benedíctus, *Ant.* 1. d. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebántur, clamábant dicéntes: Hosánna filio David: Benedíctus qui venit in nómine Dómini; hosánna in altíssimis.

Aux Heures, les Ant. de Laudes, les Répons brefs du Dim. de la Passion.

A TIERCE.

Capitule. Philip. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

A la Bénédiction des Rameaux.

Ant. Ante sex dies Paschæ, turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cùm audissent, quia venit Jesus Jerosólymam; accepérunt ramos palmárum, & processérunt óbviam ei, & clamábant: Hosánna, Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israël.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

DEus, quem dilígere & amáre justítia est; ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica; & qui fecísti nos in morte Filii tui speráre quæ crédimus; fac nos eódem resurgénte perveníre quò téndimus; Qui tecum vivit & regnat.

Léctio libri Exodi.

Exode. 15. 27.

IN diébus illis: Venérunt filii Israël in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, & septuagínta palmæ: & castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, & venit omnis multitúdo filiórum Israël in desértum Sin, quod est inter Elim & Sinai: quintodécimo die mensis secúndi, postquàm egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israël contra Moysen & Aaron in solitúdine. Dixerúntque filii Israël ad eos: Utinam

mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas carnium & comedebámus panem in saturitáte. Cur induxístis nos in desértum istud; ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ suffíciunt per síngulos dies: ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: & sit duplum quàm collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Moyses & Aaron ad omnes fílios Isräel: Vésperè sciétis quòd Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam Dómini.

℟. Circumdedérunt me dolóres mortis, & torréntes iniquitátis conturbavérunt me: * Quia dixérunt inimíci mei, Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite; non est qui erípiat. ℣. Deus ne elongéris à me; Deus meus in auxílium meum réspice. * Quia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Matth.* 21. 1.

IN illo témpore: Cùm appropinquássent Jerosólymis, & veníssent Béthphage ad móntem Olivéti: tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est; & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi: & si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet & conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est, per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam, & pullum fílium subjugális. Eúntes autem discípuli fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, & pullum, & imposuérunt super eos vestiménta sua; & eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via; álii autem, cædébant ramos de arbóribus, & sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant,

[redacted]

formam servi accipiens, in similitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymne, Lustris sex, 227.

℣. Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: ℟. Et filii Sion exúltent in Rege suo.

A Benedíctus, *Ant.* 1. d. Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebántur, clamábant dicéntes: Hosánna filio David: Benedíctus qui venit in nómine Dómini; hosánna in altíssimis.

Aux Heures, les Ant. de Laudes, les Répons brefs du Dim. de la Passion.

A TIERCE.

Capitule, Philip. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

A la Bénédiction des Rameaux.

Ant. Ante sex dies Paschæ, turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cùm audíssent, quia venit Jesus Jerosólymam; accepérunt ramos palmarum, & processérunt óbviam ei, & c
bant: Hosánna, B
ctus, qui venit in n
Dómini, Rex Isra

℣. Dóminus
cum, ℟. Et cum
tuo.

Oraison.

DEus, quem d
& amáre justi
ineffábilis grátiæ
nobis dona multí
& qui fecísti nos i
te Filii tui sperá
crédimus; fac nos
resurgénte perveni
téndimus; Qui
vivit & regnat.

Léctio libri Ex

Exode. 15. 27

IN diébus illis:
runt filii Isra
Elim, ubi erant d
cim fontes aquáru
septuagínta palm
castrametáti sunt
aquas. Profectíque
de Elim, & venit
multitúdo filiórum
in desértum Sin, qu
inter Elim & Si
quintodécimo die
lis secúndi, post
egréssi sunt de
Ægypti. Et murm
vit omnis congregá
liórum Israël c
Moysen & Aaron in
túdine. Dixerúntq
lii Israël ad eos; Ut

[redacted]

mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando sedebámus super ollas carnium & comedebámus panem in saturitáte. Cur induxístis nos in desértum istud; ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cælo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: & sit duplum quàm colligere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Moyses & Aaron ad omnes filios Israël: Véspere sciétis quòd Dóminus edúxerit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam Dómini.

℟. Circundedérunt me dolóres mortis, & torréntes iniquitátis conturbavérunt me: * Quia dixérunt inimíci mei, Deus derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite; non est qui erípiat. ℣. Deus ne elongéris à me; Deus meus in auxílium meum réspice. * Quia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Matth.* 21. 1.

In illo témpore: Cùm appropinquássent Jerosólymis, & veníssent Béthphage ad montem Olivéti: tunc Jesus misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est; & statim inveniétis ásinam alligátam, & pullum cum ea: sólvite, & addúcite mihi: & si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet & conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est, per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam, & pullum fílium subjugális. Eúntes autem discípuli fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, & pullum, & imposuérunt super eos vestiménta sua; & eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via; álii autem, cædébant ramos de arbóribus, & sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant,

& quæ sequebántur, clamábant dicéntes : Hosánna filio David ; benedictus qui venit in nómine Dómini ; Hosánna in altíssimis.

Le Prêtre au côté de l'Epitre, dit :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

DEus, qui dispérsa cóngregas, & congregáta consérvas : qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixísti: béne†dic étiam ramos palmárum vel aliárum árborum, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt : ut in quemcúnque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illius consequántur ; & omni adversitáte effugátâ, déxtera tua prótegat quos redémit Jesus Christus filius tuus Dóminus noster; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus; (*& continue en chant de Preface*) Per ómnia sécula seculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda. ℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro. ℟. Dignum & justum est.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre nos tibi semper & ubique grátias ágere, Dómine sancte, pater omnipotens ætérne D s, cujus filius pro sal humáni géneris de c descéndit ad terras: & ppropinquánte hora pa ónis suæ Jerosólymam in ásino venire, & à turbis Rex appellári ac laudári voluit : auge fidem in te sperántium, & súpplicum preces cleménter exáudi. Véniat, quæsumus Dómine, super nos misericórdia tua, & hos palmárum ceterarúmve fróndium ramos bene†dícere dignáre; ut omnes qui eos latúri sunt, benedictiónis tuæ dono repleántur. Concéde ergo ut sicut Hebræórum púeri Hosánna in excélsis clamántes eidem filio tuo Dómino nostro cum ramis palmárum occurrérunt : ita nos fróndium ramos gestántes cum bonis opéribus occurrámus óbviam Christo, & perveniámus ad gáu sempitérnum ; (*Le . tre continuë sans chan*

Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Oraison.

DEus, qui per olivæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti : præsta, quæsumus : ut hos palmárum, vel ceterárum árborum ramos, cœlésti bene✝dictióne sanctífices : ut cuncto pópulo tuo profíciant ad salútem ; Per Christum.

Oraison.

BEne✝dic, quæsumus, Dómine, hos palmárum, seu aliárum árborum ramos : & præsta, ut, quod pópulus tuus in tui venerationem hodiérnâ die corporáliter agit, hoc spirituáliter summâ devotione perfíciat, de hoste victóriam reportándo, & opus misericórdiæ summópere diligéndo : Per eúndem Dóminum.

Le célébrant jette de l'eau benite sur les Rameaux, en disant, Aspérges me, *&c.*

Ensuite il dit :

℣. Dóminus vobíscum,

℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

DEus, qui fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum, pro salúte nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliáret ad nos, & nos revocáret ad te : cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret scriptúras, credéntium populórum turba fidelíssimâ devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant : præsta, quæsumus, ut illi fidei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiónis, & petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis : ut ejus vestígia sequi mereámur : Qui tecum.

Ici on distribuë les Rameaux, & pendant ce tems le Chœur chante,

Ant. Plúrima turba stravérunt vestiménta sua in via dicentes : Benedíctus qui venit rex in nómine Dómini pax in cœlo, & glória in excélsis.

Autre Antienne.

Alii frondes cædébant de arbóribus, & sternébant in via, & qui præíbant, & qui sequebántur clamábant dicentes : Hosánna benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Ensuite le Pretre dit :

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Oraison.

OMnipotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, & turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, & hosánna decantáre in laudem ipsius docuísti : da, quǽsumus : ut illórum innocéntiam imitári possimus, & eórum méritum cónsequi mereámur ; Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A LA PROCESSION.

Ant. Cum appropinquáret Jesus ad descénsum montis Olivéti, cœpérunt omnes turbæ discipulórum gaudéntes laudáre Deum voce magnâ super ómnibus quas víderant virtútibus, dicéntes : Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini. Pax in cœlo & glória in excélsis.

Ensuite on chante l'Hymne, Vexilla regis, 224.

Lorsque la Procession est arrivée à la Croix, le celébrant l'encense, en chantant, O crux ave spes única, *le Chœur à genoux, si le tems le permet poursuit*, hoc passiónis témpore, *&c. Ce qui se répete trois fois.*

L'Hymne finie, le Célébrant ou le Diacre, s'il y en a un, chante l'Evangile suivant.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 12. 10.

IN illo témpore : Cogitavérunt príncipes sacerdótum : ut & Lázarum interficerent : quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jesum. In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cùm audíssent quia venit Jesus Jerosólymam ; accepérunt ramos palmárum & processérunt obviàm ei : & clamábant : Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Israël. Et invénit Jesus asséllum, & sedit super eum, sicut scriptum est : Noli timére, fília Sion : ecce Rex tuus venit sedens super pullum ásinæ.

Aprés l'Evangile, on met des Rameaux à la Croix, & le Clergé devant la porte en chantant l'A

[redacted]

Turbæ quæ præcedébant, & quæ sequebántur, clamábant dicéntes ; Hosánna fílio David : Benedíctus : qui venit in nómine Dómini : Hosánna in altíssimis.

La Station se fait devant l'Eglise, la porte fermée : deux ou trois enfans dans l'Eglise, la face tournée vers la Procession, chantant,

Glória, laus, & honor tibi sit, Rex Christe redémptor, cui puerile decus prompsit hosanna pium. *Le Chœur répete*, Glória laus, &c.

Les Enfans. Israël es tu Rex, Davidis & inclita proles, nómine qui in Dómini, Rex benedícte, venis. *Le Chœur.* Glória, laus, &c.

Les Enfans. Cœtus in excélsis te laudat cœlicus omnis, Et mortális homo & cuncta creáta simul. *Le Chœur.* Glória, &c.

Les Enfans. Plebs Hebræa tibi cum palmis óbvia venit : Cum prece, voto, hymnis, ádsumus, ecce tibi. *Le Chœur.* Glória, laus, &c.

Ensuite le Célébrant prend la Croix, & en frape la porte en chantant : Attóllite portas principes vestras, & elevámini portæ ætérnales & introíbit Rex glóriæ. *Les Enfans répondent ;* Quis est iste Rex glóriæ ? *Le Célébrant* Dóminus fortis & potens. *Il frape derechef la porte & repéte :* Attóllite portas, &c. *Les Enfans :* Quis est iste Rex glóriæ ? *Le Célébrant :* Dóminus potens in prælio. *Il frape une troisiéme fois la porte, en disant :* Attóllite portas, &c. *Les Enfans :* Quis est iste Rex glóriæ ? *Le Célébrant*, Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. *Et dans l'instant on ouvre la porte.*

A l'entrée de l'Eglise, on chante les deux Antiennes suivantes.

1. *Ant.* Hoc totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem : Dicite fíliæ Sion : Ecce Rex tuus venit.

2. *Ant.* Stat in signum populórum, ipsum Gentes deprecabúntur, & erit sepúlchrum ejus gloriósum.

La Station devant le Crucifix, & l'Entrée du Chœur, se font comme au Dimanche de la Passion, 228.

A LA MESSE.

Introïte.

DOmine, ne longè facias auxílium tuum à me, ad defenſiónem meam áſpice: líbera me de ore leónis, & à córnibus unicórnium humilitátem meam. Ps. Deus, Deus meus, ... ſpice in me, quare m... reliquíſti? * longè à ... ſe mea verba delicto...m meórum. Dómine.

Oraiſon.

OMnipotens ſempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem noſtrum carnem ſúmere, & crucem ſubíre fecíſti: concéde propítius: ut & patiéntiæ ipsius habére documénta, & reſurrectiónis conſórtia mereámur; Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes. *Philip.* 2. 5.

FRatres; Hoc ſentite in vobis, quod & in Chriſto Jeſu, qui cùm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo: ſed ſemetipſum exinanivit, formam ſervi accipiens, in ſimilitúdinem hó...num factus, & hábitu ...véntus ut homo: Humiliávit ſemetipſum factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum: & donávit illi nomen, quod eſt ...r omne nomen: Ut ... ómine Jeſu omne genu flectátur cœléſtium, ...éſtrium, & infernó...; & omnis lingua ... fiteátur, quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glóri... eſt Dei Patris.

Graduel. Tenuiſti manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me: & cum glória aſſumpsiſti me. ℣. Quàm bonus Iſraël Deus rectis corde! mei autem penè moti ſunt pedes, penè effúſi ſunt greſſus mei: quia zelávi ſuper iníquos, pacem peccatórum videns.

Trait. Deus Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquíſti? ℣. Longè à ſalúte mea verba delictórum meórum. ℣. Deus meus clamábo per diem, nec exáudies: in nocte, & non ad inſipiéntiam mihi. ℣. Tu ... ſancto hábitas ... raël. ℣. In te ſp...

patres nostri : speravérunt, & liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt; in te speravérunt, & non sunt confúsi. ℣. Ego autem sum vermis, & non homo : oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis. ℣. Omnes qui vidébant me, aspernabántur me : locúti sunt lábiis, & movérunt caput. ℣. Sperávit in Dómino, erípiat eum : salvum faciat eum, quóniam vult eum. ℣. Ipsi verò consideravérunt, & conspexérunt me : divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem. ℣. Líbera me de ore leónis : & à córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Qui timétis Dóminum, laudáte eum, univérsum semen Jacob magnificáte eum. ℣. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : & annuntiábunt cœli justítiam ejus. ℣. Pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndùm Matthæum. *Ch.* 26. 2.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis. Scitis quia post bíduum Pascha fiet, & Fílius hóminis tradétur ut crucifigátur. Tunc congregáti sunt príncipes sacerdótum, & senióres pópuli in átrium príncipis sacerdótum, qui dicebátur Caïphas : & consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, & occíderent. Dicébant autem : Non in die festo, ne fortè tumúltus fieret in pópulo. Cùm autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum mulier habens alabástrum unguénti pretiósi ; & effúdit super caput ipsius recumbéntis. Vidéntes autem discípuli indignáti sunt dicéntes : ut quid perdítio hæc ? Pótuit enim istud, vænúndari multò, & dari paupéribus. Sciens autem Jesus, ait illis : Quid moléсti estis huic mulíeri ? Opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobíscum : me autem non semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúnque prædicátum fúerit hoc evangélium in toto mundo, dicé

tur, & quod hæc fecit in memóriam ejus.

Tunc ábiit unus de Duódecim, qui dicebátur Judas Iſcariótes, ad príncipes ſacerdótum: & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi conſtituérunt ei triginta argénteos. Et exinde quærébat opportunitátem ut eum tráderet. Primâ autem die azymórum accessérunt diſcípuli ad Jeſum, dicéntes: Ubi vis parémus tibi comédere Paſcha? At Jeſus dixit: Ite in civitátem ad quemdam, & dícite ei, Magíſter dicit: Tempus meum propè eſt, apud te fácio Paſcha cùm diſcípulis meis. Et fecérunt diſcípuli ſicut conſtituit illis Jeſus, & paravérunt Paſcha. Véſpere autem facto, diſcumbébat cum duódecim diſcípulis ſuis. Et edéntibus illis, dixit: Amen dico vobis, quia unus veſtrûm me traditúrus eſt. Et contriſtáti valde, cœpérunt sínguli dicére, Numquid ego ſum, Dómine? At ipſe reſpóndens, ait: Qui intingit mecum manum in parópſide, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit ſicut ſcriptum eſt de illo: Væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, ſi natus non fuiſſet homo ille. Reſpóndens autem Judas qui trádidit eum, dixit: Numquid ego ſum Rabbi? Ait illi: Tu dixiſti.

Cœnántibus autem eis, accépit Jeſus panem, & benedixit, ac fregit, deditque diſcípulis ſuis, & ait: Accípite, & comédite: Hoc eſt corpus meum. Et accípiens cálicem grátias egit: & dedit illis, dicens: Bíbite ex hoc omnes. Hic eſt enim ſanguis meus novi teſtaménti, qui pro multis effundétur in remiſſiónem peccatorum. Dico autem vobis: non bibam àmodò de hoc genímine vitis, uſque in diem illum, cùm illud bibam vobíſcum novum in regno Patris mei. Et hymno dicto exiérunt in montem Olivéti.

Tunc dicit illis Jeſus: Omnes vos ſcándalum patiémini in me, in iſta nocte. Scriptum eſt enim: Percútiam paſtórem, & diſpergéntur oves

Poſtquam autem

[redacted]

rèxero, præcédam vos in Galilæam. Respóndens autem Petrus, ait illi: Etsi omnes scandalizati fúerint in te, ego nunquam scandalizábor. Ait illi Jesus: Amen dico tibi: quia in hac nocte ántequam gallus cantet, ter me negábis. Ait illi Petrus: Etiam si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Similiter & omnes discípuli dixérunt.

Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsémani: & dixit discípulis suis: Sedéte hìc, donec vadam illuc, & orem. Et assúmpto Petro, & duóbus filiis Zebedæi, cœpit contristári & mœstus esse. Tunc ait illis: Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hìc, & vigiláte mecum. Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans & dicens: Pater mi, si possíbile est, tránseat à me calix iste. Verúntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Et venit ad discípulos suos, & invénit eos dormiéntes, & dicit Petro: Sic non potuístis unâ horâ vigiláre mecum? Vigiláte, & oráte ut non intrétis in tentatiónem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Iterùm secúndò abiit, & orávit, dicens: Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat volúntas tua. Et venit iterùm, & invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis, iterùm ábiit, & orávit tértio, eúmdem sermónem dicens. Tunc venit ad discípulos suos, & dicit illis: Dormíte jam, & requiéscite: ecce appropinquávit hora, & Filius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite eámus: ecce appropinquávit qui me tradet.

Adhuc eo loquénte, ecce Judas unus de Duódecim venit, & cum eo turba multa, cum gládiis & fústibus, missi à princípibus sacerdótum, & senióribus pópuli. Qui autem trádidit eum, dedit illis signum, dicens: Quemcúnque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. Et conféstim accédens ad Jesum, dixit: Ave Rabbi. Et osculátus est eum. Dixítque illi Jesus: Amíce, ad quid ve-

nisti? Tunc accessérunt, & manus injecérunt in Jesum, & tenuérunt eum. Et ecce unus ex his qui erant cum Jesu, exténdens manum, exémit gládium suum, & percútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus: Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem meum, & exhibébit mihi modò plusquàm duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fieri? In illa hora dixit Jesus turbis: Tanquam ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus comprehéndere me; quotídiè apud vos sedébam docens in templo, & non me tenuístis. Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur scriptúræ Prophetárum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt.

At illi tenéntes Jesum, duxérunt ad Caïpham príncipem sacerdótum, [illegible] Scribæ & senióres [illegible]rant. Petrus au[illegible]quebátur eum à longè, usque in átrium príncipis sacerdótum. Et ingréssus intrò, sedébat cum ministris, ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdótum, & omne concílium quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent: & non invenérunt, cùm multi falsi testes accessíssent. Novíssimè autem venérunt duo falsi testes, & dixérunt: Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, & post tríduum reædificáre illud. Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsum te testificántur? Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum ait illi: Adjuro te per Deum vivum ut dicas nobis si tu es Christus filius Dei. Dicit illi Jesus: Tu dixísti. Verúntamen dico vobis, ámodò vidébitis Filium hóminis, sedéntem à dextris virtútis Dei, & veniéntem in núbibus cœli. Tunc princeps sacerdótum scidit vestiménta sua, dicens: Blasphemávit. Quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? At illi respondéntes dixérunt: Reus est mor-

ris. Tunc expuérunt in fáciem ejus, & cólaphis eum cecidérunt: álii autem palmas in faciem ejus dedérunt, dicéntes: Propheríza nobis Christe, quis est qui te percússit?

Petrus verò sedébat foris, in átrio: Et accessit ad eum una ancílla dicens: Et tu cum Jesu Galilæo eras. At ille negávit coram omnibus, dicens: Néscio quid dicis. Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, & ait his qui erant ibi: Et hic erat cum Jesu Nazaréno. Et íterum negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt qui stabant, & dixérunt Petro: Verè & tu ex illis es: nam & loquéla tua maniféstum te facit. Tunc cœpit detestári & juráre: quia non novísset hóminem. Et contínuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod díxerat: Priúsquam gallus cantet: ter me negábis. Et egréssus foras, flevit amarè.

Manè autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdótum, & senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, & tradidérunt Póntio Piláto præsídi. Tunc videns Judas, qui eum trádidit quòd damnátus esset, pœniténtiâ ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdótum, & senióribus, dicens; Peccávi, tradens sánguinem justum. At illi dixérunt: Quid ad nos? Tu víderis. Et projéctis argénteis in templo, recéssit: & ábiens láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdótum, accéptis argénteis, dixérunt: Non licet eos míttere in corbónam: quia prétium sánguinis est. Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt à fíliis Israël: & dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constítuit mihi Dóminus.

Jesus autem stetit ante

veniat Elias liberans eum. Jesus autem iterum clamans voce magnâ, emisit spiritum. *Ici on baise la terre.*

Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deórsum. Et terra mota est, ... træ scissæ sunt, & n... ménta apérta sunt ... multa córpora sanctorum, qui dormíerant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem ejus, venérunt in sanctam civitátem: & apparuérunt multis. Centúrio autem, & qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terræ motu & his quæ fiébant, timuérunt valdè, dicéntes: Verè filius Dei erat iste. Erant autem ibi mulieres multæ à longè, quæ secútæ erant Jesum à Galilæa, ministrántes ei, inter quas erat Maria Magdaléne, & Maria Jacóbi & Joseph mater, & mater filiórum Zebedæi. Cùm autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nómine Joseph, qui & ipse discipulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, & pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in sindone munda. Et pósuit in monuménto suo novo, quod exciderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad ostium monumenti, & ábiit. Erat ...m ibi Maria Magdaléne; & áltera Maria, ...ntes contra sepúlchrum.

...Lterâ autem die, ... quæ est post Paras... c...n, convenérunt princ... s sacerdótum & Pharisæi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodiri sepúlchrum usque in diem tértium: ne forte véniant discípuli ejus, & furéntur eum, & dicant plebi: Surréxit à mórtuis. Et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

Offertoire. Impropérium expectávit cor meum, & mis... sustinui qui si... cum contristar...

non fuit : consolántem me quæsívi, & non invéni : & dedérunt in escam meam fel, & in siti mea potavérunt me acéto.

Secrete.

ILla majestáti tuæ, Dómine, pópulos fidéles commendet hóstia, quæ in ara Crucis immoláta, reconciliávit inimícos; Per eúndem.

Communion. Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum : fiat volúntas tua.

Postcommunion.

PEr hujus, Dómine, operatiónem mystérii, & vitia nostra purgentur & justa desidéria compleántur; Per.

A SEXTE.

Capitule. Philip. 2.

HUmiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quòd & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

A NONE.

Capitule. Hebr. 2.

QUia púeri communicavérunt carni & sánguini, & Christus similiter participávit eísdem, ut per mortem destrúeret eum, qui habébat mortis impérium.

A VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. 1. Pierre 1.

FRatres, Perfécte speráte in eam, quæ offértur vobis, grátiam, in revelatiónem Jesu Christi, sciéntes quòd non corruptibílibus, auro vel argénto redempti estis de vana vestrâ conversatióne patérnæ traditiónis : sed pretióso sánguine quasi agni immaculáti Christi, & incontamináti.

℟. Turba multa cùm audíssent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, & clamábant : Hosánna, * Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℣. O Dómine, salvum me fac; ô Dómine, benè prosperáre. * Benedíctus. *On repete*, Turba.

Hymne, Vexílla, 224.

℣. Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem, ℟. Propter inimícos tuos.

A Magníficat, Ant. 1. a. Cùm appropinquáret Jesus ad descénsum montis Olivéti; cœpérunt omnes turbæ discipulórum gaudéntes

laudáre Deum voce magnâ super ómnibus, quas víderant, virtútibus dicéntes: Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini: pax in cœlo & glória in excelsis.

LE LUNDI SAINT.

A LA MESSE.

Introïte.

VEre languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit: & nos putávimus eum quasi leprósum, & percússum à Deo & humiliátum: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras. *Ps.* Audíte hæc, omnes gentes; * áuribus percípite, omnes, qui habitátis orbem. Verè languóres.

Oraison.

DA, quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum.

Léctio Isaïæ Prophétæ. *Isaïe.* 50. 5.

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus & genas meas vellentibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ideò non sum confúsus: ideò pósui fáciem meam ut petram duríssimam, & scio quóniam non confúndar. Juxtà est qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, & non est lumen ei, speret in nómine Dómini, & innitátur super Deum suum.

Graduel. Exúrge, Dómine, & inténde judício meo; Deus meus & Dóminus meus in causam meam, ℣. Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos qui me persequúntur.

Trait. Dómine, non secúndùm peccáta nostra

[redacted]

gra fácias nobis ; neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Ce Verset se dit à genoux :

℣. Adjuva nos, Deus, salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos; & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joannem. *Jean.* 12. 1.

ANte sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecérunt autem ei cœnam ibi: & Martha ministrábat, Lázarus verò unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergò accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, & unxit pedes Jesu, & extérsit pedes ejus capillis suis : & domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergò unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditurus : Quare hoc unguéntum non vǽniit trecéntis denáriis, & datum est egénis ? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum : sed quia fur erat ; & lóculos habens, ea quæ mittebántur, portábat. Dixit ergò Jesus : Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Páuperes enim semper habétis vobíscum : me autem non semper habétis. Cognóvit ergò turba multa ex Judǽis quia illic est & venérunt, non propter Jesum tantùm, sed ut Lázarum vidérent quem suscitávit à mortuis.

Offertoire. Eripe me de inimícis meis Dómine : ad te confúgi, doce me fácere voluntátem tuam quia Deus meus es tu.

Secrete.

HUmiliátum & factum obediéntem usque ad mortem crucis recoléntes, & exhibentes incruénto sacrifício, fac nos Deus hoc sentíre in nobis, quod & in eódem Christo Jesu Dómino nostro fílio tuo. Qui.

Communion. Erubéscant, & revereántur simul, qui gratulántur malis meis : induántur pudóre & reveréntiâ,

qui maligna loquúntur advérsùm me.

Postcommunion.

PRæbeant nobis, Dómine, divinum tua sancta fervórem : quò eórum páriter & actu delectémur, & fructu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum.

Sur le Peuple, Humiliáte cápita vestra Deo.

Oraison.

ADjuva nos, Deus salutáris noster : & ad beneficia recoléndá, quibus nos instauráre dignátus es, tribue veníre gaudéntes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum.

A VESPRES.

1. *Ant.* 1. a. Conclúsit vias meas inimícus : ursus insídians factus est mihi.

2. *Ant.* 2. d. Collégit hostis furórem suum in me, & cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus suis.

3. *Ant.* 3. c. Inundavérunt aquæ super caput meum : dixi : Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine.

4. *Ant.* 4. *irr.* D. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die.

5. *Ant.* 5. a. Audísti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum advérsùm me.

Capitule. Jerem. 11. 20.

TU Dómine Sabaoth, qui júdicas jus[illegible] & probas renes & co[illegible], videam ultiónem [illegible] ex eis : tibi enim [illegible]vi causam meam. [illegible] Usquequò, 232.

Qu[illegible]

Hy[mne]. Vexilla, 224.

℣. Miserére, 232.

A Magnificat, *Ant.* 6. *irreg.* Ubicúnque prædicátum fúerit hoc Evangélium, dicétur & quod hæc fecit in memóriam ejus.

Oraison, Adjuva, *cidessus.*

Les Vêpres se disent ainsi les deux jours suivans, excepté ce qui est propre pour chaque jour.

LE MARDI SAINT.

A LA MESSE.

Introïte.

MIhi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem pec-

[redacted]

gatórum, secúndùm divítias grátiæ ejus. *Pseaume.* Deus misereátur nostri, & benedicat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri. Mihi absit.

Oraison.

Omnipotens sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ passiónis sacraménta pérágere: ut indulgéntiam percípere mereámur; Per eúndem Dóminum.

Léctio Jeremíæ Prophétæ. *Jerem.* 11. 18.

In diébus illis: Dixit Jeremías: Dómine demonstrásti mihi, & cognóvi; tunc ostendísti mihi studia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: & non cognóvi quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Graduel. Quæréntes ánimam meam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui, supervácuè exprobravérunt ánimam meam. ℣. Dómine, restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndùm Marcum. *Marc.* 14. 1.

In illo témpore: Erat Pascha, & ázyma post bíduum: & quærébant summi sacerdótes, & Scribæ, quómodo Jesum dolo tenérent, & occíderent. Dicébant autem: Non in die festo, ne fortè tumúltus fíeret in pópulo. Et cùm esset Bethániæ in domo Simónis leprósi, & recúmberet; venit múlier habens alabástrum unguénti nardi spicáti pretiósi, & fracto alabástro, effúdit super caput ejus. Erant autem quidam indignè feréntes intra semetipsos, & dicéntes: Ut quid perdítio ista unguénti facta est? Póterat enim unguéntum istud venúndari plusquàm trecéntis denáriis, & dari paupéribus. Et fremébant in eam. Jesus autem dixit: Sínite eam: Quid illi molésti estis? Bonum opus operáta est

in me. Semper enim páuperes habétis vobiſcum : & cùm voluéritis, potéſtis illis benefácere : me autem non ſemper habétis. Quod hábuit hæc, fecit : prævénit úngere corpus meum in ſepultúram. Amen dico vobis : ubicúnque prædicátum fúerit evangélium iſtud in univérſo mundo, & quod fecit hæc, narrábitur in memóriam ejus. Et Judas Iſcariótes unus de duódecim ábiit ad ſummos ſacerdótes, ut próderet eum illis. Qui audiéntes gavíſi ſunt : & promiſérunt ei pecúniam ſe datúros. Et quærébat, quómodo illum opportúnè tráderet. Et primo die azymórum quando Paſcha immolábant, dicunt ei diſcípuli : Quò vis eámus, & parémus tibi ut mandúces Paſcha ? Et mittit duos ex diſcípulis ſuis, & dicit eis : Ite in civitátem : & occúrret vobis homo lagénam aquæ bájulans, ſequímini eum : & quocúnque introíerit, dícite dómino domûs, quia Magiſter dicit : Ubi eſt reféctio mea, ubi Paſcha cum diſcípulis meis mandúcem ? Et ipſe vobis demonſtrábit cœnáculum grande ſtratum : & illic paráte nobis. Et abiérunt diſcípuli ejus, & venérunt in civitátem ; & invenérunt ſicut díxerat illis, & paravérunt Paſcha. Véſpere autem f[...]to, venit cum Duó[...]im. Et diſcumbénti[...] eis, & manducánti[...], ait Jeſus : Amen [...]o vobis, quia unus ex [...]is tradet me, qui [...]ndúcat mecum. At illi [...]perunt contriſtári, & dicere ei ſingulátim : Nunquid ego ? Qui ait illis : Unus ex Duódecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Fílius quidem hóminis vadit, ſicut ſcriptum eſt de eo. Væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur. Bonum erat ei, ſi non eſſet natus homo ille. Et manducántibus illis accépit Jeſus panem : & benedícens fregit, & dedit eis, & ait : Súmite, hoc eſt corpus meum. Et accépto cálice, grátias agens dedit eis : & bibérunt ex illo omnes. Et ait illis : Hic eſt ſanguis meus novi teſtaménti, qui pro multis effundétur. Amen dico

[redacted]

vobis : quia jam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cùm illud bibam novum in regno Dei. Et hymno dicto exiérunt in montem olivárum. Et ait eis Jesus : Omnes scandalizabímini in me in nocte ista ; quia scriptum est : Percútiam pastórem, & dispergéntur oves. Sed postquàm resurréxero, præcédam vos in Galilæam. Petrus autem ait illi : Etsi omnes scandalizáti fúerint in te, sed non ego. Et ait illi Jesus : Amen dico tibi : quia tu hodiè in nocte hac, priúsquam gallus vocem bis déderit, ter me es negatúrus. At ille ámpliùs loquebátur : Et si oportúerit me simul cómmori tibi, non te negábo. Similiter autem & omnes dicébant. Et véniunt in prædium, cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis : Sedéte hic donec orem. Et assúmit Petrum, & Jacóbum ; & Joánnem secum : & cœpit pavére, & tædére. Et ait illis : Tristis est ánima mea usque ad mortem : sustinéte hic, & vigiláte. Et cùm processisset páululùm, prócidit super terram : & orábat, ut si fieri posset, transiret ab eo hora, & dixit : Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt, transfer cálicem hunc à me, sed non quod ego volo, sed quod tu. Et venit, & invénit eos dormiéntes. Et ait Petro : Simon, dormis ? Non potuísti unâ horâ vigiláre ? Vigiláte, & oráte ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro verò infirma. Et íterùm ábiens orávit, eúmdem sermónem dicens. Et revérsus, dénuò invénit eos dormiéntes, (erant enim óculi eórum graváti) & ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértiò, & ait illis : Dormíte jam, & requiéscite. Súfficit : Venit hora : ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus. Ecce qui me tradet, propè est. Et adhuc eo loquénte, venit Judas Iscariótes unus de Duódecim, & cum eo turba multa cum gládiis & lignis, à summis sacerdótibus, & Scribis, & senióribus. Déderat autem tráditor ejus signum eis, dicens :

Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem iterùm respóndens, ait illis: Quid ergò vultis fáciam Regi Judæórum? At illi íterum clamavérunt: Crucifige eum. Pilátus vero dicébat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamábant: Crucifige eum. Pilátus autem volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, & trádidit Jesum flagéllis cæsum, ut crucifigerétur. Mílites autem duxérunt eum in átrium prætórii, & cónvocant totam cohórtem, & índuunt eum púrpurâ, & impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et cœpérunt salutáre eum: Ave Rex Judæórum. Et percutiébant caput ejus arúndine: & conspuébant eum, & ponéntes génua, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpurâ, & induérunt eum vestiméntis suis: & edúcunt illum ut crucifígerent eum. Et angariavé- … prætereuntem quém- … Simónem Cyre- …, veniéntem de … atrem Alexándri

& Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum: quod est interpretátum Calváriæ locus. Et dabant ei bíbere myrrhátum vinum: & non accépit. Et crucifigéntes eum, divisérunt vestiménta ejus, mitténtes sortem super eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia: & crucifixérunt eum. Et erat títulus causæ ejus inscríptus: Rex Judæórum. Et cum eo crucifigunt duos latrónes; unum à dextris, & álium à sinístris ejus. Et impléta est scriptúra, quæ dicit: Et cum iníquis reputátus est. Et prætereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua, & dicéntes: Vah qui déstruis templum Dei, & in tribus diébus reædíficas: salvum fac temetípsum descéndens de cruce. Simíliter & summi sacerdótes illudéntes, ad altérutrum cum Scribis dicébant: Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere. Christus Rex Israël descéndat nunc de cruce: ut videámus, & credámus. Et qui cum eo crucifixi erant, convi-

[redacted]

.to Isaíæ Prophétæ.
Isáïe. 62. 11.
:cce Dóminus audí-
um fecit in extrémis
: : Dicite filiæ Sion:
: Salvátor tuus ve-
ecce merces ejus
eo, & opus ejus co-
illo. Et vocábunt
, Pópulus sánctus,
mpti a Dómino. Tu
n vocáberis, Quæsi-
vitas, & non Dere-
. Quis est iste, qui
t de Edom, tinctis
bus de Bosra? Iste
ósus in stola sua,
iens in multitúdine
údinis suæ. Ego,
oquor justítiam, &
ıgnátor sum ad sal-
um. Quare ergò ru-
ı est induméntum
, & vestiménta tua
calcántium in tor-
i? Torcúlar calcávi
, & de Géntibus
:st vir mecum: cal-
eos in furóre meo,
nculcávi eos in ira
& aspérsus est san-
eórum super vesti-
a mea, & ómnia
nénta mea inquiná-
Dies enim ultiónis
rde meo: annus re-
ıtiónis meæ venit.
ınspéxi, & non erat
iátor: quæsívi, &
fuit qui adjuváret; & salvávit mihi brá-chium meum; & indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea, & detraxi in terram virtútem eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, & super multitúdinem bonórum dómui Israël, quæ largitus est eis secúndùm indulgéntiam suam, & secúndùm multitúdinem misericordiárum suárum.

Graduel. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo, quóniam tribulor; velóciter exáudi me. ℣. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: infixus sum in limo profúndi, & non est substántia.

Ici on dit Dóminus vobíscum, *sans* Flectámus génua.

Oraison.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patíbulum subire voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis: ut

resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúndem Dóminum.

Léctio Isaiæ Prophétæ.

Isaïe. 53. 1.

IN diébus illis : Dixit Isaías Dómine, quis crédidit audítui nostro ? Et bráchium Dómini cui revelátum-est ? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei : neque decor : & vídimus eum, & non erat aspéctus, & desiderávimus eum : despéctum, & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem : & quasi abscónditus vultus ejus & despéctus, unde nec reputávimus eum. Verè languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit : & nos putávimus eum quasi leprósum, & percússum à Deo & humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, & livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit : & pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrûm. Oblátus est quia ipse vóluit : & non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, & quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, & non apériet os suum. De angústia, & de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit ? Quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, & divitem pro morte sua : eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, & volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, & iniquitátes eorum ipse portábit. Ideò dispértiam ei plúrimos, & fortium dívidet spólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam suam, & cum sceléràtis reputátus est : & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus

ribus rogávit.

Trait. Dómine, exáudi orationem meam, & clamor meus ad te véniat. ℣. Ne avértas fáciem tuam à me: in quacúnque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. ℣. In quacúnque die invocávero te, velóciter exáudi me. ℣. Quia defecérunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut in frixório contrixa sunt. ℣. Percússus sum sicut fœnum, & áruit cor meum; quia oblitus sum manducáre panem meum. ℣. Tu exúrgens, Dómine, miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi ejus.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndùm Lucam. *Luc.* 22. 1.

IN illo témpore: Appropinquábat dies festus azymorum, qui dícitur Pascha: & quærébant príncipes sacerdótum, & Scribæ, quómodo Jesum interficerent: timébant verò plebem. Intrávit autem satanas in Judam, qui cognominabátur Iscariótes, unum de Duódecim: & ábiit, & locútus est cum princípibus sacerdótum, & magistrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gavísi sunt, & pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quærébat opportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies azymórum, in qua necésse erat occídi Pascha. Et misit Petrum & Joánnem, dicens: Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. At illi dixérunt: Ubi vis parémus? Et dixit ad eos: Ecce introeúntibus vobis in civitátem, occúrret vobis homo quidam ámphoram aquæ portans: sequímini eum in domum, in quam intrat, & dicétis patri-famílias domûs: Dicit tibi Magister: Ubi est diversórium, ubi Pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse osténdet vobis cœnáculum magnum stratum, & ibi paráte. Eúntes autem, invenérunt sicut dixit illis: & paravérunt Pascha. Et cùm facta esset hora, discúbuit, & duódecim Apostoli cum eo. Et ait illis: Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobiscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec

impleátur in regno Dei. Et accépto cálice grátias egit, & dixit: Accípite, & divídite inter vos. Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. Et accépto pane, grátias egit, & fregit: & dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic est calix novum testaméntum in sánguine meo, qui pro vobis fundétur. Verúntamen ecce manus tradéntis me, mecum est in mensa. Et quidem Fílius hóminis, secúndùm quod definítum est, vadit: verúntamen væ hómini illi, per quem tradétur. Et ipsi cœpérunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem & conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis: Reges Géntium dominántur eórum: & qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: & qui præcéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui minístrat? Nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrûm sum, sicut qui minístrat: vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis super mensam meam in regno meo: & sedeátis super thronos judicántes duódecim tribus Israël. Ait autem Dóminus: Simon, Simon, ecce sátanas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum. Ego autem rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: & tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. Qui dixit ei: Dómine, tecum parátus sum & in cárcerem & in mortem ire. At ille dixit: Dico tibi Petre, Non cantábit hódiè gallus, donec ter ábneges nosse me. Et dixit eis: Quando misi vos sine sácculo, & pera, & calceaméntis, nunquid áliquid défuit vobis? At illi dixérunt: Nihil. Dixit ergò eis: Sed nunc qui habet

[redacted]

sæculum, tollat; simíliter & peram: & qui non habet vendat túnicam suam, & emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc, hoc quod scriptum est, opórtet impléri in me: Et cum iníquis deputátus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. At illi dixérunt: Dómine, ecce duo gládii hic. At ille dixit eis: Satis est. Et egréssus ibat secúndùm consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum & discípuli. Et cùm pervenísset ad locum, dixit illis: Oráte, ne intrétis in tentatiónem. Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lápidis: & pósitis génibus orábat, dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: verúntamen non mea voluntas, sed tua fiat. Apparuit autem illi Angelus de cœlo confórtans eum. Et factus in agónia, prolíxiùs orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et cùm surrexísset ab oratióne, & venísset ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes præ tristítia. Et ait illis: Quid dormítis? Súrgite, oráte, ne intrétis in tentatiónem. Adhuc eo loquénte, ecce turba: & qui vocabátur Judas, unus de Duódecim, antecedébat eos: & appropinquávit Jesu, ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi: Juda, ósculo Filium hóminis tradis? Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei: Dómine, si percútimus in gládio? Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdótum: & ampútavit aurículam ejus déxteram. Respóndens autem Jesus, ait: Sínite usque huc. Et cùm tetigísset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdótum, & magistrátus templi, & senióres: Quasi ad latrónem exístis cum gládiis & fústibus? Cùm quotídiè vobíscum fúerim in templo, non extendístis manus in me: sed hæc est hora vestra, & potéstas tenebrárum. Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum príncipis sacerdótum:

Petrus verò sequebátur à longè. Accénso autem igne in médio átrii, & circunsedéntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cùm vidísset ancílla quædam sedéntem ad lumen, & eum fuísset intúita, dixit: Et hic cum illo erat. At ille negávit eum, dicens: Múlier, non novi illum. Et post pusíllum álius videns eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus verò ait, O homo non sum. Et intervállo facto quasi horæ uníus, álius quidam affirmábat, dicens: Verè & hic cum illo erat: nam & Galilæus est. Et ait Petrus: Homo, néscio quid dicis. Et contínuò adhuc illo loquénte cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat: Quia priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foràs Petrus flevit amárè. Et viri qui tenébant illum, illudébant ei, cædéntes. Et velavérunt eum, & percutiébant fáciem ejus: & interrogábant eum, dicéntes: Prophetíza, quis est, qui te percússit? Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis, & príncipes sacerdótum & Scribæ, & duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: Si tu es Christus, dic nobis. Et ait illis: Si vobis díxero, non credétis mihi: si autem & interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimittétis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens à dextris virtútis Dei. Dixérunt autem omnes: Tu ergo es Fílius Dei? Qui ait: Vos dícitis, quia ego sum. At illi dixérunt: Quid adhuc desiderámus testimónium? Ipsi enim audívimus de ore ejus. Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Cœpérunt autem illum accusáre dicéntes: Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, & prohibéntem tribúta dare Cǽsari, & dicentem se Christum regem esse. Pilátus autem interrogávit eum, dicens: Tu es Rex Judæórum? At ille respóndens ait: Tu dicis. Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum, & turbas;

[redacted]

Nihil invénio causæ in hoc hómine. At illi invalescébant, dicéntes: Cómmovet pópulum, docens per univérsam Judæam, incipiens à Galilæa usque huc. Pilátus autem audiens Galiléam, interrogávit si homo Galilæus esset: & ut cognóvit, quod de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui & ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu, gavísus est valdè. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eò quòd audíerat multa de eo, & sperábat signum áliquod vidére ab eo fieri. Interrogábat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdótum & Scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo: & illúsit indútum veste albâ, & remísit ad Pilátum. Et facti sunt amíci Heródes & Pilatus in ipsa die; nam ántea inimíci erant ad ínvicem. Pilátus autem convocátis princípibus sacerdótum, & magistrátibus, & plebe, dixit ad illos: Obtulístis mihi hunc hóminem, quasi averténtem pópulum, & ecce ego coram vobis intérrogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes: Nam remísi vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergò illum dimíttam. Necesse autem habébat dimíttere eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens: Tolle hunc, & dimítte nobis Barábbam, qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte & homicídium, missus in cárcerem. Iterùm autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi succlamábant, dicéntes: Crucifige, crucifige eum. Ille autem tértiò dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo: corrípiam ergo illum & dimittam. At illi instábant vócibus magnis postulántes ut crucifigeréntur & invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fieri petitiónem eórum. Dimisit au-

tem illis eum, qui propter homicidium & seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum verò trádidit voluntáti eórum. Et cùm dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem, veniéntem de villa: & imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba pópuli, & mulíerum: quæ plangébant, & lamentabántur eum. Convérsus autem ad illas Jesus, dixit: Fíliæ Jerúsalem, nolíte flere super me: sed super vos ipsas flete, & super fílios vestros; Quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: Beátæ stériles, & ventres, qui non genuérunt, & úbera, quæ non lactavérunt. Tunc incípient dícere móntibus: Cádite super nos; & cóllibus: Operíte nos; quia si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? Ducebántur autem & álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum; & latrónes, unum à dextris, & álterum à sinístris. Jesus autem dicébat: Pater, dimítte illis: non enim sciunt quid fáciunt. Dividéntes verò vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans: & deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: Alios salvos fecit: se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus. Illudébant autem ei & mílites accedéntes, & acétum offeréntes ei, & dicéntes: Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. Erat autem & superscríptio scripta super eum lítteris Græcis, & Latínis, & Hebráicis: Hic est Rex Judæórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, & nos. Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: Neque tu times Deum, quòd in eádem damnatióne es? Et nos quidem justè, nam digna factis recípimus: hic verò nihil mali gessit. Et dicébat ad Jesum: Dómine, meménto mei, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: Amen

[redacted]

dico tibi : hódiè mecum eris in paradíso. Erat autem ferè hora sexta, & ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol; & velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus ait : Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et hæc dicens, expirávit. *Ici on baise la terre.* Videns autem Centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens : Verè hic homo justus erat. Et omnis turba eórum, qui simul áderant ad spectáculum istud, & vidébant quæ fiébant; percutiéntes péctora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus à longè, & mulíeres quæ secútæ eum erant à Galilæa, hæc vidéntes.

ET ecce vir nómine Joseph; qui erat decúrio, vir bonus, & justus : hic non consénserat consilio & áctibus eorum, ab Arimathæa civitáte Judææ, qui expectábat & ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum, & pétiit corpus Jesu : & depósitum invólvit síndone, & pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Offertoire. Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, & secúndùm judícium tuum vivífica me : appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti.

Secrete.

SUscipe, quæsumus, Dómine, munus oblátum, & dignánter operáre : ut quod passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, piis afféctibus consequámur. Per eúndem.

Communion. Unus mediátor Dei & hóminum homo Christus Jesus; qui dedit redemptiónem semetípsum pro ómnibus.

Postcommunion.

LArgíre sénsibus nostris, omnípotens Deus, ut, per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria venerånda testántur, vitam te nobis dedisse perpétuam confidámus. Per eúndem.

Sur le Peuple. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oraison.

REspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua

Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis subire torméntum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte spiritûs.

A VESPRES.

1. *Ant.* 8. g. Dixérunt ímpii: Opprimámus justum; quóniam inútilis est nobis, & impróperat nobis peccáta legis.

2. *Ant.* 4. a. Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum: gravis est nobis etiam ad vidéndum.

3. *Ant.* 2. d. Tanquam nugáces æstimáti sumus ab illo, & ábstinet se à viis nostris, tanquam ab immundítiis.

4. *Ant.* 4. *irreg.* D. Contumélià & torménto interrogémus eum: ut sciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illius.

5. *Ant.* 7. c. Hæc cogitavérunt, & errav érunt: excæcávit enim illos malítia eórum.

℟. Circundedérunt, 224.

A Magníficat, *Ant.* 2. d. Dico vobis, quóniam adhuc, quod scriptum est, opórtet impléri in me; étenim ea, quæ sunt de me, finem habent.

Oraison, Réspice, *comme cy-dessus.*

LE JEUDI SAINT.

CE jour est aussi appelé *Jeudi Absolu*; parce qu'on y donnoit autrefois l'absolution à ceux qui avoient été soumis à la pénitence publique le Mercredi des Cendres. L'Absoute générale qui se fait après les Sept Pseaumes avant la Messe, est un reste de cette ancienne discipline. Ce n'est pas une absolution Sacramentelle, qui remette les péchez; ce ne sont que des prieres ordinaires, dressées par l'Eglise & faites en son nom. Ces prieres néanmoins auront leur effet & seront exaucées, si nous y assistons avec un regret véritable de nos desordres, & une volonté sincére de n'y plus retomber.

On ne dit qu'une Messe en ce jour dans chaque Eglise; & tout le Clergé y communie de la main du Célébrant; pour representer les Apôtres qui com-

[redacted]

munièrent en ce jour de la main de Jesus-Christ.

On dépoüille les Autels & on les lave avec du vin & de l'eau, pour nous figurer Jesus-Christ dépoüillé de ses habits, & baigné dans son Sang. On renouvelle encore en plusieurs Eglises cet acte tout à fait surprenant d'humilité par lequel Nôtre-Seigneur voulut laver les pieds de ses Apôtres, en les lavant à autant de pauvres. Pour faire ou assister à cette cérémonie avec fruit, il faut entrer dans les dispositions de N. S. & des Apôtres.

Aujourd'hui, & les deux jours suivans, après avoir dit, Pater & Ave, *& à Matines*, Credo, *tout bas, on commence l'Office absolument par les Pseaumes, à la fin desquels on ne dit point* Gloria Patri, *ni à la fin des Répons.*

A MATINES.
ou Ténébres.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 8. c. Salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me, Dómine. *Ps.* Dómine Deus, 7. *avec sa division*, Deus Judex.

Ant. 2. d. Usquequò avértis fáciem tuam à me, Dómine? *Pseaume*, Usquequò, 98.

Ant. 4. *irreg.* d. Dómine, quando respícies? restítue ánimam meam à malignitáte eórum. *Ps.* Júdica, Dómine, 154. *avec ses deux divisions*, Surgéntes, & Exúrge.

℣. Vidísti Dómine, ne sileas; ℟. Dómine, ne discédas à me.

On dit tout bas, Pater noster: *ensuite on chante les Leçons sans Absolution & sans Bénédiction, & on ne dit point à la fin* Tu autem.

Leçon j.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ. c. 1.

Quómodò sedet sola cívitas plena pópulo, facta est quasi vidua, dómina Géntium? princeps provinciárum facta est sub tribúto:

Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus: omnes amíci ejus sprevérunt eam, & facti sunt ei inimíci.

Migrávit Judas propter afflictiónem, & multitúdinem servitútis: habitávit inter Gentes, nec invénit réquiem. Omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Viæ Sion lugent, eò quòd non sint qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ ejus destrúctæ: Sacerdótes ejus geméntes, vírgines ejus squálidæ, & ipsa oppréssa amaritúdine.

Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

℟. Edéntibus illis, dixit Jesus: Amen dico vobis, quia unus vestrûm me traditúrus est: qui intíngit mecum manum in parópside, * Hic me tradet. ℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi, qui edébat panes meos. * Hic.

Leçon. ij. v. 6.

EGréssus est à Fília Sion omnis decor ejus: facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua: & abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Recordáta est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ; & prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hostíli, & non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, derisérunt Sábbata ejus.

Peccátum peccávit Jerúsalem; proptéreà instábilis facta est: omnes qui glorificábant eam sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

℟. Accépit Jesus panem, & benedíxit ac fregit, deditque discípulis suis, & ait: Accípite & comédite: hoc est corpus meum: * Et accípiens cálicem grátias egit, & dedit illis. ℣. Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus. * Et.

[redacted]

Leçon iij. *v.* 10.

MAnum suam misit hostis ad ómnia desiderabília ejus : quia vidit Gentes ingréssas sanctuárium suum de quibus præcéperat ne intrárent in ecclésiam tuam.

Omnis pópulus ejus gemens & quærens panem : dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, & considera quóniam facta sum vilis.

O vos omnes qui transítis per viam, atténdite & vidéte si est dolor sicut dolor meus : quóniam vindemiávit me, ut locútus est, Dóminus in die iræ furóris sui.

De excélso misit ignem in óssibus meis, & erudívit me : expándit rete pédibus meis ; convértit me retrórsùm : pósuit me desolátam, totâ die mœróre conféctam.

Vigilávit jugum iniquitátum meárum : in manu ejus convolútæ sunt & impósitæ collo meo : infirmáta est virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

℟. Exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus : Omnes vos scándalum patiémini in me in ista nocte. * Scriptum est enim : Percútiam pastórem, & dispergéntur oves gregis. ℣. Dicit Dóminus exercítuum : Pércute pastórem, & dispergéntur oves gregis. * Scriptum est. *On repete.* Exiérunt.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Holocáustum & pro peccáto non postulásti : tunc dixi : Ecce vénio. *Pseaume*, Expéctans expectávi, 156. *avec sa division*, Annuntiávi.

Ant. 7. a. Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa, proptéreà Deus déstruet te in finem. *Pseaume*, Quid gloriáris, 144.

Ant. 4. a. Si inimícus meus maledixísset mihi, sustinuíssem útique. *Pseaume*, Exáudi, Deus, oratiónem meam, & ne, 144. *avec sa division*, Vespere & manè.

℣. Qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem. ℟. Tu autem, Dómine, miserére mei.

Leçon iv.

Sermo sancti Leónis Papæ.

DIvíno intellígimus dispósitum fuisse

conſílio, ut ſacrilegi Judæórum príncipes, & ímpii Sacerdótes, qui ſæviéndi in Chriſtum occaſiónes ſæpe quæsíverant nonniſi in ſolemnitáte Paſchali, exercéndi furóris ſui acciperent poteſtátem. Oportébat enim, ut maniféſto impleréntur efféctu, quæ diu fúerant figuráto promiſſa myſtério, ut ovem ſignificativam ovis vera removéret, & ut uno explerétur ſacrificio variárum differéntia victimárum. Nam ómnia illa quæ de immolatióne Agni divínitùs per Móyſen fúerant præſtitúta, Chriſtum prophetáverant, & Chriſti occiſiónem própriè nuntiáverant. Ut ergo umbræ céderent córpori, & ceſſárent imágines ſub præſéntia veritátis, antíqua obſervántia novo exclúditur ſacraménto, hóſtia in hóſtiam tranſit, ſánguine ſanguis aufértur, & legális feſtívitas dùm mutátur, implétur.

℟. Cœpit contriſtári & mœſtus eſſe; * Tunc ait: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem. ℣. Laborávit ánima ejus, vidébit & ſaturábitur. * Tunc.

Leçon v.

DIſcumbéntibus diſcípulis, cùm in Cáiphæ átrio tractarétur quómodò Chriſtus poſſet occídi, ille córporis & ſánguinis ſui órdinans ſacraméntum, docébat qualis Deo hóſtia debéret offérri; ne ab hoc quidem myſtério traditóre ſubmóto, ut oſtenderétur nullâ injúriâ exaſperátus, qui in voluntária impietáte erat præſcitus. Ipſe enim fuit ſibi matéria ruínæ, & cauſa perfídiæ, ſequens diábolum ducem, & nolens Chriſtum habére rectórem. Dicens ítaque Dóminus: Amen dico vobis, quòd unus veſtrûm me traditúrus eſt, notam ſibi proditóris ſui conſciéntiam demonſtrávit; non áſperâ nec apértâ ímpium increpatióne confúndens; ſed leni ac tácitâ admonitióne convéniens; ut facíliùs corrígeret pœnitúdo, quem nulla deformáſſet abjéctio.

℟. Póſitis génibus orábat: dicens: * Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me: Verúntamen non mea volúntas, ſed tua fiat. ℣. In cápite libri

[redacted]

bri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam. * Pater.

Leçon vj.

POstquàm Judas persuásus à diábolo discéssit à Christo, seque à córpore Apostólicæ unitátis abscidit, nullo Dóminus pavóre turbátus, sed de sola redimendórum salúte solícitus, omne témporis spátium quod à persequéntium vacábat incúrsu mysticis sermónibus, sacratæque doctrínæ, sicut Joánnis Evangélio declarátur, impéndit, élevans ad cœlum óculos, & pro univérsa Ecclésia súpplicans Patri ut omnes quos dedísset, daturúsque esset Filio pater, unum fierent, & in glória Redemptóris indivídui permanérent.

℟. Factus in agónia prolíxiùs orábat: * Et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. ℣. Attritus est propter scélera nostra. * Et. *On répéte.* Factus.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. c. Molas leónum confringet Dominus, ad nihilum devénient tanquam aqua decúrrens. *Pseaume*, Si verè utique, 93.

Ant. 6. f. Velut sómnium surgéntium, Dómine, in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges. *Pseaume*, Quàm bonus, 67. *avec sa division*, Tenuísti.

Ant. 8. g. Sciant quia manus tua hæc, & tu, Dómine, fecísti eam. *Pseaume*, Deus laudem, 114. *avec ses deux divisions*, Fiant nati, & Líbera me.

℣. Consumétur nequítia peccatórum, ℟. Et díriges justum.

Leçon vij.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. *Ch.* 11. 20.

COnveniéntibus vobis in unum, jam non est Dominicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Nunquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum; aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accépi à Dómino quod &

consílio, ut sacrilegi Judæórum príncipes, & ímpii Sacerdótes, qui sæviéndi in Christum occasiónes sæpe quæsíverant, omnino in solemnitáte Pascháli, exercéndi furóris sui accíperent potestátem. Oportébat enim, ut manifésto impleréntur efféctu, quæ diu fúerant figuráto promíssa mystério, ut ovem significatívam ovis vera removéret, & ut uno expleréntur sacrifício variárum differéntia victimárum. Nam ómnia illa quæ de immolatióne Agni divínitus per Móysen fúerant præstitúta, & Christum prophetáverant, & Christi occisiónem propriè nuntiáverant. Ut ergo umbræ céderent córpori, & cessárent imágines sub præséntia veritátis, antíqua observántia novo exclúditur sacraménto, hóstia in hóstiam transit, sánguine sanguis aufértur, & legális festívitas dum mplétur.

t contristári
te; * Tunc
est ánima
l mortem.
ánima
urá-

Lectio v.

Discumbéntibus discípulis, cum in Cáiphæ átrio tractarétur quómodo Christus posset occídi, ille córporis & sánguinis sui órdinans sacraméntum, docébat qualis Deo hóstia debéret offérri; nec ab hoc quidem mystério traditóre submóto, ut ostenderétur nullâ injúriâ exasperátus, qui in voluntária impietáte erat præscítus. Ipse enim fuit sibi matéria ruínæ, & causa perfídiæ, sequens diábolum ducem, & nolens Christum habére rectórem. Dicens ítaque Dóminus: Amen dico vobis, quòd unus vestrûm me traditúrus est, notam sibi proditóris sui consciéntiam demonstrávit; non ásperâ nec apértâ ímpium increpatióne confúndens; sed leni ac tácitâ admonitióne convéniens; ut facíliùs corrígeret pœniténdo, quem nulla deformásset abjéctio.

℞. Pósitis génibus orábat: dicens: * Pater, si vis, transfer cálicem istum à me: Verúntamen non mea volúntas, sed tua fiat. ℣. In cápite libri

ori scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam. * Pater.

Leçon vj.

POstquàm Judas persuásus à diábolo discéssit à Christo, seque à córpore Apostólicæ unitátis abscídit, nullo Dóminus pavóre turbátus, sed de sola redimendórum salúte solícitus, omne témporis spátium quod à persequéntium vacábat incúrsu mysticis sermónibus, sacratæque doctrínæ, sicut Joánnis Evangélio declarátur, impéndit, élevans ad cœlum óculos, & pro univérsa Ecclésia súpplicans Patri ut omnes quos dedísset, daturúsque esset Fílio pater, unum fíerent, & in glória Redemptóris individui permanérent.

℞. Factus in agónia prolíxiùs orábat: * Et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. * Et. *On répéte.* Factus.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 3. c. Molas leónum confrínget Dóminus, ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens. *Pseaume*, Si verè utique, 93.

Ant. 6. f. Velut sómnium surgéntium, Dómine, in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges. *Pseaume*, Quàm bonus, 67. *avec sa division*, Tenuísti.

Ant. 8. g. Sciant quia manus tua hæc, & tu, Dómine, fecísti eam. *Pseaume*, Deus laudem, 114. *avec ses deux divisions*, Fiant nati, & Libera me.

℣. Consumétur nequítia peccatórum, ℞. Et díriges justum.

Leçon vij.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. *Ch.* 11. 20.

COnveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Nunquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum; aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accépi à Dómino quod &

℣. Tempus benepláciti, Deus, ℟. In multitúdine misericórdiæ tuæ.

℣. Dómine, exáudi.

Le Prêtre dit les Oraisons, Exaudi, *&* Adesto, 194. *ensuite les suivantes.*

PRæsta, quæsumus, Dómine, his fámulis tuis dignum pœniténtiæ fructum, ut Ecclésiæ tuæ à cujus integritáte deviárunt peccándo, admissórum reddántur innóxii véniam consequéndo.

DEus misericors, Deus clemens, qui secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remissiónis evácuas, réspice super hos fámulos tuos, & remissiónem sibi ómnium peccatórum suórum totâ cordis confessióne poscéntes deprecátus exáudi. Rénova in eis, piissime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum est. Miserére, Dómine, lachrymárum; & non habéntes fidúciam nisi in tua misericórdia ad Sacraméntum reconciliatiónis admítte, & in unitáte córporis Ecclésiæ membrum perfectâ remissióne restitue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Le Célébrant étendant la main droite sur le Peuple, dit : Dóminus Jesus Christus, 195.

ABsolutiónem † & remissiónem ómnium peccatórum vestrórum & spátium veræ pœniténtiæ tribuat vobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

A LA MESSE,

Introïte.

DEus meus, ne discésseris à me, quóniam tribulátio próxima est, quóniam non est qui ádjuvet : circundedérunt me vítuli multi ; concílium malignántium obsédit me. *Ps.* Deus, Deus meus, réspice in me ; quare me dereliquísti ? * longè à salúte mea verba delictórum meórum. Deus meus.

Pendant le Glória in excélsis, *on sonne les Cloches ; & depuis ce tems, jusqu'au Samedi Saint, on ne les sonne plus.*

Oraison.

DEus, cujus Unigénitus cùm dilexis-

[redacted]

bons : Qui venisti quærere, & salvum facere quod períerat.

Les deux Clercs : Christe eleïson.

Les deux Prêtres : Qui exaltátus à terra ómnia traxisti ad teipsum.

Les deux Clercs : Christe eleïson.

Les deux Prêtres : Qui locútus es per os Prophétæ : Ero mors tua, ô mors.

Les deux premiers Prêtres : Dómine, miserére nostri.

Le Chœur : Christus Jesus factus est obédiens usque ad mortem.

Alors un Enfant debout dans le Chœur dit à haute voix : Mortem autem crucis.

On dit à genoux Pater noster, *tout bas, & le Ps.* Miserére *à voix médiocre, & ensuite, l'Oraison suivante, sans Orémus.*

RÉspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium & crucis subíre torméntum. *On dit tout bas,* Qui tecum vivit, *&c.*

Après l'Oraison, chacun s'en va en silence.

Aux Heures les Pseaumes de la Férie, l'Ant. 2. d. Christus Jesus factus est obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Ensuite on dit à genoux Pater noster, *tout bas ; le Ps.* Miserére, *& l'Oraison,* Réspice, *ci-dessus.*

A L'ABSOUTE.

Tous étant à genoux, le Chantre commence les Sept Pseaumes Pénitentiaux, que le Chœur poursuit alternativement, sans Glória Patri. *Ant.* Cor mundum crea in me, Deus, & Spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Kyrie eléïson. Christe eleïson. Kyrie eléïson.

Le Célébrant, Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem :

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus :

℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non despícies.

℣. Salvos fac servos tuos, ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo ? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

diens usque ad mortem, mortem autem crucis. ℣. Propter quod & Deus exaltávit illum : & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Jean*. 13. 1.

ANte diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem, cùm dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœnâ factâ, cùm diábolus jam misisset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ : sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, & quia à Deo exivit, & ad Deum vadit : surgit à cœna, & ponit vestiménta sua : & cùm accepisset línteum, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, & cœpit laváre pedes discipulórum ; & extérgere línteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, & dixit ei : Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem pósteà. Dicit ei Petrus : Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantùm pedes meos, sed & manus, & caput. Dicit ei Jesus : Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum : proptéreà dixit, non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, & accépit vestiménta sua: cùm recubuisset íterum, dixit eis : Scitis quid fécerim vobis ? Vos vocátis me, Magister, & Dómine : & benè dícitis : sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus, & Magister : & vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita & vos faciátis. Amen, amen dico vobis : non est servus major dómino suo : neque Apóstolus major est eo, qui misit illum. Si hæc scitis, beáti éritis, si fecéritis ea. Non de ómnibus vobis dico ; ego scio quos elége-

[redacted]

rim : sed ut impleátur Scriptúra : Qui mandúcat mecum panem, levábit contra me calcáneum suum. Amodò dico vobis priusquam fiat : ut cum factum fuerit, credátis, quia ego sum. Amen, amen dico vobis: Qui áccipit, si quem mísero, me áccipit; qui autem me áccipit, áccipit eum, qui me misit. Cùm hæc dixísset Jesus, turbátus est spíritu, & protestátus est & dixit : Amen, amen dico vobis ; Quia unus ex vobis tradet me. Aspiciébant ergo ad invicem discípuli, hæsitántes de quo díceret. Erat ergo recúmbens unus ex discípulis ejus in sinu Jesu, quem diligébat Jesus. Innuit ergo huic Simon Petrus, & dixit ei : Quis est, de quo dicit ? Itaque cùm recubuísset ille supra pectus Jesu, dicit ei : Dómine, quis est ? Respóndit Jesus : Ille est cui intínctum panem porréxero. Et cùm intinxísset panem, dedit Judæ Simónis Iscariótæ. Et post buccéllam introívit in eum satanas. Et dixit ei Jesus : Quod facis, fac citiùs. Hoc autem nemo scivit discumbéntium ad quid díxerit ei. Quidam enim putavérunt, quia lóculos habébat Judas, quòd dixísset ei Jesus : Eme ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum : aut egénis ut áliquid daret. Cùm ergo accepísset ille buccéllam, exivit contínuo. Erat autem nox. Cùm ergo exísset, dixit Jesus : Nunc clarificátus est Fílius hóminis : & Deus clarificátus est in eo.

On ne dit point Credo, *si l'Evêque n'officie.*

Offertoire. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, antequàm pátiar.

Secrete.

IPse tibi, quæsumus Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, sacrifícium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratiónem hoc fieri hodiérnâ traditióne monstrávit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster; Qui tecum vivit.

Le Communicántes *se commence ainsi.*

COmmunicántes, & diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus

pulis suis corporis & san-
guinis sui mystéria celebránda, quæsumus Dómine, ut placátus, &c.

QUi prídie, quàm pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie: accépit panem. *Le reste comme dans le Canon.*

Aujourd'hui le Prêtre consacre deux Hosties, dont il consume l'une, & met l'autre, après avoir pris le précieux Sang, dans un Calice, qu'il laisse sur l'Autel pendant qu'il acheve la Messe.

Communion. Dóminus Jesus, postquam cœnávit cum discípulis suis, lavit pedes eórum, & ait illis: Scitis quid fécerim vobis ego Dómi-

ge ... p
saint Sacren
A VES
Ant. 2. d
lutáris accí
men Dómi
Ps. Crédid
Ant. 8.
qui odérunt
pacíficus; c
illis impug
gratis, *Psean*
minum, 70
Ant. 3. c.
bus iníquis
Dómine, *P*
pe me Dómi
sa division
Dómine.
Ant. 4. a.
à láqueo que
mihi, & à sc
rántium iniq
Dómine cla

[redacted]

cépit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Ensuite, Pater noster, *le Pseaume*, Miserére, *&* *l'Oraison*, Réspice, *comme ci-dessus*, 281.

Après les Vêpres, on fait la Procession en chantant le ℟. Circundedérunt, 224. *Pendant ce tems, deux Prêtres lavent les Autels avec du vin & de l'eau.*

Avant Complies, le clergé s'assemble pour faire le Mandement, ou Mandátum.

Le Prêtre en Aube, & Etole, accompagné du Diacre & du Soudiacre, va dans la Nef, où étant à genoux la tête découverte, il lave les pieds des pauvres, & les essuye pendant que le Chœur chante le Répons & les Antiennes suivantes.

℟. Inclinet, 206.

Ant. Mandátum novum do vobis, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos, dicit Dóminus. *Pseaume*, Beáti immaculáti in via:* qui ámbulant in lege Dómini.

Ant Si ego Dóminus ac Magíster vester lavi vobis pedes, quantò magis, vos debétis alter altérius laváre pedes? *Pseaume*, Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Ant. Postquàm surréxit Dóminus à cœna, misit aquam in pelvim, & cœpit laváre pedes discipulórum suórum; hoc exémplum reliquit eis. *Pseaume*, Deus misereátur nostri, & benedícat nobis; * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ant. Vos vocátis me Magíster, & Dómine; & benè dícitis; sum étenim. Si ego lavi pedes vestros, Dóminus & Magíster: & vos debétis alter altérius laváre pedes. ℣. Exémplum enim dedi vobis: * Ut quemádmodum ego feci vobis, ita & vos faciátis.

Ant. In hoc cognóscent omnes, quia mei estis discípuli, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem.

Ant. In diébus illis múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd Jesus accubuisset in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti, & stans retrò secus pedes Dómini Jesu,

láchrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis sui tergébat, & osculabátur pedes ejus & unguénto ungébat. ℣. Remittúntur ei peccáta multa, * Quóniam diléxit multùm.

Ant. María ergo unxit pedes Jesu, & extérsit capillis suis : & domus impléta est ex odóre unguénti. *Ps.* Benedixísti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Ant. Ante diem festum Paschæ sciens Jesus quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem : & cœnâ factâ, surgit à cœna, línteo præcinxit se, misit aquam in pelvim, & cœpit laváre pedes discipulórum. Venit ad Petrum. Dicit ei Petrus : Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit Jesus, dicens : Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dómine, non tantùm pedes meos, sed & manus, & caput.

Pater noster, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Tu mandásti mandáta tua, Dómine, ℟. Custodíri nimis.

℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum ; ℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.

℣. Dómine, exáudi, &c.

℣. Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

Adésto, Dómine, quæsumus officio servitútis nostræ, & quia tu discípulis tuis pedes laváre dignátus es, ne despícias ópera mánuum tuárum, quæ nobis retinénda mandásti : ut sicut hìc nobis, & à nobis exterióra abluúntur inquinaménta ; sic à te ómnium nostrûm interióra lavéntur peccáta, quod ipse præstáre dignéris ; Qui vivis.

Selon la coutume des lieux, le Diacre peut dire, devant cette Cérémonie, l'Evangile Ante diem festum Paschæ, 284.

A COMPLIES.

Les Pseaumes de la Férie, & le Cantique, Nunc dimittis.

Ant. Christus Jesus factus est, 281.

[redacted]

Louis Vanloo

Celuy qui ayant esté ble

regardera sera guéri

Chez Duchange Graveur du Roy rue S.ᵗ J

LE VENDREDI SAINT.

L'Eglise n'offre point aujourd'hui le Saint Sacrifice de la Messe ; parce que ce jour est un jour de gémissemens & de deüil, auquel elle ne veut recevoir aucune consolation. Elle s'occupe dans son Office de la Passion du Fils de Dieu ; elle prie pour toutes sortes de personnes & d'états, afin de nous convaincre que J. C. est mort pour tous les hommes. On adore ensuite la Croix ; honneur, qui se raporte à Jesus Crucifié. On finit par la Communion que fait le Prêtre seul, pendant que le peuple & le Chœur gardent un profond silence. L'Eglise étoit dans l'usage de ne point dire aujourd'hui la Messe, dès le quatriéme siécle.

A MATINES.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 3. g. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus. *Ps.* Quare fremuérunt. 4.

Ant. 2. d. Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant; júdica illos, Deus. *Ps.* Verba mea, 56.

Ant. 8. c. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi. *Pseaume.* Dóminus illuminátio, 65. *avec sa division*, Exáudi.

℣. Deus Israël, propter te sustínui opprobrium: ℟. Opéruit confúsio fáciem meam.

Leçon j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Chap. 2. 8.

COgitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion : teténdit funículum suum, & non avértit manum suam à perditióne : luxítque antemurále, & murus páriter dissipátus est.

Defixæ sunt in terra portæ ejus : pérdidit & contrívit vectes ejus : regem ejus & príncipes ejus, in Géntibus ; non est lex, & Prophétæ ejus

non invenérunt visiónem à Dómino.

Sedérunt in terra, conticuérunt senes filiæ Sion : conspérserunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea : effúsum est in terra jecur meum super contritióne filiæ pópuli mei, cùm defíceret párvulus & lactens in platéis óppidi.

℟. Quærébant advérsùs Jesum testimónium, ut eum morti tráderent, nec inveniébant ; multi enim testimónium falsum dicébant, * Et conveniéntia testimónia non erant. ℣. Insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi. * Et.

Leçon ij. *v.* 12.

MAtribus suis dixérunt : Ubi est tríticum & vinum ? cùm defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis : cùm exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Cui comparábo te ? vel cui assimilábo te, fília Jerusalem ? cui exæquábo te, & consolábor te, virgo fília Sion ? magna est enim velut mare contrítio tua ; quis medébitur tui ?

Prophétæ tui vidérunt tibi falsa & stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent : vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, & ejectiónes.

Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, & movérunt caput suum super filiam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ.

℟. Plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, & arúndinem in déxtera ejus, * Et expuéntes in eum percutiébant caput ejus. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas vellèntibus : fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. * Et.

Leçon iij. *Chap.* 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Me minávit & addúxit in ténebras, & non in lucem.

Tantùm in me vertit,

& convértit manum suam totâ die.

Vetústam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit ossa mea.

Ædificávit in gyro meo, & circúndedit me felle, & labóre.

In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Circumædificávit advérsùm me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum:

Sed & cùm clamávero, & rogávero, exclúsit oratiónem.

Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

℟. Exívit Jesus portans corónam spíneam, & purpúreum vestiméntum: & * Dixit ad Jesum Pilátus: Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. ℣. Oblátus est quia ipse vóluit, & non apéruit os suum. * Dixit. *On repete.* Exívit.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 4. *irreg.* c. Aliéni insurrexérunt advérsùm me, & fortes quæsiérunt ánimam meam. *Ps.* Deus in nómine tuo. 112.

Ant. 3. c. Irruérunt in me fortes, neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Ps.* Eripe me de inimícis, 145. *avec sa division*, Deus osténdet.

Ant. 4. a. Prétium meum cogitavérunt repéllere; cucúrri in siti; ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant. *Ps.* Nonne Deo, 169.

℣. Exúrge, & inténde judício meo, Deus meus, ℟. Dóminus meus in causam meam.

Leçon iij.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

VIgiláte ánimo, fratres, ne infructuósè vos hujus témporis Sacraménta pertránseant: nempe adest Pássio Dómini. Tria speciáliter cónvenit intuéri, opus, modum, causam. In ópere patiéntia, in modo humílitas, in causa cháritas commendátur. Patiéntia singuláris, cùm supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cùm sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus; cùm foderéntur manus ejus & pedes, & tanquam ovis coram tondénte, non aperúerit os suum; non advérsùs Patrem múrmurans, à quo missus fúerat; non ad-

tuæ comédit me, & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me. *Pseaume*, Salvum me fac, Deus, 147.

Ant. 5. a. Sustínui, qui simul contristarétur, & non fuit; & qui consolarétur, & non invéni. *La j. division du Pseaume ci-dessus*, Exáudi me, 148.

Ant. 1. a. Salus tua, Deus suscépit me. *La ij. division du même Pseaume*, Laudábo nomen, 149.

℣. Omnes vidéntes me, derisérunt me, ℟. Locúti sunt lábiis, & movérunt caput.

Leçon vij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános. *Chap.* 5. 1.

Justificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem & habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, & gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed & gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur: patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, Spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. Ut quid enim Christus, cùm adhuc infirmi essémus, secúndùm tempus pro impiis mórtuus est? [illegible] enim pro justo quis [illegible]rítur: nam pro bono [illegible]sitan quis áudeat mo[illegible]. Comméndat autem charitátem suam Deus in nobis: quóniam cùm adhuc peccatóres essémus, secúndùm tempus, Christus pro nobis mórtuus est: multò ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsius; salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cùm inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Filii ejus: multò magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsius. Non solùm autem, sed & gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum; per quem nunc reconciliatiónem accépimus.

℟. Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, * Ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio: illi autem spóngiam plenam acéto obtulérunt ori ejus. ℣. Dedérunt in es-

& latrónes, unum à dextris, álterum à sinístris : Jesus autem dicébat : * Pater dimítte illis : non enim sciunt quid fáciunt. ℣. Cum scelerátis reputátus est, & ipse peccáta multórum tulit, & pro transgressóribus rogávit. * Pater.

Leçon vj.

DIgna ergo cháritas tàm inæstimábilis, humílitas tàm admirábilis, patiéntia tàm insuperábilis. Digna planè tàm sancta, tàm immaculáta hóstia. Flagéllis cæsus est Dóminus, spinis coronátus, clavis confóssus, affíxus patíbulo, ómnium tamen dolórum ímmemor, Ignósce, ait, illis. Hinc multæ misériæ córporis, hinc multæ misericórdiæ cordis; hinc dolóres, hinc miseratiónes. Misericordiæ Dómini multæ, sed & misériæ Dómini multæ. Vincéntne misériæ misericórdias an misericórdiæ misérias superábunt? Vincant misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, vincat sapiéntia malítiam. O Judæi lápides estis, sed lápidem percútitis molliórem, de quo résonat tinnítus pietátis & ebúllit óleum charitátis? Recordábor dolórum ejus, convitiórum, sputórum, colaphórum, subsannatiónum, exprobratiónum, clavórum, horúmque simílium, quæ per eum & super eum abundántiùs transiérunt. Alióquin étiam exquirétur à me sanguis justus, qui effúsus est super terram, nec immúnis ero ab illo tàm singulári scélere Judæórum : quòd vidélicet tantæ charitáti ingrátus fúerim, quòd Spirítui grátiæ contuméliam fécerim, quòd sánguinem testaménti pollútum dúxerim, quòd conculcáverim Fílium Dei. ℟. Fodérunt manus meas & pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea, considerayérunt & inspexérunt me; * Divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem. ℣. Postquàm crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes, ut implerétur quod dictum est per Prophétam, dicéntem. * Divisérunt. *On repete*, Fodérunt.

AU III. NOCTURNE

Ant. 8. c. Zelus domûs

Jesum, & eduxérunt; & bájulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calváriæ locum, ubi crucifixérunt eum. Posteà sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, cùm accepísset acétum, dixit: Consummátum est; & inclináto cápite trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía sancti Justíni Mártyris.

IPsi pedes meos fodérunt & manus, sortésque de veste mea jecérunt. David quidem Rex & Prophéta qui hæc dixit, nihil horum pértulit: Jesus autem Christus manus expándit & teténdit, cùm cruci suffixus est à Judæis ei contradicéntibus, eúmque Christum esse negántibus; nam, quemadmodùm Vates ait, eum rapiéntes ad tribúnal, dixérunt: (Júdica nobis.) Illud porrò (fodérunt manus meas & pedes) significátio erat eórum clavórum, qui in ejus mánibus & pédibus defixi sunt. Et posteàquam eum in crucem egérunt, [illegible]es in illius vestes je[illegible], divisérúntque in[illegible] ii, qui eum in crucem sustulérunt. Hæc autem gesta esse, ex iis actis, quæ Póntio Piláto prætóre facta sunt, perspícere potéstis.

℟. A sexta hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam; & circa horam nonam exclamávit Jesus voce magnâ, dicens: * Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? Jesus autem iterùm clamans voce magnâ, emisit spíritum. ℣. Usquequò, Dómine, oblivísceris me in finem? Usquequò avértis fáciem tuam à me. * Deus. A sexta.

A LAUDES.

Les Ps. de la Férie.

1. *Ant.* 7. c.

PRóprio fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

2. *Ant.* 6. f. Vídimus eum, & non erat aspéctus, & desiderávimus eum, despéctum & novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem.

3. *Ant.* 2. d. Pro ómnibus mórtuus est Christus, ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est.

4. *Ant.* 4. a. Cùm vidéritis.

Cantique de Daniel. 9.

AB éxitu sermónis, ut iterùm ædificétur Jerúsalem, * usque ad Christum ducem,

Hebdómades septem, * & hebdómades sexagínta duæ erunt,

Et rursùm ædificábitur platéa, * & muri in angústia témporum.

Et post hebdómades sexagínta duas * occidétur Christus:

Et non erit ejus pópulus, * qui eum negatúrus est.

Et civitátem & sanctuárium dissipábit pópulus * cum duce ventúro:

Et finis ejus vástitas, * & post finem belli statúta desolátio.

Confirmábit autem pactum multis * hebdómadâ unâ:

Et in dimídio hebdómadis * deficiet hóstia & sacrifícium:

Et erit in templo * abominátio desolátionis:

Et usque ad consummatiónem & finem, * persevérábit desolátio.

Ant. Cùm vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est à Daniéle Prophéta, qui legit, intélligat.

5. *Ant.* 8. g. Tanquàm ovis ad occisiónem ductus est: & sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit os suum.

A Benedictus, Ant. 4. *irreg.* D. Omnis turba eórum, qui simul ádstant ad spectáculum istud, & vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur.

Kyrie eléïson, *&c.* *comme au jour précédent.*

Aux Heures, les Pseaumes de la Férie, le reste comme hier.

None finie, le Prêtre & les Ministres revêtus de noir, s'envont à l'Autel sans lumiere & sans encens: & prosternés devant l'Autel, prient quelque tems. Cependant les Acolythes étendent une seule nape sur l'Autel.

Le Prêtre avec les Ministres, après avoir fait Oraison, monte à l'Autel, & le baise au milieu; Ensuite il va au côté de l'Epitre, où il lit à voix basse la Leçon suivante, pendant qu'on la chante au Chœur.

Leçon j. Osée. 6.

HÆc dicit Dóminus: In tribulatióne sua manè consúrgent

Dóminum. Quasi
culum præparátu
egréssus ejus , & v
quasi imber nobis tem
ráneus , & serótinu
ræ. Quid fáciam
Ephraïm ? Quid fáci
tibi Juda ? Misericór
vestra quasi nubes ma
tína , & quasi ros m
nè pertránsiens. Prop
hoc dolávi in prophéti
occídi eos in verbis o
mei : & judícia tua
quasi lux egrediéntu
Quia misericórdiam v
lui , & non sacrifícium
& sciéntiam Dei , plus
quam holocáusta.

Trait. Dómine , audi
vi audítum tuum , & ti-
mui ; considerávi óper
tua , & expávi. ℣. In
médio duórum anima-

cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Caïpham Pontificem. Erat autem Simon Petrus stans, & calefáciens se. Dixérunt ergo ei: Nunquid & tu ex discípulis ejus es? Negávit ille, & dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis Pontíficis cognátus ejus, cujus abscídit Petrus auriculam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterùm ergo negávit Petrus: & statim gallus cantávit.

Addúcunt ergo Jesum à Cáipha in prætórium. Erat autem manè: Et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exivit ergò Pilátus ad eos foras, & dixit? Quam accusatiónem affértis adversùs hóminem hunc? Respondérunt, & dixérunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum: Dixit ergo eis Pilátus: Accipite eum vos, & secúndùm legem vestram judicáte eum. Dixérunt ergo ei Judæi: Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu impleréretur, quem dixit signíficans quá morte esset mo-

opériet eos. ℣. Verúntamen justi confitebúntur nómini tuo : & habitábunt recti cum vultu tuo.

Le Trait fini, le Diacre, chante la Passion sur un Pulpitre nud, le Prêtre qui célebre la lit à voix basse au côté de l'Epître.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndùm Joánnem. *Jean*. 18. 1.

IN illo témpore : Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, & discípuli ejus. Sciébat autem & Judas, qui tradébat eum, locum : quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cùm accepisset cohórtem, & à Pontifícibus & Pharisæis ministros : venit illuc cum latérnis, & fácibus, & armis. Jesus itaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, & dixit eis : Quem quæritis ? Respondérunt ei ; Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus : Ego sum. Stabat autem & Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis : Ego sum : abiérunt retrórsum, & cecidérunt in terram. Iterùm ergo interrogávit eos : Quem quæritis ? Illi autem dixérunt : Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus : Dixi vobis, quia ego sum : Si ergo me quæritis, sínite hos abire. Ut i[...]plerétur sermo, quem [...]it : Quia quos dedisti [...]i, non pérdidi ex eis q[...]mquam. Simon ergo [...]us habens gládium : [...]xit eum : & percússit [...]tifícis servum : & ab[...]cidit aurículam ejus dexteram. Erat autem nomen servo, Malchus. Dixit ergo Jesus Petro : Mitte gládium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum ? Cohors ergo, & tribúnus, & ministri Judæórum comprehendérunt Jesum, & ligavérunt eum : & adduxérunt eum ad Annam primùm. Erat enim socer Caïphæ, qui erat Póntifex anni illius. Erat autem Caïphas, qui consilium déderat Judæis : quia éxpedit unum hóminem mori pro pópulo.

Sequebátur autem Jesum Simon Petrus [...] álius discípulus. [...] pulus autem ille era[...] tus Pontífici : & int[...]

vit cum Jesu in átrium Pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus Pontífici, & dixit ostiáriæ, & introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: Nunquid & tu ex discípulis es hóminis istíus? Dicit ille: Non sum. Stabant autem servi & minístri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciébant se: erat autem cum eis & Petrus stans, & calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, & de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: Ego palàm locútus sum mundo: ego semper dócui in sinagóga, & in templo, quò omnes Judæi convéniunt: & in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? Intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt quæ díxerim ego. Hæc autem cùm dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: Sic respóndes Pontífici? Respóndit ei Jesus: Si malè locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem benè, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Cáïpham Pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans, & calefáciens se. Dixérunt ergo ei: Nunquid & tu ex discípulis ejus es? Negávit ille, & dixit: Non sum. Dicit ei unus ex servis Pontíficis cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterùm ergo negávit Petrus: & statim gallus cantávit.

Addúcunt ergo Jesum à Cáipha in prætórium. Erat autem manè: Et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent Pascha. Exívit ergò Pilátus ad eos foras, & dixit? Quam accusatiónem affértis adversùs hóminem hunc? Respondérunt, & dixérunt ei: Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum: Dixit ergo eis Pilátus: Accípite eum vos, & secúndùm legem vestram judicáte eum. Dixérunt ergo ei Judæi: Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu impleréretur, quem dixit signíficans quâ morte esset mo-

ritúrus. Introívit ergo íterùm in prætórium Pilátus, & vocavit Jesum, & dixit ei : Tu es Rex Judæórum ? Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me ? Respóndit Pilátus : Nunquid ego Judæus sum ? Gens tua, & Pontífices tradidérunt te mihi : Quid fecísti ? Respóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent ut non tráderer Judæis. Nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus : Ergo Rex es tu : Respóndit Jesus : Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum ut testimónium perhíbeam veritáti, omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus: Quid est véritas; Et cùm hoc dixisset, íterum exívit ad Judæos, & dicit eis : Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum ? Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes : Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro.

Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, & flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus : & veste purpúrea circundedérunt eum. Et veniébant ad eum, & dicébant : Ave Rex Judæórum : Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, & dicit eis : Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, & purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis, Ecce homo. Cùm ergo vidíssent eum pontífices, & minístri, clamábant, dicéntes : Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilátus. Accípite eum vos, & crucifígite : ego enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judæi : Nos legem habémus, & secúndùm legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cùm ergo audísset Pilátus hunc mónem, magis tim. Et ingréssus est præ

[redacted]

rium íterùm : & dixit ad Jesum : Unde es tu? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : Mihi non lóqueris? Nescis quia potestátem habeo crucifígere te, & potestátem hábeo dimittere te? Respóndit Jesus : Non habéres potestatem adversùm me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptereà qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judæi autem clamábant dicéntes : Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilátus autem cùm audisset hos sermónes, addúxit foras Jesum : & sedit pro tribunáli, in loco qui dícitur Lithóstrotos, Hebráicè autem Gábbatha. Erat autem parascéve Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Judæis : Ecce Rex vester. Illi autem clamábant : Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus : Regem vestrum crucifigam? Respondérunt pontífices : non habémus regem, nisi Cæsarem.

Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, & eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calváriæ locum, Hebráicè autem Gólgotha : ubi crucifixérunt eum, & cum eo álios duos, hinc & hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem & títulum Pilátus : & pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt : quia propè civitátem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebráicè, Græcè, & Latinè. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum : Noli scríbere, Rex Judæórum : sed quia ipse dixit, Rex sum Judæórum. Respóndit Pilatus : Quod scripsi, scripsi.

Mílites ergo cùm crucifixissent eum, accepérunt vestiménta ejus, (& fecérunt quatuor partes : unicuíque míliti partem) & túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem : Non

scindámus eam, sed sortiámur, de illa cujus sit. Ut scriptúra implerétur, dicens: Partiti sunt vestiménta mea sibi, & in vestem meam misérunt sortem. Et milites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, & soror matris ejus Maria Cléophæ, & Maria Magdaléne. Cùm vidisset ergo Jesus matrem & discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua.

Posteà sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur scriptúra, dixit: Sitio. Vas ergo erat positum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssopo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cùm ergo accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. *Ici on baise la terre.* Judæi ergo, (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora sábbato, (erat enim magnus dies ille sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, & tolleréntur. Venérunt ergo milites: & primi quidem fregérunt crura, & altérius qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cùm venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum lánceá latus ejus apéruit, & continuò exívit sanguis, & aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit, & verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit: ut & vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa (eò quòd esset discipulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum) ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, & tulit corpus Jesu. Venit autem & Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primùm, ferens mixtúram myrrhæ & áloës, quasi libras centum. Accepérunt

[redacted]

go corpus Jesu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus : & in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Le Prêtre étant au bout de l'Autel du coté de l'Epître, commence les Oraisons suivantes.

OReinus, dilectíssimi nobis pro Ecclésia sancta Dei: ut eam Deus & Dóminus noster pacificáre, adunáre & custodíre dignétur, toto orbe terrárum : subjíciens ei principátus, & potestátes : detque nobis quiétam & tranquillam vitam degéntibus, glorificáre Deum Patrem omnipoténtem.

Orémus. *Le Diacre dit* : Flectámus génua. *Le Soudiacre* : Leváte, & *ainsi des autres.*

OMnípotens sempitérne Deus qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti : custódi ópera misericórdiæ tuæ : ut Ecclésia tua toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret ; Per eúndem.

ORémus, & pro beatíssimo Papa nostro N. ut Deus & Dóminus noster, qui elégit eum in órdine Episcopátûs, salvum atque incólumem custódiat Ecclésiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei. Orémus. Flectámus, &c.

OMnípotens sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur : réspice propítius ad preces nostras, & eléctum nobis Antístitem tuâ pietáte consérva : ut Christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur ; Per Dóminum.

ORémus & pro Reverendissimo in Christo Patre N. Pontífice nostro, ut Dóminus noster Jesus Christus dírigat eum secúndùm cor suum, ad regéndum & pascéndum populum sibi créditum in Ecclésia sancta Dei. Orémus. Flectámus, &c.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére famulo tuo Pontífi-

ci nostro N. & dirige eum secúndùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ ; ut te donánte tibi plácita cúpiat & totâ virtúte perficiat; Per,

ORémus & pro ómnibus Epíscopis, Presbyteris, Diacó Subdiacónibus, this, Exorcístis, tóribus, Ostiáriis, fessóribus Virgínibus, Viduis : & pro omni pópulo sancto Dei. Orémus Flectámus, &c.

OMnípotens sempitérne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur & régitur : exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes : ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur ; Per Dóminum.

ORémus & pro Christianíssimo Rege nostro N. ut Deus & Dóminus noster súbditas illi fáciat omnes bárbaras natiónes, ad nostram perpétuam pacem. Orémus. Flectámus, &c.

OMnipotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, & ómnium jura regnórum : réspice ad Christiánum benignus impérium : ut Gentes, quæ in sua feritáte confidunt, poténtiæ tuæ déxterâ comprimántur; Per Dóminum.

ORémus & pro catechúmenis nostris : ut Deus & Dóminus noster adapériat aures præcordiórum ipsórum, januámque misericórdiæ : ut per lavácrum regenerationis accéptâ remissióne ómnium peccatórum, & ipsi inveniántur in Christo Jesu Dómino nostro. Orémus. Flectámus génua, &c.

OMnipotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fecúndas : auge fidem & intelléctum catechúmenis nostris : ut renáti fonte baptismátis, adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur ; Per.

ORémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus : morbos áuferat : famem depéllat : apériat cárceres : víncula dissólvat : peregrinántibus réditum, infirmántibus sanitátem, navigántibus portum sa dúlgeat. Orému támus génua, &c.

[redacted]

OMnípotens sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo : pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium : ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gáudeant adfuisse ; Per Dóminum.

ORémus & pro hæréticis & schismaticis: ut Deus & Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérsis : & ad sanctam matrem Ecclésiam Cathólicam atque Apostólicam revocáre dignétur. Orémus. Flectámus,&c.

OMnipotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, & néminem vis perire : réspice ad ánimas diabólicâ fraude decéptas : ut omni hæréticâ pravitáte depósitâ, errántium corda resipíscant : & ad veritátis tuæ rédeant unitátem ; Per.

ORémus & pro pérfidis Judæis, ut Deus & Dóminus noster áuferat velámen de córdibus eórum : ut & ipsi agnóscant Jesum Christum Dóminum nostrum.

Ici on ne dit point. Flectámus génua, *Mais le Prêtre continue.*

OMnipotens sempitérne Deus, qui étiam Judáicam perfídiam à tua misericórdia non repéllis : exáudi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcatióne deférimus : ut, ágnitâ veritátis tuæ luce, quæ Christus est, à suis ténebris eruántur ; Per.

ORémus & pro paganis : ut Deus omnípotens áuferat iniquitátem à córdibus eórum : ut relíctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum & verum, & únicum Filium ejus Jesum Christum Deum & Dóminum nostrum. Orémus. Flectámus, &c.

OMnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris : súscipe propítius oratiónem nostram : & líbera eos ab idolórum cultúra : & ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem & glóriam nóminis tui ; Per Dóminum.

Les Oraisons finies, le Célébrant ayant mis bas la Chasuble, accompagné du Diacre & Soudiacre, va au milieu du Chœur ; cependant deux Prêtres

vêtus de Chasubles noires étant à genoux au côté de l'Epître, tenant une Croix couverte d'un voile, la face tournée vers le Peuple, disent :

POpule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi. Quia edúxi te de terra Ægypti, parásti crucem Salvatóri tuo.

Deux Diacres à genoux au milieu du Chœur, vetus de Chapes noires, répondent : Agios ô Theos. *Le Prêtre & les Ministres avec le Chœur à genoux, disent :* Sanctus Deus. *Deux Diacres* : Agios ischiros. *Le Prêtre, &c.* Sanctus fortis. *Deux Diacres* : Agios Athánatos, eléïson imas. *Le Chœur* : Sanctus immortális, miserére nobis.

Les deux Prêtres s'approchant peu à peu de l'Autel, disent :

Quia edúxi te per desértum quadraginta annis, & manna cibávi te, & introdúxi te in terram satis bonam, parásti Crucem Salvatóri tuo.

Les deux Diacres disent: Agios ô Theos. *Le Chœur* : Sanctus Deus, *&c. comme ci-devant. Les deux Prêtres tenant la Croix devant l'Autel, disent :*

Quid ultrà débui fácere tibi, & non feci ? Ego quidem plantávi te víneam meam speciosíssimam : & tu facta es mihi nimis amára : acéto namque sitim meam potásti : & lánceâ perforásti latus Salvatóri tuo.

Les deux Diacres disent : Agios ô Theos. *Le Chœur* : Sanctus Deus, *&c. ci-devant.*

Cependant le Prêtre, avec les Ministres, s'approche de la Croix, posée sur un tapis au bas de l'Autel ; & étant à genoux, commence l'Antienne suivante, découvrant le bas de la Croix.

Ant. Ecce lignum Crucis, * In quo salus mundi pepéndit.

Le Chœur : Veníte adorémus.

Après le Prêtre répéte : Ecce lignum Crucis, *& découvre la Croix totalement, & le Chœur poursuit* : In quo salus, *&c. jusqu'à la fin.*

Durant l'Adoration de la Croix, deux Chantres au milieu du Chœur chantent les Versets suivans, & le Chœur répond à la fin de chaque ℣. Pópule me

[redacted]

Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis : & tu me flagellátum tradidísti.

Le Chœur : Pópule meus, quid feci tibi ? aut in quo contristávi te ? respónde mihi.

℣. Ego edúxi te de Ægypto, demérsô Pharaóne in mare Rubrum : & tu me tradidísti Princípibus Sacerdótum.

Le Chœur : Pópule meus.

℣. Ego ante te apérui mare : & tu aperuísti lánceâ latus meum.

Le Chœur : Pópule meus.

℣. Ego ante te præívi in colúmna nubis : & tu me duxísti ad prætórium Piláti.

Le Chœur : Popule meus.

℣. Ego te pavi manna per desértum : & tu me cecidísti álapis & flagéllis.

Le Chœur : Pópule meus.

℣. Ego te potávi aquâ salútis de petra : & tu me potásti felle & acéto.

Le Chœur : Pópule meus.

℣. Ego propter te Chananæórum Reges percússi : & tu percussísti arúndine caput meum.

Le Chœur : Pópule meus.

℣. Ego dedi tibi sceptrum regále : & tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

Le Chœur : Pópule meus.

℣. Ego te exaltávi magnâ virtúte : & tu me suspendísti in patíbulo crucis.

Le Chœur : Pópule meus.

Ensuite on chante en commun l'Antienne :

Crucem tuam adorámus Dómine, & sanctam resurrectiónem tuam laudámus, & glorificámus : ecce enim propter lignum venit gaudium in univérso mundo. *Pseaume*, Deus misereátur nostri, & benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

On répéte, Crucem tuam. *Et après on chante le Verset suivant :*

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine :
* Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Ensuite on chante les Hymnes, Pange lingua, 225. *&* Lustris sex. 227. *en répétant après le j.* ℣. Crux fidélis, *après la ij.* * Dulce lignum, *& de même jusqu'à la fin des Hymnes.*

Vers la fin de l'Adoration de la Croix, on allu-

ritúrus. Introívit ergo íterùm in prætórium Pilátus, & vocavit Jesum, & dixit ei : Tu es Rex Judæórum ? Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me ? Respóndit Pilátus : Nunquid ego Judæus sum ? Gens tua, & Pontífices tradidérunt te mihi : Quid fecísti ? Respóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent ùt non tráderer Judæis. Nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus : Ergo Rex es tu : Respóndit Jesus : Tu dicis quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti, omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. Dicit ei Pilátus : Quid est véritas; Et cùm hoc dixísset, íterum exívit ad Judæos, & dicit eis : Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha : vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum ? Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes : Non hunc, sed Barábbam. Erat autem Barábbas latro.

Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, & flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus : & veste purpúreâ circundedérunt eum. Et veniébant ad eum, & dicébant : Ave Rex Judæórum : Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, & dicit eis : Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis quia nullam invénio in eo causam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, & purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis, Ecce homo. Cùm ergo vidíssent eum pontífices, & minístri, clamábant, dicéntes : Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilátus. Accípite eum vos, & crucifígite : ego enim non invénio in eo causam. Respondérunt ei Judæi : Nos legem habémus, & secúndùm legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cùm ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætó-

rium íterùm : & dixit ad Jesum : Unde es tu ? Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : Mihi non lóqueris ? Nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, & potestátem hábeo dimíttere te ? Respóndit Jesus : Non habéres potestátem adversùm me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Propterea qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judæi autem clamábant dicéntes : Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cæsari. Pilátus autem cùm audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum : & sedit pro tribunáli, in loco qui dícitur Lithóstrotos, Hebráicè autem Gábbatha. Erat autem parascéve Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Judæis : Ecce Rex vester. Illi autem clamábant : Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilátus : Regem vestrum crucifígam? Respondérunt pontífices : non habémus regem, nisi Cæsarem.

Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, & eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum, Hebráicè autem Gólgotha : ubi crucifixérunt eum, & cum eo álios duos, hinc & hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem & títulum Pilátus : & pósuit super crucem. Erat autem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt : quia prope civitátem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebráicè, Græcè, & Latínè. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum : Noli scríbere, Rex Judæórum ; sed quia ipse dixit, Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus : Quod scripsi, scripsi.

Mílites ergo cùm crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus, (& fecérunt quátuor partes : unicuíque míliti partem) & túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem : Non

vêtus de Chaſubles noires étant à genoux au côté de l'Epitre, tenant une Croix couverte d'un voile, la face tournée vers le Peuple, diſent :

POpule meus, quid feci tibi ? aut in quo contriſtávi te ? reſpónde mihi. Quia edúxi te de terra Ægypti, paráſti crucem Salvatóri tuo.

Deux Diacres à genoux au milieu du chœur, vetus de Chapes noires, repondent : Agios ô Theos. *Le Pretre & les Miniſtres avec le Chœur à genoux, diſent :* Sanctus Deus. *Deux Diacres :* Agios iſchiros. *Le Pretre, &c.* Sanctus fortis. *Deux Diacres :* Agios Athánatos, eleïſon imas. *Le Chœur :* Sanctus immortális, miſérere nobis.

Les deux Pretres s'approchant peu à peu de l'Autel, diſent :

Quia edúxi te per deſértum quadragínta annis, & manna cibávi te, & introdúxi te in terram ſatis bonam, paráſti Crucem Salvatóri tuo.

Les deux Diacres diſent: ô Theos. *Le* Sanctus Deus, *me ci-devant.* *Prêtres tenant la Croix devant l'Autel, diſent :*

Quid ultrà débui fácere tibi, & non feci ? Ego quidem plantávi te víneam meam ſpecioſíſſimam : & tu facta es mihi nimis amára : acéto namque ſitim meam potáſti : & lánceâ perforáſti latus Salvatóri tuo.

Les deux Diacres diſent : Agios ô Theos. *Le Chœur :* Sanctus Deus, *&c. ci-devant.*

Cependant le Prêtre, avec les Miniſtres, s'approche de la Croix, poſée ſur un tapis au bas de l'Autel ; & étant à genoux, commence l'Antienne ſuivante, découvrant le bas de la Croix.

Ant. Ecce lignum Crucis, * In quo ſalus mundi pepéndit.

Le Chœur : Veníte adorémus.

Après le Prêtre répéte : Ecce lignum Crucis, *& découvre la Croix totalement, & le Chœur pourſuit :* In quo ſalus, *&c. juſqu'à la fin.*

Durant l'Adoration de la Croix, deux Chantres au milieu du Chœur chantent les Verſets ſuivans, & le Chœur répond à la fin de chaque ℣. Pópule meus.

soit genuflexion, [illegible]
Elle [illegible] Patene, [illegible]
mise en [illegible]
Calice [illegible]
continue [illegible]
Pax Domini [illegible] point, ni Agnus Dei, ni les deux Oraisons [illegible] mais seulement d'Oraison Perceptio Corporis, &c.

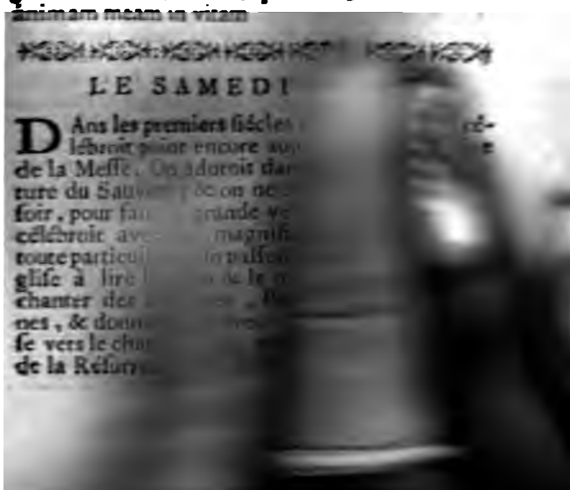
Cette Oraison finie, il fait la genuflexion, prend la Patene avec le Corps de Jesus-Christ, & dit : Panem [illegible] & nomen Domini invocabo.

Il frappe sa poitrine, disant par trois fois : Domine, non sum dignus, &c.

Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam meam in vitam [illegible]. Amen.

[illegible]

Concluez comme au jour precedent.

LE SAMEDI

DAns les premiers siécles [illegible] lébroit point encore [illegible] de la Messe. On adoroit dan[illegible] ture du Sauv[illegible] & on ne [illegible] soir, pour fai[illegible] grande ve[illegible] célébroit ave[illegible] magnifi[illegible] toute particul[illegible] glise à lire [illegible] chanter des [illegible] nes, & donn[illegible] se vers le cha[illegible] de la Résurr[illegible]

me les Cierges : *Alors le Célébrant accompagné de ses Ministres, va au lieu où le jour précédent le S. Sacrement avoit été posé. Le Prêtre se met à genoux devant le S. Sacrement, & prie quelque tems : le Diacre cependant o[illegible] lieu où repose le Corp[illegible] Nôtre Seigneur : le Pr[illegible] étant à genoux, ence[illegible] S. Sacrement; alors l[illegible] cre tirant le Calice av[illegible] S. Sacrement, le donne entre les mains du Prêtre, & le couvre des extrémités du voile qu'il a à l'entour de ses épaules, & ils s'en retournent au même ordre qu'ils sont venus; & deux Acolytes encensent le S. Sacrement continuellement: cependant on chante l'Hymne,* Vexilla Regis, 224.

Le Prêtre ayant posé le S. Sacrement sur l'Autel, l'encense derechef étant à genoux. Ensuite met l'Hostie sur la Patène que le Diacre tient; & prenant la Patène avec le S. Sacrement de la main du Diacre, il met la sainte Hostie sur le Corporal sans rien dire. Cependant le Diacre met du vin dans le Calice; & le Soudiacre de l'eau, & le Prêtre prenant le Calice de la main du Diacre, le met sur l'Autel sans rien dire, & le Diacre le couvre de la Pale : ensuite il encense les Offrandes & l'Autel à la maniere accoutumée, fléchissant les genoux devant & après, [illegible] toutes les fois qu'il passe [illegible] vant le S. Sacrement. [illegible] endant les encensemens [illegible] dit les Prieres ordinaires : Incénsum istud, &c. *Ensuite il lave ses mains [illegible] rien dire, & étant incliné au milieu de l'Autel, il dit :* In spíritu humilitátis, &c.

Ensuite, tourné vers le peuple, au côté de l'Evangile, il dit : Oráte fratres, &c. *On ne dit point* Suscípiat : *Puis il prend le Corps de Nôtre-Seigneur en la main droite, & étant debout au milieu de l'Autel, il dit à voix médiocre:* Orémus. Præcéptis salutáribus, &c.

A ces mots : Sicut in cœlo & in terra. *Il fait la génuflexion, Elevant le S. Sacrement du côté droit afin qu'il puisse être vû du peuple, puis le pose sur le Corporal, & poursuit les mains étendues :* Panem nostrum, [illegible]

Après l'Oraison [illegible] ra nos, quæsum[illegible]

[redacted]

fait genuflexion, met l'Hostie sur la Patène, & la divise en trois parties sur le Calice, à la maniere accoutumée sans rien dire. Pax Dómini, *ne se dit point, ni* Agnus Dei, *ni les deux Oraisons suivantes, mais seulement l'Oraison,* Percéptio Corporis, *&c.*

Cette Oraison finie, il fait la genuflexion prend la Patene avec le Corps de Jesus-Christ, & dit : Panem cœléstem accipiam, & nomen Dómini invocábo.

Il frape sa poitrine, disant par trois fois : Dómine, non sum dignus, *&c.*

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Puis sans dire, Quid retribuam, *ni les autres Prieres accoutumées, il prend le vin avec la particule de l'Hostie. Et apres avoir pris les Ablutions comme à l'ordinaire, il dit, étant médiocrement incliné & les mains jointes sur l'Autel.* Quod ore súmpsimus, *&c.*

Ensuite il fait une profonde inclination à l'Autel, & s'en va avec les Ministres.

A Vêpres, comme hier.

A Magnificat, *Ant. 1. a.* Deus, quæ præmuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit.

Complies comme au jour precédent.

LE SAMEDI SAINT.

DAns les premiers siécles de l'Eglise on ne célébroit point encore aujourd'hui le Sacrifice de la Messe. On adoroit dans le silence la sépulture du Sauveur ; & on ne s'assembloit que sur le soir, pour faire la grande veille de Pâques, qui se célébroit avec une magnificence & une pompe toute particuliere. On passoit toute la nuit dans l'Eglise à lire l'ancien & le nouveau Testament, à chanter des Pseaumes, Batiser les Catéchumenes, & donner les Ordres : Enfin on disoit la Messe vers le chant du coq, pour honorer le moment de la Résurrection de Nôtre Seigneur.

Le relâchement des Chrétiens aïant obligé l'Eglise d'abolir cette veille, elle n'a pas jugé à propos d'en changer l'Office; pour perpétuer dans tous les siécles la mémoire du zéle & de la ferveur de ses premiers enfans.

On commence par la Bénédiction du Cierge Pascal, qui servoit autrefois à éclairer les fidéles toute la nuit de Pâques; d'ou vient qu'en plusieurs Eglises encore on le laisse bruler toute la nuit, en mémoire de cet a[illegible] Ce Cierge est regardé communémen[illegible] figure de J. C. ressuscité; c'est pour ce[illegible] ume tout le tems Pascal, & qu'on le por[illegible] en Procession.

On finit enfin par [illegible] solemnelle qui se dit du jour de Pâques a[illegible] que les Vépres, pour la raison alléguée cy-dessus.

A MATINES.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 8. g. In pace in idipsum dórmiam & requiéscam. *Ps.* Cùm invocárem, 37.

Ant. 4. a. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto tuo. *Ps.* Dómine, quis habitábit, 119.

Ant. 7. c. Caro mea requiéscet in spe. *Pseaume.* Consérva me, 119.

℣. Posuérunt me in lacu inferióri, ℟. In tenebrósis & in umbra mortis.

Leçon j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *Ch.* 3.

MIsericórdiæ Dómini, quia non sumus consúmpti: quia non defecérunt miseratiónes ejus.

Novi dilúculò, multa est fides tua.

Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptéreà expectábo eum.

Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Bonum est viro cùm portáverit jugum ab adolescéntia sua.

Sedébit solitárius, & tacébit: quia super se.

Ponet in púl

[redacted]

suum, si fortè sit spes.

Dabit percutiénti se maxillam; saturábitur oppróbriis.

℞. In diébus carnis suæ * Preces, supplicatiónésque cum clamóre válido, & lácrymis offerens, exaudítus est pro sua reveréntia. ℣. Vídimus eum novíssimum virórum, virum dolórum, & sciéntem infirmitátem. * Preces.

Leçon. ij. Chap. 4.

QUómodò obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite omnium plateárum?

Filii Sion ínclyti, & amícti auro primo, quómodò reputáti sunt in vasa téstea: opus mánuum fíguli.

Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis quasi strúthio in desérto.

Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frángeret eis.

Qui vescebántur voluptuósè interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, & non cepérunt in ea manus.

℞. Quorum animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta, horum córpora cremántur extra castra. * Propter quod & Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. ℣. Quorum sánguis illátus est in Sanctuárium, ut expiátio compleréur, asportábunt foras castra, & combúrent igni. * Propter.

Leçon iij.

Orátio Jeremíæ Prophetæ. *Chap. 5.*

REcordáre, Dómine, quid accíderit nobis; intúere, & réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos, domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúniâ bíbimus: ligna nostra prétio com-

parávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum, & Assýriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, & non sunt, & nos iniquitátes eórum portávimus. Servi dominári sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, à fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus exústa est à fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, & vírgines in civitátibus Juda.

℟. Ad Jesum cùm venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, * Non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit; & contínuò exívit sanguis & aqua: facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur. ℣. Os non comminuétis ex eo: & vidébunt in quem transfixérunt. * Non. Ad Jesum.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Ego in innocéntia mea ingréssus sum: rédime me, Dómine. *Pseaume.* Júdica me, Dómine, 156.

Ant. 3. c. Tu autem, Dómine, resúscita me, non gaudébit inimícus meus super me. *Pseaume*, Beátus qui intélligit, 167.

Ant. 2. d. Scrutáti sunt iniquitátes; defecérunt scrutántes scrutínio. *Pseaume*, Exáudi, Deus, oratiónem meam, ...m déprecor, 170.

℣. Æstimátus sum cum ...scendéntibus in lacum: ℟. Factus sum sicut homo sine adjutório inter mórtuos liber.

Leçon iv.

Ex Commentário sancti Hilárii Epíscopi in Matthæum.

VElum templi scínditur: quia exindè pópulus est divísus in partes, & veli honor cum custódia Angeli protegéntis aufértur. Movétur terra, capax enim hujus mórtui esse non póterat. Petræ scissæ sunt: ómnia enim tùm válida & fórtia pénetrans Dei verbum & potéstas ætérnæ virtútis irrúperat. Et monuménta apérta sunt: erant enim mortis claustra reseráta. Et multa córpora sanctóru... miéntium surrexé... illúminans enim ...

[redacted]

ténebras, & infernórum obſcúra collúſtrans, in Sanctórum reſurrectióne mortis ipsíus ſpólia detrahébat. Ut autem infidelitátis fácinus Iſraëli accumularétur, centúrio & cuſtódes hanc totíus natúræ perturbatiónem contuéntes, Dei Filium confiténtur. Joſeph Apoſtolórum habet ſpéciem: hic mundâ síndone corpus invólvit. Dómini ígitur corpus tanquam per Apoſtolórum doctrínam inféртur in vácuam & in novam réquiem lápidis excíſi: ſcílicet in pectus durítiæ gentílis quodam doctrínæ ópere excíſum, Chriſtus inféртur.

℟. Velum templi ſciſſum eſt: terra mota eſt, petræ ſciſſæ ſunt: * Monuménta apérta ſunt, & multa córpora ſanctórum ſurrexérunt. ℣. Edúxit eos de ténebris, & umbra mortis, & víncula eorum diſrúpit. * Monuménta.

Leçon v.

De Expoſitióne ſancti Ambróſii in Evangélium ſecúndùm Lucam.

JOſeph & Nicodémus Chriſtum ſepéliunt; unus juſtus & conſtans, alter in quo dolus non erat. Juſtus Chriſti corpus óperit síndone, innocens ungit unguénto. Hæc non otiósè diſtíncta reperímus; quia juſtítia veſtit Eccléſiam, innocéntia grátiam ſubminíſtrat. Ligavérunt corpus Jeſu, & poſuérunt in horto, cui frequénter Eccléſia comparátur, quæ diverſórum hábeat poma meritórum floréſque virtútum. Nec otiósè álius monuméntum novum dixit, álius monuméntum Joſeph. Non habébat ígitur Chriſtus túmulum ſuum; victor mortis túmulum ſuum non habet. Quæ enim commúnio túmulo & Deo? ſpeciális ígitur præter commúnem ómnium mortem mors Chriſti eſt: & ídeo non cum áliis ſepelítur, ſed ſolus túmulo inclúditur. Benè autem novo; ne álius ſuſcitátus à pérfidis dicerétur. Cui pulchérrimè lapis admótus eſt, ne patéret. Quicúnque enim in ſe benè humáverit Chriſtum, diligénter cuſtódiat, ne eum perdat, neve perfidiæ ſit ingréſſus. Et benè in pe-

tra excisum dicitur, hoc est in fidei firmaménto, de qua veri Israëlítæ dulcédinem mellis & óleum spiritále suxérunt.

℟. Videns Centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens: Verè hic homo [illegible] erat; & * Omni[illegible] eórum, qui simul [illegible] rant, percutiéntes [illegible] tóra sua revertebán[illegible]

℣. Aspícient ad [illegible] quem confixérunt: & plangent eum planctu quasi super unigénitum. * Omnis.

Leçon vj.

Ex Commentário sancti Hierónymi Presbýteri in Evangélia.

EX simplici sepultúra Dómini ambítio dívitum condemnátur, qui nec in túmulis quidem possunt carére divítiis. Póssumus autem juxta intelligéntiam spirituálem & hoc sentíre, quod corpus Dómini non auro, gemmis & sérico, sed linteámine puro obvolvéndum sit, quanquam & hoc signíficet, quod ille in síndone munda invólvit Jesum, qui pura mente eum suscéperit. In novo pónitur monuménto, ne post resurrectiónem céteris corpóribus remanéntibus, resurrexísse álius fingerétur. Potest autem & novum sepúlchrum, Maríæ virginálem úterum demonstráre, saxúmque óstio appósitum, & [illegible]um magnum osténdere [illegible]sque auxilio plurimórum sepúlchrum non potuisse reserári. Non sufficerat princípibus Sacerdótum & Scribis, [illegible] Pharisæis crucifixísse [illegible]óminum Salvatórem, [illegible] si sepúlchrum custodírent, cohórtem accíperent, signárent lápidem, & quantùm in illis est, manum oppónerent resurgénti, ut diligéntia eórum nostræ fidei profíceret. Quantò enim ámpliùs reservátur, tantò magis resurrectiónis virtus osténditur. Unde & in monuménto novo, quod excísum fúerat in petra, cónditus est; ne si ex multis lapídibus ædificátum esset, suffóssis túmuli lapídibus, ablátus furto dicerétur.

℟. Advólvit Joseph saxum magnum ad óstium monuménti, & post parascéven principe[illegible] cerdótum abeúntes [illegible] niérunt sepúlchrum

[redacted]

Signántes lápidem, cum custódibus. ℣. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. * Signántes. Advólvit.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 4. *irreg.* d. In justítia tua líbera me, Dómine, & éripe me: inclína ad me aurem tuam. *Pseaume*, In te, Dómine, sperávi, 150.

Ant. 7. C. Factus est in pace locus ejus, & habitátio ejus in Sion. *Pseaume*, Notus in Judæa, 78.

Ant. 1. a. Glorificábo nomen tuum, quia eruísti ánimam meam ex inférno inferióri. *Pseaume*, Inclína, Dómine, 190. *avec sa division*, Deduc me.

℣. Non derelínques ánimam meam in inférno. ℟. Nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Leçon vij.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Chap 9.

CHristus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem, introívit semel in sancta, ætérnâ redemptióne invéntâ. Si enim sanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeò novi testaménti mediátor est, ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis: ubi enim testaméntum est, mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mortuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dùm vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormiéntes, & * Illuminá-

bo omnes ſperántes in Dómino. ℣. Expólians principátus & poteſtátes, palam triúmphans illos. * Illuminábo.

Leçon viij. v. 19.

L Ecto omni mandáto legis à Móyſe univérſo pópulo, accípiens ſánguinem vitulórum, & hircórum cùm aqua & lana coccínea, & hyſſópo; ipſum quoque Librum & omnem pópulum aſpérſit, dicens: Hic ſanguis teſtaménti quod mandávit ad vos Deus. Etiam Tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii ſánguine ſimiliter aſpérſit. Et ómnia penè in ſánguine ſecúndùm legem mundántur: & ſine ſánguinis effuſióne non fit remíſſio. Necéſſe eſt ergo exemplária quidem cœléſtium his mundári: ipſa autem cœléſtia melióribus hóſtiis quàm iſtis. Non enim in manufácta ſancta Jeſus introívit, exemplária veró-rum: ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis: neque ut ſæpe ófferat ſemetipſum, quemádmodum Póntifex intrat in Sancta per ſíngulos annos in ſánguine alièno: alióquin oportébat eum frequénter pati ab orígine mundi: nunc autem ſemel in conſummatióne ſeculórum, ad deſtitutiónem peccáti, per hóſtiam ſuam appáruit. Et quemádmodum ſtatútum eſt homínibus ſe-[...]l mori; poſt hoc au-[...]n judícium: ſic & [...]riſtus ſemel oblátus ad multórum exhau-[...]nda peccáta: ſecúndò [...]e peccáto apparébit [...] ectántibus ſe in ſalúte[...]n.

℟. Stat in ſignum populórum: ipſum Gentes deprecabúntur: * Et erit ſepúlchrum ejus glorióſum. ℣. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris ſecúndùm Scriptúras, & ſepúltus eſt. * Et.

Leçon ix.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Chap. 27.

A Lterâ die, quæ eſt poſt paraſcéven, convenérunt príncipes Sacerdótum, & Phariſæi, & muniérunt ſepúlchrum, ſignántes lápidem, cum cuſtódibus. Et réliqua.

Homilia ſancti Auguſtíni Epiſcopi.

P Oſuérunt Judæi tódes mílites ac púlchrum: Conc.

[redacted]

terrâ Dóminus resurréxit. Mirácula facta sunt tália circa sepúlchrum, ut & ipsi milites, qui custódes advénerant, testes fierent, si vellent vera nuntiáre : sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit & mílitem custódem sepúlchri. Damus, inquiunt, vobis pecúniam, & dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, & abstulérunt eum. Verè defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, ô infélix astútia ? Tantumne déseris lucem consílii pietátis, & in profúnda versútia demérgeris, ut hoc dicas : Dícite, quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus & abstulérunt eum : dormiéntes testes ádhibes : verè tu ipse obdormísti, qui scutándo tália defecísti.

℟. Christus novi Testaménti mediátor * Initiávit vobis viam novam, & vivéntem per velámen, id est carnem suam, in introitum Sanctórum nondum propalátam, adhuc prióre tabernáculo habénte statum. ℣. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus propter scélera nostra. * Initiávit. Christus.

A LAUDES.

Les Pseaumes de la Férie.

1. *Ant.* 4. a.

JOseph qui erat decúrio, vir bonus, & justus, non consénserat consílio & áctibus eórum.

2. *Ant.* 8. g. Ipse audácter introivit ad Pilátum, & pétiit corpus Jesu.

3. *Ant.* 1. a. Depónens eum invólvit síndone, & pósuit eum in monuménto.

4. *Ant.* 2. d. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, & tribus nóctibus; sic erit Fílius hóminis in corde terræ tribus diébus & tribus nóctibus.

Cantique, Clamávi, 177.

5. *Ant.* 7. c. María Magdaléne, & María Joseph aspiciébant ubi ponerétur.

A Benedíctus, *Ant.* 4. *irreg.* D. Reverténtes mulieres paravérunt arómata & unguénta; & Sábbato quidem siluérunt secúndùm mandátum.

Kyrie eléïson, *comme au Jeudi Saint.*

Aux Heures, comme au Jeudi Saint.

A L'OFFICE.

Le Prêtre revêtu d'Amit, Aube, Ceinture, & Etole, sans Chasuble, assisté des Ministres, on porte un Cierge éteint au bout d'un roseau, les Chandeliers, avec l'eau benite & de l'encens, & la Procession va à la porte Occide[illegible] *de l'Eglise, en a*[illegible] *on chante le Ps.* Mise[illegible] mei Deus, 189. Glória Patri. *là le Celebrant benit le feu nouveau, en disant le Verset,* Dóminus vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

Oraison.

DEus, qui per Fílium tuum, anguláren scílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti: prodúctum è silice nostris profuturúrum úsibus novum hunc ignem sanctífica: & concéde nobis, ita per hæc festa Paschália cœléstibus desidériis inflammári: ut ad perpétuæ claritátis puris méntibus valeámus festa pertíngere, Per eúndem Christum. ℟. Amen.

Oraison.

DOmine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum, béne † dic hoc lumen, quod à te sanctificátum atque benedíctum est, qui illumináſti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: & sicut illumináſti Móysen exeun[illegible]n de Ægypto, ita illúmines corda, & sensus [illegible]tros: ut ad vitam & [illegible]em ætérnam perveníre mereámur; Per Chri[illegible]n. ℟. Amen.

Oraison.

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, & Unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, & Spíritûs sancti, cooperári dignéris, & ádjuva nos contra ignita tela inimíci, & illústra grátiâ cœlésti; Qui vivis & regnas cum eodem Unigénito tuo, & Spíritu sancto Deus, Per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

Pendant que l'Acolythe prend des charbons benits & les met dans l'encensoir, le Prêtre benit cinq grains d'encens pou[illegible] *tre au Cierge, en* [illegible] *cette Oraison.*

[redacted]

VEniat, quæsumus omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene ✝ dictiónis infúsio: & hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut non solùm sacrifícium, quod hac nocte litátum est, arcánâ lúminis tui admixtióne refúlgeat: sed in quocúnque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsâ diabólicæ fraudis nequítiâ, virtus tuæ majestátis assístat; Per Christum. ℟. Amen.

Le Célébrant benit l'encens à l'ordinaire, puis il asperge d'eau benite par trois fois les cinq grains d'encens & le feu, disant secretement, Apérges me, *&c. sans Verset, & les encense trois fois. Puis de ce feu beni, on allume le Cierge. Ensuite le Diacre portant le roseau élevé, & l'Acolythe les cinq grains d'encens, la Procession retourne au Chœur en chantant le Ps.* Dóminus illuminátio mea, 65.

Cependant le Prêtre monte à l'Autel, au côté de l'Epitre: & le Diacre revétu d'une Tunique blanche prenant le Livre, demande la bénediction au Celebrant, comme à l'Evangile, le Prêtre disant: Dóminus sit in corde tuo, & in lábiis tuis: ut dignè & competénter annúnties suum Paschále præcónium. In nomine Patris, & Fí ✝ lii, & Spíritûs sancti. Amen.

Le Soûdiacre étant debout derriere le Diacre tient le roseau, & derriere lui un Acolythe tient le Vase où sont les cinq grains d'encens pour mettre au Cierge.

Alors chacun se tenant debout, comme on fait à l'Evangile, le Diacre chante.

EXúltet jam Angélica turba cœlórum: Exúltent divína mystéria: & pro tanti Regis victória tuba íntonet salutáris. Gáudeat & tellus tantis irradiáta fulgóribus: & ætérni Regis splendóre illustráta totius orbis se séntiat amisísse calíginem. Lætétur & mater Ecclésia tanti lúminis adornáta fulgóribus, & magnis populórum vócibus hæc aula resúltet. Quaprópter adstántes vos, fratres charíssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis cla-

ritátem, unà mecum, quæſo, Dei omnipoténtis miſericórdiam invocáte. Ut qui me non meis méritis, intra Levitárum númerum dignátus eſt aggregáre, lúminis ſui claritátem infúndens, Cérei hujus laudem implére perfíciat; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium ſuum; Qui cum eo vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Surſum corda,

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo noſtro,

℟. Dignum & juſtum eſt.

Verè dignum & juſtum eſt, inviſíbilem Deum Patrem omnipoténtem, Filiúmque ejus unigénitum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, toto cordis ac mentis afféctu, & vocis miniſtério perſonáre. Qui pro nobis ætérno Patri Adæ débitum ſolvit, & véteris piáculi cautiónem pio cruóre detérſit. Hæc ſunt enim feſta Paſchália, in quibus verus ille agnus occíditur, cujus ſanguine poſtes fidélium conſecrántur. Hæc nox eſt in qua primùm patres noſtros filios Iſraël edúctos de Ægypto, mare Rubrum ſicco veſtigio tranſire feciſti. ec igitur nox eſt, quæ catórum ténebras, úmnæ illuminatióne gávit. Hæc nox eſt, e hódie per univérſum ndum in Chriſtum déntes, à vítiis ſécu & calígine peccatórum ſegregátos, reddit grátiæ, ſóciat ſanctitáti. Hæc nox eſt, in qua deſtrúctis vínculis mortis, Chriſtus ab ínferis victor aſcéndit. Nihil enim nobis naſci prófuit, niſi rédimi profuiſſet. O mira circa nos tuæ pietátis dignátio! O inæſtimábilis diléctio charitátis! ut ſervum redímeres, Fílium tradidíſti. O verè beáta nox, quæ ſola méruit ſcire tempus & horam in qua Chriſtus ab ínferis reſurréxit: Hæc nox eſt de quâ ſcriptum eſt: Et nox ſicut dies illuminábitur: & nox illuminátio mea in deliciis meis. Hujus ígitur ſ ficátio noctis fugat ra, culpas lavat,

[redacted]

innocéntiam lapsis & mœstis lætitiam. Fugat ódia, concórdiam parat, & curvat impéria. In hujus ígitur noctis grátia súscipe sancte Pater.

Ici le Diacre met les cinq grains d'encens benits au Cierge Pascbal en forme de Croix.

Incénsi hujus sacrifícium vespertínum, quod tibi in hac Cérei oblatióne solémni, per minístrórum manus, de opéribus apum sacrosáncta reddit Ecclésia: Sed jam colúmnæ hujus præcónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Le Diacre allume le Cierge Paschal avec celui qui est au roseau.

Qui licet sit divísus in partes, mutuáti tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósæ hujus lámpadis, apis mater edúxit.

Ici on allume les lampes.

O verè beáta nox, quæ expoliávit Ægyptios, ditávit Hebræos: Nox in qua terrenis cœléstia, humánis divína jungúntur. Orámus ergo te, Dómine; ut Céreus iste, in honórem tui nóminis consecrátus, ad noctis hujus calíginem destruéndam, indeficiens persevéret. Et in odórem suavitátis accéptus, supérnis luminaribus misceátur. Flammas ejus Lúcifer matutínus invéniat. Ille, inquam, Lucifer qui nescit occásum. Ille, qui regréssus ab ínferis humáno géneri seréņus illúxit. Precámur ergo te, Dómine, ut nos fámulos tuos, omnémque clerum; & devotíssimum pópulum: unà cum beatíssimo Papa nostro N. & Antístite nostro N. nec non & Francórum Rege N. & Príncipe nostro N. quiéte témporum concéssâ, in his Paschálibus gáudiis, assíduâ protectióne régere, gubernáre & conserváre dignéris; Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus, Per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

La Bénediction du Cierge finie, le Diacre ayant ôté sa Dalmatique, on chante les Propheties: & le Célebrant les lit au côté

Dixitque Deus : Fiat lux : Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quòd esset bona : & divisit lucem à ténebris. Appellávitque lucem, Diem ; & ténebras, Noctem : factúmque est vésperè & manè, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum : & dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cœlum : & factum est vésperè & mane, dies secúndus. Dixit verò Deus : Congregéntur a-

ita. Et pró
bam viren
tem semer
suum , li
ciens fruct
unumquód
secúndùm
Et vidit D
bonum. E
vésperè &
tértius. I
Deus : Fi
in firmam
dividant c
tem, & fi
témpora,
nos : ut lúc
ménto cœli
terram. E
ita. Fecítq
luminária
náre majus
diéi : & lun
ut præésset

[redacted]

quòd esset bonum. Et factum est véspere & mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ viventis, & volátile super terram sub firmaménto cœli. Creavítque Deus cete grándia, & omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies sua, & omne volátile secúndùm genus suum. Et vidit Deus quòd esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, & multiplicámini, & repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere & mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, juménta, & reptília, & bestias terræ secúndùm spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, & juménta & omne réptile terræ in género suo. Et vidit Deus quòd esset bonum. Et ait: Faciámus hóminem ad imáginem & similitúdinem nostram: & præsit píscibus maris, & volatílibus cœli, & béstiis, universæque terræ, omníque réptili quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum & fœminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, & ait: Créscite, & multiplicámini, & repléte terram, & subjícite eam, & dominámini píscibus maris, & volatílibus cœli, & univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, & univérsa ligna quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam, & cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, & univérsis quæ movéntur in terra, & in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: & erant valde bona. Et factum est véspere & mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cœli & terra, & omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: & requiévit die sép-

timo ab univérso ópere, quod patrárat.

Oraison.

DEus, qui mirabíliter creásti hóminem, & mirabílius redemísti: da nobis quǽsumus, contra oblectaménta peccáti, n[illegible] ratióne persístere: ut [illegible]reámur ad ætérna gá[illegible] pervenire; Per.

Léçon ij. Exode 14.

IN diébus illis: Factum est in vigília matutína, & ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum: & subvértit rotas cúrruum ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: Fugiámus Israélem: Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysem: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus & équites eórum. Cúmque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, & invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Filii autem Israël perrexérunt per médium [illegible]ci maris, & aquæ eis [illegible]unt quasi pro muro à [illegible]xtris & à sinístris: liberavítque Dóminus in [illegible] illa Israël de manu [illegible]gyptiórum. Et vidé[illegible]nt Ægýptios mórtuos [illegible]per littus maris, & [illegible]anum magnam quam exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pópulus Dóminum; & credidérunt Dómino, & Móysi servo ejus. Tunc cécinit Móyses & filii Israël carmen hoc Dómino, & dixérunt.

Trait. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum & ascensórem projécit in mare: adjútor & protéctor factus est mihi in salútem. ℣. Hic Deus meus, & honorificábo eum: Deus patris mei, & exaltábo eum. ℣. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Oraison.

DEus, cujus [illegible]qua mirácula nostris séculis c[illegible]

[redacted]

sentímus : præsta quæsumus, ut sicut priórem pópulum ab Ægyptiis liberásti, hoc ad salútem Géntium per aquas baptísmatis operéris ; Per Dóminum.

Leçon iij. Deut. 31.

IN diébus illis : Scripsit Móyses cánticum, & dócuit filios Israël. Præcepítque Dóminus Jósue filio Nun, & ait : Confortáre, & esto robústus : tu enim introdúces filios Israël in terram quam pollícitus sum, & ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit : præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens : Tóllite librum istum : & pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri : ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, & cervícem tuam durissimam. Adhuc vivénte me & ingrediénte vobíscum, semper contentiósè egístis contra Dóminum : quantò magis cùm mórtuus fúero ? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, & loquar audiéntibus eis sermónes istos, & invocábo contra eos cœlum & terram. Novi enim quòd post mortem meam iniquè agétis, & declinábitis citò de via, quam præcépi vobis : & occúrrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per opera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israël, verba cárminis hujus, & ad finem usque complévit.

Trait. Atténde cœlum & loquar : & áudiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectétur sicut plúvia elóquium meum : & descéndant sicut ros verba mea. ℣. Sicut imber super gramen, & sicut nix super fœnum : quia nomen Dómini invocábo. ℣. Date magnitúdinem Deo nostro : Deus, vera ópera ejus, & omnes viæ ejus judícia. ℣. Deus fidélis, in quo non est iníquitas, justus & sanctus Dóminus.

Oraison.

DEus celsitúdo humílium, & fortitúdo rectórum : qui per

hanc: *l'ayant retiré derechef il le plonge pour la troisiéme fois jusqu'au fond, & répete:* Descéndat *comme ci-dessus. Puis il poursuit:* Totamque hujus aquæ substántiam regenerándi fecúndet efféctu.

Ici le Cierge est tiré de l'eau. Hic ómnium peccatórum máculæ deleántur: hic natúra ad imáginem tuam cóndita, & ad honórem sui reformáta princípii, cunctis vetustátis squallóribus emundétur. Ut omnis homo Sacraméntum hoc regeneratiónis ingréssus, in veræ innocéntiæ novam infántiam renascátur.

Il dit ce qui suit sans chanter: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & sǽculum per ignem.

℟. Amen.

Ensuite, il asperge le Clergé & le peuple; & l'on garde de cette eau dans quelques vaisseaux selon la coutume.

Ensuite le Prêtre met de l'Huile des Catechuménes dans l'eau en forme de Croix, disant: Sanctificétur, & fecundétur Fons iste óleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam.

℟. Amen.

Et après il verse du S. Chrême, disant: Infúsio Chrismatis Dómini nostri Jesu Christi, & Spíritûs sancti Paracléti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis.

℟. Amen.

Ensuite il prend l'Huile sainte, & le saint Chrême; & les versant dans l'eau en forme de Croix, il dit: Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, & Olei unctiónis, & aquæ baptísmatis, páriter fiat: In nómine Pa✝tris, & Fí✝lii, & Spíritûs ✝ sancti. Amen.

S'il y a des personnes à batiser, on les batise. Ensuite, trois anciens Prêtres en Chapes, chantent la Litanie suivante.

TROISIÉME LITANIE.

Sancte Sanctórum Deus, miserére nobis.

Le Chœur répéte, Sancte Sanctórum, *& ainsi des autres.*

Sancta Virgo Vírginum, intercéde pro nobis.

Sancte Ráphaël, intercéde pro nobis.

[redacted]

tur & ſégetum : ut ſpinárum & tribulórum ſqualóre reſecáto, dignâ efficiántur fruge fecúndi ; Per Dóminum.

Après cette Oraiſon, on ne dit point de Leçon ; mais ſeulement ce Trait.

Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum : ita desíderat ánima mea ad te, Deus. ℣. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei ? ℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, dum dícitur mihi per singulos dies : Ubi eſt Deus tuus ?

Oraiſon.

Omnípotens ſempitérne Deus, réſpice propitius ad devotiónem pópuli renaſcéntis, qui ſicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem : & concéde propítius, ut fidei ipsius ſitis, Baptiſmatis myſtério ánimam corpúſque ſanctíficet ; Per Dóminum noſtrum.

Le Pretre met bas ſa Chaſuble, & enſuite l'on dit les deux Litanies ſuivantes ; la premiere dans le Chœur par les enfans, qui ſe finit audit lieu : la ſeconde par les Pretres.

BENEDICTION DES FONTS.

On fait cette Bénédiction aujourd'hui & la veille de la Pentecôte, parce que de tout tems ces deux jours ont été deſtinés à donner ſolemnellement le Batême dans l'Egliſe, & qu'autrefois on béniſſoit l'eau du Batême toutes les fois que l'on adminiſtroit ce Sacrement. Cette Cérémonie eſt fort ancienne, & S. Baſile qui vivoit au quatriéme ſiécle, la met au nombre des choſes que les Apôtres ont laiſſées à l'Egliſe par tradition.

Pendant la bénédiction des Fonts, il faut ſe ſouvenir que c'eſt là qu'on eſt devenu enfant de Dieu, & qu'on a renoncé au démon, à ſes pompes & à ſes œuvres ; qu'on s'eſt conſacré à J. C. qu'on lui a promis une fidélité inviolable, & qu'on a reçû la robe de l'innocence, & le flambeau de la charité. C'eſt dequoi nous devons nous occuper, non ſeule-

[redacted]

ment aujourd'hui, mais encore durant les Processions des Fonts, qui se font après Vêpres dans les Paroisses pendant la semaine de Paque, en nous humiliant des fautes que nous avons commises, en renouvellant les promesses de nôtre Batême, & en demandant à Dieu la grace de ne les plus violer.

PREMIERE LITANIE.

Les Enfans.

CHriste audi

Le Chœur rép

Christe audi nos, *& ainsi du reste de la Litanie.*

Sancta María, Ora pro nobis.
Sancte Michaël, ora.
Omnis chorus Angelorum, oret pro nobis.
Sancte Joánnes Baptista, ora pro nobis.
Omnis chorus Prophetárum, oret pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Omnis chorus Apostolórum, oret pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Geórgi, ora.
Sancte Thoma, ora.
Omnis chorus Mártyrum, oret pro nobis.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Leo, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancte Audoéne, ora.
Omnis chorus Confessórum, oret pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdeléna, ora pro nobis.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Catharina, ora.
Omnis chorus Virginum, oret pro nobis.
Omnes Sancti, oráte pro nobis.

La premiere Litanie finie dans le Chœur, les Prêtres chantent celle qui suit, & lorsque l'on dit le Verset, Sancte Joánnes Baptista *la Procession marche aux Fonts avec la Croix & la Baniere, &c. & la Litanie se finit après des Fonts.*

SECONDE LITANIE.

Les Pretres.

KYrie eleïson.
Christe eleï
Dómine miserére.

[redacted]

res, dícite discípulis ejus, quia surréxit. Et ecce, præcédit vos in Galilæam. Ibi eum vidébitis: ecce prædíxi vobis.

On ne dit point Credo, *mais après l'Evangile, le Pretre dit*, Dóminus vobiscum, Orémus *sans Offertoire.*

Secrete.

SUscipe, quæsumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum; ut Paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant, Per.

Préface de Paques, qui se dit jusqu'à l'Ascension.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, Te quidem Dómine omni témpore, sed in (hac) potissimum *aujourd'hui* nocte) *demain, pendant l'Octave, & tous les Dim. jusqu'à l'Ascension* (die) *pendant le tems Pascal*, hoc potissimùm gloriósius prædicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, & vitam resurgéndo reparávit. Et ídeo, &c.

Part. du Print.

Pendant l'Octave, Communicántes & diem sacratíssimum (*Aujourd'hui*, Noctem sacratíssimam) celebrántes resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndùm carnem, sed & , &c.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostræ, sed & cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque quos regeneráre dignátus es ex aqua & Spíritu sancto tribuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus, Dómine.....

Agnus Dei *ne se dit point, ni la Postcommunion.*

Après la Communion, le Prètre va au côté de l'Epitre, & un des anciens du Chœur commence pour les Vêpres l'Ant 7. D. Allel.

Pseaume. Laudáte Dóminum omnes Gentes, 177.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia, alleluia.

Le Capitule, l'Hymne, & le Verset ne se disent point.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Véspere Sábbati, quæ lucéscit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére sepulchrum, allelúia.

Ensuite le Prêtre dit, Dóminus vobíscum.

Oraison.

QUos in hac Paschális noctis celebritáte córpore ac sánguine suo Christus réficit vita nostra, fac, Deus, ut peccáto mórtui, cum illo consúrgant & vivant; Per eúndem.

℣. Dóminus vobíscum; ℟. Et cum spíritu tuo.

Le Diacre, Ite, Missa est, allelúia, allelúia: ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Hors le Chœur, après avoir dit, Pater, & Ave, *les Vêpres se commencent par l'Antienne* Allelúia, & *le reste comme ci-dessus*; & *au lieu de* Ite, Missa est, allelúia, allelúia. *on dit* Benedicamus Dómino, allelúia, allelúia: *Ensuite on dit*, Pater noster, & *rien autre chose*.

A COMPLIES.

On commence par le Verset, Deus, in adjutórium, &c. Allelúia.

Ensuite l'Ant. 6. f. Allel.

Les Pseaumes, Cum invocárem. Qui hábi-[illegible]. Ecce nunc; *Et tout* [illegible] *suite, mais fort lentement.*

Le Cantique. Nunc dimíttis.

Ant. Allelúia, ad vésperum demorábitur fletus, allelúia: & ad matutínum lætítia, allel, al.

Oraison.

ILlúmina vitam nostram, Deus, in hac nocte sanctíssima, quâ recólimus exórdia resurrectiónis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi; Qui tecum vivit.

[redacted]

Il est réssuscité pour nôtre justification.
Rom. 4.

LE SAINT JOUR DE PASQUES.

SOLEMNEL.

LA Fête de Pâques est la premiere & la plus auguste de toutes les Fêtes de la Religion, comme la Pâque des Juifs étoit la plus grande de leurs solemnitez. Cette Fête étoit établie chez eux en mémoire du passage de l'Ange, qui extermina les premiers nés des Egyptiens, & sauva les Hébreux : parmi les Chrétiens elle se célébre pour honorer la résurrection de Jesus-Christ, c'est-à-dire, son passage de la mort à la vie ; passage par lequel le Sauveur a triomphé des démons, en même tems qu'il nous a délivrez de leur empire, en nous ouvrant l'entrée de la bienheureuse Eternité.

Quoique Dieu ait fait tous les tems, & qu'il n'y en ait aucun, qui ne subsiste par son ordre & pour sa gloire ; l'Eglise dit néanmoins du jour de Pâques, *que c'est le jour* que le Seigneur a fait, &

elle le répete dans toutes les parties de son Office : En effet ce jour est par excellence le jour du Seigneur.

Tous les jours de la vie de J. C. qui ont précédé celui de sa Résurrection, n'ont été, selon S. Paul, que les jours de son humanité, c'est-à-dire, des jours d'affliction & d'humiliation, au lieu que le jour de la Résurrection est proprement le jour de sa gloire. Car c'est par sa Résurrection que les maximes de son Evangile sont authorisées, ses prodiges confirmez, sa mission prouvée, & tous ses travaux couronnez. En un mot la Religion toute entiere, avec les veritez qu'elle enseigne & les espérances qu'elle donne, est fondée sur la Résurrection de Jesus-Christ.

C'est-là ce qui fait l'objet de la grande joye que l'Eglise témoigne aujourd'hui. Nous avons droit à cette joye, si nous sommes ressuscitez avec J. C. c'est-à-dire, si nous n'avons plus d'affection & de goût pour les choses de la terre, si nos pensées & nos desirs ne tendent plus qu'au Ciel. Mais si nos craintes, nos desirs, nôtre haine & nôtre amour sont encore pour les biens & les maux de cette vie, nous sommes encore dans la mort, nous ne sommes pas ressuscitez avec J. C. ainsi nous ne devons avoir aucune part à la joye de sa Résurrection.

A MATINES.

Invit. Allelúia, surréxit Dóminus verè ; * venite, adorémus ; allel.

Après chaque Verset du Ps. Venite, *on répete l'Invitatoire tout entier.*

On ne dit point d'Hymnes pendant cet Octave jusqu'aux Vespres du Samedi suivant.

Antienne. 6. f.

Ego sum qui sum, & érui vos de servitúte, ac redémi in bráchio excélso, allelúia. *Ps.* Beátus vir, qui non abiit, 3.

Ant. 7. d. Dóminus dixit ad me : Póstula à me, & dabo tibi Gentes hereditátem tuam,

[redacted]

allelúia. *Ps.* Quare fremuérunt, 4.

Ant. 8. c. Ego dormívi, & soporátus sum, & exurréxi, quia Dóminus suscépit me, allelúia. *Ps.* Dómine, quid multiplicáti sunt, 4.

℣. Salvávit sibi déxtera ejus, allelúia, ℟. Et bráchium sanctum ejus, allelúia.

Pater noster.

L'Absolution & les Bénédictions pour le tems Paschal sont avant le Pseautier.

Leçon j.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Chap. 6. 3.

QUicúnque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo; sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel, quòd autem vivit, vivit Deo: ita & vos existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto; vivéntes autem Deo, in Christo Jesu Dómino nostro. Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis ejus.

℟. Cùm transísset sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi & Salóme * Emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. ℣. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. * Emérunt.

Leçon ij.

Sermo Sancti Leónis Papæ.

CUm quadragínta diérum observántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid sentirémus crucis in témpore Domínicæ passiónis; adni-

ad invicem : Quis revólvet nobis lápidem? & respiciéntes vidérunt revolútum lápidem, alleluia.

3. *Ant.* 1. F. Introeúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris coopértum stolâ cándidâ qui dicit illis : Surréxit, non est hìc, allelúia.

4. *Ant.* 3. c. In hoc Christus.

Cantique Apoc. 1. 12.

Convérsus vidi septem candelábra aúrea, * & in médio septem candelabrórum aureórum símilem Filio hóminis,

Vestitum podére & præcinctum ad mamíllas * zonâ aureâ ;

Caput autem ejus & capilli erant cándidi * tanquam lana alba & tanquam nix,

Et óculi ejus tanquam flamma ignis, * & pedes ejus símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti:

Et habébat in déxtera sua stellas septem, * & de ore ejus gládius utráque parte acútus exibat :

Et facies ejus sicut sol * lucet in virtúte sua.

Et cùm vidíssem eum, * cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus.

Et posuit déxteram suam super me, * dicens: Noli timére :

Ego sum primus & novíssimus, * & vivus, & fui mórtuus,

Et ecce sum vivens in sécula seculórum, * & habeo claves mortis & inférni.

Ant. In hoc Christus mortuus est & resurréxit : ut & mortuórum & vivórum dominétur, allelúia.

5. *Ant.* 2. D. Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua, ubi est mors, stímulus tuus, allelúia.

Capitule. *Col.* 1.

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquàm dórmiens, allelúia.

A Benedictus, *Ant.* 7. C. Pascha nostrum immolátus est Christus, epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis, allelúia.

℣. **Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.**

℟. **Deo grátias, allelúia, allelúia.**

[redacted]

Dans les Eglises on fait la Procession devant le Crucifix.

℟. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. ℣. Præcipitábit mortem in sempitérnum, & oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra: exultábimus, & lætábimur in salutári ejus. * Mors illi.

℣. Dicite in Géntibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit, allelúia.

Oraison.

DEus, qui pro nobis Filium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúndem Christum.

A l'Entrée du Chœur, Mémoire de la Ste Vierge.

Ant. Filius tuus vivit, allelúia, & ipse domináтur in omni terra, allelúia, allelúia.

℣. Tu, Dómine, adjuvísti me, allelúia. ℣. Et consolátus es me, allel.

Oraison.

DEus, qui per resurrectiónem Filii tui Dómini nostri Jesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta quæsumus: ut per ejus genitricem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Dóminum.

On fait ainsi la Procession devant le Crucifix tous les jours de l'Octave, & tous les Dimanches jusqu'à l'Ascension.

A PRIME.

Ant. 7. D. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies quam fecit Dóminus: exultémus & lætémur in ea, allelúia.

Oraison, Dómine Deus omnípotens, 23. *Le* ℣. Pretiósa & Sancta María, *seulement.*

Aux Heures, l'Antienne ci-dessus, & l'Oraison de la Messe.

A LA PROCESSION.

℟. Exultáte, 343.

2. ℟. Angelus, 342.

La Station & l'entrée du Chœur comme au Dim. dans l'Octave, ci-après.

A LA MESSE,

Introïte,

REsurréxi, & adhuc tecum sum, alle-

lúia : posuísti super me manum tuam, allelúia : mirábilis facta est sciéntia tua, allelúia, allelúia. *Pseaume.* Dómine, probásti me, & cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam. ℣. Glória. Resurréxi.

Oraison.

DEus, qui hodiérnâ die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devíctâ morte reserásti; vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúndem.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Ch.* 3. 1.

FRátres : Si consurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, & vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

Graduel. Hæc est dies, quam fecit Dóminus : exultémus, & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino, quoniam bonus, quoniam in séculum misericórdia ejus.

Allelúia, allelúia. ℣. Suscitávit Deus Jesum à mórtuis, ámplius jam non reversúrum in corruptiónem.

Prose.

VICTIMÆ Paschâli laudes
Immolent Christiáni.
AGNUS redémit oves :
Christus innocens Patri
Reconciliávit peccatóres.
MORS & vita, duéllo
Conflixére mirándo :
Dux vitæ mórtuus,
Regnat vivus.
DIC nobis María,
Quid vidísti in via ?
SEPULCHRUM Christi
vivéntis :
Et glóriam vidi resurgéntis.
ANGELICOS testes,
Sudárium & vestes.
SURREXIT Christus
spes mea :
Præcédet vos in Galilæam.
SCIMUS Christum surrexísse à mórtuis verè;
Tu nobis Victor Rex
miserére. Amen.
Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Marcum. *Ch.* 16. 1.

IN illo témpore : María Magdaléne, &

[redacted]

María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valdè manè unâ sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem : Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti ? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valdè. Et introeúntes in monuméntum, vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stolâ cándidâ ; & obstupuérunt. Qui dicit illis : Nolíte expavéscere : Jesum quæritis Nazarénum crucifixum : surréxit, non est hic, ecce locus ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus, & Petro, quia præcédit vos in Galilæam : Ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

Offertoire. Custodíte diem istum in generatiónes vestras ritu perpétuo ; ite & immoláte Phase, allelúia.

Secrete.

Hac die quam fecísti, Dómine, exultántes solémni sacrifício confitémur tibi, quóniam *bonus es, & Pascha* nostrum Christum immolátum oblatúri & sumptúri, ázymos à te pétimus sinceritátis & veritátis ; Per eúndem.

Communion. Pascha nostrum immolátus est Christus, allelúia : itaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis, allelúia, allelúia, allel.

Postcommunion.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ charitátis infúnde : ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tuâ fácias pietáte concórdes; Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

Après Dóminus vobíscum, *on dit*, Ite missa est, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Et de meme jusqu'au Samedi suivant.

A VESPRES.

Les Pseaumes, Dixit Dóminus. Confitébor. Beátus vir, 32.

Ant. 7. D. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

*Après ceste Antienne on dit le Graduel & l'*Allelúia *de la Messe ; ensuite la Prose*, Víctimæ, 346.

℣. Redémit nos ab inimícis nostris, allelúia.

℟. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, allelúia.

A Magníficat, *Ant. 6.* f. Cum sero esset in die illo, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti : venit Jesus & stetit in m... & dixit eis : Pax ... allelúia.

L'Oraison de la ...

℣. Benedicám... Dómino, allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Ensuite dans les Eglises, on fait la Procession aux Fonts, en chantant le Pseaume, Laudáte púeri, 34.

Ant. 2. D. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

℟. Quicúnque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus : * Ut quómodo Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia. ℣. Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine, flavit Spíritus tuus & opéruit eos mare. Dux fuisti in misericórdia tua pópulo quem redemísti. * Ut quómodo.

Oraison.

Deus, qui Ecclésiam tuam semper Géntium vocatióne multíplicas, concéde propítius : ut, quos aqua baptísmatis ábluis, contínua protectióne tueáris : Per ...hristum.

Au retour de la Procession, Pseaume, In éxitu, ...4.

...nt. 6. irreg. Allelúia, ...lelúia, allelúia, allelúia.

A la Station devant le Crucifix, Allelúia. *On répéte,* Allelúia.

℣. Delévit Christus quod advérsùs nos erat, chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis & ipsum tulit de médio, affigens cruci.

℣. Dicite in Géntibus, *&c. Oraison.* Deus qui pro nobis, *comme à Laudes.*

A l'Entrée du Chœur, Mémoire de la Ste. Vierge, comme à Laudes.

La Procession à Vêpres se fait ainsi dans toute l'Octave.

A COMPLIES.

On commence par l'Ant. 7. D. Allelúia. *Les Pseaumes,* Cùm inv... Qui hábitat. Ec...

Le Cantique, ...

[redacted]

mittis. *Ant.* Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Hæc est dies, *comme à Prime.*

Oraison.

DEus, à quo absórpta est mors in victória, fac, ut resurrectiónis tuæ participes sive vigilémus, sive dormiámus, non vivámus nobis, sed tibi qui pro nobis mórtuus es, & resurrexísti; Qui vivis.

Aujourd'hui, & les deux jours suivans au Salut; en descendant la Nef, on chante d'abord la Prose, Victimæ Paschâli, ensuite ce qui suit.

Alleluia, allelúia, allelúia.

O Filii & filiæ, Rex cœléstis, Rex glóriæ, Morte surréxit hódie, Allelúia.

Après chaque verset on répete, Alleluia, allelúia, allelúia.

Et manè primâ Sábbati, Ad óstium monuménti, Accessérunt discípuli, Allelúia.

Et María Magdaléne, Et Jacóbi & Salóme, Venérunt corpus úngere, Allelúia.

In albis sedens Angelus, Prædíxit muliéribus, In Galilæa est Dóminus, Allelúia.

Et Joánnes Apóstolus, Cucurrit Petro citiùs, Monuménto venit prius, Alleluia.

Discípulis astántibus, In médio stetit Christus, Dicens: Pax vobis ómnibus, Allelúia.

Ut intelléxit Dídymus, Quia surréxerat Jesus, Remánsit ferè dúbius, Allelúia.

Vide Thoma, vide latus, Vide pedes, vide manus, Noli esse incrédulus, Allelúia.

Quando Thomas vidit Christum, Pedes, manus, latus suum, Dixit: Tu es Deus meus, Allelúia.

Beáti qui non vidérunt, Et firmiter credidérunt, Vitam ætérnam habébunt, Allelúia.

In hoc festo sanctíssimo, Sit laus & jubilátio, Benedicámus Dómino, Allelúia.

Ex quibus nos humíllimas, Devótas atque débitas, Deo dicámus grátias, Allelúia.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Oraison.

DEus, cujus Unigénitus mórtuus est pro nobis, & resurréxit.

exténde super nos misericórdiam tuam, ut qui recólimus lignum, in quo pepéndit fructus vitæ, mundáti à peccátis, quæ sursùm sunt capiámus, non quæ super terram: Per Christum.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Regina cœli. Dómine, salvum fac Regem, *du 6. irreg.*

Avant la Benediction,

BONE Pastor, Panis vere,
Jesu, nostri miserére:
Tu nos pasce, nos tuére,
Tu nos bona fac vidére
In terra vivéntium.

Tu qui cuncta scis & vales,
Qui nos pascis hìc mortáles.
Tuos ibi commensáles,
Cohærédes, & sodáles,
Fac Sanctórum cívium,
Amen.

Ensuite on dit le Verset, Dóminus in circúitu pópuli sui, allelúia. ℟. Ex hoc nunc & usque in séculum, allelúia.

Oraison.

DEus, qui sacérdos & hóstia semper vivis in nostris altáribus ad interpellándum pro nobis; da córpora nostra ita per noctem requiéscere, ut corda tui amóris ignibus accénsa tecum vigilàre non désinant. Qui vivis.

Après cette Oraison, le Célébrant donne la Benediction du S. Sacrement.

Pendant l'Octave, l'Office se dit comme au jour d Pâques, excepté ce qui [suit].

A MATINES.

Les trois Pseaumes marqués dans chaque Férie.

Ant. 6. f. Salvátor noster Jesus Christus destrúxit mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem, allelúia.

℣. Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam, allelúia. ℟. Salvásti me à descendéntibus in lacum, allelúia.

Les Leçons, & les Répons, comme ci-après.

A LAUDES.

Les Pseaumes du Dimanche, & le Cantique de Pâques.

Ant. 5. a. Verbum misit Deus annúntians pacem per Jesum Christum: hunc Deus suscitávit tértiâ die, allelúia.

Le Capitule, le Verset, & l'Antienne de Benedictus, & l'Oraison, comme ci-après.

[redacted]

LE LUNDI DE PASQUES.

Double majeur.

A MATINES.

Les Pseaumes du second Nocturne du Dimanche.

Leçon j.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. *Chap. 15. 20.*

NUnc autem Christus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Christo omnes vivificabúntur. Unusquísque autem in suo órdine: primítiæ Christus : deindè ii, qui sunt Christi, qui in advéntu ejus credidérunt. Deindè finis; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cum evacuáverit omnem principátum, & potestátem, & virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors : ómnia enim subjécit sub pédibus ejus. Cùm autem dicat : Omnia subjécta sunt ei ; *sine dúbio præter* eum, qui subjécit ei ómnia. Cum autem subjécta fúerint illi ómnia : tunc & ipse Fílius subjéctus erit ei, qui subjécit ei ómnia ut sit Deus ómnia in ómnibus.

℞. Christus resurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium, * Quóniam per hóminem mors & per hóminem resurréctio mortuórum, allelúia. ℣. Ipse est Deus vivens in sécula ; ipse liberátor atque Salvátor. * Quóniam.

Leçon ij. v. 29.

ALióquin quid fácient qui baptisántur pro mórtuis, si omníno mórtui non resúrgunt ? ut quid & baptizántur pro illis ? ut quid & nos periclitámur omni horâ ? Quotídiè mórior per vestram glóriam, fratres, quam hábeo in Christo Jesu Dómino nostro. Si (secúndùm hóminem) ad béstias pugnávi Ephesi, quid mihi prodest, si mórtui non resúrgunt ? manducémus & bibámus, cras enim moriémur. Nolíte sedúci ; corrúmpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte justi, & nolíte peccáre : ignorán-

tiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor. Sed dicet áliquis: Quómodò resúrgunt mórtui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas, non vivificátur, nisi priùs moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est, séminas, sed nudum granum, ut puta trítici aut alicújus ceterórum; Deus autem dat illi corpus sicut vult: & unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro; sed ália quidem hóminum ália verò pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cœléstia, & córpora terréstria: sed ália quidem cœléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, & ália cláritas stellárum. Stella enim à stella differt in claritáte. Sic & resurréctio mortuórum.

℟. Christus mórtuus est pro peccátis nostris, resurréxit tertiâ die secúndùm Scriptúras, * Visus est Cephæ & post hoc Undecim, allelúia, allel. ℣. Præóccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior osténdat. * Visus est.

Leçon iij.

Lectio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Chap. 24. 13.

IN illo témpore; Duo ex discípulis Jesu, ant ipsâ die in castél- n, quod erat in spá- stadiórum sexaginta Jerúsalem, nómine nmaüs. Et factum est m fabularéntur, & secum quærerent; & ipse Jesus appropínquans ibat cum illis; óculi autem illórum tenebántur ne eum agnóscerent. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

AUdístis, fratres charíssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit; sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intùs in óculis cordis. Ipsi namque apud semetipsos intùs & amábant, & dubitábant: eis autem Dóminus foris & præsens áderat, & quis esset non

oſtendébat. De ſe ergo loquéntibus præſéntiam exhibuit : ſed de ſe dubitántibus cognitiónis ſuæ ſpéciem abſcóndit. Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctûs increpávit, ſacræ Scriptúræ myſtéria, quæ de ſeipſo erant, apéruit : & tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrinus erat à fide, ſe ire longiùs finxit. Fingere namque compónere dícimus : unde & compoſitóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo ſimplex véritas per duplicitátem fecit : ſed talem ſe eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant ſi hi, qui eum etſi necdum ut Deum dilígerent, ſaltem ut peregrínum amáre potuiſſent.

℟. O ſtulti & tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti ſunt Prophétæ ! nonne hæc opórtuit pati Chriſtum, * Et ita intráre in glóriam ſuam ? † Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. * Et. ℣. Glória Patri. † Allelúia.

Te Deum.

A LAUDES.

Capitule I. *Pierre* I.

FRatres, non corruptibilibus auro vel argénto redémpti eſtis de vana converſatióne patérnæ traditiónis, ſed pretióſo ſanguine quaſi agni immaculáti Chriſti & incontamináti.

℣. Excitátus eſt Dóminus, allelúia. ℟. Tanquam dórmiens, allel.

A Benedictus, *Ant.* I. a. Incípiens Jeſus à Móyſe & ómnibus Prophétis interpretabátur diſcípulis in ómnibus Scriptúris, quæ de ipſo erant, allelúia.

A LA MESSE,

Introïte.

INtrodúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac & mel, allelúia; & ut lex Dómini ſemper ſit in ore veſtro, allelúia, allelúia. *Pſeaume*, Atténdite, pópule meus legem meam : * Inclináte aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Glória Patri. Introdúxit.

Oraiſon.

DEus, qui ſolemnitáte Paſcháli, mundo remédia contuliſti : pópulum tuum, quæſumus, cœléſti dono proſéquere : ut & perféctam libertátem conſequi me-

reátur, & ad vitam profíciat sempitérnam; Per.

Léctio Actuum Apostolórum. *Chap.* 10. 34.

IN diébus illis; Apériens Petrus os suum dixit: In veritáte cómperi, quia non est personárum accéptor [illegible] sed in omni Gent[illegible], qui timet Deum, & operátur justítiam accéptus est illi. Verbum misit Deus fíliis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: (Hic est ómnium Dóminus.) Vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim à Galilæa, post baptísmum quod prædicávit Joánnes, Jesum à Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, & virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo & sanándo omnes oppréssos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, & Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértiâ die, & dedit eum manifestum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo: nobis, qui manducávimus & bíbimus cum illo, postquam resurréxit à mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári, quia ipse est: qui constitutus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Huic [illegible]nnes Prophétæ testi[illegible]ónium pérhibent, re[illegible]ssiónem peccatórum [illegible]cípere per nomen ejus [illegible]nnes, qui credunt in [illegible]um.

Graduel. Hæc est dies, quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. ℣. Dicat nunc Israël, quóniam bonus: quóniam in séculum misericórdia ejus.

Allelúia, allelúia. ℣. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis de Jesu dum loquerétur nobis in via.

Prose, Victimæ, 346.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 24. 13.

IN illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsâ die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaüs. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus quæ accíderant. Et factum est,

[redacted]

dum fabularéntur, & secum quærerent: & ipse Jesus appropinquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, & estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen erat Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, & non cognovísti quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt: de Jesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta, potens in ópere & sermóne, coram Deo & omni pópulo: Et quómodò eum tradidérunt summi sacerdótes & príncipes nostri in damnatiónem mortis, & crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus quia ipse esset redemptúrus Israël: & nunc super hæc ómnia tértia dies est hódiè quòd hæc facta sunt. Sed & mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum; &, non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: & ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum verò non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti, & tardi corde ad credéndum in ómnibus quæ locúti sunt Prophétæ: Nonne hæc opórtuit pati Christum, & ita intráre in glóriam suam? Et incípiens à Moyse, & ómnibus Prophétis, interpretabátur, illis in ómnibus scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo quò ibant: & ipse se finxit lóngiùs ire. Et coëgérunt illum, dicéntes; Manè nobíscum, quóniam advesperáscit, & inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis, Et factum est, dùm recúmberet cum eis, accépit panem, & benedíxit, ac fregit, & porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, & cognovérunt eum: & ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, & aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem:

& invenérunt congregátos Undecim, & eos qui cum illis erant, dicéntes: Quòd surréxit Dóminus verè, & appáruit Simóni. Et ipsi narrábant quæ gesta erant in via: & quómodò cognovérunt eum in fractióne pa

Offertoire. Dómin qui edúxit vos de ter Ægypti, timéte, adoráte & ipsi immoláte, allel.

Secrete.

PAscháles Hostias recenséntes, quǽsumus, Dómine, ut quod frequentámus actu, consequámur afféctu; Per Dómium.

Communion. Accépit Jesus panem & benedixit, ac fregit, & porrigébat illis: & cognovérunt eum in fractióne panis, allelúia.

Postcommunion.

IMpleátur in nobis, quæsumus, Dómine, sacraménti Paschális sancta libátio, nosque de terrénis afféctibus ad cœléste transferat institútum; Per.

A VESPRES.

*On dit le Graduel & l'*Allelúia *de la Messe de ce jour*, 354.

A Magnificat, *Ant.* 1. A. Mane nobíscum, Dómine, quóniam advesperáscit, & inclináta est jam dies, allelúia.

Aux Fonts Oraison.

DEus, qui omnes in Christo renátos genus regále, sacerdotaléque fecisti: da nobis & lle & posse quæ præcis, ut pópulo ad æternitem vocáto, una sit fis méntium, & pietas ctiónum. Per eúndem.

LE MARDI DE PASQUES.

Double majeur.

A MATINES.

Les Pseaumes du iij. Nocturne du Dimanche.

Leçon j.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios. *Chap.* 15. 42.

SEminátur in corruptióne, surget in incorruptióne. Seminátur in ignobilitáte, surget in glória: seminátur in infirmitáte, surget in virtúte. Seminátur corpus animále, surget corpus spiritále. Si est corpus animále, est & spiritále, sicut scriptum est: Factus est primus homo Adam in ánimam vivéntem, novíssimus Adam in spíritum vivificántem. Sed non priùs quod spi-

[redacted]

rituále est, sed quod animále : deindè quod spirituále. Primus homo de terra, terrénus : secúndus homo de cœlo, cœléstis. Qualis terrénus, tales & terréni : & qualis cœléstis, tales & cœléstes. Igitur sicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœléstis.

℟. Deus, qui dives est in misericórdia propter nímiam charitátem suam, quâ diléxit nos, * Cùm essémus mórtui peccátis, convivificávit nos & conresuscitávit in Christo Jesu, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit. * Cùm essémus.

Leçon ij. v. 50.

HOc autem dico, fratres ; quia caro & sanguis regnum Dei possidére non possunt : neque corrúptio incorruptélam possidébit. Ecce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur : in moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba : canet enim tuba & mórtui resúrgent incorrúpti : & nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem : & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est : Absórpta est mors in victória. Ubi est mors victória tua ? ubi est mors stímulus tuus ? stímulus autem mortis peccátum est : virtus verò peccáti, lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. Crucifixus est Christus ex infirmitáte, allelúia : sed vivit * Ex virtute Dei, allelúia, allelúia. ℣. Infirmus dicat, quia fortis ego sum. * Ex.

Leçon iij.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Chap. 24.

IN illo témpore ; Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dicit eis : Pax vobis, ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

MIrum quómodò se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisibili áditu, visibili conspéctu,

ſac eam gaudére propítius de ſuórum proféctibus filiórum. Per.

LE SAMEDI dans l'Octave DE PASQUES, A LA MESSE,

Introïte.

EDúxit Dóminus pópulum ſuum in exultatióne, allelúia : & eléctos ſuos in lætitia, allelúia, allelúia. *Pſ.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus. ℣. Glória Patri. Edúxit.

Oraiſon.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus ; ut, qui feſta Paſchália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur ; Per Dóminum.

Léctio Epiſtolæ beáti Petri Apóſtoli

1. *Pet.* 2. 1.

CHariſſimi ; Deponéntes omnem malítiam, & omnem dolum, & ſimulatiónes, & invídias, & omnes detractiónes, ſicut modò géniti infántes, rationábile ſine dolo lac concupíſcite; ut in eo creſcátis in ſalútem, ſi tamen guſtáſtis quóniam dulcis eſt Dóminus. Ad quem accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem eléctum, & honorificátum : & ipſi tanquam lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offérre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum Chriſtum. Propter quod cóntinet Scriptúra : Ecce pono in Sion lápidem ſummum, anguláre m, eléctum, pretióſum; & qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus: non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificántes, hic factus eſt in caput ánguli; & lapis offenſiónis, & petra ſcándali his, qui offéndunt verbo : nec credunt in quo & póſiti ſunt. Vos autem genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis: ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei : qui non conſecúti miſericór-

tangi fácilis, difficilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli, æstimábant se spíritum vidére. Et ideò Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet: Palpáte, inquit, & vidéte, quia spíritus carnem & ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis qualitátem, impérvia usu claustra penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est: quod palpátur corpus est. In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodò non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solùm fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quòd vúlnera suscépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit; ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens: tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dicit eis: * Pax vobis, ego sum, nolíte timére † Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum frater [ve]ster, nolíte pavére, [pr]o salúte enim vestra [m]isit me Deus. * Pax [vo]bis. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

A LAUDES.

Capitule. Act. 2. & 3.

Viri Israëlítæ, audíte verba hæc: Jesum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus & prodígiis & signis, quæ fecit Deus per illum in médio vestri, quem per manus iniquórum affigéntes interemístis, Deus suscitávit à mórtuis; cujus nos testes sumus.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquam dórmiens, allelúia.

Ant. Benedictus, *Ant.* 4. e. Cùm manducásset coram eis, sumens relíquias dedit eis, allelúia.

A LA MESSE.

Introïte.

Aqua sapiéntiæ potávit eos, allelúia: firmábitur in illis, & non flectétur allelúia: & exal

[redacted]

on fait la Procession devant le Crucifix, où l'on chante ce qui suit:

℟. Déxtera, *le Verset & l'Oraison*, 374.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* Filius tuus, *avec le* ℣. *& l'Oraison*, 345.

Après l'Oraison on dit le ℣. Benedicámus, *sans* allelúia.

A Complies, comme ci-après, 378.

LE DIMANCHE
DANS L'OCTAVE DE PAQUES.

CE jour est appellé *Dimanche de Quasimodo*, à cause des premieres paroles de l'Introïte, qui servoient autrefois à distinguer la plus-part des Dimanches de l'année. On l'appelle encore le Dimanche *in albis depositis*, parce que ceux qui avoient été baptisez la veille de Pâque, quittoient en ce jour la robe blanche dont ils avoient été revêtus, & commençoient alors à n'être plus distingués des autres fidéles. L'Eglise ne laisse pourtant pas de les instruire encore en particulier dans la Messe de ce jour: C'est aux nouveaux baptisez, & en même tems à tous ceux qui ont recouvré l'innocence de leur bâtême par le Sacrement de pénitence, qu'elle s'adresse aujourd'huy, en leur representant, que comme des enfans nouveaux nés, ils doivent desirer avec ardeur le lait spirituel de la parole de Dieu, qui seule peut entretenir en eux & fortifier la vie qu'ils viennent de recevoir.

Outre cette octave, les chretiens doivent encore sanctifier les cinquante jours que l'Eglise consacre à honorer le Mystére de la Résurrection, qu'on apelle pour cela le tems Paschal. Ils donneront des preuves qu'ils sont vraïement réssuscitez avec J. C. en ne cherchant plus que les choses d'enhaut, *où J. C. est assis à la droite de son Pere*; en ne goûtant que les choses d'enhaut, & non plus celles de la terre.

[redacted]

Ils soûpireront après le bonheur de la vie future, dont le tems Paschal, qui est un tems de joïe, est le simbole; comme le Carême, qui est un tems de pénitence, est le simbole de la vie presente.

A MATINES.

Invit. Allelúia, surréxit Dóminus verè, * Venite, ad
lúia.

Hy

PASCH
núptiis
Agni redémpti sang
Tutique, mersis h...
bus,
Adéste Christi milites.

DIVINA cujus cháritas
Sacrum propinat sánguinem,
Almique membra córporis
Amor Sacérdos immolat.

JAM Pascha nostrum Christus est,
Paschális idem victima,
Et pura puris méntibus
Sinceritátis ázyma.

O vera cœli victima,
Subjécta cui sunt tártara,
Solúta mortis víncula,
Recépta vitæ præmia.

DA, Christe, tecum nos mori
Simúlque tecum súrgere
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléstia.

QUEM suscitátum crédimus,
...u, tibi sit glória,
...m Patre cumque Spíritu
...sempitérna sécula.
Amen.

Les Pseaumes de Tierce ... Lundi.

Ant. 5. a. Crédimus ...úndum operatiónem ...téntiæ virtútis Dei quam operátus est in Christo súscitans illum à mórtuis, allelúia.

℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ, allelúia. ℟. Commóta est & contrémuit terra, allelúia.

A LAUDES.

℣. Repléti sumus manè misericórdiâ tuâ, allelúia. ℟. Et exultávimus & delectáti sumus, allelúia.

Ant. 3. a. Vos nunc salvos facit baptísma per resurrectiónem Jesu Christi, allelúia.

Capitule. I. *Jean.* 5.

QUis est qui vincit mundum, nisi qui credit

[redacted]

[C]redit quóniam Jesus est Fílius Dei? hic est qui venit per aquam & sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solùm, sed in aqua & sánguine.

Hymne.

AURORA dùm lucem novam,
Novúmque solem núntiat,
Christus resúrgens spléndidos
Orbi triúmphos íntonat.

STOLIS amíctus lácteo
Agni cruóre cándidis,
Suísque liber vínculis
Dei novus grex júbilet.

QUI se sepúlchro súscitat;
Nos suscitábit mórtuos:
Non destruúntur fúnere,
Sed seminántur córpora.

DA, Christe, tecum nos mori,
Simúlque tecum súrgere,
Terréna da contémnere
Amáre da cœléstia.

QUEM suscitátum crédimus,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Excitátus est Dóminus, allelúia. ℟. Tanquam dórmiens, allel.

A Benedíctus, *Ant. 6. f.* Dicit Jesus Thomæ: Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia.

Après Laudes, la Procession devant le Crucifix, comme au jour de Pâques.

A PRIME.

Hymne. JAM lucis, 17.

Ant. 7. D. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Cette Antienne se dit à toutes les Heures.

Capitule. I. Pierre I.

DEus suscitávit Christum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides vestra, & spes esset in Deo.

Au ℟. *bref.* ℣. Qui resurrexísti à mórtuis, * Allelúia, allelúia.

A TIERCE.

Capitule. Rom. 6.

QUicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti enim sumus cum illo per baptísma in mortem: ut quómodò Christus resurréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus.

℟. *br.* Confitébor Dómino nimis in ore meo, * Allelúia, allel. Confitébor. ℣. Et in médio

plévit. Pœnitémini igitur, & convertimini, ut deleántur peccata vestra.

Graduel. Hæc est dies, quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me.

Allelúia, allelúia. ℣. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur : mors illi ultrà non dominabitur.

Prose, Victimæ, 346.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 21. 1.

IN illo témpore ; Manifestávit se iterùm Jesus discípulis ad mare Tiberiadis. Manifestávit autem sic. Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dícitur Dídymus, & Nathánael, qui erat à Cana Galilææ, & filii Zebedæi, & álii ex discípulis ejus duo. Dicit eis Simon Petrus : Vado piscári. Dicunt ei : Venimus & nos tecum. Et exiérunt, & ascendérunt in navim : & illâ nocte nihil prendidérunt. Mane autem facto stetit Jesus in littore: non tamen cognovérunt discípuli quia Jesus est. Dixit ergò eis Jesus : Púeri nunquid pulmentárium habétis ? Respondérunt ei : Non. Dicit eis : Míttite in déxteram navígii rete : & inveniétis. Misérunt ergò : & jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium. Dixit ergò discípulus ille, quem diligébat Jesus, Petro : Dóminus est. Simon Petrus cùm audísset quia Dóminus est, túnicâ succinxit se : (erat enim nudus :) & misit se in mare. Alii autem discípuli navígio venérunt : (non enim longè erant à terra, sed quasi cúbitis ducentis :) trahéntes rete píscium. Ut ergò descendérunt in terram, vidérunt prunas pósitas, & piscem superpósitum, & panem. Dicit eis Jesus : Afférte de píscibus quos prendidístis nunc. Ascéndit Simon Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis píscibus centum quinquaginta tribus. Et cùm tanti essent, non est scissum rete. Dicit eis Jesus : Venite, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum : Tu quis es ? sciéntes quia Dómi-

[redacted]

teneámus; Per.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apostoli ad Romános. *Chap.* 6. 3.

FRatres; Quicúnque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodò Christus surréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus, simul & resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes quia vetus homo noster crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est à peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo, sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur: Quòd enim mórtuus est peccáto, mortuus est semel; quòd autem vivit, vivit Deo: ita & vos existimáte mórtuos quidem esse peccáto, *vivéntes autem* Deo in Christo Jesu Dómino nostro. Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore ut obediátis concupiscéntiis ejus. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto: sed exhíbete vos Deo, tanquàm ex mórtuis vivéntes: & membra vestra arma justítiæ Deo.

Allelúia, allelúia. ℣. Post dies octo, jánuis clausis, stetit Jesus in médio discipulórum suórum, & dixit: Pax vobis.

Allelúia. ℣. Cùm essémus mórtui peccátis, Deus convivificávit nos, & conresuscitávit nos in Christo Jesu. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 20. 19.

IN illo témpore: Cùm serò esset die illo, unâ Sabbatórum, & fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, & stetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et cùm hoc dixísset, osténdit eis manus, & latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax vobis. Sicut misit

Ii 2

tus est ad Philíppum, dicens : Surge, & vade contra meridiánum, ad viam quæ descéndit ab Jerúsalem in Gazam : hæc est desérta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops eunúchus potens Candácis reginæ Æthiopum, qui erat super omnes gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúsalem ; & revertebátur sedens super currum suum, legénsque Isaiam Prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo : Accéde, & adjúnge te ad currum istum. Accúrrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Isaiam Prophétam, & dixit : Putásne intélligis quæ legis ? Qui ait : Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi ? Rogavítque Philíppum, ut ascénderet, & sedéret secum. Locus autem Scriptúræ quam legébat, erat hic : Tanquam ovis ad occisiónem ductus est, & sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit os suum ; in humilitáte judícium ejus sublátum est ; generatiónem ejus quis enarrábit ? quóniam tollétur de terra vita ejus. Respóndens autem eunúchus Philíppo, dixit : Obsecro te, de quo Prophéta dicit hoc ; de se, an de álio áliquo ? Apériens autem Philíppus os suum, & incípiens à scriptúra istâ, evangelizávit illi Jesum. Et d[illegible] irent per viam, ve[illegible]unt ad quandam a[illegible]m : & ait eunúchus : [illegible]ce aqua : quid próhi[illegible] [illegible] me baptizári ? Dixit autem Philíppus : Si credis ex toto corde, licet. Et respóndens, ait : Credo fílium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum : & descendérunt utérque in aquam Philíppus, & eunúchus ; & baptizávit eum. Cùm autem ascendissent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, & ámpliùs non vidit eum eunúchus. Ibat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, & pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis, donec veníret Cæsaréam.

Graduel. **Hæc est dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea.** ℣. **Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli : à Dómin[o]**

[redacted]

factum est istud, & est mirábile in óculis nostris. Allelúia, Allelúia.
℣. Jesum Deus suscitávit à mórtuis : hic est lapis, qui reprobátus est ab ædificántibus, qui factus est in caput ánguli.

Prose. Víctimæ, 346.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem *Chap.* 20. 11.

IN illo témpore ; María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergò fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum : & vidit duos Angelos in albis, sedéntes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. Dicunt ei illi : Múlier, quid ploras? Dicit eis : Quia tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum. Hæc cùm dixísset, convérsa est retrórsùm, & vidit Jesum stantem : & non sciébat quia Jesus est. Dicit ei Jesus : Múlier, quid ploras ? Quem quæris ? Illa exístimans quia hortulánus esset, dicit ei : Dómine, si tu sustulísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum : & ego eum tollam. Dicit ei Jesus : María : Convérsa illa, dicit ei : Rabbóni (quod dícitur Magíster.) Dicit ei Jesus : Noli me tángere ; nondum enim ascéndi ad Patrem meum : vade autem ad fratres meos, & dic eis ; Ascéndo ad Patrem meum, & Patrem vestrum ; Deum meum, & Deum vestrum. Venit María Magdaléne annúntians discípulis : quia vidi Dóminum, & hæc dixit mihi.

Offert. Habéntes fidúciam in sánguine Christi, accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei, aspérsi corda à consciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, allelúia.

Secrete.

SUscipe, quæsumus, Dómine, múnera populórum tuórum propítius : ut, confessióne tui nóminis & baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per.

Communion. Portas cœli apéruit Dóminus ; & pluit illis manna ut éderent : panem cœli dedit eis, panem Angelórum manducávit homo, allel.

Postcommunion.

EXáudi, Dómine, preces nostras ; ut

Fac in ætérnum tua vita nobis
Vívere præſtet.
SUMMA laus Patri, Genitóque ſumma,
Morte qui victâ ſibi dat renâſci,
Quem Patri conſors Amor & perénnis Gloria jungit.
Amen.

℣. Circundediſti me lætitiâ, allelúia. ℟. Ut cantet tibi glória mea, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 4. e. Quia vidiſti me, Thoma, credidiſti: beáti qui non vidérunt, & credidérunt, allelúia.

A COMPLIES.

Ant. 7. C. Allelúia, allelúia, allelúia, allel.

Capitule. I. *Cor.* 15.

CHriſtus reſurréxit à mórtuis primitiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum; & ſicut in Adam omnes moriúntur, ita & in Chriſto omnes vivificabúntur.

Hymne.

JESU redémptor ſéculi,
Verbum Patris altíſſimi,
Lux lucis invisíbilis,
Cuſtos tuórum pérvigil:
TU fabricátor ómnium
Diſcrétor atque témporum,
Feſſa labóre córpora
Noctis quiéte récrea.
TE deprecámur súpplices,
Ut nos ab hoſte líberes:
Ne váleat ſedúcere
Tuo redémptos ſánguine.
UT dùm gravi in córpore
Brevi manémus témpore,
Sic caro noſtra dórmiat,
Ut mens in Chriſto vígilet.
DA, Chriſte, tecum nos mori,
Simúlque tecum ſúrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
QUEM ſuſcitátum crédimus,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam: allel. ℟. Et nocte cánticum ejus, allelúia.

A Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Allelúia, peccátis mórtui, allelúia, juſtítiæ vivámus, allel. allel.

Oraiſon.

DEus, qui ómnia vitæ noſtræ témpora moderáris & ſanctíficas

[redacted]

fac ut per hanc noctem mórtui peccátis, vivámus Deo in Christo Jesu Dómino nostro ; Qui tecum vivit & regnat.

Pendant le tems Paschal, s'il n'y a point de Rubrique contraire, on dit à Matines les Pseaumes marqués ci-après pour chaque jour.

A Laudes, on dit les Pseaumes de la Férie.

Aux Heures les Pseaumes du Dimanche,

A Vêpres, & à Complies, les Ps. de la Férie.

PSEAUMES DES MATINES pendant la Semaine.

Lundi, les Pseaumes du Lundi à Sexte.

Mardi, les Pseaumes du Lundi à None.

Mercredi, les Pseaumes du j. Nocturne du Mardi.

Jeudi, les Pseaumes du ij. Nocturne du Mardi.

Vendredi, les Ps. du iij. Nocturne du Mardi.

Samedi, les Pseaumes du Mardi à Prime.

LE II. SAMEDI APRES PASQUES.

A VESPRES.

L'Office se fait comme au Samedi precedent, excepté ce qui suit.

Capitule. Jeremie. 31.

QUi dispérsit Israël ; congregábit eum, & custódiet eum sicut pastor gregem suum. Redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

A Magníficat, *Ant.* 8. c. Ego veni, ut oves vitam hábeant, & abundántiùs hábeant, allel.

LE II. DIMANCHE APRES PASQUES.

L'Office comme au Dimanche précédent, excepté ce qui suit.

A MATINES.

Les Pseaumes du Mardi à Tierce.

A LAUDES.

Capitule. 1. Pierre. 2.

CHaríssimi, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus, qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

A Benedíctus, *Ant.* 5. a. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis ; mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, & non pértinet ad eum de ovibus, allelúia.

A Prime, on dit le Symbole, Quicúmque.

A TIERCE.

Capitule. 1. *Pierre* 2.

FRatres, cùm maledicerétur Christus, non maledicébat; cùm paterérur, non comminabátur: tradébat autem judicánti se injústè.

A LA MESSE.

Introïte.

MIsericórdia tua, Dómine, subsequétur me ómnibus diébus vitæ meæ, allelúia; ut inhábitem in domo Dómini, allelúia, allel. *Ps.* Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * In loco páscuæ ibi me collocávit. ℣. Glória. Misericórdia.

Oraison.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte, jacéntem mundum erexisti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætitiam: ut, quos perpétuæ mortis eripuisti cásibus, gáudiis fácias perfrui sempitérnis; Per eúndem.

Memoire de la Croix.

DEus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patíbulum subíre voluisti ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur,

Pour toute l'Eglise.

OMnipotens sempitérne Deus, cujus Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur & régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes, ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

Lectio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

1. *Pierre* 2. 21.

CHaríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exémplum ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus: qui cùm maledicerétur, non maledicébat: cùm paterétur, non comminabátur: tradébat autem judicánti se injústè: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem & epíscopum animárum vestrárum.

Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum pastor bonus; bonus pastor áni-

[redacted]

mam suam dat pro ovibus suis.

Allelúia. ℣. Oportébat pati Christum, & resúrgere à mórtuis; & ita intráre in glóriam suam. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 10. 11.

IN illo témpore; Dixit Jesus quibúsdam ex Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenarius autem, & qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem & dimíttit oves, & fugit: & lupus rapit, & dispérgit oves: mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, & non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus; & cognósco meas, & cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, & ego agnósco Patrem: & ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: & illas opórtet me addúcere, & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus pastor.

Offertoire. Si complantáti facti sumus similitúdini mortis Christi, simul & resurrectiónis érimus, allelúia.

Secrete.

BEnedictiónem nobis Dómine, cónferat salutárem sacra semper oblátio, ut, quod agit mystério, virtúte perfíciat; Per Dóminum.

Memoire de la Croix.

FAc nos, Dómine, quæsumus, his sacrifíciis Unigéniti tui Dómini nostri mortem dignè annuntiáre; qui pro peccátis nostris semel in cruce mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret tibi mortificátus carne, vivificátus autem spíritu.

Pour toute l'Eglise.

FAc, quæsumus, omnípotens Deus, ut quæ múnera cuncti Ecclésiæ órdines ad honórem nóminis tui ófferunt, cunctis profíciant ad salútem; Per.

Communion. Ego sum pastor bonus, allelúia; & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ, allelúia.

Postcommunion.

DEus pacis, qui eduxísti de mórtuis Pastórem magnum óvium in sánguine testaménti ætérni Dómi-

Capitule. I. *Pierre* 2.

FRatres, cùm maledicerétur Christus, non maledicébat; cùm paterétur, non comminabátur: tradébat autem judicánti se injústè.

A LA MESSE.

Introïte.

MIsericórdia tua, Dómine, subsequétur me ómnibus diébus vitæ meæ, allelúia; ut inhábitem in domo Dómini, allelúia, allel. *Ps.* Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * In loco páscuæ ibi me collocávit. ℣. Glória. Misericórdia.

Oraison.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte, jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam: ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias perfrui sempitérnis; Per eúndem.

Memoire de la Croix.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti ut inimíci à nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur,

Pour toute l'Eglise.

OMnipotens sempitérne Deus, cujus Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur & régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes, ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur; Per Dóminum... in unitáte ejusdem.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

I. *Pierre* 2. 21.

CHaríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus: qui cùm maledicerétur, non maledicébat: cùm paterétur, non comminabátur: tradébat autem judicánti se injústè: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem & epíscopum animárum vestrárum.

Allelúia, allelúia. ℣. Ego sum pastor bonus; bonus pastor áni-

A SEXTE.

Capitule. Galat. 3.

OMnes filii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu: quicúnque enim in Christo baptizáti estis, Christum induístis.

℟. *bref.* Reflóruit caro mea: * Allelúia, allelúia. Reflóruit. ℣. Et ex voluntáte mea confitébor ei. * Allelúia. ℣. Glória. Reflóruit.

℣. Non móriar sed vivam, allel. ℟. Et narrábo ópera Dómini, allel.

A NONE.

Capitule. Coloss. 2.

FRatres, Circuncísi estis circuncisióne non manufáctâ in expoliatióne córporis carnis, sed in circuncisióne Christi, consepúlti ei in baptísmo, in quo & resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis.

℟. *bref.* Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus, * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur Deus salútis meæ. * Allel. ℣. Glória. Vivit.

℣. Vivet ánima mea, allelúia. ℟. Et laudábit te, allelúia.

A VESPRES.

Ant. 3. A. Per Christum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum à mórtuis, allelúia.

Capitule. Rom. 6.

SI complantáti facti sumus similitúdini mortis Christi; simul & resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruatur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto.

Hymne.

NUNC novis Christus celebrétur hymnis,
Victor insígnes ágitat triúmphos,
Qui suo lethum, dominúmque lethi
Fúnere vincit.

VINCIT obstántem lápidem sepúlchri:
Vincit armátas vígilum cohórtes:
Vincla perrúmpit, quibus obligátus
Ingemit Orbis.

QUEM timor clausum látebris coércet:
Se gregi præbet fácilem vidéri:
Et sui certum dat adhuc amóris
Vúlnera pignus.

ERGO jam nunquam moritúre vivis,
Christe, quos suso redimis cruóre,

Capit[...] 1. Pierre 2.

F[...] cùm male- [...]r Christus, non m[...]cébat ; cùm paterét[...] non com- minab[...] : tradébat autem [...]cánti se in- júste.

A LA MESSE.

Introïte.

MIsericórdia tua, Dómine, subse- quétur me ómnibus dié- bus vitæ meæ, allelúia; ut inhábitem in domo Dómini, allelúia, allel. *Ps.* Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * In loco páscuæ ibi me col- locávit. ℣. Glória. Mi- sericórdia.

Oraison.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte, jacén- tem mundum erexísti : fidélibus tuis perpétuam concéde lætitiam : ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáu- diis fácias perfrui sempi- térnis ; Per eúndem.

Memoire de la Croix.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluís- ti ut inimíci à nobis ex- pélleres potestátem: con- céde nobis fámulis tuis, ut resurrectiónis grátiam consequámur,

Pour toute l'Eglise.

OMnipotens sempi- térne Deus, cujus Spíritu totum corpus Ec- clésiæ sanctificátur & régitur : exáudi nos pro univérsis ordínibus sup- plicántes, ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus ti- bi grádibus fidéliter ser- viátur; Per Dóminum.... in unitáte ejusdem.

[...]tio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

[...]. Pierre 2. 21.

C[...]Haríssimi : Christus passus est pro nobis, v[...]is relinquens exém- p[...]n ut sequámini vestí- gi[...] ejus. Qui peccátum no[...] fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus : qui cùm maledicerétur, non maledicébat : cùm pate- rétur, non comminabá- tur : tradébat autem ju- dicánti se injúste : qui peccáta nostra ipse pér- tulit in córpore suo su- per lignum : ut peccátis mórtui, justítiæ vivá- mus : cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed con- vérsi estis nunc ad pastó- rem & epíscopum ani- márum vestrárum.

Allelúia, allelúia, ℣. Ego sum pastor bo- nus ; bonus pastor áni-

Nocturne du Mercredi.

Jeudi, les Pseaumes du iij. Nocturne du Mercredi.

Vendredi, les Ps. du iij. Nocturne du Mercredi.

Samedi, les Pseaumes du Mercredi à Prime.

LE III. SAMEDI APRES PASQUES.

A VESPRES.

Comme au Samedi dans l'Octave de Pasques, excepté ce qui suit.

Capitule. Act. 17.

SEcúndùm consuetúdinem Paulus introívit ad Judæos, & per sábbata tria differébat eis de Scriptúris, adapériens & insínuans, quia Christum opórtuit pati, & resúrgere à mórtuis.

Ant. Magníficat, *Ant. 8. g.* Magna & mirabília sunt ópera tua, Deus omnípotens: justæ & veræ sunt viæ tuæ, Rex seculórum. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum, allelúia.

LE III. DIMANCHE APRES PASQUES.

L'Office comme au Dimanche de Quasimodo, excepté ce qui suit.

A MATINES.

Les Pseaumes du Mercredi à Tierce.

A LAUDES.

Capitule. 1. Pierre 2.

CHaríssimi, obsecro vos tanquam ádvenas & peregrínos abstinére vos à carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam.

Ant. Benedíctus, *Ant. 6. f.* Módicum, & jam non vidébitis me; & íterum módicum & vidébitis me; quia vado ad Patrem, all.

A TIERCE.

Capitule. 1. Pierre 2.

SUbjécti estóte omni humánæ creatúræ propter Deum; sive regi, quasi præcellénti; sive dúcibus tanquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum.

A LA MESSE.

Introïte.

JUbiláte Deo omnis terra, allelúia: psalmum dícite nómini ejus, allelúia; date glóriam laudi ejus, allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine; * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui. ℣. Glória Patri. Jubiláte.

Oraison.

DEus, qui errántibus, ut in viam pos-

num nostrum Jesum Christum, apta nos in omni bono, ut tuam faciámus voluntátem, fáciens in nobis, quod pláceat coram te; Per.

Mémoire de la Croix.

CRucifixum ex infirmitáte, & ex tua virtúte vivéntem Christum tuum recoléntes & suscipiéntes, te, Deus, exorámus; ut qui sumus infirmi in illo, cum eo vivámus ex virtúte tua.

Pour toute l'Eglise.

DEus, qui mirábile hoc sacraméntum multifórmis grátiæ fontem esse voluísti; præsta, quæsumus, ut de ejus plenitúdine in síngulos Ecclésiæ órdines divérsa quibus índigent auxília derivéntur; Per.

A Sexte.

Capitule. I. Pierre 2.

PEccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum, ut peccátis mórtui justítiæ vivámus, cujus livóre sanáti sumus.

A None.

Capitule. I. Pierre 2.

ERrátis sicut oves errántes; sed convérsi estis nunc ad Pastórem, & Epíscopum animárum vestrárum.

A Vespres.

Capitule. Ezech. 34.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requíram oves meas, & visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum, sic visitábo oves meas, & liberábo eas de ómnibus locis in quibus dispérsæ fúerant.

A Magníficat, ant. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli; & illas opórtet me addúcere, & vocem meam áudient; & fiet unum ovíle & unus pastor, allelúia.

Memoire de la Croix.

Ant. Ipse est pax nostra per crucem interfíciens inimicítias in semetípso, allelúia.

℣. Apud Dóminum misericórdia, allelúia,

℟. Et copiósa apud eum redémptio, allelúia.

Oraison, Deus, qui pro nobis, *ci-dev. à la Messe.*

Pseaumes des Matines pendant la Semaine.

Lundi, les Pseaumes du Mardi à Sexte.

Mardi, les Pseaumes du Mardi à None.

Mercredi, les Ps. du 3.

[redacted]

tem: Quid est hoc, quod dicit nobis: Módicum; & non vidébitis me: & íterùm módicum, & vidébitis me, & quia vado ad Patrem? Dicébant ergo? Quid est hoc, quod dicit, Módicum? Nescímus quid lóquitur. Cognóvit autem Jesus, quia volébant eum interrogáre, & dixit eis: De hoc quæritis inter vos, quia dixi, Módicum, & non vidébitis me: & íterùm módicum, & vidébitis me. Amen, amen dico vobis: quia plorábitis, & flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Mulier cùm parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cùm autem pepérerit púerum, jam non méminit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristítiam habétis, iterùm autem vidébo vos, & gaudébit cor vestrum: & gáudium vestrum nemo tollet à vobis.

Offertoire. Lauda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo, quándiù ero, allelúia.

Secrete.

HIs nobis, Dómine, mystériis conferátur, quò terréna desidéria mitigántes, discámus amáre cœléstia; Per.

Les deux autres, 381.

Communion. Módicum, & non vidébitis me, allelúia: íterùm módicum, & vidébitis me, quia vado ad Patrem, allel. allel.

Postcommunion.

COnsérva in nobis, quæsumus, Dómine, misericórdiam tuam; ut quos ab erróris liberásti calígine, veritátis tuæ firmiùs inhærére fácias documénto; Per.

Les deux autres, 382.

A SEXTE.

Capitule. I. *Pierre* 2.

SIc est volúntas Dei, ut benefaciéntes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam.

A NONE.

Capitule I. *Pierre* 2.

OMnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte.

A VESPRES.

Capitule I. *Pierre*. 2.

SErvi, súbditi estóte in omni timóre dó-

minis, non tantùm bonis & modéstis, sed étiam dýscolis. Hæc est enim grátia in Christo Jesu Dómino nostro.

A Magnificat, *Ant.* 1. d. Vos nunc quidem tristítiam habétis, iterùm vidébo vos, & gaudébit cor vestrum, & gáudium vestrum nemo tollet à vobis, allelúia.

Memoire de la Croix, Ipse est, 382.

PSEAUMES DE MATINES pendant la Semaine.

Lundi, les Pseaumes du Mercredi à Sexte.

Mardi, les Pseaumes du Mercredi à None.

Mercredi, les Pseaumes du j. Nocturne du Jeudi.

Jeudi, les Pseaumes du ij. Nocturne du Jeudi.

Vendredi, les Ps. du iij. Nocturne du Jeudi.

Samedi, les Pseaumes du Jeudi à Prime.

LE IV. SAMEDI APRES PASQUES

A VESPRES.

Comme au Samedi dans l'Octave de Paques, excepté ce qui suit.

PRophéta próvidens locútus est de resurrectióne Christi; Quia neque derelíctus est in inférno, neque caro ejus vidit corruptiónem.

A Magníficat, *Ant.* 2. d. Veritátem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus, allelúia.

LE IV. DIMANCHE APRES PASQUES.

L'Office comme au Dimanche de Quasimodi, excepté ce qui suit.

A MATINES.

Les Pseaumes, du Jeudi à Tierce.

A LAUDES.

Capitule. S. Jacques 1.

FRatres mei dilectíssimi, omne datum óptimum & omne donum perféctum desúrsùm est, descéndens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

A Benedíctus, *Ant.* 4. *irreg.* d. Si non abíero Paraclétus non véniet ad vos; si autem abíero, mittam eum ad vos allelúia.

A TIERCE.

Capitule. S. Jacques 1.

VOluntárìè génuit nos Deus verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus.

[redacted]

A LA MESSE,

Introïte.

CAntáte Dómino cánticum novum, allelúia, quia mirabília fecit Dóminus, allelúia: ante conspéctum Géntium revelávit justítiam suam, allelúia, allelúia, allel. *Ps.* Salvávit sibi déxtera ejus: & bráchium sanctum ejus. ℣. Glória Patri. Cantáte.

Oraison.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis: ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda ubi vera sunt gáudia. Per.

Les deux autres, 380.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. *c.* 1. 17.

CHaríssimi: Omne datum óptimum, & omne donum perféctum, desúrsùm est, descéndens à Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum; tardus autem ad loquéndum, & tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur. Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, & abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite insitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Allelúia, allelúia. ℣. Deus suscitávit ex mórtuis Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra. Allelúia. ℣. Cùm Christus apparúerit vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem *Chap.* 16. 5.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Et cùm vénerit ille, árguet mundum de peccáto & de justítia, & de judício. De

peccáto quidem ; quia non credidérunt in me : de justítia verò ; quia ad Patrem vado, & jam non vidébitis me : de judicio autem, quia princeps hujus mundi jam judicátus est. Adhuc multa hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modò. Cùm autem vénerit ille Spiritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Non enim loquétur à semetipso : sed quæcúnque áudiet loquétur, & quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. Ille me clarificábit : quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis.

Offertoire. In hoc appáruit cháritas Dei in nobis ; quóniam Filium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum, allelúia.

Secrete.

DEus, qui nos per hujus sacrifícii veneránda commércia, unius summæ divinitátis partícipes éfficis : præsta, quæsumus : ut sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur ; Per Dóminum.

Les deux autres, 381.

Communion. Empti estis prétio magnò, allelúia : glorificáte, & portáte Deum in córpore vestro, allelúia.

Postcommunion.

ADésto nobis Dómine Deus noster : ut per hæc, quæ fidéliter súmpsimus, & purgémur à vitiis, & à perículis ómnibus eruámur ; Per.

Les deux autres, 382.

A SEXTE.

Capitule. S. Jacq. I.

SIt omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum & tardus ad iram. Ira enim viri justítiam Dei non operátur.

A NONE.

Capitule. S. Jacq. I.

ABjiciéntes omnem immundítiam & abundántiam malítiæ, suscípite insitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

A VESPRES.

Capitule. Coloss. 3.

MOrtui estis & vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. Cùm Christus apparúerit vita vestra, tunc & vos apparébitis cum ipso in glória.

A Magnificat, Ant. 7. c. Cùm vénerit Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, non enim loquétur à seme-

[redacted]

cípſo;ſed quæcúnque áudiet, loquétur, allelúia.

Mémoire de la Croix, Ipſe eſt, 382.

PSEAUMES DE MATINES pendant la Semaine.

Lundi, les Pſeaumes du Ieudi à Sexte.

Mardi, les Pſeaumes du Ieudi à None.

Mercredi, les Pſeaumes du j. Noct. du Vendredi.

Ieudi, les Pſeaumes du ij. Nocturne du Vendredi.

Vendredi, les Pſ. du iij. Nocturne du Vendredi.

Samedi, les Pſeaumes du Vendredi à Prime.

LE V. SAMEDI APRES PASQUES.

Comme au Samedi dans l'Octave de Pâques, excepté ce qui suit.

Capitule. Zach. 12.

EFfúndam ſuper domum David & ſuper habitatóres Jerúſalem ſpíritum grátiæ & precum; & aſpícient ad me quem confixérunt.

℣ Magníficat, *Ant.* 1. a. Configurátus ſum morti Jeſu Chriſti Dómini mei, ſi quómodò occúrram ad reſurrectiónem, quæ eſt ex mórtuis, allelúia.

LE V. DIMANCHE APRES PASQUES.

L'Office comme au Dimanche de Quaſimodo, excepté ce qui ſuit.

A MATINES.

Les Pſeaumes du Vendredi à Tierce.

A LAUDES.

Capitule. Jacques 1.

EStóte factóres verbi, & non auditóres tantùm fallèntes voſmetípſos. Quia ſi quis auditor eſt verbi & non factor, hic comparábitur viro conſideránti vultum nativitátis ſuæ in ſpéculo: conſiderávit enim ſe, & ábiit: & ſtatim oblítus eſt qualis fúerit.

℣ Benedíctus, *Ant.* 6. F. Venit hora cùm jam non in provérbiis loquar vobis, ſed palàm de Patre annuntiábo vobis, al.

A TIERCE.

Capitule. S. Iacques 1.

QUi perſpéxerit in legem perféctam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliviósus factus, ſed factor óperis: hic beátus in facto ſuo erit.

A LA MESSE,

Introïte.

AFférte Dómino pátriæ Géntium afférte Dómino glóriam &

honórem ; allelúia : afférte Dómino glóriam nómini ejus, allelúia, allelúia. *Ps.* Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos. ℣. Glória, Afférte.

Oraison.

DEus, à quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis : ut cogitémus te inspiránte, quæ recta sunt ; & te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Les deux autres, 380.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli, *c.* 1. 22.

CHaríssimi : Estóte factóres verbi ; & non auditóres tantùm, falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, & non factor, hic comparábitur viro considerànti vultum nativitátis suæ in spéculo : considerávit enim se, & ábiit, & statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, & permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis : hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrénans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est r Relígio munda & culáta apud Deum trem, hæc est : V pupíllos & víduas bulatióne eórum, maculátum se cu ab hoc sǽculo.

Allelúia, al ℣. Usque modò n tístis quidquam in ne meo ; pétite & piétis.

Allelúia. ℣. D Géntibus, quia D regnávit à ligno.

Sequéntia sancti gélii secúndùm nem. *Chap.* 16.

IN illo témpore Jesus discípuli Amen, amen dico si quid petiéritis in nómine meo, vobis. Usque mo petístis quidquam mine meo : Pétite cipiétis, ut gáudiu trum sit plenum. proverbiis locútu vobis. Venit hora jam non in provér quar vobis, sed de Patre annuntiá bis. In illo die in n meo petétis : & no vobis quia ego r Patrem de vobis enim Pater amat quia vos me amá credidístis quia

Deo exívi. Exívi à Patre, & veni in mundum: íterùm relínquo mundum, & vado ad Patrem. Dicunt ei discípuli ejus: Ecce nunc palàm lóqueris, & provérbium nullum dicis. Nunc scimus quia scis ómnia, & non opus est tibi ut quis te intérroget: in hoc crédimus quia à Deo exísti.

Offertoire. Salus tua, Deus suscépit me: laudábo nomen Dei cum cántico, & magnificábo eum in laude: & placébit Deo, allelúia.

Secrete.

SPíritum bonum da peténtibus te, Dómine, quo & accépta bona dignè tibi referámus, & te digna petámus in nómine Unigéniti tui, ut gáudium nostrum sit plenum. Per eúndem.

Les deux autres, 381.

Communion. Cantáte Dómino, allelúia; cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: benè nuntiáte de die in diem salutáre ejus, allelúia, allelúia.

Postcommunion.

COncéde, quæsumus; ut véterem cum suis áctibus hóminem deponéntes in illius conversatióne vivámus, ad cujus nos substántiam his cœléstibus mystériis transtulísti. Per eúndem Dó-

Les deux autres, 382.

A SEXTE.

Capitule. S. Jacques 1.

SI quis putat se religiósum esse, non refrénans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio.

A NONE.

Capitule. S. Jacques. 1.

REligio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum se custódire ab hoc sæculo.

A VESPRES.

Capitule. Coloss. 1.

CUm essétis aliquándo alienáti, inimíci sensu in opéribus malis: nunc reconciliávit in córpore carnis ejus per mortem, exhibére vos sanctos & immaculátos; & irreprehensíbiles coram ipso.

A Magníficat, Ant. 3. A. Ipse Pater amat vos quia vos me amástis & credidístis quia à Deo exívi, allelúia.

Memoire de la Croix, 382.

LE LUNDI
DES ROGATIONS.

LEs prieres des Rogations furent établies dans le sixiéme siécle par S. Mamert evêque de Vienne, pour délivrer son peuple des maux qui l'affligeoient & de ceux dont il étoit menacé. Il y avoit long-tems que la main de Dieu étoit apesantie sur le Diocèse du S. Evêque. Les tremblemens de terre y étoient presque continuels, & les incendies très fréquens : on voïoit les bêtes sauvages sortir des bois en plein jour, & venir jusqu'au milieu des places & des ruës, comme pour insulter aux hommes dans leurs assemblées mêmes. Dans l'ardeur de sa foi & de sa charité S. Mamert offrit à Dieu des prieres & des larmes qui furent exaucées. Les malheurs & les fraïeurs publiques cessérent tout d'un coup. Le Saint en aïant rendu de publiques actions de graces, déclara à son peuple que la pénitence & la priere étoient le véritable reméde aux maux dont il se plaignoit ; & fit vœu de faire tous les ans des prieres solemnelles, pour éviter de pareils malheurs à l'avenir.

Voilà l'origine des Rogations, qui se répandirent bien-tôt dans toute la France, & de-là dans toute l'Eglise. On y fait des processions d'une Eglise en une autre, comme pour aller chercher de nouveaux protecteurs ; on y chante le *Veni Creator*, les sept Pseaumes, les Litanies des Saints, & autres Oraisons les plus propres à attirer la miséricorde de Dieu sur son peuple.

Le dessein de l'Eglise dans cette cérémonie est encore d'obtenir de Dieu ses bénédictions pour les biens de la terre. Comme J. C. nous a apris dans son Evangile à demander nôtre pain de chaque jour, il a authorisé en même tems la confiance avec laquelle on s'addresse à lui dans les besoins temporels ; pourvû néanmoins qu'on ne les deman-

[redacted]

de que par raport aux biens ſpirituels, & qu'on ſoit dans la réſolution d'en faire un ſaint uſage.

A Matines, les Pſeaumes du Vendredi à Sexte.

A LA PROCESSION.

Aujourd'hui & les deux jours ſuivans, on fait des Proceſſions pour demander la remiſſion des péchés & la Bénédiction de Dieu ſur les fruits de la terre.

Avant que de partir on chante dans le Chœur.

Ant. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, & rédime nos propter nomen tuum, allelúia.

℣. Deus áuribus noſtris audívimus, Patres noſtri annuntiavérunt nobis. ℣. Glória Patri. *On repete*, Exúrge.

℟. Oſténde nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, allelúia. ℟. Et ſalutáre tuum da nobis, allelúia.

Oraiſon.

ASCéndant ad te, Dómine, preces noſtræ, & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam. Per Chriſtum Dominum.

Au départ de la Proceſſion on chante l'Hymne Veni creátor, *ci-après au jour de la Pentecôte: après cette Hymne on dit quelque Ant. ou quelque Répons des Patrons des Paroiſſes ſur leſquelles la Proceſſion paſſe; ou s'il n'y en a point à dire, on commence incontinent les ſept Pſeaumes de la pénitence qui ſe terminent dans l'Egliſe de la Station par l'Antienne,* Dómine memor eſto.

La Proceſſion étant arrivée au lieu de la Station, on dit la Meſſe, ou la Prédication ſelon la coutume des lieux.

A LA MESSE,

Introïte.

EXaudívit Dóminus de templo ſancto ſuo vocem meam, allelúia: & clamor meus in conſpéctu ejus introívit in aures ejus, allelúia, allelúia. *Pſ.* Diligam te, Dómine, virtus mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus. ℣. Glória Patri. Exaudívit.

Oraiſon.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne noſtra de tua pietáte confídimus; contra advérſa

ómnia, tuâ semper protectióne muniámur. Per.

Pour les fruits de la terre.

Effúnde, quæsumus, Deus noster, benedictiónem tuam super pópulum tuum: ut & dante te benignitátem, terra nostra det fructus suos, & colléctis iis ad laudem & honórem sancti tui nóminis utámur.

Mém. de la Croix, 380.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apostoli. *c.* 5. 16.

Charíssimi; Confitémini altérutrum peccáta vestra, & oráte pro ínvicem ut salvémini: multùm enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: & oratióne orávit ut non plúeret super terram, & non pluit annos tres, & menses sex. Et rursùm orávit: & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum: scire debet, quoniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus à morte, & opériet multitúdinem peccatórum.

Allelúia. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 9. 1.

In illo témpore: Cùm esset Jesus in quodam loco orans, ut cessávit, dixit unus ex discípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre, sicut dócuit & Joánnes discípulos suos. Et ait illis: Cùm orátis, dícite: Pater, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódiè. Et dimítte nobis peccáta nostra, siquidem & ipsi dimíttimus omni debénti nobis. Et ne nos indúcas in tentatiónem. Et ait ad illos: Quis vestrûm habébit amícum, & ibit ad illum média nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes; quóniam amícus meus venit de via ad me, & non hábeo quod ponam ante illum, & ille deintùs respóndens dicat: Noli mihi moléstus esse, jam óstium clausum est, & púeri mei mecum sunt in cubíli, non possum súrgere, & dare tibi. Et si ille persev. ráverit pul-

[redacted]

ans : dico vobis , etsi non dabit illi surgens eo quòd amícus ejus sit , propter improbitátem tamen ejus surget , & dabit illi quotquot habet necessários. Et ego dico vobis : Pétite , & dabitur vobis : quærite , & inveniétis : pulsáte , & aperiétur vobis. Omnis enim qui petit , áccipit : & qui quærit , invenit : & pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem , nunquid lápidem dabit illi ? Aut piscem , nunquid pro pisce serpéntem dabit illi ? aut si petierit ovum , nunquid pórriget illi scorpiónem ? Si ergo vos cùm sitis mali , nostis bona data dare filiis vestris : quantò magis Pater vester de cœlo dabit spíritum bonum peténtibus se.

Offertoire. Confitébor Dómino nimis in ore meo : & in médio multórum laudábo eum , quia ástitit à dextris páuperis : ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam , allelúia.

Secrete.

VOx clamántis Ecclésiæ , quæsumus , Dómine , ad aures tuæ pietátis ascéndat : ut percéptâ véniâ peccatórum , te fiat operánte devóta , te protegénte secúra. Per Dóminum.

Pour les fruits de la terre.

VOta pópuli tui , Dómine , propítius réspice ; ut per hæc dona , quæ tibi ex frúctibus terræ offérimus , frúctuum nobis ubertátem salúbriter largiáris.

Secrete de la Croix, 381.

Communion. Pétite , & accipiétis , quærite , & inveniétis ; pulsáte , & aperiétur vobis : omnis enim qui petit , áccipit : & qui quærit , invenit : & pulsánti aperiétur , al.

Postcommunion.

VOta nostra , quæsumus Dómine , pio favóre proséquere : ut dum dona tua in tribulatióne percípimus , de consolatióne nostra in tuo amóre crescámus. Per Dóminum.

Pour les fruits de la terre.

LArgíre fidélibus tuis Dómine , cóngruam terræ frúctuum ubertátem , quibus temporáliter enutríti , ad ætérna bona capesséndam spirituálibus increméntis profíciant.

La Postcommunion de la Croix, 382.

Aprés la Messe, en chante une Antienne en un R.

avec le Verset & l'Oraison du Patron de l'Eglise où se fait la Station, ensuite au retour de la Procession, on chante les Litanies suivantes.

Salvator mundi, salva nos.

Kyrie eléïson. Christe eléïson C s.

Sancta a pro nobis.

Kyrie eléïl e eléïson, Chr s.

Sancte Michaël, a pro nobis.

Kyrie eléïson, *& ainsi jusqu'à ce que la Procession soit de retour à l'Eglise ; où l'on fait mémoire du Patron.*

LE MARDI DES ROGATIONS.

A Matines, les Ps. du Vendredi à None.

La Procession & la Messe comme au jour precedent, excepté l'Epître & l'Evangile, au lieu desquels on dit les suivans.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timotheum. 1. *ch.* 2. 1.

CHarissime; Obsecro primùm ómnium fieri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes pro omnibus homínibus, pro régibus & omnib in sublimitáte s quiétam & tran vitam agámus i pietáte & castitá enim bonum e céptum coram S nostro Deo, qu hómines vult salv & ad agnitiónem tis veníre. Un Deus : unus & tor Dei, & h homo Christus qui dedit red nem semetípsum nibus, testi tempóribus su quo pósitus sum dicátor, & Ap (veritátem dic méntior) doct tium in fide tâte. Volo er oráre in omni l vántes puras m ira & disceptati

Sequéntia sanct gélii secúndùm thæum. *Chap.*

IN illo témpo xit Jesus suis : Nolíte jud non judicémini enim judício ju tis, judicabimi qua mensúra me tis, remetiétur Quid autem vid cam in óculo fra

trabem in óculo tuo non vides? Aut quómodò dicis fratri tuo: Sine ejiciam festúcam de óculo tuo: & ecce trabs est in óculo tuo? Hypócrita, éjice primùm trabem de óculo tuo, & tunc vidébis ejicere festucam de óculo fratris tui. Nolite Sanctum dare cánibus, neque mittátis margarítas ante porcos, ne fortè concúlcent eas pédibus suis, & convérsi dirúmpant vos. Pétite, & dábitur vobis: quærite & inveniétis: pulsáte & aperiétur vobis. Omnis enim qui petit; áccipit: & qui quærit, ínvenit; & pulsánti aperiétur. Aut quis est ex vobis homo, quem si petíerit filius suus panem, nunquid lápidem pórriget ei? Aut si piscem petíerit, nunquid serpéntem pórriget ei? Si ergo vos, cùm sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris: quantò magis Pater vester qui in cœlis est, dabit bona peténtibus se? Omnia ergo quæcúnque vultis ut fáciant vobis hómines, & vos fácite illis. Hæc est enim lex & Prophétæ. Intrate per *angústam portam*, quia lata porta, & spatiósa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam. Quàm angústa porta, & arcta via est, quæ ducit ad vitam, & pauci sunt qui invéniunt eam!

Au retour de la Procession on dit les Litanies suivantes.

Dómine, defénde nos. Dómine, prótege nos. Emmánuël nobiscum sis; Deus, adjútor sis.

Le Chœur répéte, Dómine, defénde nos, *&c.*

Sancta María, ora pro nobis ad Dóminum. Christe, audi nos. *Le Chœur répéte*, Dómine, defénde nos, *& ainsi jusqu'à la fin des Litanies.*

LE MERCREDI DES ROGATIONS.

A Matines, les Pseaumes du j. Nocturne du Samedi.

La Procession & la Messe comme au jour précedent excepté l'Epitre & l'Evangile, au lieu desquels on dit les suivans.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli.

1. Jean 5. 10.

CHarissimi; qui credit in Filium Dei, habet testimónium Dei

in se. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum: quia non credit in testimónium quod testificátus est Deus de Filio suo. Et hoc est testimónium, quóniam vitam ætérnam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Filio ejus est. Qui habet Fílium habet vitam: qui non habet Filium vitam non habet. Hæc scribo vobis; ut sciátis quóniam vitam habétis ætérnam qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc est fidúcia quam habémus ad eum: quia quodcúnque petiérimus secúndum voluntátem ejus, audit nos. Et scimus quia audit nos, quidquid petiérimus: scimus quóniam habémus petitiónes quas postulamus ab eo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 18. 1.

IN illo témpore; Dicébat Jesus parabólam ad discípulos suos, quóniam opórtet semper oráre & non deficere, dicens: Judex quidam erat in quadam civitáte, qui Deum non timébat, & hóminem non reverebátur. Vidua autem quædam erat in civitáte illa, & veniébat ad eum dicens: Vindica me de adversário meo. Et nolébat per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se: Etsi Deum non timeo, nec hóminem revéreor; tamen q[illegible] molésta est mihi h[illegible] vídua, vindicábo il[illegible], ne in novíssimo vé[illegible]ns suggíllet me. Ait [illegible]em Dóminus: Audíte [illegible]l judex iniquitátis di[illegible] Deus autem non fá[illegible] vindíctam electórum clamántium ad se die ac nocte, & patiéntiam habébit in illis? Dico vobis quia citò fáciet vindíctam illórum. Verúntamen Filius hóminis véniens, putas invéniet fidem in terra?

Au retour on chante les Litanies des Saints.

LA VIGILE DE LA L'ASCENSION.

A LA MESSE,

Introïte.

EXaltáre super cœlos, Deus, allelúia: & super omnem terram glória tua, allelúia, allel. *Ps.* Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & psallam in glória mea. ℣. Glória Patri. Exaltáre.

Oraison.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut nostræ mentis inténtio, quò ventúræ solemnitátis auctor ingréssus est, semper inténdat; & quò fide pergit, conversatióne pervéniat; Per.

Les deux autres, 394.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Chap.* 4. 7.

FRatres; Unicuíque nostrûm data est grátia secúndùm mensúram donatiónis Christi. Proptér quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Quòd autem ascéndit, quid est, nisi quia & descéndit primùm in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est & qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios verò Evangelístas, álios autem pastóres, & doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi; donec occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Filii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut jam non simus párvuli fluctuántes & circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circunventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in charitáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum, & connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndùm operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in charitáte.

Allelúia, allelúia. ℣. Vado paráre vobis locum: íterùm vénio, & accípiam vos ad meipsum. Allelúia. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles, & introíbit rex glóriæ. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 17. 1.

IN illo témpore; Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te; sicut dedísti ei potestátem om-

nis carnis, ut omne quod dedisti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna; ut cognóscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedisti mihi ut fáciam: & nunc clarifica me tu, Pater, apud temetipsum, claritáte quam hábui: priúsquàm mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus quos dedisti mihi de mundo; tui erant, & mihi eos dedisti; & sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt quia ómnia quæ dedisti mihi abs te sunt; quia verba, quæ dedisti mihi, dedi eis: & ipsi accepérunt, & cognovérunt verè quia à te exivi, & credidérunt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo: non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi; quia tui sunt, & mea ómnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te vénio.

Offertoire. Clarifica me, tu Pater, apud temetipsum, claritáte quam habui, priúsquàm mundus esset, apud te, allelúia.

Secrete.

SAcrificium, Dómine, pro venerábili Filii tui, quam prævenimus, Ascensióne súpplices deférimus; præsta, ut & nos per ipsum his commérciis sacrosanctis ad cœléstia consurgámus; Per eúndem Dóminum.

Les deux autres, 395.

Communion. Pater, cùm essem cum eis, ego servábam eos, quos dedisti mihi; nunc autem ad te vénio; non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos à malo, al.

Postcommunion.

TRibue quæsumus, Dómine, ut per hæc sancta quæ súmpsimus, illuc tendat nostræ devotiónis affectus, quò tecum assúmpta est nostra substantia in Christo Jesu filio tuo Dómino nostro; Qui tecum.

Les deux autres, 395.

[redacted]

...nelier in. Beauvais Sculp.

...e virent s'elever en haut, et il entra dans
... nuée qui le deroba a leurs yeux. ac...

...a Duchange Graveur du Roy rue St Jacques. C...

[redacted]

L'ASCENSION DE NOTRE-SEIGNEUR JESUS-CHRIST.

SOLEMNEL.

Oici le dernier des Mistéres de Nôtre-Seigneur, & la consommation de tous les autres. Il nous represente Jesus-Christ montant au Ciel, où il est assis à la droite de son Pere, ou il intercéde sans cesse pour nous ; d'où il fait découler sur nous ses graces, & où il nous prépare une place, que nous ocuperons un jour, si nous voulons imiter son exemple & obéïr à ses Commandemens. Détachons-nous de la terre, soûpirons après le bonheur du Ciel dont J. C. nous ouvre l'entrée ; suivons-le de cœur & d'esprit dans le sejour de sa Gloire, & prions-le de ne nous pas laisser orphelins ici-bas. Unissons-nous ensuite aux Apôtres & aux Disciples, pour passer saintement le tems qui est entre l'Ascension & la Pentecôte ; afin de nous préparer comme eux à *recevoir le Saint-Esprit.*

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 2. D. Qui ædíficat in cœlo Ascensiónem suam, Dóminus nomen ejus, allelúia.

2. *Ant.* 6. f. Stabunt pedes ejus in die illa super montem Olivárum, qui est contra Jerúsalem ad Oriéntem, allelúia.

3. *Ant.* 7. C. Qui redémpti sunt à Dómino reverténtur, & vénient in Sion laudántes, allel.

4. *Ant.* 8. g. Póntifex ultra velum intrábit in Sancta, ut roget pro univérso cœtu Israël, alleluia.

5. *Ant.* 3. a. Ipse portábit glóriam, & sedébit, & dominábitur super sólio suo, allelúia.

Capitule. *Mich.* 2.

ASCéndet pandens iter ante eos : divident, & transíbunt portam, & ingrediéntur per eam, & transíbit rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum.

℟. Attóllite portas príncipes vestras, & * Elevámini portæ æternáles, & introibit Rex glóriæ ; † Allelúia, allelúia. ℣. Dum benedíceret Jesus discípulis, recéssit ab eis, & ferebátur in cœlum. * Elevámini. ℣. Glória. † Allelúia.

Hymne, Christe, quem sedes, *aux ij. Vepres.*

℣. Regnábit Deus super Gentes, allelúia. ... Deus sedet super ... m sanctam suam, al... úia.

A Magníficat, *Ant.* 5. a. Præcédet vos Dóminus, & congregábit vos Deus Israël, Exaltábitur, elevábitur, & sublimis erit valdè, allelúia.

Complies comme au jour de la Fete.

A MATINES.

Invit. Jesum euntem in cœlum, veníte, adorémus, allelúia.

Hymne.

FŒLIX dies mortálibus
Quâ per profúsum sanguinem
Homo Deus clausas diù
Intrávit ætérnas domos.
Nos membra quò nostrum caput,
Quò dux præívit, íbimus,
Si jungat una mens simul,
Nos una junget glória.

[redacted]

NOSTRAS Olimpo rédditus
Qui, Christe, sedes præparas,
Hìc éxules ad pátriam
Trahas amóris néxibus.

TUNC ore nudo qualis es
Perénniter vidébimus,
Amábimus perénniter,
Perénniter laudábimus.

Si quos amas non déseris,
Nostræ salútis óbsidem
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adóptet, Spíritum.

* QUI victor in cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu,
In sempitérna sécula.
Amen.

** Les Hymnes de même mesure se terminent ainsi jusqu'à la Vigile de la Pentecôte.*

Ant. 4. irreg. c. Eleváta est magnificéntia tua super cœlos Deus, allelúia. *Pseaume.* Dómine Dóminus noster, 76.

Ant. 8. c. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo, allelúia. *Pseaume.* In Dómino confído, 97.

Ant. 1. a. In sole pósuit tabernáculum suum, allelúia. *Pseaume.* Cœli enárrant, *avec sa division*, 77.

℣. Psállite Dómino qui ascéndit super cœlum cœli, allelúia. ℟. Ad Oriéntem, allelúia.

Leçon j.

Incipit Liber Actuum Apostolórum. *Ch.* 1. 1.

PRimùm quidem sermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, & docére, usque in diem, quâ præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est, quibus & præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed expectárent promissiónem Patris, quam audístis, (inquit) per os meum; quia Joánnes quidem baptizávit aquâ; vos autem baptizabímini Spíritu sancto, non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est

vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritûs sancti in vos, & éritis mihi testes in Jerúsalem, & in omni Judǽa, & Samaría, & usque ad último terræ. Et cùm hæc dixísset vidéntibus illis, elevátus est, & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cúmque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. Tunc revérsi sunt Jerosólymam à monte qui vocatur Olivéti, qui est juxta Jerúsalem, sábbati habens iter. Et cùm introíssent in cœnáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacobus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus: Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacobi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jesu, & fratribus ejus.

℟. Præbuit seipsum vivum Jesus post passiónem suam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei * ...vidéntibus illis, ele-...us est, * Et nubes ...cépit eum ab óculis ...um, allelúia. ℣. Cùm ...nocinaréntur, ascén-... in cœlum. * Et nu-...

Leçon ij.

Sermo sancti Leónis Papæ.

SIcut in solemnitáte Paschâli resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi, ita Ascénsio ejus in cœlos præséntium nobis est matéria gaudiórum. Explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi Testaménti mystériis congruébant, Dóminus noster Jesus Christus, quadragésimo post resurrectiónem die, coram discípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, mansúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicándis Ecclésiæ filiis divínitùs præstitúta peragántur, & ad judicándos vivos & mórtuos in

[redacted]

eádem carne, in qua ascéndit, advéniat. Exultémus itaque, dilectíssimi, gáudio spirituáli, & digna apud Deum gratiárum actióne lætántes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Christus est, erigámus. Sursùm vocátos ánimos desidéria terréna non déprimant: ad ætérna prælécto peritûra non óccupent: viam veritátis ingréssos falláces illécebræ non retárdent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrántur, ut peregrinári se in hac mundi valle cognóscant.

℟. Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * A summo cœlo egréssio ejus, & occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia, allelúia. ℣. Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Filius hóminis, qui est in cœlo. * A summo.

Leçon iii.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Marcum.

Chap. 16.

IN illo témpore: Recumbéntibus Undecim appáruit Jesus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis, quia iis qui víderant eum resurrexísse non credidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

QUod resurrectiónem Domínicam discípuli tardè credidérunt, non tam illórum infírmitas, quàm nostra, ut ita dicam, futúra firmitas fuit. Ipsa namque resurréctio, illis dubitántibus, per multa arguménta monstráta est: quæ dùm nos legéntes agnóscimus; quid áliud quàm de illórum dubitatióne solidámur? minùs enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diù dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúlnerum cicatríces tétigit, & de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc discípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit, ut verba quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctiùs impréssa remanérent. Et Dóminus quidem Jesus, postquàm locútus est, assúmptus est in cœlum. Non curru, non Angelis sublevátus; quia is qui

fécerat ómnia, nimírum super ómnia suâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos post te, currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres charíssimi, opórtet ut illuc sequámur corde, ubi eum córpore ascendísse crédimus. Desidéria terréna fugiámus, nihil nos jam deléctet in infimis, quia Patrem habémus in cœlis.

℟. Ascéndit Deus in júbilo, allelúia: * Psállite Deo nostro, psállite Regi nostro; quóniam Rex omnis terræ Deus, † Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jesus assúmptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. * Psállite. ℣. Glória. † Allelúia.

Te Deum.

A LAUDES.

℣. Iter fácite ei qui ascéndit super occásum, allelúia. ℟. Dóminus nomen illi, allelúia.

Les Pseaumes du Di-e.

Ant. 3. a.
n, qui módicò
m Angeli mino-
vidémus Jesum propter passiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum, allelúia.

2. *Ant.* 2. d. Sedet ad déxteram majestátis in excélsis, tantò mélior Angelis efféctus, quantò differéntius præ illis nomen hereditávit, allelúia.

3. *Ant.* 8. g. Talis decébat, ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus à peccatóribus, & excélsior cœlis factus, allelúia.

4. *Ant.* 7. a. Ascéndens.

Cantique. Dan. 3.

Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, * & laudábilis & gloriósus & superexaltátus in sécula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, * & laudábile & superexaltátum in ómnibus séculis.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ, * & superlaudábilis & supergloriósus in sécula.

Benedíctus es in throno regni tui, * & superlaudábilis & superexaltátus in sécula.

Benedíctus es, qui intuéris abyssos, & sedes

[redacted]

super Chérubim, * & laudábilis, & superexaltátus in sécula.

Benedíctus es in firmaménto cœli, * & laudábilis & gloriósus in sécula.

On ne dit point Glória Patri.

Ant. Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus, allelúia.

5. *Ant.* I. F. Unam pro peccátis ófferens hóstiam, in sempitérnum sedet in déxtera Dei, allelúia.

Capitule. Hebr. 12.

PEr patiéntiam currámus fratres, ad propósitum nobis certámen, aspiciéntes in auctórem fidei, & consummatórem Jesum, qui propósito sibi gáudio sustínuit crucem, confusióne contémptâ, atque in déxtera sedis Dei sedet.

Hymne.

PARTA tuis labóribus
Qui jam potíris glóriâ:
Quos hic relínquis órphanos
Nos, Christe, semper réspicis.

ALTO benígnus è throno,
E Patris almi déxtera
Nos állicis, nos cónfoves,
Et ad volándum próvocas.

TERRÉNA quæ mens non capit,
Quæ sola pérspicit fides,
Ad sancta fac nos gáudia
Amóre casto cúrrere.

SI quos amas non déseris,
Nostræ salútis óbsidem
Mittas ab altis sédibus,
Qui nos adóptet, Spíritum.

QUI victor in cœlum redis,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sécula. Amen.

℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

A Benedíctus, *Ant.* 6. f. Christus splendor glóriæ portans ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis, allelúia.

Aux Heures, les Pseaumes du Dimanche.

A PRIME.

An ℟. *br.* ℣. Qui ascendísti super omnes cœlos. * Allelúia, allelúia.

CANON.

Ex Constitutiónibus Apostolorum.

NUmerátis quadragínta diébus a primo Dominico die, celebráte diem festum Assumptiónis Dómini, quo die ascéndit ad … eumdémque … suum, a quo m… rat, ad cujus … virtútis sedet, … consummatione … véniet cum potestáte … glória multa ad judicandum vivos & mórtuos.

A TIERCE.

Capitule. 1. Pierre 3.

CHristus est in déxtera Dei, deglutiens mortem ut vitæ ætérnæ herédes efficerémur: proféctus in cœlum subjéctis sibi Angelis, & Potestátibus, & Virtútibus.

℟. *br.* Ascéndit Deus super Chérubim, * Allelúia, allelúia. Ascéndit.

℣. Et volávit super pennas ventórum. * Allelúia.

℣. Gloria. Ascéndit.

℣. Ponis nubem ascénsum tuum; allelúia.

℟. Qui ámbulas super pennas ventorum, allel.

A LA PROCESSION DE L'EGLISE CATHEDRALE.

Aujourd'hui par un singulier privilége, que la piété de nos Rois a accordé de tems immémorial à l'Eglise de Roüen en l'honneur de saint Romain Archevêque, un des Meurtriers qui ont merité la mort, aprés avoir été … *r le Doyen & Chapitre,* … *agréé par le Parlement,* … *coutume de leur être li*… *vré, & d'etre absous de* … *crimes, avec ses com*… *ces. Pour cette ceremo*… *e on fait Procession de* … *dite Eglise au lieu de la* … *lle appellé la Vieille* … *Tour, en cette maniere.*

Le Clergé de l'Eglise en surplis avec le Prêtre revetu d'Aube & d'Etole, & les Ministres precedés des Banieres, Croix, Chandeliers, & Chasses [ou Fiertes] tant de ladite Eglise, que des autres, dont le Clergé & les Confrairies ont coutume d'assister à cette Procession; la seule Chasse de S. Romain suivant derriere; sort par la porte Orientale, chantant les Répons, Ascéndit, 406. & Præbuit seipsum. 404. *avec l'Hymne*, Christe quem, *aux ij. Vepres.*

La Procession etant arrivée à la Vieille Tour, Monseigneur l'Archevê-

que,

que, s'il est present, le Prêtre, le Diacre, le Soûdiacre, & quelques autres des anciens, montent en haut au lieu destiné pour cette Cérémonie, suivis de la Chasse de saint Romain, qui est portée, & placée sur une table decemment préparée.

Ensuite, Monseigneur l'Archevêque, ou le Prêtre étant près la Chasse, exhorte en peu de mots le Prisonnier [lequel sorti de prison, nuë tête, delivré de ses fers qu'il porte à son bras, attend sa venuë à genoux] à implorer la miséricorde de Dieu par les mérites du Bienheureux S. Romain, & lui commande de faire sa Confession générale, disant Confiteor, &c. *Monseigneur l'Archevêque ou le Prêtre dit,* Misereátur & Indulgéntiam. *Alors le Prisonnier ayant les épaules sous la Chasse, fléchit trois fois les genoux, & la leve autant de fois, toute la multitude du peuple accompagnant la Cérémonie d'acclamations de joye. Puis on lui met sur la tete une Couronne de fleurs blanches, & il descend portant la Chasse, précédé de Monseigneur l'Archevêque, du Prêtre & des Ministres.*

Cependant les Chantres, commencent l'Hymne, Fœlix dies, 402. *qu'on chante au retour de la Procession. Laquelle étant dans le Parvis, on fait derechef Station à la principale Porte, où Monseigneur l'Archevêque, le Prêtre, le Chantre, le Diacre & le Soûdiacre fléchissant les genoux, chantent le Verset,* Tu Rex Glóriæ Christe. *Le Chœur continuë,*

Tu Patris * sempitérnus es Filius, *& les Versets suivans jusqu'à* Ætérnâ.

A l'Entrée de l'Eglise, Ant. Ad interióra, 414. *Dans les autres Eglises,*

A LA PROCESSION.

℟. Ascéndit, 406. *s'il ne suffit pas,* 2. ℟. Præbúit, 404.

A la Station, ℟. Ipse est qui constitútus est à Deo * Judex vivórum & mortuórum, allelúia. ℣. Sedísti super thronum qui júdicas justítiam. * Judex.

℣. Jubiláte in conspéctu Regis Dómini, allelúia, ℟. Quóniam venit judicáre terram, allelúia.

Quos hìc órphanos déseris,
Jesu, réspice cœlitus;
Mitte nobis è súperis
Promíssi dona Spiritûs.

Tibi devótis méntibus
Per te lucéscat véritas;
Per te succénsis córdibus
Divína flagr
Amen,

Sequéntia sa
gélii secún
cum. *Ch.*

In illo t
cumbén
cim appár ,&
exprobrávit incredulitátem eórum & durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderúnt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit: qui verò non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: & si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, & benè habébunt. Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, & sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

On éteint le Cierge Paschal.

Offertoire. Ascéndit
us in jubilatióne, &
minus in voce tubæ, al.

Secrete.

Uscipe, Dómine,
múnera, quæ pro Fi-
tui gloriósa Ascensió-
deférimus: & concéde
propítius, ut à præséntibus perículis liberémur, & ad vitam perveniámus ætérnam; Per eúndem.

Préface de l'Ascension qui se dit jusqu'à la veille de la Pentecôte.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre nos tibi semper & ubíque grátias agere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui post resurrectiónem suam ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit, & ipsis cernéntibus est elevátus in cœlum, ut nos divinitátis suæ tribúeret esse partic
&c.

Le Communicántes se commence ainsi:

& usque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: & nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cúmque intueréntur in cœlum eúntem illum ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est à vobis in cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum.

Allelúia, allelúia.
℣. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem; dedit dona homínibus.

Allelúia. ℣. Non vos relínquam órphanos; vado, & vénio ad vos, & gaudébit cor vestrum.

Prose.

SOlémnis hæc festívitas
Novum instáurat gáudium.
Quâ perénnis félicitas
Propónitur in præmium.

CHRISTUS scandens in æthera
Mortis fregit poténtiam;
Sedens Patris in déxtera
Jugem parat lætítiam.

DIES per multos sæpius
Suis vivus appáruit;
Et cómitum cor dúrius
Mitis magíster árguit.

SUOS per Gentes ímperat
Ferre salútis núntium,
Sed non priúsquàm ásferat
Dei virtus auxílium.

DISCIPULIS mirántibus
Cœlo triúmphans réddítur;
Et subdúctus aspéctibus
Nube clarâ suscípitur.

QUI penetrávit ínferas
Domos Redémptor pácifer,
Se fert in sedes súperas
Mundi suprémus árbiter.

AB ascendénte dúcitur
Regnatúra captívitas:
Palma victis assséritur,
Mórtuis immortálitas.

UT ascéndit sic véniet,
Sedens in nubis sólio,
Pœnâ malos afficiet
Judex bonósque præmio.

PATRI monstrat assíduè
Quæ dura tulit vúlnera;
Et sic pacis perpétuæ
Nobis exórat fœdera.

NUNC ánimis accípite
Parátum cœlo præmium,
Ut membrórum cum cápite
Arctius sit consórtium.

Quos hic órphanos déseris,
Jesu, réspice cǽlitus;
Mitte nobis è súperis
Promíssi dona Spíritûs.

TIBI devótis méntibus
Per te lucéscat véritas;
Per te succénsis córdibus
Divína flagret cháritas.
Amen. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Marcum. *Ch.* 16. 14.

IN illo témpore: Recumbéntibus Undecim appáruit Jesus, & exprobrávit incredulitátem eórum & durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit: qui verò non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: & si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, & benè habébunt. Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profécti prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, & sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

On éteint le Cierge Paschal.

Offertoire. Ascéndit Deus in jubilatióne, & Dóminus in voce tubæ, al.

Secrete.

SUscipe, Dómine, múnera, quæ pro Fílii tui gloriósa Ascensióne deférimus: & concéde propítius, ut à præséntibus perículis liberémur, & ad vitam perveniámus ætérnam; Per eúndem.

Préface de l'Ascension qui se dit jusqu'à la veille de la Pentecôte.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre nos tibi semper & ubíque grátias agere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui post resurrectiónem suam ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit, & ipsis cernéntibus est elevátus in cœlum, ut nos divinitátis suæ tribúeret esse partícipes. Et ídeò &c.

La Communicantes se commence ainsi:

Communicántes, & diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster unigénitus Fílius tuus unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam in glóriæ tuæ déxtera collocávit: sed &...

Communion. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, & super cœlos glória ejus: quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat? allel.

Postcommunion.

COncéde nobis quæsumus, Dómine, per hæc mystéria, quæ súmpsimus, tuæ pietátis auxílium, ut secúndùm tuam promissiónem, & tu nobíscum semper máneas in terris, & nos tecum in cœlo vívere mereámur; Qui vivis.

A SEXTE.

Capitule. Heb. 9.

NOn in manufácta sancta Jesus introívit, exemplária verórum, sed in ipsum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis.

℟. *br.* Dóminus in cœlo sedes ejus, * Allelúia, allel. Dóminus. ℣. Oculi ejus in páuperem respíciunt. * Allelúia. ℣. Glória. Dóminus.

℣. *Factus est Dóminus refúgium páuperi, allelúia.* ℟. Adjútor in opportunitátibus in tribulatióne, allelúia.

A NONE.

Capitule Ephes. 4.

QUòd ascéndit Christus, quid est, nisi quia & descéndit primùm in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est, & qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia.

℟. *br.* Ascendísti in altum; cepísti captivitátem, * Allelúia, allelúia. Ascendísti. ℣. Accepísti dona in homínibus. * Allelúia, allelúia. ℣. Glória Patri. Ascendísti.

℣. Currus Dei decem míllibus múltiplex, allelúia. ℟. Míllia lætántium, allelúia.

A VESPRES.

Ant. 2. D. In splendóribus sanctórum, Dóminus à dextris tuis; allel. *Ps.* Dixit Dóminus, 32.

Ant. 1. a. Super cœlos glória ejus: quis sicut Dóminus Deus, qui in altis hábitat? allelúia. *Ps.* Laudáte, púeri, 34.

Ant. 7. D. Qui hábitas in cœlis, miserére nostri, Dómine: miserére nostri, allelúia. *Pseaume*, Ad te levávi, 95.

Après cette Strophe qu'on répete trois fois, le Célébrant dit le Verset, Dominus in circúitu, *l'Oraison*, Deus qui sacérdos, 350.

Ensuite, il donne la Bénédiction.

Le Vendredi, à Matines les Pseaumes du ij. Nocturne du Samedi.

Le Samedi, les Ps. du iij. Nocturne du Samedi.

A VESPRES.

Ant. 4. *irreg.* d. Erant semper in templo, laudántes & benedicéntes Deum, allelúia.

Capitule. Deut. 33.

Non est Deus álius; ut Deus rectíssimi, ascénsor cœli, auxiliátor tuus: magnificéntiâ ejus discúrrunt nubes: habitáculum ejus sursùm.

Hymne. Christe, 414.

℣. Dóminus in cœlo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 6. f. Christus Jesus qui mórtuus est, & resurréxit, est ad déxteram ei, & interpéllat pro bis, allelúia.

Mémoire de l'Ascension.

DIMANCHE dans l'Octave de l'Ascension.

Tout se dit comme au jour de l'Ascension, excepté ce qui suit.

A MATINES.

Ant. 3. a. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, cantábimus & psallémus virtútes tuas, allel. *Ps.* Dómine, in virtúte, 64.

Ant. 4. e. Psállite Dómino sancti ejus, & confitémini memóriæ sanctitátis ejus, allelúia. *Ps.* Exaltábo te, 9.

Ant. 1. a. Rex omnis terræ Deus sedet super sedem sanctam suam, al. *Ps.* Omnes gentes, 83.

℣. Date glóriam Deo super Israël, allel. ℟. Magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus, all.

A LAUDES.

Capitule. 1. Pierre 4.

Estóte prudéntes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis charitátem continuam habéntes, quia cháritas óperit multitúdinem peccatórum.

℣. Regnábit Deus super Gentes, allelúia. ℟. Deus sedet super sedem sanctam suam, allel.

A Benedíctus, *Ant.* 7. c. Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia.

Mémoire de l'Ascension.

[redacted]

SEAUMES DE MATINES.

Le Lundi, les Pseaumes du Samedi à Prime.

Le Mardi, les Pseaumes du Samedi à Tierce.

Le Mercredi, les Pseaumes du Samedi à Sexte.

Le Vendredi, les Ps. du Samedi à None.

LA VIGILE DE LA PENTECOSTE.

Après None, le Prêtre revêtu de tous les Ornemens Sacerdotaux avec le Diacre & le Soûdiacre en Aubes, va à l'Autel. Puis on lit les Leçons suivantes avec les Traits & Oraisons, les Cierges de l'Autel éteints, jusqu'au commencement de la Messe, comme au Samedi Saint. Le Célébrant les lit à voix basse à l'Autel du côté de l'Epitre.

Leçon j. Genese 22. 1.

IN diébus illis. Tentávit Deus Abraham, & dixit ad eum, Abraham, Abraham: At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, & vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocáustum super unum móntium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, & Isaac filium suum: Cúmque concidísset ligna in holocáustum, ábiit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Expectáte hìc cum ásino: ego & puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, & impósuit super Isaac filium suum: ipse verò portábat in mánibus ignem & gládium. Cúmque duo pérgerent simul, dixit Isaac Patri suo: Pater mi? At ille respóndit? Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna: ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter: & venérunt ad locum quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, & désuper ligna compósuit: cúmque alligásset Isaac filium suum, posuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, & arrípuit gládium,

tuam super puerum, neque facias illi quidquam: nunc cognóvi quod times Deum, & non pepercisti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum arietem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit in holocáustum pro filio. Appellavítque nomen loci illius, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cœlo, dicens: Per memetipsum jurávi dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, & non pepercisti filio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, & multi-

D fa
humán
tiæ exc
concéd
træ vo
tem frá
præcep
nem in
plére. I
Leçon
N U
vo
Dómin
Vade a
sanctifi
cras, la
ta sua.
diem té
tértia d
nus cora
per mon
tituésqu
lo per ci
ad eos:
dátis in

cœperit clángere búccina, tunc ascéndant in montem. Descendítque Móyses de monte ad pópulum, & sanctificávit eum. Cúmque lavíssent vestiménta sua, ait ad eos: Estóte paráti in diem tértium, & ne appropinquétis uxóribus vestris. Jamque advénerat tértius dies, & manè inclarúerat: & ecce cœpérunt audíri tonítrua, ac micáre fúlgura, & nubes densíssima operíre montem, clangórque búccinæ veheméntius perstrepébat: & tímuit pópulus qui erat in castris. Cúmque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radíces montis. Totus autem mons Sinaï fumábat: eo quòd descendísset Dóminus super eum in igne, & ascénderet fumus ex eo quasi de fornáce, eratque omnis mons terríbilis. Et sónitus búccinæ paulátim crescébat in majus, & prolíxiùs tendebátur: Móyses loquebátur, & Deus respondébat ei. Descendítque Dóminus super montem Sinaï in ipso montis vértice, & vocávit Móysen in cacúmen ejus. Quò cùm ascendísset, dixit ad eum: Descénde, & contestáre pópulum: ne fortè velit transcéndere términos ad vidéndum Dóminum, & péreat ex eis plúrima multitúdo. Sacerdótes quoque qui accédunt ad Dóminum, sanctificéntur, ne percútiat eos. Cunctus autem pópulus audiébat voces & vidébat lámpades, & sónitum búccinæ, montémque fumántem: & pertérriti ac pavóre concússi, stetérunt procul, dicéntes Móysi: Lóquere tu nobis, & audiémus. Non loquátur nobis Dóminus, ne fortè moriámur. Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timére: ut enim probáret vos, venit Deus, & ut illíus esset in vobis terror, & non peccarétis.

Trait. Cantémus, 326.

Oraison.

Deus, glorificátio fidélium, & vita justórum, qui per Móysen fámulum tuum, nos quoque modulatióne sacri cárminis erudísti: univérsis Géntibus misericórdiæ tuæ munus operáre, tribuéndo beatitúdinem, auferéndo terrórem: ut quod pronuntiá-

tiam. Quid est Israël quòd in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ & victus, ubi sit lumen oculórum, & pax? Quis invénit locum ejus? Et quis intrávit in thesauros ejus? Ubi sunt príncipes Géntium, & qui dominántur super béstias, quæ sunt super

neque
pérunt
sórunt
Non e
Chánaa
in The
Agar
prudén
ra est,
rhæ, &
bulató
res pru
géntiæ
piéntia
que c
sémita
quàm
Dei, &
fessión
est, &
excéls
fuérun
náti i

[redacted]

de núbibus? Quis transfretávit mare, & invénit illam; & áttulit illam super aurum eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam, & adinvénit eam prudéntiâ suâ: qui præparávit terram in ætérno témpore, & replévit eam pecúdibus, & quadrupédibus: qui emíttit lumen, & vadit: & vocávit illud, & óbedit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, & lætátæ sunt: vocátæ sunt, & dixérunt: Adsumus: & luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, & non æstimábitur álius advérsùs eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, & trádidit illam Jacob púero suo, & Israël dilécto suo. Posthæc in terris visus est, & cum homínibus conversátus est.

Trait. Atténde, 327.

Oraison.

DEus, qui nobis per Prophetárum ora præcepísti temporália relinquere: atque ad ætérna festináre: da fámulis *tuis, ut quæ à te* jussa cognóvimus, implére cœlésti inspiratióne valeámus; Per.

Leçon iv. Isaïe 54. 17.

HÆc est hæréditas servórum Dómini, & justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: & qui non habétis argéntum, properáte; émite, & comédite: veníte, émite absque argénto, & absque ulla commutatióne vinum & lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, & labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, & comédite bonum, & delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, & veníte ad me: audíte; & vivet ánima vestra, & fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem Géntibus. Ecce Gentem, quam nesciébas, vocábis: & Gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, & sanctum Israël, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveníri po-[illegible]

[illegible]

test : invocáte eum, dum propè est. Derelínquat ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertátur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum. ... n cogitatiónes meæ ... gitatiónes vestræ ... viæ vestræ, viæ ... dicit Dóminus. ... sicut exaltántur ... terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ à viis vestris, & cogitatiónes meæ à cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, & nix de cœlo, & illuc ultrà non revértitur, sed inébriat terram, & infúndit eam, & germináre eam facit, & dat semen serénti, & panem comedénti : sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo. Non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, & prosperábitur in his, ad quæ misi illud : dicit Dóminus omnípotens.

Trait. Vínea, 328.

Oraison.

Omnipotens sempitérne Deus, qui per únicum Filium tuum, Ecclésiæ tuæ demonstrásti te esse cultórem ; omnem pálmitem, fructum in co- dem Christo tuo, q... vitis est, afferénte... ménter excolens, ... tus áfferat amplió... délibus tuis, quo... víneam ex Ægyp... fontem baptísmi tulísti ; nullæ pe... rum spinæ prævá... ut Spíritûs tui sa... catióne muníti, pe... fruge ditentur ; P... dem Dóminum .... táte ejúsdem Spiri...

Trait. Sicut cerv... síderat, 329.

Oraison.

Concéde, quæsu... omnípotens D... ut, qui solemnitátem... ni sancti Spíritûs ... mus, cœléstibus des... riis accénsi, fontem... tæ sitiámus ; Per Dó... num .... in unitáte ej... dem Spíritûs sancti.

Ensuite on fait la P... cession, la Benedicti... des Fonts, & le reste com... me au Samedi Saint.

A LA MESSE.

Au retour de la Procession, on chante solemnellement Kyrie eléison, *pour l'Introïte de la Messe : Ensuite* Glória in excélsis...

Oraison.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat ; &

[redacted]

... tuæ lucis, corda eó... Qui per grátiam tuam ... i sunt, sancti Spí... illustratióne co... Per Dóminum... unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

...ctio Actuum Apostolórum. *Ch.* 19. 1.

IN diébus illis: Factum est, cùm Apóllo esset Corinthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, & inveníret quosdam discípulos: dixitque ad eos. Si Spíritum sanctum accepístis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque si Spíritus sanctus est audívimus. Ille verò ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Joánnis baptísmate. Dixit autem Paulus: Joánnes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cùm imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus sanctus super eos, & loquebántur linguis, & prophetábant. Erant autem *omnes viri ferè* duódecim. Introgréssus autem synagógam, cum fidúcia loquebatur per tres menses, dísputans & suadens de regno Dei.

Allelúia. ℣. Confirmámini, *& le Trait.* Laudáte, 336.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 14. 15.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis quem mundus non potest accípere quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum; quia apud vos manébit, & in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: & mundus me jam non videt. Vos autem vidétis me: quia ego vivo, & vos vivétis. In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandáta mea, & servat ea: ille est qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur à Patre meo, & ego díligam

HOstias pópuli tui, quǽsumus, Dómine, miserátus inténde; &, ut tibi reddántur accéptæ, consciéntias nostras sancti Spíritûs salutáris mundet advéntus, Per Dóminum. ℣. in unitáte ejúsdem.

Préface de la Pentecôte qui se dit jusqu'au Samedi suivant.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubique grátias ágere: Dómine sancte Pater omnípotens ætérne Deus, per Christum Dóminum nostrum. Qui ascéndens super omnes cœlos, sedensque ad déxteram tuam,

tecóst
Spirit
lis inr
páruit
Le F
au Sa
Comm
tivitá
sus :
flúmi
fluent
autem
quem
credé
lúia,
P
D
quagí
mysté
ta ,
dispé

eum, & manifestábo ei me...

...it point Credo.

...re. Emítte Spírit... m, & creabúntur ... novábis fáciem ter... glória Dómini in ..., allelúia.

Secrete.

H... ...ias pópuli tui, ...sumus, Dómine, ... &, ... céptæ ... tras sa... táris ... Per Dóminum. ... in... táte ejúsdem.

Préface de la Pentecôte qui se dit jusqu'au Samedi suivant.

Verè dignum & justum est, æquum & salutáre, nos tibi semper, & ubíque grátias ágere: Dómine sancte Pater omnípotens ætérne Deus, per Christum Dóminum nostrum. Qui ascéndens super omnes cœlos, sedensque ad déxteram tuam, promíssum Spíritum sanctum hodiérnâ die in fílios adoptiónis effúdit. Quaproptet profúsis gáudiis totus in orbe terrárum mundus exúltat, sed & supérnæ virtútes, atque Angélicæ potestátes, hymnum glóriæ tuæ concinunt, sine fine dicéntes:

Le Communicántes *se commence ainsi:*

Communicántes, & diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes, quo Spíritus sanctus Apóstolis innúmeris linguis appáruit. Sed &.....

Le Hanc ígitur, *comme ... Samedi Saint.*

...ommunion. Ultimo fes... ...ritátis die dicébat Je... s: Qui in me credit, ...mina de ventre ejus fluent aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum, allelúia, allelúia.

Postcommunion.

DEus, qui Paschále sacraméntum quinquagínta diérum voluísti mystério continéri: præsta, ut Géntium facta dispérsio divisióne linguárum, ad unam tui nóminis confessiónem cœlésti múnere congregétur; Per Dóminum nostrum Jesum.

ces miracles ne sont plus necéssaires pour prouver la verité de la Religion. Mais il se fera sentir intérieurement dans tous les cœurs, qu'il trouvera disposez à le recevoir.

Le Saint-Esprit se communique particulierement au chrétiens par le Sacrement de Confirmation. Ceux qui n'ont pas encore reçû ce Sacrement doivent aujourd'hui former la résolution de s'y préparer, pour le recevoir le plûtôt qu'il leur sera possible. Ceux qui l'ont reçû doivent remercier Dieu d'une si grande faveur; examiner si leur conduite répond à la qualité de parfaits chrétiens que donne ce Sacrement; & tâcher enfin de résusciter en eux la grace qui leur a été communiquée par l'imposition des mains.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 1. a. De Sion exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúsalem, allel.

2. *Ant.* 3. a. In monte Sion, & in Jerúsalem erit salvátio, allelúia.

3. *Ant.* 5. a. Effundátur super nos Spíritus de excélso, & erit secúritas usque in sempitérnum al.

4. *Ant.* 6. f. Sensum tuum, Dómine, quis sciet, nisi tu míseris Spíritum sanctum de altíssimis? allelúia.

5. *Ant.* 4. e. Spíritus meus erit in médio vestrûm: nolíte timére, allel.

Ezech. 11.

novum trí-
visréribus
auferam cor
de carne eó-

rum, & dabo eis cor cárneum, ut in præcéptis meis ámbulent.

℟. Dóminus de Sinaï venit, & de Seïr ortus est nobis: appáruit de monte Pharan. * In déxtera ejus ígnea lex, allelúia, allelúia. ℣. Cùm vénerit Spíritus veritátis, docébit omnem veritátem. * In. ℣. Glória. * In.

Hymne, Veni, supérne Spíritus, *aux ij. Vêpres.*

℣. Deus Israël, ipse dabit virtútem, allelúia. ℟. Et fortitúdinem plebi suæ, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 8. g. Spíritus Dómini, Spíritus sapiéntiæ & intelléctûs, Spíritus consílii & fortitúdinis, Spíri-

& pietátis,

son.
Sacramén-
bátæ Festi-
sam Ecclé-
omni gente
nctíficas, in
latitúdinem
sancti dona
Per Dómi-
nitáte ejús-

mme après

INES.
lúia, Spíri-
replévit or-
n, * Veníte
llelúia.
ne.
cus astra as-
at;
le vénerat,
míssum suis
úrus Spíri-

IIS urgébat

o septém-

s sépties
témpora.
iéi tértiâ
undus pér-

ántibus,
e núntiat.
s ergo lú-

Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora,
Calóre verbi cómpleat.
IMPLETA gaudent víscera,
Affláta sancto Spíritu:
Voces novas mox íntonant,
Fantur Dei magnália.
GENS omnis illos áudiit,
Græci, Latíni, Bárbari,
Rudésque mirántur viros
Linguis loquéntes ómnium.
JUDÆA tunc incrédula,
Cæco furóre pércita,
Musti calóre férvidos,
Christi sodáles íncrepat.
SIGNIS sed & virtútibus
Occúrrit & docet Petrus;
Falsum profári pérfidos
Joële teste cómprobans.
* SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent & ardent ígnibus. Amen.
** Les Hymnes de cette mesure se terminent ainsi pendant toute l'Octave.*
Ant. 6. irr. Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, quóniam hic

ses divisions, 103.

Ant. 8. c. Emittes Spiritum tuum, & creabúntur, & renovábis fáciem terræ, allelúia, allelúia. *Ps*. Benedic anima mea, *avec ses divisions*, 41.

℣. Ignis à fácie ejus exársit, allelúia. ℟. Carbónes succénsi sunt ab eo, allelúia.

Leçon j.

De Actibus Apostolórum. *Chap*. 2. 1.

Cum compleréntur dies Pentecóstes erant omnes páriter in eódem loco: & factus est repéntè de cœlo sonus, tanquàm adveniéntis spíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et appa-

am domum, alle-
allelúia. ℣. Intó-
e cœlo Dóminus,
ssimus dedit vo-
iam. * Tánquam.

Leçon ij.

) sancti Leónis
Papæ.

Ddiérnam solem-
nitátem, dilectís-
in præcípuis festis
enerándam, óm-
Catholicórum cor-
gnóscunt. Nec dú-
est, quanta huic
veréntia debeátur,
Spíritus sanctus
entíssimo sui mú-
niráculo consecrá-
iam & ab illo die,
Dóminus super om-
cœlórum altitúdi-
ad déxteram Dei
s consessúrus ascén-
écimus iste est, qui
isdem Resurrectió-
inquagésimus no-
co, à quo cœpit,
t, magna mystéria
& véterum sacra-
rum cóntinens, &
um: quibus mani-
mè declarátur &
m prænuntiátam
per legem, & le-
mplétam esse per
n. Sicut enim He-
quondam pópulo
gýptiis liberáto,
agésimo die post
tiónem agni, lex
data est in monte Sinaï; ita post Passiónem Dómini, quâ verus Dei Agnus occísus est, quinquagésimo à Resurrectióne ipsius die, in Apóstolos plebémque credéntium Spíritus sanctus illápsus est: ut fácilè díligens Christiánus agnóscat inítia véteris testaménti Evangélicis ministrásse principiis, & ab eódem Spíritu cónditum fuisse fœdus secúndum, à quo primum fuerat institútum. Nam sicut Apostólica testátur história, ab hoc die tuba Evangélicæ prædicatiónis intónuit; ab hoc die imbres charismatum, flumina benedictiónum omne desértum, & univérsam áridam rigavérunt.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui, * Váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ℣. Factus est Spíritus Dómini in illis, & prophetáre cœpérunt. * Váriis.

Leçon iij.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Chapitre 14.

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis

suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Libet fratres charíssimi, Evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post, diútiùs líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódiè namque Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta sunt corda flammántia: quia dùm Deum in ignis visióne suscepérunt: per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est: unde & Joánnes dicit Deus cháritas est. Qui ergo mente integrâ Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquísque vestrûm requirátur, an díligat

Deum : toti
secúrâ mente
Diligo. In ip
ctiónis exor
quid Véritas
díligit me,
meum servá
tio ergo dile
hibitio est ó
in Epístola
Joánnes dic
cit : Diligo
mandáta eju
dit, menda
étenim Deu
& mandáta
mus, si nos
luptátibus
Nam qui ad
cita desidé
profécto De
quia ei in f
contradícit.

℟. Cháit
sa est in cœ
tris,*Per Sp
tum, † Qui
bis, allelúi
℣. Numerá
hebdómada
vocábitis hu
lebérrimum
tissimum. *
tum. ℣. Gl

Te Deum

A LAU

℣. Spíritu
dedúcet me
℟. In terra
allelúia.

1. *Ant.* 3. a.

Cum complerentur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúia.

2. *Ant.* 7. C. Apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquàm ignis, allelúia.

3. *Ant.* 5. f. Convénit multitúdo, & mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque línguâ suâ illos loquéntes, allelúia.

4. *Ant.* 2. d. Hoc est, quod dictum est.

Cantique. Joël. 2. 23.

Filii Sion, exultáte & lætámini in Dómino Deo vestro, * quia dedit vobis doctórem justítiæ,

Et descéndere fáciet ad vos imbrem matutínum & serótinum, * sicut in princípio,

Et implebúntur áreæ fruménto, * & redundábunt torculária vino & óleo.

Et reddam vobis annos, * quos comédit locústa, bruchus, & rubígo, & erúca.

Fortitúdo mea magna, * quam misi in vos.

Et comedétis vescéntes, * & saturabímini.

Et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, * qui fecit mirabília vobíscum,

Et non confundétur pópulus meus * in sempitérnum,

Et sciétis, quia in médio Israël ego sum, * & ego Dóminus Deus vester, & non est ampliùs.

Et non confundétur pópulus meus * in ætérnum.

Et erit post hæc: * Effúndam Spíritum meum super omnem carnem,

Et prophetábunt filii vestri * & filiæ vestræ.

Senes vestri sómnia somniábunt, * & júvenes vestri visiónes vidébunt.

Sed & super servos meos & ancillas in diébus illis, * effúndam Spíritum meum.

Ant. Hoc est, quod dictum est per Prophétam Joël: Effúndam de Spíritu meo super omnem carnem, allelúia.

5. *Ant.* 1. F. Stupébant autem omnes, & mirabántur ad invicem, allelúia.

Capitule. Act. 2.

Mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti qui loquúntur, Galilæi sunt, & quómodò nos audívimus

unusquisque linguam nostram in qua nati sumus ?

Hymne.

BEATA nobis gaudia
Anni redúxit órbita,
Almus Dei cùm Spíritus
Illápsus est Apóstolis.

IGNIS vibránte lúmine
Linguæ figúram d[illegible]
Verbis ut essen[illegible]
Et charitáte [illegible]

LINGUI[illegible]
ómnium.
Turbæ pavent Gentílium :
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

PATRATA sunt hæc mýsticè,
Paschæ peracto témpore,
Sacro diérum número,
Quo lege fit remíssio.

TE nunc Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cœlitùs
Largíre dona Spíritûs.

DUDUM sacráta péctora
Tuâ replésti grátiâ :
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent, & ardent ígnibus. Amen.

℣. Cœli distillavérunt, allelúia, ℟. A fácie Dei Sinaï, allelúia.

Ant. Benedictus, *Ant.* 3. c. Déxterâ Dei exaltátus Jesus, & promissióne Spíritûs sancti accéptâ à Patre, effudit hunc, allelúia.

L'Oraison des j. Vepr ci-dessus.

A PRIME.

Au ℟. bref. ℣. Qui de Spíritu tuo dedísti nobis. * Allelúia, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Toletáno tértio.

QUicúnque Spíritum sanctum non credit, aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, coætérnum esse Patri & Fílio, & coæquálem, anathéma sit.

A TIERCE.

Hymne.

VEni creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérnâ grátiâ,
Quæ tu creásti péctora.

QUI Paraclétus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spirituális únctio.

TU septifórmis múnere,

[redacted]

Dextræ Dei tu digitus,
Tu ritè promíssum Patris
Sermóne ditans gúttura.
ACCENDE lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis,
Virtúte firmans pérpeti.
HOSTEM repéllas lóngiùs,
Pacémque dones prótinùs,
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
PER te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Filium,
Te utriúsque Spíritum,
Credámus omni témpore.
SIT laus Patri, laus Filio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante puris péctora
Lucent, & ardent ígnibus. Amen.

Ant. 7. a. Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúia.

Cette Antienne se dit toute entiere devant & après les Pseaumes de Tierce, aujourd'hui seulement : pendant l'Octave on dit la ij. de Laudes, Apparuérunt.

Capitule. *Tite* 3.

DEus secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spiritûs sancti, quem effúdit in nos abúndè per Jesum Christum Salvatórem nostrum.

℟. *br.* Magnificávit Dóminus fácere nobíscum, * Allelúia, allel. Magnificávit. ℣. Facti sumus lætántes. * Allel. ℣. Glória. Magnificávit.

℣. Benedíctus Dóminus ex Sion, allel. ℟. Qui hábitat in Jerúsalem, al.

L'Oraison de la Messe ci-après, qui se dit dans tous les Offices suivans.

A LA PROCESSION.

℟. Cháritas, 432.

2. ℟. Repléti sunt, 431.

Si ces Répons ne suffisent point, on ajoûte l'Hymne Beáta nobis, 434.

A la Station. ℟. Nunc solúti sumus, 439.

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, allelúia. ℟. A templo tuo in Jerúsalem, allelúia.

Oraison.

COncéde, quæsumus, miséricors Deus, ut, qui per Crucem Filii tui solúti sumus à lege mortis; jam serviámus tibi in novitáte Spiritûs, quem in Ecclésiam tuam effun-

dere dignátus es. Per eúndem Christum.

A l'Entrée du Chœur, ℟. Convertísti, 374.

A LA MESSE.

Introïte.

SPíritus Dómini replévit orbem terrárum, allel quod cón sciéntiam allelúia, lúia. *Ps.* Ex & dissipént ejus : * & fug odérunt eum, à ejus. ℣. Glória. Spíritus.

Oraison.

DEus, qui hodiérnâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere : & de ejus semper consolatióne gaudére : Per Dóminum..... in unitáte ejúsdem.

Léctio Actuum Apostolórum. *Ch.* 2. 1.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco : & factus est repéntè de cœlo sonus, tanquam adveniéntis spíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, seditque supra síngulos eórum : & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitantes æi, viri religiósi ex ni natióne quæ sub lo est. Factâ autem hac e, convénit multitúdo, & mente confúsa est, niam audiébat unusquisque linguâ suâ illos uéntes. Stupébant autem omnes, & mirabántur, dicéntes : Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, & quómodò nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus ? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Asiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Libyæ, quæ est circa Cyrénen, & advenæ Románi, Judæi quoque, & prosélyti, Cretes, & Arabes : audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

Allelúia, allelúia. ℣. Cùm vénerit Spíritus

[redacted]

veritátis, docébit vos omnem veritátem.

Allelúia. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium & tui amóris in eis ignem accénde.

Prose.

VEni sancte Spíritus, & emítte cœlitus lucis tuæ rádium.

Veni pater páuperum, veni dator múnerum, veni lumen córdium.

Consolátor óptime, dulcis hospes ánimæ, dulce refrigérium.

In labóre réquies, in æstu tempéries, in fletu solátium.

O lux beatíssima, reple cordis íntima tuórum fidélium.

Sine tuo númine, nihil est in hómine, nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum: riga quod est áridum, sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, fove quod est frígidum, rege quod est dévium.

Da tuis fidélibus, in te confidéntibus, sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, da salútis éxitum, da perénne gáudium. *Amen. Allelúia.*

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 14. 23.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me sermónem meum servábit, & Pater meus díliget eum, & ad eum veniémus, & mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus: sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paraclétus autem Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, & súggeret vobis ómnia, quæcúnque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodò mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum, neque formídet. Audístis, quia ego dixi vobis: Vado, & vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem: quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat: ut cùm factum fúerit, credátis. Jam non multa loquar vobíscum. Venit enim princ-

[redacted]

ceps mundi hujus, & in me non habet quidquam. Sed ut cognóſcat mundus quia diligo Patrem: & ſicut mandátum dedit mihi Pater, ſic fácio.

Offertoire. Confirma hoc Deus, quod operátus es in nobis: à templo tuo, quod eſt in Jerúſalem, tibi ófferent Reges múnera, allelúia.

Secrete.

MUnera, quæſumus, Dómine, obláta ſanctífica: & corda noſtra ſancti Spíritûs illuſtratióne emúnda. Per Dóminum.... in unitáte ejúſdem.

Communion. Factus eſt repénte de cœlo ſonus tanquam adveniéntis ſpíritûs veheméntis, ubi erant ſedéntes, allelúia: & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, loquéntes magnália Dei, allelúia, allelúia.

Poſtcommunion.

SAncti Spíritûs, Dómine, corda noſtra mundet infúſio: & ſui roris intimâ aſperſióne fecúndet. Per Dóminum... in unitáte ejúſdem.

A SEXTE.

Capitule. Act. 2.

SUmébant cibum cum exultatióne & ſim-

plicitate cord
dántes Deum
tes grátiam
plebem. Dón
augébat, qu
rent quotídiè

℟. *bref.* A
lum ſuum ve
* Allelúia,
Auxit. ℣. I
eum ſuper
ejus. * Allelú
ria. Auxit.
℣. Benedi:
lúia. ℟. Et r
ſunt nimis,

A NO

Capitule.

REpléti ſ
Spíritu
loquebántur
cum fidúcia.
nis autem
erat cor unum
una.

℟. *br.* Ecce
num, & qu
dum, * Allel
Ecce. ℣. Ha
tres in unum.
℣. Glória, E
℣. Illic man
minus bened
allelúia, ℟. E
que in ſéculum

A VESP

Les Antiennes

Capitule. E

DEt vobis
cúndum

[redacted]

glóriæ suæ corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

℟. Nunc solúti sumus à lege mortis, ita * Ut serviámus in novitáte Spíritûs, & non in vetustáte litteræ, † Allel. allelúia. ℣. In misericórdiis tuis multis, Deus, Spíritum bonum dedísti nobis: qui docéret nos. * Ut. ℣. Glória † Allel.

Hymne.

VENI, supérne Spíritus,
Pater benígne páuperum,
Donum datórque múnerum,
Sis cordis hospes íntimus.

O veritátis Spíritus,
Et increáta sánctitas,
Sis nostra lux ut Véritas
Ætérna nobis lúceas.

TE postuláre néscios,
Ut deprecémur ádjuva,
Si nostra tangis péctora
Fundent preces quas áudias.

QUID absque te vel ággredi
Vel cogitáre póssumus?
Imple tuo nos Númine
Merébimur te præmium.

A te remóti víximus,
Ad te reduc nos dévios:
Quâ dirigámur sis via,
Unus viæ sis términus.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent, & ardent ígnibus. Amen.

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, allelúia. ℟. A templo tuo in Jerúsalem, allelúia.

A Magnificat, *Ant.* 2. D. Non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis, allelúia.

A COMPLIES.

Ant. 5. f. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram quia secúndùm Deum póstulat pro sanctis, allelúia.

Capitule. *Isaïe* 26.

NOmen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Hymne.

ADSIS, supréme Spíritus,
In nocte sis lux méntium,
Fons sanctitátis, córdium.

unusquísque linguam nostram in qua nati sumus?

Hymne.

BEATA nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Almus Dei cùm Spíritus
Illápsus est Apóstolis.
IGNIS vibrántè lúmine
Linguæ figúram détulit:
Verbis ut essent próflui,
Et charitáte férvidi.
LINGUIS loquúntur ómnium;
Turbæ pavent Gentílium:
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.
PATRATA sunt hæc mýsticè,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum número,
Quo lege fit remíssio.
TE nunc Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cœlitùs
Largíre dona Spíritùs.
DUDUM sacráta péctora
Tuâ replésti grátiâ:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.
SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent, & ardent ígnibus. Amen.

℣. Cœli distillavérunt, allelúia. ℟. A fácie Dei Sínaï, allelúia.

A Benedictus, Ant. 3. e. Déxterâ Dei exaltátus Jesus, & promissióne Spíritûs sancti accéptâ à Patre, effúdit hunc, allelúia.

L'Oraison des 1. Vepres ci-dessus.

A PRIME.

Au ℟. *bref.* ℣. Quidé Spíritu tuo dedísti nobis. * Allelúia, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Toletáno tértio.

QUicúnque Spíritum sanctum non credit, aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, coætérnum esse Patri & Fílio, & coæquálem, anathéma sit.

A TIERCE.

Hymne.

VEni creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérnâ grátiâ,
Quæ tu creásti pectóra.
QUI Paraclétus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.
TU septifórmis múnere,

Dextræ Dei tu digitus,
Tu ritè promíssum Patris
Sermóne ditans gúttura.
ACCENDE lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis,
Virtúte firmans pérpeti.
HOSTEM repéllas lóngiùs,
Pacémque dones prótinùs,
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
PER te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum,
Credámus omni témpore.
SIT laus Patri, laus Filio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante puris péctora
Lucent, & ardent ígnibus. Amen.

Ant. 7. *a.* Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúia.

Cette Antienne se dit toute entiere devant & après les Pseaumes de Tierce, aujourd'hui seulement; pendant l'Octave on dit la ij. de Laudes, Apparuérunt.

Capitule. *Tite 3.*

DEus secúndùm suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs sancti, quem effúdit in nos abúndè per Jesum Christum Salvatórem nostrum.

℟. *br.* Magnificávit Dóminus fácere nobíscum, * Allelúia, allel. Magnificávit. ℣. Facti sumus lætántes. * Allel. ℣. Glória. Magnificávit. ℣. Benedíctus Dóminus ex Sion, allel. ℟. Qui hábitat in Jerúsalem, al.

L'Oraison de la Messe ci-après, qui se dit dans tous les Offices suivans.

A LA PROCESSION.

℟. Cháritas, 432.
2. ℟. Repléti sunt, 431.
Si ces Répons ne suffisent point, on ajoûte l'Hymne Beáta nobis, 434.

A la Station. ℟. Nunc solúti sumus, 439.

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, allelúia. ℟. A templo tuo in Jerúsalem, allelúia.

Oraison.

COncéde, quǽsumus, miséricors Deus, ut, qui per Crucem Fílii tui solúti sumus à lege mortis; jam serviámus tibi in novitáte Spíritûs, quem in Ecclésiam tuam effún-

dere dignátus es. Per eúndem Christum.

A l'Entrée du Chœur, ℟. Convertisti, 374.

A LA MESSE,

Introïte.

SPiritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia: & hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia, allelúia, allelúia. *Ps.* Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus: * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. ℣. Glória. Spíritus.

Oraison.

DEus, qui hodiérnâ die corda fidélium sancti Spíritûs illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere: & de ejus sémper consolatióne gaudére: Per Dóminum..... in unitáte ejúsdem.

Léctio Actuum Apostolórum. *Ch.* 2. 1.

CUm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus est repéntè de cœlo sonus, tanquam adveniéntis spíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tanquam ignis, sedítque supra singulos eórum: & repléti sunt omnes Spíritu sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne quæ sub cœlo est. Factâ autem hac voce, convénit multitúdo, & mente confúsa est: quóniam audiébat unusquísque linguâ suâ illos loquéntes. Stupébant autem omnes, & mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, & quómodò nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Asiam, Phrýgiam, & Pamphýliam, Ægýptum, & partes Líbyæ, quæ est circa Cyrénen, & ádvenæ Románi, Judæi quoque, & proselýti, Cretes, & Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

Allelúia, allelúia. ℣. Cum vénerit Spíritus

dictus, *Ant.* Deus diléxit ,ut Filium suum im daret, ut om- :redit in eum, eat, sed hábeat :érnam, allelúia:

A MESSE,

Introïte.

:ordátus est Dó- inus pópuli sui, a, pósuit in mé- us Spíritum sancti allelúia; allelúia. Exultáte Deo adjú- nostro; * Jubiláte Jacob. ℣. Glória. ordátus est.

Oraison.

DEus, qui Apóstolis tuis sanctum dedís- píritum: concéde ple- uæ, piæ petitiónis ef- tum: ut quibus dedís- dem, largiáris & pa- n. Per Dóminum.... initáte ejúsdem.

ctio Actuum Apósto- órum. *Chap.* 10. 34.

N diébus illis: Apé- riens Petrus os suum, it: Viri fratres, no- præcépit Dóminus edicáre pópulo, & tes- cári, quia ipse est, qui nstitútus est à Deo ju- s vivórum, & mor- orum. Huic omnes ophétæ testimónium hibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum. Adhuc loquénte Petro verba hæc, cécidit Spíritus sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex cir- cumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro: quia & in natiónes grá- tia Spíritûs sancti effúsa est. Audiébant enim il- los loquéntes linguis, & magnificántes Deum. Tunc respóndit Petrus: Nunquid aquam quis pro- hibére potest, ut non bap- tizéntur hi, qui Spíritum sanctum accepérunt sicut & nos? Et jussit eos bap- tizári in nómine Dómi- ni Jesu Christi.

Allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini re- plévit orbem terrárum, & hoc quod cóntinet óm- nia, sciéntiam habet vo- cis.

Allelúia. ℣. Veni san- cte, *& la Prose*, 437.

Sequéntia sancti Evan- gélii secúndùm Joán- nem. *Chap.* 3. 2.

IN illo témpore: Di- xit Jesus Nicodémo, Sic Deus diléxit mun- dum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut om- nis qui credit in eum,

non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum; sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicátur: ... credit, jam ... quia non ... ne unigé... Hoc est au... quia lux v... dum, & di... mines magis ... quàm lucem, era... eórum mala ópera. Omnis enim qui malè agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguántur ópera ejus: qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus: quia in Deo sunt facta.

Offertoire. Intónuit de cœlo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam: & apparuérunt fontes aquárum, allelúia.

Secrete.

MUnera nostra, Dómine, sancti Spíritûs sacréntur advéntu; per quem à peccátis ómnibus absolúti, adoptiónis tuæ fílii renascámur. Per Dóminum .... in unitáte ejusdem.

Communion. In misericórdiis tuis multis, Dómine, Spíritum tuum lénum dedísti, qui docéret eos, & abundavérunt delíciis in bonitáte tua magna, allelúia.

Postcommunion.

ECclésiam tuam, quæ sumus, Dómine, per hæc mystéria sanctífica; & quod inter ipsa Evangélicæ prædicatiónis exórdia per Spíritum sanctum operári dignátus es, nunc quoque in credéntium córdibus eódem Spíritu incessánter operáre. Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

A Magnificat, Ant. 7. a. Omnis qui malè agit, odit lucem: qui autem facit veritátem, venit ad lucem: ut manifesténtur ópera ejus, quia in Deo sunt facta, allelúia.

LE MARDI DE LA PENTECÔTE.

Double majeur.

A MATINES.

Ant. Recordátus, 440.

Pseaumes, Dixit injústus... Omnes Gentes... Te decet hymnus, 82.

Leçon j.

De Actibus Apostolorum. *Chap.* 2.

IN diébus illis locútus est

glóriæ suæ corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

℟. Nunc solúti sumus à lege mortis, ita * Ut serviámus in novitáte Spíritûs, & non in vetustáte lítteræ, † Allel. allelúia. ℣. In misericórdiis tuis multis, Deus, Spíritum bonum dedísti nobis : qui docéret nos. * Ut. ℣. Glória † Allel.

Hymne.

VENI, supérne Spíritus,
Pater benígne, páuperum,
Donum datórque múnerum,
Sis cordis hospes íntimus.

O veritátis Spíritus,
Et increáta sánctitas,
Sis nostra lux ut Véritas
Ætérna nobis lúceas.

TE postuláre néscios,
Ut deprecémur ádjuva,
Si nostra tangis péctora
Fundent preces quas áudias.

QUID absque te vel ággredi
Vel cogitáre póssumus?
Imple tuo nos Númine
Merébimur te præmium.

A te remóti víximus,
Ad te reduc nos dévios :
Quâ dirigámur sis via,
Unus viæ sis términus.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Sit & tibi laus, Spíritus,
Quo flante, puris péctora
Lucent, & ardent ígnibus. Amen.

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, allelúia. ℟. A templo tuo in Jerúsalem, allelúia.

A Magníficat, Ant. 2. D. Non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ à Deo donáta sunt nobis, allelúia.

A COMPLIES.

Ant. 5. f. Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram quia secúndùm Deum póstulat pro sanctis, allelúia.

Capitule. Isaïe 26.

NOmen tuum & memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, & spíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Hymne.

ADSIS, supréme Spíritus,
In nocte sis lux méntium,
Fons sanctitátis, córdium,

aſcéndit aliúndè , ille fur eſt & latro. Qui autem intrat per óſtium, paſtor eſt óvium. Et réliqua.

Homilia ſancti Auguſtíni Epiſcopi.

DOminus de grege ſuo, & de óſtio quo intrátur ad ovíle, ſimilitúdinem propóſuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo Pagáni : Benè vívimus. Si per óſtium non intrant, quid prodeſt eis ? unde gloriántur ? Ad hoc enim debet unicuíque prodéſſe benè vívere, ut detur illi ſemper vívere : nam cui non datur ſemper vívere, quid prodeſt benè vívere ? Quia nec benè vívere dicéndi ſunt, qui finem benè vivéndi vel cæcitáte néſciunt vel inflatióne contémnunt. Non eſt autem cuíquam ſpes vera & certa ſemper vivéndi, niſi agnóſcat vitam, quod eſt Chriſtus, & per jánuam intret in ovíle : Ecce ipſi Phariſæi legébant, & in eo quod legébant, Chriſtum ſonábant ; ventúrum ſperábant, & præſéntem non agnoſcébant. Jactábant te étiam ipſi inter vidéntes, hoc eſt, inter ſapiéntes, & negábant Chriſtum, & non intrábant per óſtium. Ergo & ipſi,

ſi quos fortè ſe
mactándos &
dos, non líberá
dúcerent. Et ho
támus : videámu
fortè ipſi intrá
óſtium, qui ipſiu
nómine glorián
numerábiles en
qui ſe vidéntes n
jactant, ſed à C
luminátos vidén
ſunt autem hæ

℟. Qui intra
tium, paſtor eſ
* Huic oſtiáriu
& oves vocem
diunt. † Allelú
℣. Quemcúmqu
Dóminus, ipſe
tus. * Huic. ℣
† Allelúia.

Te Deum.

A LAU

Ant. Exultát

A Benedictus

A. Amen, Am
vobis, quia eg
tium óvium, al

A LA ME

Introïte.

SPíritum me
nam in médi
allelúia : & fáci
præcéptis meis
tis, & judícia m
diátis & operém
allelúia. *Pſ.* Att
pópule meus,
meam : inclináı
veſtram in v

Glória. Spíritum.

Oraison.

ADsit nobis, quǽsumus, Dómine, virtus Spíritûs sancti: quæ & corda nostra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérsis; Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

Léctio Actuum Apostolórum. *Ch.* 8. 5.

IN diébus illis: Philíppus descéndens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his, quæ à Philíppo dicebántur unanímiter audiéntes & vidéntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum, qui habébant spíritus immúndos, clamántes voce magna, exíbant. Multi autem paralýtici & claudi curáti sunt. Factum est ergò gáudium magnum in illa civitáte. Vir autem quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, sedúcens gentem Samaríæ, dicens se esse áliquem magnum: cui auscultábant omnes à mínimo usque ad máximum dicéntes: Hic est virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum: propter quod multo témpore mágiis suis dementásset eos. Cùm verò credidíssent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jesu Christi baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipse crédidit: & cùm baptizátus esset, adhærébat Philíppo. Videns étiam signa, & virtútes máximas fieri, stupens admirábatur. Cùm audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quòd recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum & Joánnem. Qui cùm veníssent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum sanctum: Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum.

Allelúia, allel. ℣. Paraclétus Spíritus sanctus quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit omnem veritátem.

Allelúia. ℣. Veni sancte, & *la Prose*, 437.

Sequéntia sancti Evangélii secundùm Joánnem. *Chap.* 10. 1.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisǽis:

Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovile óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, & latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, [illegible] s oves vocat n[illegible], & edúcit eas. Et cùm próprias oves emíserit, ante eas vadit: & oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénum autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo; quia non novérunt vocem alienórum. Hoc provérbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognovérunt quid loquerétur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt, fures sunt, & latrónes, & non audiérunt eos oves. Ego sum óstium. Per me si quis introíerit, salvábitur: & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet. Fur non venit nisi ut furétur & mactet & perdat.

Ego veni ut vi[illegible]
beant: & abun[illegible]
hábeant.

Offertoire. Spiri[illegible]
à Patre procédit
lúia, ille me clari[illegible]
allelúia, allelúi[illegible]

Secrete.

MItte Domi[illegible]
sumus, S[illegible]
sanctum, qui & h[illegible]
nera tuum nobis
sacraméntum, &
percipiéndum co[illegible]
tra puríficet: Pe[illegible]
num.... in unit[illegible]
dem.

Communion. C[illegible]
nos Deus in Ch[illegible]
dedit pignus Sp[illegible]
córdibus nostris

Postcommun[illegible]

MEntes nost[illegible]
sumus, D[illegible]
Spiritus sanctus
réparet sacramén[illegible]
ipse est remissio[illegible]
peccatórum; Pe[illegible]
num.... in unit[illegible]
dem.

A Magníficat, [illegible]
c. Per me si quis [illegible]
rit, salvábitur: [illegible]
diétur, & egredi[illegible]
páscua invéniet, [illegible]

[redacted]

LE PROPRE DES SAINTS.

LE XXV. MARS.

L'ANNONCIATION DE LA SAINTE VIERGE, ET L'INCARNATION DE NOSTRE-SEIGNEUR,

TRIPLE DE I. CLASSE.

INSTRUCTION.

LE Mystére que l'Eglise célébre aujourd'hui est celui par lequel a commencé la vie mortelle de Jesus-Christ. Le Verbe divin, a pris dans le sein de la Ste. Vierge un Corps & une Ame ; c'est-à-dire, une nature semblable à la nôtre, à laquelle il s'est uni personnellement ; c'est pourquoi cette Fête est apellée la *Fête de l'Incarnation.* On l'apelle encore l'*Annon-*

ciation, parce que ce Mystére s'est opéré dans le sein de la Ste. Vierge, lorsque Dieu le lui a fait annoncer par l'Ange Gabriel. C'est alors que la Ste. Vierge est devenuë vraiment Mere de Dieu: L'Eglise l'a reconnu dans le Concile d'Ephése; & la joye des Peuples fut si grande, quand ils apprirent que cette vérité avoit été décidée contre les Hérétiques qui la nioient, qu'ils allérent au devant des Evêques, après [illegible], & les reconduisirent chez-eux comm[illegible]nphe.

Si cette Fête t[illegible] maine sainte, ou dans l'Octave de [illegible] remet au Lundi après le Dimanche [illegible].

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 4. e.

SOlve víncula colli tui, captíva fília Sion, quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum.

2. *Ant.* 5. a. Lauda & lætáre fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tui.

3. *Ant.* 3. c. Propè feci justítiam meam, non elongábitur, & salus mea non morábitur.

4. *Ant.* 6. f. Dabo in Sion salútem, & in Israël glóriam meam.

5. *Ant.* 7. g. Propè est justus meus, egréssus est Salvátor meus.

Capitule. Isaïe 7.

ECce Virgo concípiet & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël: búryrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est, * Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Ecce concípies, María, & páries Fílium, & vocábis nomen ejus Jesum. * Et. ℣. Glória. * Et.

Hymne.

HÆc illa solémnis dies,
Dies salútis núntia,
Quâ missa cœlo tristibus
Venére terris gáudia.

UNius omnes crímine,
Casu gravi lapsi sumus:
Ut ipse lapsos érigat,
Descéndit in terras Deus.

QUI, Patris ætérna sinu,

[redacted]

Ætérna proles náſcitur,
Obnóxius fit témpori,
Alvum nec horret Vírginis.

Mortale corpus induit,
Orbi piándo víctimâ;
Sibíque format ſánguinem,
Quo diluántur crímina.

Mundi Redémptor qui venis,
Jeſu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Tu exúrgens miſeréberis Sion; ℟. Quia tempus miſeréndi ejus.

A Magnificat, Ant. 2. D. Ceſſavérunt fortes, donec ſúrgeret Mater in Iſraël: Nova bella elégit Dóminus, & portas hóſtium ipſe ſubvértit.

A COMPLIES.

L'Antienne & les Pſeaumes de la Férie.

Capitule. Baruch. 5.

DEus oſténdet ſplendórem ſuum in te omni qui ſub cœlo eſt; nominátur enim tibi nomen tuum à Deo in ſempitérnum, pax juſtítiæ & honor pietátis.

Hymne, Virgíneis, 40.

℣. *Cuſtódi me, &c.*

A Nunc dimíttis, Ant. 3. A. Per noctes quæſivi quem díligit ánima mea.

Oraiſon.

DEus, qui in ſinu Virgínis matris tuæ caſtíſſimæ requiéſcere dignátus es; da nobis, ipsâ intercedénte, ut inimíci per noctem devitémus inſídias, & tu ſis noſtra quies & tutum præſídium, Qui vivis.

A MATINES.

Invit. Quod in María natum eſt de Spíritu ſancto, * Veníte adorémus.

Hymne.

CŒLESTIS ales núntiat
Impléndâ mox myſtéria:
Virtúte fœcúndâ Deus
Illápſus afflat Vírginem.

Qualis futúro glória
Te, Virgo, de partu manet!
Concéptus in tuo ſinu
Natus Dei, fiet tuus.

De virgináli ſánguine,
Quem ſanctus aptat Spíritus,
Labis carens contágio
Verbi caro compíngitur.

Nobis per hanc mortálibus
Lactéſcit eſca Cælitum:
Nos paſcit infántes homo
Qui paſcit Angelos Deus.

MUNDI Redémptor qui venis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Les Pseaumes du petit Office de la sainte Vierge.

Ant. 5. a. Quàm pulchra es, amica m... óculi tui columbá... absque eo quod intrinsecùs latet.

Ant. 4. e. Tota pulchra es, & macula non est in te.

Ant. 1. a. Pulchra es, suavis & decóra, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

℣. Vultum tuum deprecabúntur. ℟. Omnes dívites plebis.

Leçon j.

De Isaïa Prophéta. *c.* 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum; Ecce Virgo concipiet & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel, bútyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Creávit Dómin... ...vum super terram, * Fémina circúndabit ...rum. ℣. Quia non est ...possíbile apud Deum ...ne verbum. * Fémina.

...eçon ij. Chap. 11. 1.

...Grediétur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascéndet, & requiéscet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis, & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndùm visiónem oculórum judicábit, neque secúndùm audítum áurium árguet? sed judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ & percútiet terram virgâ oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum

[redacted]

-rum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium Géntium: & * Vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. ℣. Vidébit omnis caro salutáre Dei. * Vidébunt.

Leçon iij. Chap. 35. 1.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli, & Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt; tunc sáliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine; & quæ erat árida, erit in stagnum, & sítiens in fontes aquárum.

℟. Non auferétur, 450.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam.

Ant. 3. c. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

Ant. 1. *ivs.* Flores mei fructus honóris & honestátis.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Leçon iv.

Ex libro tértio sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris contra hæréses.

DEus homo factus est, & ipse Dóminus salvábit nos, dans vírginis signum. Unus enim & idem Spíritus qui in Prophétis quidem præconávit, quis & qualis esset advéntus Dómini; ipse & in Apóstolis annuntiávit plenitúdinem témporum adoptiónis veníste, & proximásse regnum cœlórum, & inhabitáre intra hómines credéntes in eum, qui ex vírgine natus est Emmánuël. Quemádmodùm ipsi testificántur; quóniam priúsquàm convenísset Joseph cum Ma-

Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, & latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est ovium. Huic ostiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, & próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas. Et cùm próprias oves emíserit, ante eas vadit: & oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénum autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo: quia non novérunt vocem alienórum. Hoc provérbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognovérunt quid loquerétur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt, fures sunt, & latrónes, & non audiérunt eos oves. Ego sum óstium. Per me si quis introíerit, salvábitur: & ingrediétur, & egrediétur, & pascua invéniet. ... nisi ut furétur ... & perdat. Ego veni ut vitam habeant: & abundántius habeant.

Offertoire. Spiritus, qui à Patre procédit, allelúia, ille me clarificábit, allelúia, allelúia.

Secrete.

MItte Dómine quǽsumus, Spíritum sanctum, qui & hæc múnera tuum nobis effíciat sacraméntum, & ad hoc percipiéndum corda nostra puríficet: Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

Communion. Confírmet nos Deus in Christo, qui dedit pignus Spíritus in córdibus nostris, allelúia.

Postcommunion.

MEntes nostras quǽsumus, Dómine, Spíritus sanctus divínis réparet sacraméntis: quia ipse est remíssio ómnium peccatórum; Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

A Magníficat, Ant. Per me si quis introíerit, salvábitur: & ingrediétur, & egrediétur, & páscua invéniet, alle[lúia].

[redacted]

-rum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium Géntium: & * Vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. ℣. Vidébit omnis caro salutáre Dei. * Vidébunt.

Leçon iii. Chap. 35. 1.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans: glória Líbani data est ei; decor Carméli, & Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, & nolíte timére; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt; tunc saliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine; & quæ erat árida, *erit in stagnum, & sitiens* in fontes aquárum.

℟. Non auferétur, 450.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam.

Ant. 3. c. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

Ant. 1. iv. Flores mei fructus honóris & honestátis.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Leçon iv.

Ex libro tértio sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris contra hæreses.

DEus homo factus est, & ipse Dóminus salvábit nos, dans vírginis signum. Unus enim & idem Spíritus qui in Prophétis quidem præconávit, quis & qualis esset advéntus Dómini; ipse & in Apóstolis annuntiávit plenitúdinem témporum adoptiónis venísse, & proximásse regnum cœlórum, & inhabitáre intra hómines credéntes in eum, qui ex vírgine natus est Emmánuel. Quemádmodùm ipsi testificántur; quóniam priúsquàm convenísset Joseph cum Ma-

ria (manénte ígitur eâ in virginitáte) invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et quóniam dixit ei Gábriel Angelus : Spíritus sanctus advéniet in te. Et quóniam Angelus in somnis dixit ad Joseph : Hoc autem factum est ut adimplerétur quod dictum est ab Isaia Prophéta : Ecce virgo in útero concípiet. Diligénter ígitur significávit Spíritus sanctus generatiónem ejus quæ est ex Vírgine ; & substántiam quóniam Deus : Emmanuël enim nomen hoc significat.

℟. Cùm orárem , & prosternerem preces meas in conspéctu Dei mei , adhuc me loquénte in oratióne ; * Ecce vir Gábriel citò volans locútus est mihi. ℣. Ave grátiâ plena , Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus. * Ecce vir.

Leçon v. Ch. 22.

ERrant ígitur qui dicunt eum nihil ex Vírgine accepisse, ut abjíciant carnis hereditátem, abjíciant autem & similitúdinem. Apóstolus Paulus in ea epistola , quæ est ad Gálatas, manifésté ait : [Misit Deus Fílium suum factum de muliere.] Et rursùs in ea , quæ est ad Romános : [De Fílio autem , inquit , ejus , qui factus est ex sémine David secúndùm carnem.] Cæterùm supervácua est in Maríam descénsio ejus. Quid enim in eam descendébat , si nihil incipiébat súmere ab ea ? aut si nihil sumpsisset ex María, numquam eas , quæ à terra erant percepisset escas , per quas id , quod à terra sumptum est , nutritur corpus. Nec quadraginta diébus quemádmodum Móyses , & Elias , jejúnans esurisset corpus ejus suam quærens escam ; nec David proclamásset in eum : Et super dolórem vúlnerum meórum apposuérunt ; nec dixisset : Tristis est ánima mea ; nec percússo látere exisset sanguis & aqua. Hæc enim ómnia signa carnis quæ à terra sumpta est, quam in se recapitulátus est, suum plasma salvans.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus : * Et regnábit in domo Jacob in ætérnum

Ætérna proles náſcitur,
Obnóxius fit témpori,
Alvum nec horret Vírginis.

Mortale corpus índuit,
Orbi piándo víctima;
Sibíque format ſánguinem,
Quo diluántur crímina.

Mundi Redémptor qui venis,
Jeſu, tibi laus máxima,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Tu exúrgens miſeréberis Sion; ℟. Quia tempus miſeréndi ejus.

A Magnificat, Ant. 2. D. Ceſſavérunt fortes, donec ſurgéret Mater in Iſraël; Nova bella elégit Dóminus, & portas hóſtium ipſe ſubvértit.

A COMPLIES.

L'Antienne & les Pſeaumes de la Férie.

Capitule. Baruch. 5.

DEus oſténdet ſplendórem ſuum in te omni qui ſub cœlo eſt; nominátur enim tibi nomen tuum à Deo in ſempitérnum, pax juſtítiæ & honor pietátis.

Hymne, Virgíneis, 40.

℣. Cuſtódi me, &c.

A Nunc dimíttis, *Ant.* 3. A. Per noctes quæsivi quem díligit ánima mea.

Oraiſon.

DEus, qui in ſinu Vírginis matris tuæ caſtíſſimæ requiéſcere dignátus es; da nobis, ipsâ intercedénte, ut inimíci per noctem devitémus inſídias, & tu ſis noſtra quies & tutum præsídium. Qui vivis.

A MATINES.

Invit. Quod in María natum eſt de Spíritu ſancto, * Veníte adorémus.

Hymne.

CŒlestis ales núntiat
Impléndâ mox myſtéria;
Virtúte fœcúndâ Deus
Illápſus afflat Vírginem.

Qualis futúro glória
Te, Virgo, de partu manet!
Concéptus in tuo ſinu
Natus Dei, fiet tuus.

De virginále ſánguine,
Quem ſanctus aptat Spíritus,
Labis carens contágio
Verbi caro compíngitur.

Nobis per hanc mortálibus
Lactéſcit eſca Cœlitum:
Nos paſcit infántes homo
Qui paſcit Angelos Deus.

MUNDI Redémptor qui venis,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Les Pseaumes du petit office de la sainte Vierge.

Ant. 5. a. Quàm pulchra es, amica mea & óculi tui columbárum absque eo quòd intrínsecùs latet.

Ant. 4. e. Tota pulchra es, & mácula non est in te.

Ant. 1. a. Pulchra es, suávis & decóra, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

℣. Vultum tuum deprecabúntur. ℟. Omnes dívites plebis.

Leçon j.

De Isaía Prophéta. c. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum suprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, molestos esse homínibus, quia molésti estis & Deo meo? Proptereà dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce Virgo concípiet & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel, butyrum & mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Creávit Dóminus novum super terram, * Fémina circúmdabit virum. ℣. Quia non est impossíbile apud Deum omne verbum. * Fémina.

Leçon ij. Chapitre 11.

EGrediétur virga de radíce Jesse, & flos de radíce ejus ascéndet, & requiéscet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiæ & intelléctus, spíritus consílii & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ & pietátis, & replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndùm visiónem oculórum judicábit, neque secúndùm audítum áurium árguet; sed judicábit in justítia páuperes, & árguet in æquitáte pro mansuétis terræ & percútiet terram virgâ oris sui, & spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum

rum ejus, & fides cinc-tórium renum ejus.

℟. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium Géntium : & * Vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. ℣. Vidébit omnis caro salutáre Dei. * Vidébunt.

Leçon iij. Chap. 35. 1.

LÆtábitur desérta & ínvia, & exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans : glória Líbani data est ei ; decor Carméli, & Saron ; ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, & génua debília roboráte. Dícite pusillánimis : Confortámini, & nolíte timére ; ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis ; Deus ipse véniet, & salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures surdórum patébunt ; tunc saliet sicut cervus claudus, & apérta erit lingua mutórum : quia scissæ sunt in desérto aquæ, & torréntes in solitúdine ; & quæ erat árida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquárum.

℟. Non auferétur, 450.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 6. f. Invéni quem díligit ánima mea : ténui eum, nec dimíttam.

Ant. 3. c. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

Ant. 1. viij. Flores mei fructus honóris & honestátis.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem : ℟. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Leçon iv.

Ex libro tértio sancti Irenæi Epíscopi & Mártyris contra hæreses.

DEus homo factus est, & ipse Dóminus salvábit nos, dans vírginis signum. Unus enim & idem Spíritus qui in Prophétis quidem præconávit, quis & qualis esset advéntus Dómini ; ipse & in Apóstolis annuntiávit plenitúdinem témporum adoptiónis venísse, & proximásse regnum cœlórum, & inhabitáre intra hómines credéntes in eum, qui ex vírgine natus est Emmánuel. Quemádmodum ipsi testificántur ; quóniam priúsquam convenísset Joseph cum Ma-

ria (manénte ígitur eâ in virginitáte) invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et quóniam dixit ei Gábriel Angelus: Spíritus sanctus advéniet in te. Et quóniam Angelus in somnis dixit ad Joseph: Hoc autem factum est ut adimplerétur quod dictum est ab Isaïa Prophéta: Ecce virgo in útero concípiet. Diligénter igitur significávit Spíritus sanctus generatiónem ejus quæ est ex Vírgine; & substántiam quóniam Deus: Emmanuël enim nomen hoc significat.

℟. Cùm orárem, & prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, adhuc me loquénte in oratióne; * Ecce vir Gábriel citò volans locútus est mihi. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in mulíribus. * Ecce vir.

Leçon v. Ch. 22.

[illegible] Rrant ígitur qui dicunt eum nihil ex [illegible]rgine accepísse, ut abji[illegible] [illegible]nis hereditátem, [illegible] autem & simili[illegible] Apóstolus Pau[illegible] [illegible]istola, quæ est [illegible], manifésté ait: [Misit Deus Fílium suum factum de mulíere.] Et rursùs in ea, quæ est ad Romános: [De Fílio autem, inquit, ejus, qui factus est ex sémine David secúndùm carnem.] Céterùm supervácua est in Maríam descénsio ejus. Quid enim in eam descendébat, si nihil incipiébat súmere ab ea? aut si nihil sumpsisset ex María, nunquam eas, quæ à terra erant percepísset escas, per quas id, quod à terra sumptum est, nutrítur corpus. Nec quadragínta diébus quemádmodum Móyses, & Elias, jejúnans esurísset corpus ejus suam quærens escam; nec David proclamásset in eum: Et super dolórem vúlnerum meórum apposuérunt; nec dixísset: Tristis est ánima mea; nec percússo látere exísset sanguis & aqua. Hæc enim ómnia signa carnis quæ à terra sumpta est, quam in se recapitulátus est, suum plasma salvans.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíssimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: * Et regnábit in domo Jacob in ætérnum.

[redacted]

ſrna sécula.

.

se terminent les
s Petites Heu-

ericórdiæ tuæ
ómine, ℟. Se-
udícium tuum
e.

díctus, *Ant.*
cit cornu salú-
domo David
, sicut locútus
Sanctórum,
lo sunt, Pro-
ejus.

tres, les Pseau-
maniche.

R I M E.

ref. ℣. Qui na-
aría vírgine.

N O N.

cílio Latera-
nénsi.

cúndùm sanc-
es non confité-
, & secúndùm
, Dei genitrí-
am sempérque
, & immaculá-
m, útpote ip-
Verbum spe-
veráciter abs-
e concepísse ex
ícto, & incor-
r eam genuísse
ili permanén-
artum ejúsdem
, condemná-

A T I E R C E.

Capitule. Gal. 3.

DEus prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes Gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham.

℟. *bref.* Memor fuit in sǽculum * Testaménti sui. Memor. ℣. Verbi quod mandávit in mille generatiónes. * Testaménti. ℣. Glória. Memor.

℣. Quod dispósuit ad Abraham, ℣. Et juraménti sui ad Isaac.

A LA PROCESSION.

℟. Dixit Maria, 457.

Autre ℟. Hic erit, 454.

A la Station. ℟. Ubi venit, *le vij. de Matines.*

℣. Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine, ℟. Secúndùm judícium tuum vivífica me.

Oraison.

OMnípotens & miséricors Deus, qui in plenitúdine témporis misísti Fílium tuum, factum ex mulíere, ut per crucem suam nos redímeret; concéde propítius, ut qui congregámur ante salútis nostræ signum pretiósum per grátiam Salvatórem experiámur, quem in útero Vírginis carnem

factum adorámus Dómi-
num noſtrum Jeſum
Chriſtum Filium tuum.

A l'Entrée du Chœur, *Ant.* 3. e. Reſpéxit, *ci-après à Vêpres.*

A LA MESSE,

Introïte.

GLori … ſunt de te … Dei: homo & hom … ſtin ea, & ipſe f … eam Altiſſimus. … da-ménta ejus in … bus ſanctis: * dil… mi-nus portas Sion ſuper óm-nia tabernácula Jacob. ℣. Glória Patri. Glorió-ſa.

Oraiſon.

DEus, qui in beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum Angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis, ut, qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercesſiónibus adjuvémur. Per eúndem Dóminum noſtrum.

Lectio Iſaíæ Prophétæ. *Chap. 7. 10.*

IN diebus illis: Adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens; Pete tibi ſignum à Dómino Deo in profúndum inférni, ſive in excélſum ſuprà. Et ait Achaz: Non petam, &

non tentábo I
Et dixit: Au
domus David
parum vobis
eſſe homínib
léſti eſtis &
Propter hoc
nus ipſe vo
Ecce virgo
páriet filium
tur nomen
nuel. Bútyr
medet, ut f
re malum &
num.

Gradnel.
quénte in or
vir Gábriel
locútus eſt
grátiâ plen
tecum, be
muliéribus.

Trait. Ju
nus David
non fruſtr
℣. De fruc
ponam ſupe
℣. Quóniam
minus Sion
in habitatió

Si cette F
après Pâque
lúia, allel
dies boni n
níte, eámus
mus.

Allelúia. ℣
cétur ex te ſa
cábitur Filiu
lúia.

[redacted]

...ntia sancti Evan... secúndùm Lu... *Chap.* 1. 26.

...illo témpore: Missus est Angelus Gá... à Deo in civitá... Galilææ, cui nomen ...zareth ad vírginem ...ponsatam viro, cui ...men erat Joseph de ...mo David: & nomen ...ginis María. Et ingrés... Angelus ad eam dixit: ...ve, grátiâ plena, Dó...inus tecum; benedícta ... in muliéribus. Quæ ...ùm audísset, turbáta ...st in sermóne ejus, & ...ogitábat qualis esset ...ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, & páries filium, & vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, & Filius Altíssimi vocábitur & dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob in ætérnum, & regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodò fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus *supervéniet in te, & virtus* Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod nascétur ex te sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elízabeth cognáta tua, & ipsa concépit fílium in senectúte sua; & hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María, Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum.

Offertoire. Ingrédiens mundum, dicit: Hóstiam & oblatiónem noluísti, corpus autem aptásti mihi; tunc dixi: Ecce vénio, ut fáciam, Deus, voluntátem tuam.

Secrete.

Altári tuo, Dómine, superpósita múnera Spíritus sanctus assúmat, cujus obumbránte virtúte, María virgo hodiérnâ die concépit Dóminum nostrum Jesum Christum... in unitáte ejusdem Spíritûs sancti Deus.

Préface de la Vierge.

Communion. Lauda, fília Sion, lætáre, & exúlta in omni corde, fília Jerúsalem. Rex Israël in médio tui.

Postcommunion.

IN méntibus nostris, Dómine, veræ fidei sacraménta confirma; ut qui concéptum de Vírgine Deum verum & hóminem confitémur, p... ris nostræ redempt... participatióne vég... in tua semper fid... cámus. Per eú...

A SEX...

Capitule. Isaïe. ...

COnsolátus est D... nus pópulum suum, redémit Jerúsalem. Parávit Dóminus bráchium sanctum suum in óculis ómnium Géntium.

℟. *bref.* Dómini * Est assúmptio nostra. Dómini. ℣. Et sancti Israël regis nostri. * Est. ℣. Glória. Dómini.

℣. Jacob elégit sibi Dóminus, ℟. Israël in possessiónem sibi.

A NONE.

Capitule. 1. Jean 4.

TEstificámur quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit quoniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo.

℟. *bref.* Jurávit Dóminus * David veritátem. Jurávit. ℣. Et non frustrábitur eum. * David. ℣. Glória. Jurávit.

℣. Propter David servum tuum ℟. Non avertas fáciem Christi tui.

A VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Les Pseaumes du Petit Office de la sainte Vierge.

Capitule. 1. Tim. 3.

MAgnum est pietatis Sacraméntum, ...od manifestátum est ... carne, justificátum est ... spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est Géntibus, créditum est in mundo.

℟. Dixit María, 457.

Hymne, Hæc illa, 450.

℣. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus, ℟. Deus in médio ejus.

A Magnificat, Ant. 3. e. Respéxit Dóminus humilitátem ancíllæ suæ ecce enim ex hoc beátam me dicent ómnes generatiónes, quia fecit mihi magna qui potens est.

A COMPLIES.

L'Antienne & les Pseaumes du Dimanche; le reste comme hier.

Si la Fête tombe après Pâques l'Office se fait comme ci-dessus excepté ce qui suit.

Dans tout l'Office on ajoûte, allelúia *aux Antiennes, Répons & Versets.*

A Complies, Hymne Virgineis, *le reste comme au tems Paschal.*

A MATINES.

A la fin de l'Invitatoire on ajoûte, allelúia.

On ne dit que les trois Pseaumes & les trois Antiennes suivantes.

1. *Ant.* 3. a. In te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ, allelúia. *Ps.* Dómine, Dóminus noster, 76.

2. *Ant.* 8. a. Partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus converténtur ad filios Israël, allelúia. *Pseaume*, Eructávit, 180.

3. *Ant.* 6. f. Verbum caro factum est, & habitávit in nobis, allelúia. *Pseaume*, Fundaménta, 183.

℣. Confirmáta est super nos misericórdia ejus, allelúia, ℟. Et véritas Dómini manet in ætérnum, allelúia.

Leçon j. Adjécit, 452.

I. ℟. Creávit, 452.

Leçon ij. Deus homo factus est, 453.

II. ℟. Hic erit, 454.

Leçon iij, l'Evangile Missus est, *avec l'Homelie* Latent, 456.

III. ℟. Dixit María, 457.

Aux Répons brefs on ajoûte deux Allelúia.

LE XXV. AVRIL.

SAINT MARC EVANGELISTE.

Double majeur.

AUX I. VESPRES.

Ant. 1. a. Vos sacerdótes, iij.

Capitule. Baruch 2.

Fecísti in nobis, Dómine Deus noster, secúndùm omnem bonitátem tuam, & secúndùm omnem miseratiónem tuam illam magnam: sicut locútus es in manu púeri tui in die, quâ præcepísti ei scríbere legem tuam coram fíliis Israël.

℟. Hic liber mandatórum Dei, & lex, quæ est in ætérnum. * Beáti sumus, quia, quæ Deo placent, manifésta sunt nobis, allelúia. ℣. Quod vídimus & audívimus de Verbo vitæ, annuntiámus vobis. *Beáti sumus. ℣. Glória Patri. * Beáti sumus.

Hymne.

Christi perénnes Núntii,

Detecta qui cœléstibus
Scriptis Dei mystéria
Totum per Orbem spárgitis.

OLIM sub umbris cóndita,
Vates sacri quæ víderant;
Umbris procul cedéntibus
Vidístis hæc pleno die.

HUMANA quæ tulit Deus,
Divina quæ gessit homo,
Seris legénda pósteris,
Dictánte scripsístis Deo.

LOCO remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus:
Et quisque pro ductu Dei,
Pingéndo Christum réddidit.

VOS ut docéret, índuit
Vocis sonos, Verbum Patris:
Vestris adhuc in páginis
Nobis loqui non désinit.

DA Christe, tecum nos mori, &c.

QUEM suscitatum crédimus, &c.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, allelúia. ℟. Virtúte multa, allelúia.

Magníficat, *Ant.* Quàm pulchri super montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion: Regnabit Dóminus Deus tuus!

A MATINES.

Invit. Christum sanctis manifestátum in Evangélio, * Veníte, adorémus, allelúia.

Hymne.

SINÆ sub alto vértice,
Cœlo tonánte lex data;
Inter tubas, & fúlgura
Præsens minabátur Deus.

NUNC, temperáto númine,
Per vela carnis blándius
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans sénsibus.

INSCULPTA saxo lex vetus
Præcépta, non vires dabat:
Inscripta cordi lex nova
Quidquid jubet, dat éxequi.

SCRIPSISTIS hanc fidâ manu,
Hanc voce, voci cónsonis
Hanc prædicástis móribus,
Signástis hanc & sánguine.

AFFLANTE divo Spíritu,

Quæ verba vitæ trádi-
tis :
Hæc ille nostris impri-
mat
Delénda nunquam cor-
dibus.
DA, Christe, tecum
nos mori, &c.
QUEM suscitátum cré-
dimus, &c.
Amen.
Les trois Ps. marqués dans le Propre du Tems, avec les Ant. suivantes.
Ant. 4. d. Memor esto Dóminum Jesum Christum resurrexísse à mórtuis ex sémine David secúndùm Evangélium meum, allelúia.
Ant. 2. d. Scriba velox in lege parávit cor suum, ut investigáret legem Dómini, allelúia.
Ant. 3. c. Christus destrúxit mortem, illuminávit autem vitam per Evangélium, allelúia.
℣. Confitémini Dómino, allelúia, ℟. Annuntiáte inter Gentes ópera ejus, allelúia.
Te Deum.

A LAUDES.

℣. Bonum est psállere nómini tuo Altíssime, allelúia. ℟. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, allelúia.

1. *Ant.* 8. g.
CHristum annuntiámus, docéntes in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo Jesu, allelúia.
2. *Ant.* 1. D. Non spíritum hujus mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, & lóquimur in doctrína Spíritûs, allelúia.
3. *Ant.* 6. f. Implétum est tempus, & appropinquávit regnum Dei; pœnitémini, & crédite Evangélio, allelúia.
4. *Ant.* 7. C. Dignè Evangélio Christi conversámini, in uno spíritu unánimes, collaborántes fidei Evangélii, quia vobis donátum est, ut in Christum credátis, allelúia.
5. *Ant.* 5. a. Deo grátias, qui odórem notítiæ suæ maniféstat per nos in omni loco, allelúia.
Capitule. Ephes. 3. 7.
EVangélii factus sum miníster, secúndùm donum grátiæ Dei, quæ data est mihi secúndùm operatiónem virtútis ejus.
Hymne. Christi perénnes, comme au 1. Vespres.

ptos. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Communion. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus; Dóminus dabit verbum evangelizantibus virtúte multâ, allelúia.

Postcommunion.

TRibuant, nobis quæsumus, Dómine, continuum tua sancta præsídium; ut beáti Marci Evangelístæ tui précibus, dignè Evangélio Christi conversántes, fidei Evangélii collaborémus. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

A SEXTE.

Capitule. 1. *Pierre* 4.

TEmpus est ut incipiat judícium à domo Dei. Si autem primùm à nobis; quis finis eórum, qui non credunt Dei Evangélio?

℟. *br.* Elóquia Dómini, elóquia casta, * Allelúia, allelúia. Eló-
Argéntum igne
m. * Allelúia.
Patri. Eló-

sti me, Deus,
Et pronun-
ília tua,

A NONE.

Capitule. 2. *Pierre* 1.

NOn voluntáte humánâ alláta est aliquándò prophetía: sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. *br.* Rectum est verbum Dómini, * Allelúia, allelúia. Rectum. ℣. Et ómnia ópera ejus in fide. * Allelúia. ℣. Glória. Rectum.

℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum, allelúia. ℟. Et lumen sémitis meis, allelúia.

A VESPRES.

Les Ant. de Laudes.

Capitule. 2. *Cor.* 2.

NOn sumus sicut plúrimi, adulterántes verbum Dei, sed ex sinceritáte, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo lóquimur.

Hymne, Christi perénnes, *comme aux 1. Vepres.*

℣. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob, allelúia. ℟. Et legem pósuit in Israël, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 4. *irreg.* c. Hæc scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Christus filius Dei & ut credéntes, vitam habeátis in nómine ejus, allelúia.

[redacted]

℣. Apud Dóminum misericórdia, allelúia.

℟. Et copiósa apud eum redémptio, allelúia.

A Magníficat, *Ant.*

6. f. Si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, & volúntas Dómini in manu ejus dirigétur, allelúia.

Memoire de S. Athanase.

Ant. Qui docti. ℣. Annuntiávi, liv. *Oraison*, Præsta, 473.

Memoire de saint Alexandre Pape & Martyr.

Oraison, Præsta, quæsumus, 478.

A MATINES.

Invit. Jesum propter passiónem mortis glóriâ & honóre coronátum, * Veníte, adorémus, allelúia.

Hymne.

SIGNUM novi Crux fœderis,
Crux Orbis Arca náufragi,
Cùm jam perímus, tu ratis
In tuta transfers líttora.

PUNÍRE promptus crímina,
Reos sequens ultor Deus,
Mitéscit aspéctu tuo,
Iras & oblivíscitur.

LETHALE nunc vulnus ferat
Inférnus anguis mórsibus:
Læsi modò te víderint,
Repéntè tu medéberis.

ARA sub illa, par Deo
Sese litávit hostia:
Hâc sede læsum Filius
Placávit orátor Patrem.

CRUX sancta, Crux amábilis,
Crux tincta Christi sánguine,
Hauríte da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.

QUI per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Les trois Pseaumes du Propre du Tems, avec les Antiennes suivantes.

Ant. 2. d. Crucifixus est ex infirmitáte, sed vivit ex virtúte Dei, allelúia.

Ant. 5. a. Quem vos interemístis, suspendéntes in ligno; hunc Salvatórem Deus exaltávit, ad dandam remissiónem peccatórum, allelúia.

Ant. 1. a. Fecit utráque unum, solvens inimicítias in carne sua per crucem, allelúia.

℣. Dícite in Géntibus, allel. ℟. Quia Do-

minus regnávit, allelúia.

A LAUDES.

℣. Redémit nos ab inimícis nostris, allelúia.
℟. In ætérnum misericórdia ejus, allelúia.

1. *Ant.* 3. c.

HOc séntite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cùm in forma Dei esset, semetípsum exinanivit, allelúia.

2. *Ant.* 7. g. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, allelúia.

3. *Ant.* 1. f. Vos qui erátis longè, facti estis propè in sánguine Christi, qui fecit útraque unum, allelúia.

4. *Ant.* 2. d. Vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruátur corpus peccáti, & ultrà non serviámus peccáto, allelúia.

5. *Ant.* 4. f. Qui mórtuus est, justificátus est à
si autem mór-
cum Christo,
i vivémus cum
llelúia.
Gal. 3.
nos redé-
maledícto
pro nobis
maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu.

Hymne.

O Sola languórum Dei
Pendéntis in te cónscia!
Ejus dolóris & metûs
Dic verba, dic suspíria.
Clavi pedes, clavi manus
Fixére duro stípiti.
Cinctum cruéntis vépribus
In te recumbébat caput.
Cum morte luctántis Dei
Legis suprémos spíritus,
Christus tuo, volens mori
Vitam relíquit in sinu.
Tu lectus in quo nos parit,
Suggéstus è quo nos docet
Olim treméndum sóntibus
Eris tribúnal júdicis.
Qui per Crucem nos líberas,
Jesu, tibi sit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In sempitérna sécula.
Amen.

℣. Deus Rex noster ante sécula, allelúia.

℣. Operátus est salútem in médio terræ, allelúia.

℣. Benedíctus, *Ant.* ... a. In médio Jerúsalem ... lignum vitæ, & fólia ligni ad sanitátem géntium, allelúia.

Mémoire de saint Alexandre, Pape & Martyr.

A TIERCE.

Capitule. Galat. 2.

CHristo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. Quòd autem nunc vivo in carne: in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, & trádidit semetipsum pro me.

℟. *br.* Exultábunt lábia mea, * Allelúia, allelúia. Exultábunt. ℣. Et ánima mea quam redemísti. * Allelúia. ℣. Glória Patri. Exultábunt.

℣. Dicant qui redémpti sunt à Dómino, allelúia. ℟. Quos redémit de manu inimíci, allelúia.

A LA PROCESSION.

℟. Chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, tulit de médio Christus affigens illud cruci; & * Expólians principátus & potestátes, tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso, allel. ℣. Confitémini Dómino, qui redémit nos ab inimícis nostris. * Expólians. ℣. Glória Patri. * Expólians.

Autre. ℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, * Per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo, allel. ℣. Mihi adhærére Deo bonum est; pónere in Dómino Deo spem meam. * Per.

La Station, comme au Dimanche de Quasimodo.

A l'Entrée du chœur, Ant. Oportébat, *ci-après à Vêpres.*

A LA MESSE,

Introïte.

MIhi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo, allelúia, allel. *Ps.* Cantáte Dómino cánticum novum; * cantáte Dómino, omnis terra. ℣. Glória. Mihi.

Oraison.

DEus, qui in præclára salutiferæ Crucis inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde ut vitális ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur; Qui vivis.

[illegible] moire de saint Ale-
xandre Pape & martyr.
Oraison.

PRæsta quæsumus, omnipotens Deus: ut qui beati Alexandri martyris tui atque Pontificis natalitia colimus, a cunctis malis imminentibus ejus intercessione liberemur. Per Dominum.

Lectio Epistolæ beati Pauli Apostoli ad Corinthios. *1. Cor. 1. 17.*

FRatres: Misit me Christus evangelizare: non in sapientia verbi, ut non evacuetur crux Christi. Verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est: iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. Ubi sapiens? Ubi Scriba? Ubi conquisitor hujus sæculi? Nonne stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapientia non cognovit mundus [illegible] Deum: [illegible] per stultitiam [illegible] nis salvos fa- [illegible] tes: quoniam [illegible] a petunt, & [illegible] iam quæ- [illegible] dica- mus Christum crucifixum: Judæis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam; ipsis autem vocatis Judæis atque Græcis Christum Dei virtutem & Dei sapientiam: quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus: & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus.

Allelúia, allel. ℣. Dicite in Géntibus quia Dominus regnávit à ligno.

Allelúia. ℣. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangelii secundùm Matthæum. *Ch. 13. 44.*

IN illo témpore; Dixit Jesus discipulis suis: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, & præ gaudio illius vadit, & vendit univérsa quæ habet, & emit agrum illum. Iterùm símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margaritas. Inventâ unâ pretiósâ margaritâ, ábiit, & véndidit ómnia quæ hábuit & emit eam.

Offertoire. Peccata nostra Christus pertulit in

ore ſuo ſuper lignum:
:ccátis mortui, juſ-
vivámus, allelúia.

Secrete.

Evótas, Dómine,
humilitátis noſtræ
es & nóſtias miſeri-
iæ tuæ præcédat au-
m; & ſalútem quam
Adam in paradiſi li-
cláuſerat temerária
úmptio, ligni rursùm
: apériat, Per Dó-
um.

oire de S. Alexandre.

Ac nos, Deus, hu-
jus virtúte ſacrificii,
étuo aſpícere in au-
m fidei; & conſum-
m Jeſum; cujus cru-
recógitans ſanctus
tánder Martyr tuus,
e Póntifex, per pa-
tiam cucúrrit ad pro-
:um ſibi certámen;
eúndem.

*réfa:e du Dimanche
: Paſſion.*

mmunion. Erípuit nos
is de poteſtate tene-
um & tránſtulit in
ium Fílii dilectionis
: pacíficans per ſan-
iem crucis ejus, ſive
in terris, ſive quæ
œlis ſunt, allelúia.

Poſtcommunion.

Epléti alimóniâ cœ-
léſti, & ſpiritáli pó-
recreati, quæſu-
mus, omnípotens Deus,
ut ab hoſte malígno nos
deféndas, quos per li-
gnum ſanctæ Crucis Fílii
tui triumpháre feciſti;
Per eúndem Dóminum
noſtrum Jeſum Chriſtum
Fílium tuum.

Mémoire de S. Alexandre.

ACcipiéntibus, Dó-
mine ſacraméntum
unitátis da ſerváre vín-
culum charitátis, inter-
ceſſióne Mártyris atque
Pontíficis tui Alexándri
quem ſub Domínicæ cru-
cis vexíllo tibi militáre
feciſti; Per eúndem Dó-
minum noſtrum.

A SEXTE.

Capitule. Epheſ. 1.

PRædeſtinávit nos
Deus in adoptiónem
filiórum per Jeſum Chri-
ſtum in ipſum, ſecun-
dùm propóſitum volun-
tátis ſuæ, in quo habé-
mus redemptiónem per
ſánguinem ejus.

℟. *br.* Notam feciſti in
pópulis virtútem tuam,
* Allelúia. allel. Notam.
℣. Redemiſti in bráchio
tuo pópulum tuum. * Al-
lelúia. ℣. Glória. No-
tam.

℣. Ego autem annuntiá-
bo in ſéculum, allelúia.
℟. Cantábo Deo Jacob,
allelúia.

A NONE.

Capitule. 1. *Pierre* 2.

CHristus passus est pro nobis, vobis relinquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus, qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. *br.* Re ab inimícis nos lel. allelúia. Re In ætérnum dia ejus. * Alle ló- ria Patri. Redémit.

℣. Dómine adjútor meus, allelúia. ℟. Et redémptor meus, allelúia.

A VESPRES.

Les Antiennes, le Capitule, & l'Hymne, comme à Laudes.

℣. Dóminus illuminátio mea, allel. ℟. Et salus mea, allelúia.

A Magníficat, *Ant.* 7. C. Oportéb
tum pati, & re
mórtuis térti
prædicári in no
pœniténtiam,
siónem pecca
omnes Gente
lúia.

Mémoire de
nique Veuve.

Pars bona, n
na, in parte t
Deum, dábitu
pro factis boni

℣. Anima n
tábit in Dómi
lúia. ℟. Et del
super salutári
lúia.

Oraison.

EXáudi nos
salutáris
sicut de beátæ
festivitáte gaud
piæ devotiónis
mur afféctu;
minum.

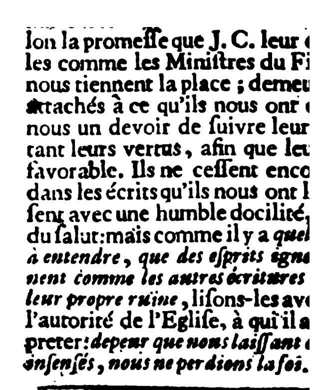
[redacted]

OMMUN DES SAINTS.

INSTRUCTION.

Ien de plus fort pour nous convaincre qu'on peut se sauver dans toutes les conditions de la vie, que cette multitude prodigieuse de Saints de tout âge & de toutes es d'états, que l'Eglise honore pendant le cours 'année. Un des principaux devoirs des fidéles, de s'apliquer à célébrer leurs fêtes comme il , mais sur tout à s'instruire de leurs vertus pour miter. Outre les vertus génerales & communes us les Saints, telles que sont la haine du péché, iour de Dieu, le détachement du monde, le ris des biens de la terre, l'esprit de pénitence, milité, la chasteté, la patience, la persévеrans le bien, & autres semblables, chaque Saint les vertus particulieres & propres de son état. is devons tâcher de les distinguer avec beau- d'attention, afin d'entrer avec l'Eglise dans ritable esprit de chaque fête.

lon la promeſſe que J. C. leur
les comme les Miniſtres du Fi
nous tiennent la place ; demeu
attachés à ce qu'ils nous ont
nous un devoir de ſuivre leur
tant leurs vertus, afin que le
favorable. Ils ne ceſſent enco
dans les écrits qu'ils nous ont l
ſent avec une humble docilité,
du ſalut : mais comme il y a *quel*
à entendre, que des eſprits igno
nent comme les autres écritures
leur propre ruïne, liſons-les ave
l'autorité de l'Egliſe, à qui il a
preter : *depeur que nous laiſſant*
inſenſés, nous ne perdions la foi.

Dans l'Office des Saints, on
mes de la Ferie, quand il n'y en
l'Oraiſon de la Meſſe excepté à

[redacted]

PREMIERES VESPRES.

ꝟ. 1. a.
erdótes Dó-
vocabímini
i nostri, for-
Géntium co-

.. D. Voca-
es justítiæ,
ómini ad glo-

. a. Ædificá-
ı à século, &
uas érigent.
ꝟ. e. Omnes
eos, cognósc-
uia isti sunt
ii benedíxit

.. In terra sua
idébunt, læ-
érna erit eis.
Isaïe. 61.
ous eórum in
e, & fœdus
eriam eis. Et
atibus semen
ermen eórum
pulórum.
nem terram
s eórum:
s orbis terræ
ı. ꝟ. illi pro-
avérunt ubí-
cooperánte.
. Gloria Pa-

Hymne.

TARTARI diræ páveant cohortes;
Bella divínum meditátur agmen,
In suis unctis, Deus ipse miles
Prælia tentat.

PRÓDEUNT tecti gáleâ salútis:
Cum Crucis signo gladióque verbi
Intonant Christum, ruit ecce præceps.
Hostis in umbras.

PAX tuos ergo manet alta fines,
Christe, jam liber tibi servit Orbis,
Jam tuis latè tua sponsa regnat
Tuta minístris.

SÚSTINENT curas gregis, & quiéscit:
Léniunt flendo lácrymas geméntum:
Quam fidem verbis docuére, fuso
Sánguine firmant.

QUÆ fide, mu[illegible] ii ténebras r[illegible],
Laus tibi j[illegible] Déitas supré[illegible]:
Fac ad [illegible]næ dóciles reg[illegible]ur
Páscua vitæ. Amen.

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitatis tuæ loquétur, ℟. Et mirabília tua narrábunt.

A Magníficat, *Antien.* 6. f. Quàm pulchri super montes pedes an... ædicá... nunná... ædicá... céntis... Dóm...

A... S.

Invitatoire. ...olum confessiónis no... Jesum, *Veníte, adorémus.

Pseaume, Veníte, 2.

Hymne.

SUPREME quales árbiter
Tibi minístros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas committere!

TOTUM per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúscant, pérpluunt.

CHRISTUM sonant, versæ ruunt
Arces supérbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus
Sic versa quondam mœnia.

FAC, Christe, cœléstes tubæ

Sommo grav...
citent,
Accénsa de t...
Pellant ténel...
tium.

UNI sit &...
Supréma lau...
decus,
De nocte qu...
Lumen vocá...
Amen.

AU I. No...

Ant. 5. ...
essent duód...
lo, & ut ...
prædicáre.

Ant. 7. c...
potestátem ...
firmitátes ...
dæmónia.

Ant. 2. ...
mundi elégi...
ea quæ non ...
quæ sunt de...

℣. Annu...
Gentes glóri...
ni, ℟. In ...
pulis mirabi...

1. ℟. V...
discípulos s...
git duódeci...
* Quos & A...
minávit. ℣. ...
viros glorióś...
tes nostros i...
ne sua. * Qu...

2. ℟. Sub...
lis in cœlum, ...
Pro eis san...
ipsum, * U...
sanctificá...

[redacted]

Sanctificábunt sanc-
Jacob & Deum
ël prædicábunt.* Ut.
. ℟. Ascéndens Je-
locútus est úndecim
cípulis, dicens: Eún-
docére omnes Gen-
. Et ecce ego vobís-
m sum ómnibus dié-
s, * Usque ad consum-
atiónem séculi. ℣. Fí-
eórum propter illos,
que in ætérnum ma-
nt. * Usque. ℣. Glória
atri. * Usque.

u II. Nocturne.

Ant. 8. c. Exeúntes
ædicábant ut pœni-
ntiam ágerent.

Ant. 3. g. Loquebán-
r verbum Dei cum fi-
ícia & virtúte magna.

Ant. 6. f. Beáti estis
ùm maledíxerint vobis,
perlecúti vos fúerint.

℣. Eúntes ibant & fle-
ant, ℟. Mitténtes sémi-
a sua.

4. ℟. Per manus Apos-
olórum * Fiébant signa
prodígia multa in ple-
e. ℣. Pósuit in eis verba
gnórum suórum & pro-
igiórum. * Fiébant.

5. ℟. Magnificábat
os pópulus: * Magis au-
em augebátur credén-
ium in Dómino multi-
ído. ℣. Addúcens om-
es de cunctis Géntibus
donum Dómino. * Magis.

6. ℟. Cùm tradent
vos, nolíte cogitáre quó-
modo aut quid loquá-
mini; * Non vos estis
qui loquímini, sed Spí-
ritus Patris vestri, † Qui
lóquitur in vobis. ℣. Lo-
químini ad viros Juda,
& ad habitatóres Jerú-
salem. * Non vos. ℣. Gló-
ria Patri. † Qui lóquitur.

Au III. Nocturne.

Ant. 1. D. Injecérunt in
Apóstolos manus, & po-
suérunt eos in custódiam.

Ant. 4. e. Cæsis de-
nuntiavérunt ne omníno
loqueréntur in nómine
Jesu.

Ant. 8. g. Tradidé-
runt ánimas suas pro nó-
mine Dómini nostri Jesu
Christi.

℣. Confitébimur tibi,
Deus, & invocábimus
nomen tuum; ℟. Nar-
rábimus mirabília tua.

7. ℟. Cum pertran-
sírent civitátes, tradé-
bant eis * Custodíre
dógmata. ℣. Super mu-
ros tuos, Jerúsalem,
constítui custódes. * Cus-
todíre.

8. ℟. Ibant gaudén-
tes à conspéctu concílii,
quóniam digni hábiti
sunt * Pro nómine Jesu
contuméliam pati. ℣. Dan

bo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis terræ. * Pro nómine.

9. ℟. Ludíbria & vérbera expérti ſunt, inſuper & víncula & cárceres : lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt: * Circuiérunt egéntes, anguſtiáti, afflicti : quibus dignus non erat mundus. ℣. Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. * Circuiérunt. ℣. Glória. * Circuiérunt.

Te Deum, 11.

A LAUDES.

℣. Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli. ℟. Et laudem eórum núntiet eccléſia.

1. *Antienne.* 1. F.

EXúlta cœlum, & ſancti Apóſtoli, quóniam judicávit Deus judícium veſtrum.

2. *Ant.* 8. c. Judícium datum eſt illis, & vixérunt, & regnavérunt cum Chriſto.

3. *Ant.* 5 f. In generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in láudibus.

4. *Ant.* 7. d. Gaudéte quod nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis.

5. *Ant.* 2. d. In fundaméntis Jeruſalem, nómina duódecim Apoſtolórum Agni.

Capitule Ephes. 2.

FRatres, jam non eſtis hóſpites & adven&, ſed eſtis cives Sanctórum, & doméſtici Dei; ſuperædificáti ſuper fundaméntum Apoſtolórum & Prophetárum, ipſo ſummo angulári lápide Chriſto Jeſu.

Hymne.

JAM non bella furunt: poſt data prælia
In longa plácidi pace quieſcitis;
Ætérnis toleráta
Mors penſátur honóribus.
PŒNAS quanta brevis glória vindicat!
Vos cœléſtis habet cúria príncipes:
Biſſénis duodéni
Regnátis modò ſédibus.
GENS per vos Súperùm cœtibus áddita
Cœlo vos géminis pláuſibus éxcipit,
Certat prompta corónas
Veſtris néctere fróntibus.
PER vos aſsíduis culta labóribus,
Tellus nos ſégetes pínguior áttulit:
Veſtram ferte ſupérni
Meſſem patria in hórrea.

[redacted]

SIT laus summa Patri,
summaque Fílio
Sit par sanćte tibi glória, Spíritus,
Qui Christi nova jura
Promúlgas per Apóstolos. Amen.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram, ℞. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

A Benedíctus, *Ant.* 1. d. In regeneratióne cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël.

Aux Heures, & aux ij. Vêpres, on dit les Antiennes de Laudes, & de même aux autres Communs.

A TIERCE.

Capitule. Sagesse. 3.

JUdicábunt natiónes & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℞. *bref.* Sedérunt sedes * In judício. Sedérunt. ℣. Sedes super domum David.* In judício. ℣. Glória. Sedérunt.

℣. Príncipes populórum congregáti sunt, ℣. Cum Deo Abraham.

A LA PROCESSION.

1. ℞. *In omnem, iij.*
2. ℞. *Ludíbria, vj.*

La Station comme dans le Propre du Temps.

A l'Entrée du Chœur, l'Antienne de Benedíctus, In regeneratióne,

Si elle ne suffit pas, on ajoûte l'Antienne Quæcúnque, viij.

A SEXTE.

Capitule, Jude 17.

CHaríssimi, mémores estóte verbórum quæ prædícta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi.

℞. *bref.* Annuntiavérunt cœli * Justítiam ejus. Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus * Justítiam. ℣. Glória. Annuntiavérunt.

℣. Non sunt loquélæ neque sermónes, ℞. Quorum non audiántur voces eórum.

A NONE.

Capitule. Apocal. 21.

DUódecim portæ, duodecim margarítæ sunt, per síngulas: & síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis.

℞. *bref.* Nimis honorificáti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. * Amíci. ℣. Glória Patri. Nimis.

℣. Dii fortes terræ

℣. Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur, ℟. Et mirabília tua narrábunt.

A Magnificat, Antienne, 6. f. Quàm pulchri super montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion: Regnábit Dóminus Deus tuus!

A MATINES,

Invitatoire. Apóstolum confessiónis nostræ Jesum, *Veníte, adorémus.

Pseaume, Veníte, 2.

Hymne.

SUPREME quales árbiter
Tibi minístros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vasis amas committere!

TOTUM per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, corúscant, pérpluunt.

CHRISTUM sonant, versæ ruunt
Arces supérbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus
Sic versa quondam mœnia.

FAC, Christe, ecces tubæ
Sommo graves nos éxcitent,
Accénsa de te lúmina
Pellant ténebras méntium.

UNI sit & Trino Deo
Supréma laus, summum decus,
De nocte qui nos ad suæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 5. a. Fecit ut essent duódecim cum illo, & ut mitteret eos prædicáre.

Ant. 7. c. Dedit illis potestátem curándi infirmitátes & ejiciéndi dæmónia.

Ant. 2. d. Ignobília mundi elégit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret.

℣. Annuntiáte inter Gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus.

1. ℟. Vocávit Jesus discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, * Quos & Apóstolos nominávit. ℣. Laudémus viros gloriósos, & paréntes nostros in generatióne sua. * Quos.

2. ℟. Sublevátis óculis in cœlum, dixit Jesus: Pro eis sanctífico meipsum, * Ut sint & ipsi sanctificáti in veritáte.

℣. Sanctificábunt sanctum Jacob & Deum Israël prædicábunt.* Ut.

3. ℟. Ascéndens Jesus locútus est úndecim discípulis, dicens: Eúntes docéte omnes Gentes. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, * Usque ad consummatiónem séculi. ℣. Fílii eórum propter illos, usque in ætérnum manent. * Usque. ℣. Glória Patri. * Usque.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 8. c. Exeúntes prædicábant ut pœniténtiam ágerent.

Ant. 3. g. Loquebántur verbum Dei cum fidúcia & virtúte magna.

Ant. 6. f. Beáti estis cùm maledíxerint vobis, & persecúti vos fúerint.

℣. Eúntes ibant & flebant, ℟. Mitténtes sémina sua.

4. ℟. Per manus Apostolórum * Fiébant signa & prodígia multa in plebe. ℣. Pósuit in eis verba signórum suórum & prodigiórum. * Fiébant.

5. ℟. Magnificábat eos pópulus: * Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo. ℣. Addúcens omnes de cunctis Géntibus donum Dómino.* Magis.

6. ℟. Cùm tradent vos, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; * Non vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, † Qui lóquitur in vobis. ℣. Loquímini ad viros Juda, & ad habitatóres Jerúsalem. * Non vos. ℣. Glória Patri. † Qui lóquitur.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 1. D. Injecérunt in Apóstolos manus, & posuérunt eos in custódiam.

Ant. 4. e. Cæsis denuntiavérunt ne omníno loqueréntur in nómine Jesu.

Ant. 8. g. Tradidérunt ánimas suas pro nómine Dómini nostri Jesu Christi.

℣. Confitébimur tibi, Deus, & invocábimus nomen tuum; ℟. Narrábimus mirabília tua.

7. ℟. Cum pertransírent civitátes, tradébant eis * Custodíre dógmata. ℣. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes. * Custodíre.

8. ℟. Ibant gaudéntes à conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt * Pro nómine Jesu contuméliam pati. ℣. Dan

℟. Vehemènter eleváti sunt.

AUX II. VESPRES.

Capitule Cor. 5.

POsuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis : pro Christo ergo legatióne fúngimur, tanquam De[illegible] per nos : o[illegible] Christo, [illegible] Deo.

Aux Fêtes [illegible] Ludibria, vj.

Hymne. Tártari dira, iij.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt.

A Magnificat, Antienne. 8. g. Quæcúnque alligavéritis super ter[illegible]m, erunt ligáta & [illegible] Cœlo : & quæcúnque solvéritis super ter[illegible]m, erunt solúta & in [illegible]lo.

COMMUN D'UN MARTYR.

LEs Saints Martirs sont les premiers après les Apôtres en l'honneur desquels l'Eglise a établi des Fêtes. Cet honneur leur étoit dû, puisqu'ils ont rendu témoignage à la religion chretienne, & qu'ils en ont scellé la verité en répandant leur sang, & en donnant leur vie pour J. C. L'intention de l'Eglise est de remercier Dieu de la force qu'il leur a donnée ; & de proposer en même-tems leur exemple à ses enfans, afin qu'ils l'imitent. Soïons dans la confusion de ne point vivre pour celui pour qui les Martyrs sont morts. S'elever au dessus de la crainte des hommes par la crainte de Dieu, vaincre l'aprehension de la mort par le desir de la vie éternelle, se détacher de l'amour de la terre par la considération des biens du Ciel, mépriser le siécle, souffrir avec courage toutes sortes d'oprobres, ne point rougir de J. C. ni de sa doctrine, faire le bien malgré les railleries & la critique des libertins, refuser de commettre le péché & y résister aux dépens même de sa vie, vouloir être sauvé à quelque prix que ce soit, c'est la leçon que nous donnent les Martyrs en mourant, & le fruit que nous devons retirer de leurs Fêtes.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 2. d.

JUstus quasi leo confidens, absque terróre erit.

2. *Ant.* 3. a. Timórem & metum, & probatiónem indúcet super illum Dóminus; donec credat ánimæ illius.

3. *Ant.* 1. a. In tentatióne Deus illum conservábit, non illidétur quasi in procélla navis.

4. *Ant.* 7. C. Firmábit illum, & lætificábit, & thesaurizábit super illum intelléctum justitiæ.

5. *Ant.* 6. f. Usque in tempus sustinébit pátiens, & pósteà reddítio jucunditátis.

Capitule. Isaïe. 12.

ECce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus.

Aux Fetes doubles.

℟. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * Erit Dóminus fidúcia ejus, † Non timébit cùm vénerit æstus. ℣. Qui sustinúerit in finem, hic salvus erit. * Erit. ℣. Glória. † Non.

Hymne.

FElix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam;
Et signáre cruóre,
Quam Christo déderas fidem.

Pœnis victâ quibus deficeret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas,
Cui non sufficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege sua magnánimum mori,
Te Christus púgilem spectat ab æthere:
Ne succúmbere possis,
Tecum prælia sústinet.

Et nos delicias, vana per otia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Patri máxima laus, máxima Filio,
Sit par sancte tibi glória, Spíritus;
Quo donánte corónam
Invíctus púgil óbtinet.
Amen.

Introït.

QUi tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt & cecidérunt : si consistant advérsum me castra, non timébit cor meum. *Pseaume.* Dóminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo? ℣. Glória Patri. Qui.

Oraison.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum qui tecum vivit & regnat.

Autre Oraison.

res i
conv
fuit i
cit i
lum
duct
& c
illi u
quón
ténti
Hæc
non
pecc
eum
illo
vínc
illum
scept
tiam
eum
men

[redacted]

Trait. Qui odérunt me, prævenérunt me in die afflictiónis meæ, & factus est Dóminus protector meus. ℣. Edúxit me in latitúdinem, salvum me fecit quóniam vóluit me. ℣. Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam.

Sequéntia sancti Evangelii secúndùm Matthæum. *Chap.* 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem advérsùs patrem suum, & filiam advérsùs matrem suam, & nurum advérsùs socrum suam: & inimíci hóminis doméstici ejus. Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus. Et qui amat filium, aut filiam super me, non est me dignus. Et qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Qui invénit ánimam suam, perdet illam: & qui perdíderit ánimam suam propter *me, invéniet eam.* Qui récipit vos, me récipit: & qui me récipit, récipit eum, qui me misit. Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercédem prophétæ accípiet: & qui récipit justum in nómine justi, mercédem justi accípiet. Et quicúnque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquæ frígidæ tantùm in nómine discípuli: Amen dico vobis, non perdet mercédem suam.

Offertoire. Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum. Ego in voce laudis immolábo tibi; quæcúnque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Secrete.

OBláta, múnera, quæsumus, Dómine tuâ benedictióne sanctífica; quæ te donánte, nos illo tuæ dilectiónis accéndat ardóre, per quem sanctus N. Martyr tuus torménta sui córporis univérsa devícit; Per Dóminum nostrum Jesum.

Autre Secrete.

FIat tibi, quæsumus, Dómine, hóstia placábilis pretiósi celebritáte

tractáre ; quibus beátus Martyr ac Póntifex tuus N. certávit bonum certámen fidei, & vitam ætérnam apprehéndit, Per Dominum.

POUR UN MARTYR NON PONTIFE.

Introïte.

QUi tribulant me inimíci mei, ipsi infirmati sunt & cecidérunt : si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum. *Pseaume.* Dóminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo ? ℣. Glória Patri. Qui.

Oraison.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui beati N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nominis amóre roborémur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit & regnat.

Autre Oraison.

I[illegible] qui beátum N. [illegible]rem tuum [illegible]nstántiæ in [illegible]orásti, ex [illegible]tatióne trí[illegible] tuo prós[illegible]rere, & [illegible]mni[illegible]

Léctio libri Sapiéntiæ. *Chap.* 10. 10.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi, & honéstum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, & à seductóribus tutávit illum, & certámen forte dedit illi ut vínceret, & sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. Hæc vénditurn justum non derelíquit, sed à peccatóribus liberávit eum : descénditque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, & poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant : & mendáces osténdit, qui maculavérunt illum, & dedit illi claritátem ætérnam Dóminus Deus noster.

Graduel. Patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. ℣. Certámen forte dedit illi Dóminus ut vínceret.

Trait. Qui odérunt me, prævenérunt me in die afflictiónis meæ, & factus est Dóminus protector meus. ℣. Edúxit me in latitúdinem, salvum me fecit quóniam vóluit me. ℣. Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam.

Sequéntia sancti Evangelii secúndùm Matthæum. *Chap.* 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte arbitrári quia pacem vénerim míttere in terram: non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem advérsùs patrem suum, & filiam adversùs matrem suam, & nurum advérsùs socrum suam: & inimíci hóminis doméstici ejus. Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus. Et qui amat filium, aut filiam super me, non est me dignus. Et qui non áccipit crucem suam, & séquitur me, non est me dignus. Qui invénit ánimam suam, perdet illam: & qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Qui récipit vos, me récipit: & qui me récipit, récipit eum, qui me misit. Qui récipit prophétam in nómine prophétæ, mercédem prophétæ accípiet: & qui récipit justum in nómine justi, mercédem justi accípiet. Et quicúnque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquæ frígidæ tantùm in nómine discípuli: Amen dico vobis, non perdet mercédem suam.

Offertoire. Cùm angustiarétur in me ánima mea, Dómini recordátus sum. Ego in voce laudis immolábo tibi; quæcúnque vovi, reddam pro salúte Dómino.

Secrete.

OBláta, múnera, quæsumus, Dómine tuâ benedictióne sanctífica; quæ te donánte, nos illo tuæ dilectiónis accéndat ardóre, per quem sanctus N. Martyr tuus torménta sui córporis univérsa devícit; Per Dóminum nostrum Jesum.

Autre Secrete.

FIat tibi, quæsumus, Dómine, hóstia placábilis pretiósi celebritáte

ne teſtátus eſt ; Per Dóminum..... in unitáte ejúſdem.

S'il n'eſt point Pontife,
Secrete.

REſpice, Dómine, quæ … æ majeſtáti múnera c… tercedén… Mártyre t… cámus cur… reſurrectio… Qui tecum.

Communion.

… dabo édere de l… quod eſt in para… mei, allelúia.

S'il eſt Pontife,
Poſtcommunion.

TRibuant nobis, Dómine, tua ſancta quæ ſúmpſimus, beáti N. Mártyris & Pontíficis exémpla ſectári, qui fuſo tibi ſánguine, doctrínæ ſuæ filios, & ad glóriam hortátu accéndit, & ad fórtiter ſuſtinéndum exémplo roborávit ; Per.

S'il n'eſt point Pontife,
Poſtcommunion.

REfécti córpore & ſánguine Filii tui concéde, miſéricors Deus, ut, beáti N. Mártyris ſolémnia recenséntes, adimpleámus in carne noſtra quæ deſunt paſſiónum Chriſti ; Qui tecum.

A SEXTE.

Capitule. Apoc. 3.

QUóniam ſervâſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra eſt in orbem univérſum tentáre habitántes in terra.

℟. *br.* Dóminus * Protéctor vitæ meæ. Dóminus. ℣. A quo trepidábo * Protéctor. ℣. Glória … Dóminus.

℣. Dóminus firmaméntum meum, ℟. Et refúgium meum & liberátor meus.

A NONE.

Capitule. Apoc. 3.

QUi vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & foras non egrediétur ámpliùs : & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei.

℟. *bref.* Magna eſt glória ejus * In ſalutári tuo. Magna eſt. ℣. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. * In ſalutári. ℣. Glória Patri. Magna eſt.

℣. Dabis eum in benedictiónem, ℟. In ſéculum ſéculi.

AUX II. VESPRES.

Capitule 2. Cor. 4.

QUod in præſénti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ

[redacted]

supra modum in sublími-târe ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis.

℟. *Aux Fetes Triples*, Post tempestátem, xij.

Hymne, Felix morte tuâ, viij.

℣. Convertísti planctum meum, Dómine, in gáudium mihi; ℟. Et circundedísti me lætítiâ.

A Magníficat, *Ant.* 8. c. Factus es, Dómine, fortitúdo egéno in tribulatióne sua, spes à túrbine, umbráculum ab æstu.

COMMUN DE PLUSIEURS MARTYRS.

ON regarde pour l'ordinaire les Ss. Martyrs dans un trop grand éloignement; & parce qu'on ne trouve pas l'occasion de souffrir le martyre, on ne pense pas que tout Chretien est obligé de se proposer pour modéles les Saints qui ont versé leur sang pour le nom de J. C. Les peines de la vie, celles où nôtre état nous expose, sont le martyre que Dieu demande de nous. La sainte Societé de ceux qui sont morts ensemble pour la foy, nous aprend à nous animer mutuellement, & à nous donner l'un à l'autre (lorsqu'il s'agit des intérêts de Dieu) le conseil, l'exemple & les autres secours capables de nous fortifier & de nous faire demeurer fermes dans le parti de la justice. Adorons & benissons la sagesse de Dieu, qui a établi son Eglise par les persécutions; & qui l'a multipliée d'une maniere admirable, en faisant du sang des Martyrs comme une semence fertile, qui fructifioit au centuple, & produisoit un grand nombre de Chretiens à la place de ceux que l'on faisoit mourir.

AUX I. VESPRES.

1. *Ant.* 3. A. JUstítia rectórum liberábit eos: & in insídiis suis capiéntur iníqui.

2. *Ant.* 5. a. Oculi Dómini præbent fortitúdinem his, qui corde perfécto credunt in eum.

Agni.

A TIERCE.

Capitule. Apoc. 7.

SUnt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno habitábit super illos.

℟. *bref.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. * Et exultáte justi. ℣. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei, ℟. Et delecténtur in lætítia.

A LA PROCESSION.

℟. Isti vicérunt, xxv.

D
Márty
N. fe
concé
quoru
tis, a
plis
nostru
Filiur
vivit

M
recent
Dómi
in tua
passió
glória
ánim
mius

...is insipiéntium mori: ...stimáta est afflíctio ...tus illórum: & quod à ...bis est iter, extermí...um: illi autem sunt in ...ce. Etsi coram homí...bus torménta passi sunt, ...es illórum immortali...ate plena est. In paucis vexáti, in multis benè disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum. Fulgébunt justi, & tanquam scintillæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Graduel. Magnum certámen sustinuístis passiónum, oppróbriis, & tribulatiónibus spectáculum facti. ℣. Non injústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, & dilectiónis quam ostendístis in nómine ipsius.

Trait. Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos: in ætérnum conservabúntur. ℣. Injústi puniéntur; & semen impiórum períbit. ℣. Justi autem hereditábunt terram; & inhabitábunt in séculum séculi super eam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam.

Chap. 6. 17.

In illo témpore; Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima & Tyri, & Sidónis, qui vénerant ut audírent eum, & sanaréntur à languóribus suis. Et qui vexabántur à spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere; quia virtus de illo exíbat, & sanábat omnes. Et ipse elevátis óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti páuperes; quia vestrum est regnum Dei. Beáti qui nunc esurítis; quia saturabímini. Beáti qui nunc fletis; quia ridébitis. Beáti éritis cùm vos óderint hómines, & cùm separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tanquam malum, propter Filium hóminis. Gaudéte in illa die, &

℣. In te, Dómine, speravérunt, ℟. Et liberásti eos.

A Benedíctus, Antienne. 2. D. Hi sunt qui venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt stolas suas, & dealbavérunt eas in sánguine Agni.

A TIERCE.

Capitule. Apoc. 7.

SUnt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui sedet in throno habitábit super illos.

℟. *bref.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. * Et exultáte justi. ℣. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei, ℟. Et delecténtur in lætítia.

A LA PROCESSION.

℟. Ipsi vicérunt, xxv.

2. ℟ Metuéntes, xxiv.

La Station comme dans le Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, les Antiennes, Hi sunt, & Vidébunt fáciem.

A LA MESSE.

Introïte.

ECce óculi Dómini super metuéntes eum, & in eis qui sperant super misericórdia ejus, ut éruat à morte ánimas eórum, & alat eos in fame. *Ps.* Exultáte, justi, in Dómino; * rectos decet collaudátio. ℣. Glória. Ecce.

Oraison.

DEus, qui nos ánnuâ Sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. festivitáte lætíficas; concéde propítius, ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit & regnat.

Autre Oraison.

MArtyris tui N. & sociórum solémnia recenséntes, súpplices te, Dómine, deprecámur; ut in tua charitáte fundáti, passiónes hujus témporis, glóriæ cœléstis amóre, ánimo voléntì sustineámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum qui tecum vivit & regnat in unitate.

Léctio libri Sapiéntiæ. *Chap. 3. 1.*

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt

Lectio Epistolæ beati Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. *Cor.* 4. 13.

Frátres ; Habéntes eúndem spíritum fidei, sicut scriptum est : Crédidi, propter quod locútus sum, & nos crédimus, propter quod & lóquimur : sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, & nos cum Jesu suscitábit, & constituet vobíscum. Omnia enim propter vos : ut grátia abúndans, per multos in gratiárum actióne, abúndet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus : sed licèt is, qui foris est noster homo corrumpátur ; tamen is, qui intùs est, renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est momentáneum & leve tribulatiónis nostræ, suprà modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália sunt ; quæ autem non vidéntur, ætérna sunt. Scimus enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam ætérnam in cœlis.

Graduel. Tradidérunt córpora sua ne servírent & adorárent omnem deum, excépto Deo suo. ℣. Constántes effécti sunt & pro légibus mori parári.

Trait, Dóminus, xxvij.

Sequéntia sancti Evangelii secúndùm Matthæum.

Chap. 16. 25.

In illo témpore ; Dixit Jesus discípulis suis : Qui perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ verò suæ detriméntum patiátur ? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua ? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis : & tunc reddet unicuíque secúndùm ópera ejus.

Offertoire. Qui sponte obtulístis ánimas vestras ad perículum, benedícite Dómino.

Secrete.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in Sanctórum

commemoratióne deférimus; ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt méritis adjuvémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Autre Secrete.

Concéde nobi... nip... his mun... Sancto... & N. h... & tibi ... bitis, & ... céptis; Per ... nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Communion. Qui lavérunt stolas suas in sánguine Agni, non esúrient, neque sitient ámpliùs; neque cadet super illos sol, neque ullus æstus.

Postcommunion.

Quæsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis, ut, quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Autre Postcommunion.

Exáudi, Dómine, preces nostras; & intercedéntibus sanctis Martýribus N. & N. sumpta redemptiónis nostræ pignora nobis præmia sempitérn... cílient; Per Do...

DANS LE T... PASCHA...

Introït.

Vox exultati... salútis in ta... culis justórum ... lúia: déxtera D... fecit virtútem, al... allelúia. *Ps.* Confi... Dómino quoniam ... nus: * quóniam ... culum misericórdi... ℣. Glória Patri. V...

Oraison.

Deus, qui no... nuá sanct... Mártyrum tuórum ... vitáte lætíficas, con... propítius, ut, quo... gaudémus méritis acc... dámur exémplis; Pe...

Autre Oraison.

Martyris tui N. ... sociórum solé... nia recenséntes, súppl... ces te, Dómine, depre... cámur, ut in tua chari... táte radicáti & fundáti ... passiónes hujus témpo... ris, glóriæ cœléstis amó... re, ánimo voléntì susti... neámus; Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Chap. 19. 1.

In diébus illis; Audí... vi quasi vocem t... rum multárum in c... dicéntium: Alle...

[redacted]

...tus, & glória, & virtus Deo nostro est: quia veræ & justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, & vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterùm dixérunt: Allelúia. Et fumus ejus ascéndit in sǽcula seculórum. Et cecidérunt senióres vigintiquátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes: Amen: Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo nostro, omnes servi ejus; & qui timétis eum, pusílli, & magni. Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, & sicut vocem aquárum multárum, & sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúia: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens: gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit se. Et datum est illi, ut coopériat se býssino splendénti & cándido. Býssinum enim, justificatiónes sunt Sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt.

Allelúia, allelúia. ℣. Complantáti facti sumus similitúdini mortis Christi, simul & resurrectiónis érimus.

Allelúia. ℣. In mortem trádimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem.

Chap. 16. 20.

In illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis; quia plorábitis & flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítiá vestra vertétur in gáudium. Múlier cùm parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cùm autem pepérerit púerum, jam non méminit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis, íterùm autem vidébo vos, & gaudébit cor vestrum; & gáudium vestrum nemo tollet à vobis.

commemoratióne deférimus ; ut, qui nostræ justitiæ fiduciam non habémus, eorum qui tibi placuérunt méritis adjuvémur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Autre Secrete.

Concéde nobis, omnipotens Deus, ut his munéribus, quæ pro Sanctórum Mártyrum N. & N. honóre deférimus, & tibi placeámus exhibitis, & vivificémur accéptis ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Communion. Qui lavérunt stolas suas in sánguine Agni, non esúrient, neque sitient ámpliùs ; neque cadet super illos sol, neque ullus æstus.

Postcommunion.

Quæsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis, ut, quorum solémnia celebrámus, eorum oratiónibus adjuvémur ; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Autre Postcommunion.

Exáudi, Dómine, preces nostras ; & intercedéntibus sanctis Mar... N. & N. ... redemptiónis præmia sempitérna concilient ; Per Dóminum.

DANS LE TEMS PASCHAL.

Introïte.

Vox exultatiónis & salútis in tabernáculis justórum, allelúia : déxtera Dómini fecit virtútem, allelúia, allelúia. *Ps.* Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus. ℣. Glória Patri. Vox.

Oraison.

Deus, qui nos ánnuâ sanctórum Mártyrum tuórum festivitáte lætíficas, concéde propítius, ut, quorum gaudémus méritis accendámur exémplis ; Per.

Autre Oraison.

Mártyris tui N. & sociórum solémnia recenséntes, súpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua charitáte radicáti & fundáti, passiónes hujus témporis, glóriæ cœléstis amóre, ánimo voIénti sustineámus ; Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Chap. 19. 1.

In diébus illis ; Audívi quasi vocem turbárum multárum in cœlo, ... nora nobis dicéntium : Allelúia ...

[redacted]

;lória. Benedíctus.
Salváſti nos de
ẛntibus nos, ℟. Et
›mine tuo confité-
r in ſéculum.
. II. VESPRES.
apitule Sag. 5.
abunt juſti in ma-
ıa conſtántia ad-
s eos qui ſe anguſ-
·unt, & qui abſtu-
: labóres eórum.
x Fetes Triples,
ſi vicérunt, xxv.

Hymne, Quanto morte ſacrâ, xxij.
℣. Lætitia ſempitérna ſuper cápita eórum, ℟. Gáudium & lætítiam tenébunt.
A Magníficat, *Antienne*. 8. g. Vidébunt fáciem Agni, & non egébunt lúmine ſolis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in ſécula ſeculórum.

※※※※※※※※※:※※※※:※※※※※※※※※※※

COMMUN D'UN PONTIFE, OU EVESQUE.

ι mémoire des Saints Evêques doit être pré-
ieuſe aux yeux des fidéles, qui feront aten-
|ue c'eſt à leurs ſoins & à leurs travaux qu'ils
redevables de la connoiſſance qu'ils ont des
ẛs de la religion. Il faut demander à Dieu des
urs ſelon ſon cœur; le remercier des graces
a faites à ſon Egliſe par le miniſtére de celui
on célebre la Fête; enviſager & adorer en
rſonne le ſouverain Paſteur & l'Evêque de
mes N. S. J. C. Le prier de donner à ceux
ıus gouvernent l'eſprit de ſageſſe, de charité,
licitude, de fermeté, d'humilité, dont il a
.i le ſaint Evêque qu'on honore; & auſſi de
nſpirer la docilité, la ſoumiſſion, le reſpect
ſaint attachement plein de confiance à ceux
ı établis pour nous conduire à lui.

AUX I. VESPRES.

Antienne. 1. D.
e erit eis in paſtó-
ı, & princeps in
eórum.

2. *Ant*. 7. d. Quæſívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum: & præcépit ei ut eſſet dux ſuper

pópulum suum.

3. *Ant.* 3. a. Quemcúnque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus.

4. *Ant.* 4. e. Gestábit judicium filiórum Israël in péctore suo, in conspéctu Domini semper.

5. *Ant.* 8. c. Rogánte pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dominus.

Capitule. 1. reg. 2.

SUscitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus.

Aux Fetes doubles.

℟. Factum est illi in testaméntum ætérnum, * Fungi Sacerdótio, & glorificáre pópulum suum † In nómine ejus. ℣. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. * Fungi. ℣. Glória Patri. † In nomine.

Hymne.

CHRISTE pastórum caput atque princeps,
Præsulis festam venerá- ta lucem,
D... supplex tua tem-
...nis,
...orat.

ILLE non vano ...
tremendam
Spíritu sedem, p...
nec ausu:
Sed sacrum jussu ...
mino vocante
Sumpsit honórem ...
STRENUUM ...
púgilem sup...
Chrismatis plen...
unxit intus
Spíritus cornu, ...
que sanctam
Páscere gentem ...
FIT gregis ...
pater atque ...
Lætus impénd...
seque plebi
Omnium curas, ...
tus uni
Sústinet Omne...
PRO reis ora...
geméntes,
Erigit lapsos, ...
que pellit, ...
Fit potens ver...
alta, prav...
Cónterit hoste...
FAC ut illiu...
juvémur, ...
Christe, fac ...
paritérque ...
Spír... jugi ...
...
Om... ...
℣. ...
de pl...
sanct...
A
4. t. Ip...

℣. Glória. Benedíctus.

℣. Salvásti nos de affligéntibus nos, ℟. Et in nómine tuo confitébimur in séculum.

AUX II. VESPRES.

Capitule Sag. 5.

STabunt justi in magna constántia advérsùs eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum.

Aux Fetes Triples, ℟. Ipsi vicérunt, xxv.

Hymne, Quanto morte sacrâ, xxij.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, ℟. Gáudium & lætítiam tenébunt.

A Magníficat, *Antienne*. 8. g. Vidébunt fáciem Agni, & non egébunt lúmine solis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula seculórum.

LE COMMUN D'UN PONTIFE, OU EVESQUE.

LA mémoire des Saints Evêques doit être précieuse aux yeux des fidéles, qui feront atention que c'est à leurs soins & à leurs travaux qu'ils sont redevables de la connoissance qu'ils ont des vérités de la religion. Il faut demander à Dieu des Pasteurs selon son cœur ; le remercier des graces qu'il a faites à son Eglise par le ministére de celui dont on célebre la Fête ; envisager & adorer en sa personne le souverain Pasteur & l'Evêque de nos ames N. S. J. C. Le prier de donner à ceux qui nous gouvernent l'esprit de sagesse, de charité, de sollicitude, de fermeté, d'humilité, dont il a rempli le saint Evêque qu'on honore ; & aussi de nous inspirer la docilité, la soumission, le respect & un saint attachement plein de confiance à ceux qu'il a établis pour nous conduire à lui.

AUX I. VESPRES.

1. *Antienne*. 1. D.

IPse erit eis in pastórem, & princeps in médio eórum.

2. *Ant*. 7. d. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum : & præcepit ei ut esset dux su

pópulum suum.

3. *Ant.* 3. a. Quemcúnque elégerit Dóminus, ipse erit sanctus.

4. *Ant.* 4. e. Gestábit judícium filiórum Israël in péctore suo, in conspéctu Dómini semper.

5. *Ant.* 8. c. Rogánte pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus.

Capitule. 1. reg. 2.

SUscitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus.

Aux Fêtes doubles.

℟. Factum est illi in testaméntum ætérnum, * Fungi Sacerdótio, & glorificáre pópulum suum † In nómine ejus. ℣. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. * Fungi. ℣. Glória Patri. † In nomine.

Hymne.

CHriste pastórum caput atque princeps, ... festam venerámur ... ex tua tem-

ILLE non vano tenuit treméndam Spíritu sedem, próprio nec ausu: Sed sacrum jussus Dómino vocánte, Sumpsit honórem.

STRENUUM bello púgilem supérni Chrísmatis pleno tuus unxit intus Spíritus cornu, posuítque sanctam Páscere gentem.

FIT gregis pastor, pater atque forma; Lætus impéndit sua, seque plebi: Omnium curas, sibi raptus uni Sústinet Omnes.

PRO reis orat, réficit geméntes, Erigit lapsos, tenebrásque pellit, Fit potens verbo, docet alta, pravum Cónterit hostem.

FAC ut illius précibus juvémur, Christe, fac Patrem, paritérque tecum Spíritum jugi celebrémus hymno Omne per ævum. Amen.

℣. Exaltávi eléctum de plebe mea, ℟. Oleo sancto meo unxi eum.

A Magníficat Ant. 4. f. Ipsum elégit Dómi-

[redacted]

ni vivénte,
ificium Deo,
, & bonum
pópulo suo.
[T] I N E S.
re Christum
príncipem,
adorémus.
nune.
præsul súpe-
:épte,
erris sacra te
ınt :
n cantu tibi
to
:últant.
) vitam cúpi-
císci,
ıs sibi dene-

Christi benè
ri,
tas.
vindex mini-
ra,
lefert prece
onánti :
jugis grege
ndo
lacat,
dat præsul do-
ta Clero,
cris pópulum
t,
:urâ Pater,
úsque
tus.
is formas pó-
ninístros,
ugis, Déitas
I,

Fac, ut in cleto sua pri-
ma virtus,
Christe, resúrgat. Amen.

A U I. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Quæsívit bona genti suæ : & plácuit illis potéstas ejus, & glória ejus ómnibus diébus.

Ant. 2. d. Sancta glorificávit, & multiplicávit vasa Sanctórum.

Ant. 3. a. In ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amíctum.

℣. Constitútus sum ab eo, ℟. Super Sion montem sanctum ejus.

1. ℟. Lex veritátis fuit in ore ejus, iníquitas non est invénta in lábiis ejus, * Et multos avértit ab iniquitáte. ℣. Suscipiébat omnes, prædicans regnum Dei. * Et multos.

2. ℟. Invocávit Dóminum omnipoténtem, * In oblatióne Agni invioláti. ℣. Póntifex debet pro pópulo & pro semetipso offerre pro peccátis. * In oblatióne.

3. ℟. In lege Dómini congregatiónem judicávit, * Et in fide sua probátus est prophéta. ℣. Quæritur inter dispensatóres, ut fidelis quis inveniátur. * Et in

qua hora fu…
ſet, vigiláret ut…
non sineret perfo…
mum ſuam. Ideo…
eſtóte paráti: qu…
neſcítis horâ, Fili…
minis ventúrus eſt…
putas, eſt fidélis…
& prudens, quem…
títuit Dóminus ſu…
per famíliam ſuam…
det illis cibum in…
pore? Beátus ille ſerv…
quem, cùm vénerit…
minus ejus, invénerit…
faciéntem. Amen d…
vobis, quóniam ſu…
ómnia bona ſua conſt…
tuet eum.

Offertoire. Ipſum elégi… ab omni vivénte offérr… ſacrifícium Deo; incén-ſum & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo ſuo. *Dans le*

[redacted]

ite ánimæ suæ
iit Deo pro Israël.
ituit illi testamén-
cis, ut sit illi Sa-
i dignitas † In
n. ℣. Exémplum
n, in verbo, in
satióne, in chari-
i fide. * Plácuit.
ia. † In ætérnum.

A U D E S.

tabit in loco san-
s, ℟. Innocens
is & mundo corde.
. *Ant.* 4. d.
rdos magnus in
sua suffúlsit do-
& in diébus suis
orávit templum.
nt. 7. c. Invéntus
féctus, justus, &
npore iracúndiæ
est reconciliátio.
nt. 3. c. Fidélis
& prudens, quem
iit Dóminus super
un suam.
nt. 8. g. Beátus
vus, quem cùm
Dóminus ejus,
áverit jánuam,
cit vigilántem.
nt. 5. f. Sacerdó-
mini laudáte &
taltáte eum in sǽ-

itule Hebr. 5.
lnis Pontifex ex
ominibus assúm-
pro homínibus
rs, du Print.

constitúitur in iis, quæ
sunt ad Deum, ut óffe-
rat dona, & sacrifícia
pro peccátis.

Hymne.

JEsu Sacerdótum de-
cus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum córonas præ-
sulem,
Votis adésto súpplicum.

Sui probátus prǽ-
mium
Amóris & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páscere.

Hos novit & præit,
vocans
In tua quemque páscua,
Victúmque præbet: áu-
diunt,
Sequúntur, & vivunt
oves.

Quam sentit errán-
tem jugis,
Hanc nocte quærit ac
die
Et gaudet invéntam, suo
Portans ovili réddere.

Arcet freméntes bés-
tias,
Lupi retúndit ímpetus,
Dolósque fallit, vel mori
Charo parátus pro grege.

Offert frequéntem
víctimam
Cum plebe pastor inno-
cens,
Secúmque devótum gre-
gem

Pius Sacérdos immolat.

Qui nos creávit laus Patri,
Laus qui redémit Fílio,
Qui charitáte nos foves
Sit par tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Véritas mea, & misericórdia mea cum ipso, ℟. Et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

A Benedíctus, *Antienne*. 1. d. Dedit illi Dóminus legem vitæ, & disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, & judícia sua Israël.

A TIERCE.

Capitule. Eccli. 35.

Qui consérvat legem, multíplicat oblatiónem; sacrifícium salutáre est atténdere mandátis.

℟. *bref.* Justítiam tuam * Non abscóndi in corde meo. Justítiam. ℣. Veritátem tuam, & salutáre tuum dixi. * Non abscóndi. ℣. Glória Patri. Justítiam.

℣. Deus meus, vólui, ℟. Et legem tuam in médio cordis mei.

A LA PROCESSION.

℟. Exhíbuit, xxxvj.

2. ℟. Tríbuit, xxxvj.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'entrée du
Antienne, Dedi
2. *Antienne*. Si
POUR UN PO
DE ROU
A LA ME

Introïte.

Dedit illi D
sacerdótium
índuit eum stola
& coronávit eu
le tems Paschal,
allelúia. *Pseaum*
bonus Israël De
qui recto sunt
℣. Glória Patri

Oraison.

Omnípotens
qui beán
Antístitem pó
præésse, & qui
erat, verbo &
prodésse voluis
dem intercedén
res Ecclésiæ
grégibus sibi c
dírige in vian
ætérnæ; ut om
donánte, tibi pl
piant, & tot
perfíciant; Pe
num nostrum
Christum Fíliu
qui tecum vivit

Léctio Epístol
Pauli Apóstoli
losséns

Chap. 1. 2

Fratres; Fa
ego minist

[redacted]

-ecúndùm diſpenſa-
em Dei, quæ data
mihi in vos, ut ím-
m verbum Dei: my-
um, quod abſcóndi-
fuit à ſéculis, & ge-
tiónibus, nunc au-
manifeſtátum eſt ſan-
ejus, quibus vóluit
s notas fácere diví-
glóriæ ſacraménti
s in Géntibus, quod
hriſtus, in vobis ſpes
iæ, quem nos annun-
aus, corripiéntes om-
hóminem, & do-
es omnem hóminem,
mni ſapiéntia, ut ex-
ámus omnem hómi-
perféctum in Chri-
Jeſu. In quo & labó-
certándo ſecúndùm
ratiónem ejus, quam
átur in me in virtú-

-aduel. In vita ſua
alſit domum, & adé-
eſt glóriam in con-
atióne gentis. ℣. Hic
qui accépit verba vi-
are nobis.

'ait. Annuntiávi juſ-
m tuam in eccléſia
na, ecce lábia mea
prohibébo, Dómi-
tu ſciſti. ℣. Juſtí-
tuam non abſcóndi
rde meo, veritátem
a, & ſalutáre tuum
℣. *Non abſcóndi*

miſericórdiam tuam, &
veritátem tuam à conci-
lio multo.

Dans le tems Paſchal, au lieu du Graduel, on dit:

Allelúia, allelúia.
℣. Hic eſt fratrum amá-
tor & pópuli Iſraël; hic
eſt qui multùm orat pro
pópulo & univérſa civi-
táte. Allelúia.

Allelúia. ℣. Ante Dó-
minum noſtrum Jeſum
Chriſtum vos eſtis gló-
ria noſtra & gáudium.
Allelúia.

Sequéntia ſancti Evan-
gélii ſecúndùm Mat-
thæum.

Chap. 10. 8.

IN illo témpore; Di-
xit Jeſus diſcípulis
ſuis: Infirmos curáte;
mórtuos ſuſcitáte, le-
próſos mundáte, dæ-
mones ejícite: gratìs ac-
cepíſtis, gratìs date. No-
líte poſſidére aurum, ne-
que argéntum, neque
pecúniam in zonis veſ-
tris: non peram in via,
neque duas túnicas, ne-
que calceaménta, neque
virgam: dignus enim eſt
operárius cibo ſuo. In
quamcúnque autem civi-
tátem aut caſtéllum in-
travéritis, interrogáte,
quis in ea dignus ſit: &
ibi manéte donec exeá-

tis. Intrántes autem in domum, salutáte eam, dicéntes : Pax huic dómui. Et si quidem fúerit domus illa digna, véniet pax vestra super eam : si autem non fúerit digna, pax vestra revertétur ad vos. Et quicúnque non recéperit vos, neque audíerit sermónes vestros, exeúntes foras de domo, vel civitáte excútite púlverem de pédibus vestris. Amen dico vobis, tolerabílius erit terræ Sodomórum, & Gomorrhæórum in die judícii, quàm illi civitáti.

Offertoire. Immolor supra sacrifícium & obséquium fídei vestræ : gáudeo & congrátulor ómnibus vobis. *Dans le tems Paschal*, Allelúia.

Secrete.

HOstias pópuli tui, Dómine, propítius intuére; ut, quod nostra fidúcia non merétur, per eum quem nobis constituísti Præsulem, incessabíliter largiáris; Per Dóminum nostrum.

Communion. Facti sumus párvuli in médio vestrûm, tanquam si nutrix fóveat fílios suos. *Dans le tems Paschal*, Al-

Postcommunion.

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus, ut salutáris hóstia in tuo altári percépta, précibus beáti Pastóris nostri N. in fide quam ille nos edócuit, immóbiles effíciat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

POUR UN PONTIFE.

AUTRE MESSE.

Introïte.

ELégit Dóminus servum suum páscere Jacob & Israël hereditátem suam, & pavit eos in innocéntia cordis sui. *Dans le tems Paschal*, Allelúia, allelúia. *Ps.* Atténdite, pópule meus, legem meam; * inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri. Elégit.

Oraison.

EXáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Pontíficis festivitáte deférimus : & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

[redacted]

Autre Oraison.

QUæsumus, Dómine, cleméntiam [illegible]am, ut in hac die [illegible]iam tránsitu sacro bea[illegible] Pontíficis N. conse[illegible]ásti, des nobis illam qui doctrinam quam [illegible]e & verbo dócuit, & [illegible]ere complévit; Per.

[illegible]éctio Epístolæ beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Chap. 5. 1.

FRatres; Omnis Póntifex ex hominibus súmptus, pro homínibus constitúitur in iis, [illegible]æ sunt ad Deum, ut [illegible]ferat dona & sacrifi[illegible]a pro peccátis: qui [illegible]ndolére possit iis, qui [illegible]nórant, & errant: [illegible]óniam & ipse circúndatus est infirmitáte: & [illegible]optéreà debet, quemádmodum pro pópulo, [illegible]a étiam & pro semetípso offérre pro peccátis. [illegible]ec quisquam sumit sibi [illegible]onórem, sed qui vocá[illegible]ur à Deo tanquam [illegible]aron. Sic & Christus [illegible]on semetipsum clarificávit, ut Póntifex fieret; [illegible]ed qui locútus est ad [illegible]um: Fílius meus es tu, [illegible]go hódie génui te. [illegible]uemádmodum & in [illegible]lio loco dicit: *Tu es sa*cérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Graduel. Zelándo zelum Dei accépit testaméntum sacerdótii ætérni. ℣. Lex veritátis [illegible] in ore ejus. & [illegible] avértit ab iniquitáte.

Trait. [illegible] [illegible] magna, ecce [illegible] non [illegible] ne [illegible] ℣. [illegible] tuam [illegible] corde [illegible] tuam & [illegible] dixi. ℣. N[illegible] misericórdiam [illegible] & veritátem [illegible] cílio [illegible].

Dans le temps Paschal, au lieu du Graduel, on dit.

[illegible]

℣. [illegible]

[illegible]

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Chap. 24. 42.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia [illegible]

citis quâ horâ Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam si sciret pater-familias quâ horâ fur ventúrus esset, vigiláret útique, & non síneret pérfodi domum suam. Ideò & vos estóte paráti : quia quâ nescitis horâ, Filius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus & prudens, quem constítuit Dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

Offertoire. Ipsum elégit ab omni vivénte offérre sacrifícium Deo; incénsum & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo suo. *Dans le tems Paschal*, Allelúia.

Secrete.

IN conspéctu tuo, quǽsumus, Dómine, tália nostra sint múnera, quália majestáti tuæ óbtulit beátus Póntifex tuus N. quæ, & placére tibi váleant, & nos tibi placére perfíciant; Per Dóminum nostrum.

Autre Secrete.

DEus, qui sacerdótes tuos præ céteris sanctos esse jussísti; da, quǽsumus, ut eámdem, quam sanctus N. óbtulit, hóstiam immolántes, eódem quoque cordis & mentis affféctu offerámus; Per Dóminum.

Communion. Beátus quem elegísti, & assumpsísti; inhabitábit in átriis tuis. *Dans le tems Paschal*, Allelúia.

Postcommunion.

DEus, qui eádem escâ oves nutris & pastóres; da, ut óvium docilitátem inde hauriámus, unde beátus Póntifex N. pastóris hausit sollicitúdinem; Per.

Autre Postcommunion.

DEus, qui humánæ salúti ita cónsulis, ut pastóres Ecclésiæ júbeas pro óvibus suis ánimam pónere; ne permíttas nos animárum nostrárum detriméntum fácere, pro quibus ánimam suam pósuit princeps pastórum Dóminus noster Jesus Christus; Qui.

AUTRE MESSE.

Introïte.

EXaltávi eléctum de plebe mea, óleo sancto meo unxi eum,

[redacted]

manus mea auxiliábitur ei. *Dans le tems Paschal*, Allelúia, allelúia.

Pseaume. Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo. ℣. Glória Patri. Exaltávi.

Oraison.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Pontíficis veneránda festívitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat.

Autre Oraison.

MIsericórdiam tuam nobis, quæsumus, Dómine, sancti N. Pontíficis intercéssio beáta concíliet; ut, qui incessábili culpâ offéndimus, ejúsdem assíduis précibus ab omni reátu liberémur; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs sancti Deus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. 1. *Tim.* 3.

FIdélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum; pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui benè præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum, & testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

Graduel. Speculatórem dedi te dómui Israël, & áudies de ore meo verbum, & annuntiábis eis ex me. ℣. Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super eum.

Trait. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. ℣. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo, veritátem tuam, & salutáre tuum dixi. ℣. Non abscóndi misericórdiam tuam &

misericórdiam tuam, & veritátem tuam, à concílio multo.

Dans le tems Paschal, au lieu du Graduel, on dit:

Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, & laudem ejus enuntiábit ecclésia. Allelúia.

Allelúia. ℣. Spíritus Dómini locútus est per me, & sermo ejus per linguam meam. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Chap. 5. 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ.

[redacted]

Autre Secrete.

UT plenum sit sacrifícium nostrum, ...eus; da nobis ássequi ...ninéntem sciéntiam Je... Christi Domini nostri; ...exémplo beáti Doctó... N. nihil áliud scire, ... Jesum Christum cru... ...xum, Dóminum nos... ...n; Qui tecum vivit.

...mmunion. Os meum ...nuntiábit justítiam ...m, totâ die salutáre ...m. *Dans le tems Pas...l*, Allelúia.

Postcommunion.

DA, quǽsumus, Dómine, per hæc Sa...ménta quæ súmpsi...s, ut beáti Doctóris ... exémplo páriter & ...ónitis informáti, séculi ...jus calíginem sine perí...lo transeámus; Per ...óminum.

Autre Postcommunion.

QUos Christo pane ...réficis, uno magis... Christo édoce, Dó...ine; ut beáti Doctóris N. mónitis & exémplis, ...d ætérna prǽmia perve...íre mereámur; Per.

A SEXTE.

Capitule. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dícere ex senténtia, ...t præsúmere digna ho...um, quæ mihi dantur: quóniam ipse sapiéntiæ dux est, & sapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & sermónes nostri.

℟. *bref.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non sum oblítus. Viam. ℣. Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine. * Judícia. ℣. Glória Patri. Viam.

℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis.

A NONE.

Capitule. Sap. 7.

SApiéntiam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscóndo: infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

℟. *br.* Concupívi * Salutáre tuum, Dómine. Concupívi. ℣. Et lex tua meditátio mea est. * Salutáre. ℣. Glória. Concupívi.

℣. Vivet ánima mea, ℟. Et laudábit te.

AUX II. VESPRES.

Capitule. Ephesiens. 4.

FRatres, ipse dedit quosdam quidem

Hymne.

VOs succénsa Deo
splendida lúmina :
Vos sal, nos hómines quo
sápimus Deum ;
Ævum, puri ánimo,
Móribus íntegri,
Quo condímur in álte-
rum.
PER vos Relligio, tú-
taque véritas
Per vos virgíneis fulget
honóribus :
Per vos Christus amat
pándere divites
Thesáuros sapiéntiæ.
VESTRIS unda fluit
pura canálibus :
Christi floret ager ; mun-
da nitet seges :
Lac aptum púeris, &
sólidum viris,
Cauti, sufficitis cibum.
HI sunt, summe
Deus, qui tibi mi-
litant :
Hi sunt, qui stábiles
ædificant domos ;
Unà docta cohors arma
tenet manu,
Muros construit alterâ.
VICISTIS stygias vos
quibus hæreses,
Hæc nos accipimus tela
supérstites :
His pugnámus adhuc,
nec dubio éxitu
His armis quoque vinci-
mus.
SIT supréma tibi gló-
ria Véritas,

Quæ per scripta P[...]
quando foris [...]
Nullo vocis egens
doces sono,
Et te méntibus in[...]
Amen.
℣. Pronuntiávi
judícia oris tui :
via testimonióru[m]
rum delectátus su[...]
A Benedíctus
tienne. 7. g. Qui [...]
& docúerit, h[...]
gnus vocábitur i[...]
cœlórum.

A TIER[...]

Capitule. Sag[...]

OPtávi, & [...]
mihi sensus
vocávi, & ven[...]
Spíritus sapiént[...]
præpósui illam [...]
sédibus, & divit[...]
esse duxi in com[...]
ne illius.
℟. *bref.* Quàm
fáucibus meis *
tua, Dómine
℣. Super mel
* Elóquia. ℣.
Quàm.
℣. Ignítum [...]
tuum vehemén[...]
servus tuus dil[...]
A LA PROCE[...]
℟. Filii Sio[...]
2. ℟. Quæsi[...]
La Station [...]
Propre du Tem[...]
A l'Entrée
Antienne,

[redacted]

AUX I. VESPRES.

r. Antienne. 6. f.
Abia Sacerdótis cus-
tódient sciéntiam, &
m requírent ex ore
.
. Ant. 4. e. Sacerdó-
qui accédunt ad Dó-
num sanctificéntur.
. Ant. 3. A. Incénsum
anes Dei sui ófferunt,
deo sancti erunt.
. Ant. 5. a. Qui ha-
rit máculam, non
ret panes Deo suo,
accédet ad ministé-
m ejus.
. Ant. 7. g. Separá-
eos de médio filió-
m Israël, ut sint mei.
apitule. Ezéchiel. 44.
Possessiónem non dá-
bitis eis in Israël,
enim posséssio eó-
n. Víctimam & pro
ccáto & pro delícto
i cómedent, & omne
um in Israël ipsórum
t.
Aux Fêtes doubles.
k. Panes propositiónis
nt Aaron & filiórum
s, ut cómedant eos in
o sancto: * Quia San-
m sanctórum est de
rificiis Dómini jure
pétuo. ℣. Intrávit Da-
vid in domum Dei, &
panes propositiónis co-
médit, quos non licébat
édere, nisi solis Sacer-
dótibus. * Quia. ℣. Gló-
ria. * Quia.

Hymne.

JAM satis fluxit cruor
hostiárum,
Prístinæ cessent holo-
cáusta legis,
Christe, quos formas,
melióra libant
Sacra minístri.

PINGUE libámen, no-
vus & sacérdos
Orbe jam toto Deus im-
molátur,
Se manu nostrâ litat in-
cruénto
Fúnere Christus.

CHRISTE, fac semper
tua sacra puro
Corde tractémus, ma-
nibúsque puris,
Cháritas aptos tua nos
treméndis
Applicet aris.

LUMINIS splendor,
Patris una proles,
Christe, te pronus vene-
rétur Orbis,
Qui sacerdótes per amó-
ris almi
Flamen inúngis. Amen.

℣. Sacrificáte sacrifi-

cium justítiæ, ℟. Et sperâte in Dómino.

A Magníficat, *Antienne*. 3. e. Oblátio justi impínguat altáre, & odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi, sacrifícium illius accéptum est.

A MATINES.

Invitatoire. Sacerdótem in ætérnum, * Veníte, adorémus.

Hymne. Jam satis, lv.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Ego sum Dóminus: Sancti éritis, quia ego sanctus sum.

Ant. 6. f. Vos qui estis príncipes familiárum Leviticárum, sanctificámini cum frátribus vestris.

Ant. 2. d. Erit hoc vobis legítimum sempitérnum, ut orétis pro fíliis Israël, & pro cunctis peccátis eórum.

℣. Dómini est assúmptio nostra, ℟. Et sancti Israël regis nostri.

1. ℟. Ministráte Dómino Deo vestro, & pópulo ejus, sanctificáti immoláte: *· Fratres étiam vestros ut possint juxta verba quæ locútus est Dóminus fácere, præparáte. ℣. Dignè Evangélio Christi conversámini, collaborántes fídei Evangélii. * Fratres.

2. ℟. Audite
Sanctificámini
te domum Dó
& * Auférte o
mundítiam de
rio. ℣. Auférte
& nolite fácer
Patris mei, d
gotiatiónis. *

3. ℟. Ineár
cum Dómino l
Nolite neglig
elégit Dómin
coram eo, &
ei. ℣. Superæ
domus spiritu
dótium sanctu
spirituáles hó
ceptábiles D
elégit. ℣. Gl
elégit.

AU II. NOC

Ant. 8. c. Hæ
minus exercit
térroga sacerd

Ant. 4. *irr*
fúerit controv
bunt in judíc
judicábunt.

Ant. 5. a. V
faciátis: non
minis exerc
cium, sed D

℣. De vult
cium meum
℟. Oculi t
æquitátes.

4. ℟. Agét
re Dómini
corde perfé
que quæstu

[redacted]

lite eis, ut non pec-
n Dóminum : * Sic
es non peccábitis.
olíte judicáre se-
um fáciem, sed juf-
judícium judicáte.

℟. Surrexérunt Sa-
tes atque Levítæ
icéntes pópulo, &
taudíta est vox
, perveníque orá-
habitáculum sanc-
eli. ℣. Per proba-
n ministérii hu-
orificántes Deum.
udíta.

℟. Extendens Je-
num, tétigit lepró-
& conféstim mun-
st lepra ejus, & ait
sus : Vide, némini
s ; sed * Vade,
le te Sacerdóti.
c est ritus lepróst
ò mundándus est :
étur ad Sacerdó-
Vade. ℣. Glória.
e.

I. NOCTURNE.
. I. F. Sacerdótes
vitæ stabunt in
ctu meo, ut óffe-
ihi.
. 4. e. Effúdit in
nénto altáris odó-
divínum excélso
pi.
. 3. a. Pópulum
docébunt quid
sit inter sanctum & pol-
lútum, mundum & im-
múndum.

℣. Ad Deum meum
clamávi, ℟. Et exaudí-
vit de templo sancto suo
vocem meam.

7. ℟. Obtulit holo-
cáustum Dómino, &
* Clamávit ad Dómi-
num pro Israël, & exau-
dívit eum Dóminus.
℣. Plúrimam hóstiam
óbtulit Deo, per quam
testimónium consecútus
est esse justus. * Cla-
mávit.

8. ℟. Confirmávit om-
nes húmiles pópuli sui :
* Legem exquisívit, &
ábstulit omne iníquum &
malum. ℣. Hic est qui
fuit in Ecclésia, qui ac-
cépit verba vitæ dare no-
bis. * Legem.

9. ℟. Qui benè præ-
sunt Presbyteri, dúplici
honóre digni habeán-
tur, máximè qui labó-
rant in verbo & doctrína:
* Dicit enim Scriptú-
ra : † Dignus est operá-
rius mercéde suà. ℣. Ho-
noríficа Sacerdótes : da
illis partem, sicut man-
dátum est tibi, primitiá-
rum. * Dicit. ℣. Glória.
† Dignus.

A LAUDES.

℣. Domus Aaron be-

& eos qui te áudiunt.

Graduel. Qui bene præsunt Presbýteri, dúplici honóre digni habeántur, máximè in verbo & doctrina. ℣. Christi factus sum miníster secúndùm donum grátiæ Dei, quæ data est mihi.

Trait. Ecce nunc benedícite Dóminum, omnes servi Dómini. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. ℣. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. ℣. Benedícat te Dóminus ex Sion, qui fecit cœlum & terram.

Dans le tems Paschal, au lieu du Graduel,

Allelúia, allelúia. ℣. Grátia & pax à Jesu Christo, qui lavit nos à peccátis nostris in sanguine suo, & fecit nos sacerdótes Deo, & Patri suo.

Allelúia. ℣. Benedícite sacerdótes Dómini Dómino, laudáte & superexaltáte eum in sécula. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 10. 1.

IN illo témpore; Dixit Jesus Pharisǽis; Amen, amen dico vobis; Qui non i
óstium in ovile
sed ascéndit ali
fur est & latro.
tem intrat per
pastor est óviu
ostiárius áperit
vocem ejus áu
próprias oves
minátim & e
Et cùm prop
emíserit, ante
& oves illum s
quia sciunt vo
Aliénum aute
quúntur, sed
eo: quia non
vocem alienó

Offertoire. C
in verbis sui
& invocávit
omnipoténtem
tióne Agni
Dans le tems P
lelúia.

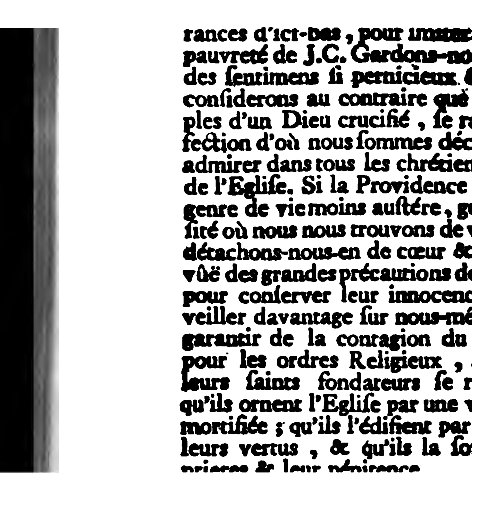
Secre

PRopitiáre
mus, Dó
plicatiónibus
interveniénte
sancto N. P
his sacramén
tibus serviént
ni culpa liber
céde, ut, puri
grátiâ tuâ, iis
famulámur,
emundémur;
minum nostr
Christum F

[redacted]

munion. Quàm ma-
nultitúdo dulcédi-
æ, Dómine, quam
ndiſti timéntibus
Dans le tems Paſchal,
iia.
Poſtcommunion.
Eus, qui ſacerdótes
tuos ut miniſtros
ti, & diſpenſatóres
:riórum Dei ab ho-
ous exiſtimári jubes;
intercedénte ſancto
: in ſuo quiſque mi-
io fidélis inveniá-
Per eúndem Dómi-
noſtrum Jeſum
ſtum Fílium tuum;
:cum vivit & regnat
itáte.
A SEXTE.
ule. 2. Paralip. 31.
Perátus eſt bonum,
& rectum, & ve-
, coram Dómino
ſuo in univérſa cul-
miniſtérii domûs
ini, juxta legem
:remónias, volens
rere Deum ſuum
:o corde ſuo: fecit-
t proſperátus eſt.
bref. Dómine, di-
* Decórem domûs
Dómine. ℣. Et lo-
habitatiónis glóriæ
* Decorem. ℣. Gló-
Dómine.
Tabéſcere me fecit
meus; ℟. Quia
Part. du Print.

obliti ſunt verba tua
inimíci mei.
A NONE.
Capitule 1. Timothée 6.
O Homo Dei, ſectá-
re juſtítiam, pietá-
tem, fidem, charitátem,
patiéntiam, manſuetú-
dinem.
℟. *bref.* Ego ſicut olí-
va fructífera * In domo
Dei. Ego. ℣. Sperávi in
miſericórdia Dei in æ-
térnum. * In. ℣. Glória
Patri. Ego.
℣. Cantábo & pſal-
mum dicam Dómino;
℟. Exáudi, Dómine,
vocem meam.
AUX II. VESPRES.
Capitule. Eccli. 7.
IN tota ánima tua ti-
me Dóminum, & ſa-
cerdótes illíus ſanctífi-
ca: in omni virtúte dili-
ge eum, qui te fecit, &
miníſtros ejus ne dere-
línquas: honóra Deum
ex tota ánima tua, &
honorífica ſacerdótes.
Aux Fêtes Triples, ℟.
Qui benè præſunt, lvij.
Hymne, Jam ſatis, lv.
℣. Elégit eum Dómi-
nus, ℟. Páſcere heredi-
tátem ſuam.
A Magníficat, *An-
tienne*. 5. f. Conſumma-
tióne fungens in ara,
amplificáre oblatiónem

rances d'ici-bas, pour imiter
pauvreté de J.C. Gardons-no
des ſentimens ſi pernicieux.
conſiderons au contraire que
ples d'un Dieu crucifié, ſe r
fection d'où nous ſommes déc
admirer dans tous les chrétien
de l'Egliſe. Si la Providence
genre de vie moins auſtére, g
ſité où nous nous trouvons de
détachons-nous-en de cœur &
vûë des grandes précautions d
pour conſerver leur innocenc
veiller davantage ſur nous-mê
garantir de la contagion du
pour les ordres Religieux,
leurs ſaints fondateurs ſe r
qu'ils ornent l'Egliſe par une
mortifiée; qu'ils l'édifient par
leurs vertus, & qu'ils la ſo
prieres & leur pénitence.

[redacted]

super aquas, quod humórem mittit ra- s suas.

Ant. 7. d. Erúmpet x ejus ut Líbani, & quasi olíva glória

Ant. 2. D. Erit fó- n ejus víride, nec uándo désinet fácere tum.

apitule. Jeremie 51.
Ugite de médio Babylónis, & salvet usquísque ánimam m: nolíte tacére su- iniquitátem ejus: niam tempus ultiónis à Dómino.

Aux Fêtes Doubles.
℟. Erit vir sicut qui cónditur à vento, Et celat se à tempestá-
℣. Fide obedívit in um exíre; & éxiit ciens quò iret. * Et. Glória Patri. * Et.

Hymne.

AM mundi líceat pángere tránsfugas: rto consílio quos Deus ábdidit,
e contágio secli
ores læderet íntegros.
UT te possídeant, quem sítiunt, Deum,
bes, regna, suos, se quoque déserunt:
tus víluit Orbis
m cœléstia cógitant.
ILLIS summa fuit glória, déspici;
Illis divítiæ, paupériem pati,
Illis summa volúptas
Longo supplício mori;
FAC nos, summe Deus, quæ pátimur mala
In pœnam scélerum ferre libéntius,
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.
ÆTERNUS sit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ?
℟. Et volábo & requiéscam.

A Magníficat, Antienne. 6. irreg. Assúmpsit eum Dóminus, atque portávit in húmeris suis. Dóminus solus dux ejus fuit.

A MATINES.

Invitatoire. Jesum qui ductus est in desértum, * Veníte, adorémus.

Hymne.

TUâ beándos glória
Miris, Deus, probas modis,
Qui, dum lates præséntior,
Votis amántum pásceris.

frui ,
Sese necant labóribus ;
Sese necant jejúniis ,
Et , quà licet , vellent mori.

QUAM , morte promptâ , férvidam
Emére palmam Mártyres,
Hic doctus in dies mori
Longo repórtat fúnere.

ÆTERNE tu Verbi Pater ,
Ætérne Fili , par Patri,
Et par utríque , Spíritus,
Tibi , Deus , sit glória. Amen.

AU I. NOCTURNE.

Ant. 1. a. Quid prodest hómini , si mundum univérsum lucrétur , ánimæ vero suæ detriméntum patiátur ?

Ant. 6. F. Quicúnque

suis ,
2.
tánd
repro
* Ex
ta h
cujus
Deus
deféı
cum
* Ex
3.
cávit
ritáti
amor
medi
* In
℣. C
frater
AU
An
xit e
dócui

[redacted]

R UN SAINT
A B B E.
A MESSE,
Introïte.
rrábo nomen
ium, Dómine,
is meis; in mé-
léliæ laudábo te.
tems Pascbal, Al-
allelúia. *Pseau-*
ii timétis Dómi-
laudáte eum: *
um semen Jacob
áte eum. ℣. Gló-
rrábo.
Oraison.
rcéssio nos, quæ-
ıs, Dómine,
N. Abbátis com-
:; ut quod nos-
éritis non valé-
ıs patrocínio asse-
:; Per Dóminum
n JesumChristum
tuum qui tecum.
utre Oraison.
us, cujus múnere
:átus N. Abbas,
stum Filium tuum
s sequerétur, óm-
quit; da cunctis
n mandatórum
ingréssis, ut nec
espíciant, nec in
reant; sed ad te
fensióne currén-
am ætérnam ad
vocári sunt, ap-
dant; Per eúm-

Léctio Epístolæ beati Joánnis Apóstoli.
I. Jean 2. 15.
Filioli, Nolite dilígere mundum, neque ea quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est cháritas Patris in eo: quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, & concupiscéntia oculórum, & supérbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, & concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

Graduel. Hic est qui fuit in ecclésia in solitúdine, & qui accépit verba vitæ dare eis. ℣. Animas castificávit in obediéntia charitátis, in fraternitátis amóre.

Trait. In umbra alárum tuárum sperábo, donec tránseat iníquitas. ℣. Clamábo ad Deum altíssimum, Deum qui benefécit mihi. ℣. Misit de cœlo, & liberávit me, dedit in oppróbrium conculcántes me.

Dans le tems Pacbal, au lieu du Graduel, on dit:
Allelúia, allelúia. ℣. Erat vir religiósus ac timens Deum cur

cans Deu
lelúia.
Allelúia
bit solitúd
quasi liliu
germinábi
laudans. A
Sequéntia
gélii secu
th
Chap.
IN illo t
póndet
Jesu : Ec
mus ómni
mus te : q
nobis? Je
illis : Am
quòd vos
me , in r
cùm séder
nis in s
suæ , sede
per sedes
dicántes
bus Israël
relíquerit
fratres , a
patrem ,
aut uxóre
aut agros
men meum
accípiet ,
nam possi
Offertoir
juxta aran
coróna fra
autem Dó
bus ipsó

[redacted]

ernáculis peccató-

. Multitúdinis cre-
m erat cor unum,
nia una ; * Nec
am áliquid suum
icébat, sed erant
mnia commúnia.
liquérunt quæcún-
bébant. * Nec.
℟. Opéruit cilício
n suam, * Jejuná-
lormívit in sacco,
ulávit demísso cá-
℣. In vigíliis mul-
n fame & siti, in
: & nuditáte. * Je-
t.
. Iste pauper cla-
, * Et Dóminus
vit eum. ℣. Mul-
llet deprecátio jus-
dua. * Et Dómi-
Glória Patri. * Et
nus.

I. NOCTURNE.

. 7. a. Omnes obé-
mi, & non est in-
neque zelus inter

4. d. Dixit illi
nus : Séquere me ;
ctis ómnibus secú-
eum.

8. c. Manducá-
nem cum luctu &
e.

Cogitávi dies antí-
℟. Et annos ætér-
mente hábui.

7. ℟. Hic multis tempóribus continéntiæ propósitum ténuit, * Corpúsque & ánimam trádere conténtus pro perseverántia. ℣. Secedébat in desértum, & orábat. * Corpúsque.

8. ℟. Fecit quod plácuit Deo, * Et spíritu magno vidit última. ℣. Grátias agens Deo, accépit fidúciam. * Et.

9. ℟. In fide & lenitáte ipsius * Dóminus sanctum fecit illum. ℣. Gloriétur frater húmilis in exaltatióne sua. * Dóminus. ℣. Glória. * Dóminus.

A LAUDES.

℣. Benedícite sancti & húmiles corde Dómino, ℟. Laudáte & superexaltáte eum in sécula.

1. *Ant.* 5. f.

Iste custodívit ánimam suam, & memor fuit Dómini in toto corde suo.

2. *Ant.* 2. D. Abjécit vestiméntum suum à se, & indútus est sacco, & sedit in cínere.

3. *Ant.* 7. C. De labóre mánuum suárum victum quem cónsequi póterat, deferébat.

4. *Ant.* 8. c. Nocte &

ante lucem egrediebátur ad oratiónem, & deprecabátur Dóminum.

5. *Ant.* 4. e. In solitúdine portávit te Dóminus, ut solet homo gestáre párvulum suum.

Capitule. 1. *Corinht.* 9.

FRatres; Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus se ábstinet, & illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant: nos autem incorrúptam.

Hymne.

QUID tu relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Solúsque tecum cógitas?
MENTIS volátu líbero,
Percúrris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
PRÆSENS choris cœléstibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuéndo númini,
Totus coléndo tu vacas.
QUAM pura, qui te díligunt,
O Christe, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Tuo recóndis in sinu.
ÆTERNE tu Verbi Pater;
Ætérne Fili, par
Et par utríque, S
Tibi, Deus, sit
Amen.

℣. Abscóndit
minus in tabe
suo, ℟. In die m
protéxit me.

A Benedictus
6. f. Fide demo
in terra repro
tanquàm in alié

A TIER

Capitule. Colo

MOrtificáte
vestra, q
super terram;
tiónem, immun
libídinem, conc
tiam malam &
tiam quæ est sim
rum sérvitus.

℟. *bref.* Pósui
méntum meum c
Pósui. ℣. Et o
jejúnio ánimam
* Vestiméntum.
ria Patri. Pósui.

℣. Cínerem t
panem manduc
℟. Et potum me
fletu miscébam.

A LA PROCE

℟. Erit vir, l
2. ℟. Hic mul

La Station co
Propre du Tems.

A l'Entrée du
Antienne. Fide.
2. Antienne. S

[redacted]

Postcommunion.

us qui beátum N.
solitúdinem du-
t multórum filió-
Christo pater ef-
, eis verbo &
o iter ad cœléſ-
triam præmonſ-
nobis Euchariſ-
nanna in hac ter-
ſtántibus da viam
nóſcere, & ad ré-
uam féliciter per-
; Per eúndem.

UN S. MOINE.

Introïte.

uiérunt in meló-
, in péllibus ca-
egéntes, anguſ-
flícti; quibus di-
n erat mundus;
tudínibus errán-
móntibus, &
is, & in cavér-
æ. *Dans le tems*
, Allelúia, alle-
ſeaume. Exáudi,
, deprecatiónem
* inténde oratió-
. ℣. Glória Patri.
runt.

Oraiſon.

nípotens ſempi-
rne Deus, terré-
te calcántium
magna nimis; da
exémplo & inter-
e beáti N. cujus
ia celebrámus,
ália ómnia deſpi-
cere; & ad ætérna totâ mentis intentióne feſtináre; Per Dóminum.

Léctio Epíſtolæ beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios. 2. *Cor.* 5.

SCimus enim quóniam ſi terréſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperindui cupiéntes: ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur. Nam & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti: eo quod nólumus expoliári, ſed ſupervеſtíri, ut abſorbeátur quod mortále eſt, à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipſum, Deus, qui dedit nobis pignus ſpíritûs. Audéntes igitur ſemper, ſciéntes quóniam dùm ſumus in córpore, peregrinámur à Dómino: (per fidem enim ambulámus & non per ſpéciem) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præſéntes eſſe ad Dóminum. Et ideò conten-

Trait. In umbra alárum tuárum sperábo, donec tránseat iniquitas. ℣. Clamábo ad Deum altíssimum, Deum qui benefécit mihi. ℣. Misit de cœlo, & liberávit me, dedit in oppróbrium conculcántes me.

Dans le tems Paschal, au lieu du Graduel, on dit :

Allelúia, allelúia. ℣. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea, proptérea expectábo eum. Allelúia.

Allelúia. ℣. Exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans

Amen
praec
los di
siens
Et si
vigíli
gília
véner
illi. H
quóni
famíli
venír
& no
domu
tóte
horâ
hómi
Offe
ut e
vestr

ſéculi puríſica ;
fac imitémur
ı , cujus ſolém-
brámus ; Per.
union. Qui edú-
ıs de petra du-
, cibávit te man-
olitúdine. *Dans*
'*aſchal*, Allelúia.
'*communion.*
ónde nos, Deus,
ıbſcóndito faciéi
poris tui ſacra-
nunítos ; ut imi-
ſancti N. in lege
te diéque medi-
delíciis meréa-
frui ſempitérnis ;
ıdem.

ȝ E X T E.

ule. 2, *Theſſ.* 3.

n eſſémus apud
ı , hoc denuntia-
robis , quóniam
ıon vult operári ,
ıdúcet.
·*ef.* In labóribus
rentúte mea. In
us. ℣. Exaltátus
humiliátus ſum
urbátus. * A ju-
. ℣. Glória. In.
ı factis mánuum
meditábar. ℟.
li manus meas ad

ʟ N O N E.

itule. Oſée. 2.

cam eum in ſoli-
ıdinem , & loquar
:*jus* , & *canet ibi*

juxta dies juventútis
ſuæ , & juxta dies aſcenſiónis
ſuæ de terra Ægýpti.

℟. *bref.* Extráneus factus
ſum * Frátribus meis. Extráneus.
℣. Et peregrínus fíliis matris
meæ. * Frátribus ℣. Glória Patri.
Extráneus.

℣. Sépties in die laudem dixi tibi.
℟. Super judícia juſtítiæ tuæ.

AUX II. VESPRES.

Capitule. Coloſſ. 3.

MOrtui eſtis , & vita veſtra eſt abſcóndita
cum Chriſto in Deo: cùm Chriſtus apparúerit
vita veſtra , tunc & vos apparébitis cum ipſo
in glória.

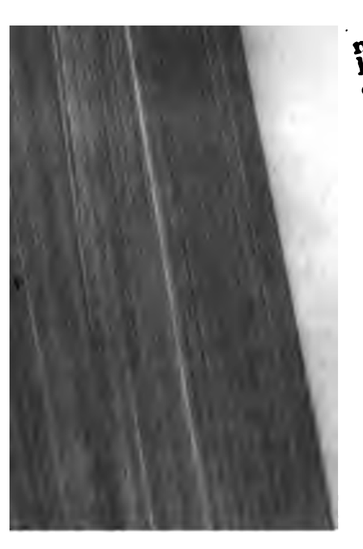
Aux Fêtes Triples.

℟. In fide , lxv.

Hymne , Jam mundi , *comme aux premieres Vepres.*

℣. Beáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus ;
℟. Pópulus quem elégit in hereditátem ſibi.

A Magníficat , *Ant.* 1. d. Omnis qui relíquerit
domum vel fratres , aut patrem , aut agros
propter nomen meum , céntuplum accípiet , &
vitam ætérnam poſſidébit.

nus desértum ...
lícias, & solit...
quasi hortum D...
℣. Gaudium &...
inveniétur in ea, ...
rum áctio, & vox...
Trait. In umb...
rum tuárum sp...
donec tránseat i...
℣. Clamábo a...
altíssimum, D...
benefécit mihi...
de cœlo, & lib...
dedit in o...
conculcántes...
Dans le te...
au lieu du ...
dit :
Allelúia...
℣. Pars m...
dixit ánim...
Térea ex...
Allelúia.
Allelúi...

Ingréssus, & viam Crucis,
Per dura Christum præ-lia,
Per damna, non timet sequi.

Carnem terit jejú-niis,
Linguam domat siléntio,
In pauperum, parcus sibi,
Abscóndit & spargit sinu.

Sapore verbi páscitur,
Totoque Legem péctore
Scrutatus, orat pérvigil,
Mens celsa versatur polo.

Hac fugit ad cælum via:
Et nos eadem da, Pater,
Da, Nate; da cum Spiritu,
Te veníre sémita.
Amen.

℣. Beátus vir, cujus nomen Domini spes
: ℟. Et non respé-
vanitátes & insa-
falsas.

Magnificat, An-
I. d. Assimilábi-
o sapiénti, qui
num suam

qui ont confeſſé J. C. par la f
tions , en quelque état & en
qu'ils aïent vécû ſur la terre.
ont paſſé leur vie dans le mo
ctionnés , en ſe détachant d
les poſſédant comme ne les p
priſant tout ce qui paſſe , po
Dieu qui demeure éternellem
leurs corps par la pénitence ,
d'un martyre moins cruel , n
ſa durée. Aux jours de leurs
remercions la providence de
tifiés au milieu de l'embaras
pureté d'intention avec laquel
leur modération dans la proſp
ce dans l'adverſité , la charit
& toutes les vertus chrétienn
de nous ſanctifier auſſi nous-
ple , en nous reglant en tout ſu
& en la préférant aux intérêt

[redacted]

im, & longitúdi-
iérum.
nt. 4. d. Fortitúdo
cis via Dómini;
in ætérnum non
iovébitur.
tut. 5. a. Quasi vi-
ilium germinábit,
s justi lignum vitæ.
itul. Eccli. 39.
r suum tradet ad
igilándum dilúcu-
Dóminum, qui fe-
im, & in conspéctu
mi deprecábitur.
Fetes doubles.
Benedíctio Dei in
dem justi, * Et
a velóci procéssus
ructíficat. ℣. Qui
t justum in nómine
, mercédem justi
iet. * Et in hora.
lória Patri. * Et in

Hymne.

MMI pusillus grex
Patris,
ire mentem sólvi-
:,
atérnus vos amor
esse regni cómpo-
es.
UDETE, regnat
nclytus
qui fugáci século
us, exolus sibi,
pauper, & sciens
ati.
GÚSTA pœniténtiæ
art. du Print.

Ingréssus, & viam Cru-
cis,
Per dura Christum præ-
lia,
Per damna, non timet
sequi.
CARNEM terit jejú-
niis,
Linguam domat silén-
tio,
In páuperum, parcus
sibi,
Abscóndit & spargit sinu.
SAPORE verbi pásci-
tur,
Totoque Legem péctore
Scrutátus, orat pérvi-
gil,
Mens celsa versátur polo.
HAC surgit ad cœlum
viâ:
Et nos eàdem da, Pater,
Da, Nate; da cum Spi-
ritu,
Ad te veníre sémitâ.
Amen.
℣. Beátus vir, cujus
est nomen Dómini spes
ejus: ℟. Et non respé-
xit in vanitátes & insá-
nias falsas.
A Magníficat, *An-
tienne*, I. d. Assimilábi-
tur viro sapiénti, qui
ædificávit domum suam
supra petram.
A MATINES.
Invit. Diligéntem jus-
tos Dóminum, * Veníte, adorémus.

Hymne.

NON parta solo sánguine,
Ornat Beátos púrpura :
Sunt incruénta, quæ suos
Ha ent triúmphos, prælia.
I ... flammas ,
No ... ecti-
Cr ... sibi
Se ... ficit.
... it ,
Si ... ungulæ
Pa ... sto mori,
Hoc supplet omne cháritas.
CORPUS subégit cástitas ;
Et líberam mentem fides ,
Amor supérnis ígnibus
Totam litávit hóstiam.
VENIS apértis ómnibus ,
Qui vellet ultro erúmpere ,
Fraudátus optátâ viâ ,
It fusus in fletum cruor.
DA , Christe , sic nos vívere ,
Discámus ut semper mori :
Da post brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gáudia.
ÆTERNE tu Verbi Pater ,
Ætérne Fili par Patri ,
Et par utrique , Spiritus,

Tibi , Deus , ...
Amen.

AU I. NOC...

Ant. 8. g. T... tíssima nomen ... ad ipsum curr... & exaltábitur.

Ant. 4. e. ... splendens , p... créscit usque ... féctum diem.

Ant. 1. f. C... cépta súscipit ... simplíciter,am... fidénter.

℣. Beatus vi... met Dóminum ... mandátis ejus ... mis.

1. ℟. In leg... volúntas ejus ... ejus meditá... ac nocte. ℣. ... opórtet semp... non deficere.

2. ℟. Stal... bona illíus ... no , * Eleem... enarrábit om... Sanctórum. ... minat in be... bus , de bene... & metet. * El...

3. ℟. Hic ... bát consórtia ... * Pergébat in ... ad templum I... ibi adorábat ... Deum Israël ... ejus , quæ ...

[redacted]

cupiscéntiæ corru-
ionem. * Pergébat.
Glória. * Pergébat.

II. NOCTURNE.

Ant. 5. a. Píetas ad
nia útilis est, promis-
nem habens vitæ, quæ
c est, & futúræ.

Ant. 2. d. Ecce verè
ëlita, in quo dolus
est.

Ant. 6. f. Qui dicit se
Christo manére, de-
, sicut ille ambulávit,
ipse ambuláre.

℣. Lex Dei ejus in cor-
ipsíus, ℟. Et non
plantabúntur gressus
s.

. ℟. Qui se exáltat,
miliábitur, * Et qui se
míliat, exaltábitur.
. Eréxit eum Deus
humilitáte ipsíus, &
altávit caput ejus. * Et
i se.

5. ℟. Manifestémtur
era ejus, * Quia in
eo sunt facta. ℣. Læ-
icábat Jacob in opéri-
s suis. * Quia.

6. ℟. Qui servat ver-
m Christi, * Verè in
c cháritas Dei perfé-
a est. ℣. In sǽculum
emória ejus in benedi-
ióne. * Verè. ℣. Gló-
a Patri. * Verè.

III. NOCTURNE.

Ant. 1. irreg. Gáudium
justo est fácere judi-
cium.

Ant. 7. d. Pecúnias
non accépit, & non ac-
cusávit illum homo.

Ant. 3. c. Fecit quod
rectum erat in conspéc-
tu Dómini.

℣. Servávi mandáta
tua, & testimónia tua;
℟. Quia omnes viæ meæ
in conspéctu tuo.

7. ℟. Qui ámbulat in
justítiis, & lóquitur ve-
ritátem, * Iste in excélsis
habitábit. ℣. Qui justus
est, justificétur adhuc:
& sanctus, sanctificétur
adhuc. * Iste.

8. ℟. Claudit óculos
suos ne vídeant malum;
* Regem in decóre suo
vidébunt óculi ejus, cer-
nent terram de longè.
℣. Qui facit voluntátem
Dei, manet in ætérnum.
* Regem.

9. ℟. Ambulávit ser-
vus tuus in conspéctu tuo
in veritáte, & justítia,
& recto corde tecum,
* Custodísti ei, Dómi-
ne, misericórdiam tuam
grandem. ℣. Habet vi-
tam ætérnam, & in judi-
cium non venit, sed
tránsiit à morte in vi-
tam. * Custodísti ei.
℣. Glória Patri. * Custo-
dísti.

A LAUDES.

℣. Lux orta est justo.
℟. Et rectis corde lætitia.

1. *Ant.* 3. a.

OCulus Dei respéxit illum in bono, miráti sunt in illo multi, & honoravérunt Deum.

2. *Ant.* 4. *irreg.* a. Pótuit tránsgredi, & non est transgréssus: fácere mala & non fecit.

3. *Ant.* 2. D. Consérvávit legem Excélsi, & fuit in testaménto cum illo.

4. *Ant.* 8. c. Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne est.

5. *Ant.* 1. F. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum.

Capitule Eccli. 31.

BEátus qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris: quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymne.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámplius
Suspirat, oblítus sui.

QUID ergo gaudet e...
ctere
Tristes moras ani...
bus?
Terris retárdas exul...
Cives polo quos désti...

HINC fervet in...
amor;
In vota toti diffu...
Ad astra festinántib...
Fit pœna, vita long...

VIX iste tardi co...
Pondus moléstum...
net;
Præ mortis óccupa...
Ardens Deo se jún...

ÆTERNE tu Ve...
ter,
Ætérne Fili, par...
Et par utrique, S...
Tibi, Deus, sit...
Amen.

℣. Servávi m... tua, Dómine,... testimónia tua.

A Benedictu... tienne. 6. F. Qu... tus & perféct... erit illi glória æ...

A TIER...

Capitule. Jac...

REligio mu... immaculat... Deum hæc est... pupillos, & vidu... bulatióne eórum... maculátum se... ab hoc sǽculo.

℟. bref. ... manet * In ...

[redacted]

a. ℣. Cornu
›itur in glò-
lum. ℣. Gló-
.
. pone mihi,
:am justifica-
ım. ℟. Et ex-
ı semper.
CESSION.
t, lxxv.
líctio, lxxiij.
n comme au
ıns.
du Chœur,
bátus.
ſtum, lxxix.
I E S S E.
ïite.
meditábitur
iam, & lin-
quétur judi-
Dei ejus in
s. *Dans le*
'. Allelúia,
aume. Noli
malignánti-
ıe zeláveris
niquitátem.
)s justi.
'on.
)ómine, sup-
ıibus nos-
ı beáti. N.
leférimus ;
træ justítiæ
ı habémus,
plácuit pré-
'mur ; Per
ostrum Je-
l.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Chap. 3. 7.

FRatres ; Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta. Verúntamen exístimo ómnia detriméntum esse, propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei : propter quem ómnia detriméntum feci, & árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, & invéniar in illo, non habens meam justítiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Jesu : quæ ex Deo est justítia in fide, ad cognoscéndum illum, & virtútem resurrectiónis ejus, & societátem passiónum illius : configurátus morti ejus : si quómodo occúrram ad resurrectiónem, quæ est ex mórtuis. Non quòd jam accéperim, aut jam perféctus sim : sequor autem, si quómodo comprehéndam in quo & comprehénsus sum à Christo Jesu. Fratres, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem, quæ quidem retrò sunt oblivíscens, ad

in æternum erit. ℣. Adjuvábit illos Dóminus, quia speravérunt in eo.

Trait. Ecce nunc, lx.

Dans le tems Paschal, au lieu du Graduel, on dit :

Allelúia, allelúia. ℣. Expécta Dóminum & custódi viam ejus, & exaltábit te, ut hereditáte cápias terram.

Allelúia. ℣. Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo, & laudabúntur omnes recti corde. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 12.

In illo témpore: Di-

[redacted]

ſo ambuláte ;
& ſuperædifi-
, & confirmá-
ibundántes in
tiárum actió-
tems Paſchal.

mmunion.
es ſancti N.
concéde, Dó-
t ille Chriſti
it ; quia qui ſe
-iſto manére ,
Chriſtus am-
ipſe ambulá-
úndem.
: X T E.
, *Eccl.* 33.
non odit man-
juſtitias, cre-
i , & Lex illi

Judícia Dó-
: Juſtificáta in
Judícia. ℣. In
is illis retri-
a. * Juſtificá-
ria. Judícia.
dívi vias Dó-
, Nec impiè
meo.
O N E.
. *Job.* 23.
Dei cuſtodí-
non decliná-

vi ex ea , à mandátis labiórum ejus non recéſſi , & in ſinu meo abſcóndi verba oris ejus.

℟. *bref.* Confitébor tibi * In directióne cordis. Confitébor. ℣. In eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ. * In. ℣. Glória Patri. Confitébor.

℣. Ambulábam in latitúdine , ℟. Quia mandáta tua exquisívi.

AUX II. VESPRES.

Capitule. I. *Pierre* 3.

QUi vult vitam dilígere , & dies vidére bonos , declínet à malo , & fáciat bonum : inquírat pacem ; & ſequatur eam.

Aux Fêtes Triples.

℟. Ambulávit , lxxv.

Hymne. Summi puſillus , lxxiij.

℣. Beátus vir , cui non imputávit Dóminus peccátum : ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

A Magníficat , *Ant.* 7. g. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas ; & oſténdit illi regnum Dei , & dedit illi ſciéntiam ſanctórum.

COMMUN D'UNE VIER

TOus n'ont point le don de la Virgin
us doivent respecter & honorer
celle qui il a été accordé. Que les per
gagé dans le mariage s'humilient & gé
n'avoir s dignes d'un état
& qu' 'en aprocher aura
peuv tie, & la chasteté
& d' elque sorte par un
plus s vertus. Une joie
plit l nnité de celle que
de Dieu a fe au-dessus des fo
la nature. Mais nôtre admiration doit r
lorsque la Sainte dont nous célébrons
réüni en sa personne l'honneur de la vir
couronne du Martyre. C'est Dieu qui da
fragile a sçû lui donner un généreux n
plaisirs de la vie, & une constance in
contre les horreurs de la mort. Son e
bien capable de nous engager à ne nous p
séduire aux attraits du plaisir, ni aba
crainte des souffrances. Quiconque est
du plaisir & de la douleur, est au-dess
tentation.

AUX I. VESPRE

1. *Ant.* 1. a.

NOn vocáberis ultrà derelícta, quia complácuit Dómino in te.

2. *Ant.* 2. d. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui.

3. *Ant.* 6. f. Induit eam Dóminus quasi

sponsam orn nílibus suis.

4. *Ant.* 4. ir bitur illi fid eléctum, & s plo Dei accep

5. *Ant.* 3 bébit fructum ctióne anim tarum.

[redacted]

ile. Osée. 2.
ibo te mihi in
itérnum , &
te mihi in juſ-
udício , & in
rdia , & in mi-
ous.
etes Doubles.
oncupiſcet rex
tuum ; quó-
pſe eſt Dómi-
s tuus. ℣. Mé-
: clamor factus
: ſponſus venit.
ſt. ℣. Glória.
t.
une Vierge , &
yre.
Hymne.
ô virgínei cum
:haris chori ,
iciæ , pars gre-
ıptima
ı virgíneo pro-
:um ſinu
lite láudibus.
t feſta dies,cœ-
ıs ſacra
ıâ rutilans ób-
ámpade
ɔonſa Deo pró-
. cóncinit
ıtica vírgini.
TALES thála-
, córporis ím-
ɪor ,
na Deo cónju-
réſpuit
perpétuo fœde-
ıngitur ;

Sponſæ ſe Deus óbligat.
ÆGRO vix ſua ſunt pá-
bula córpori ,
Nil cernunt óculi , nil
ſonat áuribus ;
Morti , quod raperet
próvida prǽripit ,
Unus fit Deus ómnia.
FAC , ô Chriſte , tuæ
Vírginis ǽmulos
Nos inſtáre ſacra , quâ
gráditur viâ ;
Qui gens ſancta ſumus ,
móribus íntegris
Uni fac tibi vívere.
DA te , ſumme Pater,
tóllere láudibus ;
Da te , Chriſte , ſequi
láurea vírginum ,
Fac incénſa tuis , Spí-
ritus , árdeant
Flammis frígida péctora.
ra. Amen.

Si c'eſt une Martyre.

Hymne.

FESTIS læta ſonent
æthera cántibus :
Nunc aptáte tubas , ſú-
mite Tympana,
Cœtus Angélici , dícite
Vírginem ,
Chriſti dícite Mártyrem.
VESTRIS illa fuit dé-
bita cœtibus ,
Quæ mortális adhuc ,
nóbilis ǽmula
Ut vos exprímeret , de-
dídicit genus
Virgo córporis ímme-
mor.

omni domo sua, déprecans Deum semper. Allelúia.

Allelúia. ℣. Exultábit solitúdo & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit lætabúnda & laudans. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum.

Chap. 19. 27.

IN illo témpore; Respóndens Petrus dixit Jesu: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quòd vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cùm séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit.

Offertoire. Ipse stans juxta aram & circa illum coróna fratrum, oblátio autem Dómini in mánibus ipsórum. *Dans le tems Paschal*, Allelúia.

Secrete.

NOstræ obséquium servitútis accéptum tibi reddat, Dómine, beátus N. Abbas, qui frátribus suis prælátus seípsum tibi suósque perpétuo subjécit; Per Dóminum.

Autre Secrete.

SUscipe, quǽsumus, Dómine, quas tibi preces & hóstias offérimus; & concéde ut, sancti N. Abbátis imitatióne desidéria carnis spíritu mortificántes, tibi soli vivámus; Per.

Communion. Pavit eos in innocéntia cordis sui & in intelléctibus manuum suárum dedúxit eos. *Dans le tems Paschal*, Allelúia.

Postcommunion.

DEus omnípotens, qui quos áliis præficis, subditórum patres jubes esse, non dóminos; eâ grátiâ ad mensam tuam admíssos instrue, quâ beátum Abbátem N. fratrum suórum sollicitúdine patrem, charitáte sócium, humilitáte servum esse fecisti; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

[redacted]

faves; quas non
súperat virili
Pectore mortes?
tuis armis animósa
Virgo
dat pœnis laceráre corpus;
suos sentit, memor ó tuórum
Christe, dolórum!
graves plagæ, vá-
di nec ictus
ram possunt violá-
re mentem:
sacri créscit magis
obstinátus
Ardor amóris.
SA dilécto placitúra Sponso,
picit ruptum laniáta
corpus:
suus truncis honor,
& venustas
Est sua membris.
MMA laus Patri, genitóque Verbo,
tibi compar, utriúsque Nexus;
tibi semper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

I. NOCTURNE.

Ant. 7. a. Omnis ponrátio non est digna
tinéntis ánimæ.

Ant. 1. d. Benedícat
Dóminus pulchritudustítiæ mons sanctus.

Ant. 6. f. Qui adhǽret Dómino, unus spíritus est.

℣. Defécit caro mea & cor meum: ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

1. ℟. Tu honorificéntia pópuli nostri, quia * Fecísti viríliter, eo quod castitátem amáveris. ℣. Non omnes cápiunt verbum illud, sed quibus datum est. * Fecísti.

2. ℟. Múlier innúpta & virgo * Cógitat quæ Dómini sunt; ut sit sancta córpore & spíritu. ℣. Quasi rosa plantáta super rivos aquárum. * Cógitat.

3. ℟. Lauda, fília Sion, * Júbila, Israel; † Lætáre & exúlta in omni corde fília Jerúsalem. ℣. Veni & osténdam tibi sponsam uxórem Agni. * Júbila. ℣. Glória. † Lætáre.

AU II. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Omnium óculis gratiósa & amabilis videbátur.

Ant. 6. f. Flétibus & luctui apta induménta suscépit.

Ant. 3. g. Pro unguéntis variis, cínere implévit caput suum, & cor-

dimus, five abféntes, five præféntes, placére illi.

Graduel. Ponet Dóminus desértum quasi delícias, & solitúdinem quasi hortum Dómini. ℣. Gaudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

Trait. In umbra alárum tuárum sperábo, donec tránseat iníquitas. ℣. Clamábo ad Deum altíssimum, Deum qui benefécit mihi. ℣. Misit de cælo, & liberávit me, dedit in oppróbrium conculcántes me.

Dans le tems Paſchal, au lieu du Graduel, on dit :

Allelúia, allelúia. ℣. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea, proptérea expectábo eum. Allelúia.

Allelúia. ℣. Exultábit solitúdo, & florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 12. 3.

IN illo témpore; Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucérnæ ardéntes in mánibus ve
tris, & vos símiles h
mínibus expectántibu
dóminum suum quand
revertátur à núptiis:
cùm vénerit, & pul
verit, conféstim a
riant ei. Beáti servi il
quos cùm vénerit Dó
nus invénerit vigilán
Amen dico vobis, q
præcínget se, & fáci
los discúmbere: & t
siens ministrábit
Et si vénerit in secú
vigília, & si in térti
gília vénerit, & ita
vénerit, beáti sunt
illi. Hoc autem scit
quóniam si sciret p
famílias, quâ hor
veníret, vigiláret út
& non síneret pe
domum suam. Et v
tóte paráti: quia
horâ non putátis
hóminis véniet.

Offertoire. Obsec
ut exhibeátis có
vestra hóstiam
tem, sanctam, De
céntem, rationábi
séquium vestrum,
líte conformári h
culo. *Dans le tems*
chal, Allelúia.

Secrete.

UT tuis, Dó
dignè fam
altáribus, ab

[redacted]

Ant. 1. F. Surrexérunt omnes virgines illæ ornavérunt lámpades

Ant. 2. d. In resurrectióne, neque nubent, neque nubéntur, sed erunt sicut Angeli Dei in cælo.

Ant. 5. a. Ex hominibus primitiæ Deo, & Agno: sine mácula sunt ante thronum Dei.

Ant. 6. f. Hæc est generátio quæréntium Dominum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Capitule. 1. *Corinth.* 7.

DE Virgínibus præcéptum Dómini non habeo: consilium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis.

Si c'est une Vierge non Martyre.

Hymne.

JESU coróna Vírginum,
Quem mater alma cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

QUOCUNQUE pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,

Hymnósque dulces pérsonant.

TE deprecámur súpplices
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

ÆTERNE Sponse Vírginum
Jesu, tibi sit glória,
Cum Patre cumque Spíritu
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Si c'est une Martyre.

Hymne.

QUID fáciam, Virgo, generósa Martyr
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoste triúmphum.

MÓLLIOR fregit neque te volúptas
Impotens flexit neque te tyránnus;
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.

LÍLIIS Sponsus récubat, rosísque:
Tu, tuo semper benè fida Sponso,
Et rosas Martyr, simul & dedísti
Lília Virgo.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo

frances : dans la suite on a do
qui ont confessé J. C. par la sai
tions, en quelque état & en
qu'ils aïent vécû sur la terre. L
ont passé leur vie dans le mon
ctionnés, en se détachant des
les possédant comme ne les pos
prisant tout ce qui passe, pour
Dieu qui demeure éternelleme
leurs corps par la pénitence, q
d'un martyre moins cruel, ma
sa durée. Aux jours de leurs Fê
remercions la providence de Di
tifiés au milieu de l'embaras de
pureté d'intention avec laquelle
leur modération dans la prospér
ce dans l'adversité, la charité
& toutes les vertus chrétiennes
de nous sanctifier aussi nous-mê
ple, en nous reglant en tout sur la
& en la préférant aux intérêts l
aux plaisirs les plus séduisans ;
passion nous pourroit suggérer a

[redacted]

itáte vincámur ;
)óminum.
lles sont plusieurs.
Oraison.
A nobis , quǽsu-
nus , Dómine Deus
r , ſanctárum Vír-
ı & Mártyrum N.
palmas ſincérâ de-
ıe venerári ; ut ,
non póſſumus ſatis
celebráre , humí-
ſaltem proſequá-
ıbſéquiis ; Per Dó-
n noſtrum Jeſum
tum Fílium tuum.
o libri Sapiéntiæ.
Chap. 4. 1.
Quàm pulchra eſt
:aſta generátio cum
áte ! immortális eſt
memória illius :
am apud Deum no-
, & apud hómines.
præſens eſt , imi-
r illam : & deſíde-
:am cùm ſe edúxe-
in perpétuum coro-
riúmphat , incoin-
tórum certáminum
ium vincens.
duel. Secúndùm
am meam & ſecún-
puritátem mánuum
ım retríbuet mihi
inus. ℣. Quia cuſ-
i vias Dómini , nec
: geſſi à Deo meo.
. Cogitavérunt ſup-
ire greſſus meos ,

juxta iter ſcándalum po-
ſuérunt mihi. ℣. Dixi
Dómino : Deus meus es
tu; exáudi , Dómine , vo-
cem deprecatiónis meæ.
℣. Dómine , Dómine
virtus ſalútis meæ, obum-
bráſti ſuper caput meum
in die belli.

Dans le tems Paſchal , au lieu du Graduel , on dit :

Allelúia , allelúia.
℣. Infírma mundi elé-
git Deus , ut confúndat
fórtia.

Allelúia. ℣. Cantant
vírgines cánticum no-
vum ante ſedem Dei , &
ſequúntur Agnum quo-
cúnque íerit. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evan-
gélii ſecúndùm Mat-
thǽum.
Chap. 25. 1.

IN illo témpore ; Di-
xit Jeſus diſcípulis
ſuis parábolam hanc ;
Símile erit regnum cœ-
lórum decem virgínibus:
quæ accipiéntes lámpa-
des ſuas , exiérunt ób-
viàm ſponſo & ſponſæ.
Quinque autem ex eis
erant fátuæ , & quinque
prudentes : ſed quinque
fátuæ accéptis lampádi-
bus , non ſumpſérunt
óleum ſecum. Prudéntes
verò accepérunt óleum

illæ & ornavérunt lampades ſuas. Fátuæ autem ſapiéntibus dixérunt : Date nobis de óleo veſtro, quia lámpades noſtræ extinguúntur. Reſpondérunt prudéntes, dicéntes : Ne fortè non ſufficiat nobis & vobis, ite pótiùs ad vendéntes, & émite vobis. Dùm autem irent émere, venit ſponſus ; & quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, & clauſa eſt jánua. Noviſſimè verò véniunt & réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille reſpóndens, ait : Amen dico

pro
tan
pla

D

nita
da
mu
beá
Má
dén
con
mus
S

I
tuæ
min
mus

[redacted]

ftcommunion.
tióso cibo nutríti,
omine, vivámus
n ipsi; vivat verò
s Christus, qui in
sua N. & vixit ut
mmaculátus, & ut
or occúbuit; Per.
Postcommunion.
us, qui beátæ N.
írgini & Mártyri
disti, & verbum
quod non omnes
:, & quâ nemo
n habet, dilec-
habére; nobis in
tivitáte pane vitæ
;, da aures
di te in ómnibus,
s te super ómnia
di; Per.
es sont plusieurs.
tcommunion.
us, qui Virgíni-
s castè vivén-
Martýribus fór-
oriéndo Agnum
ibuísti; interce-
s beátis N. & N.
tríbue ejúsdem
rnem & sángui-
m dignè súmere
s, ut ejus aspéctu
o satiémur in cœ-
r Dóminum.
UNE SAINTE
ge non Martyre.
Intreïte.
udens gaudébo in
ómino, quia in-
duit me vestiméntis salútis, & induménto justítiæ circúndedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis. *Dans le tems Paschal*, Allelúia, allelúia. *Pseaume.* Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri. Gaudens.

Oraison.

DEus, qui nos beátæ N. Vírginis tuæ ánnuâ festivitáte lætíficas; concéde propítius, ut ejus adjuvémur méritis, cujus castitátis instrúimur exémplis; Per.

Autre Oraison.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco constituísti; concéde, ut, qui fidélis sponsæ tuæ N. puritátem húmili venerámur obséquio, piæ devotiónis sequámur exémplo; Per.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

I. *Cor.* 7. 25.

FRatres; De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus à Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter inst-.

A LAUDES.

℣. Lux orta est justo.
℟. Et rectis corde lætitia.

1. *Ant.* 3. a.

OCulus Dei respéxit illum in bono, miráti sunt in illo multi, & honoravérunt Deum.

2. *Ant.* 4. *irreg.* a. Pótuit tránsgredi, & non est transgréssus : fácere mala & non fecit.

3. *Ant.* 2. D. Conservávit legem Excélsi, & fuit in testaménto cum illo.

4. *Ant.* 8. c. Diléctus Deo & homínibus, cujus memória in benedictióne est.

5. *Ant.* 1. F. De omni corde suo laudávit Dóminum, & diléxit Deum, qui fecit illum.

Capitule Eccli. 31.

BEátus qui invéntus est sine mácula : & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris : quis est hic, & laudábimus eum ? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymne.

QUi te, Deus, sub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Su[...]tus sui.

QUID ergo gaudes néctere
Tristes moras amántibus ?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déstinas.

HINC fervet in dies amor ;
In vota toti diffluunt :
Ad astra festinántibus
Fit pœna, vita lóngior.

VIX iste tardi córporis
Pondus moléstum sústinet ;
Præ mortis óccupat diem
Ardens Deo se júngere.

ÆTERNE tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utrique, Spíritus,
Tibi, Deus, sit glória.
Amen.

℣. Servávi mándata tua, Dómine, ℟. Et testimónia tua.

A Benedíctus, Antienne. 6. f. Qui probátus & perféctus est, erit illi glória ætérna.

A TIERCE.

Capitule. Jacque 1.

REligio munda, & immaculáta apud Deum hæc est visitáre pupillos, & víduas in tribulatióne eórum ; & immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo.

℟. *bref.* Justítia ejus manet * In sǽculum sǽ

obténtu beátæ N. inis, quæ se tibi hóstivam, sanctam & placéntem semper buit; Per.

Autre Secrete.

Icátæ, quæsumus, Dómine, capiáoblatiónis effectum ntercessiónem beátæ nis N. ut ejus exémterrénæ vetustátis dacióne mundáti, is vitæ proféctibus rémur; Per.

mmunion. Quid Dóbonum est, aut quid chrum ejus, nisi frurum electórum, & um gérminans virgi-. *Dans le tems Pas-* Allelúia.

Postcommunion.

narrábilia sacraari suavitáte reféciúmus, Dómine, tæ Virginis N. suf-; nullis unquam odiámur terrénis ácis te sequi ómnium borum creatórem; Per.

tre Postcommunion.

Fidéles tuos, Dómine, quæsumus, intercete beátâ N. Vírgine, córpore páriter ac nte purífica: & ut nódelectatiónes vitáre valeant, fac, sacraci tui semper suavitáte pascántur; Qui.

A SEXTE.

Capitule. I. *Isaïe.* 61.

ÆMulor vos Dei æmulatióne; despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *br.* Adducéntur regi vírgines * Post eam: Adducéntur. ℣. Próximæ ejus afferéntur tibi. * Post eam: ℣. Glória. Adducéntur.

℣. Afferéntur in lætítia & exultatióne, ℟. Adducéntur in templum regis.

A NONE.

Capitule. Zacharie. 9.

QUid bonum Dómini est, & quid pulchrum ejus, nisi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines?

℣. *br.* Retríbuet mihi Dóminus * Secúndùm justítiam meam. Retríbuet. ℣. Et secúndùm puritátem mánuum meárum. * Secúndùm. ℣. Glória. Retríbuet.

℣. Deus meus, impollúta via ejus; ℟. Protéctor est ómnium sperántium in se.

AUX II. VESPRES.

Capitule. I. *Cor.* 7.

UNusquísque próprium donum habet ex Deo; dico non

nent, lxxxj.

℣. Deus, quid

COMMUN D'U

OU V

C'Eſt-là la Femme
tant de peine à tro
rare. Elle s'eſt ſanctifie
mari, par l'éducation d
de ſes domeſtiques, par
les plus ordinaires, & par
aux Commandemens de D
rement, dit le Sage, *da*
Sainte. On peut ſe ſauver
parmi les embarras & les
être obligé de rompre pou
renoncer à toute compagn
ainſi, il faut être continu
ſe faire violence dans ſo
contre le mal, & ſçavoir s'l
tout ne rien préferer à Di

La Station comme au Propre du Temps.

A l'Entrée du Chœur, Ant. Orábunt.

... Ant. Manus.

A LA MESSE,

Introïte.

PErambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domûs meæ: non proponébam ante óculos meos rem injústam. *Dans le temps Paschal*, Allelúia, allelúia. *Pseaume*, Misericórdiam ... judícium * cantábo ... Dómine. ℣. Glória Patri. Perambulábam.

Oraison.

... Uórum corda fidélium, Deus mise... illústra; & beatæ ...ibus ac méritis, ... terréna despi... ...iulæ cœléstia; ...mamus.

... une Martyre.

...raison.

... cujus grátiâ ... in infirmitate ... N.

pus suum humiliávit jejúniis.

℣. Retribuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam. ℟. Et secúndùm puritatem mánuum meárum.

4. ℟. Erat hæc in ómnibus famosíssima; * Quóniam timébat Dóminum valdè, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. ℣. Lumen ejus símile lápidi pretióso, tanquam lapidi jáspidis. * Quóniam.

5. ℟. Immortális est memória illíus: * Quóniam apud Deum nota est, & apud hómines. ℣. Cláritas Dei illuminávit eam, & lucérna ejus est Agnus. * Quóniam.

6. ℟. In perpétuum coronáta * Triúmphat incoinquinatórum certáminum præmium vincens. ℣. Fructus Spíritûs est cháritas, modéstia, continéntia, cástitas. * Triúmphat. ℣. Glória. * Triúmphat.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 5. a. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

D. Plenam recípias à quem venisti, & sub cujus con[...] ti alas.

Ant. 4. f. Dó[...] tuus ignis consúmen[...] Deus æmulátor.

℣. Deus qui præ[...] me virtúte: ℟. Et [...] fuit immaculátam [...] meam.

7. ℟. Córpora ve[...] membra sunt Chri[...] * Membra vestra [...] plum sunt Spíritûs [...] cti. ℣. Audi fília [...] vide, & inclína [...] tuam. * Membra.

8. ℟. Vírgines [...] piéntes lámpades [...] * Exiérunt obviàm [...] so. ℣. Delectavérunt filiæ regum in hon[...] tuo. * Exiérunt.

9. ℟. Venit sponsus, * Et quæ parátæ erant, † Intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est ja[...] nua. ℣. Perdidísti, Dómine, omnes, qui forni[...] cántur abs te. * Et quæ. ℣. Glória. † Intravérunt.

A LAUDES.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini, ℟. Quia exaltátum est nomen ejus solius.

1. *Ant.* 7. a.

PRudéntes vírgines accepérunt óleum vasis suis cum lampádibus.

[redacted]

nt. 8. c. Múlier ſen-
& tácita , non eſt
ıutátio erudítæ áni-
.
. Meditátio cordis
in conſpéctu tuo
per. ℟. Dómine ,
itor meus & redém-
meus.
℟. Manum ſuam
uit inopi , * Et pal-
ſuas exténdit ad
erem. ℣. Hæc erat
a opéribus bonis , &
nóſynis quas fació-
* Et palmas.
℟. Lex cleméntiæ
ngua ejus. * Conſi-
.vit ſémitas domûs
, & panem otióſa
comédit. ℣. Quòd
at mulieres promit-
es pietátem per ópe-
ona. * Conſiderávit.
. ℟. Ingréſſa eſt ora-
um ſuum , & * Proſ-
ıens ſe Dómino , cla-
bat ad Dóminum.
Jejúniis & obſecra-
ıibus ſérviens nocte
die. * Proſtérnens ſe.
Glória. * Proſtér-
s ſe.
II. NOCTURNE.
nt. 6. f. Quæsívit
am & linum , &
ráta eſt consílio má-
n ſuárum.
nt. 4. irreg. d. Facta
uaſi navis inſtitóris ,
de longè portans panem
ſuum.
Ant. 2. d. De nocte
ſurréxit , dedítque præ-
dam doméſticis ſuis.
℣. Perambulábam in
innocéntia cordis mei.
℟. In médio domûs meæ.
4. ℟. Hæc confitebá-
tur Dómino , & * Lo-
quebátur de illo ómni-
bus , qui expectábant
redemptiónem Iſraël.
℣. Repléta ſapientiá , &
femíneæ cogitatióni maſ-
culínum ánimum inſe-
rens. * Loquebátur.
5. ℟. Conſiderans in
timóre caſtam converſa-
tiónem ; * Non fuit ex-
trínſecùs capillatúra ,
aut circundátio auri.
℣. Accínxit fortitúdine
lumbos ſuos , & robo-
rávit bráchium ſuum.
* Non fuit.
6. ℟. In opéribus bo-
nis teſtimónium habens ,
filios educávit ; * Omne
opus bonum ſubſecúta
eſt. ℣. Laudent eam in
portis ópera ejus * Om-
ne. ℣. Gloria Patri.
* Omne.
AU III. NOCTURNE.
Ant. 1. a. Conſide-
rávit agrum , & emit
eum : de fructu má-
nuum ſuárum plantávit
víneam.

Et tibi compar utriúsque Nexus,
Fac tibi semper placeámus uni,
Móribus æquis.
Amen.

℣. Psallam & intélligam in via immaculáta. ℟. Quando vénies ad me !

A Benedíctus, Antienne. 4. d. Tu scis Dómine, quia mundam servávi ánimam meam ab omni concupiscéntia.

A TIERCE.

Capitule. Sap. 6.

CUstóditio legum, consummátio incorruptiónis est. Incorrúptio autem facit esse próximum Deo.

℟. *br*. Fiat cor meum immaculátum * In justificatiónibus tuis. Fiat. ℣. Ut non confúndar * In justificatiónibus. ℣. Glória Patri. Fiat.

℣. Sitívit in te ánima mea. ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea !

A LA PROCESSION.

℟. Concupíscet, lxxxj.
2. ℟. Lauda, lxxxiij.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur, Ant. Tu scis Dómine.
2. *Ant.* Venérunt.

POUR UNE SAINTE Vierge & Martyre.

Introïte.

ME expectavérunt peccatóres, ut perderent me; testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummatiónis vidi finem; latum mandátum tuum nimis. *Dans le tems Paschal*, Allelúia, allelúia. *Pseaume*. Beáti immaculáti in via; * qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória. Me expectavérunt.

Oraison.

DEus, qui inter cætera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti; concede propítius, ut, qui beatæ N. Vírginis & Martyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum.

Autre Oraison.

OMnipotens, sempitérne Deus, cujus múnere beáta N. in virginitátis propósito, & in confessióne fídei roboráta, virginitátis ac martýrii palmam adépta est; da nobis, ita córporis & mentis integritátem serváre, ut nec blandítiis carnis, nec malórum

[redacted]

artit illa, fac,
,
s & nos ignibus:
uo te vis coli
fac mens te

NE tu Verbi

isi, par Patri;
ique, Spiritus;
us, sit glória.
1.
xisti justítiam,
sti iniquitátem.
edictus, An-
g. Orabat Dó-
Deum Israël,
a manébat in
lo.
IERCE.
tie. Ant. 2.
ancillas meas,
bus illis effún-
piritu meo, &
unt, & dabo
ursum, & signa
leórsum.
Misericórdia
e óculos meos
icórdia. ℣. Et
i in veritáte
Ante óculos.
a Patri. Mise-
ua.
ésit ánima mea
Deus; ℟. Me
lextera tua.
ROCESSION.
c, xcv.
nedicta, xcvj.
au Saint.

La Station comme au Propre du Tems.

A l'Entrée du Chœur,
Ant. Orábat.
2. *Ant.* Manus.

A LA MESSE,

Introïte.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domûs meæ? non proponébam ante óculos meos rem injústam. *Dans le tems Paschal.* Allelúia, allelúia. *Pseaume.* Misericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine. ℣. Glória Patri. Perambulábam.

Oraison.

Tuórum corda fidélium, Deus miserátor illústra; & beátæ N. précibus ac méritis, fac nos terréna despícere, & amáre cœléstia; Per Dóminum.

Si c'est une Martyre.

Oraison.

Deus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis, quǽsumus, beátæ N. Mártyris tuæ triumphum recoléntibus, ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ſuæ, omnibus diebus
vitæ ſuæ. Quæſivit lanam & linum, & operáta eſt conſílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris, de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, dedítque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum

[redacted]

divit ánima
iónia tua, &
vehementer.
mandáta tua
nia tua : quia
meæ in conſ-

ems Paſchal,
Graduel, *on*

, allelúia.
s, Domine,
ſt lætáta an-
ili in te, Deus

℣. Exultá-
eum in ſalu-
cantábo Do-
bona tribuit
úia.
ſancti Evan-
ndùm Mat-
æum.
13. 44.
empore; Di-
ùs diſcípulis
olam hanc :
regnum cœ-
áuro abſcón-
o, quem qui
mo, abſcón-
gáudio illíus
endit univér-
bet, & emit
n. Iterùm ſí-
egnum cœló-
i negotiatóri,
nas margarí-
tâ autem unâ
rgaritâ ábiit,

& véndidit ómnia quæ hábuit, & emit eam. Iterum símile eſt regnum cœlórum ſagénæ miſſæ in mare, & ex omni génere píſcium congreganti : quam, cùm impléta eſſet, educéntes, & ſecùs littus ſedéntes, elegérunt bonos in vaſa ſua, malos autem foràs miſérunt. Sic erit in conſummatióne ſéculi. Exibunt Angeli, & ſeparábunt malos de médio juſtórum, & mittent eos in camínum ignis : ibi erit fletus & ſtridor déntium. Intellexíſtis hæc ómnia? Dicunt ei : Etiam. Ait illis : Ideò omnis ſcriba doctus in regno cœlórum, símilis eſt hómini patri-famílias, qui profert de theſáuro ſuo nova & vétera.

Offertoire. Hæc vídua non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die. *Dans le tems Paſchal.* Allelúia.

Secrete.

DEus, qui timóris & amóris tui pondere, mandáta tua in corde mulieris ſanctæ N. ſicut fundaménta ætérna ſupra petram ſólidam poſuiſti ; præſta quæſu-

mus, ut ad hoc sacrifícium celebrándum, & sanctè pávidi, & ad custodiénda mandáta tua paráti semper accedámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Si c[illegible] e.

D[illegible] ssió- [illegible] sa- crifi[illegible] da nobis, [illegible] átæ Mártyr[illegible] N. [illegible] tem æmulári, qua[illegible] ndi jucunditátem, metúmque moriéndi charitáte sincérâ, spe certâ, fide non fictâ contémpsit; Per eúndem.

Communion. Gustávit & vidit quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. *Dans le tems Paschal.* Allelúia.

Postcommunion.

DEus, qui non otiósos in foro, sed laborántes in vínea remúneras; da nos cœlésti pane nutrítos bonis opéribus abundáre; ut cum beáta N. quæ panem otiósa non comédit, promíssam operáriis mercédem in fine recipiámus; Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Si c'est une [illegible]

Postcommun[illegible]

DEus, qu[illegible] victóriam nu féminæ; d[illegible] táti nostræ cœ[illegible] virtúte robur; [illegible] bus & exémp[illegible] Mártyris N. ca[illegible] do, diábolo for[illegible] resistámus; Pe[illegible]

A SEX[illegible]

Capitule. Tol[illegible]

MOnébant [illegible] suam ho[illegible] ceros, dilígere [illegible] régere famíliа[illegible] náre domum, [illegible] irreprehensibi[illegible] bére.

℟. *bref.* [illegible] vias meas, * [illegible] línquam in li[illegible] Custódiam. [illegible] fac mihi, D[illegible] nem meum. [illegible] delínquam. [illegible] Custódiam.

℣. Ad ómn[illegible] ta tua dirigéb[illegible] nem viam ini[illegible] hábui.

A NO[illegible]

Capitule. E[illegible]

FIlii & æd[illegible] vitátis [illegible] nomen & sup[illegible] lier immacul[illegible] tábitur.

℟. bref. E[illegible]

[redacted]

, * In miseri- tua. Exultábo. uóniam respexi- nilitatem meam. nisericórdia tua. ória. Exultábo. Ego in Dómino , ℟. Exultábo bor.

II. VESPRES.

tle. 1. Pierre. 3. Jlieres súbditæ int viris suis, ut qui non credunt , per mulierum satiónem sine ver- itiant.

Aux Fêtes Triples.

℟. Nunc ergo, xcvj

Hymne. Adeste, *comme aux j. Vêpres.*

℣. Anima mea Dómino vivet, ℟. Et semen meum sérviet ipsi.

A Magníficat, Antienne. 7. D. Manus Dómini confortávit te, & ideò eris benedícta in ætérnum.

L'Office de la Dédicace de l'Eglise se trouve dans le Propre au mois d'Octobre.

※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※

COMMUN

OU DE PLUSIEURS PATRONS

SOLEMNEL.

principale Fête du premier Patron de cha. ie Paroisse est d'obligation pour tous les s qui sont dans l'étenduë de la Paroisse. Ils donc soin de s'assembler en leur Eglise eaucoup de piété ; ils y assisteront à l'Office , & ils s'apliqueront aux autres bonnes œu- ar lesquelles on sanctifie une fête. Ils évi- avec grand soin les abus qui sont si ordi- en ces sortes de jours , & qui aportent ii it le tumulte & les immodesties dans les s ; comme les jeux , les danses , la crapule :e dissolution; desordres criants , contre les- on s'est toûjours elevé,& qu'on doit s'efforcer *ir par tout* où ils sont en usage. il semble *oisiveté, la* vanité, les divertissemens les p[illegible]

roit en ce jour les promesses

Tout se prend du Commun Saint, excepté la Messe qui quand il n'y en a point de pr une Messe propre, on prend Verset, & la Prose ci-après.

A L A M E

Introïte.

DEi adjutóres sumus; Dei agricultúra estis, Dei ædificátio estis secúndùm gratiam. *Au tems Paschal*, Allelúia, allelúia. *Pseaume*, Exultáte, justi, in Dómino, * rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri. Dei.

Oraison.

PRotéctor noster ás-

Je
ru
&
Le
F

F
te
pl
lu
sa

[redacted]

omni patiéntia & lonnimitáte cum gáudio, ias agéntes Deo Pa- qui dignos nos fecit artem sortis sanctó- in lúmine; qui erí- nos de potestáte terárum, & tránstulit egnum Fílii dilectió- suæ, in quo habémus emptiónem per sánnem ejus, remissiónn peccatórum.

Graduel. Non cesso tias ágere pro vo-, memóriam vestri iens in oratiónibus is. ℣. Ut sciátis quæ spes vocatiónis Dei, quæ divítiæ glóriæ heditátis ejus in sanctis.

Trait. Amícus fidélis, otéctio fortis: qui aum invénit illum, innit thesáurum. ℣. Mecaméntum vitæ & imortalitátis, & qui méunt Dóminum, invéent illum. ℣. Quóniam cúndùm illum erit amíus illíus.

Au tems de Pâques. Allelúia, allelúia. Adjutóres sumus gaúii vestri; nam fide statis. Allelúia. ℣. Sciátis æ sit spes vocatiónis ei, & quæ divítiæ glóriæ hereditátis ejus in sanctis.

Prose.

DEo summo glória,
Qui nobis in pátria
Patrónos instítuit.

TANTIS defensóribus
Quorum gaudet précibus,
Quid fidélis métuit?

IN omni perículo
Christiáno pópulo
Offerunt suffrágium.

HOSTE dum deprímimur,
Patrónis erígimur,
Qui ferunt auxílium.

IN cœlum quá téndi-tur,
Via recta pánditur,
Et incédunt prævii.

NOS ad bonum próvocant,
Et à malo révocant:
Cùm errámus dévii?

NON satis est cólere,
Decet nos exprímere
Virtútes quas éxhibent.

Quidquid vetat cháritas,
Quidquid odit sánctitas,
Amáre nos próhibent.

* O sancte, quem cólimus,
Quem dedit Altíssimus,
Ad firmum subsídium.

** Dona te coléntibus,

* *Si c'est une Sainte, on dit :* O sancta, quam. *S'ils sont plusieurs, on dit :* O sancti, quos... Date vos.

In supérnis sédibus
Idem ferre præmium.
Amen. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Chap.* 11.

IN illo témpore : Ait Jesus ad discípulos suos : Quis vestrûm habébit amicum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi : Amice, cómmoda mihi tres panes, quóniam amícus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illum ; & ille deintùs respóndens, dicat : Noli mihi moléstus esse, jam óstium clausum est ; & púeri mei mecum sunt in cubili, non possum súrgere & dare tibi. Et si ille perseveráverit púlsans : dico vobis, etsi non dabit illi surgens, eò quod amícus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, & dabit illi quotquot habet necessários.

Offertoire. Sacrificent sacrifícium laudis, & annúntient ópera ejus in exultatióne : vidébunt recti & lætabúntur. *Au tems de Pâques*, Allelúia.

Secrete.

OFferéntes tibi, Dómine, hóstiam salutárem in honórem beáti * N. quem plebi tuæ patrónum concédere dignátus es, contínuis nos réfove subsídiis. Per.

Communion. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, quam abscondísti timéntibus te. *Au tems de Pâques*, Allelúia.

Postcommunion.

INtercedénte ** beáto N. quem patrónum recólimus, misericórdiam tuam, Deus, multiplica super nos, quos córpore & sánguine Christi refícere dignátus es. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ; qui tecum.

* *Si c'est une Sainte*, Beatæ N. quam... Patronam. *Pour plusieurs*, Beatorum N. N. quos... Patronos.

** *Si c'est une Sainte, on dit* : Beatâ N. quam Patronam.

S'ils sont plusieurs, intercedéntibus Beatis N. N. quos Patronos.

LE PETIT OFFICE DE LA SAINTE VIERGE.

Avant toutes les Heures, on dit :

℣. Ave María, gratiâ plena; Dóminus tecum.
℟. Benedícta tu in muliéribus & benedíctus fructus ventris tui.

A MATINES.

℣. Dómine, lábia.

Invit. Jesum de María natum, * Veníte, adorémus.

Hymne.

O Quam gloríficâ luce corúscas,
Stirpis Davídicæ régia proles,
Sublímis résidens virgo María,
Suprà Cœlígenas ætheris omnes.

Tu cum virgíneo mater honóre,
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viscéribus casta dedísti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans Orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,
A quo, te précibus subveniénte,
Ætérni pétimus gáudia regni.

Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens glória Nato,
Quo fecúnda, tibi glória Flamen. Amen.

Le Lundi & le Jeudi, on dit le j. Nocturne. Le Mardi & le Vendredi, on dit le ij. Le Mercredi & le Samedi, on dit le troisiéme.

Au I. Nocturne.

Ant. ſ. a. Quàm pulchra es.

Pseaume 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * & ipse

réspicit in cœlo & in terra ?

Súscitans à terra inopem, * & de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Pseaume 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus

Proptéreà unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúndata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in séculum séculi.

Pseaume 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

ne, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ, * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

ni- nis, civitas Regis magni.

4. Deus in dómibus ejus
n- cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

ó- Quóniam ecce reges
ad terræ congregáti sunt: *
u- convenérunt in unum.

d Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti
sunt, commóti sunt: *
tremor apprehéndit eos:
bi dolóres ut parturién-

spíritu veheménti *
es naves Tharsis.
audívimus, sic
in civitáte Dó-
tum, in civi-
ostri: * Deus
eam in ætér-

Suscépimus Deus misericórdiam tuam * in
t- médio templi tui.

t- Secúndùm nomen
n tuum Deus, sic & laus
ó. tua in fines terræ: * justítiâ plena est déxtera
E. tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, *
s, propter judícia tua, Dómine.

ni- Circúndate Sion, &
Dei complectímini eam: *
cto narráte in túrribus ejus.

ióne Pónite corda vestra in
nons virtúte ejus: * & distri-
uilé- búite domos ejus: ut

enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in séculum séculi : * ipse reget nos in sécula.

Pseaume 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam, * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquit[illegible] plebis tuæ, * ope[illegible] ómnia peccáta eóru[illegible]

Mitigásti omnem iram tuam, * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * & avérte iram tuam à nobis.

Nunquid in ætérnum irascéris nobis * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsius; * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia & véritas obviavérunt sibi; * justítia & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est; * & justítia de cœlo [illegible]ospéxit.

Etenim Dóminus da[illegible]t benignitátem, * & [illegible]rra nostra dabit fruc[illegible]m suum.

Justítia ante eum ambulábit, * & ponet in via gressus suos.

Pseaume 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Nunquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea : * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Invéni quem díligit ánima mea; ténui eum, nec dimíttam.

℣. Jurávit Dóminus David veritátem: ℟. De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Leçon j. Luc I.

MIſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponſátam viro, cui nomen erat Joſeph, de domo David, & nomen Vírginis, María. Et ingréſſus Angelus ad eam dixit: Ave grátiâ plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus.

℟. Laudáte Dóminum, qui in me ancílla ſua adimplévit miſericórdiam, quam promíſit dómui Iſrael, * Et interfécit in manu mea hoſtem pópuli ſui. ℣. Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo; diſpérſit ſupérbos mente cordis ſui. * Et interfécit.

Leçon ij. v. 29.

QUæ cùm audiſſet, turbáta eſt in ſermóne ejus, & cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, inveníſti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum; hic erit Mágnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur, & dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus: & regnábit in domo Jacob, & regni ejus non erit finis.

℟. Magna facta eſt, & præclárior erat univérſæ terræ Iſraël: * Erat étiam virtúti cáſtitas adjúncta. ℣. Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet iſtud, quóniam virum non cognóſco. * Erat étiam.

Leçon iij. v. 34.

DIxit autem María ad Angelum: Quómodò fiet iſtud, quóniam virum nón cognóſco? Et reſpóndens Angelus dixit ei: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altíſſimi obumbrábit tibi. Ideóque & quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur

Filius Dei. Et ecce Elizabeth cognáta tua, & ipsa concépit filium in senectúte sua : quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María : Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secúndùm verbum tuum.

℟. Benedícta tu à Deo tuo in omni tabernáculo Jacob : * Quóniam in omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur super te Deus Israël. ℣. Et ait Angelus ei : Ne tímeas María. * Quóniam. ℣. Glória. * Quóniam.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 7. C. Quasi cedrus.

Pseaume 95.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus, * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem, * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus, * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra : * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, *

:m, & apéruit
ıum, & absór-
en, quod misit
ore suo. Et irá-
aco in mulíe-
biit fácere præ-
réliquis de sé-
, qui custó-
ndáta Dei, &
stimónium Je-
.
edíctus Dómi-
creávit cœlum
; * Quia hó-
n tuum ita ma-
, ut non recé-
ıa de ore hómi-
enedíctus Dó-
eus Israël. *
Glória.* Quia.
L U D E S.
rdotal. Confi-
i in pópulis,
; ℟. Quia ma-
per cœlos mi-
: tua.
n adjutórium.
a Diléctus.
aume 62.
; Deus meus;*
e de luce ví-

in te ánima
uàm multiplí-
caro mea!
a desérta, &
inaquósa, sic
appárui tibi, *
em virtútem
glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, * in matutínis meditábor in te,

Quia fuísti adjútor meus, * & in velaménto alárum tuárum exultábo.

Adhǽsit ánima mea post te; * me suscépit déxtera tua.

Ipsi verò in vanum quæsiérunt ánimam meam;* introíbunt in inferióra terræ, tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Pseaume 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est; * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcinxit se.

terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano; & quasi cypréssus in monte Sion.

℣. Homo natus est in ea, ℟. Et ipse fundávit eam Altíssimus.

Leçon j. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit in cœlo : Múlier amícta Sole, & Luna sub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna stellárum duódecim : & in útero habens, clamábat partúriens, & cruciabátur ut páriat. Et draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritura : ut, cùm peperísset, fílium ejus devoráret. Et péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes Gentes : & raptus est fílius ejus ad Deum, & ad thronum ejus, & múlier fugit in solitúdinem ubi habébat locum parátum à Deo.

℟. In Deo honorábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur, * Et in multitúdine electórum habébit laudem. ℣. In útero habébit, & páriet Fílium, & vocábunt nomen ejus Emmánuël : quod est interpretátum, Nobíscum Deus. *. Et.

Leçon ij. v. 9.

Projéctus est draco ille magnus, serpens antíquus in terram, & ángeli ejus cum illo missi sunt. Et postquàm vidit draco quòd projéctus esset in terram, persecútus est mulíerem, quæ péperit másculum : & datæ sunt mulíeri alæ duæ áquilæ magnæ, ut voláret in desértum in locum suum, ubi álitur per tempus & témpora.

℟. Decóra facta es nimis, & profecísti in regnum : & * Egréssum est nomen tuum in Gentes propter spéciem tuam, quia perfécta eras in decóre meo. ℣. Ave grátiâ plena, Dóminus tecum. * Egréssum est.

Leçon iij. v. 15.

Misit serpens ex ore suo post mulíerem aquam tanquam flumen, ut eam fáceret trahi à flúmine. Et adjuvit

[redacted]

A LAUDES.

léctus meus illi, qui pás- ília.

Prov. 8.

us possédit inítio viárum unquam quid- rer à princí- rno ordináta ansíquis ánte- fieret.

mne.

IOSA Vírgi- cœlo celsior, María, fœ- d Heva pér- is Deum, , paris m Géntibus um per Vírgi- sémper pláu- a mater grá- ricórdiæ, hoste próte- nortis súsci- us es de Vír- sit glória, cumque Spí- rna sécula.

℣. Elégit eam Dóminus. ℟. In habitatiónem sibi.

Benedíctus, &c. Ant. Benedíctus Dóminus qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum.

L'Oraison se prend de la Messe Votive de la sainte Vierge, selon le temps.

A PRIME.

Hymne.

MEMENTO, de Deo Deus, Quòd matre natus Vírgine, Nostri miséreus pérdiri Mundi redémptor véneris.

ET nos, Dei Virgo parens, Vultu benígno réspice, Placábilem tuâ prece Fac esse nobis Fílium.

QUI natus es de Vírgine, Jesu, tibi sit glória, Cum Patre cumque Spíritu, In sempitérna sécula. Amen.

Ant. 7. C. Benedicéntur.

Pseaume 71.

DEus judícium tuum regi da: * & justítiam tuam fílio regis.

[illegible]

ovés páscuæ ejus.

Introíte portas ejus in confessióne, átria ejus ..., * confitémini ...

... nomen ejus; ... suávis est Dó- ... ætérnum ... ejus, & ... ratiónem ... véritas

[illegible]

... dáte eum in ... órgano.

Laudáte eum in ... balis benesonan... laudáte eum in ... lis jubilatiónis: ... nis spíritus lau... minum.

us terræ.
. *Galates* 4.
nit plenitúdo
oris , misit
m suum , fac-
iere , factum
t eos qui sub
redímeret.
Thronus ejus
In conspéctu
onus. ℣. Et
perfécta in
† In conspéc-
Gloria Patri.

ómine meo.
ábitur cornu

ıison.
m tuam , quæ-
: , Dómine ,
ıostris infún-
i Angelo nun-
sti filii tui in-
m cognóvi-
assiónem ejus
ad resurrec-
am perducá-
eúndem Dó-

E R C E.
ıento , cxvij.
. Multæ filiæ.
me 115.
i , propter
ocútus sum : *
ı humiliátus

i in excéssu
mnis homo

Quid retríbuam Dómino , * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam , * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine , quia ego servus tuus , * ego servus tuus , & fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea , * tibi sacrificábo hóstiam laudis , & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus , * in átriis domûs Dómini , in médio tui Jerúsalem.

Pseaume 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes ; * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Pseaume 119.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi , * & exaudívit me.

Dómine , líbera ánimam meam à lábiis

tiam tuam filio regis.

Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * & colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli; & salvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.

Division du Pseaume 71.

ORiétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari usque ad mare, * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent; * ...es Arabum, & Saba ...a addúcent: ...rábunt eum om... terræ: * om...es sérvient ei: ...iberábit páupe... ...ente, * & pau...

perem, cui non erat adjútor.

II. Division du Ps. 71.

PArcet páuperi & inopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǽcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dominus Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Ant. Benedicénta [illegible] ...te, & in [illegible]

122.
rávi óculos
qui hábi-

culi servó-
inibus do-
rum.
i ancíllæ *
minæ suæ.
stri ad Dó-
nostrum, *
átur nostri.
ostri, Dó-
e nostri, *
repléti su-
me :
um replé-
nostra, *
abundán-
spéctio su-

123.
Dóminus
nobis, di-
el : * nisi
is erat in

erent hó-
, * fortè
sent nos.
rétur furor
, * forsitan
sset nos.
pertransí-
ra : * for-
sísset áni-
am intole-

Dóminus, *
nos in ca-
Print.

ptiónem déntibus eó-
rum.

Anima nostra sicut
passer erépta est * de lá-
queo venántium.

Láqueus contritus est, *
& nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum
in nómine Dómini, *
qui fecit coelum & ter-
ram.

Ant. Benedíxit te Dó-
minus in virtúte sua, quia
per te ad níhilum redé-
git inimícos nostros.

Capitule. Cantique 6.

Quæ est ista, quæ
progréditur quasi
aurora consúrgens; pul-
chra ut luna, elécta ut
sol, terríbilis ut castró-
rum ácies ordináta?

℟. *bref.* Elégit eam
Dóminus * In habita-
tiónem sibi. Elegit.
℣. Hic habitábo, quó-
niam elégi eam. * In.
℣. Glória. Elégit.

℣. In sole pósuit ta-
bernáculum suum; ℟. Et
ipse tanquàm sponsus
procédens de thálamo
suo.

Oraison.

Deus, cujus chari-
tátis ardóre omnes
sanctæ vírgines à beáta
María exémplum virgi-
nitátis accipiéntes, præ-
séntis séculi voluptátes

ac delícias contempſérunt, imménſam pietátem tuam humíliter expóſcimus, ut ipsâ intercedénte, mereámur & nos Unigénito tuo Dómino noſtro Jeſu Chriſto adhærére; Qui tecum.

A NONE.

Hym. Memento, cxvij.

Ant. 5. a. Vidérunt.

Pſeaume 124.

QUi confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus; * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

Pſeaume 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum; * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum; * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in Auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes ſémina ſua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

Pſeaume 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

[redacted]

cat tibi Dómi-
ion ; * & ví-
na Jerúsalem
diébus vitæ

:as filios filió-
uin , * pacem
el.
dérunt eam fi-
atíssimam præ-
t , & regínæ
nt eam.
. Genese 22.
bit semen tuum
: inimicórum
& benedicén-
ine tuo omnes
rræ.
Astitit regína,
ris tuis. Astitit.
stítu deaurá-
data varietáte.
:is. ℣. Glória.

ligit Dóminus
on. ℟. Super
bernácula Ja-

raison.
:e , Dómine ,
os tuos , &
aríæ semper
atrocíniis con-
à cunctis hósti-
eriículis redde
Per Dóminum
esum Christum
um.
S P R E S.
f. Quàm pul-

Pseaume 109.

DIxit Dóminus Dómino meo, * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos , * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion , * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum , * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus , & non pœnitébit eum , * Tu es sacérdos in ætérnum , secúndùm órdinem Melchísedech.

Dóminus à dextris tuis , * confrégit in die iræ suæ reges,

Judicábit in natiónibus implébit ruínas , * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet , * proptéreà exaltábit caput.

Pseaume 112.

LAudáte púeri Dóminum , * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum , * ex hoc nunc , & usque in séculum.

tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me, * in quacúnque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúnque die invocávero te, * velóciter exaudi me.

Quia defecé

[redacted]

:it in oratiónem
i, * & non ſpre-
n eórum.
ıtur hæc in ge-
: áltera : * &
ıui creábitur,
Dóminum :
roſpéxit de ex-
:to ſuo : * Dó-
cœlo in terram

ıdíret gémitus
órum, * ut
filios interem-

úntient in Sion
ómini,* & lau
in Jeruſalem :
'eniéndo pópu-
ım & reges, *
ıt Dómino.
ıdit ei in via
ıæ : * Paucitá-
rum meórum
ihi :
oces me in di-
rum meórum:*
iónem & gene-
anni tui.
tu, Dómi
ndáſti,
inuum tu

íbunt :
anes :
veſti
nt :
ut op
ᴐos, &
tu au

ipſe es, & anni tui non deficient.

Filii ſervórum tuórum habitábunt : * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Pſeaume 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine,* Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine : * Dómine, quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propitiátio eſt : * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus : * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino ;

Quia apud Dóminum miſericordia,* & copióſa apud eum redémptio :

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſeaume 142.

Dómine, exáudi orationem meam, auribus percipe obſecratiónem in veritáte ... exáudi me in tua

m iv

Et non intres in judícium cum servo tuo, * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens,

Quia persecútus est inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi, * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine, * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me, * & símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fa-

cere vo
quia De
Spírit
dúcet m
ctam: *
tuum, l
ficábis n
tua.
Edúces
ánimam
in miseric
pérdes ini
Et pe
qui tribul
meam, *
servus tuus
Ant. Dó
mor esto t
vindíctam
peccátis me
minis cáris d
vel paréntun
LES LIT
Kyrie ele
Christe
Kyrie eléison
Christe audi
Christe exáud
Pater de cœ
Miserére no
Fili Redémpt
Deus, Miser
Spíritus sancte
Miserére nob
Sancta Trini
Deus, Miseré
Sancta María,
nobis.
Sancta Deigénit
Sancta Virgo V
ora pro nob

[redacted]

: Míchaël, ora.
: Gábriel, ora.
: Ráphaël, ora.
; fancti Angeli, &
ángeli, Oráte
nobis.
: fancti beatórum
tuum órdines,
: pro nobis.
Joánnes Baptíf-
ora pro nobis.
Joseph, ora.
fancti Patriár-
& Prophétæ,
: pro nobis.
Sancti legis an-
e, oráte pro no-

: Petre, ora.
: Paule, ora.
: Andréa, ora.
: Jacóbe, ora.
: Joánnes, ora.
Thoma, ora.
: Jacóbe, ora.
: Philíppe, ora.
: Barthólomæe,
pro nobis.
Matthæe, ora.
Simon, ora.
: Thadæe, ora.
: Matthía, ora.
: Bárnaba, ora.
: Luca, ora.
: Marce, ora.
; fancti Apóftoli
vangelíftæ, oráte
nobis.
: fancti Difcípuli
ini, oráte.

Omnes fancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Nicáfi cum fociis tuis, ora.
Sancte Dionyfi cum fóciis tuis, ora.
Sancte Clare, ora.
Sancti Fabiáne, & Sebaftiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte.
Sancti Cofma & Damiáne, oráte.
Sancti Gerváfi & Protáfi, oráte.
Omnes fancti Mártyres, oráte.
Sancte Victríci, ora.
Sancte Gregóri Thaumatúrge, ora.
Sancte Felix, ora.
Omnes fancti Confeffóres fidei, oráte.
Sancte Silvéfter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróli, ora.
Sancte Auguftíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Mellóne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Evode, ora.
Sancte Gildárde, ora.
Sancte Románe, ora.
Sancte Audoéne, ora.
Sancte Ansbérte, ora.

Sancte Hugo, ora.
Sancte Taurine, ora.
Sancte Laude, ora.
Sancte Sevére, ora.
Sancte Sinéri, ora.
Sancte Ursine, ora.
Sancte Exúperi, ora.
Sancte Latuine, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Hildevérte, ora.
Omnes sancti Pontifices & Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Wandregisile, ora pro nobis,
Sancte Philibérte, ora.
Sancte Hermelánde, ora.
Sancte Gerémare, ora.
Sancte Galtéri, ora.
Sancte Gauchéri, ora.
Sancte Clodoálde, ora.
Sancte Yvo, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes sancti Abbátes, & Religiósi, oráte.
Omnes sancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte waninge, ora.
Omnes sancti Laïci, oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Agath[...]
Sancta Lucia
Sancta Agne[...]
Sancta Cæcil[...]
Sancta Catha[...]
Sancta Hon[...]
Sancta Anast[...]
Sancta Gen[...]
Sancta Austr[...]
Sancta Clar[...]
Sancta Mari[...]ca, ora pr[...]
Sancta Clot[...]
Sancta Bath[...]
Omnes sanc[...] & Víduæ
Omnes Sanc[...] Dei, Int[...] nobis.
Propítius e[...] nobis, D[...]
Propítius e[...] nos, Dó[...]
Ab omni m[...] nos, Dó[...]
Ab omni p[...]bera nos
Ab ira tua
A subitáne[...] vísa mort[...]
Ab insídii[...] líbera no[...]
Ab ira, [...] omni ma[...] líbera no[...]
A spíritu f[...] líbera no[...]
A fúlgure [...]te, líb[...]mine.
A mort[...]

nine.
ſanctæ
ıæ, líb.
tuam,
ómine.
& ſanc-
tuum,
ómine.
paſſió-
líbera.
epultú-
líbera.
rrectió-
líbera.
ı aſcen-
líbera.
Spíritûs
, líbera.
líbera.
e rogá-
s.
tuam
: & con-
is, Te
i nos.
poſtóli-
s gradus
ncta re-
áre di-
gámus,
ſtrum,
egatió-
íſſas in
bſequio
gnéris,
um cuſ-
is, Te
nos.
as, Te

rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, Te rogámus audi nos.

Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, Te rogámus.

Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, Te rogámus.

Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, Te rogámus, audi nos.

Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum ab ætérna damnatióne erípias, Te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare, & conſerváre dignéris, Te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris,

Te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus.

Fili Dei, Te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccá[illegible] Miserére

Chri[illegible]

Chri[illegible]

Ky[illegible]

Christe eleison.

Kyrie eléison.

Pater noster, *tout bas, jusqu'au Verset*, Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, ℟. Citò antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui. Dómine, libera nos, ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

℣. Orémus pro Pastóre nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum.

℣. Dómine fac Regem; ℟. ... di nos in die cavérimus te.

℣. Orémus ... nefactóribus

℟. Exáudi ... Dómine, & ... peccáta servis

℣. Pro fra... tris absentibus; fac servos tuo... meus, sperán...

℣. Pro infi... flictis & capt... bera eos, De... ex ómnibus tri... bus suis.

℣. Orémus ... bus defunctis. ... cat eos Dómi... cem, & vid... tiam ejus.

℣. Memor... gregationis tu... possedisti ab i...

℣. Dómin... oratiónem me... clamor meus ... niat.

℣. Dóminu... ℟. Et cum sp...

Orai...

DEus, cu... est miser... & párcere, ... precatiónem ... nos, & omn... tuos quos del... téna constri...

[redacted]

tuæ pietátis clemén-
ɔſólvat.
Ξáudi, quæſumus,
Dómine, ſúpplicum
s, & confiténtium
'arce peccátis; ut
:r nobis indulgén-
tribuas benígnus &
n.
effábilem nobis,
ómine, miſericór-
ι tuam cleménter
de; ut ſimul nos
peccátis ómnibus
s, & à pœnis quas
is merémur, erípias.
Eus, qui culpas
delinquéntium diſ-
e feriéndo pércutis,
s quoque lugéntium
recúles; ut qui pon-
uæ animadverſiónis
óvimus, pietátis tuæ
am ſentiámus.
Eus ómnium fidé-
lium paſtor & rec-
ſámulum tuum N.
a Paſtórem Ecclé-
uæ præéſſe voluíſti,
ítius réſpice: da ei,
umus, verbo &
nplo, quibus præeſt,
icere: ut ad vitam,
cum grege ſibi cré-
, pervéniat ſempi-
am.
Mnípotens ſempi-
térne Deus, miſe-
ſámulo tuo Pon-
noſtro N. & dírige
eum ſecúndùm tuam
cleméntiam in viam ſa-
lútis ætérnæ: ut, te do-
nánte, tibi plácita cú-
piat, & totâ virtúte
perfíciat.
QUæſumus omnípo-
tens Deus, ut fá-
mulus tuus Rex noſter
N. qui tuâ miſeratióne
ſuſcépit regni gubernácu-
la, virtútum étiam óm-
nium percípiat incre-
ménta; quibus decénter
ornátus, vitiórum mon-
ſtra devitáre, hoſtes ſu-
peráre, & ad te qui via,
véritas & vita es, gra-
tióſus váleat perveníre.
DEus, à quo ſancta
deſidéria, recta
consília, & juſta ſunt
ópera; da ſervis tuis il-
lam, quam mundus dare
non poteſt, pacem; ut &
corda noſtra mandátis
tuis dédita, & hoſtium
ſubláta formídine, tém-
pora ſint tuâ protectióne
tranquílla.
URe igne ſancti Spí-
ritûs renes noſtros;
& cor noſtrum, Dómine,
ut tibi caſto córpore ſer-
viámus, & mundo corde
placeámus.
ACtiónes noſtras,
quæſumus, Dómi-
ne, aſpirándo præveni,
& adjuvándo proſéque-

mini Dómino, quóniam bonus; quóniam in sǽculum misericórdia ejus, allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Lucam. *Luc* 17. 11.

IN illo témpore dùm iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam & Galilǽam. Et cùm ingrederétur quoddam Castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt à longè, & levavérunt vocem dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sacerdótibus. Et factum est, dùm irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regréssus est cum magnâ voce magníficans Deum; & cécidit in fáciem ante pedes ejus, grátias agens; & hic erat Samaritánus. Respóndens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt? Et novem ubi sunt? Non est invéntus qui rediret & daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit.

Offertoire. Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo: vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Dans le tems Paschal, al.

Secrete.

PRo collátis donis sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus, supplíciter deprecántes, ut quod immeritis contulísti, ad laudem grátiæ tuæ & nóminis tui glóriam referámus. Per Dóminum.

Communion. Miseratiónum Dómini recordábor: laudem Dómini super ómnibus quæ réddidit nobis; & super multitúdinem bonórum quæ largítus est secúndùm indulgéntiam suam, & secúndùm multitúdinem misericordiárum suárum.

Dans le tems Paschal, al.

Postcommunion.

DEus, qui conspícis quia nihil ex nobis habémus, quod pro tuis benefíciis réddere valeámus; concéde, quǽsumus, ut ipse qui se pro nobis sacrifícium óbtulit, dignas tibi réferat gratiárum actiónes Dóminus noster Jesus Christus Filius tuus; Qui,

[redacted]

L'ORDRE

E LA RECOMMANDATION DE L'AME DES AGONISANS.

On dit d'abord les Litanies suivantes.

Si c'est pour une femme, on dit ce qui est entre aux parenthèses, au lieu du mot précédent.

Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
yrie eléïson.
ancta María, Ora pro eo (*ou* ea.)
mnes sancti Angeli & Archángeli, Oráte.
ancte Abel, ora.
mnis chorus justórum, ora pro eo. (*ou* ea.)
ancte Abraham, ora.
ancte Joánnes Baptísta, ora pro eo. (*ou* ea.)
mnes sancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
ancte Petre, ora.
ancte Paule, ora.
ancte Andréa, ora.
ancte Joánnes, ora.
mnes sancti Apóstoli & Evangelístæ, oráte.
mnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
mnes sancti Innocéntes, oráte.
ancte Stéphane, ora.
ancte Lauréntí, ora.
mnes sancti Mártyres, oráte pro eo. (*ou* ea.)
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Románe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo. (*ou* ea.)
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo. (*ou* ea.)
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbera eum (*ou* eam,) Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, lib.
A mala morte, líbera.

A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera eum, (ou eam,) Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (ou eam,) Dómine.
Per crucem & passiónem tuam, líbera.
Per mortem & sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs sancti Parácliti, líb.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas, Te rogámus, audi nos.
Kyrie eléïson.
Christe eléïson.
Kyrie eléïson.

Ensuite, le malade étant à l'agonie, on dit:

PRoficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritûs sancti, qui in te effúsus est; [in n]ómine Angelórum & [Arch]angelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine

Principátuum
tum; in nómi
bim & Séraph
mine Patriar
Prophetárum;
ne sanctórum
rum & Evang
in nómine S
Mártyrum &
cum; in nómi
rum Sacerdótu
nachórum; i
sanctárum Vi
ómnium Sanct
Sanctárum D
sit in pace loc
habitátio tua
Sion; Per
Christum Dóm
trum. ℟. Amen

Oraison

DEus mis
Deus c
Deus, qui
multitúdinem
num tuárum pe
niténtium dele
teritórum crím
pas véniâ r
evácuas; réspi
tius super hunc
tuum (*ou* hanc
tuam) N. & rer
omnium peccat
rum totâ cord
sióne poscénte
cátus exáudi. I
eo, (*ou* ea,
Pater, quide
fragilitáte
vel quidq

[redacted]

..ude violátum est : & ..itáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis ..néčte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrymárum ejus; & ..on habéntem fidúciam, ..isi in misericórdia tua, ..d tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte; per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, chaříssime frater, (*ou* charíssima soror,) & ei cujus ..s creatúra commítto; ..t cùm humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris; ad ..utórem tuum qui te de ..imo terræ formáverat, ..evertáris. Egrediénti itaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat, judex Apostolórum tibi senátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Pontíficum turma circúndet; jubilántium te Vírginum chorus excípiat : beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat, mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéčtus appáreat, qui te inter assistentes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod strider in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus sátanas cum satellítibus suis; in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ nočtis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus : & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus deficiant : sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei : & justi epuléntur, & exúltent in conspéčtu Dei. Confundántur ígitur & erubéscant omnes tartáreæ legiónes, & minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te à cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, & inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in

electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas ; & præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias Veritátem. Constitútus (*ou* constitúta) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Súscipe, Dómine, servum tuum (*ou* ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis à misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus à morte, sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Job de passiónibus su. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abraha. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Moysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beátam Theclam vírginem & m

tuam liberásti, sic ...ráre dignéris ánimam ...s, & tecum fácias in ...léstibus bonis gaudé-
℟. Amen.

...Ommendámus tibi Dómine ánimam ...uli tui (*ou* fámulæ ...e) N. precamúrque te, ...ómine Jesu Christe, ...vátor mundi; ut pro-...r quam ad terram mi-...icórditer descendísti, ...triarchárum tuórum ...ibus insinuáre non ré-...uas. Agnósce, Dómi-...e, creatúram tuam, non diis aliénis creátam, ...d à te solo Deo vivo & ...ero, quia non est álius Deus præter te. Lætífi-...a, Dómine, ánimam ...jus in conspéctu tuo, & ...ne memíneris iniquitá-tum ejus antiquárum. Li-cèt enim peccáverit, ta-men Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, & zelum Dei in se hábuit, & Deum qui fecit óm-nia, fidéliter adorávit.

Oraison.

DElícta juventútis, & ignorántias ejus, quæsumus, ne meminé-ris, Dómine, sed secún-dùm magnam misericór-diam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli; collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómi-ne, creatúram tuam sú-scipe. Suscípiat eam san-ctus Michaël Archánge-lus Dei, qui milítiæ cœ-léstis méruit principátum. Véniant illi óbviàm san-cti Angeli Dei, & per-dúcant eam in civitátem cœléstem Jerúsalem. Su-scípiat eam beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cœléstis trá-ditæ sunt. Adjuvet eam sanctus Paulus Apósto-lus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercé-dat pro ea sanctus Joán-nes eléctus Dei Apósto-lus, cui reveláta sunt se-créta cœléstia. Orent pro ea omnes sancti Apósto-li, quibus à Dómino da-ta est potéstas ligándi at-que solvéndi. Intercé-dant pro ea omnes sancti & elécti Dei, qui pro Christi nómine tormén-tá in hoc século sustinué-runt; ut vínculis carnis exúta pervenire mereá-tur ad glóriam regni cœ-léstis, præstánte Dómi-no nostro Jesu Christo, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Si le malade est encore à l'agonie, on dit les Pseaumes suivans.

Confitémini Dómino, 18.

Tout le Pseaume 118.

Beáti immaculáti, *aux petites Heures du Dimanche*, 19. *& suivantes.*

L'Ame étant sortie du corps, on dit le ℞. Justus es, Dómine; & omnes viæ tuæ misericórdia, & véritas, & judícium: * Nunc Dómine, memor esto mei, & ne vindíctam sumas de peccátis meis. † Nunc, Dómine, præcipe in pace recípi spíritum meum. ℣. In manus tuas commendo spíritum meum. * Nunc, Dómine, memor. ℣. Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. † Nunc, Dómine, præcipe.

Kyrie eléison, Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, *&c.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℞. nos à malo.

℣. Dómi me. Nequá ut leo ánim ℞. Dum no dimat, neque fáciat.

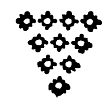
℣. In te D rávi, ℞. No in ætérnum.

℣. Dómi oratiónem m clamor me niat.

℣. Dóminu ℞. Et cum

Ora

TIbi Dó mendán fámuli tui (tuæ) N. ut d defúncta) vivat; & qu litátem hum satiónis pec sit, tu véniâ r símæ pietáti Per Christu nostrum. ℞.

[redacted]

·FFICE DES MORTS

INSTRUCTION.

:ſt un article de foi que les ames des juſtes,
ii ſortant de ce monde ont encore quelques
de péchés à expier, n'entrent dans le Ciel,
:s un certain tems de ſouffrances, dont elles
vent ſe ſoulager elles-mêmes; mais dont
:uvent être ſoulagées par les prieres, les au-
& autres bonnes œuvres des Fidéles qui
ſur la terre, principalement par le ſaint
ce de la Meſſe. La Priere pour les morts eſt
ſur la pratique conſtante de l'Egliſe depuis
miers ſiécles. Elle eſt recommandée dans
n Teſtament même. Nous liſons dans le ſe-
vre des Machabées, *ch.* 12. que *c'eſt une*
ain·e & ſalutaire de prier pour les morts, afin
oient delivres de leurs péchés. Mais quand
, dit S. Auguſtin, nous ne trouverions rien
Ecriture ſur ce ſujet, l'autorité de l'Egliſe
elle ſuffit pour prouver ce ſaint uſage. Cha-
:le doit donc avoir ſoin de rendre ce bon
ous les jours à ſes freres; c'eſt un devoir de
, de juſtice & de religion. Une des plus
; inſtructions que nous puiſſions retirer à
on de la priere pour les morts, eſt d'apren-
ériter par une bonne vie, ou de n'avoir point
le prieres après la mort, ou que celles que
ı pour nous, ne nous ſoient point inutiles.

---

fin de tous les
:s, & Cantiques,

em æternam do-
Dómine; * Et
ctua lúceat eis.

A VESPRES.

On commence par l'An-tienne. 3. c. O Dómine,
libera ánimam meam!
miſéricors Dóminus, &
juſtus, & Deus noſter

Ad Dóminum, cum tribulárer, 70.

Ant. 4. a. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua. *Le Pseaume*, Levávi óculos meos, 70.

Ant. 8. g. Apud te propitiátio est : & propter legem tuam sustínui te, Dómine. *Le Pseaume*, De profúndis, 117.

Ant. 2. d. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias. *Le Pseaume*, Confitébor tibi .... quóniam audísti, 139.

A Magníficat, *Antienne*. 2. d. Audívi vocem de cœlo, dicéntem mihi : Scribe : Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

[redacted]

ſtípulam ſic-
équeris. Scri-
ontra me ama-
, & conſúme-
peccátis ado-
meæ. Poſuiſti
pedem meum ,
iſti omnes ſé-
is , & veſtigia
órum conſide-
quaſi putrédo
dus ſum , &
méntum , quod
à tinea.
quòd Redém-
vivit , & in
die de terra
is ſum : * Et
inea vidé-
Salvatórem
. Opórtet cor-
oc indúere in-
em : & mortá-
lúere immor-
* Et in carne.
. *Job.* 14.
natus de mu-
, brevi vivens
replétur mul-
is. Qui quaſi
tur , & conté-
git velut um-
nquam in eó-
pérmanet. Et
cis ſuper hu-
aperíre óculos
ddúcere eum
dícium ? Quis
re mundum de
onceptum ſé-
u Print.

mine ? nonne tu qui ſolus es ? Breves dies hóminis ſunt , número mén ſium ejus apud te eſt , conſtituiſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quiéſcat ? donec optáta véniat , ſicut mercenárii dies ejus.

℞. Dómine omnípotens , ánima in angúſtiis , & ſpíritus ánxius clamat ad te : * Audi , Dómine , & miſerére , quia peccávimus tibi. ℣. Clamántes , & dicéntes : Dómine , miſerére noſtri , Fili David. * Audi , Dómine.

Leçon iij. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat , ut in inférno prótegas me , & abſcóndas me , donec pertránſeat furor tuus , & conſtítuas mihi tempus ? in quo recordéris mei ? Putáſne mórtuus homo rurſùm vivat ? cunctis diébus , quibus nunc mílito , expécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me , & ego reſpondébo tibi : óperi manuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeráſti , ſed parce peccátis meis.

℞. Audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël ,

& filiórum ipsórum, qui peccavérunt ante te, * Meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore isto, quia tu es Dóminus Deus noster. ℣. Occísus es, Dómine, & redem[illegible] sán-guin[illegible] énto. ℣. [illegible] rnam don[illegible], & l[illegible] t eis. * [illegible]

A[illegible] CTURNE.

[illegible] A. In médio umb[illegible] mortis non timébo mala: quóniam tu mecum es. *Pseaume.* Dóminus regit me, 134.

Ant. 8. g. Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris Dómine *Pseaume.* Ad te Dómine, levávi, *avec sa division.* Quis est homo, 57.

Ant. 4. e. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium. *Pseaume*, Dóminus illuminátio mea, *avec sa division* Exáudi, Dómine, 65.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus, ℟. Cum princípibus pópuli sui. Pater noster.

Leçon iv.

Ex Epístola sancti Cypriani Epíscopi ad Antonianum.

ALiud est ad véniam stare, áliud ad gló-

riam perve[...]
missum in cá[...]
exíre inde, [...]
novíssimum [...]
tem, áliud [...]
tis & fidei a[...]
dem accipe[...]
peccátis lo[...]
cruciátuum [...]
purgári diu [...]
peccáta óm[...]
purgásse. A[...]
pendére in [...]
ad senténtia[...]
áliud statim [...]
coronári.

℟. Ego [...]
num aspicia[...]
bo Deum [...]
meum: con[...]
sédero in te[...]
Dómini po[...]
niam peccá[...]
cet me in lu[...]
justitiam e[...]
constitútus [...]
dex vivóru[...]
rum. * Ed[...]

Leç[...]

Ex Oratió[...]
brósii E[...]
óbitu [...]
Impe[...]

TU soli[...] invoc[...] rogándus. perféctam [...] quiem illar[...] parásti [...] convert[...] unde [...]

úleum sentíre
, ubi cognóscat
anc non natú-
sed culpæ. Di-
deo prósequor
: ad regiónem
nec déseram ,
:u & précibus
irum , quò sua
:ant , in mon-
ini sanctum ,
ıis vita.
:réris ómnium
, quia ómnia
lissímulas pec-
inum propter
ım. Nihil odí-
, quæ fecísti ;
mnibus : quó-
sunt , Dómi-
amas ánimas.
u es Christus
i vivi , qui in
dum venísti ,
mnibus.
:*on vj.*
ıne sancti Au-
:píscopi , de
s Apóstoli.
ınibus sanctæ
:siæ , & sacri-
ıri , & eleemó-
æ pro eórum
:rogántur , non
ndum , mór-
vári : ut cùm
:órdiùs agátur
, quàm eórum
eruérunt. Hoc
ribus tráditum

univérsa obsérvat Ecclé-
sia , ut pro eis qui in cór-
poris & sánguinis Christi
communióne defúncti
sunt , cùm ad ipsum sa-
crifícium loco suo com-
memorántur , orétur ; ac
pro illis quoque id offérri
commemorétur. Cùm
eórum commendandó-
rum causâ , ópera miseri-
córdiæ celebrántur ; quis
eis dúbitet suffragári , pro
quibus oratiónes Deo non
inániter allegántur. Non
omníno ambigéndum est
ista prodésse defúnctis
sed tálibus , qui ita víxe-
rint ante mortem , ut pos-
sint hæc utília eis esse
post mortem.

℟. Clamávi ad te , Dómine , dixi : Tu es spes mea , pórtio mea in terra vivéntium. * Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo. ℣. Deus propítius esto mihi peccatóri. * Educ de custódia. ℣. Réquiem ætérnam. * Educ.

AU III. NOCTURNE.

Ant. 2. d. Compláceat tibi , Dómine , ut éruas me : Dómine , ad adjuvándum me réspice. *Pseaume* , Expéctans expectávi , *avec sa division* , Annuntiávi , 156.

Ant. 4. a. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pseaume*, Beátus qui intélligit, 167.

Ant. 8. g. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei. *Pseaume*, Quemádmodum desíderat, *avec sa division*, Ad meípsum ánima mea, 133.

℣. Ne avértas fáciem tuam à me, ℟. Ne declínes in ira à servo tuo.

Pater noster.

Leçon vij.

De Epistóla prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. *Chap.* 15.

NOtum vobis, fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod & accepístis, in quo & statis, per quod & salvámini : quâ ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidistis. Trádidi enim vobis imprímis, quod & accépi : quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndùm Scriptúras : & quia sepúltus est, & quia resurréxit tértiâ die secúndùm Scriptúras, & quia visus est

Cephæ, & po[...] decim. Dein[...] plus quàm qui[...] tribus simul : [...] multi manent [...] huc, quidam [...] miérunt.

℟. Tu, D[...] sánguine test[...] * Emitte vinc[...] lacu, in quo n[...]

℣. Quóniam [...] Dóminus es, [...] tor. * Emitt[...]

Leçon [...]

NUnc aut[...] tus re[...] mórtuis prin[...] miéntium : qu[...] dem per hómi[...] & per hómin[...] ctio mortuóru[...] in Adam omn[...] tur, ita & [...] omnes vivi[...] Unusquisque [...] suo órdine [...] Christus : de[...] sunt Christi, [...] véntu ejus c[...] Deinde finis [...] derit regnum [...] tri, cùm [...] omnem princ[...] potestátem, [...] Opórtet aute[...] gnáre, done[...] nes inimícos [...] ejus. Novíss[...] inimica des[...]

Omnia enim ſubjécit ſúb pédibus ejus. Cùm autem dicat : Omnia ſubjécta ſunt ei ; ſine dubio præter eum, qui ſubjécit ei ómnia.

℟. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me : * Eripe ánimam meam : ſalvum me fac propter misericórdiam tuam. ℣. Dómine Deus Rex ſeculórum, ſolus pius es. * Eripe.

Leçon ix.

Cum autem ſubjécta fúerint illi ómnia : tunc & ipſe Fílius ſubjéctus erit ei, qui ſubjécit ſibi ómnia, ut ſit Deus ómnia in ómnibus. Alióquin quid fácient qui baptizántur pro mórtuis, ſi omnínò mórtui non reſúrgunt ? ut quid & baptizántur pro illis ? ut quid & nos periclitámur omni horâ ? Quotídiè mórior per veſtram glóriam, fratres, quam hábeo in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Si (secúndùm hóminem) ad béſtias pugnávi Epheſi, quid mihi prodeſt, ſi mórtui, non reſúrgunt ? manducémus, & bibámus, cras enim moriémur. Nolíte ſedúci : Corrúmpunt mores bonos collóquia mala. Evigiláte juſti, & nolíte peccáre : ignorántiam enim Dei quidam habent, ad reveréntiam vobis loquor.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis, qui odérunt me, neque abſórbeat me profúndum : * Exáudi me, & réſpice in me. † Inténde ánimæ meæ, & libera eam.

℣. Miſerére mei, Dómine Fili David, Dómine ádjuva me. * Exáudi me.

℣. Adverſárius tanquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret. † Inténde.

℣. Juſtus vix ſalvábitur, ímpius & peccátor ubi parébunt ? * Exáudi me.

℣. Salvátor ómnium hóminum, máximè fidélium. † Inténde.

℣. Réquiem, &c.

On répete, Líbera me, *juſqu'au j. Verſet.*

Quand on ne dit qu'un Nocturne, après le ℣. Miſerére. *On ne dit qu'un des trois* ℣. *ſuivans, ſçavoir le Lundi, & le Jeudi,* Adverſárius : *Le Mardi & le Vendredi,* Juſtus vix : *Le Mercredi & le Samedi,*

Salvátor. *Ensuite*, Réquiem, & *on repete:* Líbera me.

A LAUDES.

1. *Ant.* 3. A.

SEcúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum, dele iniquitátem meam. *Pseaume*, Miserére mei Deus secúndùm, 189.

2. *Ant.* 8. g. Exáudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet. *Pseaume*, Te decet Hymnus, 83.

3. *Ant.* 2. d. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; edúces de tribulatióne ánimam meam. *Pseaume*, Dómine, exáudi, *avec sa division*, Eripe me, 179.

4. *Ant.* 7. C. Miserére.

Cantique de Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Israël, * ánima in angústiis, & spíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miserére, quia Deus es misericors, & miserére nostri: * quia peccávimus ante te.

Quia tu sedes in sempitérnum, * & nos períbimus in ævum?

Dómine omnípotens, Deus Israël, * audi nunc oratiónem mortuórum Israël:

Et filióru
qui peccavéru
& non audié
Dómini Dei
agglutináta
mala.

Noli memi
tátum patru
rum, * sed m
nûs tuæ, &
in témpore i

Quia tu e
Deus noster
dábimus te,

Ant. Mise
Dómine, q
mus ante te.

Ant 7. a.
ritus laudet
Pseaume, L
minum in sa

A Benedi
2. d. Ego s
tio, & vita
in me, etiá
fúerit, vive
qui vivit &
non moriét
num.

Pater nos
jusqu'au V
nos indúca
nem ℟. Se
malo. *Le P*
profúndis,
duquel à l'é
Pseaume, I
mea, 153.
quiem ætér
* . Cla
mine; d

[redacted]

, ℟. Pórtio mea in
viventium.

Educ de custódia
am meam, ad con-
dum nómini tuo.
Me expéctant justi,
c retribuas mihi.

Custódi ánimam
m, & érue me:
Non erubéscam quó-
n sperávi in te.

Dómine, exáudi, &c.

r un Évêque, Oraison.

Eus, qui inter Apo-
stólicos Sacerdótes
ulum tuum N. Ponti-
li fecísti dignitáte vi-
: præsta, quæsumus,
órum perpétuo aggre-
ur consórtio: Per Dó-
um.

ur un Prêtre, Oraison.

Ræsta, quæsumus,
Dómine, ut ánima
nuli tui N. Sacerdótis
em in hoc século com-
orántem sacris muné-
bus decorasti, in cœlé-
. sede gloriósa semper
últet; Per Dóminum.

our un défunt qui n'est point Prêtre. Oraison.

Nclína, Dómine, au-
. rem tuam ad preces
stras, quibus miseri-
rdiam tuam súpplices
precámur, ut ánimam
muli tui N. quam de
oc século migráre jussi-
i, *in pacis ac lucis re-*
gióne constítuas, & Sa
ctórum tuórum júbe
esse consórtem; Per D
minum.

Pour une défunte.

Oraison.

Quæsumus, Dóm
ne, pro tua pietá
miserére ánimæ famu
tuæ N. & à contág
mortalitátis exútam,
ætérnæ salvatiónis pa
tem restítue; Per Dón
num.

Aux Anniversaires.

Oraison.

Deus indulgentiáru
Dómine, da ánin
fámuli tui (*ou* famu
tuæ) N. cujus anniverſ
rium depositiónis di
commemorámus, refi
gérii sedem, quiétis be
titúdinem, & lúmir
claritátem; Per Dón
num.

Pour plusieurs Défunt

Oraison.

Deus, cui próprium
est miseréri semp
& párcere: propitiá
animábus famulórum f
mularúmque tuárum,
ómnia eórum peccá
dimítte; ut mortalitá
vínculis absolútæ, tra
sire mereántur ad vita
Per Dóminum nostru
Jesum Christum Fíliu
tuum; qui tecum.

claritatis gaudio fac vidére; Per Dóminum.

Pour les Bien-faicteurs.

DEus véniæ largitor, & humánæ ſalútis amátor: quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium pervenire concédas; Per.

Pour tous les Fidéles défunts.

FIdélium Deus ómnium cónditor & redémptor, animábus óm-

ipse,& ócu-
túri sunt &
repósita est
n sinu meo.
òd , clvij.
ij.
ancti Joán-
óstomi in
primam ad
:
que re qui
ltári , dum
peragúntur
lamat pro
in Christo
Non sunt
ostræ ludi
: hæc enim
ióne Spíri-
opem ferá-
nemoratió-
peragámus.
fílios expiá-
acrifícium ;
, an nobis
excessérunt
, eis exístat
látio. Solet
étiam pro
ári. Et hoc
Paulus di-
tis persónis,
nobis est do-
multos grá-
pro nobis.
ne , clvij.
ij.
prima beá-
póstoli ad
nicénses.
4.

NOlumus vos ignoráre , fratres , de dormiéntibus , ut non contristémini , sicut & céteri , qui spem non habent. Si enim crédimus quòd Jesus mórtuus est , & resurréxit : ita & Deus eos , qui dormiérunt per Jesum , addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini , quia nos qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini , non præveniémus eos , qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu , & in voce Archángeli , & in tuba Dei descéndet de cœlo : & mórtui , qui in Christo sunt , resúrgent primi. Deinde nos , qui vívimus , qui relínquimur , simul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Christo in áëra , & sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

℟. Líbera me , clxj.

LE MARDI
ET LE VENDREDI.

On dit le ij. Nocturne , & les Leçons suivantes.

Leçon j.

De Ezechiéle Prophéta.
Chap. 37.

FActa est super me manus Dómini , &c.

edúxit me in ſpíritu Dómini : & dimiſit me in médio campi, qui erat plenus óſſibus : & circundúxit me per ea in gyro : erant autem multa valde ſuper fáciem campi, ſiccáque veheménter. Et dixit ad me : Fili hóminis, putáſne vivent oſſa iſta ? Et dixi : Dómine Deus, tu noſti. Et dixit ad me : Vaticináre de óſſibus iſtis : & dices eis : Oſſa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óſſibus his : Ecce ego intromíttam in vos ſpíritum, & vivétis : Et dabo ſuper vos nervos, & ſuccréſcere fáciam ſuper vos carnes, & ſuperexténdam in vobis cutem : & dabo vobis ſpíritum, & vivétis, & ſciétis quia ego Dóminus.

℟. Ego ad Dóminum, clviiij.

Leçon ij.

Ex Epíſtola prima beáti Cleméntis Papæ & Mártyris, ad Corinthios.

Conſiderémus, dilécti, quemádmodum Dóminus contínuè nobis oſténdat reſurrectiónem quæ futúra eſt, cujus primítias fecit Dóminum Jeſum Chriſtum, ſúſcitans eum à mórtuis. Intueámur, dilécti, quæ vitæ

omni tempo
rectiónem.
reſurrectión
clárant ; lab
git dies. Die
advenit.
fruges ſemén
do fiat, q
vium eſt.
ſeminátor,
terram jecit
ſeminibus q
nuda cecid
ram, témpo
tur ; & poſt
magna pro
mini virtus
ac ex uno
tum profert
igitur & ad
arbitrámur
rerum ópi
fáciat eos
in bonæ fi
tía ſerviér

℟. Miſe

Leçon

De Epíſto
Apóſtoli
nos.

Quicúm
ti ſunt
Jeſu, in
baptizáti
ſepúlti eni
illo per b
mortem :
Chriſtus ſu
tuis per g
ita & r

lantáti facti
túdini mor-
nul & resur-
rimus. Hoc
ia vetus ho-
imul crucifi-
: destruátur
iti, & ultrà
nus peccáto.
nórtuus est,
st à peccáto.
órtui sumus
: crédimus
étiam vivé-
risto.
a me, Dó-

RCREDI
AMEDI.
j. Nocturne,
suivantes.
n j.
Prophéta.
. 4.
qui relíctus
in Sion, &
Jerúsalem,
ibitur, om-
us est in vita
. Si ablúe-
sordes filió-
m Sion, &
erúsalem lá-
dio ejus in
i, & spiritu
creábit Dó-
omnem lo-
Sion, & ubi
st, nubem
: fumum, &

splendórem ignis flammántis in nocte; super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, & in securitátem, & absconsiónem à túrbine, & à plúvia.

℟. Tu Dómine, clx.

Leçon ij.

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi.

LIgna, & fœnum, & stipula non absurdè áccipi possunt rerum seculárium quamvis lícitè concessárum tales cupiditátes, ut amítti sine ánimi dolóre non possint. Si Christus in corde fundaménti locum habet, id est, ut ei nihil anteponátur, & malit homo, qui tali dolóre úritur, rebus quas ita díligit, magis carére quàm Christo: per ignem fit salvus. Post hanc vitam incredíbile non est nonnúllos fidéles per ignem quemdam purgatórium quantò magis minúsve bona pereúntia dilexérunt, tantò tárdiùs citiúsve salvári: non tamen tales, de quibus dictum est, Regnum Dei non possidébunt; nisi

FUndaméntum aliud nemo poteſt ponere, præter id quod póſitum eſt, quod eſt Chriſtu Jeſus. Si quis autem ſuperædificat ſuper fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pre-

---

PRIERES POU

APPELÉES REC

Qui ſe diſent après I

On peut les dire auſſi après la mort de quelqu'un, aux Anniverſaires ou autres jours, ſelon la coutume des lieux.

[redacted]

tis abstérge;
i. ℟. Amen.
)raison.
rdiam tuam
ie sancte,
otens, ætér-
tátis affec-
áliis cógi-
nostris ro-
nequáquam
imen de tua
iita pietáte
lementiam
mus, ut áni-
tui (*ou* fa-
d te rever-
benignitáte
sit ei Ange-
ti tui Mi-
nanus sanc-
órum tuó-
ictos & elé-
sinu Abra-
: Jacob Pa-
uórum eam
néris, quá-
i de princi-
rum & de
m, nullis
: nativitá-
iorántiæ,
iniquitátis
s confun-
ius; sed
i Sanctis
æ beatitú-
erfruátur;
ni judícii
it, inter
éctos tuos
rint.

resuscitátus, (*ou* resuscitáta) glória manifestæ contemplatiónis tuæ perpétuò satiétur; Per Christum Dóminum.

℟. Amen.

Ant. 4. *irreg.* D. Qui timent.

Pseaume, In éxitu, 34. *à la fin duquel, & des autres suivans, on dit*, Réquiem ætérnam, *&c.*

Ant. Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, adjútor eorum & protéctor eorum est.

Oraison.

O Mnípotens, sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es; dum, te jubénte, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum Sanctis & eléctis tuis sédibus ætérnis præcípias sociári; eámque ad te reverténtem de Ægypti pártibus, blandè lenitérque suscípias, & Angelos tuos sanctos ei óbviam mittas; viámque i li justítiæ demónstra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repélle, quæsumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum; & agnósce depósitum fidéle quod tuum est. Súscip-

ejus, & clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas suscitávit furor mali desidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; sed signo fidei insignita, te qui ómnia, & eam inter omnia fecisti, fidéliter adorávit; Qui vivis. ℟. Amen.

Ant. 2. d. Circumdedérunt.

Pseaume, Diléxi, 69. Crédidi, 69. Laudáte Dóminum omnes gentes, 177. Confitémini, 18. *Tout le Pseaume*, Beáti immaculáti, *aux Heu-*

[redacted]

ndóque reversúram, ctórum cœtibus agári præcípias.
Artem beátæ resurrectiónis obtíneat, sumus, Dómine, ma fámuli tui (*ou* fálæ tuæ) N. vitámætérnam habére metur in cœlis; per te, u Christe Salvátor ndi, qui cum Patre, spíritu sancto vivis.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem, præsta, quæsumus, ut ánima fámuli (*ou* fámulæ tuæ) terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

LES PSEAUMES GRADUELS.

on dit les cinq premiers Glória Patri, *mais fin du dernier on dit*, quiem ætérnam.

on commence sans Anme les Pseaumes, Ad minum cùm tribulá-, 70. Levávi óculos, 70. Lætátus sum, *d*. Ad te levávi, 95. si quia Dóminus, 95. *nsuite on dit à genoux*, rie eléïson. Christe ïson. Kyrie eléïson. Pater noster, *tout bas qu'au* ℣. Et ne nos dúcas in tentatiónem; Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dóne, úsquequò; ℟. Et precábilis esto super vos tuos.

℣. Dómine, exáudi, .

Oraison.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & omnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos & eléctos tuos resuscitáti respírent; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Après l'Oraison, on dit les cinq Pseaumes suivans, & à la fin de chacun Glória Patri.

Pseaume, Qui confídunt, 96. In converténdo, *Ibid.* Nisi Dóminus, *Ibid.* Beáti omnes, 116. Sæpe expugnavérunt, *Ibid.*

Ensuite on dit à ge-

nous, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ ; ℟. Quam possedísti ab initio.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere, súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit miserátio pietátis tuæ clementer absólvat ; Per Christum. ℟. Amen.

On dit aussi après cette Oraison les cinq Pseaumes suivans, & Glória Patri. à la fin de chacun.

Pseaume, De profúndis, 117. Dómine, non est exaltátum, *Ibid.* Meménto, Dómine, *en sa division*, 138. Ecce quam bonum, 117. Ecce nunc benedícite, 38.

Ensuite on dit à genoux, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miserére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum est nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

PRæténde, quæsumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii ; ut te toto corde perquírant, & quæ digne póstulant, cónsequi mereántur ; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

※※※※※
※※※※
※※※
※※
※

[redacted]

MESSES
POUR LES DEFUN

MESSE DU SAINT ESPR

Introïte.

SCiétis quia ego Dóminus, cùm aperúero sepúlchra vestra, & edúxero vos de túmulis vestris & dédero Spiritum meum in vobis, & vixéritis. *Dans le tems Paschal.* Allelúia, allelúia. *Ps.* Deus deórum Dóminus locútus est,* & vocávit terram à solis ortu usque ad occásum. ℣. Glória. Sciétis.

Oraison.

DEus, cujus Spíritu vivificánte, ossa nostra étiam árida vivent; fac nos quǽsumus, dùm peregrinámur in córpore, ita justítiæ opéribus abundáre, ut terréstri domo nostrâ dissolútâ, ætérnam habére mereámur in cœlis. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Seconde Oraison pour le Défunt, ou la Défunte.

La troisiéme de la Vierge, Plebi tuæ, clxxv.

Léctio Epístolæ Pauli Apóstoli a rinthios. 2. Co

FRatres; Scim niam si terréll mus nostra hujus l tiónis dissolvátur ædificatiónem e habémus, domı manufáctam, æ in cœlis. Nam & ingemíscimus, tiónem nostram, cœlo est, superín piéntes: si tamen non nudi inver Nam & qui sumu tabernáculo, ing mus graváti: e nólumus expoliá supervestíri; ut al tur, quod mortál vita. Qui auten nos in hoc ipsum qui dedit nobis Spíritûs. Audén semper, sciént niam, dùm sumı pore, peregrin Dómino: (pe enim ambulámu

per ſpéciem :) audémus autem, & bonam voluntátem habémus magis peregrinári à córpore, & præséntes eſſe ad Dóminum. Et ídeò conténdimus, ſive abſéntes, ſive præſéntes placére illi. Omnes enim nos manifeſtári opórtet ante tribúnal Chriſti, ut réferat unuſquíſque própria córporis, prout geſſit, ſive bonum, ſive malum.

Graduel. Spíritus Dei fecit me, & ſpiráculum omnipoténtis vivificávit me. ℣. Ecce hæc ómnia operátur Deus per ſíngulos; ut révocet ánimas eórum à corruptióne, & illúminet luce vivéntium.

Trait. Non intres in judícium cum ſervo tuo, Dómine, quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens. ℣. Non avértas fáciem tuam à me, & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum. ℣. Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Au tems de Pâques.

Allelúia, allelúia. ℣. Qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália corpora veſtra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

Allelúia. ℣. Córpora veſtra membra ſunt Chriſti. Membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti. Allelúia.

Sequéntia ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *Chap.* 14. 15.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte. Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíſcum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non poteſt accípere, quia non videt eum, nec ſcit eum : vos autem cognoſcétis eum, quia apud vos manébit, & in vobis erit.

Offertoire. Cùm audiſſétis verbum veritátis, (Evangélium ſalútis veſtræ,) in Chriſto credéntes ſignáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hereditátis noſtræ. *Dans le tems Paſchal.* Allelúia.

Secrete.

DIgnum majeſtáti tuæ templum in hoc ſacrifício perfíciat nos, Dómine, Spíritus tuus;

[redacted]

qui eo renovánte, reᴉeráti sumus in spem ram, ipso vivificánte, :úndùm spem resurgáᴊs herédes ætérnæ vi. Per Dóminum...in itáte ejúsdem.

Seconde Secrete pour un éfunt ou une Défunte.

La troisiéme de la Vier- , Puram in, clxxvj.

réface du Saint-Esprit.

Communion. Templum lei estis, & Spiritus Dei ábitat in vobis. *Dans le ms Paschal.* Allelúia.

Postcommunion.

DA nobis, quæsumus, Dómine, sanctum on contristáre Spíritum, ı quo signáti sumus; ut :hristo concorporáles ffécti, mereámur proıissiónis illius esse comartícipes, & glóriæ cocrédes. Per eúndem Dóminum nostrum... ı unitáte ejúsdem.

Seconde Postcommunion our le Défunt ou la Déunte.

La troisiéme, Mentes ostras, clxxviij.

MESSE DE LA VIERGE.

Introïte.

PEtitiónem unam precor à te, ut dicas Rei:(neque enim negáre tiiquidquam potest.) Ne confúndas faciem mea

Dans le tems Paschal. lelúia, allelúia. *Psame.* Exáudi, Deus, c tiónem meam cùm precor: * à timóre ini ci éripe ánimam mea ℣. Glória. Petitióne

Si en ce jour on fait l fice de la Vierge, on Glória in excélsis.

Oraison.

PLebi tuæ, Deı beátæ Maríæ Vi nis intercéssio glori subvéniat, eúmque bis placábilem in tren do exámine júdicem fáciat, quem mundo perit redemptórem I minum nostrum.

Seconde Oraison, pou Défunt ou la Défunte.

La troisiéme, de l'O du jour, ou du Patr

PRæsta, quæsum omnípotens Deus qui júgiter sancti N sanctæ N. defensióne nímur, nec succumbá vitiis, nec deficiámus vérsis. Per Dóminun

Léctio libri Judith. c.

BEnedícta es, tı lia, à Dómino excélso, præ ómn muliéribus super terr Benedíctus Dómini qui creávit cœlum & ram, qui te diréx

non pepercísti ánimæ tuæ, propter angústias, & tribulatiónem géneris tui, sed subveníſti ruínæ ante conſpéctum Dei noſtri.

Graduel. Invóca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. ℣. Quóniam iniquitátes noſtræ multiplicátæ ſunt ſuper caput noſtrum; & nunc quaſi parum facta eſt deprecátio noſtra apud Deum noſtrum.

Trait. Laudáte Dóminum Deum noſtrum, qui non deſéruit ſperántes in ſe. ℣. Et in me ancílla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſraël.

... in unitáte ejúſ-
...

...nde Secrete pour le ...nt ou la Défunte.

... troiſiéme de l'Office ...ur, ou du Patron.

Déſto, Dómiue, ...précibus; adéſto mu-...bus fidélium tuórum ...ti N. *ou* ſanctæ N. pa-...nio ſupplicántium; ...uod própria fidúcia ... præſúmit, ejus ſuf-...ntibus méritis con-...ámur. Per Dómi-...m noſtrum Jeſum ...riſtum Filium tuum; ... tecum vivit & re-...at in unitáte Spíritûs ...cti Deus.

Communion. Subveníſ-...uínæ géneris tui ante ...ſpéctum Dei noſtri: ...nedíctus, Dóminus, ... te diréxit in vúlnera ...itis príncipis inimi-...rum noſtrórum. *Dans ...ems Paſchal.* Allelúia.

Poſtcommunion.

Mentes noſtras & córpora ſanctíficet, ...mine, Redemptóris ...ſtri caro vivífica, quam Maria Vírgine profité-...ur aſſúmptam, ut te, ...em in carne noſtra re-...génres certò ſcimus ...s eſſe viſúros, ipſâ in-...cedénte, fácie ad fá-...m perénniter intuéri mereámur. Per eúndem Dóminum.

Seconde Poſtcommunion, pour le Défunt ou la Défunte.

La troiſiéme, de l'Office du jour ou du Patron.

PErvigili tuâ protectióne, quæſumus, Dómine, cuſtódi, quos & aſsíduâ ſancti N. *ou* ſanctæ N. intercceſſióne ſuſténtas, & jugi myſteriórum tuórum participatióne puríficas; ut iíſdem bonis quibus nunc fovémur, perfruámur in ætérnum. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; qui tecum vivit & regnat.

Meſſe pour le jour de la Mort ou de l'Inhumation d'un Evêque & d'un Prêtre.

Introïte.

REquiem tibi dabit Dóminus ſemper, & implébit ſplendóribus ánimam tuam, & oſſa tua liberábit. *Pſeaume.* Quàm diléćta tabernácula tua Dómine virtútum! * Concupíſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem.

Pour un Evêque, Oraison. Deus, qui inter, clxiij.

Pour un Prêtre, Oraison. Præsta, quæsumus, clxiij.

Léctio libri Ecclesiástici.
Chap. 38. 16.

FIlli, in mórtuum produc lácrymas, & quasi dira passus íncipe ploráre, & secúndùm judícium cóntege corpus illíus, & non despícias sepultúram illíus. Propter delatúram autem amárè fer luctum illíus uno die, & consoláre propter tristítiam: & fac luctum secúndùm méritum ejus uno die, vel duóbus propter detractiónem. A tristítia enim festínat mors, & coóperit virtútem, & tristítia cordis flectit cervícem. In abductióne pérmanet tristítia, & substántia ínopis secúndùm cor ejus. Ne déderis in tristítia cor tuum, sed repélle eam à te, & meménto novissimórum, noli oblivísci: neque enim est convérsio, & huic nihil próderis, & teipsum pessimábis. Memor esto judícii mei: sic enim erit & tuum: mihi herì & tibi hódiè. In réquie mórtui requiéscere fac memó-

riam ejus, & c
lum in éxitu
Gradual. E
minum aspic
ctábo Deum
meum. ℣.
Deus meus.
cùm sédero i
Dóminus lu

Trait. Cla
bulatióne m
num; de
clamávi. ℣.
jéctus sum
oculórum t
rúntamen r
templum sa
℣. Terræ v
sérunt me,
de corrup
meam, D
meus. ℣.
orátio mea
sanctum tu

Seq

DIes ir
Solve
favílla
Teste Da
býlla.
QUANT
futúrus
Quando j
túrus,
Cuncta str
rus!
TUBA m
sonum
Per sepú
num,

quandóque reversúram, Sanctórum cœtibus aggregári præcípias.

PArtem beátæ resurrectiónis obtíneat, quæsumus, Dómine, ánima fámuli tui (*ou* fámulæ tuæ) N. vitámque ætérnam habére mereátur in cœlis; per te, Jesu Christe Salvátor mundi, qui cum Patre, & Spíritu sancto vivis.

DEus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem, præsta, quæsumus, ut ánima fámuli (*ou* fámulæ tuæ) terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Christum Dóminum nostrum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

LES PSEAUMES GRADUELS.

On dit les cinq premiers sans Glória Patri, *mais à la fin du dernier on dit*, Réquiem ætérnam.

On commence sans Antienne les Pseaumes, Ad Dóminum cùm tribulárer, 70. Levávi óculos, 70. Lætátus sum, *Ibid.* Ad te levávi, 95. Nisi quia Dóminus, 95.

Ensuite on dit à genoux, Kyrie eléïson. Christe eleïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dómine, úsquequò; ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

ABsolve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & omnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos & eléctos tuos resuscitáti respírent; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Après l'Oraison, on dit les cinq Pseaumes suivans, & à la fin de chacun Glória Patri.

Pseaume, Qui confídunt, 96. In converténdo, *Ibid.* Nisi Dóminus, *Ibid.* Beáti omnes, 116. Sæpe expugnavérunt, Ibid.

Ensuite on dit à ge-

noux, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas j'usqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ; ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

DEus, cui próprium est miseréri semper & párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit miserátio pietátis tuæ cleménter absólvat; Per Christum. ℟. Amen.

On dit aussi après cette Oraison les cinq Pseaumes suivans, & Glória Patri. *à la fin de chacun.*

Pseaume, De profúndis, 117. Dómine, non est exaltátum, *Ibid.* Meménto, Dómine, *en sa division*, 138. Ecce quam bonum, 117. Ecce nunc benedícite, 38.

Ensuite on dit à genoux, Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miserére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum est nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

PRæténde, quæsumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ digne póstulant, cónsequi mereántur; Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

[redacted]

ons de la Messe
saires ci-après
rès le Nom du
mot Sacerdó-
ficis : & *dans*
'nniversaires,
on dit l'Epître
ile des Anni-
ns les différens
semaine ; ce
e aussi dans
otidiennes.

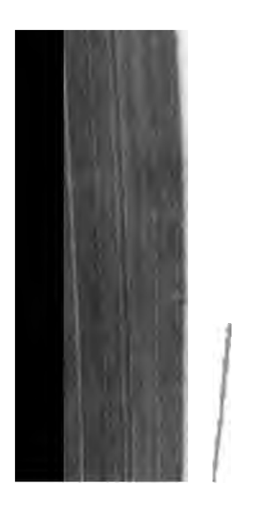
le jour de la
l'Inhumation
ent, où d'une

roîte.
n dabit tibi
t labóre tuo ?
enim Dómi-
éscere fáciet.
Quemádmo-
:rat cervus ad
rum, * ita de-
na mea ad te,
équiem ætér-
is, Dómine: *
pétua lúceat
m dabit.
Défunt, Orai-
a, clxiij.
Défunte:
:sumus, clxiij.
pístolæ beáti
póstoli ad
onicénses.
hap. 4. 12.
ıs vos ignorá-
itres, de dor-
les Prim,

miéntibus, ut non contristémini sicut & céteri qui spem non habent. Si enim crédimus quòd Jesus mórtuus est & resurréxit, ita & Deus eos qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini non præveniémus eos qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei descéndet de cœlo, & mórtui, qui in Christo sunt resúrgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relinquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áëra, & sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Graduel. Manum tuam, Dómine, longè fac à me, & formído tua non me térreat. ℣. Operi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Trait. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. ℣. Fiant aures

[illegible] enim nos manife-
[illegible] oportet ante tribu-
nal Christi, ut referat
unusquisque propria cor-
[illegible] gessit, sive
bonum, sive malum.
[illegible]. Spiritus Dei
[illegible]
[illegible] vivificavit.
[illegible] hæc omnia
[illegible] Deus, per su-
[illegible] in æternum animas
[illegible] corrumpuntur, &
[illegible].
[illegible] in ju-
[illegible] servo tuo.
[illegible] non justi-
[illegible]
[illegible]. Nam
[illegible] tuum à
[illegible]

te consórtium. Per.

ur une Défunte.

véniat, quǽsumus, Dómine, ánima fá-
tuæ N. lucis ætér-
onsórtium, cujus
tuæ misericórdiæ
ecúta est sacramén-
Per Dóminum.

*te Messe se dit aussi
isiéme, le septiéme,
trentiéme jour, ex-
les Oraisons, au lieu
elles on dit les sui-
s.*

*ur un Défunt ou
une Défunte,*

Oraison.

Uǽsumus, Dómine, ut ánimæ fa-
tui, (*ou* fámulæ
N. cujus deposítió-
iem tértium, (*ou*
mum,) (*ou* trigési-
) commemorámus,
tórum, atque elec-
n tuórum largíri
ris consórtium, &
n misericórdiæ tuæ
nem infúndas. Per.

Secrete.

Unera, quǽsumus
Dómine, quæ tibi
ánima fámuli tui;
ámulæ tuæ) N. of-
us placátus intén-
ut remédiis purgáta
tibus, in tua pie-
requiéscat. Per Dó-
m nostrum.

Postcommunion.

AGni pro nobis occísi carne nutrítos exáudi, Dómine, pro ánima fámuli tui, (*ou* fámulæ tuæ,) N. ut, si quæ ei máculæ de terrénis contágiis adhæsérunt, remissiónis tuæ misericórdiâ deleántur. Per.

Messe pour le jour des Anniversaires.

Introïte.

REquiem dabit Dóminus Deus Israël pópulo suo & habitatiónem Jerúsalem usque in ætérnum. *Ps.* Te decet hymnus Deus in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúsalem. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem.

Oraison, Deus indulgentiárum, clxvj.

Au j. Anniversaire on ne dit que cette Oraison, aux autres on ajoûte les deux suivantes.

Pour les Bienfaicteurs. Deus véniæ, clxiv.

Pour tous les Défunts. Fidélium, Deus, clxiv.

L E L U N D I.

Lectio libri Machabæórum. 2. *Mach.* 12. 43.

IN diébus illis; Fortíssimus Judas factâ

collatióne, duódecim míllia drachmas argénti misit Jerosólymam offérri pro peccátis mortuórum sacrificium, benè & religiósè de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui ceciderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur & vanum oráre pro mórtuis:) Et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergò & salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis solvántur.

LE MARDI.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Cor.* 3. 11.

FRatres; Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædíficat super fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam, uniuscujúsque opus maniféstum erit: Dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur; & uniuscujúsque opus quale sit, ignis probábit. Si

cujus opus mani
superædificávit
dem accipiet.
opus árserit,
tum patiétur:
salvus erit;
quasi per igne

LE MERC

Léctio Epist
Pauli Apósto
rínthios. 1. Co

FRatres;
Adam o
riúntur, ita &
omnes vivi
Unusquísque
suo órdine,
Christus: dei
sunt Christi,
véntu ejus c
Deínde finis:
derit regnum
tri, cùm e
omnem Princ
potestátem,
Opórtet aute
gnáre, donec
nes inimícos
ejus. Novíssi
inimíca destr

LE JE

Léctio libri
beáti Joánn
li. *Chap.*

IN diébus
thronum m
didum, & se
per eum, à
spéctu fugit
cœlum, & lo

[redacted]

ctvéntus ejs. Et vidi mórtuos magnos & pusillos, stantes in conspéctu throni, & libri apérti sunt: & álius liber apértus est, qui est vitæ. Et judicáti sunt mórtui ex his, quæ scripta erant in libris, secúndùm ópera ipsórum. Et dedit mare mórtuos, qui in eo erant, & mors & inférnus dedérunt mórtuos suos, qui in ipsis erant: & judicátum est de singulis secúndùm ópera ipsórum. Et inférnus & mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secúnda. Et qui non invéntus est in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

LE VENDREDI.

Léctio Ezechiélis Prophétæ. *Chap.* 37. 1.

IN diébus illis; Facta est super me manus Dómini, & edúxit me in Spíritu Dómini: & dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus. Et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valdè super fáciem campi, siccáque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? & dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me; Vaticináre de óssibus istis: & dices eis: Ossa árida, audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam in vos spíritum, & vivétis. Et dabo super vos nervos, & succréscere fáciam super vos carnes, & superexténdam in vobis cutem: & dabo vobis spíritum, & vivétis; & sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcéperat mihi. Factus est autem sónitus, prophetánte me, & ecce commótio: & accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, & ecce super ea nervi, & carnes ascendérunt: & exténta est in eis cutis désuper; & spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre, fili hóminis; & dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, & insúffla super interféctos istos, & revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: & ingréssus est in ea spíritus, & vixérunt: steterúntque super pedes suos

nemo ſcit, neque Angeli in cœlo, neque Filius, niſi Pater. Vidéte, vigiláte & oráte : neſcítis enim quando tempus ſit. Sicut homo, qui péregrè profectus reliquit domum ſuam, & dedit ſervis ſuis poteſtátem cujúſque óperis, & janitóri præcépit ut vígilet. Vigiláte ergo, (neſcítis enim quando Dóminus dómûs véniat : ſerò, an manè) ne cùm vénerit repéntè, invéniat vos dormiéntes. Quod autem vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte.

Offertoire. Da ſuavitátem & memóriam ſimilíginis, & impíngua oblatiónem. In mórtuum produc lácrymas, & contege corpus illíus, & non deſpícias ſepultúram illíus.

Pour un Evêque. Secrete.

SUſcipe, Dómine, quæſumus pro ánima fámuli tui N. Pontíficis quas offérimus hóſtias; ut cui in hoc ſéculo Pontificale onus impoſuíſti, in áltera vita des præmium. Per Dóminum.

Pour un Pretre. Secrete.

QUæſumus, omnipotens & miſéricors Deus, ut oblatiónem pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis placátus accípias; & quem tuis altáribus ſervíre tribuíſti, ad beatórum perveníre júbeas consórtia Sacerdótum. Per Dóminum.

Communion. Unam pétii à Dómino, hanc requíram, ut vídeam voluptátem Dómini, & víſitem templum ejus. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Pour un Evêque.

Poſtcommunion.

QUæſumus, omnípotens & miſéricors Deus, ut, qui in terris pro Chriſto legatióne functus eſt, hunc conſedére fácias in cœléſtibus cum eódem Chriſto Jeſu Dómino noſtro; Qui tecum vivit & regnat.

Pour un Prêtre.

Poſtcommunion.

IMplorámus, Dómine, miſericórdiam tuam pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis; ut cui fuíſti pars hereditátis in terris, ſis illi merces magna nimis in cœlis. Per Dóminum.

Cette meme Meſſe ſe dit auſſi pour un Eveque ou un Pretre défunt, le jour de l'Anniverſaire, & les autres jours. Cependant dans les Anniverſaires on

...ne, neque nubent, ... nubéntur, sed sunt Angeli in cœlis. De ...tuis autem quòd re-...ant, non legistis in ... Móysi, super ru-... quómodò dixerit Deus, inquiens: Ego ... Deus Abraham, & ...us Isaac, & Deus Ja-...? Non est Deus mor-...rum, sed vivórum: ...s ergò multùm errátis.

LE MERCREDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Chap.* 24. 27.

IN illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Sicut fulgur exit ab Oriénte, & paret usque in Occidéntem: ita erit & advéntus Filii hóminis. Ubicúnque fúerit corpus, illic congregabúntur & aquilæ. Statim autem post tribulatiónem diérum illórum, sol obscurábitur, & luna non dabit lumen suum, & stellæ cadent de cœlo, & virtútes cœlórum commovebúntur; & tunc parébit signum Filii hóminis in cœlo. Et tunc plangent omnes tribus terræ; & vidébunt Filium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa, & majestáte. Et mittet Angelos suos cum tuba, & voce magna, & congregábunt eléctos ejus à quatuor ventis, à summis cœlórum usque ad términos eórum.

LE JEUDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Joánnem. *Chap.* 6. 40.

IN illo témpore, Dixit Jesus turbis: Hæc est volúntas Patris mei, qui misit me; ut omnis, qui videt Filium, & credit in eum, hábeat vitam ætérnam, & ego resuscitábo eum in novíssimo die. Murmurábant ergò Judæi de illo, quia dixisset: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi; & dicébant: Nonne hic est Jesus filius Joseph, cujus nos nóvimus patrem, & matrem? quómodo ergò dicit hic, quia de cœlo descéndi? Respóndit ergò Jesus, & dixit eis: Nolíte murmuráre in invicem: nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum; & ego resuscitábo eum in novíssimo die.

LE VENDREDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Matthæum. *Ch.* 16. 26.

ma sua? Filius enim hominis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis : & tunc reddet unicuíque secúndùm ópera ejus.

LE SAMEDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndùm Marcum. *Chap.* 13. 27.

IN illo témpore, Dixit Jesus Petro, & Jacóbo, & Joánni & Andréæ : Mittet Filius hóminis Angelos suos, & congregábit eléctos suos à quátuor ventis, à summo terræ, usque ad summum cœli. A ficu autem díscite parábolam : Cùm jam ramus ejus tener fúerit, & nata fúerint fólia, cognóscitis quia in próximo sit æstas. Sic & vos

:énde : ut qui-
:hriſtiánæ mé-
ulíſti , dones
um. Per Dó-

ion. Convér-
ma mea , in
am, quia Dó-
nefécit tibi ;
Dómino in re-
rum.
mmunion.
, quǽſumus ,
ne , ut ánima
ou fámulæ tuæ
anniverſárium
is diem ági-
purgáta ſacri-
ulgéntiam pá-
équiem cápiat
m. Per Dó-

Bien-faicteurs.
, quǽſumus ,
otens & miſé-
us ; ut ánimæ
ropinquórum ,
tórum noſtró-
quibus hoc ſa-
laudis tuæ ob-
ajeſtati , per
tem ſacrifícii ,
ómnibus ex-
cis perpétuæ ,
re , recípiant
em.
s les Défunts.
ibus , quǽſu-
Dómine , fa-
famularúmque

tuárum , orátio profíciat ſupplicántium: ut eas & à peccátis ómnibus éxuas , & tuæ redemptiónis fácias eſſe partícipes ; Qui vivis & regnas.

Aux Meſſes quotidiennes pour les Morts.

Introïte.

Requiem det vobis inveníre Dóminus , & fáciat vobíſcum miſericórdiam , ſicut feciſtis cum mórtuis. *Pſeaume.* Ut quid, Deus , repuliſti in finem ? * Irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ ? ℣. Réquiem ætérnam dona eis , Dómine , * & lux perpétua lúceat eis. Réquiem det.

Pour un Défunt , ou une Défunte , l'Oraiſon comme au jour de l'Enterrement : il en eſt de même de la Secrete , & de la Poſtcommunion.

Pour pluſieurs Défunts, Oraiſon , Deus , cui , clxiij.

Après une de ces Oraiſons , on ajoûte les deux ſuivantes.

Pour les Parens , & Bien-faicteurs , Deus, véniæ , clxiv.

Pour tous les Fidéles Défunts , Fidélium , clxiv.

LE LUNDI.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. Chap. 14. 13.

IN diébus illis : Audivi vocem de cœlo dicéntem mihi : Scribe ; Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur. Amodò jam dicit Spíritus, ut requiéscant à labóribus suis ; ópera enim illórum sequúntur illos.

LE MARDI.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. Cor. 15. 12.

FRatres ; Si Christus prædicátur quòd resurréxit à mórtuis, quómodò quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est : neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit inánis est ergò prædicátio nostra, inánis est & fides vestra : invenímur autem & falsi testes Dei : quóniam testimónium díximus advérsùs Deum, quòd suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quòd si Christus non resurréxit

fides vestra, a[...]
estis in peccát[...]
Ergò & qui d[...]
in Christo, pe[...]
in hac vita [...]
Christo sperá[...]
miserabilióres
nibus hómini[...]
autem Christ[...]
xit à mórtui[...]
dormiéntium [...]
quidem per [...]
mors, & pe[...]
resurréctio m[...]

LE MER[...]

Léctio libri [...] ci. Chap. [...]

GRátia [...] spéctu o[...] tis, & mórtu[...] híbeas grátia[...] sis plorántibu[...] latióne, & [...] tibus ámbula[...] geat visitáre [...] ex his enim [...] ne firmáberis [...] bus opéribus [...] ráre novíssi[...] in ætérnum n[...]

LE JE[...]

Léctio Mal[...] phétæ. Ch[...]

HÆc di[...] nus : E[...] niet succénsi[...] minus : & [...] supérbi ; & [...] ciéntes impi[...]

[redacted]

E : & inflammábit eos
· véniens, dicit Dó-
us exercítuum, quæ
derelínquet eis ra-
em & germen. Et
etur vobis timéntibus
nen meum Sol justi-
, & sánitas in pennis
s : & egrediémini, &
étis ficut vituli de ar-
nto. Et calcábitis im-
s, cùm fúerint cinis
planta pedum vestró-
n in die, qua ego fá-
, dicit Dóminus exer-
uum. Mementóte le-
Móysi servi mei,
um mandávi ei in Ho-
r ad omnem Israël,
æcépta & judícia. Ec-
ego mittam vobis
am Prophétam, án-
uàm véniat dies Dó-
ni magnus, & horrí-
is : & convértet cor
rum ad filios, & cor
órum ad patres eó-
n : ne forte véniam,
percútiam terram ana-
mate.

E VENDREDI.

ctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli.

2. Pet. 3. 10.

Ratres, Advéniet dies Dómini ut fur : quo cœli magno ímpetu tránsient, eleménta vò calóre solvéntur, ra autem & quæ in s sunt ópera, exurén-
tur. Cùm igitur hæc ómnia dissolvénda sint, quales opórtet vos esse in sanctis conversatiónibus, & pietátibus, expectántes, & properántes in advéntum diéi Dómini, per quem cœli ardéntes solvéntur, & eleménta ignis ardóre tabéscent ? Novos verò cœlos, & novam terram secúndùm promíssa ipsíus expectámus, in quibus justítia hábitat. Propter quod, charíssimi, hæc expectántes, satágite immaculáti, & inviolàti ei inveníri in pace. Et Dómini nostri longanimitátem, salútem arbitrémini.

LE SAMEDI.

Léctio Joélis Prophétæ.

Chap. 3. 12.

HÆc dicit Dóminus : Consúrgant & ascéndant Gentes in vallem Jósaphat ; quia ibi sedébo, ut júdicem omnes Gentes in circúitu. Míttite falces, quóniam maturávit messis. Veníte, & descéndite ; quia plenum est torcúlar, exúberant torculária : quia multiplicáta est malítia eórum. Pópuli, pópuli in valle concisiónis ; quia juxtà est dies Dómini in valle concisiónis.

facta collatióne, duodecim míllia drachmas argénti misit Jerosólymam offérri pro peccátis mortuórum sacrifícium, benè & religióse de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui ceciderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur & vanum oráre pro mórtuis:) Et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo & salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis solvántur.

LE MARDI.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Cor.* 3. 11.

FRatres; Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædíficat super fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam, uniuscujúsque opus maniféstum erit: Dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur; & uniuscujúsque opus quále sit, ignis probábit. Si

cujus opus man
superædificávit
dem accípiet.
opus arserit,
trum patiétur:
salvus erit;
quasi per igne

LE MERC

Léctio Epist
Pauli Apóstol
rínthios. 1. *Co*

FRatres;
Adam om
riúntur, ita &
omnes vivifi
Unusquísque
suo órdine,
Christus: dei
sunt Christi,
véntu ejus cr
Deínde finis:
derit regnum
tri, cùm e
omnem Princ
potestátem, &
Opórtet autem
gnáre, donec
nes inimícos
ejus. Novíssi
inimíca destru

LE JE

Léctio libri A
beáti Joánni
li. *Chap.* 2

IN diébus
thronum m
didum, & se
per eum, à
spéctu fugie
cœlum, &

[redacted]

E JEUDI.

ńtia ſanćti Evan- i ſecúndùm Joán- em. *Chap.* 6. 54.

illo témpore: Dixit ſus Judǽis: Amen, dico vobis: Niſi ucavéritis carnem hóminis, & bibéri- is ſánguinem, non itis vitam in vobis. mandúcat meam m, & bibit meum inem, habet vitam am: & ego reſuſci- eum in noviſſimo

ENDREDI.

ntia ſanćti Evan- i ſecúndùm Mat- um. *Chap.* 24. 35.

illo témpore; Dixit us diſcípulis ſuis: m & terra tranſi- verba autem mea ræteríbunt. De die i illa & hora nemo neque Angeli cœló- niſi ſolus Pater. autem in diébus ita erit & advén- ilii hóminis. Sicut rant in diébus ante um comedéntes & es, nubéntes & i tradéntes, uſque n diem, quo intrá- oë in arcam, & gnovérunt, donec dilúvium, & tulit omnes: ita erit & advéntus Fílii hóminis. Tunc duo erunt in agro: unus aſſumétur, & unus relinquétur: duæ moléntes in mola, una aſſumétur, & una relinquétur. Vigiláte ergò; quia neſcítis quâ horâ Dóminus veſter ventúrus ſit.

LE SAMEDI.

Sequéntia ſanćti Evangélii ſecúndùm Marcum. *Chap.* 13. 24.

IN illo témpore: Dixit Jeſus Petro, & Jacóbo, & Joánni, & Andréæ: Sol contenebrábitur, & luna non dabit ſplendórem ſuum: & ſtellæ cœli erunt decidéntes, & virtútes, quæ in cœlis ſunt, movebúntur. Et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cum virtúte multa, & glória. Et tunc mittet Angelos ſuos, & congregábit eléćtos ſuos à quátuor ventis, à ſummo terræ, uſque ad ſummum cœli.

Offertoire. Sacrifícium ſanćtificatiónis ófferes Dómino: & páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíćtio tua. Et mórtuo non prohíbeas grátiam.

exércitus grandis.

LE SAMEDI.

Léctio Daniélis Prophétæ. *Chap.* 12. 1.

IN illo témpore consúrget Michaël princeps magnus, qui stat pro filiis pópuli tui: & véniet tempus quale non fuit ab eo ex quo Gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud. Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui inventus fúerit scriptus in libro. Et multi de his, qui dórmiunt in terræ púlvere, evigilábunt: alii in vitam ætérnam, & alii in oppróbrium, ut vídeant semper.

Gradual. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei; donec causam meam júdicet. ℣. Edúcet me Dóminus in lucem, & vidébo justítiam ejus.

Tract. Dóminus petra mea, & robur meum, & salvátor meus. ℣. Funes inférni circundedérunt me, prævenérunt me láquei mortis. ℣. In tribulatióne mea invocábo Dóminum, & ad Deum meum clamábo. ℣. Et exáudiet de templo suo vocem meam, & … meus véniet ad … ejus.

LE LUNDI

Sequéntia sancti Ev… gélii secúndùm Jo… nem. *Chap.* 5. 2…

IN illo témpore; D… Jesus Judæis: Pate… ligit Fílium, & ómni… mónstrat ei quæ … facit: & majóra hi… monstrábit ei ópera … vos mirémini. Sicut … Pater súscitat mórt… & vivíficat; sic & Fí… quos vult, vivíficat. … que enim Pater jú… quemquam, sed … judícium dedit Fíli… omnes honorífice… lium, sicut honorí… Patrem. Qui non h… ríficat Fílium, non … noríficat Patrem … misit illum. Amen, … dico vobis, quia qu… bum meum audi… credit ei qui misit … habet vitam ætérn… in judícium non v… sed transit à morte … tam.

LE MARDI

Sequéntia sancti E… gélii secúndùm … cum. *Chap.* 12. 2…

IN illo témpore … xit Jesus Saddu… Nonne ideo errátis … sciéntes Scriptúras … que virtútem Dei … enim à mórtuis …

[redacted]

. ℣. Et grátiâ tuâ
ùccurrénte, me-
r evádere judí-
ıktiónis. ℣. Et lu-
:érnæ beatitúdine
i.

le Trait. De pro-
:, clxxxj.

rtoire. Dómine Je-
ifte Rex glóriæ, li-
.nimas ómnium fi-
n defunctórum de
inférni, & de pro-
lacu; líbera eas
leónis, ne absór-
as tártarus; ne ca-
.n obscúrum: sed
r sanctus Míchaël
:éntet eas in lucem
sanctam, * Quam olim Abrahæ promisísti, & sémini ejus. ℣. Hóstias & preces tibi, Dómine, laudis offérimus; tu súscipe pro animábus illis, quarum hódiè memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam. * Quam.

Communion. Lux ætérna lúceat eis, Dómine; * Cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. * Cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

L'ORDRE

LA SEPULTURE DES DEFUNTS.

Clergé étant arrivé
ıaison, le Célébrant
le corps, recite à
médiocre le Pſ. De
ıdis, *alternative-*
avec le Chœur, à la
quel il dit:

Réquiem ætérnam
eis, Dómine,
t lux perpétua lú-
:is.
Dómine, exáudi.
)óminus vobíscum.
t cum Spíritu tuo.

Oraison.

.bi, Dómine, com-
nendámus ánimam
fámuli tui N. ut defúnctus (*ou* fámulæ tuæ N. ut defúncta) século tibi vivat: & quæ per fragilitátem mundánæ conversatiónis peccáta commisit, tu véniâ misericordíssimæ pietátis abstérge; Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Ensuite il jette de l'Eau benite sur le corps, en disant: Requiéscat in pace. ℟. Amen.

On porte le corps à l'Eglise en chantant des Répons, Antiennes & Pſeau-

mes suivant ce qui sera nécessaire jusqu'à ce qu'on y soit arrivé.

℟. Libera me, *avec ses versets, le ix. Matines.*

La première Antienne & le premier Pseaume du Nocturne de l'Office des Morts qui convient à ce jour.

℟. Audi nunc, *le iij. de Matines à la fin duquel on dit le* ℣. Réquiem.

La ij. Ant. & le ij. Ps. du Nocturne du jour.

℟. Clamávi, *le vj. de Matines.*

La iij. Ant. & le iij. Ps. du Nocturne du jour.

A l'Entrée de l'Eglise le Célébrant jette de l'eau benite sur le corps en disant; Suscípiat te Christus qui vocávit te; & in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. ℟. Amen.

Le corps étant posé au milieu de l'Eglise ou du Chœur, on dit la Messe ou les Laudes des Défunts si c'est avant midi: s'il est après midi, on dit les Vêpres.

(Si c'est un Prêtre, le corps étant posé au lieu ordinaire, le Célebrant l'encense pendant que le Chœur chante ce qui suit.

℟. Scio quòd, *le j. de Matines.*

Kyrie eléison. Christ-

te eléison. K
Le Célébrant
℣. Et ne
in tentatión
libera nos à
℣. Dóm
Or
DEus,
vunt,
péreunt m
pora nostra
tur in méli
ces deprec
cipi júbeas
muli tui N
per manu
Angelórum
in sinum ar
hæ Patriár
dámque in
gni judicii
quid vitiór
fallénte,
pius & mis
indulgéndo
Le Célébr.
nouveau le
que le Chœ
℟. Eg
num, *le iv.*
Kyrie elé
Le Céléb
noster.
℣. Et ne
in tentatió
libera nos
Or.
FAc, qu
mine,
mulo tuo S
functo mil

[redacted]

…ctórum suórum in
… non recípiat vi-
… qui tuam in votis
… voluntátem : &
… hic illum vera fi-
… unxit fidélium tur-
… illic eum tua mi-
…io sóciet Angélicis
…is. Per Christum.

*… Célébrant encense en-
… le corps pendant que le
…r chante le* ℟. Tu ,
…mine , *le vij, de Mat.*
…yrie eleïson , *&c.*

… Célébrant Pater
…er.

… Et ne nos indúcas
…entatiónem ; ℟. Sed
…ra nos à malo.

. Réquiem ætérnam
a eis Dómine ; ℟. Et
perpétua lúceat eis.
℣. Clamávi ad te ,
…mine ; dixi : Tu es
… mea. ℟. Pórtio mea
…erra vivéntium.
℣. Educ de custódia
…mam meam , ad con-
…ndum nómini tuo ;
Me expéctant justi ,
…nec retríbuas mihi.
℣. Custódi ánimam
…am & érue me :
Non erubéscam, quó-
…m sperávi in te.
℣. Dómine , exáudi.

Oraison.

…Nclína , Dómine , au-
…em tuam ad preces
…tras , quibus miseri- córdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N. Sacerdótis , quam de hoc século migráre jussísti , in pacis ac lucis regióne constítuas ; & sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ensuite on dit la Messe , les Laudes , ou les Vêpres des Défunts.)

En toutes Obseques , le Prêtre revetu de Chappe , étant proche le corps du Défunt , dit sans Oremus.

Oraison.

NOn intres in judícium cum servo tuo (*ou* ancílla tua) Dómine : quia nullus apud te justificábitur homo , nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum (eam) tua , quæsumus , judiciális senténtia premat , quem (quam) tibi vera supplicátio fidei Christiánæ comméndat ; sed grátiâ tuâ illi succurrénte , mereátur evádere judícium ultiónis , qui (quæ) dum viveret insignítus (insignita) est signáculo sanctæ Trinitátis. Qui vivis & regnas ,

Cette Oraison finie , le

quóniam tu mecum es, Dómine. ℣. Virga tua & báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

Trait. De profúndis, clxxxj.

LE LUNDI.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. *Chap.* 6. 37.

IN illo témpore: Dixit Jesus Judæis: Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: & eum, qui venit ad me, non ejiciam foràs: quia descéndi de cœlo non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Hæc est autem volúntas ejus, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi,

habet v
& in ju
rit, se
te in vi
dico vo
hora, &
do mor
cem Fil
audíeri
LE M
Sequén
gélii s
nem
IN illo
Jesus
potest v
Pater,
xerit eu
scitábo
die. Est
phétis:
docíbile
qui aud

[redacted]

Oraison.

Eus, in cujus mi-
ſeratióne ánimæ fi-
m requiéſcunt, fá-
: & famulábus tuis
bus, hic & ubíque
ıriſto quieſcéntibus,
opítius véniam pec-
'um : ut à cunctis
reátibus abſolúti, tecum
ſine fine læténtur. Per
eúndem Chriſtum.

℟. Amen.

Oraiſon. Fidélium, clxvij.

℣. Réquiem ætérnam, &c.

℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

SEPULTURE DES ENFANS.

*Prêtre étant arrivé à
ıaiſon, jette de l'Eau-
e· ſur le corps : ne
ıe pas pour le repos de
ınt, mais le beniſſant
es larmes de joïe de
iſe ſa mere pour l'heu-
aſſurance de ſon ſa-
Enſuite il recite alter-
vement avec le Clergé
eaume* Laudáte púe-
Dóminum, 34.
Dómine exáudi, &c.

Oraiſon.

Eus, qui párvulis
poſt baptíſmi grá-
ı ex hoc ſéculo mi-
ıtibus innocéntiæ
mia largíris ætérna :
céde propítius, ut
illis gáudia contu-
, éadem, nos quaſi
lo géniti infántes cón-
ıi mereámur in cœlis.
Chriſtum Dóminum
ırum. ℟. Amen.

*nſuite on porte le corps
Égliſe en chantant le*
Scio quod, *le j. des Matines des Morts, qu'on repete pluſieurs fois s'il eſt neceſſaire; on peut chanter auſſi les Pſeaumes* Dómine, Dóminus noſter, 76. Dómini eſt terra, 99. Niſi Dóminus ædificáverit, 96. *du* ſ. a.

Lorſqu'on eſt arrivé à l'Egliſe, le Célébrant éleve l'Ant. 7. c. Júvenes & Vírgines, *& pendant que le Chœur chante le Pſeaume* Laudáte Dóminum de cœlis, 14. *Le Célébrant précédé du Clergé, va au tombeau, & jette par trois fois de la terre ſur le corps du défunt, en diſant à chaque fois :* De terra plaſmáſti me, & carnem induíſti me, Redémptor meus, Dómine, reſúſcita me in noviſſimo die. In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs ſáncti. Amen.

Enſuite il jette de l'Eau beniste ſur le corps, & re-

Chœur chante le ℟. Miseréris, *le* ℣. *de Matines, pendant lequel on porte & met le corps au tombeau, & après le* ℟. *le Célébrant dit sans* Orémus.

Oraison.

Piæ recordatiónis afféctu, fratres charíssimi, commemoratiónem faciámus chari nostri, quem (charæ nostræ, quam) Dóminus de tentatiónibus hujus séculi assúmpsit, obsecrántes misericórdiam Dei nostri; ut ipse ei tribúere dignétur plácidam & quiétam mansiónem, & remíttat ei omnes lúbricæ temeritátis offénsas: ut concéssâ sibi véniâ plenæ indulgéntiæ, quidquid in hoc século, próprio vel aliéno reátu deliquit: totum ineffábili pietáte ac benignitáte sua déleat & abstérgat. Quod ipse præstáre dignétur, qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sécula seculórum.

℟. Amen.

Après cette Oraison, le Chœur chante le Pseaume Miserére mei, 189. *Ou si c'est le matin, le Pseaume* De profundis 117. *& cependant le Célébrant jette trois fois de la terre dans le tombeau, en disant à chaque fois à voix basse:* De terra plasmásti me; & carnem induísti me, Redémptor meus, Dómine, resúscita me in novíssimo die. In nómine Patris † & Fílii, & Spíritûs sancti. Amen.

Après le Pseaume, le Célébrant dit: Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. A porta ínferi, ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi, &c.

Oraison.

Absólve, Dómine, ánimam fámuli tui (fámulæ tuæ) ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória, inter sanctos & eléctos tuos resuscitátus (resuscitáta) respíret. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

[redacted]

ıini pánibus :
ıanis, quem
Dóminus ad
℣. Non
lit vobis pa-
ɔ, ſed Pater
/obis panem
rum. * Iſte.
'atri. * Iſte.
ómine, non
, *à la Meſſe*
cendres.
Virgineis, 40.
ıı, Dómine,
7, C.
ſperavérunt
i ; ℟. Spera-
ɔeráſti eos.
ıficávit taber-
ıum Altiſſi-
eus in médio

du Saint.
nanus tua ſu-
léxteræ tuæ,
filium hómi-
confirmáſti

ıine, exáudi
meam.
iſon.
quem ſpécie
crédimus in
ëntem ; da,
ıgeſimális ob-
ɔurificat, in
cibi illíus am-
e ad montem,
ti es, largíris
ıum.

Oraiſon.

DEus, qui in ſinu Vírginis matris tuæ caſtiſſimæ requiéſcere dignátus es : da nobis, ipsâ intercedénte, ut inimíci per noctem devitémus insídias, & tu ſis noſtra quies, & tutum præsídium.

L'Oraiſon du Saint.

Pour le Roi. Oraiſon.

QUæſumus, omnipotens Deus, ut fámulus tuus N. Rex noſter, qui tuá miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decénter ornátus, & vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, hæreſes extirpáre ; & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſus váleat perveníre. Qui vivis & regnas.

Le Célébrant encenſant le ſaint Sacrement, éleve le Verſet,

TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat ritui :
Præſtet fides ſuppleméntum
Sénſuum deféctui.
GENITÓRI, Genitóque

tourne en sa place.

Le Pseaume Laudáte, *étant fini, le Chœur chante l'Ant. 7.* c. Júvenes & Vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini, *laquelle finie, on chante ce qui suit.*

Ant. 6. f. Sínite párvulos veníre ad me: tálium enim est regnum cœlórum. *Cantique*, Benedícite, 13.

Le Celebrant. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Me autem propter innocéntiam suscepísti: ℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te veniat.

Oraison.

Omnípotens sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli (párvulæ) misericórditer ad regnum cœlórum vocáre dignátus es te súpplices deprecámur, ut nos in eódem regno cum sanctis & eléctis tuis fácias congaudére. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Animæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

SALUTS
DU SAINT SACREMENT
PENDANT L'ANNÉE.

Depuis le jour des Cendres jusqu'à Pâques.

℣. Ave verum Corpus natum de María Vírgine. ℣. Verè passum, immolátum in cruce pro hómine. ℣. Cujus latus perforátum undâ fluxit cum sánguine. ℣. Esto nobis prægustátum mortis in exámine. ℣. O Jesu dulcis. ℣. O Jesu pie. ℣. O Jesu Fili Maríæ. ℟. Comedétis carnes

[redacted]

à sepúlchro, mor-
& resurrectiónis tuæ
nostris altáribus ré-
mas mystéria: concé-
ut per te, qui sub pa-
spécie Agnus semper
ivívus, Pascha nos-
tri efficeris; jam mór-
peccátis uni vivámus
itiæ.

Oraison.

DEus, qui per resur-
rectiónem Fílii tui
mini nostri Jesu
isti mundum lætifi-
re dignátus es; præsta,
ésumus, ut per ejus
nitrícem Vírginem
ariam perpétuæ capiá-
mus gáudia vitæ.

L'Oraison du Saint.

Pour le Roi, Oraison,
Quæsumus, *ci-dessus.*

Avant la Bénédiction,

BONE Pastor, Panis
vere,
Jesu, nostri miserére:
Tu nos pasce, nos tuére,
Tu nos bona fac vidére
In terra vivéntium.

TU qui cuncta scis &
vales,
Qui nos pascis hìc mor-
táles,
Tuos ibi commensáles,
Coherédes, & sodáles,
Fac Sanctórum cívium,
Amen.

ITANIES DE NOTRE SEIGNEUR JESUS-CHRIST.

KYrie eléison.
Christe eléison.
yrie eléison.
su audi nos.
su exáudi nos.
ter de cœlis Deus,
Miserére nobis.
li Redémptor mundi
Deus, miserére nobis.
íritus sancte Deus,
miserére nobis.
ncta Trínitas unus
Deus, miserére nobis.
su Fili Dei vivi, mis.
su splendor Patris,
miserére nobis.
Jesu candor lucis ætér-
næ, miserére nobis.
Jesu Rex glóriæ, mis.
Jesu Sol Justítiæ, mis.
Jesu Fili Maríæ Vírgi-
nis, miserére nobis.
Jesu amábilis, mis.
Jesu admirábilis, mis.
Jesu Deus fortis, mis.
Jesu Pater futúri séculi,
Miserére nobis.
Jesu magni consílii An-
gele, miserére nobis.
Jesu potentíssime, mis.

Jesu patientíssime, mis.
Jesu obedientíssime, miserére nobis.
Jesu mitis & húmilis corde, miserére nobis.
Jesu amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu amor noster, miserére nobis.
Jesu Deus pacis, mis.
Jesu autor vitæ, mis.
Jesu exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu Deus noster, mis.
Jesu refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu pater páuperum, miserére nobis.
Jesu thesáurus fidélium, miserére nobis.
Jesu bone Pastor, mis.
Jesu lux vera, mis.
Jesu sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu bónitas infiníta, miserére nobis.
Jesu via & vita nostra, miserére nobis.
Jesu gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu Doctor Evangelistárum, mis.
Jesu fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu lumen Confessórum, miserére nobis.

Jesu púritas Virgin[um], miserére nobis.
Jesu coróna Sanct[orum] ómnium, m[is.]
Propitius esto, Pa[rce] nobis Jesu.
Propitius esto, Ex[audi] nos Jesu.
Ab omni peccáto, lib[era] nos Jesu.
Ab ira tua, lib[era]
Ab insidiis diáboli, [...]
A spiritu fornicati[onis] líbera nos Jesu.
A morte perpétua, li[be]ra nos Jesu.
A neglectu inspira[tio]num tuárum, libe[ra]
Per mystérium sanc[tæ] Incarnatiónis tuæ, [li]bera nos Jesu.
Per Nativitátem tua[m] líbera nos Jesu.
Per infántiam tua[m] líbera nos Jesu.
Per diviníssimam vi[tam] tuam, líbera nos J[esu.]
Per labóres tuos, lib[era]
Per agóniam & Pa[ssio]nem tuam, liber[a]
Per Crucem & der[elic]tiónem tuam, li[bera]
Per languóres tuos, [li]bera nos Jesu.
Per mortem & sep[ultu]ram tuam, li[bera]
Per resurrectiónem [tuam,] líbera nos Jesu.
Per Ascensiónem t[uam,] líbera nos Jesu.

[redacted]

dia tua, libera.
·iam tuam, lí-
ıos Jesu.
Dei, qui tollis
ta mundi, Parce
Jesu.
Dei, qui tollis
mundi, Exáu-
: Jesu.
Dei, qui tollis
ta mundi, Mi-
nobis Jesu.
li nos.
udì nos.
Oraison.
ıine Jesu Chris-
qui dixisti, Pé-
ccipiétis, quæ-
nveniétis; pul-
ıperiétur vobis,

quǽsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris effectum, ut te toto corde, ore & ópere diligámus, & à tua nunquam laude cessémus.

HUmanitátis tuæ ipsâ divinitáte uncte Dómine Jesu Christe, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum, quia nunquam tuâ gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis, qui cum Patre & Spíritu sancto, vivis & regnas Deus, Per ómnia sécula seculórum. ℟. Amen.

NIES DE LA STE. VIERGE.

e eléïson.
iste eléïson.
éïson.
udi nos.
exáudi nos.
: cœlis Deus,
re nobis.
lémptor mundi
miserére nobis.
sancte Deus,
re nobis.
Trinitas unus
miserére nobis.
Maria, Ora pro
s.
Dei génitrix, ora.

Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora.
Mater divinæ grátiæ, ora pro nobis.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora pro nobis.
Virgo veneránda, ora.

Jeſu patientiſſime, miſ.
Jeſu obedientiſſime, miſerére nobis.
Jeſu mitis & húmilis corde, miſerére nobis.
Jeſu amátor caſtitátis, miſerére nobis.
Jeſu amor noſter, miſerére nobis.
Jeſu Deus pacis, miſ.
Jeſu autor vitæ, miſ.
Jeſu exémplar virtútum, miſerére nobis.
Jeſu zelátor animárum, miſerére nobis.
Jeſu Deus noſter, miſ.
Jeſu refúgium noſtrum, miſerére nobis.
Jeſu pater páuperum, miſerére nobis.
Jeſu theſáurus fidélium, miſerére nobis.
Jeſu bone Paſtor, miſ.
Jeſu lux vera, miſ.
Jeſu ſapiéntia ætérna, miſerére nobis.
Jeſu bónitas infiníta, miſerére nobis.
Jeſu via & vita noſtra, miſerére nobis.
Jeſu gáudium Angelórum, miſerére nobis.
Jeſu magiſter Apoſtolórum, miſerére nobis.
Jeſu Doctor Evangeliſtárum, miſ.
Jeſu fortitúdo Mártyrum, miſerére nobis.
Jeſu lumen Confeſſórum, miſerére nobis.

Jeſu púritas V
miſerére nob
Jeſu coróna S
ómnium,
Propítius eſto
nobis Jeſu.
Propítius eſto
nos Jeſu.
Ab omni peccá
nos Jeſu.
Ab ira tua,
Ab inſidiis diá
A ſpíritu forn
líbera nos Je
A morte perpét
ra nos Jeſu.
A negléctu i
num tuárum
Per myſtériu
Incarnatióni
bera nos Jeſ
Per Nativitáte
líbera nos J
Per infántian
líbera nos J
Per diviníſſim
tuam, líbera
Per labóres tu
Per agóniam
nem tuam,
Per Crucem &
tiónem tuam
Per languóres
bera nos Jeſ
Per mortem &
ram tuam,
Per reſurrectió
líbera nos J
Per Aſcenſión
líbera nos J

PRIERES

Qui se disent dans les Processions pour les nécessités publiques.

Pour toutes sortes de nécessités.

℟. Deus noster, *à la Procession des Dimanches de Carême.*

Pseaume Miserére mei, 89.

Trait. Dómine, non secúndùm, *à la Messe du jour des Cendres.*

℣. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris, ℟. Propter nomen tuum.

Oraison.

NE despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem : sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus. Per Christum Dóminum.

Pour demander du beau tems.

Le ℟. Deus noster, *comme ci-dessus.*

Le Pseaume Miserére, 189. *ou les Litanies des Saints*, cxl.

L'Antienne, Non nos demérgat, Dómine, tempéstas aquæ, neque absórbeat nos profúndum, neque úrgeat super nos púteus os suum. Mitte manum tuam de alto, & líbera nos de aquis multis.

℣. Exáudi oratiónem meam, Dómine, ℟. Auribus pércipe lácrymas meas.

Oraison.

AD te nos, Dómine, clamántes exáudi, & áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus : ut, qui justè pro peccátis nostris affligimur, misericórdiâ tuâ præveniénte, cleméntiam sentiámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pour demander de la pluie.

℟. Avertátur ira tua à nobis, * Exáudi preces noſtras, & oratiónes noſtras, & educ nos propter te. ℣. Potens Deus omnem grátiam abundáre fácere. * Exáudi.

Autre ℟. Deus noſter, *ou le Pſeaume*, Miſerére mei, 189.

Ant. Dómine, rigans montes de ſuperióribus tuis, de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! ómnia in ſapiéntia fecíſti.

℣. Miſerére mei, Deus, miſerére mei. ℟. Quóniam in te confidit ánima mea.

Oraiſon.

DEus, in quo vívimus, movémur, & ſumus; plúviam nobis tribue congruéntem; ut præſéntibus ſubſídiis ſufficiénter adjúti, ſempitérna fiduciálius appetámus. Per Chriſtum Dóminum.

Pour les Fruits de la terre.

℟. Adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne, ſperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine. ℣. Habéntes talem ſpem, magnâ fidúciâ útimur. * Quóniam.

Le Pſ. Miſerére, 189. *lequel étant fini, on chante trois fois*, Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te rogámus, audi nos.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos. ℟. Quemádmodum ſperávimus in te.

Oraiſon.

EFfúnde, quæſumus, Dómine Deus noſter, benedictiónem tuam ſuper pópulum tuum, & ſuper omnes fructus terræ ut colléꝺti, ad laudem & honórem tui nóminis diſpenſéntur. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

[redacted]

Pour le tems de la mortalité & des maladies.

℟. Recordáre, Dómine, testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua; * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Quiéscat, Dómine, ira tua à pópulo tuo, & à civitáte sancta tua. * Ut.

Le Ps. Miserére, 189.

Ensuite on chante par trois fois, Ut à pestiléntiæ flagéllo nos liberáre dignéris, te rogámus, audi nos.

℣. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam, ℟. Salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Oraison.

Deus, qui non mortem, sed pœniténtiam desíderas peccatórum; pópulum tuum ad te reverténtem propitius réspice; ut dum tibi devótus exístit iracúndiæ tuæ flagélla ab eo cleménter amóveas. Per Christum.

℟. Amen.

Dans les tems de famine.

℟. Deus noster, *à la Procession des Dimanches de Carême.*

Ps. Miserére mei, 189.

Trait. Dómine, non secúndùm, *à la Messe du jour des Cendres.*

℣. Adjútor meus, & liberátor meus es tu, ℟. Dómine, ne moréris.

Oraison.

Da nobis, quǽsumus, Dómine, piæ supplicatiónis efféctum & famem propitiatus avérte; ut mortálium corda cognóscant, & te indignánte tália flagélla prodíre, & te miseránte cessáre. Per Christum.

Pendant la Guerre.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, & gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illó-

facere. * Exáudi.

Autre ℟. Deus noster, *ou le Pseaume*, Miseréré mei, 189.

Ant. Dómine, rigans montes de superióribus tuis, de fructu óperum tuórum satiábitur terra. Quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine!

DEu
mu
sumus;
tribue c
præsénti
sufficién
pitérna
petámus
Dómin

Pour les Fruits de la t

℟. Adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne, sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * Quóniam non

℣. Fi
tua, Dó
℟. Quer
rávimus

[redacted]

ïctio, & clá-
atiárum áctio,
Deo nostro.
:at. ℣. Glória
enedicat.
℟. Séraphim
t alter ad álte-
anctus, San-
ictus, Dómi-
exercítuum;
omnis terra
is. ℣. Tres
: testimónium
cælo, Pater,
, & Spiritus
& hi tres unum
nctus. ℣. Gló-
ctus.
, Laudáte Dó-

minum omnes gentes, 177. *du* 7. D.

Hymne, Te Deum, 11.

℣. Benedíctus Dóminus Deus Israël, ℟. Qui facit mirabília solus.

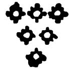
Oraison.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, & bonitátis infinítus est thesáurus: piissimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes, ut, qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens ad præmia futúra dispónas. Per.

IE DE LA SAINTE VIERGE.

ta, integra, &
es Maria,
ffécta fúlgida
orta.
alma, Christi
lima!
udum pia pre-
a.
: devóta flági-
ox & corda.

Nostra ut pura péctora
sint & córpora.
Tu da per precáta dulcísona
Nobis perpétuâ frui vitâ,
O benigna!
O benigna!
O benigna! quæ sola
inviolátą permansisti.

secúndùm, *à la Messe du jour des Cendres.*

Pour la Paix.

℟. Ipse Dóminus pacis det nobis pacem sempitérnam in omni loco. * Dóminus sit cum ómnibus nobis. ỹ. Ipso concedénte pacem, quis est qui condémnet ? * Dóminus.

Ps. Miserére, 189.

L'Ant. Convértar, 56. *ou l'Ant.* Deus ómnium, 92.

Dómine, salvum fac regem, *du 2. D. qu'on*

pacem ...
córporis.

ỹ. Fia...
tua, ℟. ...
in túrrib...

D Eus ...
desi...
consília, ...
ra, da s...
quam m...
potest, p...
da nostra...
dédita, &...
tâ formi...
sint tuâ p...

our les Persécuteurs de l'Eglise. Oraison.

QUi teipsum in Ecclésia tua persequúntur, Dómine Jesu Christe, lux eos de cœlo circumfúlgeat; ut humiliter rostráti, & vocem tuam udiant, & suávibus gratiæ stímulis felici victória subdántur; Qui vivis.

Secrete.

DOmine Deus, quam Unigénitus tuus in ra crucis óbtulit, salútis óstiam offérimus, pro erfequéntibus nos oránes, ut & ipsis misericóriter indúlgeas, & nobis haritátem ómnia sustinéntem propítius infúndas. Per eúndem.

Postcommunion.

ECclésia tua, Dómine Deus, háuriat à suscépta mysteriórum participatióne sufferéntiam; & te persecutórum perícula propulsánte, tranquílla semper exúltet. Per Dóminum.

Pour le Pape.

Oraison, Deus ómnium fidélium pastor, cxlv.

Secrete.

OBlátis, quǽsumus, Dómine, placáre munéribus; & fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ dedisti, assíduâ protectióne gubérna. Per Dóminum.

Postcommunion.

HÆc nos, quǽsumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: & fámulum tuum N. summum Pontíficem unà cum commísso sibi grege, salvet semper & múniat. Per Dóminum.

Pour Monseigneur l'Archevêque. Oraison.

Omnípotens sempitérne Deus, cxlv.

Secrete.

HÆc oblátio sit tibi, Dómine, pro fámulo tuo Pontífice nostro N. munus accéptum; ut peccáta aliéna corrigéndo, própria corrígere non négligat, & ómnium virtútum donis exornátus ad vitam pervéniat ætérnam. Per.

Postcommunion.

HUjus, Dómine, virtúte mystérii, in fámulo tuo N. Pontífice nostro grátiæ tuæ dona multíplica: ut & tibi dignè persólvat sacerdotále ministérium, & fidélis dispensatiónis ætérna prǽmia consequátur. Per Dóminum.

Pour tout le Clergé.
Oraison.

DEus, qui ad excoléndum agrum tuum homínibus plantatóribus & rigatóribus ita úteris, ut des solus increméntum; da grátiam tuam adjutóribus tuis: ut proféctu eórum manifésto, seipsos salvos fáciant, & eos, qui ipsos áudiunt. Per Dóminum nostrum.

Secrete.

MInístros augústi sacrifícii fac nos tibi, Deus, totos consecrári & devovéri, ut, qui in partem vénimus sacerdótii Unigéniti Fílii tui, ejúsdem étiam oblatiónis & sacrifícii pars esse mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Postcommunion.

QUos elegísti & posuísti, Dómine, ad pascéndum Unigéniti tui carne & sánguine pópulum tuum, fac minístros tuos omnes eúndem cum Fílio tuo cibum habére; ut fáciant voluntátem tuam, & impigrè ac sincérè opus tuum perfíciant. Per eúndem.

Pour le Roi. Oraison, Quǽsumus, cci.

Secrete.

MUnera, Dómine, quǽsumus, obláta sanctífica; ut & nobis Unigéniti tui corpus & sanguis fiant; & tuo N. Regi nostro ad obtinéndam ánimæ corporísque salútem, & peragéndum injúnctum offícium, te largiénte, úsquequáque profíciant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postcommunion.

HÆc, Dómine, oblátio salutáris fámulum tuum N. Regem nostrum ab ómnibus tueátur advérsis; quátenus & Ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitátem, & post hujus témporis decúrsum ad ætérnam pervéniat hæreditátem. Per.

Pour la Famille Royale.
Oraison.

DEus, à quo omnis potéstas ordináta est, da fámulo tuo Regi nostro N. & univérsæ famíliæ ejus cor dócile; ut potestátem suam majestátis tuæ fámulam faciéntes, regnum illud ámbiant & obtíneant, in quo non timent habéri consórtes. Per.

[redacted]

Secrete.

T profit, Dómine, fámulis tuis N. Re-
ꝭstro & Princípibus
is ejus, sacrifícium,
pro iis offérimus;
ut ipsi pro peccátis
acrifícium humilitá-
e oratiónis tibi Deo
'ero immoláre nun-
n négligant. Per Dó-
m nostrum.

Postcommunion.

vocántes & sperán-
s in nómine tuo,
mine Deus noster, fac
n salutári Regis nos-
l. & cunctæ famíliæ
lætári: &, dùm viví-
mystério reples in bo-
esidérium nostrum,
e eis auxílium de san-
& imple omnes peti-
es eórum. Per Dó-
ini nostrum Jesum
stum.

---

les Familles Chrétiennes. Oraison.

Eféndе, quæsumus,
Dómine, beatá Ma-
semper vírgine inter-
nte, istam ab omni
ersitáte famíliam: &
corde tibi prostrá-
, ab hóstium propi-
tuére cleménter in-
s. Per Dóminum
um Jesum Chris-

Secrete.

SUscipe, quæsumus, omnípotens Deus, oblatiónem nostræ devotiónis; & per virtútem hujus Sacraménti, fámulos tuos à cunctis advesitátibus prótege. Per Dóminum.

Postcommunion.

SUmptis redemptiónis nostræ munéribus, præsta, quæsumus, miséricors Deus, eórum nobis celebratióne tuæ protectiónis contra omnes adversitátes subsídium. Per Dóminum.

Pour les Fruits de la terre.

Oraison, Effúnde, quæsumus, ccviij.

Secrete.

VOta pópuli tui, Dómine, propitius réspice, ut per hæc dona quæ tibi ex frúctibus terræ offérimus, frúctuum nobis ubertátem salúbriter largiáris. Per.

Postcommunion.

LArgíre fidélibus tuis, omnípotens Deus, cóngruam terræ frúctuum ubertátem: quibus temporáliter enutríti, ad ætérna bona capesséndа, spirituálibus increméntis profíciant. Per Dóminum.

Pour tout le Clergé.

Oraison.

DEus, qui ad excoléndum agrum tuum homínibus plantatóribus & rigatóribus ita úteris, ut des solus increméntum; da grátiam tuam adjutóribus tuis: ut proféctu eórum manifésto, seipsos salvos fáciant, & eos, qui ipsos áudiunt. Per Dóminum nostrum.

Secrete.

MInístros augústi sacrifícii fac nos tibi, Deus, totos consecrári & devovéri, ut, qui in partem vénimus sacerdótii Unigéniti Filii tui, ejúsdem étiam oblatiónis & sacrifícii pars esse mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

Postcommunion.

QUos elegísti & posuísti, Dómine, ad pascéndum Unigéniti tui carne & sánguine pópulum tuum, fac minístros tuos omnes eúndem cum Fílio tuo cibum habére; ut fáciant voluntátem tuam, & ímpigrè ac sincérè opus tuum perfi-t. Per eúndem,

le Roi. Oraison
-sumus, ccl.

Secrete.

MUnera, Dómine, quǽsumus, obláta sanctífica; ut & nobis Unigéniti tui corpus & sanguis fiant; & fámulo tuo N. Regi nostro ad obtinéndam ánimæ corporísque salútem, & peragéndum injúnctum offícium, te largiénte, usquequáque profíciant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postcommunion.

HÆc, Dómine, oblátio salutáris fámulum tuum N. Regem nostrum ab ómnibus tueátur advérsis; quaténus & Ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitátem, & post hujus témporis decúrsum ad ætérnam pervéniat hæreditátem. Per.

Pour la Famille Royale.

Oraison.

DEus, à quo omnis potéstas ordináta est, da fámulo tuo Regi nostro N. & univérsæ famíliæ ejus cor dócile; ut potestátem suam majestátis tuæ fámulam faciéntes, regnum illud ámbiant & obtíneant, in quo non timent habére consórtes. Per.

aire de
aison.
ẞe, qui
miseri-
nagnam
in spem
is incor-
›bis sem-
› génitos
ıbile sine
scere, ut
in salú-
ıum nos-
Christum

s inæsti-
ritáte si-
ur & su-
ıujus vir-
ut qui in
ım adop-
accépi-
ónem he-
ımus. Per
.rum Je-
Fílium

sion.
mus tibi,
in baptis-
ı ad altá-
ı juránti-
, quǽsu-
; ut, qui
is pignus
æ imma-
énta per-
s. Per.

'rint.

Pour ses Ennemis.

Oraison.

DEus, qui nobis præcepísti pro inimícis oráre, dimítte, quǽsumus, peccántibus in nos peccáta sua; ut tibi reconciliáti, verâ pace & charitáte hìc & in ætérnum pérfrui mereântur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Secrete.

PAcem cum ómnibus habére cupiéntes, Dómine, pro iis qui nobis sunt inſénsi, sacrifícium tibi offérimus, & Fílii tui mortem commemorámus, per quam cùm inimíci essémus, tibi sumus reconciliáti. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Postcommunion.

PEr hæc pacis nostræ mystéria da nos, Deus, cum his qui odérunt pacem, esse pacífi-cos; & eos qui nobis adversántur, tibi gratos, nobísque placátos éffice. Per Dóminum.

Pour les Malades. Oraison.

OMnipotens, sempitérne Deus, salus

ætérna credéntium: exáudi nos pro fámulo tuo infirmo pro quo (*ou* fámula tua infirma pro qua) misericórdiæ tuæ implorámus auxilium: ut rédditâ sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Secrete.

DEus, cujus nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt: súscipe preces & hóstias famuli tui pro quo (*ou* fámulæ tuæ pro qua) misericórdiæ tuæ implorámus auxilium: ut de cujus periculo metúimus, de ejus salúte lætémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Postcommunion.

DEus infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infirmum fámulum tuum (*ou* infirmam fámulam tuam) osténde virtútem: ut pristinæ sanitáti restitútus, (*ou* restitúta,) Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur. Per Dóminum.

[redacted]

TABLE

S PSEAUMES.

FIN.

AVIS

SUR LA TABLE SUIVAN

1. *L'Intonation dans les Pseaumes n'est d'usa pour le premier Verset ; les autres se commenc la dominante : dans les Cantiques* Benedictus, Ma gnificat & Nunc dimittis, *tous les Versets se co cent comme le premier.*

2. *La médiation du premier Verset est un peu rente de celle des autres, excepté dans le prem dans le second chant du second, & dans les der niers du sixiéme. La terminaison est toûjours me dans tous les Versets.*

3. *Les Finales se designent par les lettres qu répondent en cette maniere.*

a	b	c	d	e	f	g
la	si	ut	re	mi	fa	sol

4. *Le Neume aux Fêtes triples de premiere cl solemnelles se fait à la fin de toutes les Antiennes Fêtes triples de seconde classe & celles qui so dessous, on le fait seulement à la fin de la d Antienne de Vêpres, de Matines, & de Laud à la fin de l'Antienne de Prime, Tierce, Sexte & Complies. On le fait aussi à la fin de l'* Te Deum.
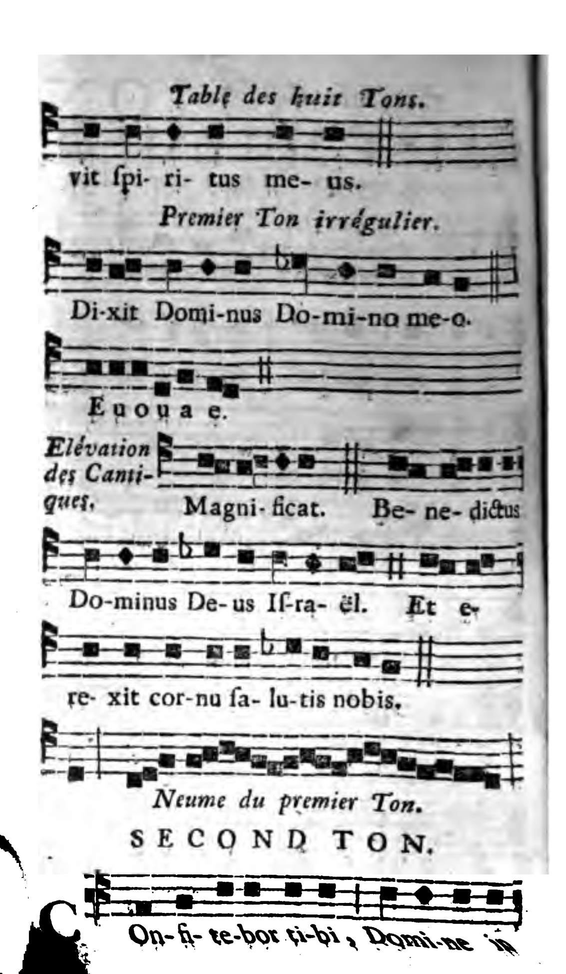
5. *On ne fait jamais de Neume à la fin de tienne de* Nunc dimittis, *ni à la fin des Ant des Mémoires, ni dans les Octaves de Pâques la Pentecôte. On n'en fait point non plus dans l jours avant Pâques, ni dans l'Office des Morts*

ELEVATION
DES PSEAUMES ET CANTIQUES,

Selon les huit tons, avec leurs Mediantes, Finales & Neumes.

PREMIER TON.

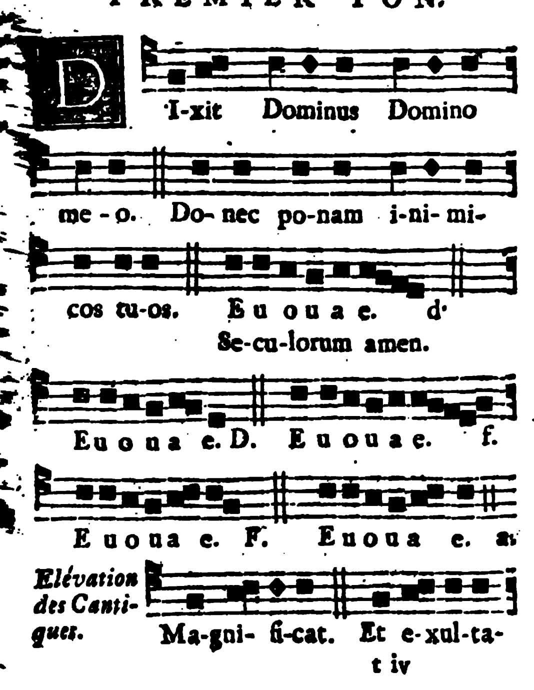

Table des huit Tons.
vit ſpi- ri- tus me- us.
Premier Ton irrégulier.
Di-xit Domi-nus Do-mi-no me-o.
E u o u a e.
Elévation des Canti-ques.
Magni- ficat. Be- ne- dictus
Do-minus De- us Iſ-ra- ël. Et e-
re- xit cor-nu ſa- lu-tis nobis.
Neume du premier Ton.
SECOND TON.
On- fi- te-bor ti-bi, Domi-ne in

to-to corde me- o. Magna ope-ra Do-
mi-ni.
Dans les Monosyllabes ou Hebreux.
Me-mento,
Do-mi- ne, David. In-dutus est.
E u o u a e. d.
Elevation des Canti-ques.
Ma-gni- ficat a- nima.
Be-ne-di- ctus Dominus De- us If- ra-
ël. Et e-re-xit cornu sa- lu- tis no-bis.
Autre chant du second Ton.
Con-fi-tebor ti-bi, Domine, in to-to
corde me-o. Decorem in-dutus est.

Table des huit Tons.
Do-mine David. E u o u a e.
Magni- fi-cat.
tis servum tuum, Domine. Quia vi-
de-runt o-cu-li me-i.
Neume du second Ton.
TROISIE'ME TON.
B E- a- tus vir, qui ti-met Dominum.
in terra e- rit semen e-jus.
li propter quod locutus sum.
E u o u a e.

Table des huit Tons.

: u o u a e. A. E u o u a e. g.

u o u a e. e.

'ation
'anti-

Ma-gni- fi-cat. Et e- xulta-

it ſpi- ri- tus me- us. Be- ne- di-

us Do- mi- nus De- us I-ſraël.

Neume du troiſiéme Ton.

QUATRIE'ME TON.

Auda- te pu- e ri Do- mi-num.

t no-men Domi-ni be- ne- di-ctum.

[illegible] huit Tons.

[illegible] E u o u a

[illegible] E u o u a

[illegible]

[illegible] Ma-gni-fi-cat Et exul

[illegible]spi-ri-tus me-us. Be-ne-di-ctus Do

De-us Is-ra-el.

[illegible] du Quatriéme Ton.

Quatriéme Ton irrégulier.

-dis clamavi ad te, Don

D[illegible] E u o u

[redacted]

Table des huit Tons.

u o u a e. e. E u o u a e. d.

u o u a e. D.

Le même Neume que ci-dessus.

CINQUIE'ME TON.

I-xit Dominus Domino me-o. Do-

c po-nam i-ni-mi-cos tu-os. Læ-ta-

tur Rex. I-ſra-ël. E u o u a e. a.

u o u a e. f.

ation anti-

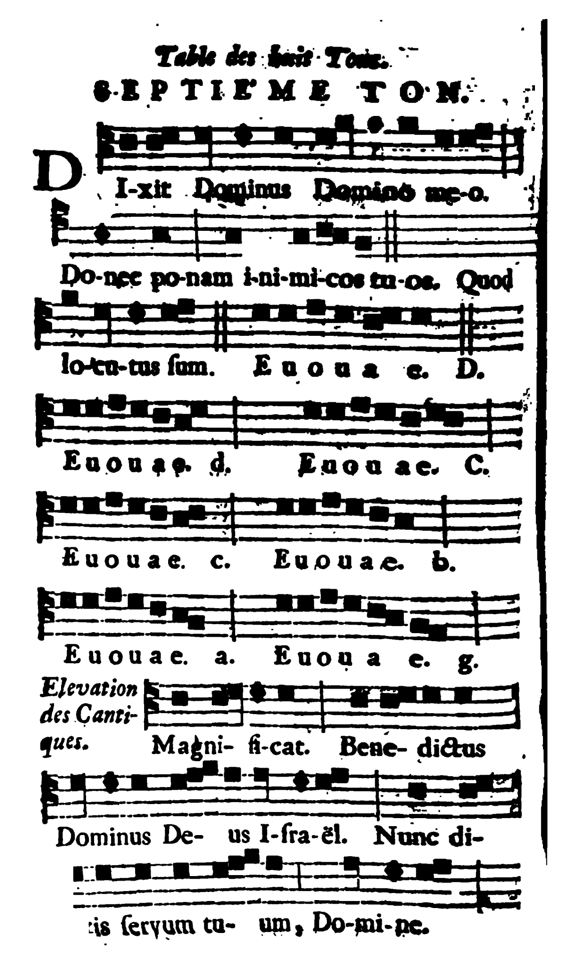
Magni-fi- cat. Et e-xul-ta-

ſpi-ritus me-us. De-us I-ſra-ël.

Neume du Cinquiéme Ton.
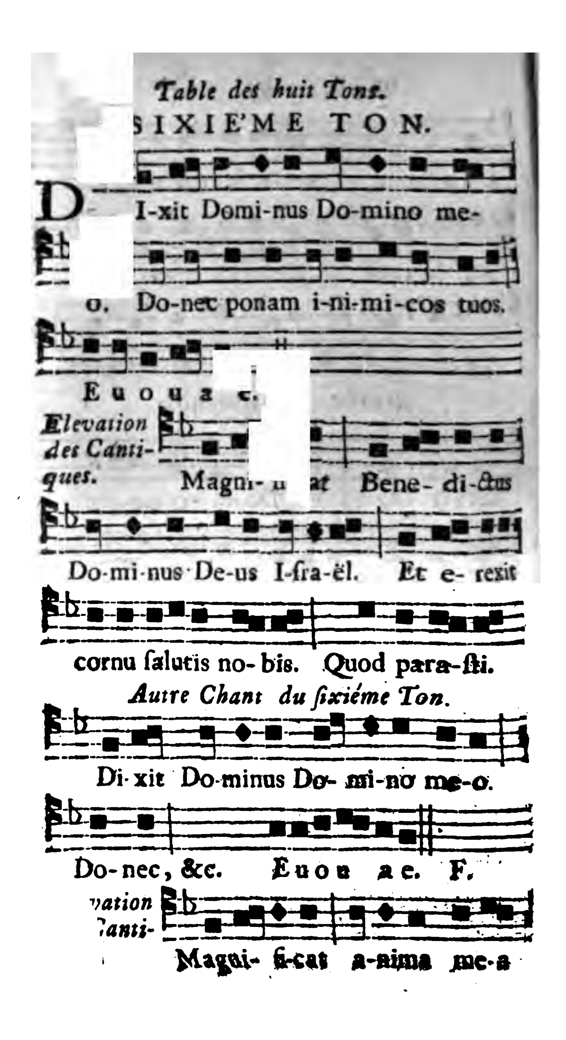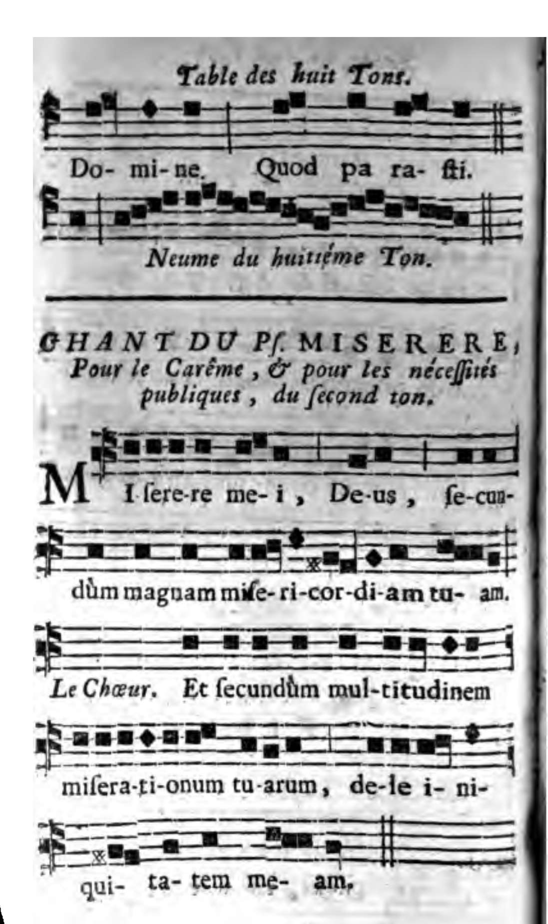

Table des huit Tons.
SIXIE'ME TON.
D I-xit Domi-nus Do-mino me-
o. Do-nec ponam i-ni-mi-cos tuos.
E u o u a
Elevation des Canti-ques.
Magni- at Bene- di-ctus
Do-mi-nus De-us I-ſra-ël. Et e- rexit
cornu ſalutis no- bis. Quod para-ſti.
Autre Chant du ſixiéme Ton.
Di- xit Do-minus Do- mi-no me-o.
Do-nec, &c. E u o u a e. F.
Magni- fi-cat a-nima me-a

Table des huit Tons.
Do-minum. Bene-dictus Dominus De-
us I-fraël. Et e-re-xit cornu fa-lu-
tis no-bis. Magna qui po-tens eft.
Sixiéme Ton irrégulier.
Di-xit Do-mi-nus Do-mi-no me- o.
Memento, Domine, Da-vid Læ-tabi-
tur Rex. E u o u a e.
Elevation des Canti-ques.
Ma-gni- fi-cat. Be-nedi-ctus
Dominus De-us I- fraël.
Neume du fixiéme Ton.

Table des huit Tons.
SEPTIEME TON.
D I-xit Dominus Domino me-o.
Do-nec po-nam i-ni-mi-cos tu-os. Quod
lo-cu-tus sum. E u o u a e. D.
E u o u a e. d. E u o u a e. C.
E u o u a e. c. E u o u a e. b.
E u o u a e. a. E u o u a e. g.
Elevation des Canti-ques.
Magni- fi-cat. Bene- dictus
Dominus De- us I-sra-ël. Nunc di-
-tis servum tu- um, Do-mi-ne.

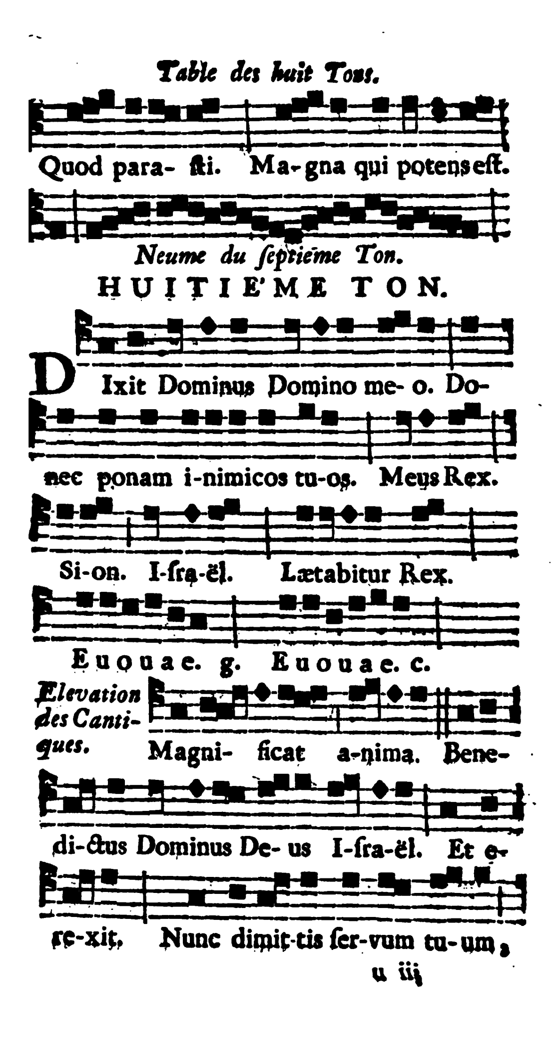
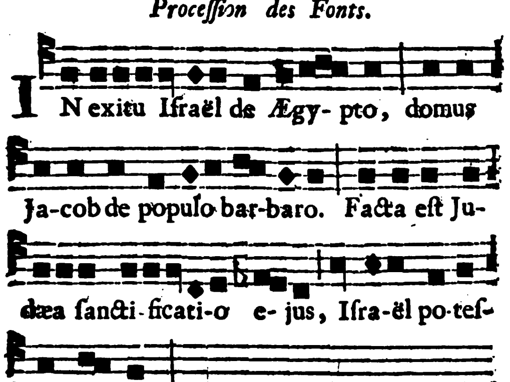

Quod para- sti. Ma-gna qui potens est.
Neume du septiéme Ton.
HUITIE'ME TON.
DIxit Dominus Domino me- o. Do-
nec ponam i-nimicos tu-os. Meus Rex.
Si-on. I-sra-ël. Lætabitur Rex.
E u o u a e. g. E u o u a e. c.
Elevation des Cantiques.
Magni- ficat a-nima. Bene-
di-ctus Dominus De- us I-sra-ël. Et e-
re-xit. Nunc dimit-tis ser-vum tu-um,

Table des huit Tons.
Do- mi- ne. Quod pa ra- sti.
Neume du huitiéme Ton.
CHANT DU Ps. MISERERE,
Pour le Carême, & pour les nécessités publiques, du second ton.
MIsere-re me- i, De-us, se-cundùm magnam mise- ri-cor-di-am tu- am.
Le Chœur. Et secundùm mul-titudinem misera-ti-onum tu-arum, de-le i- ni- qui- ta- tem me- am.

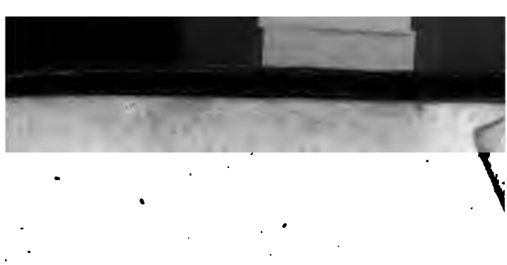
CHANT DU PS. IN EXITU, *Pour le Tems Paschal, à la Procession des Fonts.*

tas e- jus.

FIN.

De l'Imprimerie de FRANÇOIS OURSEL.
M. DCC. XXXIX.

22
1

110
220

330
130
1

26
16

8

